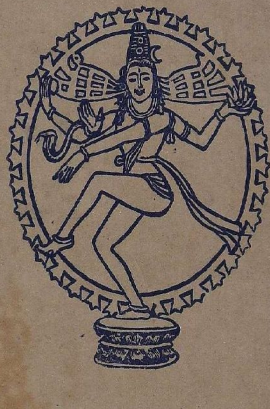
உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ணப்ப நாயனார் புராணம்

[உரையுடன்]

உரையாசிரியர்

சிவக்கவிமணி

C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார், B. A, அவர்கள்

விலை ரூ. 6.

கோவைத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு - 13.

உ
சிவமயம்

கண்ணப்பநாயனார்புராணம்

(உரையுடனும் படங்களுடனும்)

திருக்காளத்தித்தேவாரப்பதிகங்கள் - பன்னிருதிருமுறைத்திரட்டு -
சரித்திர ஆராய்ச்சிக்குறிப்புக்கள் அடங்கியது

பதிப்பாசிரியர்
கோவை, வழக்கறிஞர்
திரு. C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார், B. A.

கோயமுத்தூர் - T. மார நாய்க்கர்
உயில்சாசன தருமநிதியின் உதவி கொண்டு வெளியிடப்பட்டது

சாது அச்சுக்கூடம்
இராயப்பேட்டை—சென்னை

கோவைத்தமிழ்ச்சங்கம்
கோயமுத்தூர்

23—9—1939

 விலை ரூபா [illegible]

கண்ணப்பநாயனார் புராணம்

(உரையுடன்)

" தத்தையாந் தாய் ;தந்தை நாகனாந் ; தன்பிறப்புப்
போத்தப்பி நாட்டுடுப்பூர் வேடுவனாந் ;—தித்திக்குந்
திண்ணப்ப னாஞ்சிறுபேர் ; செய்தவத்தாற் காளத்திக்
கண்ணப்ப னாய்நின்றான் காண் "

—நக்கீரர் - பதினொராந்திருமுறை.

" பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கச்
செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலச மூனமுதம்
விருப்புற்று வேடனார் சேடறிய மெய்குளிர்ந்தங்
கருட்பெற்று நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ "

" கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்ப னென்னொப்பி லென்னையுமாட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன் னீற்றற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ "

—*திருவாசகம்.*

" கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை யென்றமையாற்
கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பதனைக்—கண்ணப்பர்
தாமறிதல் காளத்தி யாரறித லல்லதுமற்
றாரறியு மன்பன் றது"

—(52) *திருக்களிற்றுப்படியார்.*

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னுரை

கண்ணப்பநாயனார் புராணம்

"வேடாதி பதியுடுப்பூர் வேந்த னாகன்
விளங்கியசேய் திண்ணனார் கன்னி வேட்டைக்
காடதில்வாய் மஞ்சனமுங் குஞ்சிதரு மலருங்
காய்ச்சினமென் றிடுதசையுங் காளத்தி யார்க்குத்
தேடருமன் பினிலாறு தினத்தளவு மளிப்பச்
சீறுசிவ கோசரியுந் தெளியவிழிப் புண்ணீ
ரோடவொரு கண்ணப்பி யொருகண் ணப்ப
வொழிகவெனா மருள்கொடரு குறநின் றாரே"

—திருத்தொண்டர் புராணசாரம் 12

பெரியபுராணஉரை வெளியீட்டில் தொடர்ச்சியாய்க் கண்ணப்ப நாயனார் புராணம் உரை வெளியிடும்போது கண்ணப்ப நாயனார் புராணத்தை மட்டும் உரையுடன் தனிப்புத்தகமாக ஒரு பதிப்பு வெளியிடலாமென்ற எண்ணம் தோன்றிற்று. கண்ணப்ப நாயனார் மரபில் வந்து, சில காலத்திற்கு முன் கோயமுத்தூரில் வாழ்ந்திருந்து, சிவ தருமங்களுக்காகத் தமது பொருள்களை வைத்துப் புகழெய்திய T. மாரநாய்க்கரது உயில்சாசனத் தருமபரிபாலகர்கள் இதற்குப் பொருளுதவி செய்ய முற்பட்டதே எனது எண்ணம் உருப்படுதற்கு உரிய காரணமாயிருந்தது: அவர்களது பொருளுதவித்துணையுங்கொண்டு இத்தனிப்பதிப்பு வெளியிடப்பெற்றது. அவர்களுக்கு எனது நன்றி உரியது. எனது பெரியபுராண உரை வெளியீட்டைப் பெற்று வாசிக்க இயலாதவர்களாய்க் கண்ணப்பர் சரிதத்தை வாசிக்க விரும்புவோர் இதனை எளிதிற் பெற்று வாசித்துப் பயனடையலாம். அதுபற்றியே இதற்கு எளிய விலையாகிய இரண்டு ரூபா விலை வைக்கப்பட்டுள்ளது. கல்விச் சங்கங்கள், மடங்கள், இலவசப் புத்தகசாலைகள், கலாசாலைத் தலைமையாசிரியர்களிடம் கையொப்பம் வாங்கி அனுப்பும் மாணவர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு 1½ ரூபா விலைக்குக் கொடுக்கப்படும். திருக்காளத்தியையும் திருக்கண்ணப்பரையும்பற்றிய சைவத் தெய்வப் பன்னிருதிருமுறைத்திரட்டும், திருக்காளத்தித் தேவாரப் பதிகங்களும் இதிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பின்சேர்க்கையாக உள்ள சரித்திரக் குறிப்புக்களும், பெயர் விளக்கமும் வாசிப்போர்க்கு உதவி செய்வனவாம். பல அரிய செய்திகளை விளக்கும் படங்களும் இதிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. சிவப்பிரகாசர் - வேலையர் - கருணைச் சிவப்பிரகாசர் இம்மூவர்களுமியற்றிய சீகாளத்திப் புராணத்திலும், ஆனந்தக்கூத்தர் இயற்றிய திருக்காளத்திப் புராணத்திலும் கண்ணப்பநாயனார் சரிதம் பேசப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டு தலபுராணங்களினின்றும் துதிகளாகிய பாடற்றிரட்டும் இதன் இறுதியிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சேக்கிழார் நிலையம்
கோயமுத்தூர்
23—9—1939

C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார்,
பதிப்பாசிரியன்,

பொருளடக்கம்

படங்களின் விவரம்

உ
சிவமயம்

திருக்காளத்தித் தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

மூன்றாந் திருமுறை பண் - சாதாரி - திருவிராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானவர்க டானவர்கள் வாதைபட வந்ததொரு மாகடல்விடந்
தானமுது செய்தருள் புரிந்தசிவன் மேவுமலை தன்னைவினவில்
ஏனமிள மானினொடு கிள்ளைதினை கொள்ளவெழி லார்கவணினால்
கானவர்த மாமகளிர் கனகமணி விலகுகா ளத்திமலையே. க

முதுசினவி லவுணர்புர மூன்றுமொரு நொடிவரையின் மூளவெரிசெய்
சதுரர்மதி பொதிசடையர் சங்கரர் விரும்புமலை தன்னைவினவில்
எதிரெதிர வெதிர்பிணைய வெழுபொறிகள் சிதறவெழி லேனமுழுதக்
கதிர்மணியின் வளரொளிகொ ளிருளகல நிலவுகா ளத்திமலையே. உ

வல்லைவரு காளியை வகுத்துவலி யாகிமிகு தாருகனைநீ
கொல்லென விடுத்தருள் புரிந்தசிவன் மேவுமலை கூறிவினவிற்
பல்பல விருங்கனி பருங்கிமிக வுண்டவை நெருங்கியினமாய்க்
கல்லதிர நின்றுகரு மந்திவிளை யாடுகா ளத்திமலையே. ங

வேயனைய தோளுமையோர் பாகமது வாகவிடை யேறிசடைமேற்
றூயமதி சூடிசுடு காடினட மாடிமலை தன்னைவினவில்
வாய்கலச மாகவழி பாடுசெயும் வேடன்மல ராகுநயனங்
காய்கணையி னாலிடந் தீசனடி கூடுகா ளத்திமலையே. ச

மலையின்மிசை தனின்முகில்போல் வருவதொரு மதகரியை மழைபோலலறக்
கொலைசெய்துமை யஞ்சவுரி போர்த்தசிவன் மேவுமலை கூறிவினவில்
அலைகொள்புன லருவிபல சுனைகள்வழி யிழியவய னிலவுமுதுவேய்
கலகலென வொளிகொள்கதிர் முத்தமவை சிந்துகா ளத்திமலையே. ரு

பாரதம் விளங்கிய பகீரத னருந்தவ முயன்றபணிகண்
டாரருள் புரிந்தலைகொள் கங்கைசடை யேற்றவரன் மலையைவினவில்
வாரத ரிருங்குறவர் சேவலின் மடுத்தவ ரெரித்தவிறகிற்
காரகி லிரும்புகை விசும்புகமழ் கின்றகா ளத்திமலையே. சு

ஆருமெதி ராதவலி யாகியச லந்தரனை யாழியதனால்
ஈரும்வகை செய்தருள் புரிந்தவ னிருந்தமலை தன்னைவினவில்
ஊருமர வம்மொளிகொண் மாமணி யுமிழ்ந்தவை யுலாவிவரலாற்
காரிருள் கடிந்துகன கம்மென விளங்குகா ளத்திமலையே. எ

எரியனைய சுரியமயி ரிராவணனை யீடழிய வெழில்கொள்விரலாற்
பெரியவரை யூன்றியருள் செய்தசிவன் மேவுமலை பெற்றிவினவில்
வரியசிலை வேடுவர்க ளாடவர்க ணீடுவரை யூடுவரலாற்
கரியினொடு வரியுழுவை யரியினமும் வெருவுகா ளத்திமலையே. அ

இனதளவி லிவனதடி யிணையுமுடி யறிதுமென விகலுமிருவர்
தனதுருவ மறிவரிய சகலசிவன் மேவுமலை தன்னைவினவிற்

புனவர்புன மயிலனைய மாதரொடு மைந்தரு மணம்புணருநாட்
கனகமென மலர்களணி வேங்கைக ளிலாவுகா ளத்திமலையே. ௯

நின்றுகவ ளம்பலகொள் கையரொடு மெய்யிலிடு போர்வையவரு
நன்றியறி யாதவகை நின்றசிவன் மேவுமலை நாடிவினவிற்
குன்றின்மலி துன்றுபொழி னின்றகுளிர் சந்தின்முறி நின்றுகுலவிக்
கன்றினொடு சென்றுபிடி நின்றுவிளை யாடுகா ளத்திமலையே. ௧௦

காடதிட மாகநட மாடுசிவன் மேவுகா ளத்திமலையை
மாடமொடு மாளிகைக ணீடுவளர் கொச்சைவய மன்னுதலைவன்
நாடுமலி நீடுபுகழ் ஞானசம் பந்தனுரை நல்லதமிழின்
பாடலொடு பாடுமிசை வல்லவர்க ணல்லர்பர லோகமெளிதே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

[இத்திருப்பதிகம் திருக்காளத்தி தரிசிக்க வரும்போது அருளப்பட்டது.]

மூன்றாந் திருமுறை — பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

சந்தமா ரகிலொடு சாதிதேக் கும்மரம்
உந்துமா முகலியின் கரையினி லுமையொடும்
மந்தமார் பொழில்வளர் மல்குவண் காளத்தி
எந்தையா ரிணையடி யென்மனத் துள்ளவே. ௧

ஆலமா மரவமோ டமைந்தசீர்ச் சந்தனம்
சாலமா பீலியுஞ் சண்பக முந்தியே
காலமார் முகலிவந் தணைதரு காளத்தி
நீலமார் கண்டனை நினையுமா நினைவதே. ௨

கோங்கமே குரவமே கொன்றையம் பாதிரி
மூங்கில்வந் தணைதரு முகலியின் கரையினி
லோங்கமர் காளத்தி யடிகளை யடிதொழ
வீங்குவெந் துயர்கெடும் வீடெளி தாகுமே. ௩

கரும்புதேன் கட்டியுங் கதலியின் கனிகளும்
அரும்புநீர் முகலியின் கரையினி லணிமதி
யொருங்குவார் சடையினன் காளத்தி யொருவனை
விரும்புவா ரவர்கடாம் விண்ணுல காள்வரே. ௪

வரைதரு மகிலொடு மாமுத்த முந்தியே
திரைதரு முகலியின் கரையினிற் றேமலர்
விரைதரு சடைமுடிக் காளத்தி விண்ணவ
னிரைதரு கழலிணை நித்தலு நினைமினே. ௫, ௬, ௭

முத்துமா மணிகளு முழுமலர்த் திரள்களு
மெத்துமா முகலியின் கரையினி லெழில்பெறக்
கத்திட வரக்கனைக் கால்விர லூன்றிய
வத்தன்றன் காளத்தி யணைவது கருமமே. ௮

மண்ணுமா வேங்கையும் மருதுகள் பீழ்ந்துந்தி
நண்ணுமா முகலியின் கரையினி னன்மைசேர்

வண்ணமா மலரயன் மாலவன் காண்கிலா
வண்ணலார் காளத்தி யாங்கணைந் தும்பினே. ௯

வீங்கிய வுடலினர் விரிதரு துவருடைப்
பாங்கிலார் சொலைவிடும் பரனடி பணியுமின்
ஓங்குவண் காளத்தி யுள்ளமோ டுணர்தர
வாங்கிடும் வினைகளை வானவர்க் கொருவனே. ௧௦

அட்டமா சித்திக ளணைதரு காளத்தி
வட்டவார் சடையனை வயலணி காழியான்
சிட்டநான் மறைவல ஞானசம் பந்தன்சொல்
இட்டமாப் பாடுவார்க் கில்லையாம் பாவமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

[இத்திருப்பதிகம் திருக்காளத்தி தரிசித்துப் புறப்படும்போது அருளப்பட்டது.]

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

ஆறாந்திருமுறை பண் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விற்றூணொன் றில்லாத நல்கூர்ந் தான்காண்
வியன்கச்சிக் கம்பன்காண் பிச்சை யல்லான்
மற்றூணொன் றில்லாத மாசது ரன்காண்
மயானத்து மைந்தன்காண் மாசொன் றில்லாப்
பொற்றூண்காண் மாமணிநற் குன்றொப் பான்காண்
பொய்யாத பொழிலேழுந் தாங்கி நின்ற
கற்றூண்காண் காளத்தி காணப் பட்ட
கணநாதன் காணவனென் கண்ணு ளானே. ௧

இடிப்பான்கா ணென்வினையை யேகம் பன்கா
ணெலும்பா பரணன்கா ணெல்லா முன்னே
முடிப்பான்காண் மூவுலகு மாயி னான்காண்
முறைமையா லெம்புரியும் வழுவா வண்ணம்
படித்தான் றலையறுத்த பாசுப தன்காண்
பராய்த்துறையான் பழனம்பைஞ் ஞீலி யான்காண்
கடித்தார் கமழ்கொன்றைக் கண்ணி யான்காண்
காளத்தியா னவனென் கண்ணு ளானே. ௨

நாரணன்கா ணான்முகன்கா ணால்வே தன்காண்
ஞானப் பெருங்கடற்கோர் நாவா யன்ன
பூரணன்காண் புண்ணியன்காண் புராணன் றான்காண்
புரிசடைமேற் புனலேற்ற புனிதன் றான்காண்
சாரணன்காண் சந்திரன்காண் கதிரோன் றான்காண்
தன்மைகட் டானேகாண் டக்கோர்க் கெல்லாங்
காரணன்காண் காளத்தி காணப் பட்ட
கணநாதன் காணவனென் கண்ணு ளானே. ௩

செற்றான்கா ணென்வினையைத் தீயா டிகாண்
டிருவொற்றி யூரான்காண் சிந்தை செய்வார்க்
குற்றான்கா ணேகம்ப மேவி னான்கா
ணுமையாணற் கொழுநன்கா ணிமையோ ரேத்துஞ்
சொற்றான்காண் சோற்றுத் துறையு ளான்காண்
சுறாவேந்த னேவலத்தை நீறா நோக்கக்
கற்றான்காண் காளத்தி காணப் பட்ட
கணநாதன் காணவனென் கண்ணு ளானே. ௪

மனத்தகத்தான் றலைமேலான் வாக்கி னுள்ளான்
வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டர்
இனத்தகத்தா னிமையவர்தஞ் சிரத்தின் மேலான்
ஏழண்டத் தப்பாலா னிப்பாற் செம்பொன்
புனத்தகத்தா னறுங்கொன்றைப் போதி னுள்ளான்
பொருப்பிடையா னெருப்பிடையான் காற்றி னுள்ளான்
கனத்தகத்தான் கயிலாயத் துச்சி யுள்ளான்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே. ௫

எல்லாமுன் றோன்றாமே தோன்றி னான்காண்
ஏகம்ப மேயான்கா ணிமையோ ரேத்தப்
பொல்லாப் புலனைந்தும் போக்கி னான்காண்
புரிசடைமேற் பாய்கங்கை பூரித் தான்காண்
நல்லவிடை மேற்கொண்டு நாகம் பூண்டு
நளிசிரமொன் றேந்தியோர் நாணா யற்ற
கல்லாடை மேற்கொண்ட காபா லிகாண்
காளத்தியா னவனென் கண்ணு ளானே. ௬

கரியுருவு கண்டத்தெங் கண்ணு ளான்காண்
கண்டன்காண் வண்டுண்ட கொன்றை யான்காண்
எரிபவள வண்ணன்கா ணேகம் பன்கா
ணெண்டிசையுந் தானாய குணத்தி னான்காண்
திரிபுரங்கள் தீயிட்ட தீயா டிகாண்
தீவினைகள் தீர்த்திடுமென் சிந்தை யான்காண்
கரியுரிவை போர்த்துகந்த காபா லிகாண்
காளத்தியா னவனென் கண்ணு ளானே. ௭

இல்லாடிச் சில்பலிசென் றேற்கின் றான்கா
ணிமையவர்க டொழுதிறைஞ்ச விருக்கின் றான்காண்
வில்லாடி வேடனா யோடி னான்காண்
வெண்ணூலுஞ் சேர்ந்த வகலத் தான்காண்
மல்லாடு திரடோண்மேன் மழுவா ளன்காண்
மலைமகடன் மணாளன்காண் மகிழ்ந்து முன்னாட்
கல்லாலின் கீழிருந்த காபா லிகாண்
காளத்தியா னவனென் கண்ணு ளானே. ௮

தேனப்பூ வண்டுண்ட கொன்றை யான்காண்
திருவேகம் பத்தான்காண் டேனூர்ந் துக்க
ஞானப்பூங் கோதையாள் பாகத் தான்கா
ணம்பன்காண் ஞானத் தொளியா னான்காண்
வானப்பே ரூரு மறிய வோடி
மட்டித்து நின்றான்காண் வண்டார் சோலைக்
கானப்பே ரூரான்காண் கறைக்கண் டன்காண்
காளத்தியா னவனென் கண்ணு ளானே. ௯

இறையவன்கா ணேழுலகு மாயி னான்கா
ணேழ்கடலுஞ் சூழ்மலையு மாயி னான்காண்
குறையுடையார் குற்றேவல் கொள்வான் றான்காண்
குடமூக்கிற் கீழ்க்கோட்ட மேவி னான்காண்
மறையுடைய வானோர் பெருமான் றான்காண்
மறைக்காட் டுறையு மணிகண் டன்காண்
கறையுடைய கண்டத்தெங் காபா லிகாண்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே. ௧0

உண்ணா வருநஞ்ச முண்டான் றான்கா
ணூழித்தீ யன்னான்கா ணுகப்பார் காணப்
பண்ணாரப் பல்லியம் பாடி னான்காண்
பயின்றநால் வேதத்தின் பண்பி னான்காண்
அண்ணா மலையான்கா ணடியா ரீட்ட
மடியிணைக டொழுதேத்த வருளு வான்காண்
கண்ணாரக் காண்பார்க்கோர் காட்சி யான்காண்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

(கணநாதன் - என்பது சுவாமி பெயர். 9-ம் திருப்பாட்டில் இத்தலத்து அம்மையார் பெயர் போற்றப்படுதல் காண்க.)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

ஏழாந்திருமுறை பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செண்டா டும்விடையாய் சிவனேயென் செழுஞ்சுடரே
வண்டா ருங்குழலா ளுமைபாக மகிழ்ந்தவனே
கண்டார் காதலிக்குங் கணநாதனெங் காளத்தியா
யண்டா வுன்னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே. ௧

இமையோர் நாயகனே யிறைவாவென் னிடர்த்துணையே
கமையார் கருணையினாய் கருமாமுகில் போன்மிடற்றாய்
உமையோர் கூறுடையா யுருவேதிருக் காளத்தியு
ளமைவே யுன்னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே. ௨

படையார் வெண்மழுவாய் பகலோன்பல் லுகுத்தவனே
விடையார் வேதியனே விளங்குங்குழைக் காதுடையாய்

கடையார் மாளிகைசூழ் கணநாதனெங் காளத்தியா
யுடையா யுன்னையல்லா லுகந்தேத்த மாட்டேனே. ௩

மறிசேர் கையினனே மதமாவுரி போர்த்தவனே
குறியே யென்னுடைய குருவேயுன் குற்றேவல் செய்வேன்
நெறியே நின்றடியார் நினைக்குந்திருக் காளத்தியுள்
அறிவே யுன்னை யல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே. ௪

செஞ்சே லன்னகண்ணார் திறத்தேகிடந் துற்றலறி
நஞ்சே னடியேனலமொன் றறி யாமையினாற்
றஞ்சே னொருகாற் றொழுதேன்றிருக் காளத்தியாய்
அஞ்சா துன்னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே. ௫

பொய்யவ னடியேன் புகவேநெறி யொன்றறியேன்
*செய்யவ னாகியேவந் திடரானவை தீர்த்தவனே
மெய்யவ னேதிருவே விளங்குந்திருக் காளத்தியென்
ஐயநுன் னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேன். ௬

கடியேன் காதன்மையாற் கழற்போதறி யாதவென்னுள்
குடியாக் கோயில்கொண்ட குளிர்வார்சடை யெங்குழகா
முடியால் வானவர்கள் முயங்குந்திருக் காளத்தியாய்
அடியே னுன்னையல்லா லறியேன்மற் றொருவரையே. ௭

நீறார் மேனியனே நிமலாநினை யன்றிமற்றுக்
கூறே னாவதனாற் கொழுந்தேயென் குணக்கடலே
பாறூர் வெண்டலையிற் பலிகொண்டுழல் காளத்தியா
யேறே யுன்னையல்லா லினியேத்த மாட்டேனே. ௮

தளிர்போல் மெல்லடியாள் தனையாகத் தமர்ந்தருளி
யெளிவாய்வந் தென்னுள்ளம் புகுதவல்ல வெம்பெருமான்
களியார் வண்டறையுந் திருக்காளத்தி யுள்ளிருந்த
வொளியே யுன்னையல்லா லினியொன்று முணரேனே. ௯

காரா ரும்பொழில்சூழ் கணநாதனெங் காளத்தியுள்
ஆரா வின்னமுதை யணிநாவலா ரூரன் சொன்ன
சீரூர் செந்தமிழ்கள் செப்புவார்வினை யாயினபோய்ப்
பேரா விண்ணுலகம் பெறுவார்பிழைப் பொன்றிலரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

(முதற்பாசுரத்திற் சுவாமி பெயர் - அம்மையார் பெயர் - போற்றப்படுதல் காண்க)

தேவார முதலிய சைவத்தெய்வப்பன்னிரு திருமுறைகளிற் காளத்தி - கண்ணப்பர் - துதிகள் வரும் சில திருப்பாட்டுக்கள் இதன்கீழ்த் திரட்டப்பட்டுள்ளன.

***செய்யவனுகி வந்திங்கிட**—என்பதும் பாடம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காளத்தியையும் கண்ணப்பரையும் பற்றிய

சைவத் தெய்வப் பன்னிருதிருமுறைத் திரட்டு

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

இரண்டாந் திருமுறை — திருக்ஷேத்திரக் கோவை — பண் - இந்தளம்

அண்ணாமலை யீங்கோயு மத்தி முத்தா றகலா முதுகுன்றங் கொடுங்குன்றமும்
*கண்ணார் கழுக்குன்றங் **கயிலை** கோணம் பயில்கற்குடி **காளத்தி** வாட்போக்கியும்*
பண்ணார் மொழிமங்கையோர் பங்குடையான் பரங்குன்றம் பருப்பதம் பேணிநின்றே
எண்ணா யிரவும் பகலும் இடும்பைக்கடல் நீந்தலாங் காரணமே.

மூன்றாந்திருமுறை — கூடற்சதுக்கம் - பண் - பழம்பஞ்சுரம்

கண்ணனு நான்முகன் காண்பரி யார்
வெண்ணாவல் விரும்பு மயேந்தி ரருங்
***கண்ணப்பர்க் கருள்செய்த கயிலை** யெங்க*
ளண்ண லாரூராதி யானைக் காவே.

மூன்றாந்திருமுறை — தென்குடித்திட்டை — பண் - கொல்லி

கானலைக் கும்மவன் கண்ணிடந் தப்பநீள்
வானலைக் குந்தவத் தேவுவைத் தானிடந்
தானலைத் தெள்ளமூர் தாமரைத் தண்டுறை
தேனலைக் கும்வயற் றென்குடித் திட்டையே.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

நான்காந் திருமுறை — திருச்சாய்க்காடு — திருநேரிசை

குவப்பெருந் தடக்கை வேடன் கொடுஞ்சிலை யிறைச்சிப் பாரந்
துவர்ப்பெருஞ் செருப்பா னீக்கித் தூயவாய்க் கலச மாட்ட
வுவப்பெருங் குருதி சோர வொருகணை யிடந்தங் கப்பத்
தவப்பெருந் தேவு செய்தார் சாய்க்காடு மேவி னாரே. அ

திருக்குறுக்கை வீரட்டம்

காப்பதோர் வில்லு மம்புங் கையதோ ரிறைச்சிப் பாரந்
தோற்பெருஞ் செருப்புத் தொட்டுத் தூயவாய்க் கலச மாட்டித்
தீப்பெருங் கண்கள் செய்ய குருதிநீ ரொழுகத் தன்கண்
கோப்பதும் பற்றிக் கொண்டார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே. எ

ஆறாந்திருமுறை — திருவதிகைவீரட்டானம் — காப்புத்திருத்தாண்டகம்

திருநீர்ப் புனற்கெடில வீரட் டமும் திருவளப்பூர் தெற்கேறு சித்த வடம்
வருநீர் வளம்பெருகு மாகிரு பமும் மயிலாப்பில் மன்னினார் மன்னி யேத்தும்

பெருநீர் வளர்சடையான் பேணி நின்ற பிரம புரஞ்சுழியல் பெண்ணா கடம்
கருநீல வண்டரற்றுங் காளத் தியுங் கயிலாயந் தம்முடைய காப்புக் களே. கஉ

க்ஷேத்திரக்கோவை திருத்தாண்டகம்

தில்லைச்சிற் றம்பலமும் செம்பொன் பள்ளி தேவன் குடிசிராப் பள்ளி தெங்கூர்
கொல்லிக் குளிரறைப் பள்ளி கோவல் வீரட்டங் கோகரணங் கோடி காவும்
முல்லைப் புறவம் முருகன் பூண்டி முழையூர் பழையாறை சத்தி முற்றம்
கல்லிற் றிகழ்சீரார் காளத் தியுங் கயிலாய நாதனையே காண லாமே. க

திருஅடைவு திருத்தாண்டகம்

கந்தமா தனங்கயிலை மலைகே தாரங் காளத்தி கழுக்குன்றங் கண்ணா ரண்ணா
மந்தமாம் பொழிற்சாரல் வடபர்ப் பதம் மகேந்திரமா மலைநீலம் ஏம கூடம்
விந்தமா மலைவேதஞ் சைய மிக்க வியன்பொதியின் மலைமேரு வுதயம் மத்தம்
இந்துசே கரனுறையும் மலைகள் மற்றும் ஏத்துவோ மிடர்கெடநின் றேத்து வோமே. ௯

திருமழபாடி

ஆலால முண்டுகந்த வாதி கண்டா யடையலர்தம் புரமூன்று மெய்தான் கண்டாய்
காலாலக் காலனையுங் காய்ந்தான் கண்டாய் கண்ணப்பர்க் கருள்செய்த காளை கண்டாய்
பாலாரு மொழிமடவாள் பாகன் கண்டாய் பசுவேறிப் பலிதிரியும் பண்பன் கண்டாய்
மாலாலு மறிவரிய மைந்தன் கண்டாய் மழபாடி மன்னு மணாளன் றானே. ௯

திருச்சிவபுரம்

வானவன்காண் வானவர்க்கு மேலா னான்காண்
வடமொழியுந் தென்றமிழு மறைக ணான்கு
மானவன்கா ணானைந்து மாடி னான்கா
ணையன்காண் கையிலனலேந்தி யாடுங்
கானவன்காண் கானவனுக் கருள்செய் தான்காண்
கருதுவா ரிதயத்துக் கமலத் தூறுந்
தேனவன்காண் சென்றடையாச் செல்வன் றான்காண்
சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் றானே. க

தனித்திருத்தாண்டகம்

ஆமயந்தீர்த் தடியேனை யாளாக் கொண்டார்
அதிகைவீ ரட்டான மாட்சி கொண்டார்
தாமரையோன் சிரமரிந்து கையிற் கொண்டார்
தலையதனிற் பலிகொண்டார் நிறைவாந் தன்மை
வாமனனார் மாகாயத் துதிரங் கொண்டார்
மானிடங்கொண் டார்வலங்கை மழுவாள் கொண்டார்
காமனையு முடல்கொண்டார் கண்ணா னேக்கிக்
கண்ணப்பர் பணியுங்கொள் கபாலி யாரே. க

திருக்கழிப்பாலை

விண்ணப்ப விச்சா தரர்க ளேத்த விரிகதிரா னெரிசுடரான் விண்ணு மாகிப்
பண்ணப்பன் பத்தர் மனத்து ளேயும் பசுபதி பாசுபதன் றேச மூர்த்தி
கண்ணப்பன் கண்ணப்பக் கண்டு வந்தார் கழிப்பாலை மேய கபாலப் பனார்
வண்ணப் பிணிமாய யாக்கை நீங்க வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே. ௯

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

ஏழாந்திருமுறை — பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்

திருத்தொண்டத்தொகை

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தர்க் கடியேன்
ஏனாதி நாதன்றன் னடியார்க்கு மடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன்
கடவூரிற் கலயன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளன் மானக்கஞ் சாறன்
எஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியேன்
அலைமலிந்த புனன்மங்கை யானயர்க் கடியே
னாரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. உ

பண் - தக்கேசி

திருப்புன்கூர்

நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம் பந்தன் நாவினுக் கரைய னாளைப்போ வானுங்
கற்ற சூதனற் சாக்கியன் சிலந்தி **கண்ணப் பன்**கணம் புல்லனென் றிவர்கள்
குற்றஞ் செய்யினுங் குணமெனக் கருதுங் கொள்கை கண்டுநின் குரைகழ லடைந்தேன்
பொற்றி ரண்மணிக் கமலங்கண் மலரும் பொய்கை சூழ்திருப் புன்கூரு ளானே. எ

திருநின்றியூர்

அணிகொ ளாடையம் பூணணி மாலை யமுது செய்தமு தம்பெறு சண்டி
யிணைகொ ளேழெழு நூறிரும் பனுவ லீன்ற வன்றிரு நாவினுக் கரையன்
கனைகோள் கண்ணப்ப னென்றிவர் பெற்ற காத லின்னரு ளாதரித் தடைந்தேன்
றிணைகொள் செந்தமிழ் பைங்கிளி தெரியுஞ் செல்வத் தென்றிரு நின்றியூ ரானே.

பண் - சீகாமரம்

திருவீழிமிழலை

எறிந்த சண்டி **யிடந்த கண்ணப்ப** னேத்து பத்தர்கட் கேற்ற நல்கினீர்
செறிந்த பூம்பொழிற் றேன் றுளிவீசுந் திருமிழலை
நிறைந்த வந்தணர் நித்த நாடொறு நேசத் தாலுமைப் பூசிக் கும்மிடம்
அறிந்து வீழிகொண் டீர் அடியேற்கு மருளுதிரே. ௬

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

எட்டாந்திருமுறை — திருவாசகம்

கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்ப னென்னொப்பி லென்னையுமாட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன் னீற்றற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கச்
செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலச மூனமுதம்
விருப்புற்று வேடனார் சேடறிய மெய்குளிர்ந்தங்
கருட்பெற்று நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ,

பூந்துருத்தி நம்பிகாடநம்பி

ஒன்பதாந்திருமுறை — திருவிசைப்பா

கோயில் — பண் - சாளரபாணி

கடியார் கணம்புல்லர் கண்ணப்ப ரென்றன்
அடியா ரமருலக மாளநீ யாளாதே
முடியாமுத் தீவேள்வி மூவா யிரவரொடுங்
குடிவாழ்க்கை கொண்டுநீ குலாவிக்கூத் தாடினையே.

திருமூலர்

பத்தாந்திருமுறை — திருமந்திரம்

அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தியாரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தியாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருப் பாரே.

நக்கீரதேவர்

பதினோராந்திருமுறை — கைலைபாதி காளத்திபாதியந்தாதி

பிறப்புடையர் கற்றோர் பெருஞ்செல்வர் மற்றுஞ்
சிறப்புடைய ரானாலுஞ் சீசீ—யிறப்பில்
கடியார் நறுஞ்சோலைக் காளத்தி யாள்வா
ரடியாரைப் பேணா தவர். 10

வைத்த விருந்தியே ! யென்னுடைய வாழ்முதலே !
நித்திலமே ! காளத்தி நீள்சுடரே !—மெய்த்தொளிசேர்
அக்காலத் தாசை யடிநாயேன் காணுங்கால்
எக்காலத் தெப்பிறவி யான். 54

வாமான்றேர் வல்ல வயப்போர் விசயனைப்போற்
றாமா றுலகிற் றவமுடையார்—தாமார்க்குஞ்
சாண்டற் கரியராய்க் காளத்தி யாள்வாரைத்
தீண்டத்தாம் பெற்றமையாற் சென்று. 70

அறியாம லேனு மறிந்தேனுஞ் செய்து
செறிகின்ற தீவினைக ளெல்லாம்—நெறிநின்று
நன்முகில்சேர் காளத்தி நாத னடிபணிந்து
பொன்முகரி யாடுதலும் போம். 74

தொழுது நமனுந்தன் றூதுவர்க்குச் சொல்லும்
வழுவில்சீர்க் காளத்தி மன்னன்—பழுதிலாப்
பத்தர்களைக் கண்டாற் பணிந்தகலப் போமின்கள்
எத்தனையுஞ் சேய்த்தாக வென்று. 86

மற்றும் பலபிதற்ற வேண்டா மடநெஞ்சே
கற்றைச் சடையண்ணல் காளத்தி—நெற்றிக்கண்
ஆரா வமுதின் றிருநாம மஞ்செழுத்துஞ்
சோராம லெப்பொழுதுஞ் சொல்.

நக்கீரதேவ நாயனார்

திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம்

திருக்கண் ணப்பன் செய்தவத் திறத்து
விருப்புடைத் தம்ம விரிகட லுலகே ; **பிறந்தது**
தேனழித் தூனுண் கானவர் குலத்தே ; **திரிவது**
பொருபுலி குமிறும் பொருப்பிடைக் காடே ; **வளர்ப்பது**
செங்க ணாயொடு தீவகம் பலவே ; **பயில்வது**
வெந்திறற் சிலையொடு வேல்வாண் முதலிய
வந்தமில் படைக்கல மவையே ; **யுறைவது**
குறைதசை பயின்று குடம்பல நிரைத்துக்
கறைமலி படைக்கலங் கலந்த புல்லொடு
பீலி மேய்ந்தவை பிரிந்த வெள்ளிடை
வாலிய புலித்தோன் மறைப்ப வெள்வா
ரிரவும் பகலு மிகழா முயற்றியொடு
மடைத்த தேனும் வன்னாய் விட்டுஞ்
சிலைவிடு கணையினுந் திண்சுரி கையினும்
பலகிளை யவையொடும் பதைப்பப் படுத்துத்
தொல்லுயிர் கொல்லுந் தொழிலே ; **வடிவே**
மறப்புலி கடித்த வன்றிரண் முன்கை
திறற்படை கிழித்த திண்வரை யகல
மெயிற்றெண்கு கவர்ந்த விருந்த ணெற்றி
யயிற்கோட் டென்ன பெடுத்தெழு குறங்கு
செடித்தெழு குஞ்சி செந்நிறத் தறுகண்
கடுத்தெழும் வெவ்வுரை யவ்வாய்க் கருநிறத்
தடுபடை பிரியாக் கொடுவிற லதுவே ; **மனமே**
மிகக்கொலை புரியும் வேட்டையி லுயிர்க
ளகப்படு துயருக் ககனமர்ந் ததுவே ; **யிதுவக்**
கானத் தலைவன் றன்மை ; கண்ணுதல்
வானத் தலைவன், மலைமகள் பங்கன்,
எண்ணரும் பெருமை யிமையவ ரிறைஞ்சும்
புண்ணிய பாதப் பொற்பார் மலரிணை
தாய்க்கட் கன்றெனச் சென்றுகண் டல்லது
வாய்க்கிடு முண்டி வழக்கறி யானே ; யதாஅன்று ;
கட்டறல் விரித்த கனற்கதி ருச்சியிற்
சுட்டடி யிடந்தொறுஞ் சுறுக்கொளுஞ் சுரத்து
முதுமர நிரந்த முட்பயில் வளாகத்
தெதிரினங் கடவிய வேட்டையில் விரும்பி
யெழுப்பிய விருகத் தினங்களை மறுக்குறத்

தன்னாய் கடித்திரித் திடவடிக் கணைதொடுத்
தெய்து துணித்திடுந் ; துணித்த விடக்கினை
விறகினிற் கடைந்த வெங்கனற் காய்ச்சி
நறுவிய விறைச்சி நல்லது சுவைகண்
டண்ணாற் கமிர்தேன் றதுவே றமைத்துத்,
தண்ணறுஞ் சுனைநீர் தன்வாய்க் குடத்தான்
மஞ்சன மாக முகந்து, மலரெனக்
குஞ்சியிற் றுவர்க்குலை சொருகிக்
குனிசிலை கடுங்கணை யதனொடு மேந்திக்
கனல்விழிக் கருங்கு ரனாய்பின் றொடர, யாவரும்
வெருக்கோ ளுற்ற வெங்கடும் பகலிற்
றிருக்கா ளத்தி யெய்திய சிவத்து
வழிபடக் கடவ மறையோன் முன்னந்
துகிலிடைச் சுற்றியிற் றூநீ ராட்டி
நல்லன விரைமலர் நறும்புகை விளக்கவி
சொல்லின பரிசிற் சுருங்கலன் பூவும்
பட்ட மாலையுந் தூக்கமு மலங்கரித்,
தர்ச்சனை செய்தாங் கவனடி யிறைஞ்சித்
திருந்த முத்திரை சிறப்பொடு காட்டி,
மந்திர மெண்ணி வலமிடம் வந்து,
விடைகொண் டேகின பிற்றொழிற்
பூசனை தன்னைப் புக்கொரு காலிற்
றொடுசெருப் படியா னீக்கி வாயி
விடுபுனல் மேனியி லாட்டித்
தன்றலை தங்கிய துவர்ப்பூ வேற்றி, யிறைச்சியிற்
பெரிதும் போனகம் படைத்துப் பிரானைக்
கண்டுகண் டுள்ளங் கசிந்து காதலிற்
கொண்டதோர் கூத்துமுன் னாடிக் குரைகழ
லன்பொடு மிறுக விறைஞ்சி யாறு
வன்பொடு கானக மடையு ; மடைந்த
வற்றை யயலினிற் கழித்தாங் கிரவியு
முதித்த போழ்தத் துண்ணீர் மூழ்கி
யாதரிக்கு மந்தணன் வந்து
சீரார் சிவற்குத் தான்முன் செய்வதோர் பொற்புடைப்
பூசனை காணான், முடிமிசை யேற்றிய
துவர்கண் டொழியான், மறித்து மிவ்வா
றர்ச்சனை செய்பவ ரியாவர்கொ ? லென்று
கரந்திருந் தவணக் கானவன் வரவினைப்
பரந்த காட்டிடைப் பார்த்து நடுக்குற்று
வந்தவன் செய்து போயின வண்ணஞ்
சிந்தையிற் பொறாது, சேர்விடம் புக்கு,
மற்றை நாளுமவ் வழிப்பட் "டிறைவ !
வுற்றது கேட்டரு !; ளுன்றனக் கழகா
நாடொறு நான்செய் பூசனை தன்னை
யீங்கொரு வேடுவ

ஞெயொடும் புகுந்து மிதித்துழக்கித்
தொடுசெருப் படியா னீக்கி வாயி
விடுபுனன் மேனியி லாட்டித்
தன்றலை தங்கிய சருகிலை யுதிர்த்தோ ரிறைச்சியை
நின்றிருக் கோயிலி லிட்டுப் போமது
வென்று முன்றனக் கினிதே ? யெனையுருக்
காணிற் கொன்றிடும் ; யாவ ராலும்
விலக்குறுங் குணத்த னல்ல னென்றுந்
திருக்குறும்" பென்றவன் சென்ற வல்லிடைக்,
கனவிலா த்ரிக்கு மந்தணன் றனக்குச்
சீரார் திருக்கா ளத்தியு ளப்பன்,
பிறையணி யிலங்கு பின்னுபுன் சடைமுடிக்
கறையணி மிடற்றுக் கனன்மழுத் தடக்கை
நெற்றி நாட்டத்து நிறைநீற் றாக
வொற்றை மால்விடை யுமையொரு மருங்கிற்
றிருவுருக் காட்டி யருளிப்
"புரிவொடு பூசனை செய்யுங்
குனிசிலை வேடன் குணமவை யாவன
வுரிமையிற் சிறந்த மாதவ னென்றுணர் ;
அவனுகந் தியங்கியவிட முனிவனமதுவே ; யவன்
செருப்படியாவன விருப்புறு தவலே ;
யெழிலவன் வாயது தூயபொற் குடமே ;
யதனிற் றங்குநீர் கங்கையின் புனலே ;
புனற்கிடு மாமணி யவனிரைப் பல்லே ;
யதற்கிடு தூமல ரவனது நாவே ;
யுப்புனல் விடும்பொழு தரிஞ்சிய மீசைப்
புன்மயிர்க் குசையினு நம்மடிக் கினிதே ; யவன்றலை
தங்கிய சருகிலை தருப்பையிற் பொதிந்த
வங்குலி கற்பகத் தலரே ; யவனுகந்
திட்ட விறைச்சி யெனக்குநன் மாதவ
ரிட்ட நெய்பா லவியே ;
யிதுவெனக் ; குனக்கவன்
கலந்த தோரன்பு காட்டுவ னுனை ;
நலந்திக ழர்ச்சனை செய்தாங் கிரு"வென்
றிறையவ னெழுந் தருளின ; னருளலு
மறையவ னறிவுற் றெழுந்து
மனமிகக் கூசி வைகறைக் குளித்துத்
தான்முன் செய்வதோர்
பொற்புடைப் பூசனை புகழ்தரச் செய்து
தோன்றா வண்ண மிருந்தன னாக ; விரவியும்
வான்றனி முகட்டில் வந்தழல் சிந்தக்
கடும்பகல் வேட்டையிற் காதலித் தடித்த
வுடும்பொடு சிலைகணை யுடைத்தோல் செருப்புத்
தொடர்ந்த நாயொடு தோன்றினன் ; றோன்றலுஞ்,
செல்வன் றிருக்கா ளத்தியு ளப்பன் றிருமேனியின்

மூன்று கண்ணா யாங்கொரு கண்ணிலு
முதிர மொழியா தொழுக விருந்தவனைக் ;
பார்த்து நடுக்குற்றுப் பதைத்துமனஞ் சுழன்று
வாய்ப்புனல் சிந்தக் கண்ணீ ருருவக்
கையி லூனொடு கணைசிலை சிந்த
நிலப்படப் புரண்டு நெடிதினிற் றேறிச்
சிலைக்கொடும் படைகடுத் தெடுத்திது படுத்தவ
ரடுத்தவி வனத்துள ரெனத்திரிந் தாஅங்
கின்மை கண்டு நன்மையிற்
றக்கன மருந்துகள் பிழியவும் பிழிதொறு
நெக்கிழி குருதியைக் கண்டு, நிலைதளர்ந்தெ
“ னத்தனுக் கடுத்ததெ னத்தனுக் கடுத்ததெ”னென்
றன்பொடுங் கனற்றி,
“ யித்தனை தரிக்கில, னிதுதனைக் கண்டவென்
கண்டனை யிடந்து கடவுடன் கண்ணுறு
புண்ணி **லப்பியுங்** காண்ப”னென்றொரு கண்ணிடைக்
கணையது மடுத்துக் கையில் வாங்கி
யணைதா வப்பின ; னப்பலுங் குருதி
நிற்பதொத் துருப்பெறக் கண்டுநெஞ் சுகந்து
மற்றைக் கண்ணிலும் வடிக்கணை மடுத்தனன்; மடுத்தலு
“ நில்லுகண் ணப்ப! நில்லுகண் ணப்ப!!வென்
னன்புடைத் தோன்ற னில்லுகண் ணப்ப!!! ”வென்
றின்னுரை யதனொடு மெழிற்சிவ லிங்கந்
தன்னிடைப் பிறந்த தடமலர்க் கையா
லன்னவன் றன்கையம் பொடுமகப் படப்பிடித்
தருளின ; னருளலும்
விண்மிசை வானவர்
மலர்மழை பொழிந்தனர் ; வளையொலி படகந்
துந்துபி கறங்கின ; தொல்சீர் முனிவரு
மேத்தின ரின்னிசை ; வல்லே
சிவகதி பெற்றனன் றிருக்கண் ணப்பனே.

வெண்பா

தத்தையார் தாய்தந்தை நாகனாந் தன்பிறப்புப்
பொத்தப்பி நாட்டுடுப்பூர் வேடுவனாந்—தித்திக்குந்
திண்ணப்ப னாஞ்சிறுபேர் செய்தவத்தாற் **காளத்திக்**
கண்ணப்ப னாய்நின்றான் காண்.

கல்லாடதேவ நாயனார்

திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம்

பரிவின் றன்மை யுருவுகொண் டனையவன்,
போழ்வார் போர்த்த தாழகச் செருப்பினன்,
குருதி புலராச் சுரிகை யெஃகம்
அரையிற் கட்டிய வுடைதோற் கச்சையன்,
ஞாணெடும் பையிற் குறுமயிர் திணித்து
வாரில் வீக்கிய வரிக்கை கட்டிய,
னுழுவைக் கூனுகிர் கேழல்வெண் மருப்பு
மாறுபடத் தொடுத்த மாலையுத் தரிய,
னீலப் பீலி நெற்றி சூழ்ந்த
கானக் குஞ்சி கவடி புல்லினன்,
முடுகு நாறு குடிலை யாக்கையன்,
வேங்கை வென்று வாகை சூடிய
சங்கரன் றன்னினத் தலைவ, னோங்கிய
வில்லும் மம்பு நல்லன தாங்கி
யேற்றுக் கல்வனங் காற்றினி லியங்கிக்
கணையிலி வீழ்த்துக் கருமா வறுத்துக்
கோலி னேற்றிக் கொழுந்தீக் காய்ச்சி
நாவில் வைத்த நாட்போ னகமும்,
தன்றலைச் சொருகிய தண்பளித் தாமமும்,
வாய்க்கல சத்து மஞ்சன நீருங்,
கொண்டு கானப் பேருறை கண்ணுதன்
முடியிற் பூசை யடியா னீக்கி
நீங்காக் குணத்துக்
கோசரிக் கன்றவ னேசங் காட்ட
முக்க ணப்பனுக் கொருகணி லுதிரந்
தக்கி ணத்திடை யிழிதர, வக்கண
மழுது விழுந்து தொழுதெழுந் தாற்றிப்
புன்மருந் தாற்றப் போகா தென்று
தன்னை மருந்தென்று மலர்க்க ணப்ப,
வொழிந்தது ; மற்றை யொண்டிரு நயனம்
பொழிந்த கண்ணீர் கலுழி பொங்க
வற்ற தென்று மற்றைக் கண்ணையும்
பகழித் தலையா லகழ, வாண்டகை,
யொருகை யாலு மிருகை பிடித்து
“ வொல்லை நம்புண் ணொழிந்தது பாராய் !
நல்லை ! நல்லை !” யெனப் பெறுந்
திருவேட் டுவர்தந் திருவடி கைதொழக்
கருவேட் டுழல்வினைக் காரியங் கெடுமே.

பரணதேவர்

சிவபெருமான் திருவந்தாதி

சென்றுசெருப் புக்காலாற் செல்ல மலர்நீக்கிச்
சென்று திருமுடிவாய் நீர்வார்த்துச்—சென்றுதன்
கண்ணிடந் தப்புங் கருத்தற்குக் காட்டினான்
கண்ணிடந் தப்பாமைப் பார்த்து.

நம்பியாண்டார்நம்பி

கோயிற்றிருப்பண்ணியர்விருத்தம்

ஏவுசெய் மேருத் தடக்கை யெழிற்றில்லை யம்பலத்து
மேவுசெய் மேனிப் பிரானன்றி யங்கணர் மிக்குளரே
காவுசெய் காளத்திக் கண்ணுதல் வேண்டும் வரங்கொடுத்துத்
தேவுசெய் வான்வாய்ப் புனலாட் டியதிறல் வேடுவனே. 20

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி

நிலத்திற் றிகழ்திருக் காளத்தி யார்திரு நெற்றியின்மே
லலத்திற் பொழிதரு கண்ணிற் குருதிகண் டுள்ளநடுங்கி
வலத்திற் கடுங்கணை யாற்றன் மலர்க்கண் ணிடந்தப்பினான்
குலத்திற் கிராதனங் கண்ணப்ப னென்று கூறுவரே. 11

திருத்தொண்டர்புராணம்

பன்னிரண்டாந் திருமுறை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருக்காளத்தி தரிசித்தது

திருஞான - புராணம் (1013—1028)

மன்னுதிருப் பதிகவிசை பாடிப் போற்றி வணங்கிப்போந் *தப்பதியில் வைகி மாடு பிஞ்ஞகர்தம் வெண்பாக்கம் முதலா யுள்ள பிறபதிகள் பணிந்தணைவார் பெருகு மன்பா முன்னிறைந்த திருவாய்மஞ் சனநீ ராட்டு முதல்வேடர் **கண்ணப்ப நாய னாரை யுன்னியோளிர் காளத்தி மலைவ ணங்க** வுற்றபெரு வேட்கையுட னுவந்து சென்றார்.

மிக்கபெருங் காதலுடன் றொண்டர் சூழ
மென்புனனாட் டினையகன்று வெற்புங் கானுந்
தொக்கபெரு வன்புலக்கா னடைந்து போகிச்
சூலகபா லக்கரத்துச் சுடரு மேனி
முக்கண்முதற் றலைவனிட மாகி யுள்ள
முகிநெருங்கு **காரிகரை** முன்னர்ச் சென்று
புக்கிறைஞ்சிப் போற்றிசைத்தப் பதியில் வைகிப்
பூதியரோ டுடன்மகிழ்ந்தார் **புகலி வேந்தர்.**

(காரிகரை வைப்புத் தலங்களுள் ஒன்று. அப்பர் சுவாமிகளும் தமது தல யாத்திரையில் இதனைத் தரிசித்தனர்.)

(*அப்பதி - பாசூர்.)

இறைவர்திருக் காரிகரை யிறைஞ்சி யப்பா
லெண்ணில்பெரு வரைகளிரு மருங்கு மெங்கு
நிறையருவி நிரைபலவாய் மணியும் பொன்னு
நிறைதுவலே புடைசிதறி நிகழ்ப வாகி
அறைகழல்வா னவர்க்கிறைவன் குலிச வேற்றால்
அற்றசிறை பெற்றவன்மே லெழுவ தற்குச்
சிறகடித்துப் பறக்கமுயன் றுயர்ந்த போலுஞ்
சிலைநிலத்தி லெழுந்தருளிச் செல்லா நின்றார்.

மாதவர்க ணெருங்குகுழாம் பறந்து செல்ல மணிமுத்தின் பரிச்சின்னம் வாம்பின் றாகப்
பூதிநிறைகடலணைவ தென்னச் சண்பைப் புரவலனு ரெழுந்தருளும் பொழுது சின்னத்
தீதிலொலி பலமுறையும் பொங்கி யெங்குந் " திருஞான சம்பந்தன் வந்தா" னென்னு
நாதநிறை செவியினவாய் மாக்க ளெல்லா நலமருவு நினைவொன்றாய் மருங்கு நண்ண,

கானவர்தங் குலமுலகு போற்ற வந்த கண்ணப்பர் திருப்பாதச் செருப்புத் தோய
மானவரிச் சிலைவேட்டை யாடுங் கானும் வான்மறைய நிலைபெரிய மாமுந் தூறும்
ஏனையிமை யோர்தாமு மிறைஞ்சி யேத்தி எய்தவரும் பெருமையவா மெண்ணி லாத
தானமுமற் றவைகடந்து திருக்கா ளத்தி சாரவெழுந் தருளினர் சண்பை வேந்தர்.

அம்பொன்மலைக் கொடிமுலைப்பால் குழைத்த ஞானத்
தமுதுண்ட பிள்ளையா ரணைந்தா ரென்று
செம்பொன்மலை வில்லியார் திருக்கா ளத்தி
சேர்ந்ததிருத் தொண்டர்குழா மடைய வீண்டிப்
பம்புசடைத் திருமுனிவர் கபாலக் கையர்
பலவேடச் சைவர்குல வேடர் மற்று
மும்பர்தவம் புரிவாரப் பதியி லுள்ளா
ருடன்விரும்பி யெதிர்கொள்ள வுழைச்சென் றுற்றார்.

திசையனைத்து நீற்றிஞெளி தழைப்ப மண்மேற்
சிவலோக மணைந்ததெனச் சென்ற போது
மிசைவிளங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும்
வேதபா ரகரிழிந்து வணங்கி மிக்க
வசைவில்பெருந் தொண்டர்குழாந் தொழுது போற்றி
யரவெனுமோ சையிலண்ட நிறைப்ப வன்பால்
இசைவிளங்குந் தமிழ்விரகர் " திருக்கா ளத்தித்
திருமலையிம் மலைகளில்யா ?" தென்று கேட்டார்.

வந்தணைந்த மாதவத்தோர் வணங்கித் தாழ்ந்து
" மறைவாழ்வே ! சைவசிகா மணியே ! தோன்று
மிந்தமலை காளஞே டத்தி தம்மி
லிகலிவழி பாடுசெய விறைவர் மேவும்
அந்தமில்சீர்க் காளத்தி மலையா " மென்ன,
வவனிமேற் பணிந்தெழுந்தஞ் சலிமேற் கொண்டு
சிந்தைகளி மகிழ்ச்சிவரத் திருவி ராகம்
வான்வர்க டானவரொன் றெடுத்து செல்வார்,

திருந்தியவின் னிசைவகுப்புத் திருக்கண் ணப்பர்
  திருத்தொண்டு சிறப்பித்துத் திகழப் பாடிப்
பொருந்துபெருந் தவர்கூட்டம் போற்ற வந்து
  பொன்முகரிக் கரையணைந்து தொழுது போகி
யருந்தவர்க ளெம்மருங்கு மிடைந்து செல்ல
  வாளுடைய பிள்ளையா ரயன்மா றேடு
மருந்துவெளி யேயிருந்த திருக்கா ளத்தி
  மலையடிவா ரஞ்சார வந்து தாழ்ந்தார்.

தாழ்ந்தெழுந்து திருமலையைத் தொழுது கொண்டே
  தடஞ்சிலா தலசோபா னத்தா லேறி
வாழ்ந்திமையோர் குழாநெருங்கு மணிநீள் வாயில்
  மருங்கிறைஞ்சி யுட்புகுந்து வளர்பொற் கோயில்
சூழ்ந்துவலங் கொண்டிறைவர் திருமுன் பெய்தித்
  தொழுதுதலை மேற்கொண்ட செங்கை போற்றி
வீழ்ந்தெழுவார் கும்பிட்ட பயன்காண் பார்போல்
  மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார்.

உள்ளத்திற் றெளிகின்ற வன்பின் மெய்ம்மை
  யுருவினையு மவ்வன்பி னுள்ளே மன்னும்
வெள்ளச்செஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண்
  விமலரையு முடன்கண்ட விருப்பும் பொங்கிப்
பள்ளத்தி விழிபுனல்போற் பாந்து செல்லப்
  பைம்பொன்மலை வல்லிபரிந் தளித்த செம்பொன்
வள்ளத்தில் ஞானவா ரமுத முண்டார்
  மகிழ்ந்தெழுந்து பலமுறையும் வணங்கு கின்றார் ;

பங்கயக்கண் ணருவிநீர் பாய நின்று பரவுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடி யாடித்
தங்குபெருங் களிகாத றகைந்து தட்பத் தம்பெருமான் கழல்போற்றுந் தன்மை நீட
அங்கரிதிற் புறம்போந்தங் கயன்மால் போற்ற வரியார்தந் திருமலைக்கீ ழணைந்திறைஞ்சிப்
பொங்குதிருத் தொண்டர்மடங் காட்ட வங்குப் புக்கருளி யினிதமர்ந்தார் புகலி வேந்தர்.

யாவர்களு மறிவரிய விறைவன் றன்னை யேழுலகு முடையானை யெண்ணி லாத
தேவர்கடம் பெருமானைத் திருக்கா ளத்தி மலையின்மிசை வீற்றிருந்த செய்ய தேனைப்
பூவலரும் பொழில்புடைசூழ் சண்பை யாளும் புரவலனார் காலங்க டோறும் புக்குப்
பாவலர்கொண் டடிபோற்றிப் பருகி யார்ந்து பண்பினிய திருப்பதியிற் பயிலு நாளில்,

அங்கண்வட திசைமேலுங் குடக்கின் மேலும் அருந்தமிழின் வழக்கங்கு நிகழா தாகத்
திங்கள்புனை முடியார்தந் தானந் தோறுஞ் சென்றுதமி ழிசைபாடுஞ் செய்கை போல
மங்கையுடன் வானவர்கள் போற்றி சைப்ப வீற்றிருந்தார் வடகயிலை வணங்கிப் பாடிச்
செங்கமல மலர்வாவித் திருக்கே தாரந் தொழுதுதிருப் பதிகவிசை திருந்தப் பாடி,

கூற்றுதைத்தார் மகிழ்ந்தகோ கரணம் பாடிக்
  குலவுதிருப் பருப்பதத்தின் கொள்கை பாடி
ஏற்றின்மிசை வருவாரிந் திரன்ற னீலப்
  பருப்பதமும் பாடிமகிழ்ந் திறைவர் தானம்

போற்றியசொன் மலர்மாலை பிறவும் பாடிப்
புகலியர்தம் பெருந்தகையார் புனித மாகு
நீற்றினணி கோலத்துத் தொண்டர் சூழ
நெடிதுமகிழ்ந் தப்பதியி னிலவு கின்றார் ;

தென்றிசையிற் கயிலையெனுந் திருக்கா ளத்தி
போற்றியினி தமர்கின்றார் திரைசூழ் வேலை
யொன்றுதிரு வொற்றியூ ருறைவார் தம்மை
யிறைஞ்சுவது திருவுள்ளத் துன்னி யங்கண்
இன்றமிழின் விரகருள் பெற்று மீள்வார்
எந்தையா ரிணையடியேன் மனத்த வென்று
பொன்றரளங் கொழித்திழிபொன் முகரி கூடப்
புனைந்ததிருப் பதிகவிசை போற்றிப் போந்தார்.

திருநாவுக்கரசுநாயனர் திருக்காளத்தி தரிசித்தது

(திருநா - புராணம் 343—348)

பல்பதியு நெடுங்கிரியும் படர்வனமுஞ் சென்றடைவார்
செல்கதிமுன் னளிப்பார்தந் திருக்காரி க்கரைப்ணிந்து
தொல்கலையின் பெருவேந்தர் தொண்டர்கள்பின் னும்பர்குழா
மல்குதிருக் காளத்தி மாமலைவந் தெய்தினர்.

பொன்முகரித் திருநதியின் புனிதநெடுந் தீர்த்தத்தின்
முன்முழுகிக் காளத்தி மொய்வரையின் றாழ்வரையிற்
சென்னியுறப் பணிந்தெழுந்து செங்கண்விடைத் தனிப்பாகர்
மன்னுமலை மிசையேறி வலங்கொண்டு வணங்குவார் ;

காதணிவெண் குழையானைக் காளத்தி மலைக்கொழுந்தை
வேதமொழி மூலத்தை விழுந்திறைஞ்சி யெழுந்துபெருங்
காதல்புரி மனங்களிப்பக் கண்களிப்பப் பரவசமாய்
நாதனை"யென் கண்ணுள்ளா " னெனுந்திருத்தாண் டகநவின்றார்.

மலைச்சிகரச் சிகாமணியின் மருங்குறமுன் னேநிற்குஞ்
சிலைத்தடக்கைக் கண்ணப்பர் திருப்பாதஞ் சேர்ந்திறைஞ்சி
யலைத்துவிழுங் கண்ணருவி யாகத்துப் பாய்ந்திழியத்
தலைக்குவித்த கையினராய்த் தாழ்ந்துபுறம் போந்தணைந்தார்.

சேணிலவு திருமலையிற் றிருப்பணியா யினசெய்து
தாணுவினை யம்மலைமேற் றள்பணிந்த குறிப்பினல்
பேணுதிருக் கயிலைமலை வீற்றிருந்த பெருங்கோலங்
காணுமது காதலித்தார் கலைவாய்மைக் காவலனர்.

வேறு

அங்கண் மாமலை மேன்ம ருந்தை வணங்கி யாரு ளான்மிகப்
பொங்கு காதலி னுத்த ரத்திசை மேல்வி ருப்பொடு போதுவார்
துங்க மால்வரை கானி யாறு தொடர்ந்த நாடு கடந்தபின்
செங்கண் மால்விடை யண்ணல் மேவு திருப்ப ருப்பத மெய்தினர்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர் திருக்காளத்தி தரிசித்தது

(ஏயர்கோன் - புராணம் 195—197 பாட்டுக்கள்)

மன்னு திருமாற் பேறணைந்து வணங்கிப் பாவித் திருவல்லந்
தன்னு ளெய்தி யிறைஞ்சிப்போய்ச் சாரு மேல்பாற் சடைக்கற்றைப்
பின்னன் முடியா ரிடம்பலவும் பேணி வணங்கிப் பெருந்தொண்டர்
சென்னி முகிறேய் தருங்குவட்டுத் திருக்கா ளத்தி மலைசேர்ந்தார்.

தடுக்க லாகாப் பெருங்காதற் றலைநின் றருளுங் கண்ணப்பர்
இடுக்கண் களைந்தாட் கொண்டருளும் இறைவர் மகிழ்ந்த காளத்தி
அடுக்கல் சேர வணைந்துபணிந் தருளா லேறி யன்பாறு
மடுப்பத் திருமுன் சென்றெய்தி மலைமேன் மருந்தை வணங்கினுர்.

வணங்கி யுள்ளங் களிகூர மகிழ்ந்து போற்றி மதுரவிசை
அணங்கு "செண்டா" டெனும்பதிகம் பாடி யன்பாற் கண்ணப்பர்
மணங்கொள் மலர்ச்சே வடிபணிந்து வாழ்ந்து போந்து மன்னுபதி
இணங்கு தொண்ட ருடன்கெழுமி இன்புற் றிருக்கு மந்நாளில்.

திருமூலநாயனுர் திருக்காளத்தி தரிசித்தது

(திருமூலர் - புராணம் 4, 5 பாட்டுக்கள்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கங்கைநீர்த் துறையாடிக் கருத்துறைநீள் கடலேற்றும்
அங்கணர்தா மகிழ்ந்தருளு *மவிமுத்தம் பணிந்தேத்தி
மங்குல்வளர் வரைவிந்த மன்னுபருப் பதமிறைஞ்சித்
திங்களணி சடையர்திருக் காளத்தி மலைசேர்ந்தார்.

நீடுதிருக் காளத்தி நிலவுதா ணுவைவணங்கி
ஆடுதிரு வரங்கான வாலவனந் தொழுதேத்தித்
தேடுமிரு வருக்கரியார் திருவேகாம் பரம்பணிந்து
மாடுயர்மா மதிற்காஞ்சி வளநகருள் வைகினுர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெய்வச் சைவத் திருமுறைத் திரட்டு முற்றும்

கந்தபுராணம்

கந்தக்கடவுள் திருக்காளத்தி கண்டது

சிலந்தி மாசுண மும்மதக் கரிசிவ கோசன்
மலைந்தி டுஞ்சிலை வேட்டுவன் கீரனே மடவார்
பலந்த ரும்வழி பாட்டினுற் பாட்டினுற் பரனைக்
கலந்து முத்திசேர் தென்பெருங் கயிலையுங் கண்டான்.

—வழிநடைப்படலம் 7

---

*அவிமுத்தம் - காசி.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ணப்பநாயனார் புராணம்

தொகை

"கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன்"—திருத்தொண்டத்தொகை

வகை

"நிலத்திற் றிகழ்திருக் காளத்தி யார்திரு நெற்றியின்மே
னலத்திற் பொழிதரு கண்ணிற் குருதிகண் டுண்ணடுங்கி
வலத்திற் கடுங்கணை யாற்றன் மலர்க்கண் ணிடந்தப்பினான்
குலத்திற் கிராதனங் கண்ணப்ப னாமென்று கூறுவரே"

—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி

விரி

650\. மேவலர் புரங்கள் செற்ற விடையவர் வேத வாய்மைக்
காவலர் திருக்கா ளத்திக் கண்ணப்பர் திருநா டென்ப
நாவலர் புகழ்ந்து போற்று நல்வளம் பெருகி நின்ற
பூவலர் வாவி சோலை சூழ்ந்தபொத் தப்பி நாடு. க

புராணம்:—தமது கண்ணையிடந்து இறைவனது கண்ணிலே அப்பியதனாற் கண்ணப்பர் என்று பேர் பெற்ற நாயனாரது வரலாறும் பண்பும் கூறும் பகுதி. நிறுத்த முறையானே இலைமலிந்த சருக்கத்து மூன்றாவதாகிய கண்ணப்ப நாயனார் புராணங் கூறத் தொடங்குகின்றார்.

தொகை:—கலைகள் யாவற்றினும் மேம்பட்டு விளங்கும் சிறப்பினைப் பெற்ற தலைவராகிய கண்ணப்ப நாயனாருக்கு நான் அடியேனாவேன். **கலைமலிந்த சீர்** - எல்லா நூல்களாலும் விதந்து பேசப்பட்ட சிறப்பு. **மலிதல்** - மேம்பாடுற்று நிறைதல். இங்குச் **சீர்** என்றது அன்பின் சிறப்பினை. வீடுபேறும் உலக வாழ்வுமாகிய நிலைகள் இரண்டிற் கும் ஒப்ப இன்றியமையாது வேண்டப்படும் சிறப்பாவது அன்பே என்பது எல்லாக் கலைகளுக்கும் ஒப்ப முடிந்த உண்மை. **நம்பி** - ஆடவரிற் சிறந்தோன். "நம்பி என்பது நாமச் சிறப்பே" - பிங்கலம். "ஆடவன் கொன்றா னச்சோ!" என இவரது மெய்காப்பாளரும் புகழவும், "மாறிலாய் நிற்க" என்று இறைவரும் விளிக்கவும் வாய்ந்த சிறப்புக்களை இங்கு உன்னுக. **கண்ணப்பர்** - இது இறைவனுக்கு இவர் தம் கண்ணை யிடந்து அப்பிய காரணம்பற்றி இறைவன் தந்த திருப்பெயர்; இவரது பெற்றோர்களால் இடப்பட்ட பெயரன்று. சரிதக் குறிப்பும் தேற்றமும் பெற இப்பெயராற் குறித்தார்.

வகை:—பூவுலகிற் சிறந்துவிளங்கும் திருக்காளத்தி இறைவரது நலத்தைத்தரும் திருக்கண்ணில் குருதிபொழியக் கண்டு மனநடுங்கி அம்பினாலே தனது வலதுகண்ணைத் தோண்டி அப்பினவர் வேடர்குலத்துதித்த கண்ணப்பராமென்று சொல்வர் பெரியோர்.

நிலத்தில் திகழ் - உலகில் தட்சிண கயிலாயமென்று விளங்குகின்ற. நெற்றியின் மேல் - முகத்தினிடத்து. நெற்றி ஆகுபெயராய் ஈண்டு முகத்தை உணர்த்தி நின்றது. நலத்திற்றரு கண்ணிற் பொழிதருநதி கண்டு என மாற்றுக. நலத்தில் - ஏழாவதன் உருபு இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தது. ஈண்டு நலம் என்றது "அங்கணர் கருணை கூர்ந்த வருட்டிரு நோக்கத்தினை", (753). உண்ணடுங்கி - இதன் விரிவு புராணம் 170-ம் திருப்பாட்டு முதலியவற்றுலறிக.

வலத்தில் மலர்க்கண் இடந்து - என்று கூட்டுக. கிராதன் - வேடன். அப்பினவன் கண்ணப்பனும் என்று கூட்டுக. பெரியோர் என்ற தோன்று எழுவாய் வருவிக்க.

பெயரும் சரிதக்குறிப்பும் பெருமைப் பண்பும் முதனூல் பேசிற்று. இவர் பேறு பெற்ற தலமும் சரித வரலாறும் மரபும் பெயரும் பிறவும் வகைநூல் வகுத்தது. இவை விரிந்தபடி புராணத்துட் காண்க.

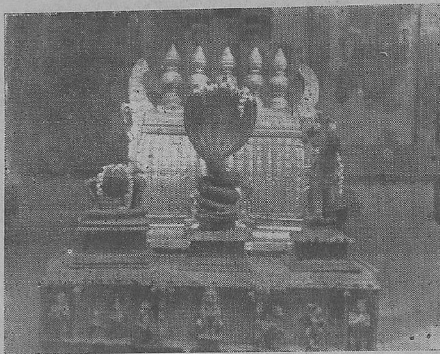
650. (இ - ள்) வெளிப்படை. அடையலாரது முப்புரங்களை அழித்த விடையவராகிய வேதவாய்மைக் காவலரது திருக்காளத்தியிலே பேறடைந்த கண்ணப்ப நாயனரது திருநாடாவது, புலவர்கள் புகழ்ந்து பாராட்டும் நல்ல வளங்கள் பெருகி நிலைத்ததும் பூக்கள் மலர்ந்த வாவிகளும் சோலைகளும் சூழ்ந்ததுமாகிய பொத்தப்பி நாடாகும் என்று சொல்வர் பெரியோர்.

(வி - ரை) மேவலர் - அடையலர் : பகைவர். புரங்கள் - முப்புரம். செற்ற - நகைத்து அழித்த. செற்ற என்றதனுல் வேண்டுதல் வேண்டாமையிலாத இறைவனுக்குச் செற்றம் முதலிய குற்றம் ஏற்றியதாகாது எனக் குறிக்க விடையவர் - என்றார். விடை - தருமதேவதையாகிய இடபம். புரங்களை இறைவன் எரித்தது மறத்தினைப் போக்கி உயிர்களுக்குத் துன்பந்துடைத்துப் போகமளித்தற்கேயாம். தருமம் யுகந்தோறுங் குறைந்துவந்து இறுதியில் அழியாது இறைவனிடம் ஒடுங்கி நிற்குமென்பர். இனி, "தடமதில்க ளவைமூன்றுந் தழலெரித்த வந்நாளில் இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண் சாழலோ" (திருவாசகம்) என்றபடி முப்புரமெரித்த ஞான்று விடையாய் நின்ற திருமாலின் மீது எழுந்தருளியவர் என இரண்டையும் உடன் குறிப்பார் செற்ற விடையவர் என்றார் என்பதுமாம். முப்புரமெரித்தல் என்பது மும்மலகாரியங்களை அழித்தலாகிய இறைவனது செயலைக் குறிப்பதாகக் கூறுவர் திருமூல நாயனர்.

வேதவாய்மைக் காவலர் - வேதங்களில் விதிக்கப்பட்ட அறம் - வாய்மை - என்னுமிரண்டில் அறத்தை மேல் விடையவர் என்றதனுற் கூறினாராதலின் ஏனை வாய்மையை இதனுற் குறித்தார். "அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை", "ஒன்ருக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன், பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று" என்றிவ்விரண்டினையும் வரையறுத்து முறைப்படுத்திய நீதிநூலும் காண்க. வேதமும், அறத்தைச் செய் - சத்தியத்தைப் பேசு - என்று இம்முறையிலே பேசிற்று. இம்முறைபற்றியே இங்கு ஆசிரியர் விடையவர் என்றும், அதன்பின் வாய்மைக்காவலர் என்றும் வைத்த அமைப்பும் காண்க. கொல்லாமை அறமாகியவழி, அஃது அவ்வறக்கடவுள் புரங்கள் செற்றார் என்றதனேடு முரணுமை மேலுரைக்கப்பட்டது. இதனைக் "கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல்" என்பது போலக் காண்க.

இங்கு இச்சரிதத்தினும் நாயனர் பல பிராணிகளை வேட்டையாடிக் கொன்று இறைவனுக்கு நிவேதித்தனர். அவை கொலையாகாது அவற்றை ஈடேறச் செய்த அருட் செயலேயாயின என்று பின்னர்க் காண்போம். "ஒளிநின்று கொன்றருளி" - (790) என்பர் ஆசிரியர். இச்சரிதக் குறிப்பும் பெற இங்கு இவ்வாறு தொடங்கினர்.

வாய்மை - வாயின் தன்மை. அது சத்தியத்தினைப் பேசுதல். இதுவே, சத்தியத்தை உன்னும் உள்ளத்தின் நிலையில் உண்மை என்றும், அதனை மெய்யாரச் செய்யும் நிலையில் மெய்மை எனவும் பெற உள்ளது. சத்து - அழியாதது. இங்கு

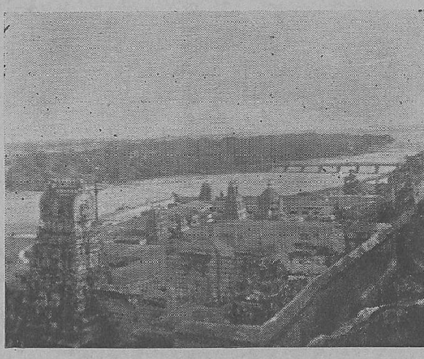

சீ - காளம் - அத்தி — சீகாளத்தி

(சிலந்தி பாம்பு யானை)

இத்திருவுருவங்கள்
திருக்கோயிலி னுட்சுற்றில் உள்ளவை.

—பாட்டு - க - (திருஞான. புரா. 1021) - பக்கம் - ரு

காளத்தித் திருக்கோயில் - ஐந்து கோபுரங்கள்

(மலை மேலிருந்து பார்வை)

இச் சரிதத்தில் இறைவர் தமது நின்மலமாகிய சத்தித்திருமேனியிற் கண்போலவும் அதிற் குருதிபோலவும் காட்டினர். இவ்வாறு இல்லாதவற்றை உள்ளனபோலக் காட்டியவரை வாய்மைக் காவலர் என்றது என்னை? எனின், அவை நாயனாரின் உண்மையைக் காட்ட எழுந்தன ஆகலின் வாய்மைக்காவலின் நிகழ்ந்தன என்க. இதுவும் இச்சரிதக் குறிப்பாதல் காண்க.

இவ்வாறன்றி வேதம் உபசார மாத்திரையாய் எல்லாத் தேவரையும் சொல்லுமாயினும் உண்மையிற் சிவனையே முதல்வனாக உள்ளத்தில் (இதயத்தில்) வைத்துக் கூறும் ஆதலின் அவ்வாறு வேத உண்மையாய் நின்ற காவலர் என்றலுமாம்.

திருக்காளத்தி - சிலந்தியும், காளனும் (பாம்பு), அத்தி(யானை)யும் பூசித்துப் பேறு பெற்றமையால் இப்பேர் பெற்றது. "இந்தமலை காளனோ டத்தி தம்மி லிகலிவழி பாடு செய விறைவர் மேவு, மந்தமில்சீர்க் காளத்தி மலையாம்" (திருஞான - புராண - 1021) முதலியவைகாண்க. தலவிசேடம் பார்க்க.

திருக்காளத்திக் கண்ணப்பர் - காளத்தியிலே வழிபட்டுக் கண்ணப்பிப்பேறுபெற்றவர் என்றது சரிதக் குறிப்பு. காளத்தியும் கண்ணப்பரும் பிரிக்கக்கூடாதபடி யிணைந்துள்ள நிலையும் குறிப்பதாம். கண்ணப்பர் என்ற பேர் காளத்தியிற் போந்தது என்பதும் குறித்தார்.

கண்ணப்பர் திருநாடு - **திருநாடு** - அவதரித்த நாடு. **கண்ணப்பர்** - இவருக்குத் தாய் தந்தையர் இட்ட **திண்ணன்** என்றதனிலும் இப்பெயரே சிறந்தது.இஃது இறைவன் தந்தது. ஆசாரியர்கள் யாவரும் இப்பெயர்கொண்டே துதித்தனர். இஃது அவர் சரிதங் குறிப்பதுமாம்; ஆதலின் இப்பெயரால் தோற்றுவாய் செய்தனர்.

நாவலர் புகழ்ந்து போற்று நல்வளம் - குறிஞ்சிநில வளத்தைத் தமிழ் இலக்கணம் முறை செய்யும் வகையினைப் புகழ்ந்து என்றும், இந்நாட்டுக் குறிஞ்சி, தலையன்புக் கிலக்கியமாய் நிற்கும் நாயனார் அவதரிக்கும் பேறு பெற்ற நாடாயினமையின் **போற்றும்** என்றும் கூறினர். இது பற்றியே **வளம்** என்னாது **நல்வளம்** என்றதுமாம். அச்சிறப்பு மிகுதியும் பெற்றதனோடு எஞ்ஞான்றும் நிலைபெறவும் பெற்ற தென்பார் **பெருகி நின்ற** என்றார். **நாவலர்** - கலைவாணி யருள்பெற்ற கலை நாவலரும், ஞான வாணி தந் நாவிற் பதியப் பெற்ற ஞான நாவலரும் என நாவலராவார் இருவகையினர். இங்குக் கூறிய நாவலர் பிற்கூறிய நிலையினராகிய நக்கீரதேவர், சமய குரவர் முதலிய ஞானத் தமிழ் நாவலர். பதினொராந் திருமுறை முதலாயின அருட்பாட்டுக்கள் காண்க.

பூ அலர் வாவி சோலை - வாவியிற் பூப்பன தாமரை முதலிய நீர்ப்பூக்கள். நால்வகைப் பூக்களில் ஏனை மூன்றும் சோலையிற் பூப்பன. இவை யெல்லாம் இந்நாட்டிற் காண உளவாம் என்பார் **வாவி சோலை** என்று சேர்த்துக்கூறினர். **வாவிசோலை** - உம்மைத் தொகை. இவை ஏனை நாட்டிற் போலச் செயற்கையானன்றி இங்கு இயல்பிற் பொருந்துவன என்ற குறிப்புப் பெறச் **சூழ்ந்த** என்றார்.

பொத்தப்பி நாடு - காளத்திமலைச் சாரலுக்கு வடக்கே 40 - 50 நாழிகை யளவில் உள்ளது. குறிஞ்சிப் பகுதியைச் சேர்ந்த மலைநாடு. இப்பெயர் இன்றும் வழக்கி லிருக்கின்றது. பொத்தப்பி நாட்டைக் கண்ணப்பர் திருநாடென்ப எனக் கூட்டுக.

போற்ற—பெருக—போத்தப்பி—என்பனவும் பாடங்கள்.　　　1

651.　இத்திரு நாடு தன்னி லிவர்திருப் பதியா தென்னி
னித்தில வருவிச் சார னீள்வரை சூழ்ந்த பாங்கர்
மத்தவெங் களிற்றுக் கோட்டு வன்றொடர் வேலி கோலி
யொத்தபே ரரணஞ் சூழ்ந்த முதுபதி யுடுப்பூ ராகும்.　　　௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. இந்தத் திருநாட்டிலே இவரது திருப்பதியாவது யாது என்னில், முத்துக்களைக் கொழித்து வரும் அருவிகள் ஓடுதற் கிடமாகிய சாரல்களை

யுடைய நீண்ட மலைகள் சூழ்ந்த பக்கத்தில் மதம் பொருந்திய யானைகளின் கொம்பு களால் வலிய தொடர்ந்த வேலியிட்ட அதனால் ஒரே தன்மைத்தாகும் பெரிய மதி லாலுஞ் சூழப்பட்டு விளங்கும் பழம்பதியாகிய **உடுப்பூர்** என்பதாம்.

(வி - ரை) திருநாடு - திருப்பதி - என்புழித் திரு என்பன நாயனார் அவதரிக்கும் நலம் பெற்ற சிறப்புக் குறித்தன. பெரியவர்கள் அவதரித்ததனால் அந்நாடு பெருமை பெறும் என்றதனை "அறந்தருநா வுக்கரசும் ஆலால சுந்தரரும் பிறந்தருள உளதானால் நம்மளவோ" என்று திருமுனைப்பாடி நாட்டுக்கும், "ஐயர் நீரவ தரித்திட விப்பதி யளவில் மாதவ முன்பு, செய்தவாறு" - திருஞான - புரா - (179) என்று நகரத்துக்கும் சிறப்புக் கூறிய வகையில் ஆசிரியர் அறிவித்திருத்தல் காண்க.

நித்தில அருவி - மலையின் மூங்கில் - யானைக்கோடு முதலியவற்றினின்று பிறக் கும் முத்துக்களை வாரிவரும் அருவிகள்.

நீள்வரை சூழ்ந்த பாங்கர் - உயரத்தாலும் பரப்பினாலும் நீண்ட மலைகளாற் சுற்றப் பட்ட பக்க இடங்களில். **மந்த**-மதத்தையுடைய ; வடசொல். "மத்தோன்மத்த னாக்கி" என்ற திருவாசகமுங் காண்க. இங்கு மதம் யானைகளுக்கு இயற்கை யடைமொழி. **வெம்மை** - கொடுமை.

வன் தொடர் வேலி கோலி - யானைக் கொம்புகளை வரிசையும் வலிமையும் பெறத் தொடர்ச்சியாய் நாட்டி வேலியாக அமைத்து. மலைச்சாரலாதலின் புலி முத லிய கொடிய மிருகங்கள் மிக்கு வாழும் ; அவை பதியினுள்ளே புகுந்து மக்களையும் அவர்கள் கவர்ந்து வளர்க்கும் ஆனிரை மான் முதலியவற்றையும் துன்புறுத்தாதபடி மதில்போல நகர்காவல் செய்வதனைக் குறித்து **வேலி கோலி** என்றார்.

ஒத்தபேர் அரணம் - புறப்பகையாகிய பகைவர் வாராது காப்பது நீள்வரை சூழ்ந்த மலையரண் ; உட்பகையாகிய ஏனை மிருகங்கள் வாராது காப்பது யானைக் கொம்பின் வேலியாலாகிய இந்த மதிலரண் ; இவ்விரண்டும் ஒத்துச் சூழ்ந்து பெரிய அரண்களாய் இந்தப் பதியைச் சுற்றியிருந்தன என்க. எனவே, இப்புராணத் தலைவராகியநாயனார் புறப்பகை உட்பகை எனும் இவ்விரு பகையும் வாராது முற்பிறப்பிலே தவம் புரிந்து காவல் செய்து இங்கு வந்தவதரித்து இறைவனடி கூடியதாகிய இச்சரிதத்துக்கு ஏற்க நகர்வளப் பொருளைக் குறித்த நயமும் காண்க.

முதுபதி - பழம்பதி. **பதி** - மலை நாட்டு ஊர்களுக்கு வழங்கும் பெயர்களில் ஒன் றும். குறிஞ்சி நிலத்து ஊர்கள், சிறூர் (664) சிறுகுடி - குறிச்சி என்பர். குறிச்சி வாழ்க்கை (657 - 687) என்றது காண்க. இந்நாளிலும் மலைசர்பதி - இருளர்பதி என் னும் வழக்குக்கள் மலைநாட்டில் (கொங்கு நாட்டில்) வழங்குவன காண்க. **ஆகும்** - உயிர் களுக்கு ஆக்கம் தரும் இடம் என்ற குறிப்புமாம். 2

652. குன்றவ ரதனில் வாழ்வார் கொடுஞ்செவி ஞமலி யார்த்த
வன்றிரள் விளவின் கோட்டு வார்வலை மருங்கு தூங்கப்
பன்றியும் புலியு மெண்குங் கடமையு மானின் பார்வை
யன்றியும் பாறை முன்றி லைவன முணங்கு மெங்கும். ௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. அப்பதியில் வாழ்பவர்கள் மலைவாழ்நராகிய குன்றவர்கள். அப்பதியின் இடமெங்கும் வளைந்த காதுகளையுடைய நாய்களைக் கட்டிய வலிய கூட்ட மாகிய விளாமரக் கிளைகளில் வார்களையுடைய வலைகள் பக்கங்களில் தொங்க, காட்டுப் பன்றியும், புலியும், கரடியும், கடமை முதலிய மானினங்களும் என்றிவற்றின் பார்வை மிருகங்களும் உள்ளன ; அன்றி, இல்லங்களின் முன்னர்ப் பாறை முற்றங்களில் ஐவன அரிசியும் உணங்கும் (உலரும்).

(வி - ரை) அதனில் குன்றவர் வாழ்வார் என மாற்றுக.

குன்றவர் - குறிஞ்சிநில மக்கள். இவர்கள் கானவர் (662) வேட்டுவர் (654), குறவர் (664) இறவுளர் (665), வேடர் (655), மறவர் (656) எனவும் பெறுவர். இப்பெயர்கள் பலவும் இப்புராணத்தினுள் வழங்கிய இலக்கிய அமைவுங் காண்க.

கோடுநீஞ்செவி ஞமலி - காது வளைந்து தொங்கியிருத்தல் சிறந்தசாதி வேட்டை நாய்களின் இலக்கணங்களில் ஒன்றென்பர். வேட்டை பயில்வோர் பலர் தொங்கிய காதுடைய நாய் வகையை வளர்த்தல் கண்கூடு. வேட்டையில் இவர்களுக்கு நாய்கள் பயன்படும் செய்தி பின்னர் 717 - 725 - 734 முதலிய பாட்டுக்களிற் காண்க.

வன் திரள் விளவின் கோட்டு - வரைசூழ்ந்த குறிஞ்சிநிலமாதலின் விளாமரங்கள் கூட்டமாக அங்கு அப்பதியில் ஓங்கி வளர்ந்திருந்தன என்பதாம். அவை நாய்களைக் கட்டி வைத்தற்கும், மேற்கொம்புகளில் வார்வலைகள் தொங்கவிட்டு வைத்தற்கும் உதவுவன. "பார்வை யாத்த பறைதாள் விளவின் " (பெரும்பாணாற்-95) என்றதும் காண்க.

வன் திரள் விளா - குன்றவர் தமது குறிச்சி வாழ்க்கைக் குடியிருப்பிடங்களை விளாமரங்கள் சூழ்ந்த சூழலின் அமைத்தனர். அன்றித், தம் குடியிருப்பிடங்களைச் சூழ விளாமரங்களை வைத்து வளர்த்தனர் என்றலுமாம். விளாமரச் சூழலின் காற்று உடற் சுகந் தருவதனோடு அவை இவர்களது முயற்சியின்றியே இயல்பின் வளர்ந்து பலன் தருவன. அவற்றின் பழங்கள் சுகந்தரும் உணவாதலும் காண்க. "வேரி விளங்கனிக் கவளங் கொள்வார்"-(684) என்று பின்னர்க் கூறுதலும் உன்னுக. விளாமரத்தின் குணம்-"காச சுவாசங் கதித்த வரிடுமுதற், பேசரிய தாகமிவை பேசுங்கால் - வீசு, தபித்தலைச்செய் பித்தந் தரிக்குமோ பூவிற், கபித்த மாமிருக்குங் கால்"-(கபித்தமரம்-விளாமரம்); விளாம் பழத்தின் குணம் - "எப்போது மெய்க்கிதமா மீளையிரு மல்கபமும், வெப்பாகுந் தாக மும்போ மெய்ப்பசியா—மிப்புவியி, லென்றாகி லுங்கனிமே லிச்சைவைத்துத் தின்ன வெண்ணித், தின்றால் விளங்கனியைத் தின்" - என்ற பதார்த்தகுண சிந்தாமணிப் பாட்டுக்களுங் காண்க. விளங்கனியின் ஓடு முதலியவை மருந்தாக உதவுதல் மருத்துநூல்களுட் காண்க.

வார் வலை - வாரும் வலையும். 724 - பார்க்க. இவைகள் வேட்டைக் காடு காவல் செய்து அமைத்து மாக்களை அகப்படுத்த வுதவுவன. 718 - 724 - 736 முதலிய பாட்டுக்களில் வார் வலையை இவ்வேடர்கள் தொழிற்படுத்திய முறை காண்க. **வார் வலை** - நீண்ட - பெரிய - வலை என்பாருமுளர். அது பொருந்தாமையறிக.

பன்றி - புலி - கரடி - யானை - குறிஞ்சிநில விலங்குகள்.

பார்வை - பார்வை மிருகங்கள். வேடர் மிருகங்களைப் பிடித்துப் பழக்கிவைத்து அவற்றி னுதவிகொண்டு அவற்றினினங்களைப் பற்றுதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வர். "மான் காட்டி மான் பிடிப்பதுபோல" என்றதொரு பழமொழி வழக்கும் இதினின்றெழுந்ததாம். இறைவன் அவ்வவுயிர்க்கும் அவ்வவையாய்த் தோன்றி அருள்புரிவன் என்ற ஞானசாத்திரக் கருத்துங் காண்க. "பார்வையென மாக்களைமுன்பற்றிப் பிடித்தற்காம் போர்வையெனக் காணார் புவி" என்பது திருவருட்பயன். **பார்வை** - என்றதற்கு மிருகங்களைப்போலச் செயற்கையாற் செய்யப்பட்ட மிருக உருவங்கள் என்பாருமுளர். அது பொருந்தாமையறிக. இதுபற்றி 672-ல் உரைத்தவை காண்க. பார்வை உள்ளன என்று வருவித்து முடித்துக்கொள்க.

பாறை - கற்பாறை. இவற்றையே குன்றவர் தமது குறிச்சியிலே முற்றங்களாக்கிக் கொள்வர். **ஐவனம்** - மலைநெல். இது குறிஞ்சித் திணையின் உணவுவகைகளில் ஒன்றாம். இந்நிலத்தவர்களின் உணவுவகைகளை உருசிபெறச் சமைத்துக் காட்டிய திறம் 683-684 பாட்டுக்களிற் காண்க.

உணங்கும் - உலரும். இந்நெல்லைச் சேமித்து வைத்துக்கொள்ளும் பொருட்டுப் பாறையில் உலர்த்தி எடுத்தல் மரபு.

இப்பாட்டால், இப்பதியின் மக்கள் - மாக்கள் - மரம் - தொழில்-உறு முதலிய பலவும் நாடகச் சுவைபெற இயற்கை வருணனையாகத் தன்மையணியில் வைத்து ஆசிரியர் அமைத்துக்காட்டிய அழகு காண்க.*

அதனில் (பதியில்) எங்கும் குன்றவர் வாழ்வார் ; எங்கும் வன்றிரள் விளா ஓங்குவன ; அவற்றிற் கொடுஞ்செவி ஞமலி ஆர்க்கப்பட்டுள்ளன ; அவற்றின் கோட்டில் வார் வலை மருங்கு தூங்கும் ; அடியில் பன்றியும் புலியும் எண்கும் கடமையும் மானுமாகிய பார்வை உள்ளன ; அன்றி ஐவனமுமுணங்கும் ; என உரைநடையிற் கூட்டி முடித்துக்கொள்க.

வன்றிறல்—என்பதும் பாடம். 3

653. வன்புலிக் குருளை யோடும் வயக்கரிக் கன்றி னோடும்
புன்றலைச் சிறும கார்கள் புரிந்துட னாட லன்றி
யன்புறு காதல் கூர வணையுமான் பிணைக ளோடும்
இன்புற மருவி யாடு மெயிற்றியர் மகளி ரெங்கும். ௪

(இ - ள்) வெளிப்படை - அப்பதியில் எங்கும் வலிய புலிக்குட்டிகளோடும் வெற்றியுடைய யானைக்கன்றுகளோடும், புன்றலையினையுடைய வேட்டுவச்சிறுவர்கள் விரும்பி விளையாடுதல் உள்ளது. அன்றி அன்போடு ஆசைமிக அணைகின்ற பெண் மான்களோடு இன்பமுறக் கூடி விளையாடும் வேட்டுவச் சிறுமிகளும் உள்ளார்.

(வி - ரை) புலிக்குருளை - யானைக்கன்று - மான்பிணை - இவை அவ்வச்சாதிக் குரிய பெயர்மரபு "எப்பொரு ளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர், செப்பின ரப்படிச் செப்புதல் மரபே" என்பதிலக்கணம். "நாயே பன்றி புலிமுயல் நான்கும், ஆயுங் காலைக் குருளை யென்ப" (8) "யானையுங் குதிரையுங் கழுதையுங் கடமையும், ஆனொ டைந்துங் கன்றெனற்குரிய" - (15), புல்வாய் நவ்வி யுழையே கவரி சொல்வாய் நாடிற் பிணை யெனப் படுமே". (57). என்ற தொல்காப்பிய மரபியற் சூத்திரங்கள் காண்க. வன்புலி - வயக்கரி - அடைமொழிகள் அவ்வச் சாதிக்குரிய பண்பு குறித்தன.

புன்றலைச் சிறுமகார்கள் - புன்றலை - எண்ணெயிடுதல், சிக்கறுத்தல் முதலிய பண்பாடின்றிக் குறுகிச் சுருண்டு பிளவுபட்டுச் செறிந்த மயிர்கொண்ட தலையினையுடைய. மக - மக்களிளமைப் பெயர். ஆர் - என்னும் பன்மைவிகுதி யேற்று மகார் என நின்றது. "குழவியு மகவு மாயிரண் டல்லவை, கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே"— (மரபியல் - 23) என்பது தொல்காப்பியம். பின்னர் மகளிரை வேறு பிரித்தமையால் இங்கு மகார் - என்பது இடநோக்கி ஆண்மக்களைக் குறித்து நின்றது. வேடர் சிறு மகார்கள் புலிக்குருளை யானைக்கன்றுகளோடு விரும்பி விளையாடுகின்றார்கள். வேட்டுவச் சிறுமியர் மான்பிணைகளோடு இன்புற மருவி யாடுகின்றார்கள். இவ்விருவகையினரும் அங்குள்ளார். ஆடும் மகளிர் என்றதுபோல ஆடும் மகார்கள் என்னாது மகார்கள் ஆடல் என்றது அவராடல்களின் வீரச்சிறப்பு நோக்கி என்க. இக்கருத்துப்பற்றி மகார்கள் ஆடலன்றி என்றாரேனும் ஆடும் மகார்களன்றி என்பது கருத்தாகக்கொள்க. வேடர் மகார்கள் மரபுக்கேற்ப இளமையிலே வீரத்தன்மையுடையார் என்பது குறிப்பு. புரிந்து - விரும்பி.

அன்புறு காதல் கூர அணையும்-பழக்கத்தாலும் புல் முதலியன ஊட்டிப் பாராட்டும் அன்பினாலும் தமக்குரிய இயற்கைத் தன்மையினாலும் மான்பிணைகள் மகளிர்பால் தாமே அணைகின்றன என்க. பெண்களின் கண்கள் தமது கண்களின் மேலாயினமை

*இதுபற்றி எனது சேக்கிழார் - 127-128 பக்கங்களில் உரைத்தவையுங் காண்க.

கண்டு அவர்கள்பால் மான்கள் அணைகின்றன என்பதுமொரு குறிப்பு. எயிற்றியர் - குறிஞ்சிநிலப்பெண் மக்களின் பெயர். ஈண்டு மகளிர் என்றது சிறுமிகளை.

மான் ஆன் முதலிய பிளந்த குளம்புடையவாகிய காயிலைதின்னும் பிராணிகள் கூட்டமாய் வாழு மியல்புடையனவாம். அவை மக்களால் வீட்டில் வளர்க்கப்பட்டு அவர்களோடு மிக விரைவிற் பழகி அன்பு பூண்டு வாழ்வன. குடும்பப் பிராணிகள் (Domestic animals), என்பர் நவீனர். இவற்றின் இணையற்ற புனிதமான அன்புக்கு எதிராக தம்மை அன்போடு அணையும் இவற்றை இழிதகைமையால் வன்புடன் கொன்று தின்று வாழ்கின்றவர் பலர். இவர்கள் கொடுமைதா னென்னே !*

சிறுவர்களும் சிறுமியர்களும் இளமையிலே தங்கள் தங்கள் தகுதிக் கேற்றவாறு வெவ்வேறு வகை ஆடல்கள் பயில்கின்றனர். மகார்கள், வீரம், ஆண்மை, பெருமிதம், வலிமை முதலியவற்றின் முளைகளாகி வளர்பவராதலின் புலிக்குருளை கரிக்கன்று இவைகளுடன் ஆடினர். மகளிர் அவ்வாறன்றி அன்பு இன்பம் முதலியவற்றின் நிலைக்களமாய் வளர வேண்டுபவர்களாதலின் அன்புற அணையும் மான் பிணைகளோடு இன்புற மருவியாடினர். ஆணும் பெண்ணும் மக்கட்டன்மையில் ஒரு தன்மையினரே யென்றும், இருவருமுடன்பயின்று ஒரேவகைக் கல்வி, பயிற்சி, தொழில் முதலியவற்றிற்குரியார் என்றும் கூறி அதுபற்றி ஒரே பள்ளியில் இருவரும் உடன்பயிலக் கல்விச் சாலையும் பயிற்சியமைப்பும் அமைத்தும் பலவாறு கூவித் தடுமாறி யுழன்றும் உலகுக்கு நிலைகேடுவிளைக்கும் நவீனர் இக்கருத்துக்களை யறிந்து சிந்தித்துத்திருந்துவாராக.

இங்குக் கூறிய புலிக்குருளை முதலியன மேலே கூறிய பார்வை மிருகங்கள் ஈன்றவையாம் என்றும், அன்றி இவையும் பிடித்துக் கட்டி வளர்க்கப்படுவனவாம் என்றும் கொள்ளக்கிடக்கின்றது. 675-ம் பாட்டுப் பார்க்க.

ஆடும் மகார்களன்றி ஆடும் எயிற்றியர் மகளிர் எங்கும் உள்ளார் என்க. உள்ளார் என்றது வருவிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறே மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களிலும் வினைமுற்று வருவிக்க.　　4

654.　வெல்படைத் தறுகண் வெஞ்சொல் வேட்டுவர் கூட்டந் தோறும்
கொல்லெறி குத்தென் றார்த்துக் குழுமிய வோசை யன்றிச்
சில்லரித் துடியுங் கொம்புஞ் சிறுகணு குளியுங் கூடிக்
கல்லெனு மொலியின் மேலுங் கறங்கிசை யருவி யெங்கும்.　　ரு

(இ - ள்) வெளிப்படை. வெல்லும் படையும், தறுகண்மையும், கடிய சொல்லும் உடைய வேட்டுவர் கூட்டங்களி லெங்கும் கொல் - எறி—குத்து என்று ஆரவாரித்துக் கூடுதலால் எழும் ஓசைகளையல்லாமல் சிலவாய பரல்களையுடைய உடுக்கையும், ஊதுகொம்பும் சிறிய முகமுடைய சிறுபறையும் சேர்ந்து பெருகுகின்ற ஒலியினும் மிக்குச் சத்தித்து ஓடும் அருவிகள் அங்கே எங்கும் உள்ளன.

---

*எங்கள் கொங்குநாட்டு மலைச்சாரற் காடுகளிற் கொடிய மிருகங்கள் உண்டு. அவற்றை வேட்டையாடச் சென்றனர் ஒரு வேட்டைக் கூட்டத்தார். வேட்டை தொடங்கி இவர்கள் செய்த ஆர்ப்பரவங்களுக்குப் பயந்து வேட்டைக் காட்டுக்குள்ளிருந்து ஒரு கலைமான் வெளியில் ஓடிவந்து இவர்களிடமே நேரில் அடைக்கலம் புகுந்ததுபோல அன்புடன் வந்தணைந்தது. ஒரு சிறிதும் கருணையின்றி உடனே அதனைப் பற்றித் தலையைத் திருகிக் கொன்று எடுத்துக்கொண்டனர். இக்கொடுமையைக் கண்ட அக்கூட்டத்திற் சேர்ந்த என் நண்பர் ஒருவர் நடுநடுங்கி அதுமுதல் அவ்வேட்டைக் கூட்டத்தாரை விட்டகன்றனர். இது நான் அறிந்த செய்தி.—**பதிப்பாசிரியன்.**

(வி - ரை) படை மெய்யின் ரொழிலும், நறுகண்மை மனத்தின் ரொழிலும், வெஞ்சொல் வாக்கின் ரொழிலுங் காட்டலின் இவ்வேடரது மன மொழி மெய் என்ற மூன்று கரணங்களின் கொடுமைத் தொழிலுங் குறித்தபடி.

கோல் - எறி - குத்து - இவைகளே இவர்கள் வாக்கினின்று வரும் சொற்கள். இவற்றை வெஞ்சொற்கள் எனக் குறித்தபடி. ஒரு கூட்டத்தாரிற் பெரும்பான்மை வழங்கும் வழக்கச் சொற்களே அவர்தம் வாழ்க்கை நிலையைப் புலப்படுத்துவன என்பதற்கு இஃது ஏற்றதோ ருதாரணமாதல் காண்க.

ஆர்த்துக் குழுமிய ஓசை-இச்சொற்களுடன் ஆரவாரித்துக் கூடுதலால் எழும் ஓசை.

சில் அரி துடி - சிலவாகிய உருக்குப்பரல் உள்ளே இடப்பட்ட வெண்டயம் சுற்றிய துடி. இவ்வெண்டய முதலியவை துடியின் வெளிப்புறம் அடித்தார்ப்பன. சிலம்பு முதலியவை மணி - பரல் முதலியவற்றை உள்ளே இடப்பட்டு ஆர்ப்பன. இங்குச் சில்லரி என்பதற்குத் துடியினுள் இடப்பட்ட பரல் என்பாரும் உண்டு.

கொம்பு - வாய் வைத்து ஊதி முழக்கும் வாத்திய விசேடம். கொம்பு போன்றமைதலின் இப்பெயர் பெற்றது.

ஆகுளி - சிறுபறை. சிறுகண் - துடியின் முகத்தை நோக்க இவை சிறிய முகமுள்ளன எனக் குறித்தது. இவ்வாத்திய விசேடங்கள் குன்றவர்களின் வேட்டையிற் பயன்படும் வகை 720—725 பாட்டுக்களிலும், குறிஞ்சிநிலத் திருவிழா முதலிய சிறப்புக்களிற் பயன்படும் வகை 687-ம் பாட்டிலும் காண்க.

கூடிக் கல்லெனும் ஒலி - இவ்வாத்திய ஒலிகள் ஒருங்கு சேர்ந்தபோது உளதாகிய பேரோசை.

துடி - கொம்பு - ஆகுளி - இவை குறிஞ்சித்திணைக்குரிய பறை விசேடங்கள்.

கோல் - எறி - குத்து என்னும் பொருள்பற்றி நிகழும் சொல்லோசைகளை வேறு பிரித்தும், துடி முதலியவற்றின் பொருள்பற்றாது நிகழும் ஓசைகளை வேறு பிரித்தும் கூறினார். எறி - கையினின்றும் வெளியே எறியப்பட்டு ஊறு செய்யும் படைவகையின் ரொழில் குறித்தது. குத்து - அவ்வாறு வெளிப் போகாது கையினின்றே ஊறு செய்யும் படைவகைத் தொழில் பற்றியது. இவ்விருவகைப் படைகளாலும் செய்யுந் தொழிலுடையார் இக்குன்றவர் என்பது கருத்து.

கறங்கு இசை அருவி - மிக உயரத்தினின்றும் பள்ளந்தா ழுறுபுனலாய் மலையின் வீழருவிகளாதலின் அவற்றின் வேகமும், கற்களின் மோதுதல் வளைந்து வளைந்து செல்லுதல் முதலியனவும் ஒன்று கூடி ஓர் இசைபட ஒலிக்கும் அருவி. இவற்றைக் கவி வல்லோர் பலவாறு சுவைபடக் கூறி அனுபவிப்பர். வேடரின் சொற் செயல்களுக்கேற்ற துடி முதலியனவும், இவற்றின் மேலாய்க் கறங்குமிசை யருவியும் கூடிய மூவகைச் சத்தங்கள் குறித்த நயம் காண்க. "இமிழிசை யருவியோ டின்னியங் கறங்க" என்று இவற்றைக் குறித்த திருமுருகாற்றுப்படையுங் காண்க.

அருவி - குறிஞ்சியின் நீர்நிலை. 5

655. ஆறலைத் துண்ணும் வேட ரயற்புலங் கவர்ந்து கொண்ட
வேறுபல் லுருவின் மிக்கு விரவுமா நிரைக ளன்றி
யேறுடை வானந் தன்னி லிடிக்குர லெழிலி யோடு
மாறுகொண் முழக்கங் காட்டு மதக்கைமா நிரைக ளெங்கும். ௬

(இ - ள்) வெளிப்படை. அப்பதி யெங்கும் ஆறலைத் துண்ணுதலைத் தம் தொழிலாகக் கொண்ட வேடர்கள் அயற்புலங்களிற் கவர்ந்து கொண்டு வந்த வெவ்வேறாகிய பல உருவினால் மிக்கனவாய்ப் பொருந்திய ஆநிரைகளல்லாமல் வானில் இடியேற்றின்

குரலுடன் சூழும் மேகங்களோடு எதிராகிய முழக்கத்தைக் காட்டும் மதமுடைய யானைக் கூட்டங்களும் உள்ளன.

(வி - ரை) **ஆறலைத்துண்ணும்** - ஆறலைத்துண்ணுதல் - ஆநிரை கவர்தல் இவை குறிஞ்சிநில மக்களாகிய குன்றவர் செய்தொழில்களாதலின் ஆறலைத்து உண்ணும் என்றார். Criminal tribes என்பர் நவீனர். **ஆறுஅலைத்தல்** - வழிபோவாரை அலைத்து அவர் பொருளைக் கவர்ந்து அது கொண்டு உண்டு வாழ்தல். "கொடுகு வெஞ்சிலை வடுக வேடுவர் விரவலாமை சொல்லித், திடுகு மொட்டெனக் குத்திக் கூறைகொண் டாறலைக்கு மிடம்" என்ற திருமுருகன்பூண்டித் திருப்பதிகத்தில் ஆளுடைய நம்பிகள் இதன் இயல்புகளை விரித்திருத்தல் காண்க. சிலப்பதிகாரம் வேட்டுவ வரியும் பார்க்க.

அயற்புலம் கவர்ந்து கொண்ட....ஆநிரைகள் - ஆநிரை கவர்ந்து கொள்ளுதல் பண்டைத் தமிழ் நூல்களா னறியப்படும் போர்முறைத் தொடக்கத்திற் பகைவர் நாட்டின் பசுக் கூட்டங்களைக் கவர்ந்து செல்லும் மரபு பற்றியது. **அயற்புலம்** - பகைவர் நாடு. இதற்கு இவ்வாறன்றி அயல்நாடுகளினின்றும் கொள்ளை யடித்து வந்த பசுக் கூட்டம் என்பாரும், வேறுபட்ட நிறங்களோடு கூடிய விலங்குகள் என்பாரும் உண்டு. **ஆறலைத்துண்ணும்** என அதனை அவர் உணவுத் தொழிலாக வேறு பிரித்துக் கூறின மையின் **ஆநிரை** கவர்தல் அவரது சீவனத் தொழிலன்றென்க.

ஆநிரை - குறிஞ்சி நிலக் கருப்பொருளாகாது முல்லைக்குரிய கருப்பொருளாத லின் **அயற்புலங் கவர்ந்து கொண்ட - விரவும் ஆநிரை** என்றார். அவைகளன்றிக் **கைம்மாநிரை** எங்குமுள்ளன என்றதனால் குறிஞ்சியும் முல்லையும் விரவிய திணை மயக்கங் கூறியவாறும், இத்திணைக்குரிய கருப்பொருள் கூறியவாறுமாயிற்று.

வானந் தன்னில் இடிஏறுடைக் குரல் எழிலி என மாற்றுக. **இடியேறு** - வல்லுரு மேறு (622) என்றது காண்க. ஆண்டுரைத்தவை பார்க்க. **எழிலி** (மேகம்)-யானைகளின் பெரிய கரிய உருவிற்கும், **இடிக்குரல்** - அவற்றின் பிளிற்றோசையாகிய பேரோசைக் கும், **மழைநீர்** - யானைகள் மிக்குப்பொழியும் மதநீருக்கும் உவமை. மெய்யும் பண்பும் பற்றி வந்த உவமம். **ஏறுடைய வானம்** என்பதற்கு உயர்ந்த வானம் என்றுரைப்பாரு முண்டு.

கைம்மா - கையையுடைய மிருகம். யானை. காரணப் பெயர். **நிரை** - கூட்டம். யானைகள் கூட்டமாகக் கூடிவாழுமியல்புடையன என்பதும் உன்னுக. இவை கூட்ட மாகக் கூடிப் பிளிறும் ஒலி மலையின் எதிரொலியுடன் சேர்ந்து மேகங்களினின்றும் எழும் இடி போன்றன என்பதாம். மலைகளின் உச்சியில் மேகந் தவழ்வன. எனவே, மேலே இடியும், மலைச்சாரலில் யானைகளின் பிளிறலும் ஒன்றற்கொன்று எதிர்த்து **மாறு** கொண்டு முழங்குதலைக் காட்டுவன என்க. மேகமுங் களிறு மெங்கும் - (81) முதலியவை காண்க. 6

656. மைச்செறிந் தனைய மேனி வன்றொழில் மறவர் தம்பா
லச்சமு மருளு மென்று மடைவிலா ருடைவன் றோலார்
பொச்சையி னறவு மூனின் புழுக்கலு முணவு கொள்ளு
நச்சழற் பகழி வேடர்க் கதிபதி நாக னென்பான். எ

(இ - ள்) வெளிப்படை. மை செறிவு கொண்டாற் போலும் மேனியும், வன்றொழிலும் உடைய மறவர்கள் தம்மிடத்து அச்சம் அருள் எனுமிவ்விரண்டும் எக்கா லத்தும் அடைதலில்லாதவர்; வலிய தோலாலாகிய உடையினையுடையார்; மலைத் தேனும் ஊன் கலந்த இனிய சோறும் உண்ணுகின்றவர்களாய் நஞ்சு ஊட்டிய அழல் அம்புகளை உடையவர்கள்; இத்தகைய வேடர்களுக்குத் தலைவன் நாகன் எனப் படுவான்.

(வி - ரை) மைச் செறிந்தனைய - அல்வழிக்கண் வல்லொற்றுமிக்கது.

வன்றேழில் - கொல் - எறி - குத்து (654) என்ற சொற்களாற் பெறப்பட்டவையும், மேற்பாட்டிற் கூறியவையுமாம்.

மறவர் - குறிஞ்சிநில மக்கள் பெயர்.

தம்பால் என்றும் அச்சமும் அருளும் அடைவிலார் - அச்சம்-தீய விலங்குகட்கும் மக்கட்கும் எக்காரணத்தாலும் அஞ்சுதல்.விலங்கிற் கஞ்சாமை வேட்டையாலும், மக்கட் கஞ்சாமை ஆறலைத்தல் அயற்புலங்கவர்தல் முதலியவற்றாலும் பெறப்படும். **அச்சம் அடைவிலார்** - என்பதற்குத் தீவினையச்ச மில்லாதார் என்றலுமாம். **அருள்** - இரக்கம். **தம்பால் அடைவு இலார்** - தம்மிடத்துச் சேராதார் - வாராதுகாத்தவர். அச்சம், அருள் என்னு மிரண்டுமே உயிர்க் கொலையிற் றுணியாது மக்களைத் தடுத்து அறவழியில் நிறுத்தி இறைவன்பாற் செலுத்துவன. "அஞ்சி யாகிலு மன்புபட் டாகிலும், நெஞ்சம் வாழி நினைமட நெஞ்சமே" என்பது அப்பர் சுவாமிகள் திருவாக்கு. "அஞ்சி லன்பதி லொன்றறி யாதவன்" என்ற கம்பர் பாட்டுங் காண்க. இவ்விரண்டும் தம்மிடத்து அடையாது நின்றவர் இம்மறவர் என்றமையால் அறமென்பதே இவர் அறியார்; வன்கண்மையும் கொலையுமே செய்வார் என்றவாறும். **மறவர்** என்ற பெயராற் குறித்ததும் காண்க. **வன்தோல் உடையார்** என மாற்றுக.

பொச்சை - மலை. காடு என்றலுமாம். **ஊன் இன் புழுக்கல்** - ஊன் கலந்த இனிய பல்வகைச் சோறு. 683 பாட்டுப் பார்க்க. **உணவு கொள்ளும்** - என்றதனால் மலைநாட்டு உணவுவகை உணர்த்தியபடியாம்.

நச்சு அழல் பகழி - நஞ்சு ஊட்டி வடித்ததாய்த் தீப்போன்ற அம்பு. இவற்றின் ஊறுபடவே, ஊற்றின் வலியானும் அதுவன்றி இவற்றில் ஊட்டியுள்ள நஞ்சின் கலப்பினாலும் பிராணிகள் இறந்துபடுதல் திண்ணமாதலின் இவ்வகைப் பகழிகளை இவ்வேடர் கையாள்வது வழக்கம். இவ்வகை அம்புபட்ட பிராணி அப்போது அங்கு நின்று தப்பி ஓடிவிடினும் பிறிதோரிடத்தில் வீழ்ந்துபடும் பொருட்டுப் பகழிக்கு நஞ்சூட்டுவர். **நஞ்சு** என்றது எதுகை நோக்கி **நச்சு** என விகாரமாயிற்று. இதன் செயலும் விகாரமுடைய வலிந்த செயலாதல் குறிப்பு.

அதிபதி - தலைவன். "தங்கள்குல முதற்றலைவ னாகி யுள்ள தண்டெரிய னாகன்" (693) முதலியவை காண்க.

நாகன் - மலைவாழ்நராகிய குறிஞ்சித் திணைக்குரிய மக்கள் இட்டு வழங்கும் பெயர்களில் ஒன்று. இவர்கள் அத்திணைக்குரிய நாகம் முதலியவற்றைத் தெய்வமாகக் கொண்டும் வனதெய்வங்களை வழிபட்டும் அவற்றின் பெயர்களையே தம் மக்கட்கு இட்டு வழங்குவர். "காட்டிலுறை தெய்வங்கள்" (696), "கொற்ற வன தெய்வங்கள்" (700) என்பன காண்க.இவ்வாறு அங்கங்கும் தாந்தாம் வழிபடு தெய்வங்களின் பெயரை மக்களிட்டு வழங்குதல் எங்கும் காணும் உலக வழக்கு. பின்னர்த் தத்தை-நாணன் - காடன் என வரும் பேர்களையும் காண்க.

என்பான் - எனப்படுவான். படுவிகுதி தொக்கு நின்றது. "இல்வாழ்வா னென்பான்" என்புழிப்போல. வரும்பாட்டிலும் இவ்வாறே **தத்தை யென்பாள்** - என்றார். இவை பெயர்ப் பயனிலை கொண்டு முடிந்தன.

இப்பாட்டால் இந்நில மக்களும், தொழிலும், உணவும், பிறவும் கூறப்பட்டன. 7

657\. பெற்றியாற் றவமுன் செய்தா னாயினும் பிறப்பின் சார்பாற்
குற்றமே குணமா வாழ்வான்; கொடுமையே தலைநின் றுள்ளான்;
விற்றொழில் விறலின் மிக்கான்; வெஞ்சின மடங்கல் போல்வான்;
மற்றவன் குறிச்சி வாழ்க்கை மனைவியுந் தத்தை யென்பாள். அ

(இ - ள்) வெளிப்படை. பெற்றிமையினாலே முன்னைப் பிறப்பிற் றவஞ் செய் தவனாயினும், (இப்பிறப்பில்) தான் பிறந்த குலத்தின் சார்பினாலே குற்றங்கள் செய்வ தனையே குணமெனக் கொண்டு வாழ்பவன்; உயிர்களுக்குக் கொடுமையே செய்தலில் மிக்குள்ளவன்; விற்றொழிலில் வலிமை மிக்கவன்; மிக்க சினமுடைய சிங்கம் போன்ற வன்; மற்று அவனது குறிச்சி வாழ்க்கையில் மனைவியா யமைந்தவள் **தத்தை** எனப் படுபவள்.

(வி - ரை) இதனால் நாகனது குலம், குணம், தொழில், மனநிலை, ஒழுக்கம், இல் வாழ்க்கை முதலிய பலவுங் கூறப்பட்டன. வரும்பாட்டில் இவ்வாறே இவனது மனைவி தத்தையின் தன்மைகளைக் கூறுவதும் காண்க.

பெற்றியால் - பெற்றி - தன்மை. இங்குக் கண்ணப்ப நாயனாரைத் தன் மகனா ராகப் பெறும் தன்மை குறித்தது.

முன் தவஞ் செய்தானாயினும் - என மாற்றுக. **முன்** - முற்பிறப்பிலே. **தவம்** - நோன்பும் அருளுடைமையுமாம். தவமே ஒருவன் பெறும் நலங்களுக்கெல்லாம் கார ணமா மென்பது. இங்கு இவன் முன் தவஞ் செய்தா னென்பது அத் தவங்காரணமாக இவன் பெற்ற பெற்றியாகிய காரியம்பற்றி அனுமானத்தா னறியப்பட்ட தென்பார் **பெற்றியால்** என்றார். "தக்கார் தகவில ரென்பதவரவ, ரெச்சத்தாற் காணப் படும்" (குறள்) என்ற உண்மை இப்பிறப்பினளவேயன்றி முற்பிறப்பின் தகுதிக்குஞ்செல்லும்.

பிறப்பின் சார்பு - முன் தவஞ் செய்து பெற்றி பெற்றான் இப்பிறப்பிற் கொடு மையும் கொலையுமே செய்யக் காண்டுமே எனின், அது அவனது இப்பிறப்பின் சார்பி னாகியது என்பார் இவ்வாறு குறித்தார். **சார்பு** - இங்கு இப்பிறப்பின் வந்த குலச் சார்பு குறித்தது. **பிறப்பின் சார்பு** என்றது சுற்றங்களையும், **குணமா வாழ் வான்** - என்றது அவனது மனச்சார்புகளையும், **தலைநின்றுள்ளான்** என்றது அவனது செயல்களையும் குறித்தன. ஒரு குலத்திற் பிறந்தும் அப்பிறப்பின் சார்பு பற்றாது திரு நாளைப்போவார் போல ஒழுகும் பெரியாருமுளர். ஆயின் இங்கு நாகன் பெறற்கரிய மகப்பேறு பெறும் பெற்றிக்குரியவாறு மட்டும் தவம் புரிந்தானே யன்றித் தவஞ்செய் யும் நற்சார்பில் வருதற்குரிய தவம் ஒன்றும் புரிந்தானலன் என்பதாம்.

வில் தொழில் விறல் - கொடுமையில் தலைநிற்றலுக்குக் காரணங் கூறியபடி. வேடர்க்குச் சிறப்பினுரியது இத்தொழிலே. சிலைமறவர் (696), சிலைவேடர் (704), வில் விழா (680), சிலைபிடிப்பித்தார்கள் (689), சிலைத்தொழி லாண்மை முற்றக் கற்ற னன் (690), நினது சிலைக் கீழ்த்தங்கி (695) முதலியவை காண்க. சிறுபான்மை பிற படைத் தொழில்களும் (சுரிகை, 740, மற்றப் படைகளும் 691) உரியவாயினும் விற்றொழிலே இவர்க்குப் பெரும்பான்மையு முரித்தாம். விற்றொழிலினும் விறலினும் என உம்மை விரித்துரைப்பினுமமையும்.

வெஞ்சின மடங்கல் - மடங்கல் - சிங்கம். இது எப்போதும் சினமுடையதன்று. உணவின் பொருட்டும் வேறு காரணத்தாலும் பிற பிராணிகளின்மேற் பாயும் பொழுதே சினமிகும். ஆயின் நாகன் அதனைப் போன்றானாயினும் எப்போதும் பெருஞ்சினந் தணியாது நிற்பவன் என்பது. இவனை **மடங்கல் போல்வான்** என்றதற் கேற்ப மனைவி தத்தையை **அரிப்பிணவு போல்வாள்** என்றார். இவ்விருவரையும் இவ் வாறு உயர்த்தி உவமித்தது ஒப்பற்ற, "கானவர்க்கரிய **சிங்கம்**" (690) என்னும் திண்ணனாரைப் பெற நின்றமை நோக்கி என்க.

குறிச்சி - குறிஞ்சி நிலச்சிற்றூர். சீறூர் - (669).

வாழ்க்கை மனைவியும் - வாழ்க்கைத் துணையாகிய இல்லக்கிழத்தியும். உம்மை இறந்தது தழுவியது. "அவர்தங்கண் மனைவி யாரும்" - (363) என்புழிப்போல,

நாகனது இல்வாழ்க்கையை இப்பாட்டானும், வாழ்க்கைத்துணையாகிய தத்தையின் நலத்தை வரும் பாட்டானும், இல்வாழ்க்கைக்கு நன்கலமாகி அறிவறிந்த நன்மகப் பேற்றினை அதற்கடுத்த பாட்டானும் கூறிய வைப்பு முறையும், **புதல்வர்ப்பேறு** என்ற பெயராட்சியும் குறிக்கத்தக்கன. 8

658. அரும்பெறன் மறவர் தாயத் தான்றதொல் குடியில் வந்தாள் ;
இரும்புலி யெயிற்றுத் தாலி யிடையிடை மனவு கோத்துப்
பெரும்புற மலையப் பூண்டாள் ; பீலியுங் குழையுந் தட்டச்
சுரும்புறு படலை முச்சிச் சூரிப் பிணவு போல்வாள். ௯

(இ - ள்) வெளிப்படை. (தத்தை) பெறுதற்கரிய சிறப்புடைய மறவர் தாயத்திலே உயர்ந்த பழங்குடியிற் பிறந்தவள் ; பெரிய புலிப்பல்லாலாகிய தாலியை இடையிடையே பலகறைகளைக் கோத்துப் பிடரியின் கீழும் நீண்டு தொங்கும்படி அணிந்தவள் ; மயிற்பீலியும் இலைத்தளிர்களும் மோத வண்டுகள் மொய்க்கும் பூமாலையை அணிந்த, உச்சிக்கொண்டையை உடைய அச்சந் தரும் பெண்சிங்கத்தைப் போன்றவள்.

(வி - ரை) பெறல் **அரும் மறவர்** என்க. **மறவர்** - சாதி. **தாயம்** - அதனுட் பிரிவாகிய குலம். **தொல்குடி** - அதனுட் பிரிவான குடி. "நடைமரபிற் குடிகாப்பண், விலக்கின்மனை யொழுக்கத்தின் மேதக்க நிலைவேளாண், குலத்தின்கண் வரும்பெருமைக் குறுக்கையர்தங் குடிவிளங்கும்" (திருநா - புரா - 15) "அந்தணர்தங் குலமுதல்வ ராசின்மறை, கைப்படுத்த சீலத்துக் கவுணியர்கோத் திரம்விளங்க" (திருஞான - புரா - 15) "தருமுறைக் கோத்திரத்திற் றங்குலஞ் செப்பி" (திருஞான - புரா - 1235) முதலியவை காண்க. **அரும்பெறல் மறவர்** என்றது கண்ணப்ப நாயனாரைப் பெறும் பெரியதோர் பேறு பெற்ற மரபாதலின் என்க. இதனை **வந்தாள்** - என்றதனோடு கூட்டி இம்மரபிற் பெறலரு மணியாய்ப் பிறந்தவள் என்று தத்தையைக் குறிப்பதாய்க் கூறுவாருமுண்டு. **பேற்றியால்** - என்றதற் கேற்ப உரை கொள்வது பொருத்தமுடைத்தாம். "கானவர்தங் குலமுலகு போற்றவந்த கண்ணப்பர்"—திருஞான - புரா - 1017 என்றது காண்க. இனி, அரும்பெறற்றொல்குடி எனக் கூட்டியுரைத்தலுமாம்.

தாயத்து - பெருங்கிளைகளில் ஒன்றாகிய. **ஆன்ற** - குலவொழுக்கத்தின் மேம்பட்ட. **தொல்குடி** - "இருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி" (திருமுருகாற்றுப்படை) என்றபடி வழிவழியாக வழாது, நீண்ட காலமாய்த் தொடர்ந்துவரும் பழங்குடி.

இரும்புலி எயிற்றுத் தாலி - இரும்புலி - பெரும்புலி, வேங்கை. புலிப் பல்லைத் தாலியாகக் கோத்தணிவது குன்றவர் பழமரபு."புலிப்பல் கோத்த புலம்புமணித் தாலி" (புறநானூறு) முதலிய பழந்தமிழ்நூ லாட்சிகள் காண்க. **இடை இடை மனவு கோத்து**- என்றமையால் புலிப்பற்கள் பலவற்றை இடையிடையே பலகறைகளைக் கோத்து மாலையாக்கித் தாலியாக அணிவது வழக்கென்பதாம். இவர்களது இளஞ்சிறார்க்கும் இவை போல்வனவற்றைக் காப்பாகவும் அணியாகவும் அணிவது நாட்டு வழக்கு. 669 பார்க்க. **மனவு** - பலகறை. மணமகன் வீரத்தாற் கொன்ற புலியின் பற்களைக் கோத்துத் தாலியாக மணமகளுக்கு அணிவதும் வழக்குப்போலும். "மறங்கொள் வயப்புலி வாய்பிளந்து பெற்ற, மாலை வெண்பற் றாலி"—(வேட்டுவ வரி - 27 - 28) என்பது சிலப்பதிகாரம்.

பெரும்புறம் - பிடரியினை அடுத்துள்ள முதுகின் பாகங்களில். **அலைய** - தொங்க என்பர் மகாலிங்கையர். பிடரியைச் சிறுபுறம் என்னும் வழக்கும் காண்க.

பீலி - மயிற்பீலி. இந்நாள் ஐரோப்பியர் முதலிய நவீனர் வழக்கிலும் உயர்குடிப் பெண்கள் தலையில் வான்கோழி (Ostrich) முதலிய பறவையிறகுகளை அணிதல்காண்க. ஆயின் எந்தப் பறவையிறகுகளும் மயிற்பீலியின் அழகுக்கொவ்வா என்பது துணிபு.

இது கொண்டே முற்காலத்தில் ஐரோப்பியரும் பிறநாட்டவரும், "பீலிபெய் சாகாடு" என்று திருக்குறளாசிரியர் உவமான முகத்தாற் கூறியது உண்மை முகத்தாலும் பொருந்தும் எனக் கொள்ளுமாறு பெரிய அளவுக்கு, மயிற்பீலியை நமது நாட்டினின் றும் ஏற்றுமதி செய்து வந்தார்கள் என்று சரிதங்களா லறிகின்றோம்.

குழை - சந்தன முதலிய உயர்ந்தசாதி மரங்களின் இளந்தளிர்கள்.

முச்சி - உச்சியில் முடித்த கூந்தல். இது கூந்தல் முடிக்கும் ஐம்பாலில் ஒன்று.

சூர் - அச்சம். அரிப்பிணவு - பெண் சிங்கம். பிணா என்றது பிணவு என நின்றது. நிலா நிலவு என வருவதுபோல. 9

659. பொருவருஞ் சிறப்பின் மிக்கா ரிவர்க்கினிப் புதல்வர்ப் பேறே
யரியதென் றெவருஞ் சொல்ல வதற்படு காத லாலே
முருகல ரலங்கற் செவ்வேல் முருகவேள் முன்றிற் சென்று
பரவுதல் செய்து நாளும் பராய்க்கட னெறியி னிற்பார், க0

660. வாரணச் சேவ லோடு வரிமயிற் குலங்கள் விட்டுத்
தோரண மணிக டூக்கிச் சுரும்பணி கதம்ப நாற்றிப்
போரணி நெடுவே லாற்குப் புகழ்புரி குரவை தூங்கப்
பேரணங் காடல் செய்து பெருவிழா வெடுத்த பின்றை, கக

661. பயில்வடுப் பொலிந்த யாக்கை வேடர்தம் பதியா நாகற்
கெயிலுடைப் புரங்கள் செற்ற வெந்தையார் மைந்த ரான
மயிலுடைக் கொற்ற வூர்தி வரையுரங் கிழித்த திண்மை
யயிலுடைத் தடக்கை வென்றி யண்ணலா ரருளி னாலே, கஉ

662. கானவர் குலம்வி ளங்கத் தத்தைபாற் கருப்ப நீட
வூனமில் பலிகள் போக்கி யுறுகடன் வெறியாட் டோடும்
ஆனவத் திங்கள் செல்ல வளவில்செய் தவத்தி னாலே
பான்மதி யுவரி யீன்றா லெனமகப் பயந்த போது, கங

663. கரிப்பரு மருப்பின் முத்துங் கழைவிளை செழுநீர் முத்தும்
பொருப்பினின் மணியும் வேடர் பொழிதரு மழையே யன்றி
வரிச்சுரும் பலைய வானின் மலர்மழை பொழிந்த தெங்கும் ;
அரிக்குறுந் துடியே யன்றி யமரர்துந் துபியு மார்த்த. கச

659. (இ - ள்) வெளிப்படை. ஒப்பற்ற சிறப்பினால் மிக்கார்களாகிய இவர்க்கு இனிப் புதல்வர்ப்பேறென்பதே கிடைத்தற்கரியதாம் என்று எல்லாருங் கூற, அப் பேற்றிலே பட்ட ஆசை மிகுதியாலே வாசமிக்கலர்ந்த மாலையணிந்த சேவ்வேலேந்திய முருகவேளினது திருமுன்றிலிற் சென்று பரவி நாடோறும் பராவுக்கடன் பூண்ட நெறியிலே நிற்பார்களாகி, க0

660. (இ - ள்) வெளிப்படை. அந்நெறியிலே, சேவற் கோழிகளையும் வரிகளையுடைய மயில்களையும் காணிக்கையாக விட்டும், தோரணமாக மணிகளைத் தொங்க வைத்தும், வண்டுகள் மொய்க்கும் அழகிய கடப்ப மாலைகளைத் தொங்க விட்டும், போரில் வல்ல அழகிய நீண்ட வேலேந்திய முருகப் பெருமானுக்குப் புகழ் புரியும் குரவைக் கூத்தாடப் பெரிய அணங்காடல் செய்வித்தும் பெருவிழா எடுத்துச் செய்தபின்னர், கக

661. (இ - ள்) வெளிப்படை. பயின்ற வடுக்கள் பொலிந்த உடலினையுடைய வேடர்களது அதிபதியாகிய நாகனுக்கு மதில்களையுடைய முப்புரங்களையும் எரித்த எந்தையாகிய சிவபெருமானது மகனாராகிய வெற்றிபொருந்திய மயில் ஊர்தியினையும் கிரவுஞ்ச மலையினைப் பிளந்த திண்ணிய **வேற்படை** யேந்திய பெரிய கையினையும் உடைய வெற்றி பொருந்திய பெருமையிற் சிறந்த **முருகப்பெருமானது** திருவருளினாலே, கஉ

662. (இ - ள்) வெளிப்படை. வேடர்களது குலம் விளங்கும்படி தத்தையின் வயிற்றிலே கருப்பம் தரித்ததாக, ஊனமில் பலிகளைக் கொடுத்துக் கடமையாயுற்ற வெறியாட்டுடனே, ஒவ்வொன்றாய் ஆயின அந்த மாதங்கள் சென்றனவாக, முன்னே அளவில்லாது செய்த தவத்தினாலே நற்பான்மையுடைய நிறைமதியை உவர்க்கடல் பெற்றது போலத் தத்தை மகவினைப் பெற்றெடுத்தபோது, கங

663. (இ - ள்) வெளிப்படை. யானையின் பெரிய கொம்புகளில் விளையும் முத்துக்களையும், மூங்கிலில் விளையும் செழிய நீர்மையுடைய முத்துக்களையும், மலையில் விளையும் ஏனைய மணிகளையும் வேடர்கள் மகிழ்ச்சியாற் பொழிகின்ற மணிமழையே யன்றி வரிவண்டுகள் எழுந்து பறக்க விண்ணில் மலர் மழையும் எங்கும் பொழிந்தது; சில்லரியுடைய சிறிய உடுக்கைகளே யன்றித் தேவர் துந்துபிகளும் எங்கும் ஆர்த்தன. கச

இவ்வைந்து பாட்டுக்களும் ஒரு முடிபு கொண்டன. இவற்றின் இறுதித் தொடர்கள், நெறியினிற்பார் - எடுத்த பின்றை - அருளினாலே - மகப்பயந்தபோது - துந்துபியுமார்த்த என அவ்வாறே ஒருமுடிபுபடக் கூட்டிமுடிக்குமாறு அமைந்த அழகும் காண்க.

659. (வி - ரை) **போருவரும் சிறப்பு** என்றது பெற்றியால் (657), அரும்பெறல் - (658) என முன்னர்க் குறித்தபடி நாயனாரை மகனாகப் பெறும் சிறப்பு.

இவர்க்கு இனிப் புதல்வர்ப்பேறே அரியது - இது அந்நாட்டவர் இவர்களைச் சுட்டிக் கூறும் கூற்று. **இனி அரியது** - இவர்களது வயது மிக முதிர்ந்த நிலை குறித்தது. **புதல்வர்ப் பேறே** - மக்களைப் பெறுதலாகிய செயலே. ஏகாரம் தேற்றம். **அரியது** - இன்மை குறித்தது.

அதன் படு காதல் - அதன் - அதனில். அந்தப் புதல்வர்ப்பேற்றிலே. **படு** - உண்டாகிய. படுதல் - உண்டாதல்; "ஈத விசைபட வாழ்தல்" என்புழிப் போல. **காதல்** - ஆசை பலவற்றுள் ஒரு வகை. காதலன் என்பது காதலுக்கிடமாகியவன் - மகன் - என்ற பொருளில் வழங்குதல் காண்க.

முருகு அலர் அலங்கல் - முருகு - வாசனை. மணம் விரியும் மாலை. இங்குக் குமாரக் கடவுட்குரிய கடம்பமலர் மாலையைக் குறித்தது. "இருள்படப் பொதுளிய பாரை மராஅத், துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்"—என இதனை முதலிற் றேற்றம்பெறத் திருமுருகாற்றுப்படையினுட் கூறியது காண்க.

சேவ்வேல் - செவ்வொளி வீசும் வேலினையேந்திய. **வேல்**-முருகப்பெருமானது ஞானசத்தி யென்ப.

முருகவேள் - முருகு - இளமை. எஞ்ஞான்றும் மாறாத - அழியாத - இளமையுள்ள வேள். **வேள்** - விரும்பப்படுபவன். இப் பெயரானறியப்படும் கரிய வேளாகிய அழகிய மன்மதனுமுளனாதலின் அவனினின்றும் பிரித்துணரும் பொருட்டு **முருகவேள்** - எனப் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணந் தந்தோதினார். இவரது இளமையும் பேரழகும்பற்றி இவர்க்குக் குமரன் - இளையோன் - முருகன் - குழகன் - முதலியவாக வழங்கும் பெயர்களும் காண்க.

"ஆயிரங் கோடி காம ரழகெலாந் திரண்டொன் றாகி
மேயின வெனினுஞ் செவ்வேள் விமலமாஞ் சரணந் தன்னிற்

றாயகல் வெழிலுக் காற்ற தென்றிடி னினைய தொல்லோன்
மாயிரு வடிவிற் செல்லா மூவமையார் வருக்க வல்லார் ''

என்பது முதலிய கந்தபுராணத் திருவாக்கும் பிறவுங் காண்க.

முன்றில் - சந்நிதி. **பராவுதல்செய்து** - துதித்து ; விண்ணப்பித்து. **நாளும்** - தனது கருத்து நிறைவேறும் வரை ஒவ்வொரு நாளும்.

பராய்க்கடன் நெறி - பிரார்த்தனை நேர்ச்சியின்வழி. ஒரு குறிக்கோளை உட்கொண்டு செய்யும் வழிபாட்டு நெறி.

நிற்பார் - நிற்பாராகி. முற்றெச்சம். நிற்பாராயினர் என வினைமுற்றாகக்கொண்டுரைப்பாருமுண்டு. ஒவ்வொரு நாளும் குமாரக் கடவுளின் கோயிலிற் சென்று நேர்ச்சிக்கடன் விதியின்படி ஒழுகி வந்தாராகி என்க. இந்நெறியினை வரும்பாட்டில் விரிக்கின்றார். இக்காலத்துப் பலர் தாம் கோயிலுக்குச் சென்று நின்றொழுகாமலே பிறர் வாயிலாகச் செலுத்தும் நேர்ச்சிகள் பெரும்பயன் றரா என்பதுணர்க. 10

660. (வி - ரை) **வாரணச் சேவல்** - சேவற் கோழி. ஆண்கோழியைச் **சேவல்** என்பது மரபு.

வரிமயிற் குலங்கள் - தோகையில் பல வரிகளும் ஏழு நிறங்களும் கண்போன்ற சித்திர அமைப்புக்களும் உடைய மயில்கள். தொகையிற் பலவாக விடுதலும், வகையில் ஆணும்பெண்ணுமாகச் சேர்த்துவிடுதலும் குறிப்பதுபற்றிக் **குலங்கள்**என்றார். ஒடு என்றமூன்றனுருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தது. சேவலும் மயிலும் ஒருசேர விடுதல்குறித்ததாம். இவ்விரண்டும் பிராணிவகையில் ஓரினத்தைச் சார்ந்தவையென வகுப்பர் சாத்திரிகள். சேவல் குமாரக்கடவுளது கொடியும் மயில் அவரது ஊர்தியுமாதலின் அவருக் குகந்தவை. இவை குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்களுமாம். "அறிந்த புள்ளின் சூழ் சிலம் போசை கேட்டு" - (781) எனக் கோழியைப் பின்னர்ச் சுட்டிக் கூறுதல் காண்க. சூரன் பதுமன் என்ற இரண்டசுரர்கள் ஒருடலில் ஒன்றுகூடி நிற்க, அதனைக் குமாரக் கடவுள் வேலாற் பிளக்க, இருவராகிச் சேவலு மயிலுமாய் வரவே, சேவலைக் கொடியாகவும், மயிலை ஊர்தியாகவும் அவர் கொண்டருளினர் என்பது கந்தபுராணம். இவ்வாறு பலவகையாலும் இவ்விரண்டும் இணைந்தவையாதலின் **சேவலோடு வரிமயில்** என்று கூறினார். கொடியாக உயர்த்தப்பட்ட உயர்வுபற்றிச் சேவலை முதலிற் கூறியதாம். **விட்டு** - இவற்றை விடுதலாவது, தம்பொருளென்று கொண்ட இவற்றைத் தம் சார்புநீக்கி இவை முருகக்கடவுளுக்கு உரியனவாகுக என்று சிந்தித்து அவரது திருமுன்றிலிலே கொண்டுபோய்க் கட்டில்லாது விட்டிடுதல். "ஒருதலை மீன்படுந் தோறும், நட்ட மாடிய நம்பருக் கெனநளிர் முந்நீர், **விட்டு வந்தனர்** விடாதவன் புடனென்றும் விருப்பால்" (11) என்ற அதிபத்தநாயனார்புராண வரலாற்றினை இங்கு நினைவு கூர்க. இவ்வழக்கு இந்நாளினும் முருகப்பெருமானது பெருங்கோயில் பலவற்றினும் நிகழ்வது காணலாம். இதனால் முருகக் கடவுள் திருவுள்ள முவந்து அருள் தருவார் என்பது.

இவ்வுண்மைகளைச் சிறிதும் உணராது இந்நாள் மாக்கள்பலர் சற்று மஞ்சாது அறியாமை மிகுதியால் வன்கண்மை பூண்டு இவற்றைக் கொன்று தின்று முருகப் பெருமானது கோபத்திற்காளாகிக் கொடுநரகடைகின்றார்கள். இன்னோர் முருகப் பெருமானது கொடியையும் ஊர்தி (வாகனம்)யையும் அறுத்துக் கொன்று அபசாரஞ் செய்து கொண்டே அவனை வழிபாடு செய்வதனால் நரகமடைவதன்றி வேறு என்ன பயன் பெறுவர்? இவர்களது வழிபாடு வஞ்சனையே யாகுமன்றோ ? இனியாவது இவ்வுண்மை யுணர்ந்து இன்னோர் முருகப்பெருமானை வஞ்சிக்க எண்ணாது அவருக் குகந்த இப்பிராணிகளையும், மயிலைப் போலவே அவருக்கு வாகனமாகிய ஆடுகளையும், விட்டு, நன்னெறி யொழுகி நன்மை யடைவார்களாக !

மணிகள் தோரணந் தூக்கி - என மாற்றுக. மணி மாலைகளைத் தோரணமாகக் கட்டி. அசைத்து ஓசை உண்டாக்கும் மணிகளைத் தோரணமாகக் கட்டி இசைப்பித்தலும் ஒருவகை வழிபாடு. தூக்கி என்ற சொல்லாற்றலும் இதனைக் குறிக்கும். இங்கு **மணிகள்** என்றதற்கு இவ்வாறன்றிப் பலவகை மணிகளை மாலைகளாக்கித் தூக்கிக் கட்டி அழகுசெய்து என்றுரைப்பாருமுண்டு.

நாற்றுதல் - தொங்கவைத்தல். பூமாலைகளை ஒரே அளவுடையனவாக அறுத்துத் தோரணங்களில் தொங்க வைத்தல் மரபு. "பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை, துணையுற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை.

கதம்பம் - கடப்ப மலர்மாலை "தாதிவர்பூந் தொடைமாலைத் தண்பந்தர் களுமமைத்து." (267) முதலியவையுங் காண்க.

போர்அணிநெடுவேலான் - **போர் - அணி - நெடு** - என்பன வேலுக்கு அடை. **வேலான்** - முருகன். இவற்றை வேலானுக்குக் கூட்டி யுரைப்பினு மமையும். "தானைத் தலைவ", "செருவி லொருவ பொருவிறன் மள்ள," "வேல்கெழு தடக் கைச் சால்பெருஞ் செல்வ", "போர்மிகு பொருந" என்பனவாதி திருமுருகாற்றுப் படைத் திருவாக்குக்கள் காண்க. வேலாற்கு - ஆடல் செய்து - எனக் கூட்டிமுடிக்க.

புகழ்புரி குரவை தூங்க - புகழ் புரிதல் - அவ்வேலோன் புகழ்களை எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல். "புகழ் புரிந்தார்க் கருள் செய்யு மையஞ்சி னப்புறத்தான்"-திருவாரூர் - அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரம். **குரவை** - ஒருவகைக் கூத்து. "குரவை யென்பது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செய்த காமமும் விறலு மெய்த உரைக்கு மியல்பிற் றென்ப" என்பதிலக்கணம். இதனை, "காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச் செய்யுட் பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைபிணைந்தாடுவது" எனவும், "இது வரிக்கூத்தின் ஒருறுப்பு" எனவும், "இது விநோதக் கூத்துப் பகுப்பினுள் வரும்" எனவும் பிறவும் உரையாசிரியர் அடியார்க்குநல்லார் சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்றுகாதை உரையினுள் விரித்தனர்."குரவை யென்ப தெழுவர் மங்கையர், செந்நிலை மண்டலக் கடகக் கைகோத், தந்நிலை கொட்பநின் றாட லாகும்" என அதற்கு இலக்கணங் காட்டியதுங் காண்க. (பதிகம் 77)

மலைநாட்டுத் திருச்செங்குன்று என்னும் மலைமே லேறி வேங்கை மரத்தினிழலி னின்று, கண்ணகி, விமானமேறி விண்ணடு செல்லக்கண்ட வேட்டுவ மகளிர் அவளை வாழ்த்தித் தமது குறிச்சியில் ஒரு குரவைக் கூத்து இயற்றிய வரலாறு பற்றிய சிலப்பதிகாரம் 24 - குன்றக்குரவையும் காண்க. குரவைக்கூத்துத்தானும் திணைதோறும் அவ்வத்திணைக்குரிய தெய்வத்திறனைப் போற்றி அவ்வம் மக்கள் அவ்வவற்றிற்கேற்ற வாறு ஆடற்குரியதாம். "மாயோன் மேய காடுறை யுலகம்" என்றபடி முல்லைநிலத்துக் குரிய கண்ணன் புகழ் கூறி வாழ்த்தி ஆடியதாகக் கூறும் ஆய்ச்சியர்குரவையும், சிலப்பதிகாரத்துக் காண்க. "சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்" என்றபடி இங்குக் குறிஞ்சித் தெய்வமாகிய வேலோனது புகழைப் புரிந்து அந்நில மக்கள் ஆடுவது குன்றக்குரவையாம். இக்கூத்தினுள் சிறுகுடியாராகிய குன்றவரது பெண்கள் அருவியிலும் சுனையிலும் நீராடியும், பின்னர்த் தொண்டகப்பறை அடித்தும், கோடு (கொம்பு) வாய்வைத்தும், கொடுமணி யியக்கியும், குறிஞ்சி பாடியும், நறும்புகை எடுத்தும், பூப்பலி செய்தும், காப்புக்கடை நிறுத்தும், பரவல் பாவியும், விரவுமலர் தூவியும், வெறியாடல் செய்து, முருகனையும் அவன்கை வேலினையும் அவனது விறலினையும், எத்தி வேலன்வருக எனக் கைகோத்து ஆடலும் பாடலுமாகப் பயில்வதாம். விரிவு சிலப்பதிகார முதலிய பழந்தமிழ் நூல்களுட் காண்க.

"பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை, துணையுற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி,
நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி, நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி,

யிமிழிசை யருவியோ டின்னியங் கறங்க, வுருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்,
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள், முருகிய நிறுத்து முரணின ருட்க,
முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு வியனக, ராடுகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்,
கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி, யோடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி,
வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட "

என்ற திருமுருகாற்றுப்படை முதலியனவுங் காண்க.

வேலாற்து - இக்குன்றக்குரவையி னேத்தப்படுவது முருகப்பெருமான் கை வேலாதலின் **வேலாற்து** என்றார்.

"உரவுநீர் மாகொன்ற **வேலேத்தி** யேத்திக்
குரவை தொடுத்தொன்று பாடுகம்வா தோழி !"—

"சீர்கெழு செந்திலும் செங்கோடும் வெண்குன்றும்
ஏரகமு நீங்கா விறைவன்கை வேலன்றே
பாரிரும் பெளவத்தி னுள்புக்குப் பண்டொருநாட்
சூர்மா தடிந்த சுடரிலைய வெள்**வேலே** "—

"அணிமுகங்க ளோராறு மீராறு கையு
மிணையின்றித் தானுடையா னேந்தியவே லன்றே
பிணிமுகமேற் கொண்டவுணர் பீடழியும் வண்ண
மணிவிசும்பிற் கோனேத்த மாறட்ட வெள்**வேலே** "—

"சரவணப்பூம் பொய்கையினிற் றூய்மா ரறுவர்
திருமுலைப்பா லுண்டான் றிருக்கைவே லன்றே
வருதிகிரி யோனவுணன் மார்பம் பிளந்து
குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்ற நெடு**வேலே** "—

என்பன ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின்முன்னர் வழங்கிய குன்றக்குரவைக் கூத்தினை உடனிருந்துகண்ட இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்துக்கூறிய பாட்டுக்கள்.

குரவை தூங்க - குரவைக் கூத்தாட. **தூங்க** - ஈண்டு ஆடலும், அதனோடு கலந்து பயின்ற பாடலுமாக இயல என்ற பொருளில் வந்தது.

பேர் அணங்கு ஆடல் செய்து - **பேர்** - பெரிய - **அணங்காடல்** - வெறியாடல் செய்து முருகனை ஆவேசித்துவர வழைத்தல். "வேலன் றைஇய வெறியயர் களனும்" திருமுருகாற்றுப்படை. "வெறியாட ரூன்விரும்பி வேலன்வரு கென்றாள்", "மாமலை வெற்பனோய் தீர்க்கவரும் வேலன்" (குன்றக்குரவை) என்ற சிலப்பதிகாரமுங் காண்க. இவ்வெறியாட்டில் பயின்றவன் வேலினை யேந்தி முருகனைத் துதித்து ஆடல் செய்து வர, முருகன் அவன்மேல் ஆவேசித்து வருவதும், வந்த பின்னர் அவனிடத்துத் தாம் வேண்டிய வரங்கள் கேட்பதும் மரபாம். இதற்கு இவ்வாறன்றி **அணங்கு** - பெண் என்று கொண்டு, பெரிய தேவராட்டியை வெறியாட்டயர்வித்து என்றும், தேவராட்டி சன்னதம் வந்து சொல்லி என்றும் உரைப்பினுமமையும். ஆடல் செய்து சன்னதம் சொல்லி, அதனாற் பெருவிழா எடுத்தபின் என்று உரைப்பாரு முண்டு.

பெருவிழா எடுத்த பின்றை - இவ்வாறு, விட்டு - தூக்கி - நாற்றி - தூங்க-ஆடல் செய்து - கூடிய பெரிய திருவிழாத் தொடங்கி நடத்திய பின்பு. இப்பாட்டில் விழா அணிவகை கூறினார். மேற்பாட்டிற் சொல்லியவை அவ்விருவரும் தாமே பராவுக்கடன் பூண்ட நெறிநின்ற ஒழுக்கமாகிய பூசனை கூறினார். இப்பாட்டில் அவர்கள்

பிறரைக் கொண்டு செய்வித்த சிறப்புக் கூறினர். **விழா வெடுத்தல்** - ஒரு சொன் னீர்மையாய்த் திருவிழாக் கொண்டாடுதல் எனும் பொருளில் வந்தது. இத்திருவிழா வுக்குக் கோழி - மயில் - விடுதல், தோரண மணிகளும் கதம்பமும் நாற்றுதல், குரவை யாடுதல், குரவை பாடுதல், அணங்காடுதல் முதலியவை அங்கங்களாம்.

எடுத்த பின்னர்—என்பதும் பாடம். 11

661. **(வி - ரை) பயில் வடுப் பொலிந்த யாக்கை** - காடி, புலி, யானை முதலிய கொடிய மிருகங்களோடும், பகைவர்களோடும் போர் பயின்றதனால் உண்டாகிய புண் களின் வடுக்கள் விளங்குகின்ற உடம்பு. இது வீரர்களுக்கு இலக்கணமாகவும், அவர் தம் வீரத்துக்கும் புகழுக்கும் அடையாளமாகவும் கருதப்படும். இத்திறத்தை "வடிவே, மறப்புலி கடித்த வன்றிரண் முன்கை, திறற்படை கிழித்த திண்வரை யகலம், மெயிற்றெண்கு கவர்ந்த விருந்த ணெற்றி" என, நாயனர் திருவடிவம் முதலியவற் றைக் கூறுமுகத்தாலே திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறத்தில் நக்கீரதேவர் காட்டுதல் காண்க (11-ம் திருமுறை). இத்திறமாக நாயனரது திருமேனியில் ஊறுபட்டன என்று குறிப்பிடவும்பொருத மரபுடைய ஆசிரியர் இதனை நாகனது உடலின்மேல் வைத்துக் காட்டிய நயத்தின் அமைதி காண்க.

மைந்தரான - அண்ணலார் என்று கூட்டுக.

எந்தையார்மைந்தரான - எந்தையார்-நம் எல்லார்க்குந் தந்தையாராகிய சிவபெரு மான். "எந்தை யீசனெம் பெருமான்"—திருநெல்வாயிலரத்துறை - 1. ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரம். "யாவர்க்குந் தந்தைதா யெனுமவரிப் படியளித்தா, ராவதனு லாளுடைய பிள்ளையா ராய்" (திருஞான - புரா - 69) முதலியவற்றின் கருத்துக்களை இங்குவைத்துக் காண்க.

மயிலுடை...வென்றி - இவ்வளவும் அண்ணலாருக்கு அடைமொழிகள். **கொற்ற முடை மயில் ஊர்தி** - என மாற்றுக. கொற்றத்தையுடைய மயிலாகிய ஊர்தி. சூரபது மன் போரில் மாயத்தினலே நேமிப்பறவையாக வடிவுகொண்டு எதிர்ந்தபோது இந்தி ரன் மயிலுருக் கொள்ள முருகக்கடவுள், அதன்மேல் ஏறிப் போர்செய்து சூரனது மாயவுருவைப் பிளந்தனர். இறுதியில் மாயத்தாற் பெரிய மாமரமாய்நின்ற சூரன துருவைச் சுவாமியின் வேலாயுதம் இருகூறுகப் பிளந்தது. அவ்விரு கூறுகளில் ஒன்று மயிலும் மற்றொன்று சேவலுமாகி வர, மயிலை ஊர்தியாகவும் சேவலைக் கொடி யாகவும் சுவாமி கொண்டு ஆட்கொண்டனர். இவை,

> இந்திர னனைய காலை யெம்பிரான் குறிப்புந் தன்மே
> லந்தமி லருள்வைத் துள்ள தன்மையு மறிந்து நோக்கிச்
> சுந்தர நெடுங்கட் பீலித் தோகைமா மயிலாய்த் தோன்றி
> வந்தனன் குமரற் போற்றி மரகத மலைபோ னின்றான்.
>
> —**சூரபதுமன் வதைப்படலம்** - 378

> ஆட்படு நெறியிற் சேர்த்து மாதியி னூழ்தந் துய்க்கத்
> தாட்படை மயூர மாகித் தன்னிக ரில்லாச் சூரன்
> காட்படை யுளத்த னுகிக் கடவுள ரிரியல் போக
> ஞாட்பியல் செருக்கில் வந்தான் ஞானநா யகன்றன் முன்னம். ஷெ-494

> சீர்திகழ் குமர மூர்த்தி செறிவிழி கொண்ட தொல்லை
> யூர்தியி னிருக்கை நீங்கி யுணர்வுகொண் டொழுகி நின்ற
> சூர்திகழ் மஞ்ஞை யேறிச் சுமக்குதி யெம்மை யென்னுப்
> பார்திசை வான முற்றும் பரியென நடாத்த லுற்றான். ஷெ - 499

என்பனவாதி கந்தபுராண வரலாற்றினுனறிக.

கோற்றமுடை மயில் - கோற்றம் - இந்திரனாகிய மயில், சுவாமி அதனை ஊர்ந்து சூரனது நேமிப்புள்ளுருவம் பிளந்த கொற்றத்தையும், சூரனாகிய மயில் தன்னை வென்று அடிப்படுத்தி ஆட்கொண்டருளிய கொற்றத்தையும் காட்டி நிற்பன ஆதலின் **கோற்றமுடை** என்றார். உடைய என்றது உடை என ஈறு குறைந்தது.

சாகத்தீவில் பிரபாகரன் என்ற அரசனுக்கு அவன் மனைவி சுகுமாரியினிடம் சூரன், பதுமன் என்ற இரட்டைப் பிள்ளைகள் பிறந்தனர். இவர்க்குப் பின் சிங்கனும் அவன் பின் தாரகன் என்பானும் பிறந்தனர். இவர்களுள்ளே சூரன் பதுமன் என்ற இருவருக்கும் அகத்திய முனிவர் முருகப்பெருமானது மான்மியத்தைச் சொல்லி யருளச், சூரன் தான் முருகனது ஊர்தியாகிய மயிலாக இருக்க விரும்பினான். பதுமன் அவரது கொடியாகிய சேவலாக விரும்பினான். அவ்வாறே கிரணவிந்து, இடபயோகி என்ற முனிவர்கள்பால் முறையே தார்க்கையின் மான்மியமும் சாத்தாவின் மான்மிய மும் கேட்ட சிங்கனும் தாரகனும் அவ்வவர் ஊர்திகளாக விரும்பினர். இவை பெறுதற் பொருட்டு அவர்கள் தவஞ் செய்தனர். அதன் பயனாகப் பின் இப்பிறவி பெற்றனர் - என்றது முன்வரலாறு. உபதேசகாண்டம் தணிகைப்புராணம் முதலியவை பார்க்க.

ஊர்தி - "ஆசைதீரக் கொடுப்பார் அலங்கல் விடைமேல் வருவார்" - (திருக்கடவூர் மயானம் - ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம்) என்றபடி வேண்டுவாரிடத்து வேண்டு நடை நடக்கும் வெள்ளேறேறி நடந்து வந்தருளுவார் **எந்தையார்**. அவர் **மைந்தராகிய** முருகப்பெருமான் வேண்டுவார்பால் அவரினும் விரைந்து **தமது மயிலுடைக் கோற்ற** வூர்தியினை ஊர்ந்து பறந்து வருவாராதலின் இங்குப் **பேருவிழா எடுத்தபின்றை (660) அவாநுளினாலே (661) தந்தைபாற் கருப்பநீட (662)** மகப்பேறு விரைவிற் கூடிற்று என்று குறிப்பார் அருளுடைப் பெருமான் மைந்தராந் தன்மையையும் மயிலூர்தி யுடைமையையும் முதலிற் சுட்டினார்.

சகச மலமாகிய ஆணவமலத்துடன் கூடிய ஆன்மா இருதிற னறிவுளது என்றும், சார்ந்ததன் வண்ணமாவதென்றும் சொல்லப்படும். பளிங்கிற் பவளம் பதித்தது போலத் தன்னை ஆன்மாவில் விளங்கச் செய்து இறைவன் ஆட்கொள்ளும்போது, அதன் அசத்தாந்தன்மை நீங்கும். சத்தாந் தன்மையே ஓங்கி நிற்கும். அதனை மறைத்து நின்ற ஆணவமலம் வலியற்று இறைவனது ஆனந்தத்தை உயிர் அனுபவித்தற்கு நிமித்தமாய் நிற்கும். "இன்பங் கொடுத்தலிறை யித்தை விளைவித்தன் மலம்" என்றது ஞானசாத்திரம். இங்கு, முருகப் பெருமான் சூரனாகிய மயிலை வாகனமாகக் கொண்ட தன் குறிப்பை ஆராயுங்கால் பல உண்மைகள் காணப்படுகின்றன. ஆணவம் கன்மம் மாயை எனும் மும்மலங்களின் நிலையர்களாகியோர் சூரபதுமன், சிங்கமுகன், தாரகன் என்ற மூவர். இவருள் ஆணவமல நிலையனாய் விளங்கினவன் சூரபதுமன் என்றது இவன் பின்னர் ஏனைத் தாரகன் சிங்கமுகன்போ லழிந்து படாது மயிலாய் வந்து முருகப் பெருமான் திருவடிக்கீழ் என்றும் தங்கி நின்றதனால் அறியப்படும். வானவில் விற் காணப்படுவது போல மிக்க நீலம் முதற் சிவப்பீறாக உள்ள ஏழு வன்னங்களும் மயிலிற் காணப்படுவதனால் அவை ஆணவ மலத்தைக் குறிப்பாய் விளக்குவனவென்பர். என்னை ? காரிய வேறுபாட்டால் மோகம், மதம், அராகம், கவலை, தாபம் வாட்டம், விசித்திரம் என்ற ஏழு வகைப்படும் ஆணவத்தின் தன்மையை இந்நிறங்களேழும் குறிப் பன என்க. ஆன்மாவை இறைவன் தன் மலரடிக்கீழ் வைத்த காலத்தேயும் ஆணவமும் ஆங்கு அழியாது வலியற்று நிற்குமென்பது ஞானசாத்திரம். இறைவராகிய முருகப் பெருமான் சூரன் முதலிய மூவரையும் வதைத்து, மும்மல காரியமாகிய எயிலுடைட் புரங்கள் செற்ற தமது தந்தையார் போலத், தாமும் உயிர்களுக்கு மலநீக்கம் செய்து திருவடிக்கீழ் வைக்கும் **கோற்றத்** திறத்தினை உணர்த்த மயிலை ஊர்தியாக ஊர்ந்தனர் என்ற குறிப்பும் இங்குக் காணத்தக்கது.

வரை உரம் கிழித்த திண்மை அயில் - வரை - மாயத்தினால் அமைந்த மலை. இதில் தாரகன் மறைந்து மாயம் செய்தான். **உரங்கிழித்த** - கிரவுஞ்சத்தைப் பிளந்து தாரகனை வதைத்த ; முருகப்பெருமான் சூரசங்காரத்தின் பொருட்டுப் பூதசேனைக ளுடன் மகேந்திரபுரி நோக்கி வரும் வழியில் கிரவுஞ்ச மலையாகிய மாயத்தின் மறைந்து தாரகன் போர் செய்ய அவனை வதைத்தனர் எனும் நிகழ்ச்சி குறித்தது. இதனை "முன்னாள் வரைகிழிய வேந்து மயில்வே ணிலைகாட்டி, யிமையோ ரிகல்வெம் பகைகடக்குஞ், சேந்தன்'' (சண்டீசர் புராணம் - 1) என்று குறித்ததும் காண்க. விரிவு கந்தபுராணத்தினுட் கண்டு கொள்க. **திண்மை** - வலிமையுடைமை. **அயில்** - வேல். **திண்மை அயில்** - வேல் முருகப்பெருமானது ஞானசத்தி யென்ப. இச்சை - ஞானம் - கிரியை - என்ற சத்திகள் மூன்றில் ஞானசத்தியே சிறந்தது. " எத்திறம் ஞானமுள்ள தத்திறமிச்சை செய்தி'' - என்பது ஞானச்சாத்திரம். இறைவனது சத்தி யினாலன்றிப் பிறிதொன்றினாலும் வெல்லப்படாத வலிய வரம்பெற்ற வெஞ்சூரர்களை யும் வதைத்த வலிமை யுடையதும் முருகப் பெருமானது ஞான சத்தியுமாதலின் **திண்மைஅயில்** என்று விதந்தோதினார். "கொன்னெடுவேற், றாரகனு மாயத் தடங் கிரியுந் தூளாக, **வீர வடிவேல்** விடுத்தோனே'' என்பது கந்தர்கலிவெண்பா. "குருகு பெயர்க் குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே'' என்று (24. குன்றக் குரவை) சிலப்பதி காரமும் துதிக்கும். "வீரவேல்! தாரைவேல்! விண்ணோர் சிறைமீட்ட, தீரவேல்! செவ் வேள் திருக்கைவேல் !—வாரி, குளித்தவேல் ! கொற்றவேல் ! சூர்மார்புங் குன்றும், துளைத்தவே ! லுண்டே துணை'' என இதற்கென்று தனியாக வேற்பாட்டும் பாடித் துதித்தனர் பெரியார். அருணகிரிநாதர் வேல் வகுப்பும் வகுத்தனர்.

மயிலுடைக் கொற்ற ஊர்தி - என்றதனால் சூரன் வதையும், **வரையுரங் கிழித்த** - என்றதனாற் றாரகன் வதையும் கூறவே இடைப்பட்ட சிங்கமுகன் வதமும் ஏனை அவு ணர் சங்காரமும் கொள்ளப்படும் என்பார் **வென்றி அண்ணலார்** என்றார்.

அயிலுடைத் தடக்கை - சூர்முதல் தடிந்து, தேவர் குறைமுடித்து விண் குடி யேற்றியருளும் பொருட்டுச் சிவபெருமான் முருகப்பிரானைத் திருக்கயிலையிலிருந்து செல்ல விடுத்தருளும்போது பதினொரு ருத்திரர்களையும் **தோமரம் - கொடி - வாள் - வலிய குலிசம் - பகழி - அங்குசம் - மணி - பங்கயம் . தண்டம் - வென்றிவில் - மழு** என்ற பதினொரு படைகளாக அவரது பதினொரு திருக்கரங்களிலும் அமரும்படி ஈந்தருளினர். பின்னர் எல்லாப் படைகளுக்கும் நாயகமாகிய ஒப்பற்ற **வேற்படை** யினை நல்கி அவரது கையினிற் கொடுத்தருளினர்.

"பொன்றிகழ் சடிலத் தண்ணறன் பெயரும் பொருவிலா வுருவமுந் தொன்னா
ணன்றுபெற் றுடைய வுருத்திர கணத்தோர் நவிலருந் **தோமரங் கொடிவாள்**
வன்றிறற் குலிசம் பகழியங் குசமு மணிமலர்ப் பங்கயந் தண்டம்
வென்றிவின் மழுவு மாகிவீற் றிருந்தார் விறன்மிகு மறுமுகன் கரத்தில்''—

"ஆயதற் பின்ன ரேவின்மூ தண்டத் தைம்பெரும் பூதமு மடுவ ;
தேய பல்லுயிரு மொருதலை முடிப்ப; தேவர்மேல் விடுக்கினு மவர்தம்
மாயிருந் திறலும் வரங்களுஞ் சிந்தி மன்னுயி ருண்ப;தெப் படைக்கு
நாயகமாவ ; **தோநுதனிச் சுடர்வே** ணல்கியே மதலைகைக் கொடுத்தான்''—

விடைபெறு படலம் - 37 - 38

என்ற கந்தபுராணமும் காண்க.

முருகப்பெருமான் இவ்வெற்றிவேற் படையைச் சூரபதுமன், றாரகன் என்றிவர் மேல் ஏவி யவர்களை வதைத்தனர். ஆதலின் **மயிலுடைக் கொற்றம்** - என்றும், **வரை யுரங் கிழித்த** என்றும் கூறிய இவ்விடத்துத் **திண்மை அயில் உடைத் தடக்கை**

வென்றி - என்று வேற்படையினையும் வெற்றியையும் புணர்த்து விதந்தோதினர். "அவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழிணர், மாமுத றடிந்த மறுவில் **கொற்றத்,** தெய்யா நல் லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்..." எனவும், "வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ! குன்றங் கொன்ற குன்றாக் **கொற்றத்து"** —எனவும் வரும் திருமுருகாற்றுப் படைக் கருத்துக்களை இங்குவைத்துக் காண்க.

மைந்தர் - அண்ணலார் - பன்மை யீறுகள் பெருமை குறித்தன.

அருளினாலே - கருப்பநீட என வரும்பாட்டோடு தொடர்ந்து கொள்க. குறவர் மங்கையாகிய வள்ளியம்மையாரோடு முருகவேள் கூடி வீற்றிருந்து உலகத்துயிர் யாவைக்கும் உரியவாறு போகமு முத்தியுங் கொடுத்து நல்லருள் புரிகின்றான் என உணர்கின்றோ மாதலின் அவனருளினாலே குன்றவர் கோமானுக்கு மகப்பேறு உண்டா கத் தத்தை பாற் கருப்ப நீடிற்று என்க. "பச்சிளங் கொங்கை வனசரர் பாவையோ டொன்றி, யிச்ச கத்துயிர் யாவையு முய்யவீற் றிருந்தான்"—(வள்ளியம்மை திருமணப் படலம் - 214) என்பது கந்தபுராணம். மேற்பாட்டில் முருகவேளைப் பரவிய விழா வும், அவ்விழா எடுத்த வினை முடிவு கொள்ளு முன்னர் இப்பாட்டில் அதனாற் பெறும் அவனருளும், வரும்பாட்டில் அவ்வருளாற் பெறும் மகப்பேறும் அதுபற்றிய வெறி யாட்டுமாக ஒன்றையொன்றுபற்றி விரைந்து தொடர்ந்து முடிவுறும் சிறப்புக் காண்க.

சிவபெருமானைச் "**சதாசிவோம்!**" என ஒருமுறை துதித்த வேதங் குமாரப் பெருமானைச் "**சுப்ரமண்யோம் !!!**" என மும்முறை துதித்து அவரது அருட் பெருமையை விளக்கிற்று என்ப. அதுபோலவே இங்கு ஆசிரியர் தமிழ் மறையாகிய இப் புராணத்துள்ளேயும், **புரங்கள் செற்ற எந்தையார்** என்று ஒரு முறை துதித்த இடத்துச், "**செவ்வேள் முருகவேள்**" - (659), "**போரணி நெடுவேலான்**" - (660), "**அயிலுடைத் தடக்கை வென்றி யண்ணலார்**"—(661) என மும்முறையும் அடுக்கி அவரது அருட் சத்தியாகிய **வேலுட**னே கூட்டி முருகப்பெருமானைத் துதித் துக் காட்டிய அருமைப்பாடும் காண்க.

"பன்னிரண்டு கண்ணுடைய பிள்ளை தோன்றும்" - என்றபடி பன்னிரண்டு திருக்கண்களும் பன்னிரண்டு திருக்கைகளும் உடையாராகிய முருகப்பெருமானுடைய திருவருள் வெளிப்பாட்டைக் கூறும் இப்பொருளைப் பன்னிரண்டாவது திருமுறையின் கண்ணாகிய இப்புராணத்திற் பன்னிரண்டாவது திருப்பாட்டிற் கூறிய தெய்வச் சிறப் பும் காண்க. இவ்வாறு வருதல் ஆசிரியரது தெய்வ வாக்கிற் கூத்தப்பிரான் அமைத்த தெய்விகச் சிறப்பான அமைப்புக்களில் ஒன்றென்க. "ஆதி யெழுத்தவை யைம்பதோ டொன்றென்பர்," "ஐம்பத்தோ ரக்கரி" என்று போற்றப்படும் அம்மையார் காஞ்சி யிலே தவஞ் செய்து இறைவனைப் பூசித்த பொருள் திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணத்தில் ஐம்பத்தொன்றாவது திருப்பாட்டிற் கூறவும், திருமந்திரம் - நாலாந்தந்தி ரம் - திருவம்பலச் சக்கரப் பகுதியில் "ஐம்பத்தொன்றுமே" என்று 51-ம் திருமந்திரம் அருளவும், அமைந்த தெய்விகச் சிறப்பும், "அரிவையொர் பாகத்த, னஞ்சொ டிருபத்து மூன்றுள வாகமம்" - (57) "சிந்தைசெய் தாகமம் செப்ப வந்தேனே" (73) - முதற்றந் திரம்-திருமந்திரம், "தண்ணிலவார் சடையார்தாந் தந்தவா கமப்பொருளை, மண்ணின் மிசைத் திருமூலர் வாக்கினாற் றமிழ்வகுப்ப" - திருமூல நாயனார் புராணம் - (23), என் பனவற்றானறிகின்றபடி, இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களின் பொருளைத் திருமந்திரங்க ளாகத் தமிழில் அருளிய திருமூலநாயனார் சரிதத்தை இருபத்தெட்டுத் திருப்பாடல் களால் வகுக்க அமைந்த தெய்விகச் சிறப்பும், இன்னும் இவைபோல்வன பலவும் இங்கு உன்னுங்கால் நாம் மேலே கூறியது வெறும் புனைந்துரையன்றென்பது விளங் கும். திருமூலர் திருமந்திரம் - நாலாந் தந்திரம் - நவகுண்டப் பகுதியில் முருகனைப்

பற்றிக் கூறும் "எந்தை பிரானுக் கிருமூன்று வட்டமாய்த், தந்தைதன் முன்னே சண்முகந் தோன்றலால்" என்பது 12-வது திருமந்திரமாக அமைந்ததுங் காண்க. 12

662. (வி - ரை) **கானவர் குலம் விளங்க** - கானவர் - வேட்டுவர். குறிஞ்சி நிலமக்கள். கண்ணப்ப நாயனாரைத் தன்னகத்துப் பெற்றதனால் வேடர்குலம் விளக்கம்பெற்றது என்பது. "மறை, கைப்படுத்த சீலத்துக் கவுணியகோத் திரம்விளங்கச், செப்புநெறி வழிவந்தார் சிவபாத விருதயர்"—(திருஞான - புரா - 15), "உபயகுல மணிவிளக்காஞ் சேக்கிழார்" - (திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு - 11) என்பன காண்க. ஒரு பெரியார் ஒரு குலத்தில் அவதரித்தாராயின் அவரால் அக்குலமுழுவதும் விளக்கமடைந்து உய்யும் என்பது ஆன்றோர் துணிபு. திருவண்ணாமலைக் கார்த்திகைச் சோதி தரிசித்தவரின் "கோத்திரத்தி லிருபத்தோர் தலைமுறைக்கு முத்திவரங் கொடுப்போ மென்றார்" என்ற அருணாசல புராணமுங் காண்க.

தத்தைபால் கருப்பம் நீட - தத்தையின் வயிற்றிலே கருப்பம் தங்க. "சேவடிக்கீழ் வழிபட்டுக், கருத்துமுடிந் திடப்பரவுங் காதலியார் மணிவயிற்றில், உருத்தெரிய வரும்பெரும்பே றுலகுய்ய வுளதாக" - (திருஞான - புரா-20) என்பது காண்க. **நீடுதல்** - தங்குதல். "அளிநீடளகம்" - திருக்கோவையார் - 122. **நீட** - வளர என்றுரைப்பாருமுண்டு.

ஊனமில் பலிகள் - மாதந்தோறும் ஒழுங்குபெற முற்றிக் கருப்பம் வளராமற் செய்யும் ஊனங்களை யில்லையாகச் செய்யும் பலிகள். **போக்கி** - இட்டு - கொடுத்து. இம்மாதங்களின் வரும் ஊனங்களைத் திருவாசகத்தில் (போற்றித் திருவகவல்)

"மானுடப் பிறப்பினுண் மாதா வுதரத், தீனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்து,
மொருமதித் தான்றியி னிருமையிற் பிழைத்து, மிருமதி விளைவி னொருமையிற் பி
மும்மதி தன்னு ளம்மதம் பிழைத்து,மீரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்து,[ழைத்து,
மஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்து, மாறு திங்களி னூறலர் பிழைத்து,
மேழு திங்களிற் றாழ்புவி பிழைத்து, மெட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்து,
மொன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்துந், தக்க தசமதி தாயொடு தான்படுந்,
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்.........."

என்பனவாதியாக மணிவாசகப் பெருமான் அருளியனவற்றை இங்கு நினைவு கூர்க.

உறுகடன் வெறியாட்டோடும் - அவ்வம் மாதந்தோறும் கடமையாகச் செய்யும் வெறியாடல்களுடன். வெறியாடல்வகை மேல் **அணங்காடல்** - (660) என்றவிடத்துரைக்கப்பட்டது.

ஆன அந்திங்கள் செல்ல - கருப்பம் தரித்தபின் "கருவாகிக் குழம்பிருந்து கலித்து மூளை கருநரம்பும் வெள்ளெலும்புஞ் சேர்ந்தொன் றாகி, யுருவாகிப் புறப்பட்டு" (திருத்தாண்டகம் - திருவாரூர் - 6) என்றபடி வளர்ச்சி முற்றுவதான பத்துத்திங்களும் நிரம்பிச் செல்ல. "முட்டை பிறந்தது முந்நூறு நாளினில்" என்பது திருமந்திரம். இதனை 280 நாட்களுக்குமேல் முந்நூறு நாட்களுக்குள் என்பர் நவீன சாத்திரிகள். முற்றுவதற்கு வேண்டிய அந்த என அகரம் உலகறிசுட்டு.

செய் அளவில் தவத்தினாலே என மாற்றுக. தத்தையும் நாகனும் செய்தவம் - கானவர்குலஞ் செய்தவம் - மாதவஞ் செய்த தென்றிசை செய்தவம் - அன்புநிலை உணராது ஆணவத்தி னழுந்தி உழலும் உயிரெல்லாஞ் செய்தவம் என்று பலவாறு கூட்டியுரைக்க நின்ற அழகுங் காண்க. "முந்தை யெம்பெருந் தவத்தினா லென்கோ முனிவ ரிங்கெழுந் தருளியது" (408) பார்க்க. உவரிசெய் தவத்தினாற் பான்மதி யீன்றாலென என்று கூட்டி யுரைப்பதுமாம். பாற்கடலைத் தேவர்கள் கடைய அதிற் பிறந்தது மதி என்பர். அதுபோலத் தானும் ஒரு மதியினையீனும்பொருட்டு உவரியாகிய கருங்கடலும் தவஞ்செய்து பெற்றதுபோல என்பதாம். கடல் தவஞ் செய்தல் எற்றுக்கெனின்

தனது கருமை, உவர்ப்பு, மண்ணீருமாகாத தன்மை, கழிநாற்றம் முதலிய இழிபுகளைப் போக்கும்படிக்கும், பாற்கடல் பெற்ற அந்த மதிக் குழவியின் மேம்பட்ட குழவிமதியை ஈன்றெடுக்கவும் ஆம் என்க. இவ்வாறுரைப்பின் தற்குறிப்பேற்றமாம். அக்குழவியின் மேம்படுதலாவது அது வெண்மதியாய்க், கலைகள் வளர்வதும் தேய்வதுமுடையதாய்த், தேவரிலொன்றாய், இறப்பும் பிறப்பும் உடையதாய், இறைவனால் காக்கப்பட்டுள்ளதாய் நிற்பது; தான் பெறும் இக்குழவி அவ்வாறன்றிக் கருங்கதிர் விரிக்குமேனிக் காமர் பெற்றுடையதாய், பதினாறாண்டிற் கலைவளர்வதாய்ப், பின்னர் என்றும் குறைவில்லாததாய், இறப்பும் பிறப்பு மில்லாததாய், இறைவன் பக்கத்திருந்து அகலாது அவருக்குக் காவல் புரிவதாய் உள்ளது என்ப.

உவரி - தத்தைக்கும், **பான்மதி** - நாயனாராகிய மகவுக்கும் உவமை. உருவும் தொழிலும் பற்றி வந்தது. **பான்மதி** - நற்பான்மையும் நிறைவும் பெற்ற மதி என்க. பால் போன்ற வெள்ளிய சந்திரன் என்றுரைப்பாருமுளர். முழுமதி தோன்றும்போது சிவந்து காட்டும். அன்றியும் இம்மகவு பின்னர்க்"கருங்கதிர் விரிக்கு மேனி"(665) யுடையதாம். ஆதலின் அவ்வுரை பொருந்தாமை யறிக. குழவிகள் பின்னர் எந்நிறமுடையன வாக ஆயினும், தாய் வயிற்றினின்றும் பிறக்கும்போது புதிய இரத்தவூற்றத்தினால் எல்லாக் குழவிகளும் செம்மை நிறமே தந்நிறத்தின் மிக்குக்காட்டும். இங்குத் தத்தையீன்ற போது உவரியின் தோன்றும் பான்மதியாயின இம்மகவு, தாதை எடுக்கும்போது "காளமேகம்" (664) ஒப்பாயினதென் றுரைத்தலும் காண்க.

இனி, இறைவனது நெற்றிக் கண்ணாகிய கனற் கண்ணினின்றும் அவதரித்தவர் முருகப்பெருமான். அவர் "பலர் புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு" என்றபடி "வெம்புந் திய கதிரோனொளி"யென விளங்குபவர். இம்மகவு அவரது தண்ணருளாலே போந்தது. ஆதலின் இது மதி போன்றது என்றார் என்றலுமாம். ஞாயிற்றின் ஒளி "வெம்பு உந்திய"தாகலின் வெப்பமுடையது; அதனைப் பல உயிர்களும் தரித்தாற்றலாகாதாம்; ஆயினும் அந்த ஞாயிற்றின் ஒளிபெற்று விளங்கும் மதி அமுதமாக்குவது; "தோற்று மன்னுயிர் கட்கெலாந் தூய்மையே,சாற்று மின்பமுந் தண்மையுந் தந்துபோ, யாற்ற வண்டமெ லாம்பரந் தண்ணல்வெண், ணீற்றின் பேரொளி" (308) போன்றது; அது ஞாயிற்றின் கதிரொளியைத் தான் பெற்று அதனால் தண்ணிதாய்விளங்குவது என்பது பௌதிக சாத்திர உண்மை. அதுபோல இந்தப் பான்மதியும் முருகனாகிய ஞாயிற்றின் அருளொளியால் விளங்கி உலவி உலகுக்கு அன்பாகிய தண்ணொளி பரப்பி உய்விப்பதாயிற்று என்றதொரு குறிப்பினாற் பயனுவமையாதலும் பெறப்படும்.

மகப் பயந்த போது - தத்தை மகவை யீன்றபோது. தத்தை என்பது வருவிக்க. பயந்தபோது - பொழிந்தது - ஆர்த்த என வரும் பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க.

பலிகளோக்கி - பலிகளோச்சி—என்பனவும் பாடங்கள். 13

663. (வி - ரை) **கரிப் பரு மருப்பின் முத்து** - யானைக்கொம்பு மூங்கில் முதலிய பதின்மூன்றிடங்களில் முத்துப்பிறக்குமென்ப. **கரி**-யானை. **பருமருப்பு**-பெரிதாய்நீண்டு முற்றியகொம்பு. "மத்தவெங் களிற்றுக் கோட்டு வன்றொடர் வேலி" (51) என்ற தன் கருத்தை நினைவுகூர்க. **கழை** - மூங்கில். **செழுநீர்** - செழியநீர்மை- இதனை நீரோட்டம் என்பது வழக்கு. "வேரல் விளையுங் குளிர்முத்து" (492) என்றது காண்க. **நீர்** - ஒளி என்பாருமுண்டு. இவை பற்றி (492) உரைத்தவை காண்க.

பொருப்பினின்மணி - நவமணிகளில் முத்தும் பவளமு மொழிந்தவற்றில் மலையிற் கல்லின் விளைவோடு சேர்ந்து விளைந்துபடும் பச்சை நீலம் முதலிய ஏனை மணிகள். இவைபற்றி 225ல் உரைத்தவை காண்க. ஏனைமணிகளினின்றும் முத்தினை வேறு பிரித்து முதன்மைபெறக் கூறுதற்குக் காரணம் மேல் உரைக்கப்பட்டது.

வேடர் பொழிதரு மழை - பலகாலம் பிள்ளைப்பேறின்றி நின்றதம் தலைவனது குடி விளங்குதற்கும், தாம் இளந்தலைவனைப் பெறுதற்கும் ஓர் ஆண்மகவு பிறந்தபெருமகிழ்ச்சி

யினால், நாகன்கீழ் வாழும் குடிகளாகிய வேடர்கள் மழைபோல முத்துக்களையும் ஏனைய மணிகளையும் இரவலர்க்குப் பொழிந்தார்கள் என்பது. இம்மணிகள் ஏனை நிலத்தார்க்கு அரியனவாய் மிக்கவிலை பெறுமாயினும் இவர்களுக்கு விலையின்றி மிகுதியாய் இலகுவிற்கிட்டுவன ஆதலின் அவர்கள் அவற்றை எளிதாக வழங்குதல் கூடிற்றென்க. "குறவர் பன்மணி யரித்திதை விதைப்பன குறிஞ்சி" என்ற திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணமும் (7) காண்க. இங்கு அரசன்மகப்பேறு பெற்றது குறித்துக் குடிகள் மகிழ்ந்து கொண்டாடியதும், பின்பு அரசன் தன்மகனது வில்விழாவுக்குக் குடிகளை அழைத்துச் சிறப்புச் செய்ததும், பின்னர்க் குடிகள் அரசனிடம் தமது குறைகளை முறையிடத் தன் மகனை அவர்களுக்கு அரசனாகக் கொள்ளுமாறு கொடுத்ததுமாகிய அரசர்க்கும் குடிகட்கு மிடைநின்ற அரசவிசுவாசச் செயல்கள் காண்க. மனுநீதிச் சோழர், கழறிற்றறிவார், மூர்த்திநாயனார் புராணசரிதங்களும் பிறவுங் காண்க. இந்நாளில் இதற்கு மாறாக அரசர் முடிகளை அழித்து அலைக்கழிப்பதாய்க்கிளம்பி நாடெங்கும் பரவி வளரும் பகை உணர்ச்சியும் சிந்திக்க.

வரிச்சுரும்பு......பொழிந்தது - என்றது தேவர்கள் கற்பகப்புதுப்பூ மழை பொழிந்தனர் என்றதாம். நாயனார் பேறு பெற்ற ஞான்றும் "வானவர் பூவின் மாரி பொழிந்தனர்" (828) என்றது காண்க. பெரியார்கள் இறைவனடி சேர்ந்து முத்தி பெற்ற திருநாளைக் கொண்டாடுதலே மரபன்றிப், பிறந்தநாள் (செயந்தி) கொண்டாடுதல் சைவர் மரபன்று. இப்பிறப்பில் முத்திபெறுதற்கே அவதரித்தவர் இந்நாயனாராதலின் அவர்தந்திருவவதாரமே முத்திபோலப் பெருமையுடையதென்பது வானின்மலர் மழையாலும் அமரர்துந்துபியாலும் உணர்த்தப்பட்டது. இவ்வாறே, முத்தி தருதற்கென்றே அவதரித்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் திருவவதாரத்திலும் உரைத்தது காண்க. ஏனை நாயன்மார்கள் முத்தி பெற்ற காலத்து நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளுங் காண்க. **வரிச்சுரும்பு அலைய** - மழைபோலப் பொழிந்த புதிய பூக்களில் மொய்த்த வண்டுகள் அவை வீழும்போது மோதுண்டு அலைந்தன என்பது. **வரிச்சுரும்பு** - வரிகளையுடைய வண்டுகள். **வானின் மலர் மழை** - தேவருலகப் புதுமலராகிய (கற்பகமலர்) மழை. "தெய்வப் பூவின் மாமழை" (398), "கதிர்வி சும்பிடை கரந்திட நிரந்தகற் பகத்தின், புதிய பூமழை யிமையவர் மகிழ்வுடன் பொழிந்தார்" (546) முதலியவை காண்க.

எங்கும் பொழிந்தது - எங்கும் ஆர்த்த - என ஈரிடத்தும் கூட்டுக.

அரிக்குறுந்துடி - "சில்லரித்துடி" (654) பார்க்க. குறிஞ்சிப் பறைவகையிலொன்று.

அமரர் துந்துபி - தேவவாத்திய வகை. இது தெய்விகச் சிறப்பு நிகழும்போது ஆர்க்குமென்ப. ஆளுடையபிள்ளையார் திருவவதாரத்தின்போது கண்ட நிகழ்ச்சிகளையும் இங்கு உன்னுக.

(659) அரியதென்று எவருங் கூற - காதலாலே - (660) விட்டு - தூக்கி - நாற்றி- தூங்க - செய்து - எடுத்த பின்றை - (661) நாகற்கு - அண்ணலாரருளினாலே - (662) விளங்க - தத்தைபாற் கருப்பமீட - திங்கள் செல்ல - தவத்தினாலே - மகப்பயந்தபோது - (663) வேடர் பொழிதரு மழையேயன்றி - வானின் மலர்மழை (எங்கும்) - பொழிந்தது ; - எங்கும்-துடியேயன்றி - துந்துபியும் ஆர்த்த என இவ்வைந்து பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடித்துக் கொள்க. 14

*664. அருவரைக் குறவர் தங்க ளகன்குடிச் சீறூ ராயம்
பெருவிழா வெடுத்து மிக்க பெருங்களி கூருங் காலைக்
கருவரை காள மேக மேந்திய தென்னத் தாதை
பொருவரைத் தோள்க ளாரப் புதல்வனை யெடுத்துக் கொண்டான்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. அரிய மலைக்குறவர்களுடைய பெரிய குடிகள் வாழ்கின்ற சிற்றூரில் வசிக்கும் மக்கட் கூட்டம் விழாக் கொண்டாடி மிக மகிழ்ச்சிகூருங் காலையில்

கரிய மலையானது காளமேகத்தை மேலேகொண்டு தாங்கியதேபோலத் தந்தையாகிய நாகன் போர்செய்யும் மலைபோன்ற தோள்கள் ஆரும்படி புதல்வரை எடுத்துக் கொண்டான்.

(வி - ரை) **வரைக்குறவர்** - மலையில் வாழும் குறவர். "மலைக ளானு மறக்குலத் தலைவர்" (678) என்றது காண்க.

அகன்குடி - பெருங்குடிகள். நீண்டகாலம் வழிவழி வரும் பெருமையும் குலவொழுக்கப் பெருமையும் முதலியன குறித்தது.

சீறூர் - சிற்றூர். குறிஞ்சி நிலத்து ஊர்களின் பெயர். ஏற்றமும் இழிவுமாயுள்ள நில அமைப்பினாலும், காடுகள் சூழ்வதாலும், மருத நிலத்திற்போலப் பெருநகரங்கள் குறிஞ்சி நிலத்தில் அமைத்தல் இயலாது. சிற்சில மனைகள் கூடிய தொகுதிகளாய் அங்கங்கு அமைந்து வாழ்வர் அந்நிலமக்கள். ஆதலின் இவை சீறூர் - சிறுகுடி எனப் பெயர் பெறும். **ஆயம்** - ஒரு சார்புபற்றிய மக்கட் கூட்டம். இங்கு நாகனுடைய தலைமையின்கீழ் வாழும் குடிமக்களின் கூட்டம் குறித்தது.

பெரு விழா - பெருங்களி - பெருமகிழ்ச்சியால் முத்தும் மணியும் மழைபோலப் பொழிந்தனர் என மேற்பாட்டிற் கண்டோம். அம்மகிழ்ச்சி பற்றியே பெருவிழாக் கொண்டாடினர். பெருங்களியாட் டயர்ந்தனர். **விழா** பொதுவிற் பலர் கூடி மகிழ்தல். **களி** - அவ்வவர் மனையில் தாந்தாம் மகிழ்தல்.

கருவரை காளமேகம் ஏந்தியதென்ன - "பான்மதி உவரி ஈன்றாலென" - (662) என்றது மகப்பயந்தபோது தாயும் சேயுமாய் நின்ற நிலைக்கும், இங்குக் கூறியது, அம்மகவினை எடுத்துக்கொண்டு தந்தையும் மைந்தனுமாய் நின்ற நிலைக்கும் உவமைகளாம். இறவும் உருவும் தொழிலும் பற்றிய உவமம். தந்தை எடுத்தேந்திய நாளில் குழவி தனது குலததுக் கியல்பாகிய கருநிறம் மிக்கு விளங்கிற்று என்பது.

கருவரை - கரிய மலை. **காளமேகம்** - நீர் சுமந்து பெரும்பெயல் பெய்கின்ற கருமேகம். மலையின் உச்சியில் நின்ற சூல்கொண்ட மேகம் பெய்யும் பெருமழையினால் உலகு உய்வதுபோல இக்குழவி பின்னர்க் காளத்தியுச்சியில் நின்று முன்பு செய்தவத்தின் விளைந்த அன்பு மழையினால் உலகம் உய்திபெற நின்றதென்ற குறிப்பினால் பயனுவமையாதல் ஈண்டும் பெறப்படும்.

பொருவரைத் தோள்கள் ஆர-போர்த்தொழில்வல்ல இருதோள்களும் பொருந்த. **புதல்வன்** - "புதல்வர்ப்பேறே" (659) என்றதுபோல இங்கும் கூறியது காண்க.

எடுத்துக் கொண்டான் - எடுத்துக் கையில் ஏந்திக் கொண்டான். குழவியை எடுத்தல் என்பது உலக வழக்கு.

வலித்தோள்களார்ப்ப—என்பதும் பாடம். 15

665\. கருங்கதிர் விரிக்கு மேனிக் காமரு குழவி தானு
மிரும்புலிப் பறழி னோங்கி யிறவுள ரளவே யன்றி
யரும்பெற லுலக மெல்லா மளப்பரும் பெருமை காட்டித்
தருங்குறி பலவுஞ் சாற்றுந் தன்மையிற் பொலிந்து தோன்ற, கசு

666\. அண்ணலைக் கையி லேந்தற் கருமையா "லுரிமைப் பேருந்
திண்ணனென் றியம்பு" மென்னத் திண்சிலை வேட ரார்த்தார்;
புண்ணியப் பொருளா யுள்ள பொருவில்சீ ருருவி னானைக்
கண்ணினுக் கணியாத் தங்கள் கலன்பல வணிந்தா ரன்றே. கஎ

665\. (இ - ள்) வெளிப்படை. கரிய கதிரொளியை விரித்து வீசுகின்ற அழகிய மேனியுடைய அக்குழவியும் பெரிய புலிக்குட்டிபோல மிக்கோங்கி, வேடர்களாலே

மட்டுமன்றி உலகமெல்லாம் அளத்தற்கரிய பெறற்கரிய பெருமைகாட்டித் தரும் குறிகள்பலவும் எடுத்துச்சொல்லக்கூடிய தன்மையினாலே விளங்கித் தோன்ற, கசு

666. (இ - ள்) வெளிப்படை. பெருமையுடைய அக்குழவியைக் கையில் எடுத்தற் கரியதாயிருந்தமையால்"உரியபேருந் திண்ணன் என்று வைத்து அழைமின்கள்" என்று (நாகன்) சொல்ல, வலிய சிலைவேடர்கள் ஆரவாரித்தனர். புண்ணியத்தின் பொருளா யுள்ள ஒப்பற்ற சிறப்புக்களின் உருவுடைய குழவியைக் கண்ணுக்கு அழகாகத் தங்க ளுக்குரிய பல அணிகலங்களையும் அன்றே அணிந்தார்கள். கள

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

665. (வி - ரை) **கருங்கதிர் விரிக்கும் மேனி** - கரியமேனி - கதிர்விரிக்கும் மேனி என்று கூட்டுக. காளமேகம் (664), மணிநீலமலை யொன்று (701) எனக் கூறுத லால் நாயனாரது திருமேனி மிகக் கரிய நிறங்கொண்டு விளங்கிய தென்பதாம். ஆயின் கருமை ஒரு தனி நிறமன்று, ஏனை நிறங்களின் இன்மையே என்றும், இருள் ஒரு தனிப்பொருளன்று, அஃது ஒளியின் அபாவமே என்றும் கூறுவார் கூற்றுப் பொய்யா யொழிய, இங்கு நாயனாரது மேனி கரியதாயினும் அது தனக்குரிய கதிரை விரித்து வீசி விளங்கிற்று என்று கூறினார்.ஏனை நிறங்களையுடைய பொருள்கள் ஞாயிற்றின் கதிர் தம்மேற் பட்டபோது அக்கதிரிலே உள்ள ஏழு நிறங்களில் தத்தமக் குரிய நிறமுடைய ஒளியைப் பிரதிவிம்பிக்கும் சத்தியினால் அவ்வந் நிறத்தைக் காட்டு வனவென்றும், கருமைநிறம் அவ்வாறன்றி ஞாயிற்றின் கதிரில் உள்ள கிரணமுழு தும் தன்னுள் வாங்கி வெளியில் விரிக்காது நிற்குமெனவும் ஒளிநூலோர் கூறுவர். ஆயின் இங்கு நாயனாரது திருமேனி கரிதேயாயினும் கதிர்விரிக்கு மாற்றலுடன் விளங் கிற்று என்பது.

காமரு குழவி - அழகிய மகவு. காமம் வரும் என்பது விகாரத்தால் **காமரு** என நின்று கண்டார்க்கு விருப்பம் வரும் என்பதாயிற்று எனப் பொருளுரைப்பர் அடி யார்க்கு நல்லார். காமர் மரு என்பது **காமரு** என்றாயிற்று என்பாருமுண்டு. கரிய பொருளும் அழகியவாமோ? எனின், ஆம் என்க. அழகுடையவன் எனப்படும் மன்ம தன் கரியன். அவன் தந்தை திருமாலும் கரியன். திருமாலினது பத்துப் பிறப்புக் களுட் சிறந்த இராமன், கண்ணன் என்ற இரண்டு பிறப்பும் மிகக்கருமையும் அழகும் பெற்றன என்பர்.

புலிப்பறழ் - புலிக்குட்டி. **இறவுளர்** - வேடர். **அளவேயன்றி** - **அளப்பரும் அரும்பெறல் பெருமை** எனக்கூட்டுக. **அரும்பெறல் உலகம் எல்லாம் அளப் பரும்** எனக்கொண்டு பெறற்கரிய அறிவுடைய பெரியோர் எவரானும் அளத்தற் கரிய என்றுரைத்தலுமாம். இப்பொருளில் இக்குழவி காட்டித்தந்த பெருமை, இற வுளர் மட்டுமேயன்றி, அறிவாற்பெரியோர் எவரும் அளந்தறிதற்கரிதாயிற்று என்க. இங்கு **உலகம்** - உயர்ந்தோர். நாயனாரைப் பெரியோர் எல்லாரும் அரியர் என்று பாராட்டிப் போற்றியிருத்தல் காண்க. இக்குறிப்பு இவரது குழவிப்பருவத்து நின்றே விளங்கிற்று என்றவாறு.

பெருமை காட்டித்தரும் குறிபலவும் சாற்றும் தன்மை - சாமுத்திரிக இலக் கணம் இரேகைநூல் முதலிய உடல்நூற்கலைகளி னறிவாலே இக்குழவியிற் காணும் குறிகளைக்கண்டு அக்குறிகளையுடைமை காரணமாக இக்குழவி யடையநின்ற பற்பல பெருமைகளையும் எடுத்துச் சொல்லுமாறு நின்ற தன்மை.

பொலிந்து - விளக்கமுற்று. தோன்ற - ஆர்த்தார் - என்று கூட்டி முடிக்க. நாகன் மிக வயதுசென்றவனாதலின் உலக அனுபவத்தினால் அவனுக்குத் தோன்ற என்றலுமாம்.

666. (வி - ரை) - **அண்ணலை** - தோன்றநின்ற அவ்வண்ணலை என்று தொடர்ந்து கொள்க. **அண்ணல்** - பெருமையிற் சிறந்தோன்.

ஏந்தற்கு அருமையால் - கையில் எடுத்தற்கு அரிதாக அவ்வளவு திண்மை பெற்று விளங்கியதனால். **உரிமைப்பேர்** - வேடர் குலத்தில் காரணம்பற்றிப் பேரிடுகின்ற வழக்குக்கு உரிய பேர். அடிப்பேர், குடிப்பேர், பேரன் (பாட்டன்) பேர், பண்புபற்றிய பேர் எனப் பற்பல காரணங்களால் ஒருவற்கு ஒருபேர் இடுதல் உலக வழக்கு.

"திண்ணன் என்று இயம்பும்" என்ன - இது சொல்லியது மகவைக்கையில் எடுத்துக்கொண்டு கண்ட நாகன். எனவே **திண்ணன்** என்பது நாயனாருக்குத் தந்தையினால் இடப்பட்ட இவரது பண்புபற்றிய காரணப்பெயராம் என்க. அவன் இவரது உடலின் திண்மைபற்றியே இப்பெயரிட்டான். உண்மையில் அது அவனை அறியாமலே முன்னமே நிரம்பிய இவரது தவத்தின் திண்மையும், தலையன்பின் திண்மையும் குறித்ததும் காண்க. இவ்வாறு தெய்வச்செயலாய்ச் சிலர்க்குப் பொருத்தமாகப் பெயர்கள் அமைவனவாம்.

திண்சிலை வேடர் ஆர்த்தார் - பேரிட்ட அழகும் மரபும் பற்றி வேடர் மகிழ்ச்சி பொங்கி ஆர்த்தனர். நாமகரணம் என்பது வேடர்களுள்ளும் மகிழ்ச்சிக்குரியதொரு சிறப்பா யிருந்தது போலும்.

புண்ணியப் பொருள் - புண்ணியம் செய்தலாற் பெறப்படும் பொருளாகிய. **பொருவில்** - ஒப்பற்ற. **சீர் உருவம்** - சிறப்புக்களின் உருவம். **சீர்** - மேற்பாட்டிற் சொல்லிய பெருமைகாட்டிய குறிபலவுடைய சிறப்பு.

கண்ணினுக்கு அணியா - புண்ணியப் பொருளாயுள்ள பொருவில் சீருருவுடைமையின் அவர்க்கு வேறு அணி மிகையாயினும், தங்கள் கண்பார்வையில் அழகுதரும் பொருட்டு. **தங்கள் கலன்பல** - தங்கள் நாட்டுக்கும் வேடர் தலைமைக்கும் குலத்துக்கும் உரிய பலஅணிகள். இவை மேல்வரும் பாட்டினும், 669-670 பாட்டுக்களினுங் காண்க. **அன்றே** - அப்பொழுதே. அசையென் றுரைக்குவாருமுளர். 17

667 வரையுறை கடவுட் காப்பு மறக்குடி மாபிற் றங்கள்
புரையிறுன் முறைமைக் கேற்பப் பொருந்துவ போற்றிச் செய்து
விரையிளந் தளிருஞ் சூட்டி வேம்பிழைத் திடையே கோத்த
வரைமணிக் கவடி கட்டி யழகுற வளர்க்கு நாளில், கஅ

*668. வருமுறைப் பருவந் தோறும் வளமிகு சிறப்பிற் றெய்வப்
பெருமடை கொடுத்துத் தொக்க பெருவிறல் வேடர்க் கெல்லாந்
திருமலி துழனி பொங்கச் செழுங்களி மகிழ்ச்சி செய்தே
யருமையிற் புதல்வர்ப் பெற்ற வார்வமுந் தோன்ற வுய்த்தார். கக

(இ - ள்) 667. வெளிப்படை. மலைவாழும் கடவுட் காப்பாகத் தமது மறவர்குடி மரபிலே வந்த குற்றமற்ற பழையவழக்குக்கேற்குமாறு பொருந்துவனவற்றை யெல்லாம் விரும்பிச் செய்து, வாசனையுடைய இளந்தளிர்களைச் சூட்டி மலைவேப்பங் கொட்டைகளை ஒழுங்குபடுத்தி இடையிடையே கோத்த அரையிற்றரிக்கும் பலகறைமணிக் கோவையைக் கட்டி அழகுபொருந்த வளர்க்கின்ற நாளிலே, கஅ

668. (இ - ள்) வெளிப்படை. அதன்மேல் முறையாக வருகின்ற பருவங்கள் தோறும் வளமிக்க திருவிழாவுடன் தெய்வங்களுக்குப் பெருமடைகளைக் கொடுத்து, அவ்வக்காலங்களில் மங்கலவாத்தியங்கள் மேன்மேல் ஒலிக்க, வந்து கூடிய வேடர்களுக்

கெல்லாம் பெருங் களியாட்டினால் மகிழ்ச்சி விளைத்து, அருமையாற் புதல்வரைப் பெற்றெடுத்த ஆசையும் வெளிப்படச் சிறப்பு நடத்தினார்கள். கக

667. (வி - ரை) **வரையுறை கடவுள் காப்புச்...செய்து** - மலைவாழ்கின்ற தெய்வங்கள் இக்குழவியைக் காப்பனவாக என்று தொழுது அதன்பொருட்டுத் தமது பழையவழக்குப்படி வேண்டுவன செய்து. அவைதாம், கைகளிலும் கால்களிலும் இரும்புகலந்த கலன்களிடுதல் முதலியனவாய் நிலந்தோறும் மரபுதோறும் வெவ்வேறுவகைப்படும். **காப்பு** - என இந்நாளில் மணி - பொன் - வெள்ளி முதலியவற்றாற் சிறுகுழவிகட்கு இடும் வழக்கும் இக்கருத்தே பற்றியது. ஆயின் **காப்பு** - என்ற பேரால் இயன்று காவல் செய்ய இடுகின்ற இவை காவலுக்கு மாறாக அக்குழவிக்கு இறுதிநேரச் செய்துவிடுகின்றன. முன்னோர் கையாண்ட முறைக்கு மாறாய்நடந்து மக்கள் இவ்வாறு துன்பப்பட்டுழலுதல் வருந்தத் தக்கது.

குழவிகட்குச் செய்யும் முதற்சடங்கு பேரிடுதலாம். (நாமகரணம்). அதனை மேற்பாட்டிற் கூறி, அதனையடுத்துள்ள பருவங்களில் முதலாவதாகிய காப்புப்பருவச் செய்தியை இப்பாட்டானும், அதன்மேல் ஓராண்டுவரைவரும் ஏனைப்பருவங்களை அடுத்து வரும் பாட்டானும், ஆண்டிற்குமேல் வரும் வளர்ச்சியைச் சிலைக்கலைபயில் பருவம்வரை அப்பால் எட்டுப் பாட்டுக்களானும் கூறி, இவ்வாறு நாயனாரது வளர்ச்சியைப் பாட்டுக்களின் வளர்ச்சியாற் கொண்டு செலுத்திக் காட்டிய அழகு காண்க. இவைபற்றி 279-ம் பாட்டில் உரைத்தவையும் பார்க்க.

வரையுறை கடவுள் - முருகன் என்றுரைப்பாருமுண்டு. முருகவேள் முன்றிலிற் பரவுதல் செய்து பெற்ற இக்குழவியை முருகனேகாக்க என்று காப்புச்செய்தல் மிகையாம். "தாம்வ ளர்த்ததோர் நச்சு மாமர மாயி னுங்கொலார்" (திருவாசகம்) என்பது உண்மை. திருமாலை முன்னிட்டுக் காப்புக் கூறுவது பிள்ளைக்கவி மரபு. பற்பல மரபு வழக்கும் பற்பல நிலவழக்கும் பலவேறு திறப்படுவன. இங்கு வேடர் தங்குலத்தின் பழைய மரபுபற்றியே பொருந்துவன போற்றிச் செய்தார் எனக் கூறினாராதலானும், பின்னர் "அலர்பகல் கழிந்த வந்தி யையவிப் புகையு மாட்டி" (676), "காட்டிலுறை தெய்வங்கள் விரும்பி யுண்ண" (699), "தலைமரபில் வழிவந்த தேவராட்டி" (696) எனவும் பிறவும் கூறுகின்றவாற்றானும், இங்கு **வரையுறை கடவுள்** என்றது மலைவாழும் சிறு தெய்வங்கள் எனக் கொண்டுரைக்கப் பட்டது. **வரை உறை** என்றதனால் மலையில் உறைகின்ற - வாழ்கின்ற என்ற குறிப்பும் காண்க. முருகப் பெருமான் வரை உறைவார்மட்டுமன்றி வரைக்குரிய முதல்வனாதலும் உணர்தற்பாலதாம். **மறக்குடிமரபு** - வேடர்குலம். **புரையில் தொல்முறைமை** - இவர்களது வாழக்கை கொல் எறி குத்து என்ற ஆர்ப்பினாலறியப்படுவது ; ஆறலைத்துண்பது இவர் தொழில் ; இவர்கள் உயிர்க்கொலை செய்து ஊனுண்பவர்கள்;குற்றமே குணமா வாழ்வார்; இக்குலத்தைப்**புரையில்** என்றதென்னை? எனின், இவை இவர்களது மரபுக்குரிய தொன்னெறியாதலின் இவ்வாறு கூறினார். இவையே குலவொழுக்கம் - பிறப்பொழுக்கம் என்பர். "குலமிலராகிலும் குலத்துக் கேற்பதோர் நலம்" என்ற அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரமு மிக்கருத்தே குறித்ததென்ப.

பொருந்துவ - காப்புக்குரியவை. பலரும் பலவாறு இயற்றுவரேனும், இவர் தங்கள் குலத்துக்கு ஏற்றபடி பொருத்தமானவற்றையே செய்தனர். ஆளுடையபிள்ளையாருக்கு அவர்தம் குலத்துக்கு ஏற்றபடி பொருந்திய திருநீற்றுக்காப்பு இட்ட வரலாறு இங்கு நினைவுகூர்க.

விரை இளம் தளிரும் சூட்டி - மணமுடைய இளந்தளிர்களைச் சூட்டுதல் கொசு முதலிய சிறு பிராணிகளும் பிணி முதலியனவும் அணுகி நலியாமைப்பொருட்டு.

வேம்பு.........கட்டி - பலகறைகளைக்கோத்து அரைஞாண்போல அணிந்தனர். அக்கோவையின் இடையிடையே மலைவேப்பங் கொட்டைகளை இழைத்துக்கோத்தனர்.

வேப்பங்கோலைத் துண்டங்களாகத்தறித்து மணிபோல் இழைத்துப் பலகறைஅரைஞாண் கோவையின் இடையிடை கோத்தனர் என்றலுமாம். இவையும் காப்புச் செய்தலின் ஒருபகுதி. **மணிக்கவடி** - பலகறை மணி.

அவ்வநிலத்து வாழும் மக்கள் தத்தமக்கு வேண்டியபொருள்களை அவ்வ நிலத்துப் பொருள்களினின்றே தேடிக்கொண்டு வாழும் இயற்கைவாழ்க்கையே நமதுநாட்டு முந்தையோர் கைக்கொண்டொழுகிய முறை. இதுபற்றியே அவ்வத்திணைக் குரிய முதல் - கரு-உரிப்பொருள்கள் என்று வகுத்தது தமிழ் இலக்கணம். ஓரோர் சிறு பொருளுங்கூட அயல்நாட்டினின்றும் வரச்செய்து பலவாறும் இடர்ப்பட்டொழிவது இந்நாள் நாகரிகமென்ற பேரால் வாழும் நமது ஆபாச அநாகரிக வாழ்க்கையாய் விட்டது வருந்தத்தக்கது.

அழகுற வளர்க்கும் - மேலே சொல்லிய காப்புமுறையும், சூட்டுதல் கட்டுதல் முதலியனவும் குழவிக்குக் காப்புச்செய்தது மட்டுமன்றி அழகுஞ் செய்த தென்க. **நாளில்** வரும்பாட்டில் உய்த்தார் என்ற வினைமுற்றுக்கொண்டுமுடிந்தது. 18

668. (வி - ரை) **முறைவரும் பருவந் தோறும்** - என மாற்றுக. பருவங்களைப் பற்றி முன்னர் உரைத்தவை காண்க. **தெய்வப் பெருமடை** - **மடை**-வனதெய்வங்களுக்குச் செய்யும் பெரும்பூசனை. அஃதாவது காய் கிழங்கு மாமிசம் முதலிய பல பிரப்புக்களைத் தனித்தனி குவித்து நிவேதித்து வழிபடுதல் என்பர் ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள். **மடை** என்பது பெரும் பொங்கற் சோறு முதலிய நிவேதனங்களைச் சிறு தெய்வங்களுக்கு ஊட்டிப் பெரும்பூசை யிடுதல் என்க. **மடு**(உண்) என்ற பகுதி, செயப்படு பொருளில் வந்த ஐகார விகுதி பெற்று **மடை** - (உண்ணப்படுவது) - என்றாயிற்று போலும். இது கிராமிய வழக்குச் சொல். **மடை கொடுத்து** - பலிகள் இட்டு.

தொக்க பெருவிறல் வேடர் - இம்மகிழ்ச்சி கொண்டாட வந்துகூடிய வேடர்கள். **களி** - களியாட்டு - **களிமகிழ்ச்சி** - ஒருபொருட் பன்மொழித்தொடராய் மிகுதிப் பொருளில் வந்ததென்பாரு முண்டு. **மகிழ்ச்சிசெய்தே** - மகிழ்ச்சியை விளைத்து. **திருமலி துழனி பொங்க** - **திரு** - மங்கலம்; **துழனி** - வாத்திய ஓசைகள்; **பொங்குதல்** - மிக முழங்குதல். **புதல்வர் அருமையிற் பெற்ற** என மாற்றுக. **அருமை** - மிக்க முதுமையிற் பெற்றதும் - முருகனருளும் - கையிலேந்தற்கருமையும் - பெருமை காட்டும் பலகுறியும் - முதலிய பல அருமைகளும் குறித்தது.

புதல்வர்ப்பெற்ற - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. முன்னரும் (664) **புதல்வன்** என்ற சொல்லாற் குறித்தது காண்க.

ஆர்வமுந் தோன்றுதல் - ஆசையும் வெளிப்பட்டு நிற்றல். உம்மை இறந்தது தழுவியது. **உய்த்தார்** - மகப்பேற்றின் விழாச்சிறப்புக்களை நடைபெறச் செய்தார்.

களிமகிழ்ச்சி—என்பதும் பாடம். 19

669. ஆண்டெதி ரணைந்து செல்ல விடுமடித் தளர்வு நீங்கிப்
பூண்டிகழ் சிறுபுன் குஞ்சிப் புலியுகிர்ச் சுட்டி சாத்தி
மூண்டெழு சினத்துச் செங்கண் முளவுமுள் ளரிந்து கோத்த
நாண்டரு மெயிற்றுத் தாலி நலங்கிளர் மார்பிற் றூங்க, உ0

670. பாசொளி மணியோ டார்த்த பன்மணிச் சதங்கை யேங்கக்
காசொடு தொடுத்த காப்புக் கலன்புனை யரைஞாண் சேர்த்தித்
தேசுடை மருப்பிற் றண்டை செறிமணிக் குதம்பை மின்ன
மாசறு கோலங் காட்டி மறுகிடை யாடு நாளில், உக

671. தண்மல ரலங்கற் றாதை தாய்மனங் களிப்ப வந்து
புண்ணியக் கங்கை நீரிற் புனிதமாந் திருவாய் நீரி
னுண்ணனைந் தமுத மூறி யொழுகிய மழலைத் தீஞ்சொல்
வண்ணமென் குதலைச் செவ்வாய் குதட்டியே வளரா நின்றார். ௨௨

669. (இ - ள்) வெளிப்படை. ஆண்டு நிறைந்து எதிராம் ஆண்டு வந்தபின்பு இடும் அடியின் தளர்ச்சி நீங்கிச் சிறுநடைப்பருவம் வந்து சிறிய புன்மயிர்த் தலையில் பூணகத் திகழும் புலிநகச்சுட்டி சாத்தி, மூண்டெழுகின்ற சினமுடைய செங்கண் முள்ளம்பன்றியின் முள்ளை அரிந்து இடையிடை கயிற்றிற்கோத்த புலிப்பல் மாலையை நன்மை மிக்க மார்பில் தொங்கவைத்து, ௨௦

670. (இ - ள்) வெளிப்படை. பசிய ஒளியுடைய மணிகளோடு ஏனைப் பலமணிகளையும் கோத்த சதங்கை ஒலிக்கக், காசுடன்கூட்டிக் கட்டிய கலன்கள்புனைந்த அரைநாணையும் கட்டி, ஒளியுடைய யானைக்கொம்பினாலியன்ற தண்டையும் மணிகள் செறிந்த குதம்பையும் மின்ன இவ்வாறு குற்றமறும் திருக்கோலத்தைக் காண்பார்க்குக் காட்டிக் கொண்டு வீதியில் விளையாடுகின்ற நாளில், ௨௧

671. (இ - ள்) வெளிப்படை. குளிர்ந்த மலர்மாலை சூடிய தந்தையும் தாயும் மனமகிழக் குறுநடை நடந்துவந்து, புண்ணியமான கங்கைநீரினும் புனிதமாகிய திருவாய்நீரிலே உள்ளேநனைந்து அமுதமாக ஊறி மேல்வழியும் இனிய மழலைச் சொற்களை அழகியமெல்லிய செவ்வாயினைக் குதட்டிச் சொல்லி வளர்கின்றார். ௨௨

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

669. (வி - ரை) ஆண்டு......நீங்கி - முதல் ஆண்டின் நிறைவு தளர்நடைப்பருவம். அதன் மேல் இரண்டாவதாண்டு நடந்து விளையாடும் பருவம் என்பர். வளர் பருவ முறையாண்டு வருவதன்முன்......செங்கின்று......தளர் நடையிட்டருளினார். (50), பாதமலர் நிலம்பொருந்தப் பருவமுறை யாண்டொன்றின், மீதணைய நடந்தருளி விளையாடத் தொடங்கினார் (51) என்ற திருஞானசம்பந்தநாயனார் புராணங் காண்க. **ஆண்டு எதிர் அணைந்து செல்ல** - வரும் ஆண்டை எதிர்கொண்டு அழைத்துத் தான் நின்றுவிட்ட ஆண்டு. **இடும் அடித்தளர்வு நீங்கி** - எடுத்து வைக்கும் அடித்தளர்ச்சி. தாயர் தாதியர் கைப்பற்றி நடைபழகும் பருவம் நீங்கி. "எட்டாவது மாதம் எடுத்தடி வைக்கும்" என்பர். அதன் மேலும் நான்குமாதங்கள் சென்றதனால் அடித்தளர்வு நீங்கிற்று. நீங்கி மறுகிடைஆடும் நாளில் என வரும்பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க.

பூண்திகழ் சுட்டி சிறுபுன் குஞ்சி சாத்தி - என மாற்றிக் கொள்க.

புலியுகிர்ச்சுட்டி - புலிநகத்தை அரிந்து சுட்டி என்னும் அணியாகக் கட்டிச் சாத்துதல் வேடர்மரபு. **சுட்டி** - சிறார்க்குத் தலையின் முன்புறம் அணியும் அணிவகை. புலிநகத்தை ஒற்றையாயேனும் எதிரெதிராக இரண்டாகச் சேர்த்தேனும் பொன்னாற் கட்டிச் சிறார்க்கு மார்பிலணிதல் இந்நாளினும் பலமரபினரிடையும் வழக்குண்டு.

புலியுகிர் - முளவுமுள் - புலிஎயிறு - பாசோளிமணி - மருப்பு - முதலிய அணிகலப்பொருள் எல்லாம் வேடர்கள் தமது நிலமாகிய குறிஞ்சி நிலத்துப் பொருள்களினின்றே ஆக்கிக்கொண்டது காண்க. இவ்வாறே 686 - 697 - 710 முதல் 710 வரை - வரும் பாட்டுக்களிலும் காண்க. இஃது எல்லா நிலமக்களுக்கும் ஒக்கும். இவைபற்றி மேல் 667-ல் உரைத்தவை காண்க.

சிறு புன் குஞ்சி - ஓராண்டு நிரம்பிய சிறு குழவியாதலின் தலையின் மயிர் சிறியவாய்ச் சிலவாயிருக்குமென்க. "புன்றலைச் சிறும கார்கள்" (618) என்றது நினைவு கூர்க.

புன்குஞ்சி - இதனைப் "புன்றலை" (653) என்ற விடத்துக் காண்க. இந்தச் சிறுபுன் குஞ்சி பின்னர் நெறிகொண்ட குஞ்சிச் சுருளாய் (706) நீண்டு செறிந்தது காண்க.

மூண்டு எழ சினத்துச் செங்கண் முளவு - முள்ளம்பன்றியின் தன்மை கூறினார். இது கோபத்தால் முட்கள் சிலிர்த்துப் பாய்ந்து மேல்விழுந்து பகைப்பிராணிகளை அடர்க்கும்; சினத்தால் உடல் சிலிர்த்தபோது இதன் உடலில் உள்ள நீண்ட முட்கள் உடலினின்றும் கிளம்பி அம்புகள்போலப் பாய்ந்து எதிர்கிற்போரை மிக ஊறுபடுத்தும் என்ப. **முள் அரிந்து கோத்து** - நீண்ட முள்ளினை அளவாகச் சிறு சிறு துண்டங்களாக அரிந்து அவற்றின் உட்டுளையில் நாண்கோத்து மாலையாக்குதல். இவ்வழக்கு இந்நாளினும் பிற மரபினரிடையும் அருகி நிகழ்கின்றது.

எயிற்றுத் தாலி - புலிப் பல்லினையும் ஒழுங்குபட அரிந்து துளையிட்டு மாலையில் கோப்பது வழக்கு. 658-ல் உரைத்தவையுங் காண்க. **தாலி** - இங்கு மாலையைக் குறித்தது.

நலம் கிளர் மார்பு என்றது பின்னர் இம்மார்பின் வீரத்தால் விளையும் பெருநன்மை நோக்கி. 20

670. (வி - ரை) **பாசோளி மணி** - பசுமை ஒளி என்றது பாசொளி எனப் புணர்ந்து நின்றது. நீலநிறமுடைய மணிவகைகள். இரத்தினங்கள் நாள் செல்லச் செல்ல நீலநிறம் பொருந்த விளையும். இவற்றைக் கெம்புநீல மென்பர். இவை மிக விலை யுயர்ந்தன. இங்குக் குறித்தது பச்சையன்று, அது குறிஞ்சிப் பொருளன்மையின். பாசிகள் என்றலுமாம்.

மணியோடு பன்மணியும் ஆர்த்த சதங்கை என மாற்றுக. பன்மணி யென்பன ஏனை மணிகள். **சதங்கை** - இடையிலணியும் அணிவகை. **ஏங்குதல்** - சத்தித்தல்.

காசோடு...அரைஞாண் - நாய்க்காசு முதலிய செப்புக் காசுகளும் தாயித்துக்களும் வெள்ளெருக்க நாரில் கோத்துக் குழந்தைகட்கு அரைஞாணாகக்கட்டுதல் மரபு. இது பைசாச முதலியவை வாராமற்காக்குமென்பது நம்பிக்கை.

தேசுடைமருப்பின் தண்டை - யானைக்கொம்பு ஒளியுடையது. அதனாற்றண்டை செய்தணிதல் அந்நாள் உயர்குடி வழக்கு.

சேறிமணிக் குதம்பை - **குதம்பை** - ஒருவகைக் காதணி. இதனைப் பல மணிகளால் ஆக்கியதனாற் **செறிமணி** என்றார். **சதங்கை ஏங்க** என்றும், **அரைஞாண் சேர்த்தி** - என்றும் தனிவினைகளாற்கூறிய ஆசிரியர் **மருப்புத்தண்டையும் மணிக்குதம்பையும்** ஒளி செய்தலால் இவ்விரண்டையும் சேர்த்து **மின்ன** என்ற ஒருவினையெச்சத்தாற் பிணைத்தார். காலணியும் காதணியும் கூறியதனால் கால்முதற் றலைவரையும் உள்ள எல்லா அணிகளையுங் குறித்தவாறுமாம்.

மாசு அறு கோலம் காட்டி - காண்பாரது மாசுகள் அறுதற்கேதுவாகிய தமது புண்ணியக்கோலத்தைக்காணும்படி காட்டி. **ஆடும்** - விளையாடும். 21

671. (வி - ரை) **அலங்கல்தாதை தாய்** - வெற்றிமாலை முதலியன இங்குத்தாதையாகிய தலைவனுக்குரியன வாதலின், **அலங்கல்தாதை** என்ற ஆசிரியர், **தாய்** என வாளாகூறியது காண்க.

வந்து - தாம் இருக்குமிடத்தினின்றும் ஆடுமிடத்தினின்றும் ஓடிவந்து. இது தந்தை தாயரிடத்துக் குழந்தைகள் ஓடிவரும் இயல்பு குறித்தது.

களிப்ப - இவர் அவதரித்ததனாலே தந்தைதாய் களித்தனர் என்பதுண்மை. ஆயினும் பின்னரும் இவர் தம்பால் வருந்தோறும் களிக்கும்படி. குழவிகள் தம்மிடம் வருந்தோறும் பெற்றோர் களிகூர்வது இயல்பு. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் புராணம் 49 பாட்டுப் பார்க்க. இவ்வாறன்றி, **களிப்ப - மழலைத் தீஞ்சொல் குதட்டி** என்று கூட்டி உரைப்பதுமாம். "மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர், சொற்கேட்ட

வின்பஞ் செவிக்கு" "குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள், மழலைச்சொற் கேளா தவர்" (குறள்) என்றபடி குழவிகளின்மழலை கேட்டலாற் பெற்றோர் மிகக்களிப்பர் என்பது. மேலே குறித்த குறளில் மழலையைச் சார வைக்கப்பட்டமையின் யாழ் குழலினுஞ் சிறந்ததென்பது காட்டப்பட்டதென்று கூறுவர். யாழில் சொல்லின் தன்மை தோற்றும்; குழலில் அது தோற்றாது என்ப.

· **புண்ணிய......நீரில்** - கங்கை நீர் புண்ணியமுடையது; தானுங்கேடுறாது தன்னுட்படிந்தாரையும் கேடுறாமற் புண்ணியம்பெறச் செய்யும். இறந்துபட்ட சகரர்களுக்கு நலஞ்செய்த சரிதமுங் காண்க.

நீரின் - நீரினும். **இன்** - ஐந்தனுருபு உறழ் பொருவுப் பொருளில் வந்தது.

புனிதம்ஆம் திருவாய் நீரில் - கங்கையைச் சடையுள் வைத்து அதில் எந்நாளும் தோய்ந்து ஆடிநிற்கும் இறைவர் அதனினும் இது புனிதமென்று இவர் திருவாய் நீரின் ஆடுகின்றார் எனப் பின்னர் இச்சரிதத்துக் காண்பதன் குறிப்பாக இவ்வாறு முன்னுணர்த்தினார். இவ்வாறே வரும்பாட்டில் "இருசுடர்க் குறுகண் டீர்க்கும் எழில் வளர் கண்" என்றதுங் காண்க. நாயனாரது வாய்நீருங் கண்ணும் முதலியவை முன்பு செய் தவத்தினீட்டத்தால் முற்றியனவாம். இங்கு மேற் செய்வினையால் இனிப் பக்குவப்பட எஞ்சி நிற்கும் குறை யொன்றுமில்லாதன; ஆதலின் இப்பருவத்தே அவற்றின் முற்றிய தன்மைபற்றிக் கூறினார். "மகவு மனிதனின் தந்தை" (The child is the father of the man) என்ற நவீனர் பழமொழிக் கருத்தும் காண்க.

நீரில் உள்......ஒழுகிய மழலை - மழலைச் சொற்கள் வாய்நீரொழுக்குடனே கலந்து வெளிவருகின்ற இயல்புபற்றி வாய்நீரில் **நனைந்து ஊறி** ஒழுகிய மழலை என்றார். சொல் என்ற ஒலியுருவம் நீரில் நனைந்து ஊறி ஒழுகியதென்பது உபசாரம். **தீஞ்சொல்** - இனிய சொல்.

வண்ணம்-அழகு. **மென்மை** - மெல்லிய தன்மை. **பவளம்**-பவளம்போன்ற நிறம்.

குதட்டுதல் - மழலைச் சொல் சொல்லப் பழகும்போது குழவிகள் வாயிதழ்களைக் கூட்டி அசைத்து ஒலிக்க முயலுதல்.

வளரா நின்றார் - வளர்கின்றார். நாளுநாளும் வளர்ந்து கொண்டே செல்லும் தொடர்ந்த செய்தியை **ஆநின்று** என்ற நிகழ்கால இடைநிலையாற் குறித்தார். 22

672. பொருபுலிப் பார்வைப் பேழ்வாய் முழையெனப் பொற்கை நீட்டப்
பரிவுடைத் தந்தை கண்டு பைந்தழை கைக்கொண் டோச்ச
விருசுடர்க் குறுகண் டீர்க்கு மெழில்வளர் கண்ணீர் மல்கி
வருதுளி முத்த மத்தாய் வாய்முத்தங் கொள்ள மாற்றி, ௨௩

673. துடிக்குற டுருட்டி யோடித் தொடக்குநாய்ப் பாசஞ் சுற்றிப்
பிடித்தறுத், தெயினப் பிள்ளைப் பேதைய ரிழைத்த வண்ட
லடிச்சிறு தளிராற் சிந்தி, யருகுறு சிறுவ ரோடுங்
குடிச்செறி குரம்பை யெங்குங் குறுநடைக் குறும்பு செய்து, ௨௪

674. அனையன பலவுஞ் செய்தே யைந்தின்மே லான வாண்டின்
வினைதரு வடிவார் கண்ணி மறச்சிறு மைந்த ரோடுஞ்
சினைமலர்க் காவு ளாடிச் செறிகுடிக் குறிச்சி சூழ்ந்த
புனைமருப் புழலை வேலிப் புறச்சிறு கானிற் போகி, ௨௫

675. கடுமுயற் பறழி னோடுங் கானவே னத்தின் குட்டி
கொடுவரிக் குருளை செந்நாய்க் கொடுஞ்செவிச் சாப மான
முடுகிய விசையி லோடித் தொடர்ந்துடன் பற்றி முற்றத்
திடுமரத் திரளிற் கட்டி வளர்ப்பன வெண்ணி லாத. ௨௬

672. (இ - ள்) பொருபுலி...நீட்ட-பொருகின்ற புலியாகிய பார்வைமிருகத்தின் திறந்த அகன்ற வாயினைச் சிறு குகையென்று கருதித் தமது அழகிய கையை அதனுள் நீட்ட; பரிவுடை...ஓச்ச - அன்பு மிக்க தந்தை அதனைக் கண்டு பரிந்து பசுந்தழை யொன்றைக் கையிற் கொண்டு ஓச்சவே ; இருசுடர்க்கு...மாற்றி - சூரிய சந்திரர்கள் என்னு மிரண்டு சுடர்களுக்கு உளதாம் துன்பத்தைத் தீர்க்கும் அழகு வளரும் கண்களின் நீர் நிரம்பி வருகின்ற துளியாகிய முத்தத்தை அந்தத் தாயாகிய தத்தை வாய்முத்தங் கொள்ள அதனால் மாற்றிக் கொண்டும், ௨௩

673. (இ - ள்) வெளிப்படை. உடுக்கை போன்ற குறட்டினை உருட்டி ஓடியும், நாயைக் கட்டிய கயிற்றைச் சுற்றிப் பிடித்து அறுத்தும், வேட்டுவச் சிறுமியர் விளையாடக் கட்டிய சிறுவீடுகளைத் தமது தளிர்போன்ற சிற்றடியினால் அழித்தும், பக்கத்துக்கூடிய வேட்டுவச் சிறுவர்களோடும் கூடி அந்தச் சிறுகுடியிற் செறிந்த குடில்களிலெங்கும் குறுநடைக் குறும்பு விளையாடல்களைச் செய்தும், ௨௪

674. (இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறாகிய பல விளையாட்டுக்களையும் செய்தே ஐந்தாண்டு நிரம்ப, அதன் மேல் செல்கின்ற ஆறாவது ஆண்டில், வனையப்படுவதாய் வடித்த வாரையும் கண்ணியையும் கொண்டு மறமிகும் வேட்டுவச்சிறார்களோடும் மலர்கள் நிறைந்த கிளைகளையுடைய மரங்கள்வளர்ந்த சோலைகளில் விளையாடியும் குடிகள் நெருங்கிய குறிச்சியினைச்சுற்றி யானைக் கொம்புகளாலிட்ட உழலையுடைய வேலிப்புறத்திலே அடுத்துள்ள சிறுகாட்டிலேபோய், ௨௫

675. (இ - ள்) வெளிப்படை. மிக்க வேகமுடைய முயற்குட்டியுடன் காட்டுப் பன்றியின் குட்டியும் புலிக்குட்டியும் வளைந்த காதுகளையுடைய செந்நாயின் குட்டியும் ஆகிய இவற்றை முடுகிச் செல்லும் வேகத்தாற் பின்றொடர்ந்தோடிப் பிடித்துத் தமது வாயில் முற்றத்தில் உள்ள மரங்களிற் கட்டி (இவ்வாறு) திண்ணனார் வளர்க்கின்ற பிராணிகள் எண்ணில்லாதனவாம். ௨௬

இந்நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

672. (வி - ரை) பொரு - பிராணிகளின்மேலே கொலைகுறித்துப்பாயும்.

புலிப்பார்வை - பார்வை - 652 பார்க்க.

பேழ்வாய் - திறந்திருத்தலால் அகன்றவாய். அகன்று திறந்த வாயினையுடைய கொள்கலம் **பேழை** - எனப்படுதல் காண்க.

சிங்கம், புலி முதலிய விலங்கினங்களின் மேல்வாய் கீழ்வாய்ப் பற்கள் வளைந்து குறடுபோலப் பொருந்தி மாட்டிக்கொள்ளுந் தன்மையுடையன; ஆதலின் இரைகண்ட போது எளிதின் வாய்திறந்து பற்ற இயலாதன ; இதுபற்றி அவை பெரும்பாலும் வாயை அகலத்திறந்து வைத்திருக்கு மியல்புடையன என்பர்.

முழை என - இவ்வாறு திறந்துள்ள அகன்ற வாய் சுருங்கி நீண்டு உள்ளே செல்லுதலால் குகை எனக் கருதி. **முழை** - குகை - உட்சுருங்கிய திறப்பு. "மந்திகள் முழையின் வைத்த மணிவிளக் கொளிக ளாலும்" (780) என்பது காண்க. **முழை எனக் கைநீட்ட** - குகையினுள்ளே உள்ளது எது அதனைப் பற்றுவோம் என்று உள்ளே கை நீட்டுதல் சிறுவரியல்புகளில் ஒன்றாம்.

பொற்கை - பொன் - அழகு. வேட்டையாடி வந்து, சிவபிரானுக்கு அமுதூட்டிக் காவல்புரிந்ததும், "இருசுடர்க் குறுகண்டீர்க்''க அம்பினாற் றமது கண்ணைப் போழ்ந்து

அப்பிக் கண்ணப்பராக்கியதும் கையாதலின் அதனை முற்கூறி அழகு படுத்தினர். இவ்வாறு இளம்பிராயத்தும் பின்னர்க் காளைப் பருவத்தும் கொடிய விலங்குகளுடன் பழகியதனாலும் போர்செய்து வென்றதனாலும் இவரது திருமேனியில் அவற்றால் புண் செய்யப்பட்ட வடுக்கள் விளங்கின என்று, "வடிவே, மறப்புலி கடித்த வன்றிரண் முன்கை, திறற்படை கிழித்த திண்வரை யகலம், எயிற்றெண்கு கவர்ந்த விருந்த ணெற்றி" என நக்கீரதேவர் திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறத்தில் அருளினர். ஆயின் அவ்வாறு நாயனாரது திருமேனியில் ஊறு பட்டதெனக் கூறவும் மனமொருப்படாத ஆசிரியர் அதன் அறிகுறியாக இங்குச் சிறு வயதிற் புலியின் வாயில் இவர் கைநீட்டினர் எனவொருசெய்திமட்டுங் கூறி ஏனையவெல்லாம் அநுமானத்தா லுணர்ந்துகொள்ள வைத்தாரென்க.

பரிவுடைத் தந்தை - நீண்டகாலங் கழித்துத் தவங்கிடந்து அரிதிற்பெற்ற பட்டத்திற்கு உரிய மகனாதலிற் **பரிவுடை** என்றார். புலிவாயிற் கை நீட்டுவதாகிய பெருங் கேடு தரத்தக்க பெருஞ் செயலைத் தடுக்க முயல்பவன் அதற்குரியபடி பெருந் தண்டஞ் செய்து ஒறுக்காது பைந்தழை கொண்டதும், அதனைக் கொண்டாகிலும் அடித்து ஒறுக்காது ஓச்சுவதும் இவனது பரிவு காட்டும். **ஓச்சுதல்** - ஓங்குதல். அடித்துத் தண்டிப்பான் போன்று பாவனை காட்டுதல். அம்மையார் ஊட்டிய திருமுலைப்பால் உண்டு பால்வடிந்த வாயுடன் நின்ற ஆளுடையபிள்ளையாரை "எச்சின்மயங் கிட வுனக்கீ திட்டாரைக் காட்டென்று, கைச்சிறிய தொருமாறு கொண்டோச்சி"னர் அவரது தந்தையார் சிவபாதவிருதயர். இங்கு நாகன் புலிவாயிற் கைநீட்டிய தன் மகனரை மாறுதானும் கொண்டோச்சச் சகியாது பைந்தழைகொண் டோச்சினன் என்றதும் அவனது **பரிவு** காட்டுவதாம்.

இருசுடர்க்கு...கண் - நாயனாரது சரிதக் குறிப்பும், கண்ணப்பர் என்ற பேர்க் காரணக் குறிப்பும் பெற இதனை முற்கூறியவாறு. இருசுடர்கள் சூரிய சந்திரர்கள். இவர்கள் முறையே சிவபெருமானது வலது கண்ணும் இடது கண்ணுமாவார்.

உறுகண் - வருத்தம். உறுகணோம்பல் - தொல் - பொருளியல் 45. இங்குக் குறித்த **உறுகண்** ஆவது உதிரம் பாய்ந்தது. **தீர்க்கும்** - உதிரம் வாராது பான்மைபண்ண நின்ற. இவை பின்னர் இவர் சரித நிகழ்ச்சிகளின் முற்குறிப்பாக இங்குக் கூறினர்.

எழில்வளர்கண் - இவரது கண்கள் அழகால் வளர்ந்தே நின்றன. அவை "கொன்றை தங்கு வேணி யார்தமைக், கண்ணி னீடு பார்வை யொன்று கொண்டு" (720) "காணுதற்கரியார் தம்மை, ஆர்வமுன் பெருக ஆரா அன்பினிற் கண்டு கொண்டே" (776) என்ஞான்றும் நிற்பன. இவற்றில் ஒன்று இறைவனது கண்ணில் அப்பப்பட்டு அவரது கண்ணே யாயிற்று. ஆதலின் **எழில்வளர் கண்** என்றார்.

நீர் கண் மலிகி வரும் துளிமுத்தம் - நீர், பெருகும்போது முதலிற் கண்களில் நிறைவதும், பின்னரே துளிகளாக வீழ்வதும் இயல்பாம்.

அத்தாய் - தந்தையினும் மிக்க பரிவுடைய அந்தத் தாய். முன்னறி சுட்டு.

துளிமுத்தம் - வாய்முத்தம் - சொற்பின்வருநிலை. 'ஊனுக்கூன்' எனுமுறை என்று நினைவுற்று இறைவன் கண்ணுக்குக் கண் **மாற்றாக** ஒப்பு முறை (Homeopathic) மருந்தாய் உதவும் மருந்துப் பண்டமாகிய இக்கண்கள் அந்த ஒப்புமுறை மருந்தினிலையில் நோய்க்கு மாற்றாகப் பழகித் தேர்ந்தன என்ற குறிப்புப் பெறத் **துளிமுத்தம்** வாய்முத்தம் கொள்ள **மாற்றி** எனக் கூறிய நயமும் காண்க. வாய் முத்தங் கொள்ளத் துளிமுத்தம் மாற்றி எனப் பண்டமாற்றுக் குறிப்புப் பெறக் கூறிய சுவையும் குறிக்கத் தக்கதாம்.

வாய்முத்தங் கொள்ளுதல் - பிள்ளைப்பருவங்கள் பத்தினுள் **முத்தப்பருவம்** என்பது குறித்தது. இவ்வாறே முன்னர் "**மழலைத் தீஞ்சொல் வண்ணமென் குதலைச் செவ்வாய் குதட்டியே வளரா நின்றார்**" என்றது செங்கீரைப்பருவங் குறித்ததென்பர்.

673. (வி - ரை) **துடிக்குறடு** - உடுக்கை வடிவினதாய் மரக்கட்டையாற் செய்யப் பட்ட இது சிறுார் விளையாடுகருவிகளில் ஒன்று. துடியின் கட்டை என்பாருமுண்டு. உருளுஞ் சிறுகட்டைகளை உருட்டி விளையாடும்பருவம் **சிறுதேர்ப்பருவம்** எனப்படும்.

பேதையர் இழைத்த வண்டல் அடிச்சிறு தளிரால் சிந்தி - இது **சிற்றிற்பருவம்** குறிப்பதென்ப. சிறுமிகள் இழைத்து விளையாடும் சிறுமணல் வீடுகளை இப்பருவத் துச் சிறுார்கள் காலினால் அழிக்க, அதுபற்றி அச்சிறுமியர் "சிறியேஞ் சிற்றில் சிதை யேலே" என்று வேண்டுவதாக வைத்துப் பாராட்டிப் பிள்ளைத்தமிழ் கூறுதல் மரபு.

நாய் தொடக்கும் பாசம் எனவும், **தளிர்ச்சிறு அடி** எனவும் மாற்றுக.

நாய்ப்பாசம் அறுத்தல் நாய்களுடன் ஓடி விளையாடுதற்கு. **பாசம் சுற்றிப் பிடித்து அறுத்து** என்றது கயிற்றினை அறுக்கும் வகை குறித்தது.

எயினர் - வேடர். **பிள்ளைப்பேதையர்** - பிள்ளைமைப்பருவங் கடந்து பேதை மைப்பருவம் புகுந்த பெண்கள். ஐந்து முதல் ஏழு வயதுவரையுள்ள சிறுமியர். 282 உரை பார்க்க. **பேதையர்** - இங்குப் பருவங் குறித்தது.

வண்டல் - மண்ணிற் புரண்டும் மண் கூட்டியும் மணற்சிறுவீடு கட்டியும் விளை யாடும் சிறுமியர் ஆடல் வகை. "வண்டல்பயில் வனவெல்லாம் வளர்மதியம் புனைந்த சடை, அண்டர்பிரான் திருவார்த்தை யணையவரு வனபயின்று" என்ற காரைக்கா லம்மையார் புராணமுங் காண்க.

குரம்பை-சிறுகுடில். **குறுநடைக் குறும்பு**-**குறுநடை** தளர்நடைக்கும் பெருநடைக் கும் இடைப்பட்ட நடை. இப்பருவத்தே செய்யும் சிற்றாடல்கள் **குறும்பு** எனப்படும்.

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களானும் இரண்டாண்டுவரை உள்ள வளர்ச்சி கூறப்பட்டது.

674. (வி - ரை) **அனையன பலவும் செய்தே** - சிறுபறை முழக்குதல் முதலிய ஆடல்களும் பிறவும் தொகுத்து **அனையன பல** என்றார். இதனால் மூன்று முதல் ஐந் தாண்டுவரை வளர்ச்சி குறிக்கப்பட்டது. ஐந்து ஆண்டுகள் வரையிற் சிறுவர் மனைக்குள் ளும் மனைமுன்றிலிலும் தவழ்ந்தும் நடந்தும் விளையாடுவர். அதன்மேல் முன்றிலை நீங்கி வெளியே, முதலிற் சிறுதூரமும், பின்னர் நெடுந்தூரமும் ஓடியும் ஆடியும் விளையாடு வர். இதனையே படிப்படியாக வேலிக்குட்பட்ட மனைகளை யடுத்துச்சூழ்ந்த **சினைமலர்க் காவுள் ஆடி** என்றும், பின்னர், **வேலிப் புறச்சிறு கானிற்போகி** என்றும் கூறினார்.

மலர்ச்சினைக்காவுள் என மாற்றுக. குடிசைகளைச் சுற்றியுள்ள **வன்றிரள்விளா** - (572) முதலிய மரங்களின் சோலை. **சினை** - ஆகுபெயர்.

மருப்புப்புனை உழலை வேலி என்க. **மருப்பு** - யானைக்கொம்பு. **புனைதல்** - வலி மையும் ஒழுங்கும் பெற யாத்து நிறுவுதல். "களிற்றுக் கோட்டு வன்றொடர் வேலி கோலி" (651) என முன்னர் இதனைக்குறித்தது நினைவுகூர்க. யானை புலி முதலிய வலிய பெரிய பிராணிகளும் உள்ளே நுழையாதபடி ஊரினைச்சுற்றிச் சூழச் செறிவாகப் புனையப்படுவதனால் - **சூழ்ந்த - புனை** - என்றார். **உழலை** - கடக்கும் மக்களுக்கு வழிதந்து உழன்று பின் தன் முன்னைநிலையில் நிற்பதாக மரத்தா னியன்றதோர் அமைப்பு. இந்நாள் இருப்புப்பாதைகளின் குறுக்காக மக்கள் தாண்டிச்செல்லும் சுருங்கை வழிகள் பலவற்றிலும் இவ்வித அமைப்புக்காணலாம். கடவு, காவு என்பன உலக வழக்கு. உழலுதலால் **உழலை** எனப்படும். ஐகார விகுதி பறவை என்பதிற்போலக் கருத்தாப் பொருளில் வந்தது. **உழலுதல்** - சுழலுதல் - முன்னும் பின்னும் அசைதல் - முதலியன ; இவ்வழியால் விலங்குகள் புக இயலாதென்க. **உழலை** என்பதொருவகைச் செடியா னியன்ற வேலி என்பாருமுண்டு. நுழைவோர்க்கு இடந்தந்து வளைந்து

பின்னர் நிமிர்ந்து நிற்ப திவ்வகைச் செடி என்பர்; மாவேலி என்புழிப்போல உழலை யானியன்ற வேலி என்பது இவர்கள் கருத்து.

புறச்சிறுகான் - குறிச்சி ஊரினை அடுத்து அதன் புறத்தே உள்ள மரச்செறி வில்லாத சிறுகாடு. ஊரை விட்டு முதலில் வெளிவரும் வேடர்சிறுர் இதனில் ஆடல் பயில்வர். இவற்றில் புலி - யானை - முதலிய வலிய பெருவிலங்குகள் வசிக்கமாட்டா. மக்கள் வாழிட மருங்கினை அடுத்து முயல்களும், அதனிற்சிறிது சேய்மையிற்காட்டுப் பன்றிகளும் வாழும். பின்னும் சேயனவாய்ப் பெருவிலங்குகள் வாழ்கின்ற காட்டை அடுத்துச் செந்நாய்கள் வாழும். இஃதிவற்றினியல்பு. ஆதலின் அம்முறையில் வரும் பாட்டிற் கூறியது காண்க. இவ்வாறு படிப்படியாக இச்சிறுர் கானில் மேன்மேற் சென்று பழகும் இயல்பு குறித்த நயமும் ஓர்க.

வரிக்குருளை - இவை ஏனைவிலங்குகளுடன்கூடித் தவறி வந்தனவாம். "ஏனத் திரளோ டினமான் கரடி யிழியு மிரவின்கண், ஆனைத் திரள்வந் தணையுஞ் சார லண்ணு மலையாரே" என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவார முதலியவை காண்க.

சிறுகான் - பெருங்கானமுள்ள மலைச்சாரலும் அதில் வாழ்வனவும் பற்றி 693 - 727 முதலிய பாட்டுக்களிற் காண்க. 25

675. **(வி - ரை) பறழ் - குட்டி - குருளை - சாபம்** - என்பன மிருகச்சாதி யிளமைக்குரிய மரபுப் பெயர்கள். வெவ்வேறு சாதி குறிக்க வெவ்வேறு பெயராற் கூறினர். 683-ம் பிறவும் பார்க்க. தொல்காப்பியம் மரபியலுட் கூறியனவும் காண்க.

கடுமுயல் - வேகத்தாற்கடிய முயல். இது மனிதாாற் பின்ருெடர்ந்தோடிப் பற்ற முடியாத வேகமுடையது. பின்னர்க் கூறும் மூவகைப் பிராணிகளின் வேருகிய இனமாதலின் இதனை ஓடு உருபு தந்து பிரித்தோதினர்.

கான ஏனம் - காட்டுப்பன்றி. மிக்க மூர்க்கத் தன்மை யுள்ளது. யானைக்கிருத்தல் போல் முன்னுல் வளைந்து நீண்ட இரண்டு பற்களுடையது. இவ்வினத்தில் ஒருபெரும் பன்றி பதினென்கு ஆள் சுமக்கும் பாரமுள்ளது என்றும், அதனை உண்போர் பெருவிலை தந்தும் பெறுவர் என்றும் கூறுப.

காட்டுப்பன்றிக் குட்டிகளை இளமையில் **முடுகியவிசையிற்** சென்று பற்றிய பயிற்சியே பின்னர் நாயனுர், மொய்வலைகளை யறுத்துக் கடுவிசையில் முடுகி நெடிதோடிய (734) ஏனத்தைக் காதங்கள்பலவும் (741) அதன் முடுகிய **விசையுடன்** தொடர்ந்தோடிச் சுரிகையாற் குத்தி வீழ்த்திய திறமாக விளைந்தது என்று பிற் சரிதக் குறிப்பும் காண்க.

கொடுவரி - புலி. வளைந்த வரிகளையுடையது என்பது பொருள். "கொடுவரி யியங்கும் கோடுயர் நெடுவரை" - **புறம்** - 135. இது வீரம் மிகுந்த சாதி. **செந்நாய்** - ஒருவகைக் கானவிலங்கு. மிகக் கொடுமை யுடையது. இதுமுதலில் ஒன்றிரண்டாய் வந்துபின் பெருந்திரளாகக் கூடி மக்களையும் வேற்று விலங்குகளையும் கொடுமையாய்க் கடித்தும் அடர்த்தும் கொல்லுந் தன்மையுடையது.

கொடுஞ் செவிச் செந்நாய்ச் சாபம்-சாபம் - குட்டி. வளைந்த காதுகளையுடைய செந்நாயின் குட்டி என்க. இச்சாதியின் குட்டிகள் நாய்க்குட்டிகள் போல வளைந்து தொங்கிய காதுடையன என்பர். கொடுஞ்செவிஞமலி (652) என்றது காண்க.

இங்கு, **சரபமான** எனப் பாடங்கொண்டு கொடிய காதுகளையுடைய சரபம்(பறவை) போல வேகத்திற் சென்று என்பாருமுண்டு. இவர்கள் **ஆன்** - உவம உருபென்பர். **சாபம்** - எனவே கொண்டு - வில் என்று பொருள்கூறி, இருபுறமும் வளைந்த காதுகளையுடைய வில்லிற் கோத்த அம்பின் விசையில் எனப் பொருள் கூறுவாரும், **வில்லின் ஆனவிசை** - பாணவேகம் என்பாருமுண்டு. இவற்றின் பொருத்தங்கள் ஆராயத் தக்கன.

முடுகிய விசையில் ஓடித் தொடர்ந்துடன்பற்றி - இங்குக் கூறிய பிராணி வகைகள் மிக விசையில் ஓடும் இயல்புடையனவும் மூர்க்கமும் வீரமும் கொடுமையும் உடையன வும் ஆம். இவை இளைய குட்டிகளேயாயினும், இவரும் ஏழாண்டுடைய சிறுவரேயா மாதலின் அவற்றிற்கேற்ற வேகத்தின்மிக்கு ஓடித் தொடர்ந்து பற்றினர் என்பதாம். இதனால் இளமையில் இவர்பால் முனைந்து முளைத்து வளர்ந்த குணங்களினியல்பு குறித்தார்.

முற்றத்திடு மரத்திரள் - 652 பார்க்க.

கட்டி வளர்ப்பன - பார்வை மிருகங்கள் முன்னரே கட்டப்பட்டிருக்கின்றனவாத லின் இனமாகிய இவற்றையும் அவற்றின் பக்கத்தே சிறார்கள் கட்டி வளர்க்கக் காரண மாயிற்று. **வளர்ப்பன** - குட்டிகளுக்கு ஊறில்லாதவாறு பற்றிக் கொணர்ந்து வளர்த் தல் இவர்பால் மேற்குறித்த குணங்களுடனே முனைத்து வளர்ந்த **அன்பின் நிலையும்** காட்டுவதாம். பின்னர் "விளைத்த அன்பு" என்றதுங் காண்க. கொடிய வேட்டையி னும் இளவிலங்குகளைக் கொல்லாமை இவர்க்குரிய குலவொழுக்கமுமாம். 735 பார்க்க. ஆயின் குலவொழுக்கம் பயிலும் பருவமுற்றாத இவர்க்கு இங்கு அன்பின் நிலையே இதற்குப் பெரிதும் ஏதுவாயிற்றென்பது.

மரத்தாளில்—என்பதும் பாடம்.　　26

676.　அலர்பகல் கழிந்த வந்தி யையவிப் புகையு மாட்டிக்
குலமுது குறத்தி யூட்டிக் கொண்டுகண் டுயிற்றிக் கங்குல்
புலராவு னுணவு நல்கிப் புரிவிளை யாட்டின் விட்டுச்
சிலமுறை யாண்டு செல்லச் சிலைபயில் பருவஞ் சேர்ந்தார்.　　உஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை. வேடர்குலத்து வந்த முதியவளாகிய குறத்தி கதி ரொளி அலர்ந்து விளங்கும் பகல் கழிந்த மாலைப்பொழுதிற் கடுகின் புகையும் சுற்றி, உணவு வூட்டி, இம்மகவை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு இடத்து வைத்துத் துயிலச்செய்து, இரவு கழிந்தபின் ஊன் உணவு கொடுத்துப், பின்னர் அது செய்யும் விளையாட்டிலே பயிலும்படி விட்டு, இவ்வாறு சில ஆண்டுகள் செல்ல இவர் வில்வித்தை பயிலும் பருவத்தை அடைந்தார்.

(வி - ரை) அலர்பகல் - ஞாயிற்றின் கதிர்கள் அலர்ந்து வீசும் காலமாகிய பகற் பொழுது. **பகல்** - பகுதல் - பிளத்தல். ஒருநாட் பொழுதை இருபகுதியாகப் பிளவு படுத்துவதில் ஒரு கூறு. பகுதலாகிய தொழில் அதனாற் போந்த பொழுதிற்கு - கால அளவிற்கு - வந்தது. ஆகு பெயர். நாட்பொழுதை இருகூறாகப் பகுத்தலைச் செய் வோன் **பகலோன்.**

புகையுமாட்டி - கடுகுப்புகை கமழச்சுற்றிக் கண்ணேறு கழித்தல். இதனாற் சிறாரை விடம், கொடுந்தெய்வப்பீடை, பிணி முதலியவையும் தாக்கா என்பர்.

குலமுது குறத்தி - குலத்தவரில் முதியவளாயுள்ள குறத்தி. குழவிகளை வளர்த்த லில் நீண்ட அனுபவமுடையவர்களாதலின் முதியவராகிய பெண்களிடம் சிறாரை வளர்க்க விடுதல் உலகியல். இது முன்னாள் வழக்கு. இதுவும் இந்நாள் அருகி வருகின் றது. குழந்தையுலகப் பாதுகாவலின் நேர்ந்துள்ள குறைபாடுகளில் இதுவும் ஒன்று என்பர்.

ஊட்டிக் - கொண்டு - கண்துயிற்றி - சிறாரை உணவூட்டிக் கொண்டு துயில வைத்தல் மரபாம். தூக்கமிகுதியாற் சிறுவர் இரவில் தாமே உண்ணார். ஆதலின் **ஊட்டி** என்றார். பகலில் அவ்வாறன்றித் தாமே உண்பாராதலின், **கங்குல் புலரா, உணவு நல்கி** என்றது காண்க.

ஊன் உணவு - ஊனாகிய உணவு - ஊன்கலந்து சமைத்த உணவு என்றலுமாம்.
விட்டு-விளையாட்டுப்பயிலுமாறு ஆடிடத்தில் விட்டு.முறைசில **ஆண்டு** எனமாற்றுக
சிலை பயில் பருவம் - பன்னிரண்டாண்டளவுள்ளது. "பன்னீராண்டிற் கச்சொடு சுரிகை காமுறப் புனைதல்"—**பிங்கலம்.** 27

677. தந்தையு மைந்த னாரை நோக்கித்தன் றடித்த தோளாற்
சிந்தையுண் மகிழப் புல்லிச் சிலைத்தொழில் பயிற்ற வேண்டி
முந்தையத் துறையின் மிக்க முதியரை யழைத்துக் கூட்டி
வந்தநாட் குறித்த தெல்லா மறவர்க்குச் சொல்லி விட்டான். உஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. மைந்தனார் செவ்விதிற் சிலைபயில் பருவஞ்சேர்ந்தது கண்டு தந்தையும் மனமிக மகிழ்ந்து தனது தடித்த தோள்களினால் அவரைத்தழுவிக் கொண்டு, அவருக்கு விற்றொழிலைப்பயில்விக்க எண்ணி முன்னே அத்துறையில் முதியோரை அழைத்துக்கூட்டி, அவர்களுடன் ஆராய்ந்து, அதற்குரிய நன்னாட்குறித்து, அவ்வரலாறெல்லாம் மறவர்களாகிய வேடர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டான்.

(வி - ரை) தந்தையும் - சிறப்பும்மை. **நோக்கி - நோக்குதல்** - எண்ணம் வைத்து ஊன்றிப்பார்த்தல். அவன் நோக்கமிது என்பதாதி வழக்குக்கள் காண்க. புதல்வரைப் பெற வரங்கிடந்து பெற்றவன், அவர் செம்மைபெற வளர்தலையும், தனது வரையாட்சி கைக்கொள்ளத் தகுதியுடையராதலையுங் காணவிரும்பி அதுவே கருதிக்கொண்டிருந் தானாதலின், இப்போது அவர் சிலைபயில் பருவஞ் சேர்ந்ததனை ஊன்றி நோக்கினான் என்றார். பருவநோக்கமே இங்குக்குறிக்கோள் என்பது.

சிந்தைஉள் மகிழத் தன் தடித்த தோளாற்புல்லி-மகிழ்ந்து என்பது மகிழ எனத் திரிந்து நின்றது. மகிழ்ச்சியின் காரணம் மேல் உரைக்கப்பட்டது. **தடித்த** - பெருத்த. இத்தோள்கள் ஊன்வளர்ச்சியாகிய புற உடற் பெருக்கம் மட்டில் உள்ளனவேயன்றி வேறு உட்பெருமையற்றன என்பது குறிப்பு. "பிறப்பின் சார்பாற் குற்றமே குணமா வாழ்வான்" (657), "செவ்வரைபோற் புயமிரண்டுஞ் செறியப் புல்லி" (701) என்பவை காண்க. நாயனாரது தோள்களைப் பற்றிக் "குன்றென வளர்ந்த தோள்கள் கொட்டினார்" (823) என்று பாராட்டுஞ் சிறப்பும் இங்கு நினைவு கூர்க.

சிலைத்தொழில் பயிற்ற வேண்டி - எவரும் உரியவயதில் அவ்வவர்க்குரிய கல்வி பயிலுதல் வேண்டும் என்ற நியதி விளக்கப்பட்டது. பயிலப்படும் வித்தை பற்றி இப் பருவம் பலதிறப்படும். கல்விப்பயிற்சி ஐந்துவயதளவிற்றொடங்குதல் மரபு. "ஐந்து வருட மவர்க்கணைய" என்ற சண்டீசர்புராணமுங் காண்க. ஆயின் இங்கு வில்வித்தை உடலைப் பற்றிய கலையாதலின் அதற்குரிய உடல் வளர்ச்சி பெற்ற பின்னர்த் தொடங் கப் பெறவேண்டுதலின் இப்பருவம் பன்னிரண்டாண்டென்ப.

சிலைத்தொழிலே வேடர்க்குரிய சிறந்த வித்தையாம்; அதனில் வலியனா யினன்றி ஒருவன் அக்குலத்தலைமைபூணத் தகுதியுள்ளவனாகான்; தகுதியில்லாத ஒரு வனுக்குத் தலைமைவரினும் அதனைத்தாங்கலாற்றாது இடர்ப்பட்டு இழக்க நேரிடும்; கலைகளை உரியபருவத்தே பயிலுதல் வேண்டும் என்பனவாதி உள்ளுறைகளையெல்லாம் இங்கு நாகன் கருத்தில் வைத்துப், **பயிற்ற வேண்டினான்** என்று ஆசிரியர் காட்டிய அழகு காணத்தக்கது.

முந்தை அத்துறையில் மிக்க முதியரை - அத்துறை-தன்மரபிற் சிலைத்தொழில் பயில்விக்கும் அந்தத் துறை. "மன்னர்க்கு வென்றி வடிவாட் படைபயிற்றுந், தன்மைத் தொழில் விஞ்சை" (610) என வாட்படைபயிற்றும் ஆசிரியத்தன்மை பற்றிக் கூறியது காண்க. அகரச்சுட்டு, தான் எண்ணிய சிலைத்தொழில் பயிற்றும் அந்த எனச் சேய்மை சுட்டியது. **முதியர்** - வயது பயிற்றும்வன்மை முதலியவற்றால் முதிர்ந்தவர்,

இதனால் பயிற்றுங் கலைக்குத்தக்க ஆசிரியனிலக்கணமும் நல்லாசிரியனைத் தேர்ந்து கொள்ளும் அவசியமும் கூறப்பட்டன.

அழைத்துக் கூட்டி - பலரையும் அழைத்து ஒன்றுகூடும்படிசெய்து ஆலோசித்து. இவ்வேடர்களும் மந்திராலோசனை முறை கையாண்டவகை காண்க. **வந்தநாள்** - முதியர் ஆய்ந்தமையாற் பெறப்பட்ட நன்னாட்குறித்து அதனை.

மறவர் - வீரத்தினையுடைய வேடர். காரணவிடுகுறி.

சொல்லிவிட்டான் - அழைக்கும்படி தூதுவரைப் போக்கினான். சொல்லி வருமாறு தூதரை விடுத்தான். சொல்லிவிட்ட மொழிகள் வரும்பாட்டிற் காண்க. 28

678. "வேடர்தங் கோமா னாகன் வென்றிவே ளருளாற் பெற்ற
சேடரின் மிக்க செய்கைத் திண்ணன்விற் பிடிக்கின் றா"னென்
றாடியற் றுடியுஞ் சாற்றி யறைந்தபே ரோசை கேட்டு
மாடுயர் மலைக ளாளு மறக்குலத் தலைவ ரெல்லாம், உகூ

679. மலைபடு மணியும் பொன்னுந் தரளமும் வரியின் றோலுங்
கொலைபுரி களிற்றுக் கோடும் பீலியின் குவையுந் தேனுந்
தொலைவில்பன் னறவு மூனும் பலங்களுங் கிழங்குந் துன்றச்
சிலைபயில் வேடர் கொண்டு திசைதொறு நெருங்க வந்தார். ௩0

678. (இ - ள்) வெளிப்படை. "வேடர்களுடைய அரசனாகிய நாகன் வெற்றியுடைய கந்தவேளினது திருவருளினாற்பெற்ற அறிவுடையாரினும் மிக்குச் சிறந்த செயலையுடைய திண்ணனார் விற் பிடிக்கின்றார்" என்று, வெற்றி தரும் இயல்பினையுடைய உடுக்கை ஒலிப்பித்து, வாக்கினாலும் சொல்லிய, பேரோசையைக் கேட்டுப் பக்கத்து மலைகளை ஆட்சி செய்யும் மறக்குலத் தலைவர்கள் எல்லாரும், உகூ

679. (இ - ள்) வெளிப்படை. மலைபடு பொருள்களாகிய மணியும் பொன்னும் முத்துமாகியவற்றையும் புலித்தோலும், கொலைபுரி யானைக்கொம்பும் மயிற்பீலியின் சுமையும் தேனும் அளவில்லாத பலவகை நறவும் ஊனும் பழங்களும் கிழங்குமாகியவற்றைச் செறிய விற்பயிற்சி மிக்க வேடர்களும், எடுத்துக்கொண்டு பல திசைகளினின்றும் நெருங்க வந்தனர். ௩0

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

678. (வி - ரை) "வேடர்...பிடிக்கின்றான்" - இவை வேடர்கள் அச்செய்தியைத் துடிசாற்றி அறைவித்த சொற்கள். மேற்பாட்டில் **சொல்லிவிட்டான்** என்றும், இங்கு **என்று—அறைந்த** - என்றும் கூறியது காண்க. அரசாங்கத்தார் பெருநிகழ்ச்சிகளைப்பலாறியச் செய்யுங்கால் முரசு, பறை முதலியன முழக்கியும் அதனோடு கூட அவ்விவரத்தினைச் சொல்லாற் சாற்றியும் அறிவித்தல் பண்டைநாள் முதல் வழங்கும் வழக்காம். திருவீழிமிழலையில் பஞ்சம் வந்தகாலத்து அடியார்க்கெல்லாம் அமுதளித்த ஆளுடைய அரசுகளும், ஆளுடைய பிள்ளையாரும் "பரம னடியா ரானார்க ளெல்லா மெய்தி யுண்கவென விரண்டு பொழுதும் பறைநிகழ்த்திச், சொல்லாற் சாற்றிச் சோறிட்டார்" (திருநா - புரா - 259) என்றதும் இங்கு நினைவுகூர்க. இந்திர விழாச் செய்தியை நாடறியுமாறு யானையின்மீது முரசறைந்து அறிவித்ததாகிய சிலப்பதிகார வரலாறும் காண்க. இங்குத்துடியாற் சாற்றுதல் அந்நில வழக்கு. பறை முதலியன முதலில் முழக்குதல் அச்செய்தி சொல்லும் மொழிகளைக் கேட்குமாறு பலருடைய கவனத்தையும் கவரும்பொருட்டு.

ஆடு இயல் - ஆடு - வெற்றி. துடியின் ஒலி வெற்றிக்குத் துணையாதலின் **ஆடியற்றுடி** என்றார். "ஆடுகொணே மியான்" - (கலித் - 105.70).

மாடு உயர் மலைகள் - அந்நாட்டின் மலைத்தொடரில் வரிசையாய்ப் பக்கத்தே தோன்றும் உயர்ந்த பல தனிமலைகள். "திருக்காளத்தித் திருமலை யிம் மலைகளில் யா தென்று கேட்டார்" (திருஞான - புரா - 1019) என்றது காண்க.

தலைவர் எல்லாரும் - சிலைபயில் வேடரும் - கேட்டுத் - துன்றக் - கொண்டு - வந்தார் - என இவ்விரண்டு பாட்டுக்களையுந் தொடர்ந்து முடித்துக்கொள்க. எல்லாரும் வேடரும் - எண்ணும்மைகள் தொக்கன.

இவருள், மணி - பொன் - தாளம் - முதலியனகொண்டு முன்னே வரும் தலைவர்களை முன்னர் இப்பாட்டிலும், தோல் - கோடு - குவை - தேன் - நறவு - ஊன் - பலம்-கிழங்கு முதலியன சுமந்து அத்தலைவர்களைப் பின்பற்றி வரும் வேடர்களை அடுத்த பாட்டிலும் வைத்துக்கூறிய வைப்புமுறை நயமும் காண்க.

வேடர்தம் கோமான் நாகன் - வேடர்தலைவனுகிய நாகன். சிறப்புப்பெயர் முன் வந்தது.

வென்றிவேள் அருளால் பெற்ற - "அயிலுடைத் தடக்கை வென்றி அண்ணலார் அருளினாலே" (661) என்றது காண்க. **வென்றி** - எஞ்ஞான்றும் தவிராது எப்பகையையும் வெல்லும் ஞானவெற்றிக் கடையாளமாகிய வேல் ஏந்தியதைக் குறித்தது. **வேள்** - முருகன்.

வென்றி வேள் - பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணம். **வேள்** என்ற பெயர் பெறினும் சிவபெருமானிடம் வெற்றிபெறாது தொழிந்தழிந்த காமவேளினும் பிரித்துணர்த்த **வென்றிவேள்** என்றார். 659-ல் உரைத்தவையும் காண்க. அருளாற் பெற்ற வரலாறு முன்னர் உரைக்கப்பட்டது.

சேடரின் மிக்கசெய்கை - சேடர் - அறிவுடையோர். **மிக்கசெய்கை** - மிகுதியாய அறிவுடைச் செயல் "அறிவானிலு மறிவான்" (திருக்கேதாரம், பண் - நட்டபாடை. 2) என்ற ஆளுடைய நம்பிகள் தேவாரமுங் காண்க. அருளாலும் அறிவாலும் செயலாலும் சிறந்த என்றபடி. இச்செய்கையும் அறிவும் அருளும் இவர்க்குப் பிறந்தது முதல் இயல்பின் விளங்கின. அளப்பரும் பெருமைகாட்டித் தருங்குறி பலவும் சாற்றும் தன்மை (665) என்றது காண்க. இவை தம் தலைவரது மெய்க்கீர்த்திகளாக வேடர்களாற் சாற்றப்பட்டனவாம்.

வில் பிடிக்கின்றான் - வில்வித்தைப்பயிற்சி தொடங்கப் பெறுகின்றான். வித்தை பயிலத் தொடங்குதல் ஒருசடங்கு. இது அவ்வநிலத்துக்கும் அவ்வமக்கட்கும் அவ்வ வித்தைக்கும் ஏற்றபடி பற்பலவாறு கொண்டாடப்படும்; கல்விப்பயிற்சியில் எழுத்துக்களை வாயாற் சொல்லியும் கையால் எழுதியும் படிப்பித்தல்போல வில்வித்தையில் **வில்லைப் பிடித்தலே** முதலிற் கற்றுக் கொடுக்கப்படுவது. "பொருசிலை பிடிப்பித்தார்கள்" (689) என்றது காண்க. **பிடிக்கின்றான்** என்றது முதலாவதாக நன்னாளிற் பிடித்துப் பயிலத் தொடங்குகின்றான் என்ற பொருளில் வந்தது. 29

679. (வி - ரை) இப்பாட்டிற்கூறிய **மணி**-முதலியனயாவும் இவ்வேடர்கள்வாழும் மலைகளிற்படும் கருப்பொருள்களேயாம். அவ்வநாட்டில் வாழும் மக்கள் தமது நித்திய வாழ்வுக்கும் மணம் முதலிய சிறப்புக்களுக்கும் வேண்டும் அணி - உணவு-உடைமுதலிய எல்லாப்பண்டங்களையும் தாம் வாழும் அவ்வநாட்டிற்படும் பொருள்களினின்றுந் தேடி அமைத்துக்கொள்ளுதலே அமைவுடைத்தாம் என்று குறிக்க **மலைபடு** என்றார். இதுவே மனிதருள் எல்லா வகையார்க்கும் இயற்கை வாழ்க்கை. இதுபற்றி முன்னர் உரைத்தவையும் நினைவு கூர்க. இவ்வுண்மையை வற்புறுத்தவும் மக்கள் கேடுபடாது வளம்பட வாழ்ந்தின்புறவும் கருதிக் கருணையே யுருவாகிய ஆசிரியர் **மலைபடு** எனத் தலைமைபெற முதலிற் குறித்தார். இஃதவரது தெய்வமணக்கும் செய்யுளியல்பாமென்க.

மணியும் - மலையிற் படுவனவற்றில் முத்தல்லாத ஏனை மணிகள். தாளம் எனப் பின்னர்ப் பிரித்துக் கூறியதும், பொன்னை இடையில் வைத்துக் கூறியதும் பற்றி 235, 492 முதலிய திருப்பாட்டுக்களில் உரைத்தவை காண்க.

பொன்னும்......கிழங்கும் - பொன் - மணி - தாளம் - இவை விலைபெற்ற அணிகளுக்காம். இவற்றை இந்நிலமாக்களும் அணிந்து கொள்ளுதல் வழக்கு என்பதறியப்படும். **வரித்தோல்** இருக்கையு முடையுமாம். **களிற்றுக்கோடு** வேலியும் அணியுமாம். **பீலியின் தழை** அணிவகையும் உடைவகையுமாம். **தேன்** முதலியன உணவுப் பண்டங்களென்க. இவற்றுள்ளே தேனும் நறவும் பருகுவன ; பலம் முதலியவை உண்பன என்றிவ்வாறு கண்டுகொள்க. இவைகளுள்ளே உணவு வகை 684 - 685-ல் விரித்தல் காண்க. மயிற்பீலி அணியாயும் உடையாயும் பயன்படுதல் 706, 710 முதலியவற்றிற் காண்க. இப்பண்டங்களைக் கொண்டுசெல்லுதல் அவ்வேடர் தமது தலைவனுக்குச் செலுத்தும் காணிக்கை முறையாகவும் விழாவிற்குப் பயன்படும் முறையாகவும் உள்ள உலகநிலை நயமும் காண்க. இது அந்நாட்டு நல்வழக்குக்களில் ஒன்று. இது இந்நாள் நாகரிக உலகமும் படியெடுத்தொழுகற்பாலதாம்.

சிலைபயில் வேடர் - விற்பிடிக்கும் விழாவாதலின் அவ்வித்தை பயின்றோர் பலரும் கூடுதல் முறையாமென்பார் இவ்வாறு கூறினார்.

திசைதோறும் நெருங்க - எல்லாத் திசைகளிலுமிருந்தும் செறிந்து கூட. 30

680. மல்கிய வளங்க ளெல்லா நிறைந்திட மாறில் சீறூ
ரெல்லையி லடங்கா வண்ண மீண்டினர் கொணர்ந்தா ; ரெங்கும்
"பல்பெருங் கிளைஞர் போற்றப் பராய்க்கடன் பலவுஞ் செய்து
வில்விழா வெடுக்க" வென்று விளம்பினான் வேடர் கோமான். ௩௧

(இ - ள்) வெளிப்படை. மேற்கூறியவாறு நெருங்கிய வளங்கள் எல்லாம் நிறைந்திடலாலே, தனக்கு மாறுஇல்லாத அந்தச் சிற்றூரின் எல்லைக்குள் அடங்காதபடி எங்கும் ஒன்றுகூடினராகிக் கொணர்ந்தார்கள்; "எங்கும் பல பெருங்கிளைஞர்கள்கூடிப் பாராட்டத் தெய்வத்திற்குப் பராவுக்கடன் பலவும் செய்து வில்விழா எடுப்பீராக" என்று வேடர் கோமானாகிய நாகன் சொன்னான்.

(வி - ரை) **மல்கிய வளங்கள் எல்லாம்** - மேற்பாட்டிற் சொல்லியவையும் அவை போல்வன பிறவும் ஆகிய எல்லாம். **எல்லாம்** என்றதனால் வகையின் நிறைவும், **நிறைந்திட** என்றதனால் தொகையின் மிகுதியும் குறித்தார்.

மாறு - ஒப்பும் மிகையுமாகிய எதிர்வு.

சீறூர் எல்லையி லடங்கா வண்ணம் - ஊர் எல்லையுட் கொள்ளாதபடி அளவின் மிகுதியாக. திருநாரையூர்ப் பொல்லாப்பிள்ளையாருக்கு நிவேதிக்க இராசராசதேவர் கொணர்ந்து வைத்த பழ முதலிய திரவியங்களின் வகையை "ஆங்கதனுக் கந்நகரி விடம்போ தாம லயல்சூழப் பதின்காத வசல வெல்லை, மாங்கனிவா ழைக்கனிகள் வருக்கை யாவும் வந்தனவவ் வெல்லையெல்லாம் மருவ வைத்து" என்று திருமுறைகண்ட புராண(7)த்தினுட் கூறியதனை இங்கு நினைவு கூர்க.

ஈண்டினர் கொணர்ந்தார்-ஈண்டினராகிக் கொணர்ந்தனர். முற்றெச்சம் **எங்கும்**- எங்கும் ஈண்டினர் எனவும்,எங்கும் பலவுஞ்செய்து எனவும் கூட்டியுரைக்கவும் நின்றது.

"பல்பெருங்......எடுக்க" - இது நாகன் அங்குவந்து கூடிய வேடர்களுக்கு இட்ட ஆணை. **கிளைஞர் போற்றுதல்** - உறவினராகிய வேடர் உண்டுடுத்தி வாழ்த்திப் பாராட்டுதல். இது இக்கொண்டாட்டத்தின் ஒரு பகுதியாம்.

பராய்க்கடன் பலவும் செய்து - இது மற்றொரு பகுதி. **வில்விழா எடுக்க**-விழாவின் முடிபாகிய மூன்றும் பகுதி. கிளைஞர் போற்றல் 681-684 வரையும், விழா

685-687 வரையும், பராய்க்கடன் 688-689-ம் கூறியது காண்க. **பராய்க்கடன்**-பரவுக் கடன் என்ப. தெய்வம் பரவுதற்குரியனவாகி விதித்த செயல்கள். "பராய்க்கடனெறியி னிற்பார்" (659) என்றது காண்க. **பல** - துணங்கையாடல் முதலியன. **வில்விழா** - பிடிப்பிக்கும் வில்லினைக் காப்புச் செய்வது முதல் அதனை மாணவரைப் பிடிப்பிக்கும் வரை உள்ள திருவிழாக் கொண்டாட்டமாம்.

எடுக்க - செய்க - கொண்டாடுக. **வேடர் கோமான்** - நாகன்.

பலவும் நேர்ந்து—மிகவும் செய்து—என்பனவும் பாடங்கள். 31

681. பான்மையிற் சமைத்துக் கொண்டு படைக்கலம் வினைஞ ரேந்தத்
தேனலர் கோன்றை யார்தந் திருச்சிலைச் செம்பொன் மேரு
வானது கடலி னஞ்ச மாக்கிட வவர்க்கே பின்னுங்
கானவூ னமுத மாக்குஞ் சிலையினைக் காப்புச் சேர்த்தார். ௩௨

(இ - ள்) பான்மையில்...ஏந்த - வினைஞர் உரிய தன்மையில் படைக்கலத்தை யமைத்து ஏந்த; தேனலர்...சிலையினை - தேனுடன் அலர்கின்ற கொன்றை யணிந்த சிவபிரானுடைய திருச்சிலையாகிய செம்பொன் மேருமலையானது அவர்க்குப் பாற்கட லமுதினை நஞ்சமுதாக்க, இவரது கையில் வந்தபோது அதற்குப் பரிகாரமாக அவருக்கே பின்னும் கானவூனைத் திருவமுதாக்கும் சிலையினைக் காப்புச் சேர்த்தனர்.

(வி - ரை) **படைக்கலம்**-இங்கு வில்லைக் குறித்தது.ஏந்திய பின்னரே வில் எனப் பெயர் பெறுதலின் வினைஞர் சமைத்த அப்போது படைக்கலம் எனப்பட்டது.

வினைஞர் பான்மையில் படைக்கலம் சமைத்துக் கொண்டு ஏந்த என்க. விழாச் செய்து பிடிப்பிக்கும் பொருட்டுத் தனியானதொரு வில் தக்கவாறு தக்க வினை ஞராற் சமைக்கப்பட்டதென்பதாம். **பான்மை** - ஏற்ற தன்மை. **வினைஞர்** - படைக் கலம்சமைக்கும் பண்புடைய கைவன்மையுடையோர். இதற்கு வேறுவேறு படைக்கலம் என்றும், விழாவிற்கு வேண்டிய வெவ்வேறு படைக்கலமென்றும் பற்பலவா றுரைப் பாருமுளர். அவை ஒன்றும் ஈண்டைக் கேலாமையுணர்க. **பான்மையின்**-ஈண்டு ஊழின் படி - நியதியின்படி என்ற குறிப்புந் தருதல் காணப்படும். முன்பு அருச்சுனனா யிருந்த இந்நாயனார் இறைவனை அடைதற்பொருட்டே இப்பிறப்பில் வேடராய்வந்தார் என்ற சரிதம் சீகாளத்திப் புராணத்தாலும் பிறவாற்றாலும் அறியப்படும். இதன் விரிவு "முன்பு செய்தவத்தி னீட்டம்" (751) என்ற இடத்துக் காண்க. அவ்வூழினைப்பற் றியே, இங்கு இவர் கையில் விற் பிடிப்பிக்க, இதுவே இறைவனுக்கு ஊனினை அமுத மாகச் செய்தது. இவரையும் அமுதம் (மீளா இன்பநிலை) பெறுவித்தது என்ற குறிப் பும்பெறக் **கானவூன் அமுதம் ஆக்கும் சிலையினை** - என்று கூறியது காண்க.

தேனலர் கோன்றையார் - சிவபெருமான். **சிலை** - சிலையாகிய மேரு. **சிலை** - வில் என்க. கடலின் நஞ்சமாக்கிய மந்தரத்தை மேருவென்றது மலையாகிய சாதி பற்றிய உபசாரம்.

பாரப் பேருவில் (711) என்றதும் குறிக்க. **பொன்மேருமலையினைச்** சிவ பெருமான் திரிபுரமெரித்த காலத்தில் வில்லாகக் கைக்கொண்டனர் என்பது சரிதம். "நாணென்றா னஞ்சிருக்கு நற்சாபங் கற்சாபம்" என்ற புலவர் பாட்டும் காண்க.

தேனலர்......ஆக்கும் - திண்ணனார் பிடிக்கும் வில்லின் சிறப்பு. சிவபெருமான் ஏந்திய வில்லாகிய மேருமலை தேவர்கள் திருப்பாற்கடல் கடைந்த காலத்து மத்தாக நின்றது. "மத்தாவரை நிறுவிக்கடல் கடைய" என்ற தேவார முதலியன காண்க. அதுபோழ்து நஞ்சுஎழுந்தது. தேவர்களைக் காக்கும்பொருட்டு அதனைச் சிவபெருமான் உண்டு கண்டத்தடக்கித் திருநீலகண்டராய் விளங்கினர். தேவர்கள் நஞ்சினாற் சாவாது காக்கப்பட்டுப் பின்னர் அமுதமுண்டனர் என்பது வரலாறு.ஆதலின் **மேரு கடலினஞ்ச**

மாக்கிட என்றார். அந்த மேருவே பின்னர் இங்கு நாயனாரது கையிற் சேர்ந்தபோது சிவபெருமானுக்கு ஊனினை அமுதமாக்கிக் கொடுத்தது என்றபடி. சிவபெருமானது திருச்சிலை கடல்கடைந்த தேவர்களது கரத்தில் நின்றபோது விரும்பத்தக்க நல்ல அமுதத்தை விடமாக்கியது. அதுவே நாயனார் திருக்கையில் வந்தபோது விரும்பத்தகாத தீமை பயப்பதாகிய - விலக்கப்பட்ட பொருளாகிய - ஊனினை அமுதமாக்கி உதவிற்று என்றதொரு நயமும் காண்க. இந்த வில் மேரு மலைபோலப் பெருத்த தென்பதாம். ஊன் விலக்கப்பட்ட பொருள் என்பதும் குறிப்பாம். அவர்க்கே - அந்தச் சிவபெருமானுக்கே. ஏகாரம் தேற்றத்தோடு பிரிநிலையுமாம். ஊனமுதம் என்றதற்கேற்ப, மேல், ஆக்கிட என்பதற்கு அமுதினை என்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது.

காப்புச் சேர்த்தார் - வில் விழாவினில் முதலிற் செய்யும் சடங்காவது சிலையினையும் அதனைப்பயிலும் மாணவரையும் காப்பிடுதலாம். வரும்பாட்டில் திண்ணனார் கையிற் காப்பணிதல் கூறுவது காண்க. இங்கு இவ்விரண்டுகாப்பும் ஒரே புலி நரம்பினால் அமைத்தமரபும் காப்புச்செய்தல்பற்றி முன்உரைத்தனவுங் காண்க. 32

682. சிலையினைக் காப்புக் கட்டுந் திண்புலி நரம்பிற் செய்த
நலமிகு காப்பு நன்னா ளாகனார் பயந்த நாகர்
குலம்விளங் கரிய குன்றின் கோலமுன் கையிற் சேர்த்தி
மலையுறை மாக்க ளெல்லாம் வாழ்த்தெடுத் தியம்பினார்கள். ௩௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. சிலையைக்காப்புக் கட்டிய அந்த வலிய புலி நரம்பினாற் செய்யப்பட்ட நலமிகும் காப்பினை நல்ல வேளையிலே, நாகனார் பெற்ற மலையர்களாகிய வேடர் குலம் விளங்க அவதரித்த அரிய மலைபோன்ற திண்ணனாரின் அழகிய முன் கையிலே கட்டி, மலைவாசிகளாகிய அந்த வேடமாக்கள் எல்லாரும் மரபுக்குரிய வாழ்த்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி வாழ்த்தினார்கள்.

(வி - ரை) சிலையினை - நலமிகு காப்பு - சிலைக்குக் காப்பு எந்தப்புலியின் நரம்பினால் அமைத்தனரோ அதே புலியின் நரம்பினால் திண்ணனாருக்கும் காப்புக் கட்டினார்கள் என்பதாம். இது அவர் நாட்டு மரபு. சிலைக்கும் புலிநரம்பினாலமைந்த காப்புச் சேர்த்தனர் என்பது இதனாற் பெறப்பட்டது.

நலமிகு காப்பு - நலமிகும் என்றது பிற்சரிதவிளைவு பற்றிய குறிப்பு. 704 - 705 முதலியவை காண்க.

நாகனார் - பெற்றியாற் றவமுன் செய்தான் (657) என்றபடி இவரை மகனாராகப் பெறச் செய்த இவனது உயர்தவம்பற்றி ஆர் விகுதிதந்து சிறப்பித்தார். காப்புச் சேர்க்கும்போது வேடர்கள் தம் தலைவன் பால் அமைந்துகொண்ட வரம்பினுயர்வு குறித்த பன்மை யென்றலுமாம்.

நாக குலம் - வேடர் மரபு. நாகம்-மலை. "மலையர் குலம்" (702). "குலம் விளங்க" (662) பார்க்க.

முன்கை - முன் கையிற் காப்புக்கட்டும் மரபு குறித்தது.

நல் நாள் - நன்னாளோடு நல்வேளையும் பார்த்து நற்செயல்களும் சிறப்புக்களும் தொடங்கும் மரபு குறிஞ்சிநில மக்களாகிய பழைய வேடர்களுள்ளும் நிலவியது. வேடர்களுள் கதிரவன் உச்சி சேரும் நேரம் நல்வேளையாகக் கருதப்பட்டது காணலாம். 609 முதலியன காண்க.

மலை உறை மாக்கள் - மலை வாழ்நராகிய தலைவர்களும் வேடர்களும் ஆகியோர் (678 - 679) மக்கள் என்னாது **மாக்கள்** என்றது, இவர்கள் ஆறு அறிவுடைய மக்களுக்குரிய அறிவிச்சைசெயல்களின் விளக்க மிலாது, 654-ம் பாட்டிற் கூறியபடி, கொல் எறி - குத்து என்ற சொற்களானறியப்படும் மலைவாழும் கொடிய விலங்கு வாழ்க்கையே

வாழ்வாராவர் என்ற குறிப்புப்பற்றி. அன்றியும், இவர்கள் வாழ்த்தியபடி உலகநிலைத் தாழ்வுக்குறியின் வாராது இவ்வில்வித்தை உயர்ந்த தெய்வக்குறியின் முற்றியதாதலின் இவ் வேடர்களது அறிவுக்குறைவு காட்ட மாக்கள் என்றார் என்பதுமாம். இராமன் முடி சூட்டுதற்கு நாள்வைத்த கணிதநூல் வல்லோரை அந்நாளே அவன் முடிதுறந்து காடு செல்ல அமைந்த பின்விளைவு நோக்கிக் "கணித மாக்கள்" என்ற கம்பர்பாட்டும் காண்க.

வாழ்த்து எடுத்து இயம்பினார்கள் - தமது மரபுக்கும் வழக்குக்கும் உரிய பல வாழ்த்துச் சொற்களை உரத்த ஓசையிற் கூறினார்கள். 33

683. ஐவன வடிசில், வெவ்வே றமைந்தன புற்பாற் சொன்றி,
மொய்வரைத் தினைமென் சோறு, மூங்கில்வன் பதங்கண், மற்றுங்
கைவினை யெயின ராக்கிக் கலந்தவூன் கிழங்கு துன்றச்
செய்வரை யுயர்ப்ப வெங்குங் கலந்தனர் சினவில் வேடர். ௩௪

(இ - ள்) வெளிப்படை. மலைநெற் சோறும், வெவ்வேறு வகையான புல்லரிசிச் சோறும், அடர்ந்த மலைவிளைவாகிய தினையின் மெல்லிய சோறும், மூங்கிலரிசியின் வலிய சோறுகளும், சமைத்தற்றொழிலிற் கைவல்லவர்களாகிய வேடர்கள் சமைத்து அவற்றோடு கலந்த ஊனும் கிழங்குகளும் சேரச் செய்குன்றைப்போலக் குவிக்க, எவ்விடத்தும் கோபமிக்க வில் வேடர்கள் உண்ணக் கலந்து கொண்டார்கள்.

(வி - ரை) அடிசில் - சொன்றி - சோறு - பதங்கள் - இவை சோறு என்ற ஒரு பொருள்குறிக்கும் பலமொழிகள். பலவகை அரிசிகளாலாக்கும் வெவ்வேறு பலவகைச் சோறுகளைக் குறிக்க வெவ்வேறு மொழிகளாற் கூறினார். பொருட்பின் வருநிலை.

ஐவன அடிசில் - தண்ணீர் பாய்வதின்றி மழையினுதவிகொண்டே மலையிற் புன்செய் விளைவுபோல விளைவதோர் நெல்வகை. இது குன்றவாது பெரும்பான்மையான உணவுப் பொருளாதலின் இங்கு முதலில் வைத்துக் கூறியதுமன்றிப் "பாறை முன்றில் ஐவன முணங்குமெங்கும்" (652) எனத் தொடக்கத்திற் கூறியதும் காண்க.

வெவ்வேறு அமைந்தன புற்பாற் சொன்றி - வெவ்வேறுவகைப் புற்களின் அரிசியும் அவற்றால் வெவ்வேறு வகையில் அடப்பட்ட சோற்று வகையும் குறித்தார். **சொன்றி** - சோறு. **மொய்வரைத் தினைமென் சோறு** - இது மலைநிலத்துக்குச் சிறப்பாயுரியதாய் மிகுதியாக விளையும் அந்நிலக் கருப்பொருள் ஆதலின் இவ்வாறு அடைமொழி தந்து சிறப்பித்தார். ஐவனத்தை அடுத்துத் தினையும் குறிஞ்சி நிலத்தார்க்குரிய பெரும்பான்மை உணவுப்பொருளாம். **மென்மை** - இச்சோற்றின் தன்மை குறித்தது. இவ்வாறே மூங்கில் **வன்** பதங்கள் என்றதும் காண்க. **பதங்கள்** - பன்மை இவ்வகையுட் பலவகைச் சோறும், **வன்மை** - மூங்கில்நெற்சோற்றின் வலிமையும் குறித்தன. **மற்றும்** - இவ்வகையான வேறுவகை உணவும்.

கைவினை எயினர் - வேடர்களுள்ளே சோறாக்குதலிற் கைவல்லவர்.

கலந்த ஊன் கிழங்கு துன்ற - வெந்த சோற்றுடன் வெந்த ஊனும் கிழங்கும் பதத்திற் கலந்து உண்ணும் வழக்குக் குறித்தது. **துன்ற** - மிகச் சேர. துன்ற - ஆக்கி - உயர்ப்ப - எனக் கூட்டுக.

செய் வரை உயர்ப்ப - செய்குன்று போலக் குவிக்க. உவம உருபு தொக்கது. **செய் வரை** - மலைபோலச் செய்த கட்டுமலை.

சின வில் வேடர் - வேடர்களின் சினம் அவர்களது வில்லின்மே லேற்றப்பட்டது. சின வேடர் - வில் வேடர் என்று கூட்டி உரைத்தலுமாம். **சினம்** - அவரது இயல்புக்குணம்.

கலந்தனர் - உண்ணுதற்குக் கூடினர். உண்ணும் இயல்பு மேல்வரும் பாட்டுக்களிற் கூறுவார்.

கிழங்கு கூட—என்பதும் பாடம். 34

684. செந்தினை யிடியுந் தேனு மருந்துவார் ; தேனிற் றோய்த்து
வெந்தவூ னயில்வார் ; வேரி விளங்கனிக் கவளங் கொள்வார் ;
நந்திய வீய லுண்டி நசையொடு மிசைவார் ; வெவ்வே
றந்தமி லுணவின் மேலோ ராயின ரளவி லார்கள். கடு

(இ - ள்) வெளிப்படை. செந்தினை மாவும் தேனும் கூட்டி உண்பார்களும், வெந்த இறைச்சியைத் தேனிலே தோய்த்து உண்பவர்களும், விளாம்பழத்தைத் தேன் கலந்து பிசைந்து கவளமாக்கி உட்கொள்வார்களும், இறந்த ஈசல் உண்டியை ஆசையொடும் மிசைவார்களுமாக இவ்வாறு வேறு வேறாகிய அளவில்லாத பல வுணவுகளிலும் மேலவர்களாக ஆயினர் அளவில்லாத வேடர்கள்.

(வி - ரை) செந்தினை - செந்நெல் என்பதுபோலத் தினையின் உயர்ந்த ஒருவகை. இடி - மா. இடி - இடிக்கப்பட்டது. செயப்படுபொருள் விகுதி குறைந்து நின்றது.

தேன் - அறுசுவைகளில் இனிப்புத் தரும் இயற்கைப் பண்டம். இது குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்களில் ஒன்றாய் மலைகளில் மிகுதிபெறக் கிடைப்பது. உடல் நலத்திற்கு மிகவும் அடுத்தது. சுவையும் மணமும் குணமும் ஒருங்கே உதவும் உணவுப் பொருள் இதுபோன்றது பிறிதில்லை. இக்காரணங்கள்பற்றியே கானவர் இதனைத் தமதுணவில் மிகுதியும் பயன்படுத்தினர் என்று ஆசிரியர் இப்பாட்டில் மூவகையானுங் குறித்தது காண்க. இவ்வுணவுவகைகளுள்ளே வெந்தவூனைத் தேனிற்றோய்த்து உண்பது இவர்க்குள் உயர்ந்த உணவாகக் கொண்டனர் போலும். இது "பொச்சையில் நறவு மூனின் புழுக்கலு முணவு கொள்ளும்" (656) எனத் தொடக்கத்திற் றேற்றம்பெற எடுத்துக் காட்டியதனாலறியலாம். இதுபற்றியே நாயனார் காளத்தியடிகளார்க்குத் தம்மிச்சைப் படி தாமறிந்த வகையில் உயர்ந்த அமுதமைப்பார் "நல்லபத முறவெந்து நாவின்க ணிடுமிறைச்சி, கல்லையினிற் படைத்துத்தேன் கலந்துபிழிந் ததுகொண்டு" (797) "தேனுமுடன் கலந்ததிது தித்திக்கு மெனமொழிந்து" (799) ஊட்டினார் எனப் பின்னர்க் காண்கின்றோம். "பிறந்தது, தேனழித் தூனுண் கானவர் குலத்தே" என்ற நக்கீரர் - திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறமுங் காண்க. இந்நாளினும் உலக உயர் நிலையிலுள்ளோர் தேன்றோய்ந்த பலவகை உணவு உட்கொள்ளும் திறமும் காண்க.

வேரி விளங்கனிக் கவளம் - விளா குறிஞ்சிக் கருப்பொருளாம். இதனையும் முன்னரே "வன்றிரள் விளவின்கோட்டு" (652) என்று குறித்தது காண்க.

பேருணவாகிய சோற்று வகைகளை அடுக்கித் தனிப்பட முன்பாட்டிற் கூறி, அவற்றிற்கிடையிடை நுகரும் சிற்றுணவாகிய தினைமாவும் தேனும் கலந்த உணவை "அருந்துவார்" என அடுத்துவைத்து, இன்னும் அருகியதாய் உணவுச் சுவைதர அதற்கிடை நுகரும் இடையூண்வகையாகிய தேன்றோய்த்த வெந்த வூனை அதற்கடுத்துக் கூறிய சுவையுங் காண்க. சிற்றூண் எனக் குறிப்போர் பலகாரம் என இந்நாளில் வழங்கும் உண்மையிற் பேருண்வகைகளைப் போலல்லாமல், இவ்வேடர்கள் உண்மைப் பலகாரமாகிய (பலம்-பழம் - பழத்தினாலாகிய ஆகாரம்) வேரி விளங்கனிக்கவளம் கொண்டதுங்காண்க. இடியுந் தேனும் பிசைந்து சேர்த்து உண்பதும், வெந்த வூன்றுண்டங்கள் தனித்தனி தேனிற் றோய்த்து உண்பதும், தேன் கலந்த விளங்கனியை உருட்டிக் கவளமாக உண்பதும் என்ற உண்ணும்வகை காட்டிய திறமுங் காண்க.

நந்திய ஈயல் உண்டி - பெருந்திரளாகச் சேர்த்துக் கூட்டிய ஈயல்களைச் சுண்டல் போலப் பக்குவமாக்கி உண்ணுதல் குறிஞ்சிநில மாக்களின் உணவுவகைகளில் ஒன்று. "புலபுலெனக் கலகலெனப் புற்றீசல் போல" என்றுவமித்தவாறு ஈயல்கள் புற்றினின்றும் பெருந்திரளாய் வந்து சிறிது போதில் உயிர்துறக்கும்; அவை கூடையில் வாரிச் செல்லும் அளவிற் பெறக்கூடும். அவைகிளம்பும் புற்றுவாய் முதலிய இடத்தில் ஒருவகை மறைப்பு - விளக்கு முதலிய அமைப்புக்களால் அவற்றை உண்டாகுமிடத்தி

னின்றும் திரளாய் வெளிவரச் செய்வதும் தாம் வைத்தகொள்கலத்திற்குள்வந்து வீழச் செய்வதும் குன்றவர்க்குக்கைவந்த பழக்கமாம். "புற்றிலே காடி வாயைவைத்தாற்போல் உறிஞ்சுதல்" என்பது பழமொழியாய் வழங்குவதாயிற்று. **நந்திய** - ஏனைப்பிராணிகளின் இறைச்சிபோ லல்லாமல் இவை தாமாக வெளிவந்து வீழ்ந்து பிறராற்கொல்லப் படாது தாமே இயல்பின் இறந்துபடுவன ஆதலின் நந்திய என்றார். **நந்துதல்** - குறைதல் - இறத்தல். மிகுந்த என்றுரைப்பாரு முண்டு. **நசையொடு மிசைவார்** என்றது முன் கூறிய பிற பெரும் உணவுகளின் பின்னர் இதன் அமைப்பும், சுவையும், தொடர்ந்து சிறிது சிறிதாகக் கறித்துண்ணும் பெற்றியும் முதலிய பல காரணங்களால் ஆசையோடும் வேடர்கள் உட்கொள்ளும் இயல்பு குறித்தது. இது அவர்களது உணவில் பெரும்பாலும் இன்றியமையாப்பகுதி என்பது "மென்றசையும் ஈயலொடு நறவும்" (698) எனத் தேவராட்டி, நாகன் தனக்கு அமைத்த திட்டப்படியின் முறையைப் பற்றிக் கூறுமிடத்துக் காணப்படும்.

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களானும் இவர்களது உணவுவகைகள், உண்ணும் வகைகள், உணவின் மரபு, உணவுமுறை, உணவார்வம் முதலிய வாழ்க்கைத்திறம் பலவும் கண்ணுடியிற் காண்பதுபோல நாம் காணக்காட்டிய ஆசிரியர் திறங்கண்டு களிக்க.

வெவ்வேறு அந்தமில் உணவின் மேலோர் - இதனுல் இங்குக்கூறியனவும் பிறவுமாகிய பற்பல வகையும் தொகையும் குறித்தார். **உணவின் மேலோர்** - இயல்பாகிய அளவுக்குமேல் மிக்க உணவு கொண்டனர். தமது தலைவன் அழைத்து அன்புடன் அளித்த கொண்டாட்டமாதலின் வயிறாரவும் அதற்குமேலும் உட்கொண்டனர் என்பதாம். **மேன்மை** - மிகுதி குறித்தது. **மலையுறை மாக்கள்** (682) என்றபடி இவர்கள் மக்கள் இனத்தவரேயாயினும் உணவினுல் மட்டும் மேலோராவதன்றி உண்மையான உணர்வினுல் மேலோராவரல்லர் என்ற குறிப்பும்பெறக் கூறினுர். "அழுக்குடைப் புலன்வழி யிழுக்கத்தி னொழுகி, வளைவாய்த் தூண்டிலி னுள்ளிரை விழுங்கும், பன்மீன்போல" (பதினோராந்திருமுறை - கோயினுன் மணிமாலை - 28) என்று பட்டினத்தடிகள் இரங்கிக்கூறியருளியபடி, நாவின்சுவைக் கடிமைப்பட்ட மாக்களை இழுத்தற்குப் பலநூறுவகைக் கேடுதரும் பகட்டுச் செயற்கை உணவுப்பண்டங்கள் மலிந்து எவ்விடத்தும் கணக்கிலடங்காது பெருகும் இந்நாளின் உணவு விற்பனைச் சாலைகளில் மனம் போனபடி உண்டுகளித்து மருத்துவச்சாலைகளைப் பெருக்கும் நகர நாகரிகப் பேர்பெற்ற மாக்களும் கேட்டு வாயூறிப் பொறாமைப்படுமாறுகுறிஞ்சி நிலப்பழங்குடி மாக்களின் இயற்கை யுணவு வகைகளைச் சுவை பெறத் தன்மையணியில் எடுத்துக் காட்டியது ஆசிரியரது தெய்வப்புலமையாம். உடல்நலக் கேடு விளைக்கும் நமது செயற்கை உணவுவகை போலல்லாது இவை பலவும் இயற்கையுணவாயமைந்தன வென்று வரும்பாட்டில் **இயல்வகையுணவு** என்றதும் சிந்திக்க.*

அந்தமிலுணவின்மேலோர் ஆயினர் என்றதற்குச்சாவாமருந்தாகிய அமுதத்தை உண்டதேவர்கள்போ லாயினர் என்று அதிசயோத்தி பெற உரைப்பாரு முண்டு. (அந்தம் இல் உணவு - சாவில்லாமற் செய்யும் அமுதம்)

அளவிலார்கள்-மாடுயர் மலைகளினின் றும் போந்த மறக்குலத் தலைவர்களும் ஏனை வேடர்களும் அருங்குடி யிருப்பினுள்ளாருமாகிக் கூடிய எண்ணிறந்தவர்களில் பெரும்பாலோர்உணவின் மேலோராயினர். மேலோர்-மேற்கொண்டவர்கள் என்றலுமாம். அவ்

---

*எனது நண்பராகிய பெருநிலக் கிழவர் ஒருவர் இம்மலைசர்களின் மணவிழா ஒன்றிற்கு அழைக்கப்பட்டுச் சென்றார். அங்கு இவ்வேழைக் குன்றவாணர்கள் அவர்க்கு உரியபடி உண்ணத்தக்கதாய் ஈந்த விருந்தின் வகையில் தேன், தினைமா, செங்கீரை விதைமா, பலவகைப் பழங்கள், கிழங்கு முதலிய உணவுகளைப்பற்றி அவர் வியந்து பாராட்டிப் பேசியது இங்கு நினைவிற்கு வருகின்றது.—**பதிப்பாசிரியன்**

வாறில்லாது அளவிற் பொருந்த உண்டு விழாவின் உயர்பகுதியைக் கண்காணித்துச் செலுத்தியோர் சிலரே என்பதாம். நமது மணவிழாக்கூட்ட முதலியவற்றிலும் நிகழ்ச்சிகள் இவ்வாறே இருத்தலும் காண்க. 35

685. அயல்வரைப் புலத்தின் வந்தா ரருங்குடி யிருப்பி னுள்ளா
ரியல்வகை யுணவி லார்ந்த வெயிற்றிய ரெயின ரெல்லா
முயர்கதி ருச்சி நீங்க வொழிவில்பன் னறவு மாந்தி
மயலுறு களிப்பி னீடி வரிசிலை விழவு கொள்வார். ரு௬

686. பாசிலைப் படலை சுற்றிப் பன்மலர்த் தொடையல் சூடிக்
காசுடை வடத்தோல் கட்டிக் கவடிமெய்க் கலன்கள் பூண்டு
மாசில்சீர் வெட்சி முன்னா வருதுறைக் கண்ணி சூடி
யாசிலா சிரிய னேந்து மடற்சிலை மருங்கு சூழ்ந்தார். ரு௭

685. (இ - ள்) வெளிப்படை. பக்கத்து மலைச்சாரற்புலத்தின் வந்தாரும், இங்கு அரிய (உடுப்பூரில்) சிறுகுடியிருப்பின் கண்ணுள்ளாருமாய், நில இயலும் உடலியலும் பொருந்திய வகையாற் கூடிய அவ்வுணவில் நிறைய உண்டு தேக்கிய எயிற்றியரும், எயினரும் ஆகிய யாவரும் விண்ணில் உயர்ந்த ஞாயிற்றின் செலவில் உச்சிப் பொழுது கழிய அளவற்ற பலவகையாயின நறவுங்குடித்து, அதனால் மயல் பொருந்திய களியாட்டத்திற் பெருகி, வரிவில் விழாக் கொண்டாடுவார்களாய், ரு௬

686. (இ - ள்) வெளிப்படை. பச்சிலையானியன்ற படலைகளைச் சுற்றிப் பலவகைப் பூமாலைகளைச் சூடி, மணிகள் கட்டிய வடத்தோலை மேலே கட்டி, உடலிற் பலகறைகளாலியன்ற அணிகலன்களை அணிந்து, குற்றமற்ற சிறப்புடைய வெட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவாகித் தாம் மேற்கொண்டு வரும் அத்துறைக்குரிய மாலைகளைச்சூடிக், குற்றம் நீங்கிய ஆசிரியன் ஏந்திய வலியவில்லின் பக்கத்திற் சூழ்ந்தார்கள்.

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

685. (வி - ரை) **அயல்வரைப் புலத்தின் வந்தார்** - நாகன் வில்விழாவின் நாட்குறித்துச்சொல்லிவிட், அதுபற்றி,"மாடுயர் மலைக ளாளு மறக்குலத் தலைவ ரெல்லாம்" (678), "சிலைபயில் வேடர் கொண்டு திசைதொறு நெருங்க வந்தார்" (679) என்றுமுன் கூறியவாறு அயலில் உள்ள மலை நிலத்திலிருந்து வந்தவர்கள். **அயல்** என்றது பொதுத்தப்பி நாட்டுக்கு அயல் நாடும், உடுப்பூருக்கு அயலூரும் ஆம். **வந்தார்** - குடியிருப்புக்கு அப்பாலிருந்து வந்து கூடியவர்கள். இவர்க்கு வேறாய் இந்நாட்டுச் சீறூரினுள்ளாராய்க் கூடியவர்களைக் **குடியிருப்பினுள்ளார்** என்று பிரித்துக் கூறியது காண்க. **அருங்குடி** - அரியசிற்றூர். **இயல்வகை உணவு**-நிலத்துக்கும் நலத்திற்கும் பகுதியிற் பொருந்தியனவாகத் தத்தமக் கியைந்த உணவு. மேலிரண்டு பாட்டுக்களினும் விரித்த உணவு வகை. **ஆர்ந்த** - வயிறு நிறையவும் ஆசை தீரவும் நிறைய உண்ட.

எயிற்றியர் - எயினர் - வேடிச்சியரும் வேடரும். வில்விழா ஆண்மகவுக்குரிய சடங்காயினும் நன்மக்கள் வாழ்க்கைத் திறத்தில் இவ்விழாவிற் பெண்களும் கலந்து கொள்ளும் பண்டைநாள் வழக்கும், இதனால் பழங்குடிமக்கள் பெண்களுக்குக் கொடுத்த உரிமையும், அதுபற்றியே **எயிற்றியரை** முதலிற் சுட்டிய சிறப்பும் குறிக்கொள்க.

உயர்கதிர் உச்சி நீங்க - ஞாயிற்றின் உச்சிவேளையை ஒருநல்வேளையாகக் கொள்வது இவர்கள் வழக்கு. இது நல்வேளை என்பது சோதிடநூற் றுணிபுமாம். இதனை அபிசித்து முகூர்த்த மென்பர். காலப் பிரகாசிகை, காலவிதானம் முதலியவை பார்க்க. இங்கு வில்விழாத் தொடக்கத்தில் வில்லினுக்கும் மாணவராகிய திண்ணனுருக்கும் காப்புச் சேர்த்த இது நல்வேளை. இதுபோலவே இதன் ஏழாநாளில் விழா

நிறைவில் வில்லினைப் பிடிப்பித்த நேரமும் இதுவேயாம். "வெங்கதி - ருச்சி மேவிய பொழுது" (689) என்றது காண்க. முடிவில் நாயனார் திருக்காளத்தி மலையேறிக் காளத்தி யடிகளாரைக் காணலுறுதற்கும் இந்த நல்வேளையே கூடிற்று. "கதிரவ னுச்சி நண்ண" (750). உச்சிவேளையிற் சிறுவர் முதலியோர் வெளியிற் போதலாகாது என்னும் உலக வழக்கும் இக் கருத்தினின் றெழுந்தது போலும். ஞாயிற்றின் முழு வெப்பமுந் தாக்கிக் காய்தலின் உயிர் வகைகளுக்கு அதன் பயன்றரும் நேரம் இது வென்க. ஞாயிறு கடலிற்றோன்றும் உதய நேரம் ஒரு நல்வேளையாம் என்னும் இந் நாள் வழக்கும் காண்க.

ஒழிவில் பன் னறவு மாந்தி - உணவு வகைகள் பலவாயினமை போலக் கள்வகை களும் பலவாயின. இவையும் அந்நிலத்துக்கும் உடல்நலத்துக்கும் பொருந்திய இயல்பு வகையாலமைந்த ஈச்சஞ் சாறு முதலியன வென்பர். **ஒழிவில்** - தடுக்கலாகாத வகையால் அவ்வுணவுகளோடு உடன்கூட்டி உட்கொள்ளப்படுவன என்ற குறிப்புமாம். இதுபற்றியே முன்னரும் "தொலைவில்பன் னறவு மாந்தி" (669) என்றார். **மாந்தல்** - மிகுதிபெற உட்கொள்ளுதல்.

பல் நறவு - பலவேறு வகைப்பட்ட நறவுகள். ஆயின் இவை அறிஞராற் கடியப் பட்டன. ஆதலின் இவற்றை விரித்துரைத்தல் முறையன்றென்பார் **பல்** என்று தொகுத்து நிறுத்தினார். **மயலுறு களிப்பின்** என்றதன் குறிப்பும் அது.

இக் குடிவகைகள் இந்நாளிற்போல மிகையும் கேடும் விளைக்காமல், அந்நாளிலே கீழ்நிலையிலுள்ளார் கொண்டாட்டச் சிறப்புக்களில் அளவில் அமைந்துள்ள உணவு வகையாகிய மட்டில் நின்றதுபோலும். இந்நாளிலே சிறப்பு நாளிலும் பிறநாளிலும் உலகப் பெருநிலைப் பேர்படைத்தோரும் பேருண்டி மிசைந்து பெருங்குடி மாந்திக் கேடுற்றழியக் காண்கின்றோம். இது முன்னுளின் வழக்கக்கேடுகளின் எச்சமாய் வந்த வழிவழி வழக்குப்போலும்.

மயலுறு களிப்பின் நீடி - விழாக் கொண்டாட்டங்களில் யாவரும் களிப்புக் கொண்டு ஆடுதல் இயல்பேயாயினும் இங்குக் கூறிய நறவின் களிப்பு அறிஞர்களாற் கடிந்து விலக்கப்பட்ட தொன்றாம் என்பார் **மயலுறு** என்றார். மயல் ஒருவனது நிறையை அழித்து மயக்கஞ் செய்தலால் அதனைத் தரும் நறவு ஒதுக்கப்பட்டது. "சத்தி யழிந்தது தம்மை மறத்தலால்" என்பது திருமந்திரம்.

வரிசிலை விழவு கொள்வார் - வில்விழாக் கொண்டாடுவாராகி. முற்றெச்சம். கொள்வார் - சூழ்ந்தார் என வரும்பாட்டுடன் கூட்டிமுடிக்க.

அயல்வரைப் புறத்தின்—என்பதும் பாடம். 36

686. (வி - ரை) **பாசிலைப் படலை** - பசுமை இலை **பாசிலை** எனப் புணர்ந்தது. **படலை** - மாலைவிசேடம். குழையுந் தட்டச் சுரும்புறு படலை (658) என்றது காண்க. பரந்த அமைப்புடைய மறைப்புத் தருவதனைப் **படல்** என்பது மலை நாட்டு வழக்கு. பச் சிலைகளாற் றொடுக்கப்பட்டபடலை இடையிற் கட்டப்பட்டு உடையின்மேல் ஓரளவிற்கு மறைப்பாகவும் பயன்படும் ஆதலின் **சுற்றி** என்றார். **தோடையல்சூடி** என்றதும் நோக்குக. **தோடையல்** - தொடுக்கப்படுவது. **அல்** - சாரியை.

காசுடை வடத்தோல் - பலவகை மணிகளையும் அழுத்தித் தோலினுட் பதியக் கட்டிய வடம் போன்ற தோல். இதுவும் இடையில் உடையின்மேற் கட்டப்படுவது. இது உடைவாள் முதலிய பலவும் கட்டுதற்குப் பயன்படுவதால், உறுதி பெற வலிய தாய்க் கட்டப்படும்; ஆதலின் **வடத்தோல் கட்டி** என்றார். **வடத்தோல்** - வடம் போன்று வலிமையுடையதோல். "நிரையிற்பொலி நீளுடைத்தோல் சுரிகைப் புறஞ் சூழ" (710) என்றது காண்க. "குருதி புலராச் சுரிகை யெஃக, மரையிற் கட்டிய வுடைதோற் கச்சையன், றோனெடும் பையிற் குறுமயிர் திணித்து, வாரில் வீக்கிய

வரிக்கை கட்டியன்" என்பது கல்லாடதேவநாயனு ரருளிய திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம் (பதினொராந் திருமுறை).

கவடி - பலகறை. பலகறைகளை வரிசைபெற அமைத்துப் பற்பல வகை மாலைகள் கோத்து அணிதல் இந்நாளிலும் மலைவாழ் மக்கள் முதலியவர்பாற் காணப்படும் வழக்கு.

மாசில்சீர் வெட்சி மூன்று - "வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே" (தொல்காப்பியம் - புறத்திணையியல் 1) என்றபடி குறிஞ்சியின் புறத்திணைக்குரியது **வெட்சி மாலையாதலின் வெட்சிமூன்று** என்றார். **மாசில்சீர்** - நூல்களால் விலக்கப்பட்ட குற்றங்களின் நீங்கிய சிறப்பு.

வநதுறைக் கண்ணி - அதற்குரித்தாய் வரும் துறைக்குச் சார்புடைய கண்ணி. இவை ஈண்டைக் கேற்றவையாகிய கடவுள் வாழ்த்தும் வாயுறை வாழ்த்தும் விரவிய பாடாண் புறத்திணைக்குரியன. பின்னர்க் குன்றவர்வரியும், கொடிச்சியர் துணங்கையும்,சூரரமகளிர்ஆட்டும்(688) கூறுதலானும், குறிஞ்சியை வலங்கொண்டுவிழவுகொள்ளுதலானும் பிறவாற்றானும் இது குறிஞ்சித்தெய்வமாகிய முருகனை வணங்கி, இந்த வில்லாண்மை இத் திண்ணனுக்குத் திறம்பட முற்றி வெற்றி தருவதாக என வாழ்த்தியதாம். "வாழ்த்தெடுத் தியம்பி னார்கள்" என முன்னரும் (682) கூறியது காண்க. இவற்றின் விரிவுகள் தொல்காப்பிய முதலிய நூல்களுட் கண்டுகொள்க. இவ்வாறன்றி, இதற்கு வெட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட போர்த் துறைகளில் வல்லோர் அவ்வல்லமைக் கடையாளமாக அவ்வத்துறைக்கண்ணி சூடுவராதலின் அந்த மாலைகள் என்பாருமுண்டு. **வநநறைக் கண்ணி** என்று பாடங்கொண் டுரைப்பாருமுண்டு. "பன்மலர்த் தொடையல்" என முன்னர்க் கூறியதனால் அது கூறியது கூறலாகும். அணிமாலை வகைகள் முன்னர்க் கூறி அவற்றின் மேலாகச் சூடும் உரிய துறைக்கண்ணியைப் பின்னர்க் கூறிய அமைதியும் காண்க.

ஆசில் ஆசிரியன் என்றமையால் ஆசிரிய இலக்கணம் முற்றும் அமையப் பெற்று, நல்லாசிரியனுகாமைக்குரிய குற்றங்களி னீங்கியவன் என்பது பெறப்படும்.

நல்லாசிரியனிலக்கணம், "குலனரு டெய்வங் கொள்கை மேன்மை, கலைபயி றெளிவு கட்டுரை வன்மை" என்ற சூத்திரத்தானும், ஆசிரிய னாகாதவ னிவனென்பது "மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியல்பும், அழுக்கா றவாவஞ்ச மச்ச மாடலும்"என்ற சூத்திரத்தானும் உணர்க. இவற்றுள் ஆசிரிய இலக்கணம் ஈண்டைக் கேற்றபெற்றி அமைத்துக் கண்டுகொள்க. இக்கருத்துப் பற்றியே பின்னர்த் "தங்கடொல் மரபில் விஞ்சைத் தனுத்தொழில் வலவர் தம்பால்" (689) என்று விதந்து கூறினர்.

ஆசிரியன் ஏந்தும் அடல் சிலை - வில்விழாவில், மாணவகன் கைக்கொடுக்கும் வில்லினை முதலில் ஆசிரியன் ஏந்தி விழாக் கொண்டாடி அதன் முடிவில் மாணவகன் கையிற் கொடுத்து அதனைத் தக்கவாறு பிடிப்பித்து வித்தைகற்பித்தல் மரபு. **அடல்** வலிமை. வெற்றி என்றலுமாம். அது பான்மையிற் சமைத்துக் கொண்டமையானும், பின்னர் இதனால் விளையும் பயனும் ஆம். 681 பார்க்க.

கலங்கள் பூண்டார்—மாசிலாவெட்சி—என்பனவும் பாடங்கள்.　37

687. தொண்டக முரசுங் கொம்புந் துடிகளுந் துளைகொள் வேயு
மெண்டிசை நிறைந்து விம்ம வெழுந்தபே ரொலியி னோடுந்
திண்டிறன் மறவ ரார்ப்புச் சேண்விசும் பிடித்துச் செல்லக்
கொண்டசீர் விழவு பொங்கக் குறிச்சியை வலங்கொண் டார்கள். ௩அ

(இ - ள்) வெளிப்படை. தொண்டகச் சிறுபறையும், கொம்பும், உடுக்கையும், துளைகொண்ட மூங்கில் இயமும் எட்டுத் திக்கிலும் நிறைந்து எழுந்து ஓசைபட, அவற்றானெழுந்த பேரோசையினோடுங்கூடித் திண்ணிய வல்லமையுடைய மறவர்களின்

ஆரவாரம், நீண்ட ஆகாய நிறைந்து முழக்கிச் செல்ல, அத்திருவிழாக் கொண்ட சிறப்புப் பொங்கக் குறிச்சியை வலமாகச் சுற்றினார்கள்.

(வி - ரை) இங்குக் கூறப்பட்டன குறிஞ்சிக்குரிய பறை வகைகள். இவற்றை முன்னர் 654ல் குறித்தது காண்க. அங்குக் குறித்தவை நித்தியாங்கமும், இங்குக் கூறியவை நைமித்திகாங்கமுமா மென்பது. "தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர" என்ற திருமுருகாற்றுப்படையும் காண்க. தொண்டகப்பறை குறிஞ்சிக் கருப்பொருளாம்.

துளைகொள் வேய் - வேய்ங்குழல். இது பெரும்பான்மை முல்லைத் திணைக்கு உரியதாயினும், திணை மயக்கத்தானும், ஆனிரை கவர்தலும் அவ்வாறு கவர்ந்தவற்றை வளர்த்தலும் குறிஞ்சித்திணையினுள் வருதலானும், அவற்றோடு முல்லைத்திணைக்கு உரியகுழலும் போதருமாதலானும், சிறுபான்மை வேய்ங்குழல் குறிஞ்சிக்கு முரியதாம். "வேறுபல் லுருவின் மிக்கு விரவுமா நிரைகள்" (655) என முன்னர்க் கூறினார். "குழலன் கோட்டன் குறும்பல் லியத்தன்" என்ற திருமுருகாற்றுப்படையும் காண்க. ஆயின் இங்குக் குறித்தது கோவலன் வாயின் முல்லையந் தீங்குழல் போலாது, வெஞ்சொல் வேட்டுவர் வாயினதாய்ப் பேரொலி செய்வதா யுள்ளதோர் வகையென்பார் ஏனைப்பேரொலி செய்யும் தொண்டகப்பறை, கொம்பு முதலியவற்றோடு உடன் வைத்தருமன்றி "எண்டிசை நிறைந்து விம்ம வெழுந்த பேரொலி" என்றார். பல இயங்களும் முழக்கி மக்கள் ஆர்த்துக்கூவி விழாச் செய்தல் இன்றும் மலைநாட்டில் வழங்கும் மரபு.

எண்டிசை நிறைந்து விம்ம - பேரொலியாதலின் எழுந்து எல்லாத் திசைகளிலும் பரந்தது. எண்டிசையினின்றும் போந்த வேடர் இசைத்த பறையொலி மிக்கது என்றதொரு குறிப்புமாம். "வேடர் திசைதொறு நெருங்க வந்தார்" (679).

திண் திறல் மறவர் - அசைவிலாத் திறனும் மிகுவலிமையும் குறித்தது. யானை, புலி முதலாயின பெருங் கொடு விலங்குகளுடன் கலந்து வாழும் வாழ்க்கையுடையாராதலின் இவ்வாறு கூறினார்.

சேண் விசும்பு இடித்து செல்ல - **விசும்புசேண்** - என்க. ஆகாயத்தில் நெடுந் தூரம்.பேரொலிகளாதலின் இவை நெடுந்தூரம் சென்று பரவுதலும் எதிரொலி தருதலும்பற்றி **இடித்து - செல்ல** என்றார். முன்னர் "ஏறுடை வானந் தன்னி லிடிக்குரலெழிலி யோடு, மாறுகொண் முழக்கங் காட்டும்" (655) என்றது நோக்குக. "வண் பூங் கொடிகள், பயிலச் சிலம்பெதிர் கூய்ப்பண்ணை நண்ணும் " என்ற திருக்கோவையாரும் நினைவு கூர்க.

விழவு கொண்ட சீர்பொங்க - என மாற்றுக.

குறிச்சியை வலங் கொண்டார்கள் - விழாவில் நகர்வலம் வருதல் எத்திணையிலும் மரபாம். **குறிச்சி** - குறிஞ்சி நிலவூர். 38

688. குன்றவர் வரிகொண் டாடக் கொடிச்சியர் துணங்கை யாடத்
துன்றிய மகிழ்ச்சி யோடுஞ் சூரர மகளி ராட
வென்றிவில் விழவி னோடும் விருப்புடை யேழா நாளா
மன்றிரு மடங்கு செய்கை யழகுற வமைத்த பின்றை, ௩௯

689. வெங்கதிர் விசும்பி னுச்சி மேவிய பொழுதி லெங்கு
மங்கல வாழ்த்து மல்க மருங்குபல் லியங்க ளார்ப்பத்
தங்கடோன் மரபின் விஞ்சைத் தனுத்தொழில் வலவர் தம்பாற்
பொங்கொளிக் கரும்போ ரேற்றைப் பொருசிலை பிடிப்பித் தார்கள். ௪௦

688. (இ - ள்) வெளிப்படை. (இவ்வாறு) வேடர்கள் வரிக்கூத்து ஆடவும், வேடிச்சிகள் துணங்கைக்கூத்து ஆடவும், மிக்க மகிழ்ச்சியோடும் அச்சந்தருகின்ற

தெய்வ மகளிர்கள் ஆடவும், வெற்றிதரும் வில்விழாவை நாள்தோறுங் கொண்டாடி வந்து, விருப்புடைய ஏழாம் நாளிலே முன்னை நாள்களைவிட இருமடங்கு அதிகமாக அக்கொண்டாட்டங்களை அழகுறச் செய்த பின்னர், ௩௯

689. (இ - ள்) வெங்கதிர்......பொழுதில் - ஞாயிறு ஆகாய வெளியின் உச்சியிற் பொருந்திய நேரத்திலே; எங்கும்...ஆர்ப்ப - எவ்விடத்தும் பல மங்கல வாழ்த்து நிறையவும், பக்கங்களிற் பலவகை மங்கல இயங்கள் சத்திக்கவும்; தங்கள்...தம்பால்-(அவ்வேடர்கள்) தங்களுடைய பழைய மரபில் வந்த வில்வித்தை பயிற்றும்தன்மை வல்லவரிடமாக; பொங்கொளி...பிடிப்பித்தார்கள். ஒளி வீசும், கரிய போர் வல்ல, ஏறுபோன்ற திண்ணனாரைப் போர் புரிய வல்லதாகிய வில்லினைப் பிடிப்பித்தார்கள். ௪௦

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

688. (வி - ரை) **குன்றவர்வரி - வரி** - வரிக்கூத்து. வரிப்பாட்டு - குறிஞ்சிப் பண் என்பாருமுண்டு. இவற்றின் விரிவுகளைச் சிலப்பதிகார உரை முதலியவற்றுட் கண்டு கொள்க. **வரிகொண்டாடுதல்** - குறிஞ்சிப் பண்ணைப்பாடிக் கூத்தாடுதல் என்பர். குறிஞ்சிப் பண் இத்திணைக்குரியது. நெஞ்சு உரத்துடன் மிக்க மூச்சுச் செலவுடன் பாடத்தக்கது. வேடர்களில் ஆண் மக்கள் வரிகொண்டாட என்க.

கொடிச்சியர் துணங்கை ஆட - துணங்கை - துணங்கைக் கூத்து. சிங்கிக் கூத்தென்பதும் வழக்கு. "முடக்கிய விருகை பழுப்புடை யொற்றித், தொடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்" - (பிங்கலம்). வேட்டுவருட் பெண்கள் துணங்கைக் கூத்தாட என்க. "வெருவர, வென்றடு விறற்களம் பாடித் தோள்பெயரா, நிணந்தின் வாயள் துணங்கை தூங்க" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை. **கொடிச்சியர்** - குன்றவர் மகளிர்.

சூர் அரமகளிர் - கண்டார்க்கு அச்சத்தை வருவிக்கும் தெய்வப் பெண்கள். **சூர்** - அச்சம். இவர்கள் மலையிடங்களில் வாழ்பவர். தெய்வம் பரவிக் குரவை - வரி - துணங்கை முதலியன ஆடியும் பாடியும் வேட்டுவர் விழாக் கொண்டாடினார்களாக, அது கண்டு தெய்வப் பெண்கள் மகிழ்ந்து ஆடினர் என்பதாம். **துன்றிய மகிழ்ச்சி** - விழாக் கொண்டாட்டங்களில் நிறைந்த மகிழ்வு. "கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற் கொடி, வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலருடன், சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச், சூரர மகளி ராடுஞ் சோலை" என்ற திருமுருகாற்றுப்படையுங் காண்க.

வென்றி வில் விழவு - இவ்வில் வெற்றிபெற் றோங்குவதாக என்று மேற்கூறிப் போந்தவாறு ஆறு நாளும் விழாக் கொண்டாடினார்கள் என்க.

விருப்புடை ஏழாம் நாள் - திருவிழாவின் நிறைவு நாளாதலின் விருப்புடை என்றார். காப்பணிந்தபின் ஏழு நாட்கள் தொடர்ந்து விழாக் கொண்டாடி முடித்தனர் என்க. ஏழுநாட் கொண்ட திருவிழாக்கள் ஆகமங்களிலும் விதிக்கப்பட்டன என்பதையும் நினைவு கூர்க. "தீர்த்தமா மட்ட மீமுன் சிறப்புடை யேழு நாளும், கூத்தராய் வீதி போந்தார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே" என்ற திருநேரிசையும் காண்க. "கழுநீர் கொண்ட எழுநாள் அந்தி, ஆடுநுவன்று விழவின் நாடார்த் தன்றே" என்னும் சங்க நூல் மேற்கோளும் அறிக. ஏழாம் நாள் முடிவாகச் செய்யப்படும் திருவிழா **கணம்** எனப் பெயர் பெறும்.

அன்று இருமடங்கு செய்கை - முன் ஆறு நாளும் நிகழ்ந்தது போல ஒரு மடங்கும், விழா நிறைவின் பொருட்டுத் தனியாக ஒரு மடங்கும் ஆக இருமடங்கு என்க. **இருமடங்கு** - மிகுதிப் பொருள் தருதல் மாத்திரையாய் நின்றது என்பாருமுண்டு.

அழகுற அமைத்த - குறிச்சியை அலங்கரித்தலும் தம்மை அலங்கரித்தலும் முதலிய யாவும் அழகு பொருந்தச் செய்த. 686 பார்க்க. இவற்றின்வகை திருமுருகாற்றுப்படை யுள்ளுங் காண்க. **பின்றை** - பின்பு.

களிகொண்டாட—அமைத்த பின்னர்—ஏழா நாளின்—என்பனவும் பாடங்கள், 39

689. (வி - ரை) வெங்கதிர் விசும்பின் உச்சி மேவிய பொழுதில்-685 பார்க்க. **மங்கலம்** என்பதனை இயங்களுக்கும், பல என்பதனை வாழ்த்துக்கும் கூட்டுக. **வாழ்த்து** - மக்கள் வாயால் வாழ்த்துவது. வாழ்த்தெடுத்தியம்பினார்கள் (682) என்றது காண்க. அவ்வாறே இயங்களின் மங்கல ஆர்ப்புக்களும் மிக என்க.

தங்கள் தொல்மரபின் - தமது பழமையான மரபு வழிவந்த. ஆசிரியத் தொழிலுக்குத் தொன்மையும் மரபுவழி வருதலும் வேண்டப்படுவன என்பது நமது முன்னையோராகிய ஆன்றோர் துணிபு. ஒரு மரபும் பற்றாது வழிவருதலுமிலராய்ப் புதிதின் வந்தவரைச் சிறந்த ஆசிரியராகக் கொள்ளார் நம்முன்னோர். "குலவித்தை கல்லாமற் பாகம் படும்" என்பது கைவந்ததொரு பழமொழி. இவ்வாறல்லாது சிலர் பால் விஞ்சை மேம்பாடு காணப்படுவது ஒரோவழி உளதாம். அது விதியாகாது. வணிகமரபினர் இயல்பிலே கணக்கில் வல்லவராதலும், வழிவழிவரும் பழைய வேளாள மக்களுக்கு உழவின் அறிவு கல்லாமே அனுபவத்தில் வருதலும் பிறவும் காணலாம். இதுபற்றியே முன்னாள் வேடர்கள் வில்வித்தையில் **தங்கள் தொல் மரபில்** வந்த வலவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு பயிற்றினர்.

தனுத் தொழில் விஞ்சை என மாற்றுக. விற்றொழிற்கலை. வல்லவர் என்றது **வலவர்** என நின்றது. வலவர்பால் - ஏற்றைச் - சிலை பிடிப்பித்தார்கள் என்று முடிக்க. முறையிற் காப்புச்செய்த வில்லினை வலவராற் றிண்ணனார் கையிற் பிடிக்கும்படி செய்தார்கள். சிலை கையிற் பிடித்தலே அவ்வித்தையின் பயிற்சித் தொடக்கம் என்க. இவ்வித்தையின் மேன்மை விற்பிடிப்பினுள்ளே அமைவதாம் என்பதும் குறிப்பு. திண்ணன் விற்பிடிக்கின்றான் (678) என்றதும் காண்க. **வலவர்** என்ற பன்மையால் அவர்களது மரபிலே அவ்வித்தை வல்ல ஆசிரியர் பலர் உளராக அவரெல்லார்பாலும் வில்லினை முதலிற் றொட்டுப்பிடிப்பித்தலும் அவர்களது விழாவில் வழக்குப் போலும். அவ்வாசிரியர் பலருள்ளும் தக்க ஒருவனே ஆசிரியனாகக் கொள்ளப் பட்டானாதல் வேண்டுமென்பது முன்னர் "ஆசிலாசிரியன்" (686) என ஒருமையிற் கூறியதனாலுணரக் கிடக்கின்றது. இவ்வாறன்றி **வலவர்** என்பது சிறப்புப்பன்மை என உரைப்பினுமமையும்.

பொங்கு ஒளிக் கரும்போர் ஏறு - ஒளியைக் கரந்து உள்வாங்கும் இயல்புடையது கருமை. ஆயின், இவரது கருமை, ஒளி பொங்கிய அழகுடையது என்றார். முன்னர்க் "கருங்கதிர் விரிக்கு மேனிக் காமரு குழவி" என்றவிடத் துரைத்தது காண்க. **ஏறு** - ஆண்சிங்கம். **ஏறு** - இது பொதுமையின் விலங்குச்சாதி ஆணினைக் குறிப்பதாயினும், வரும் பாட்டிற் **சிங்கம்** என்பதனால் இங்கும் ஆண்சிங்கம் என்றுரைக்கப்பட்டது. "ஏறுபோற் பீடு நடை" என்றகுறளில் **ஏறு** - சிங்கம் என்றுரைத்தனர் பரிமேலழகர்.

பொருசிலை - போர்வல்ல வில். இவரது வில் முற்பிறவியில் அருச்சுனனாயிருந்த போது பன்றியை எய்து சிவபெருமானுடன் பொருதது போலவே இங்கும் பின்னர்ப் பன்றி வேட்டஞ் செய்தும், சிவபெருமானுக்குக் கானவூன் அமுதமாக்கி[illegible] காவல் புரிந்துஞ் செயல் செய்தமையின் பொருசிலை என்றார். ஏற்றைச் சிலையைப் பிடிப்பித்தார்கள். செயப்படு பொருள் அடுக்கிவந்தது. "முதலையைப் பிள்ளை(யைத்) தரச் சொல்லு காலனையே" என்ற ஆளுடைய நம்பிகளது திருவவிநாசித் தேவாரங் காண்க.

மேவிய போதில்—என்பதும் பாடம். 40

690. **போற்றட வரையின் பாங்கர்ப் புரிவுறு கடன்முன் செய்த
விற்றொழிற் களத்தி னண்ணி விதிமுறை வணங்கி மேவு
மற்றநாட் டொடங்கி நாளு மடற்சிலை யாண்மை முற்றக்
கற்றன னென்னை யாளுங் கானவர்க் கரிய சிங்கம்.** ௪௧

(இ - ள்) வெளிப்படை. அழகிய பெரிய மலையின் சாரலில் விருப்ப மிக்க (விற்றொழிலின்) கடன்களை யெல்லாம் முன்னர்ச் செய்துவைத்த விற்றொழிற் களத்திலே சேர்ந்து விதிப்படி முறையாக வணங்கிப் பொருந்திய அன்றைய நாளிலே தொடங்கி, ஒவ்வொருநாளும் வலியவில்லைஆளுந்தொழிலினை முற்றுப்பெறுமாறு முழுவதும் கற்று நிரம்பினர் என்னை ஆளுகின்ற கானவர்குலத்தில் அரியாய்அவதரித்த சிங்க வேறுபோன்ற திண்ணனார்.

(வி - ரை) **பொன்தட வரையின் பாங்கர்** - இது விற்றொழில் பயிற்றும் பயிற்சிக் களமிருந்த மலைச்சாரல் குறித்தது.

புரிவுறு கடன்முன் செய்த - செய்யத் தக்கனவாகிய கடன்களை முன்னமே செய்து வைத்திருந்த. அவை, தொழிற் பயிற்சிக் களத்தில் முன்னர்ச் செய்து வைக்கத் தக்க கடவுட் பராவுதல் முதலிய கடமைகள். வில்லினையும் மாணவகனையும் காப்பணிதலும், சிலையைச் சூழ்ந்து எழு நாள் குறிச்சியை வலங்கொள்ளுதலும், விற்பிடிப்பித்தலும்,முதலிய கடன்கள் குறிச்சியிற் செய்யப்படுவன. விற்றொழிற் பயிற்சிக்களம் குறிச்சிக்குப் புறம்பாய் அடுத்த மலைச்சாரலில் அமைவதாம். சிலைபிடிப்பிக்கு நன்னாளின் முன்னர் அவ்விடத்திலும் இதுபோலவே செய்கடன்களை முன்னரே செய்துவைத்தல் மரபு. சிலை பிடிப்பித்த பின்னர்க் குறிச்சியினின்று மாணவகனை ஆசிரியன் அக்களத்துக்கு அழைத்துச் சென்று விற்றொழில் பயிற்றுவிக்கத் தொடங்குவான். அச்சிறப்பு இங்குக் கூறப்பட்டது.

விற்றொழிற் களம்-விற்றொழில் கற்றற்குரிய களம். முற்காலத்தில் கலைபயில் இடங்கள் நகர முதலிய குடியிருப்பு இடங்களை அடுத்துப் புறம்பே அமைப்பது ஊர் அமைப்பாகும். விற்றொழிற் பயிற்சி யிடமாகிய களமும் இவ்வாறே குன்றவர் வாழும் ஊராகிய குறிச்சிக்குப் புறம்பே அதனை அடுத்த மலைச்சாரலில் அமைவதாம். இவ்வமைப்பு இக்கலைப் பயிற்சிக்கு இன்றியமையாததுமாம். என்னை? அம்புகளைக் குறிவைத்து எய்யும் கலையாதலின் அதற்குரிய அகன்ற வெளியும், மரங்கள் முதலிய பிறவும் வேண்டப்படும்; தனியிடமல்லாது குடியிருப்புக்கு அணிமையாயின் அங்கு வாழ்வாருக்கு இப்பயிற்சியால் இடையூறு நேரும்; இவை முதலிய காரணம் பற்றி விற்றொழிற்களம் **பொற்றட வரையின் பாங்கர்** அமைக்கப்பட்ட தென்க. ஊர்ப்புறம்பே ஓதுகிடைகளும் யாகசாலைகளும் அமைந்த அமைப்பினைச் சண்டீசநாயனார் புராணம் 3,4,6 திருப்பாட்டுக்களிற் கூறியதும் காண்க.

விதிமுறை வணங்கி - வில்லின் தொழிற்கலை பயிலத் தொடங்கும் மாணவகன் முதலில் வில்லினையும், ஆசிரியனையும் அதற்குரிய கடவுளையும் வேலன் முதலியவர்களையும் பெரியோரையும் வணங்குதல் மரபு. அம்மரபாலே வணங்கி.

மேவும் அற்றை நாள் - வில் விழா முடிவுறுகின்ற எழாநாளாகிய அன்று (688).

நாளும்-ஒவ்வொருநாளும். கல்விப்பயிற்சி முற்றும்வரை அதனை நாடோறும் பயில வேண்டும் என்பது முறை. **அடற்சிலை** - சிலைக்கு வலிமையாவது அதனை ஏந்தியோன் எண்ணியாங்கு வினைமுடிக்கத் தக்கதாகி உதவுதல்.உண்ணத் தகாதவற்றையும் உண்ணத் தக்கதாக ஆக்கும் வலிமை (681) என்ற குறிப்பும், முற்பிறப்பில் இவர் அருச்சுனனாகி இருந்தபோது ஏந்திய விற்சிறப்பின் குறிப்புமாம்.

சிலை ஆண்மை - வில்லை ஆளுந்தன்மை. **ஆண்மை** - வல்லமை என்பாருமுண்டு. அஃதீண்டைக்கேலா தென்க.

முற்றக் கற்றனன். முற்ற - நிறைவெய்த. கலையின் முற்றுதலாவது அதனாலாகிய முடிந்த பயனைத் தருதல். "கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ, னற்றா டொழாஅ ரெனின்" என்பது திருக்குறள். முற்றக்கற்றதனால் இது இறைவர்க்குப் பகலிற் கானவூ னமுதமாக்குதற்கும், இரவிற் காவல்புரிவதற்கும் பயன்பட்ட தென்பதும்

காண்க. அன்றியும் "கற்பனவு மினியமையும்...கூத்தாவுன் குரைகழற்கே, கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே" (திருவாசகம்) என்றபடி இக்கலை முற்றியதனால் மேலும் வேண்டப்படாது, இறைவன்பாலிற் "கன்றகல் புனிற்றாப் போல்வர்" என்று கூறும் நிலையில் விடுவதற்கே அமைந்ததும் காண்க.

என்னை ஆளும் - இது கவிக்கூற்று. சிலைக்கலை முற்றும் கற்று நிரம்பிய இவ்விடத்தில் ஆசிரியர் நாயனாருக்கு ஒரு வணக்கம்செய்து மேற்செல்கின்றார். நாயனாரது சரிதத்தை உலகச்சார்பு பற்றியதும் சிவச்சார்பு பற்றியதும் என இருபகுதியாகப் பிரிப்போமாயின் உலகச்சார்பின் பகுதி நிரம்புகின்றநிலை இது. இனி இது முற்றியபின் நாயனார் வேட்டையிற் புக்குச் சென்றவாறே சிவச்சார்பு பெறப்போக உள்ள பகுதி தொடங்குகின்றது. "ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனை" (சிவஞானபோதம் - 8-ம் சூத்திரம்) என்றபடி உண்மையில் வேடர் சேரியில் வளர்கின்ற மன்னவ குமாரராகிய திண்ணனாரது; அந்தச் சேரியில் வளரும் வளர்ச்சித்திறங் கூறும் பகுதி இங்கு முற்றுப்பெறுகின்றது. இனித் "தவத்தினி லுணர்த்த விட்டு...அரன்கழல் செல்"வதாகிய பகுதி தொடங்குகின்றது என்ற உண்மையுங் காண்க. சிவவழிபாட்டுக் கிரியைகளுட் புகுமுன் நியாசங்கள் முதலியவற்றாற் சுத்தி செய்துகொண்டு புகும் ஆகமவிதிபோல இங்குச் சிவச்சார்பு பெறப்புகும் நாயனார்க்கு வணக்கம்செய்து ஆசிரியர் மேற்பகுதி தொடங்குகின்றார். இஃது ஆசிரியரது மரபு. "ஒருமணத் திறத்தி னங்கு நிகழ்ந்தது மொழிவே னுய்ந்தேன்" (173), "மூவாண்டி னுலகுய்ய நிகழ்ந்ததனை மொழிகின்றேன்" (திருஞான - புரா - 54) முதலியவை காண்க. பின்னரும் "செய்வண்ணத் திறமொழிவேன் றீவினையின் றிறமொழிவேன்" (790) என்பது காண்க. **என்னை ஆளும்** என்றது எமக்குத் தலைவர் என்றபடி.

கானவர்க்கு அரிய - "அரும்பெறன் மறவர்தாயத்து" (658) என்றதும் காண்க. வேடர் குலத்துக்குக் கிடைத்தற்கரிய பேறாகக் கிடைத்தவர் என்பது கருத்து.

சிங்கம் - சிங்கம் போன்றார். உவமையாகு பெயர். இங்குக் **கரிய சிங்கம்** என்று கொண்டு கருமைநிறம் பற்றிய விசேட உரைக் குறிப்புக்கள் காண்பாருமுண்டு. அவை பொருந்தாமையறிக.

களத்தை—என்பதும் பாடம். 41

691. வண்ணவெஞ் சிலையு மற்றப் படைகளு மலராக் கற்றுக்
கண்ணகன் சாயல் பொங்கக் கலைவளர் திங்க ளேபோல்
எண்ணிரண் டாண்டின் செவ்வி யெய்தினா ரெல்லை யில்லாப்
புண்ணியந் தோன்றி மேன்மேல் வளர்வதன் பொலிவு போல்வார்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. எல்லையில்லாத சிவ புண்ணியங்களெல்லாம் ஒன்றுகூடி அவதரித்து மேலுமேலும் வளர்வதன்பொலிவைப் போன்றுள்ளாராகிய திண்ணனார் அழகிய விருப்பந் தரத்தக்க வில்வித்தையையும், அதனுடன் இனமாகிய ஏனைப் படைகளின் வித்தைகளையும் நிரம்பக் கற்று, விரிந்த அழகு மேன்மேற் பொங்க, எல்லாக் கலைகளும் நிரம்பியவாறே சிறக்கும் திங்களேபோலப், பதினாறுவயது ஆகின்றபருவத்தை யடைந்தனர்.

(வி - ரை) வெம் - சிலை - சிலைக்கு முன்னர் உரைத்த சிறப்புக்களைப் பார்க்க. **சிலை, படை** என்பன இங்கு அவ்வவற்றின் பயிற்சி குறித்தன. **வெம்** - விருப்பந் தரும். "முந்தை யறிவின் றொடர்ச்சியினான் முகைத்த மலரின் வாசம்போற், சிந்தை மலர வுடன்மலருஞ் செவ்வி யுணர்வு" (சண்டீசர் புராணம் - 13) என்றபடி முந்தைத் தொடர்பினால் இவர்க்கு வில்லின் கலையில் விருப்பம் மிக்கது; அதனை விரைவிற்

பயின்று நிரம்பினர் என்பதாம். சிலையை வேறு பிரித்தோதியதும் இக்கருத்துப் பற்றியே.

மற்றப் படைகள் - சுரிகை, வாள், வேல் முதலியன. "பயில்வது வெந்திறற் சிலையொடு வேல்வாண் முதலிய, வந்தமில் படைக்கல மவையே" - திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம் - நக்கீரதேவர் - பதினொராந் திருமுறை.

மலரக் கற்றல் - கலை முழுதும் நிரம்பக் கற்றல்.

கண்ணகன் சாயல் - இடம் விரிந்த அழகு.

கலைவளர் திங்களேபோல் - ஏகாரம் பிரிநிலை. திங்கள் கலை வளர்வதுங் குறைவதுமாயுள்ளது. வளர்ந்த கலைகள் என்றுங் குறையாமல் வளர்ந்தபடியே நிற்பதொரு திங்கள் உளதாயின் அதுபோல. "கண்ணிறை கதிரே கலைவளர் மதியே" (63), "வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தை" (728) என்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்திகள் புராணத் திருவாக்குக்களுங் காண்க.

எண்ணிரண் டாண்டின் செவ்வி - பதினாறு வயதாகிய பருவம். இதனை மணப் பருவம் - காளைப்பருவம் எனப் பலவாறும் விதந்து பேசுவர். "புண்ணியப் பதினாறாண்டு பேர்பெறும் புகலி வேந்தர்" (திருஞான - புரா - 1109) என்றது காண்க. புகலிவேந்தரைப் போன்று நாயனாரும் இப் பதினாறாண்டின் பருவத்திலே இறைவனை அடைந்து மீளா நெறி பெற்றது குறிக்கற்பாலதாம். **செவ்வி** - பருவம். முழுமதிக்குக் கலைகள் பதினாறும். மார்க்கண்டேயர் சரிதமுங் காண்க.

எல்லையில்லாப் புண்ணியம் - அளவில்லாத - குறைவுபடாத - என்றும் அழியாத சிவபுண்ணியம். புண்ணியம் என்பது இங்குச் சிவபுண்ணியங் குறித்தது. ஏனைப் பசு புண்ணியம் என்று கூறப்படுவனவெல்லாம், இவைபோலன்றி அழியும்படியான ஏக தேச இன்பங்களைக் கொடுத்து மீளப் பிறவிக்கு ஏதுவாவன. "புண்ணியப் பொருளாயுள்ள பொருவில்சீ ருருவி னானை" (666) என முன்னர்ச் சுட்டியதுங் காண்க. "புண்ணியா வுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்" முதலிய திருவாக்குக்களுங் காண்க.

புண்ணியந் திரண்டு—என்பதும் பாடம். 42

வேறு

692. இவ்வண்ணந் திண்ணனார் நிரம்பு நாளி
  லிருங்குறவர் பெருங்குறிச்சிக் கிறைவ னாய
மைவண்ண வரைநெடுந்தோ ளாகன் றானு
  மலையெங்கும் வனமெங்கும் வரம்பில் காலங்
கைவண்ணச் சிலைவேட்டை யாடித் தெவ்வர்
  கணநிரைகள் பலகவர்ந்து கானங் காத்து
மெய்வண்ணந் தளர்மூப்பின் பருவ மெய்தி
  வில்லுழவின் பெருமுயற்சி மெலிவா னானன். சங

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வண்ணமாகத் திண்ணனார் பருவம் நிரம்பிய காலத்தில் வலியிற் பெரிய குறவர்கள் வாழும் பெருமை வாய்ந்த சீறூர்க்குத் தலைவனாகிய கரிய மலைபோன்ற பெருந் தோள்களையுடைய நாகனும், மலைகளெங்கும் வனங்களெங்கும் அளவில்லாத காலங்கள் கையிலேந்திய அழகிய வில்லினாலே வேட்டையாடியும் பகைக் கூட்டத்தார்களுடைய ஆநிரைகள் பலவற்றைக் கவர்ந்தும் தனக்குரிய கானங்களைக் காத்தும் உடம்பின்கண் தளர்ச்சிதரும் மூப்புப்பருவத்தினை அடைந்து விற்றொழிலின் பெருமுயற்சியில் குறைவுற்றவனானான்.

(வி - ரை) இவ்வண்ணம் - நிரம்பும் நாளில் - மேலே 662 முதல் 691 வரை திண்ணனார் அவதரித்துப் பதினாறாண்டு வளர்ந்த சரிதங் கூறினார். இங்கு அதனை **இவ்வண்ண** மென்று சுட்டியவாறு. இந்தப் பதினாறாண்டினும் நிகழ்ந்த நாகனுடைய வரலாறு இவ்வொரு பாட்டிற் கூறிச் செல்கின்ற சரிதக் கவிச் சுவை காண்க. இப்பாட்டு முதல் 705 வரை பதின்மூன்று திருப்பாட்டுக்களில் கதைப் போக்காக உரைநடை போன்று சரித நிகழ்ச்சி கூறிப் போகும் உயர்ந்த கவி நடைச் சிறப்பும் யாப்பமைதியும் குறிக்கொள்க. இவ்வாறு இடத்துக்கேற்றபடி மாற்றி யாப்பமைதியும் செய்யுணடையும் மேற்கொண்ட சிறந்த காப்பிய இலக்கிய அமைதி நமது ஆசிரியர்க்கேயுரிய சிறப்பியல்புகளில் ஒன்று. திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் புராணம் 443 முதல் 485 வரை உள்ள பகுதியும் பிறவும் காண்க. இதனைக் கதைசொல்லும் போக்குச் சுவை (Narration) என்பர் நவீனர்.

இருந்துறவர் - மறக்குலமாதலின் இவ்வாறு குறித்தார். இவர் வாழ்க்கைத்திறம் பற்றி முன் உரைத்தவை யெல்லாம் நினைவுகூர்க.

பெருங் குறிச்சி - கானவர்களின் பெரிய குடிவாழ்க்கைக்குரிய இடங்கள். ஊர்கள் சிறூர்களேயாயினும் இவ்வாறு பல ஊர்களைக் கொண்ட பெரிய மலை எல்லையாதலின் பெருங் குறிச்சி என்றார்.

மைவண்ண வரை (நெடுந் தோள்) - கரியமலை. "கருவரை காள மேக மேந்திய தென்ன" (664) என்றது காண்க. **வரை** - சலியாது தாங்கும் தன்மையும் நெடுமையும் பெருமையும் குறித்தது. "அளக்க லாகா வளவும் பொருளும், துளக்க லாகா நிலையுக் தோற்றமும், வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையு மலைக்கே" (நன்னூல் - பாயிரம் - 28) என்ற இலக்கணமுங் காண்க.

வரம்பில் காலம் - திண்ணனாரைப் பெற்றெடுத்த பின் அவர் இப்பருவம் எய்தும் வரை அனேக முறைகள்.

மலையெங்கும் வனமெங்கும் - தன்னுடைய ஆட்சிக்குட்பட்ட நிலங்களேயன்றி அடுத்துள்ள மலைகளும் காடுகளும். இவ்வாறு பிறபுலங்களிற் புக்கு வேட்டையாடுதலும் ஆநிரைகவர்தலும் தகுமோ? எனின், அஃதவர் திணையொழுக்க மென்க. "இம்மறக்குடியில் தாயம் பற்றிவருகின்ற ஆறெறி, சூறை, ஆகோள்முதலிய வற்றால் விளையும் வளங்குன்றி, அறக்குடிகளைப் போலச் சினங்குறைந்து செருக்கடங்கி விட்டார்கள்" என்று அடியார்க்கு நல்லார், "மறக்குடித் தாயத்து வழிவளஞ் சுரவா தறக்குடி போலவிந் தடங்கின ரெயினரும்" என்ற (12. வேட்டுவவரி - 14 - 15) சிலப்பதிகாரத்தின் கீழ் உரைத்தவை காண்க. "தெவ்வர் கணநிரைகள் பலகவர்ந்து" "தெம்முனையி லயற்புலங்கள் கவர்ந்து கொண்ட திண்சிலையின் வளம்"(704) என்றவை காண்க. அன்றியும், அயற்புலங்களில் மலைச்சாரல்களில் உள்ள மிருகங்கள் மீதூர்ந்து வந்து இவர்களது புனங்களையும் பிறவற்றையும் அழிவு செய்யாதவண்ணம் அவற்றை அங்கங்குச் சென்று வேட்டையாடுதலும் இயல்பாம். இதுபற்றி அவர்கள் "மலைத் தடஞ் சாரற்புனங்களெங்கும்......மிருகங்கள் மிகநெருங்கி மீதூர் காலை" என வரும் பாட்டிற் கூறியதும், "திங்கண்முறை வேட்டைவினை தாழ்த்த" தென்று வேட்டஞ் செய்தற்கு உரிய பருவங்களைக் குறித்ததும் காண்க.

தெவ்வர் கணம் - பகைவர் கூட்டம். **நிரை** - ஆநிரைகள். ஆகோள் குன்றவர் தொழில்களில் ஒன்று.

கானம் காத்து - மேற்சொல்லிய வேட்டமும் நிரைகவர்தலும் கானங்காக்குந் தொழிற் குரியவகைகள்.

மெய்வண்ணம் தளர்மூப்பின் பருவம் - மெய்தளர்ந்த மிக்க மூப்புப்பருவம். "இவர்க்கினி புதல்வர்ப் பேறே, யரியதென் றெவருஞ் சொல்ல" (659) என்றாதலின் அதுபோழ்து நாகனுக்கு அறுபதுக்கு மேலாயின ஆண்டுகள் சென்றிருக்கக்

கூடு மெனவும், அதன் பின் இது போழ்து பதினாறாண்டுகள் சென்றன வாதலின் இங்கு அவனுக்கு எண்பது ஆண்டு வரை சென்றிருக்கு மெனவும் ஊகிக்கக் கிடத்தலான் இவ்வாறு கூறினார். திண்ணனார் அவதரித்த பின்னரும் அவன் பல காலம் வேட்டையாடியும் நிரைகவர்ந்தும் கானங்காத்தும் வந்தானெனப்படுதலால் மிக மூத்த வயதாகும் வரை அவன் உறுதிபெற்ற உடல்வன்மையுடன் வாழ்ந்தான் என அறியலாம். இற்றைநாள் மக்கள் இளவயதில் மூப்படைந்து ஒன்றுக்கு முதவாது மருத்துச்சாலைகளை நிரப்பியுழலும் அல்லல்வாழ்க்கையை இதனுடன் ஒப்பிடுக. மூப்புப்பருவத்தி னியல்புகளைக் "கனைகொ ளிருமல் சூலைநோய் கம்ப தாளி குன்மமும், இனைய பலவு மூப்பினோ டெய்தி வந்து நலியாமுன்" (ஆளுடையபிள்ளையார் - பண் - நட்டராகம் - திருவிராகம் - திருக்கோவல் வீரட்டம்), "தனித்தொருதண் டூன்றி மெய் தளரா முன்னம்"(தனித்திருத்தாண்டகம்), "குயிலொத் திருள்குஞ்சி கொக்கொத் திருமல், பயிலப் புகாமுன்னம்" (பதினோராந்திருமுறை - க்ஷேத்திரத் திருவெண்பா 12) என்பனவாதி திருவாக்குக்களிற் காண்க. உடல்வலி குறைந்தகாலத்து உடல் முயற்சியாற் செய்யப்படும் வில் முதலிய தொழில்கள் பயன்படா என்க. **வண்ணம்** - அழகு எனக் கொண்டு, மெய்யினது அழகு கெடும்படியான மூப்புப் பருவம் என்பாரு முண்டு.

வில் உழவு - உழவு - தொழிற் பெயர். "வில்லே ருழவர்" - குறள்.
மெலிவதானான்—என்பதும் பாடம். 43

693. அங்கண்மலைத் தடஞ்சாரற் புனங்க ளெங்கு
மடலேனம் புலிகரடி கடமை யாமா
வெங்கண்மரை கலையொடுமான் முதலா யுள்ள
மிருகங்கண் மிகநெருங்கி மீதூர் காலைத்
"திங்கண்முறை வேட்டைவினை தாழ்த்த" தென்று
சிலைவேடர் தாமெல்லாந் திரண்டு சென்று
தங்கள்குல முதற்றலைவ னாகி யுள்ள
தண்டெரிய னாகன்பாற் சார்ந்து சொன்னார். ௪௪

(இ - ள்) வெளிப்படை. அழகிய இடங்களையுடைய மலைகளின் பெருஞ்சாரல்களும் புனங்களுமாகிய எவ்விடங்களிலும் வலிய காட்டுப்பன்றியும், புலி, கரடி, கடைமை, காட்டுப்பசு, மரை, மான் முதலாகிய மிருகங்களும் மிகவும் நெருங்கி மேற்சென்று அழிக்கத் தொடங்கியபோது, "திங்கள்முறை வேட்டைச் செயல்கள் நிகழாது தாழ்த்தமையாலே இக்கொடுமைகள் நேர்ந்தன" என்று வில்லேந்திய வேடர்கள் எல்லாரும் ஒருங்கு கூடிச் சென்று தங்கள்குலத் தலைவனுயுள்ள குளிர்ந்த மாலைசூடிய நாகனிடத்துச் சேர்ந்து சொன்னார்கள்.

(வி - ரை) மலைத் தடஞ் சாரல் அங்கண் புனங்கள் என மாற்றியுரைத்தலு மொன்று. **தடஞ் சாரல்** - செறிந்து பரந்த சாரல்கள். **சாரற் புனங்கள்** - மலைச் சாரலில் குறவர் வாழிடங்களும் அவர்களது தினைப்புன முதலியனவும்.

அடல் ஏனம்......முதலாயுள்ள - இவை அச்சாரல்களிலும் அயற்புலங்களிலும் வாழ்ந்து இவர்களது புனங்களில் மீதூர்ந்து வந்து பயிர்களையும் இவர்களது ஆநிரை முதலிய பிராணிகளையும் அழிப்பன. விலங்குகளை, இங்கு இவர்களுக்கு கொடுமையும் அழிவுசெய்யும் சத்தியும் பற்றிய வரிசையாற் கூறினார். ஏனம் புலியினும் சிறிதாயினும் பயிர்களை அழிக்கும் செயலிற் பெரிது. அன்றியும் இச்சரிதவேட்டையிற்பன்றி முதன்மைபெற்று நாயனாரைத் திருக்காளத்திமலைகாணமுன்ஓடி அழைத்துச்சென்றது. இச்சிறப்புக்கள்பற்றி இதனை முதலில் வைத்ததோடு **அடல்** என்ற

அடைமொழியும் தந்து சிறப்பித்தார். ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரத்ினும் ஏனத் திரளோடு என ஒடு உருபு தந்து வேறு பிரித்து முதலில் வைத்ததும் காண்க.

கடமை - ஒருவகைக் காட்டுப் பசு. கடமையாகிய ஆமா என்பாருமுண்டு. **ஆமா** - காட்டுப் பசு.

வெங்கண்மரை - வெவ்விய கோபக்கண்ணுடைய மரைமான். **மரை** - மானின் ஒருவகை. **கலை** - மானின் மற்றொருவகை. இவை மெல்லியவாய் நீண்டு கிளைத்த கொம்புகளையுடையன. **மான்** - வேறுமான்வகை. **கலை** - ஆண் என்றும், **மான்** - பெண்மான் என்றும் கூறுவாருமுளர். இங்குக் கூறியவை பலவகை மானினங்களைக் குறிப்பன என்பது 726 - 728-ம் பாட்டுக்களானுமறிக.

மிகநெருங்கி மீதூர்தலாவது மிருகங்கள் தாந்தாம் வாழும் நெருங்கிய காட்டினிடங்களை விட்டு வெளிப்போந்து குன்றவர் வாழும் குறிச்சிகளிலும் அவரது புனங்களிலும் புக்கு உயிர்களுக்கும் பயிர்களுக்கும் தீங்குசெய்தல்.

திங்கள் முறை வேட்டை - குறித்த மாதங்களிலேனும் இத்தனை மாதத்துக்கொரு முறையென்ற முறைபற்றியேனும் காடுவளைத்து வேட்டையாடுதல். மாதந்தோறும் என்றுரைப்பாரு முண்டு. அது பொருந்தாதென்க.

தண்தெரியல் நாகன் - **தெரியல்** - ஈண்டு வேடர்க்குரிய மாலை.

கலைகளோடு முதலா—பலநெருங்கி—சினவேடர்—என்பனவும் பாடங்கள். 44

994. சொன்னவுரை கேட்டலுமே நாகன் றானுஞ்
சூழ்ந்துவரு தன்மூப்பின் றொடர்வு நோக்கி
முன்னவர்கட் குரைசெய்வான் "மூப்பி னாலே
முன்புபோல் வேட்டையினின் முயல கில்லே ;
னென்மகனை யுங்களுக்கு நாத னாக
வெல்லீருங் கைக்கொண்மின் !" னென்ற போதின்
அன்னவரு மிரங்கிப்பின் மகிழ்ந்து தங்கோ
னடிவணங்கி யிம்மாற்ற மறைகின் றார்கள்— சரு

695. " இத்தனைகா லமுநினது சிலைக்கீழ்த் தங்கி
யினிதுண்டு தீங்கின்றி யிருந்தோ !; மின்னும்
அத்த ! வுன தருள்வழியே நிற்ப தல்லா
லடுத்தநெறி வேறுளதோ ?; வதுவே யன்றி
மெய்த்தவிறற் றிண்ணனையுன் மரபிற் சால
மேம்படவே பெற்றளித்தாய் ; விளங்கு மேன்மை
வைத்தசிலை மைந்தனையீண் டழைத்து நுங்கள்
வரையாட்சி யரு" ளென்றார் மகிழ்ந்து வேடர். சசு

694. (இ - ள்) வெளிப்படை. வேடர்கள் சொன்ன சொல்லைக் கேட்டலுமே நாகனும் தன்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு வருகின்ற மூப்பின் றொடர்ச்சியை நோக்கி முன்னின்ற அவர்கட்குச் சொல்வானாகி, "மூப்புக்காரணமாக முன்புபோல வேட்டையில்முயலும் வலிமையில்லேன். ஆதலால் என்மகனை உங்களுக்குத் தலைவனாக நீங்கள் எல்லீரும் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்" என்று உரைத்த போதில், அவர்கள் முதலில் இரங்கிப், பின்னர் மகிழ்ந்து, தமது தலைவனை வணங்கிப் பின்வரும் வார்த்தைகளைச் சொல்வார்களாய்— சரு

695. (இ - ள்) வெளிப்படை. "இத்தனை காலமும் உன்னுடைய சிலையாட்சியின் கீழே தங்கி இனிதாக உண்டு தீங்கின்றி வாழ்ந்திருந்தோம்!; அத்தனே! நீ கட்டளையிட்டருளிய வழியிலே அமைந்து நிற்கின்றதல்லாமல் எங்களுக்கு அடுத்த நெறி வேறுமுண்டோ?; அதுவேயுமன்றி, மெய்த்த விறலுடைய திண்ணனை உன் மரபிலே மிகவும் மேன்மையடையவே பெற்று அளித்தாய்; விளங்கும் மேன்மைவைத்த வில்லினை ஏந்திய உன் மைந்தனை இங்கே அழைத்து உங்களுக்குரிய மலையாட்சி யுரிமையை அவனுக்குக் கொடுத்தருள்வாயாக" என்று அவ்வேடர்கள் மகிழ்ந்து கூறினர். சசு

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

694. (வி - ரை) சொன்ன உரை - சிலைவேடர் திங்கள்முறை வேட்டைவினை தாழ்த்ததென்று சொல்லிய முறையீடு.

தன் சூழ்ந்து வரும் என மாற்றுக. தன் சத்திகளை யெல்லாம் ஒடுக்கித் தன்னைச் சுற்றிக் கொண்டு வருகின்ற. மாலையில் இருள் கணந்தோறும் வந்து சூழ்ந்து கண்ணை மறைப்பது போலவும், தனது நூல் வலயத்துட்பட்ட பிராணியினைச் சிலந்தி வாய் நூலாற் சுற்றிச் சுற்றிப் பிணிப்பது போலவும் கணந்தோறும் சூழ்ந்து உடற் சத்தியை ஒடுக்கும் என்பார் **சூழ்ந்துவரும்...தொடர்வு** என்றார். **தொடர்வு** - பிணிப்பு.

மூப்பினாலே முயலகில்லேன்-மூப்பினால் வரும் ஏதங்கள் முன்பாட்டி லுரைக்கப்பட்டன. கில் - ஆற்றலுணர்த்தும் இடைச்சொல். "கேட்கவுங் கில்லேனே"—**திருவாசகம் - திருச்சதகம் - 33.**

நாதனாக - அரசனாக, தலைவனாக.

கைக்கோண்மின் - ஏற்று அவன்கீழ் அமைந்து நடந்து கொள்ளுங்கள். வழிவழி அரசனையினும் குடிகளின் அங்கீகாரத்தின் மேல் அரசனுந் தலைமைத்தன்மை நிலை பெறுவதாம் என்ற உண்மையினை இங்குக் காண்க. **கோண்மின்** என்றலே அமையுமாயினும் **கைக்கோண்மின்** என்றார். கை என்பது கைகூடும் என்புழிப்போல உபசர்க்கமாய் உறுதிப் பொருள் தந்து நிற்பதோர் இடைச்சொல்.

இரங்கிப் பின் மகிழ்ந்து - இஃது நாகனது உரை கேட்டவுடன் வேடர்களின் மன நிகழ்ச்சிகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக உணர்த்துவதாம். முதலில் தமது தலைவனது மூப்பு நிலையினையும் அதுகாரணமாக அவன் தமது தலைவனாந் தன்மையினின்று நீங்குவதனையும் பற்றி இரக்கம் வந்தது; பின்னர் அவன் மகனைத் தமக்கு மேன்மையுடைய தலைவனாகப் பெறும் பேறு பற்றி மகிழ்ச்சி வந்தது என்க.

அடிவணங்கி - தலைவனிடம் விசேட அறிக்கை செய்யும் முறை.

முயல்கிலேனான்—என்பதும் பாடம். 45

695. (வி - ரை) **நினது சிலைக்கீழ்த் தங்கி** - **சிலை** - இங்கு அரச அடையாளங் குறித்தது. சிலையின் ஆட்சியாற் பெற்ற காவலின் கீழமைந்து என்பது பொருள். "வெண்கொற்றக் குடையும் நவமணி முடியும் சிங்காதனமும் மன்னவர்க்கேயுரிய சிறப்படையாளமாம்" - என்ப. (சிவஞானபோதச் சிற்றுரை - 8-ம் சூத்திரம்.) மன்னவனது குடையைத் "தண்ணளி வெண்குடை" எனவும், அதன் நிழலின்கீழ் உலகம் குளிர்ந்து காவல் பெற்று நிற்குமெனவும் உபசரித்துக் கூறுவது மரபு. அதுபோல இங்கு, வேடர் தலைவன் ஆட்சி புரிந்து காவல்தர இன்றியமையாச் சிறப்பின் உள்ளது அவன் கையேந்திய வில்லேயாதலின் அச்சிலையின் கீழ் அவன் குடிமக்கள் தங்கினார் என்பதாம்.

இனிதுண்டு தீங்கின்றி - வழிவழி அரசனேயாக, அல்லது தலைவனேயாக, அல்லது அரசாங்கமேயாக, இன்னோர் குடிகளுக்குச் செய்து தரவேண்டிய இன்றியமையாத கடமைகள் இரண்டேயுள்ளன. அவையாவன, அவர்களைப் பசியின்றி இனிதுண்டு வாழ வைத்தலும், அவர்தம் உடலுக்கும் உடைமைக்கும் பிறரால் எவ்விதத் தீமையும் நேராதபடி காவல்பெற்று வாழவைத்தலும் என்ற இவைகளேயாம். அர

சாங்கத்தின் உள்ளுறையாகிய இந்தக் கடமைகளை இங்கு வேடர்கள் தமது தலைவன் தமக்களித்த காவலின் பெற்றியைப் பாராட்டும் முறையால் பேரமைச்சராகிய ஆசிரியர் அவ்வேடர்களது வாக்கில் வைத்துக் காட்டிய அழகு காண்க. **தீங்கின்றி - தீங்கு** - அரசர் கள்வர் முதலாயினோரால் வரும் தீமைகள். இதுபற்றி 121-ம் திருப்பாட்டில் உரைத்தவை காண்க.*

அத்த உனது அருள் வழியே......வேறுளதோ ? என்றும், **வரை ஆட்சி அருள்** என்றும் வருவன தலைவன்பால் குடிகளாகிய வேடர் பணிவுடன் விண்ணப்பிக்கும்முறை. Ever your Majesties' subjects - Graciously pleased என்பனவாதி மரபு வழக்குக்களும் காண்க.

அதுவேயன்றி - இனிஆண்டு தீங்கின்றி இருக்க வைத்ததுமன்றி.

மெய்த்த விறல் - உடல் வலிமை மிக உடைய. **மெய்** - உடம்பு. **மெய்த்த** - உடம்பின் கண்ணதாகிய. பெயர்ச்சொல் லடியாகப்பிறந்த பெயரெச்சம். இவர்கள் கண்டதும்,இவர்களது சிலையாட்சிக்கு வேண்டுவதும் அதுவேயாதலின் அதனை இங்குக்குறித்தனர். மூப்பினால் வேட்டையினில் முயலகில்லேன் என்ற தலைவனை நோக்கி உன்னினும் மிக்க உடல் வலிபெற்று அதனால் எங்களைக் காக்கவல்ல மகனைத் தந்தனை என்று வேடர்கள் குறித்தபடி. **மைந்தனை** என்ற குறிப்புமது. ஆயின் இங்கு அவர்களறியாமலே, **மெய்த்த விறல்** என்றது உண்மையன்பு உருப்பட்டு வந்த தவவலிமை பெற்ற என்றதோ ருண்மைப்பொருள் தொனித்தலும் காண்க. "அன்பின் மெய்ம்மை யுருவினையும்" (திருஞான - புரா - 1023) என்றது காண்க.

மாபில் சால மேம்படவே - உன் மரபில் வந்த பிறர் யாவரினும் மிக மேலோங்க. இங்கும் பிறிதோருண்மைப் பொருட்குறிப்புக்காண்க. இவ்வாறே பின்னர்த்தேவராட்டி வாக்கில் "நின் அளவி லன்றி மேம்படுகின்றான்" (700) என்ற இடத்தும் பிறிதோருட் குறிப்பும், சரித நிகழ்ச்சியின் முற்குறிப்பும் காண்க. பிறவும் இவ்வாறே அங்கங்கும் இச் சரிதத்துட்கண்டு கொள்க.

விளங்கும் மேன்மை வைத்த சிலை - முன்னர் வில் விழாவிற்கூறிய சிறப்புக்களும் மேன்மையும் கொண்டசிலை. **மைந்தனை** - **மைந்து** - வல்லமை. நீ ஏவியதன் அளவேயன்றி அவனும் அதற்குத் தகுதிபெற்ற வன்மையுடையோன் என்பதாம்.

நுங்கள் வரை ஆட்சி அருள் - உங்களுக்கு வழிவழி உரிமையாய் வந்த மலையாளும் தலைமையை அவனிடத்து ஏற்றுக - அரசனுக்குக என்றார். **நுங்கள்** - நீ கூறியவாறு எங்கள் இசைவேயன்றி உங்களுக்கே உரிமையுடையதான. **அருள்**-உரியமரபிற்கொடுக்க. இம்மரபுகள் 701 - 702-ல் உரைக்கப்பட்டன. 46

696\. சிலைமறவ ருரைசெய்ய நாகன் றானுந்
திண்ணனைமுன் கொண்டுவரச் செப்பி விட்டு
"மலைமருவு நெடுங்கானிற் கன்னி வேட்டை
மகன்போகக் காடுபலி மகிழ வூட்டத்
தலைமரபின் வழிவந்த தேவ ராட்டி
தனையழைமி" னெனவங்குச் சோர்ந்தோர் சென்று
நிலைமையவ டனைக்குரைப்ப நரைமூ தாட்டி சள
நெடிதுவந்து விருப்பினொடுங் கடிது வந்தாள்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. வில்லேந்திய வேடர்கள் இவ்வாறு சொல்ல, நாகனும், திண்ணனை அழைத்துக் கொண்டு வரும்படி முன்னர்ச் சொல்லியனுப்பிவிட்டு,

---

*எனது சேக்கிழார் 49, 50 பக்கங்கள் பார்க்க.

"மலைகளிற் பொருந்திய பெருங்காட்டில் என்மகன் கன்னிவேட்டைக்குப் போவதற்காகக் காட்டுத் தெய்வங்கள் மகிழுமாறு பலிகளை ஊட்டுவதற்கு எனது தலைமை பெற்ற மரபின் வழிவழி வந்த தேவராட்டியை அழையின்கள்" என்று சொல்ல, அங்குள்ளோர் சென்று அந்நிலைமையை அவ்வாறே அவளுக்கு அறிவிக்க, நரைமூதாட்டியாகிய அவளும் பெரிதும் மகிழ்ந்து விருப்பத்தோடும் விரைந்து வந்தாள்.

(வி - ரை) உரைசெய்ய - வரை ஆட்சியை மகனுக்கு அருள்க என்று சொல்ல.

கொண்டுவா - அழைத்துக்கொண்டு வருமாறு. **முன் செப்பிவிட்டு** என்க.

மலைமருவு ....அழைமின் - இவை நாகன் அங்கிருந்த வேடர்களைப் பார்த்துக் கூறியவை. நாடகச்சுவை பெற முன்னிலைக் கூற்றாக அவன் சொல்லிய வாறு கூறினார். மேலிரண்டு பாட்டுக்களினும் இவ்வாறே கூறியதுங் காண்க. நாகன் வேடர்கள் கேட்டவாறு தன்மகன்பால் வரையாட்சியைச் சூட்டி அவனை அவர்களுக்குத்தலைவனுக்குவது மன்றி, அன்றைக்கே அவன் கன்னிவேட்டைக்குச் செல்லுமாறு காடுபலியூட்டச் செய்யவும் தொடங்கி விட்டான். இது குடிமக்களின் முறையீடு கேட்ட நற்றலைவன் செய்யும் தன்மையாம்.

மலைமருவும் நெடுங்கான் - "அங்கண்மலைத் தடஞ்சாரற் புனமெங்கும்" (693) என்றது காண்க.

கன்னிவேட்டை - பயிற்சிப் பொருட்டா னன்றித் தொழிற்பொருட்டான் முதல் முறையாக வேட்டையிற் றொடங்குதலை இவ்வாறு கூறுதல் மரபு. இவ்வாறே நவீனரும் Maiden speech - Maiden attempt என்று வழங்குதலுங் காண்க. **மகன் கானில் கன்னி வேட்டைபோக** எனக் கூட்டுக.

காடு மகிழப் பலி ஊட்டுக - என்க. **காடு** - இங்கு ஆகுபெயராய்க் காட்டில் வாழுஞ் சிறு தெய்வங்களைக் குறித்து நின்றது. "காட்டிலுறை தெய்வங்கள் விரும்பியுண்ணக் காடுபலி ஊட்டு" (699) என்றது காண்க. **காடுபலி** என்றது ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டு வனதெய்வங்களுக்குக் காட்டிற் பலியிடுவதைக்குறிக்கும் குழூஉக் குறி என்றலுமாம்.

தன்மரபின் வழிவந்த - தன்மரபு - தலைமைபெற்ற மரபு - தங்கள்மரபில் வழிவழியாகவந்து அக்குலத்தவர்பொருட்டுத் தெய்வந் தொழுவதற் கென்று அக்குலத்தில் முதியாளொருத்தியை வழிவழியாக நியமித்து அவளுக்கு வேண்டுவன படி முறை அளித்து வருதல் பெருமரபுகளின் பழைய வழக்கு. இவ்வாறு நாகன் இத்தேவராட்டிக்கு அமைத்த படிமுறை 698-ல் காண்க.

தேவராட்டி-உபாசனையினால் தெய்வ ஆவேசம் தன்வடிவிலே வரப்பெற்று அதன் அருளிப்பாடுகளை வழிபடுவோருக்கு அளிப்பவள்; தெய்வத்தால் ஆளப்பெற்றவள்; தெய்வ மேறப்பெற்றவள் என்பர். இவளைப், "படிமத்தாள்", "அணங்கு சார்ந்தாள்" (698), "வரைச் சூராட்டி" (700), "தெய்வநிகழ் குறமுதியாள்" (701), "கடவுட் பொறையாட்டி" (714), "அணங்குடையாட்டி" (716), "அணங்குறைவாள்"(802) என்று கூறுகின்றவாற்றால் இவளியல்புகள் தெரிக்கப்பட்டன.

நிலைமை - நாகன் மகனுக்கு வரையாட்சி யருளுதலும் கன்னிவேட்டைக்குக் காடு பலியூட்டலும் ஆக உள்ள செய்திகள். நாகன் கூறிய செய்தியை அவளுக்கு உரைத்தார் என்னுது **நிலைமை உரைசெய்து** என்றது இங்கு நிகழ்ந்தவை யாவும் மேல் ஆகவேண்டுவனவும் அவள் உளங்கொளத் தெருட்டுதல் குறித்தது.

நரை மூதாட்டி - நரைத்து மிக்க மூப்பு அடைந்தவள். **மூதாட்டி** - முதுமையால் ஆளப்பட்டவள். இவளுடலின் முதுநிலையைப்பற்றி மேல்வரும் பாட்டிற் கூறுவதும் பிறவும் காண்க.

697. கானில்வரித் தளிர்துதைந்த கண்ணி சூடிக்
கலைமருப்பி னரிந்தகுழை காதிற் பெய்து
மானின்வயிற் றரிதாரத் திலக மிட்டு
மயிற்கழுத்து மனவுமணி வடமும் பூண்டு
தானிழிந்து திரங்கிமுலை சரிந்து தாழத்
தழைப்பீலி மாவுரிமேற் சார வெய்திப்
பூநெருங்கு தோரைமலி சேடை நல்கிப்
போர்வேடர் கோமானைப் போற்றி நின்றாள். சஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. தேவராட்டி வரிபொருந்திய காட்டுத் தளிர்களாலாகிய முடி மாலையைச் சூடிக், கலைமான் கொம்பின் அரிந்த குழையைக் காதிலணிந்து, மான்வயிற்றி னரிதாரத்தாற் பொட்டிட்டு, மயிற் கழுத்துப் போன்று வன்னமிட்ட சங்குமணி வடமும் பூண்டு, முலை தொங்கித் திரங்கிச் சரிந்து தாழ, இடையிற் கட்டிய மாவுரிமேல் தழையுடன் மயிற்பீலியும் தொங்க வந்துசேர்ந்து பூவும் மலைநெல்லுஞ் சேர்ந்த அட்சதையைக் கொடுத்துப் போர்வல்ல வேடர் தலைவனுகிய நாகனைத் துதித்து நின்றாள்.

(வி - ரை) இதனால் தன் அரசனைக் காணவந்த தேவராட்டியின் வடிவங் கூறினார். இங்கு அவள் அலங்கரித்துக் கொண்ட அணியும் உடையும் ஆகிய பொருள்கள் யாவும் குறிஞ்சியாகிய அந்நிலத்துக்குரிய கருப்பொருள் விளைவுகளாகி விலை கொடுத்துத் தேடி யிடர்ப்படாமல் அங்கு எளிதிற் பெறும் பண்டங்களே யாதல் காண்க. இதுபற்றி 667ல் உரைத்தவையும் பிறவும் காண்க. தேவராட்டியின் அணியையும் உடையையும் விளக்கும் நெறியால் அந்தந்த நிலப்பொருள்களினின்றே மக்கள் தம் உணவு உடைகளை ஆக்கிக்கொள்ளும் மாபினையும் ஆசிரியர் உடன்காட்டியவாறு காண்க.

வரித்தளிர் - வரிகளையுடைய தளிர்கள். முடிமாலை **கண்ணி** எனப்படும். "மாதர் பிறைக்கண்ணி யானை" என்ற தேவாரங் காண்க.

கலை மருப்பின் அரிந்த குழை - கலைமானின் கொம்பில் அளவுபட அரிந்தெடுத்துக் குழைபோலச் செய்த காதணி.

மானின் வயிற்று அரிதாரத் திலகம் - "கள்ளிவயிற்றி னகில்பிறக்கு மான்வயிற்றி, ளொள்ளரி தாரம் பிறக்கும்" என்றபடி மான் வயிற்றினின்றும் எடுப்பது அரிதாரம். இது உயர்ந்த அரிய பொருள், ஆன் வயிற்றிற் கோரோசனை எடுப்பதுபோல. இதுவன்றி கல்லினின்றும் எடுப்பது ஒருவகை அரிதாரம். அது மனோசிலை எனப்படும் தாழ்ந்த வகை யென்பர்.

மயிற்கழுத்து மனவுமணி வடம் - மயிலின் கழுத்துப் போல நீலமிக்க நிறம் பொருந்தச் சங்குமணிகளைச் சாயமேற்றி வடமாகப்பூணுதல் வழக்கு. மயிலின்கழுத்தை அரிந்து உலர்த்தி யிடையிடை பலகறைமணியும் கோத்த வடமென்றுரைப்பாருமுண்டு. இது பொருந்தாஉரை யென்க. இந்நாளில் செவந்திப்பூத்திருகு, மாங்காய் மாலை முதலியனவாக வழங்கும் அணிவகைப்பேர்களைப்போல அந்நாள் அந்நாட்டில் மயிற்கழுத்துப்போல அமைந்த மனவுமணிவடம் அப்பெயர் பெற்றதென்பதுவே அமைவுடைத்தாம்.

இழிந்து திரங்கி முலை சரிந்து தாழ - தேவராட்டியினது மிக மூத்தபருவங் குறித்தது. "கொங்கைதிரங்கி" - அம்மை மூத்ததிருப்பதிகம். அம் மலைநாட்டுப் பெண்கள் இடையில் உடையணிவதன்றி மேலால் எவ்வகை ஆடையுமணிவது வழக்கிலாமையறிக.

தழைப்பீலி - தழையுடன் கூடிய பீலி. உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த மூன்றனுருபு தொக்கது. தழையாலாகிய மயிற்பீலி என்பாருமுண்டு. இடையிற் கட்டிய

மரவுரியாடையின் மேல் தழைகளை வரிசைபெற மேலாடைபோலத் தொங்கவிடுதல் மரபு. தன் அரசனைக் காணவந்தா ளாதலால் மயிற்பீலியுஞ் சேர்த்தணிந்தாள். பூ - தெய்வத்தை அருச்சித்த பூ. **பூ நெருங்குதோரைமலி சேடை நல்கி** - பூவும் மலை நெல் லரிசியுஞ் சேர்த்து ஆசீர்வதித்துக் கொடுக்கும் மரபு கூறியபடி. **தோரை** - மலை நெல். **சேடை** - அட்சதை. மூனை முறியாமல் பிளவுபடாமல் நீர்தங்காமல்உள்ள முழு அரிசியே அட்சதைக்குரிய அரிசியாம். முன்னாள்களிற் கும்பாபிடேக முதலிய சிறப்புக் களில் அட்சதைக்கு வேண்டிய அரிசிக்காகப் பலவீடுகளிலும் நல்ல நெல்லுத்தந்து அரிசி தேய்த்துப் பெற்றுக்கொள்ளும்வழக்கும்இருந்தது. இந்நாளிலும் நியதியாகச் சிவபூசை செய்வோர் பலர் இவ்வழக்கினைக் கையாள்வதுமுண்டு. இவ்வாறு முழு அரிசியாற் செய் யப்படும் வாழ்த்தும் பிளவுபடாது முற்றி நீடிநிற்குமென்பது கொள்கை.

போற்றி நின்றாள் - அரசன்பால் துதித்துநின்று பணிகேட்கும் முறைபற்றிப் போற்றினாள். 48

698. நின்றமுது குறக்கோலப் படிமத் தாளை
நேர்நோக்கி "யன்னை! நீ நிரப்பு நீங்கி
நன்றினிதி னிருந்தனையோ ?" வென்று கூறு
நாகனெதிர் நலம்பெருக வாழ்த்தி, "நல்ல
மென்றசையு மீயலொடு நறவும் வெற்பில்
விளைவளனும் பிறவளனும் வேண்டிற் றெல்லா
மன்றுநீ வைத்தபடி பெற்று வாழ்வே ;
னழைத்தபணி யென்?" னென்று ளணங்கு சார்ந்தாள். சுகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறுவந்து போற்றிநின்ற குறத்தியாகிய மூப் புடைய தேவராட்டியை நேர்நோக்கி, "அன்னையே ! நீ வறுமையினின்றும் நீங்கிப் பெரிதும் இனிது வாழ்ந்திருந்தனையோ ?" என்று நாகன் கேட்க, அவனுக்கு நன்மை யுண்டாக என்று முன்னே வாழ்த்தி, நல்ல மெல்லிய மாமிசமும் ஈயலும் தேனும் மலைபடுவளங்களும் ஏனவளங்களும் எனக்கு வேண்டியவையெல்லாம் ஆதியில் நீ வகுத்துவைத்த நிபந்தப்படி குறையின்றிப் பெற்று வாழ்ந்து வருகின்றேன் ; என்னை அழைத்தபணி யாது ?" என்று கேட்டாள்.

(வி - ரை) நின்ற - சேடைநல்கிப் போற்றி நின்ற. **நன்று** - பெரிதும். "நன்று பெரிதாகும்" (தொல் - உரி - 4).

குறமுதுகோலப் படிமத்தாள் என மாற்றுக. **கோலம்** மேற்பாட்டிற் கூறியது.

அன்னை ! - அண்மைவிளி. முதிய பெண்மகளாதலானும் தெய்வஞ்சார்ந்தாளாத லானும் தன்சொல்வழிப் பணிகேட்கும் இவளை, அரசன், **அன்னையே !** என்றழைத்த மரபு காண்க. தன் மனைவியல்லாத பெண்மக்கள் யாவரேயாயினும் அவரைத் தாய் என விளித்தல் தமிழ் நாட்டு வழக்கு. "தன்மனைக் கிழத்தி யல்லதைப் பிறர்மனை, யன்னையிற் றீரா நன்ன ராண்மை" (ஞானாமிர்தம் 17-39) என்றதுங் காண்க. தமிழர்க் குப் பெண்ணின் பெருமை காட்டிப் பெண்மக்களிடத்து ஒழுகும் உயரிய ஒழுக்க முறை கற்பிக்க முன்வரும் நவீனநாகரிகக்காரர்கள் இவ்வுண்மைகண்டு தெளிவாராக.

நீ நிரப்பு நீங்கி நன்று இனிதின் இருந்தனையோ ? - மேலும், இங்கு நாகன் தன் சொல்வழிப் பணிசெய்யு மிவளை இவ்வாறு கேட்ட வகையால், அரசன் தன்கீழ் வாழும் குடிகள் பணியாளர் முதலியோர் வறுமை முதலிய துன்பநீங்கி இன்பம்பெற்று நல் வாழ்வு வாழ்வதில் வைத்திருந்த கவலையும் கருத்தும் விளங்குதலும் காண்க. அரசர் கடமையின் உயர்ந்த நோக்கத்தை இதனால் ஆசிரியர் விளக்கியிருத்தலும் உன்னுக.

நிரப்புநீங்கி என்றது துன்ப நீக்கமும், **நன்றினிதினிருந்தனையோ?** என்றது இன்பப் பேறும் குறித்தன. துன்ப நீக்கம் முதற்கண் வேண்டப்படுவது. அதன் பின்னரே இன்பம் வருவதாம். துன்ப நீக்கமும் இன்பப் பேறுமாகிய இவையே சைவ சித்தாந்த முடிபின் உள்ளுறை யாதலும் உன்னுக.

அன்று நீ வைத்தபடி - அரசன் தன்கீழ் உள்ள பணியாளர் வறுமையின்றி நல் வாழ்வு பெற்றிருக்குமாறு மானியங்கள் வகுத்து வைப்பது முந்தைநாள்முதல் நமது நாட்டு வழக்கு. இங்குத் தேவராட்டிக்குவைத்த நாட்படி முறை நிபந்த விவரம் அவள் வாக்கில்வைத்து ஆசிரியர் அறிவிக்கும் அழகு காண்க. **அன்று** - இவ்வூழியத்தைத் தொடங்கி நியமித்தது முதல். **வைத்த** - நியமித்த; உத்தரவு செய்து ஒழுங்குபடுத்திய. **படி** - நிபந்தம் - நாட்படி.

வெற்பில்விளை வளனும் பிறவளனும் - உணவுக்கும் உடைக்கும் வேண்டப் படுவன பெரும்பாலும் அந்நாட்டிற் பெறப்படும். சிறுபான்மை அவ்வாறு பெறப்படா. இன்றியமையாத உப்புப் போன்ற ஏனை நெய்தல் முதலிய நிலப்பண்டங்களும் வேண் டப்படும். அவற்றைப் **பிறவளன்** என்றார். இவற்றைப் பண்டமாற்று வகையாற் பெறு வது முன்னுள் வழக்கு. இவைபற்றித் திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணத்தும் பிறண்டுங் காண்க. **வெற்பில்விளைவளன்**-கிழங்கு கனி வகைகளும் தேன் முதலியன வும். 683, 684 முதலியவை காண்க.

அணங்கு சார்ந்தாள் - **அணங்கு** - தெய்வம். **சார்தல்** - எப்போதும் தெய்வத்தினை வழிபாடாற்றி அதனைச்சாரும்கோலத்தோடு விளங்குதல். (சிலப்பதிகாரம் வேட்டுவவரி.)

நன்றுமினி திருந்தனையே?—என்பதும் பாடம். 49

699\. "கோட்டமிலென் குலமைந்தன் றிண்ண னெங்கள்
குலத்தலைமை யான்கொடுப்பக் கொண்டு பூண்டு
பூட்டறுவெஞ் சிலைவேடர் தம்மைக் காக்கும்
பொருப்புரிமை புகுகின்றா; னவனுக் கென்றும்
வேட்டைவினை யெனக்குமே லாக வாய்த்து
வேறுபுலங் கவர்வென்றி மேவு மாறு
காட்டிலுறை தெய்வங்கள் விரும்பி யுண்ணக்
காடுபலி யூட்"டென்றான் கவலை யில்லான். ருo

(இ - ள்) வெளிப்படை. "நிலை பிறழாத எனது குலமகனாகிய திண்ணன் எங்கள் குலவுரிமையாகிய தலைமையை நான் கொடுக்க அதனை ஏற்றுத் தலைமை பூண்டு, நாண் பூட்டிய வெவ்விய வில்லேந்திய வேடர்களைக் காவல் செய்கின்ற மலையாட்சி யுரிமை யிலே தலைப்படுகின்றான்; அவனுக்கு என்றும் எனக்கு மேலாக வேட்டைத்தொழில் வாய்க்கும் படியும், மாறுபட்ட அயற்புலங்களைக் கவரும் வெற்றி யுண்டாகும்படியும் வனத்தில் வாழும் தெய்வங்கள் விரும்பி யுண்ணுமாறு (பூசித்துக்) காடுபலி ஊட்டுவா யாக" என்று கூறினான் கவலை சிறிது மில்லாதவனாகிய நாகன்.

(வி - ரை) கோட்டம் இல் என் குலமைந்தன் - மன்னவனுவான் நடுநிலைபிற ழாது எல்லார்க்கும் ஒப்ப முறைசெய்தல் வேண்டும் என்பதனை உணர்ந்து அவ்வழியில் தானும் தன்மரபுளோரும் ஒழுகிவருவதைப் பெருமிதவுணர்ச்சியோடும் நாகன் கூறிய வாறு. "கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது" என்ற அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரங் காண்க. 122-ம் திருப்பாட்டும், இது பற்றித் திருநகரச்சிறப்பில் உரைத்தவையும் நினைவுகூர்க.

எங்கள் குலத்தலைமை-எங்கள் குலத்துக்கு வழிவழியாக உரிய வேடர்தலைவராந் தன்மை.

யான் கோடிப்ப - நானே இளவரசனை அரசனாகச்செய்து தலைமைகொடுக்க. எனக்குப்பின் அவன் பெறுதல் என்பதின்றி நானே கொடுக்க. இவ்வாறு தம் வாழ் நாளிலே அரசுரிமையைத் தாமே துறந்து இளவரசருக்குப் பட்டஞ்சூட்டுவோர் அர சரில் மிகச் சிலரே யாவர். உத்தமகுணம் படைத்துத் தமதுகடமையில் தலைநின்ற ஒருசிலரே இது செய்தல் கூடும் என்பது பலதேச சரிதங்களா லறியப்படும் உண்மை. சழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணமும் பிறவும் காண்க.

பூட்டுறு வெஞ்சிலை வேடர் - வேடர்களின் தறுகண்மையும் ஆண்மையும் குறித்த படி. எப்போதும் வில்லாண்மைத்தொழிற்கு ஆயத்தராகிப் பூட்டியநாணுடன் உள்ள வில்லேந்திய வேடர்கள்.

காக்கும் - அவ்வாறு பெருவிறல் மிக்க வேடர்களைக் காப்பது பெரும்பாரமாகிய ஆண்மைத் தன்மையும் பொறுப்பும் வாய்ந்தது என்பது குறிப்பு.

புகுகின்றான் - கைக்கொண்டு அதில் தலைப்பட உள்ளான். எதிர்காலத்தைத் தெளிவுபற்றி நிகழ்காலத்தாற் கூறினார்.

என்றும்...மேவுமாறு - வேட்டை தமது புலத்திற் செய்யும் காவற்றொழிலும், வேறு புலங்கவர்தல் அயற்புலத்திற் சென்று அவர்கள் தம்மேல் மீதூர்தல்செய்யா தடக் குதலுமாகும் என்பார் **வாய்த்து - மேவுமாறு** என்றார்.

எனக்கு மேலாக வாய்த்து - "தம்மிற் றம்மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து, மன் னுயிர்க் கெல்லா மினிது" என்றது நீதிநூல். நாகன் அறிவுடையோன்; இம்மகனைப் பெற முன்பு தவமுஞ் செய்துமுள்ளான்; ஆதலின் தன் மகன் தன்னினும் மேம்பட்டு விளங்க வேண்டுமென்று ஆசை கொண்டான் என்க.

வேறு புலம் கவர் வென்றி - "அயற்புலங் கவர்ந்து கொண்ட" (655), "தெவ்வர் கணநிரைகள் பலகவர்ந்து கானங் காத்து" (692) முதலாக மேல் உரைத்தவை காண்க.

எனக்கு மேலாக வாய்த்து எனவும், **வேறுபுலங் கவர்வென்றி மேவுமாறு** எனவும் இங்கு நாகன் கூறிய சொற்களில் அவனையறியாமலே மேல்நிகழ்ச்சி பற்றிய உட்குறிப் புத் தோன்றுவது காண்க. நாகனது வேட்டைவினைகள்யாவும் ஊனவேட்டைகளேயா யொழியத் திண்ணனாரது வேட்டை உண்மையில் அவனுக்கு எய்தாததாகிய ஞான வேட்டையாக வாய்த்தது. ஐம்புல வேடர்கூட்டங்களை வெற்றிகொண்டு அவற்றிற்கு வேறாகிய பேரின்பப் புலங்களைக் கவர்ந்து விளங்குபவர் திண்ணனார். நாகன் விரும் பியவண்ணம் தேவராட்டியின் பூசை மேலாகிய பலனையே தந்தது என்க. நாகன் சொற்கேட்ட தேவராட்டியும் அவ்வாறே யாகுக என்று வாழ்த்தும்போது "திண்ண னை வெற்றிவரிச் சிலையோனின் னளவி லன்றி மேம்படுகின்றான்" என்று கூறியதன் உண்மைக்குறிப்பும் வரும்பாட்டிற் காண்க.

காட்டிலுறை தெய்வங்கள் - ஒவ்வோர் துறைக்கும் பற்பல படித்தரமாக அரசாங் கத்தின் கீழமைந்து தொழிலியற்றும் பல அதிகாரிகளிருத்தல்போலக் காட்டில்உறைந்து காவல் செய்வனவாகிய பல சிறு தெய்வங்கள் உள்ளன. இதனால் இறைவனது முழுமுதற்றன்மைக்கு இழுக்காவதொன்றில்லை. இவற்றின் வழிபாடும் பல தெய்வ வழிபாடாகாது. "பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் முதலாப், பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வ மீறாக" வெவ்வேறு கடவுளர்களைப்பற்றிப் பழந்தமிழ் நூல்களும் பேசும். "நற்றெய்வமு மனந்த பேதம்" என்பர் தாயுமானார். மகனைப் பெறுதற்கு முழுமுதற்கடவுளும் குறிஞ்சிக் கிழவனுமாகிய முருகப் பெருமானை வழிபட்டான் நாகன். எனவே, இந்நாட் டில் முதற்கடவுள் முதல் வனதெய்வமீறாக உள்ள தெய்வங்களை வழிபட்டு வந்தார்கள் என்று தெரிகின்றோம். இவ்வாறு எல்லாக் கோட்டங்களுக்கும் குறைவின்றி வழிபாடு இயற்றச்செய்வது அரசனது கடமையுமாம். இங்கு மகன் கானிற் கன்னிவேட்டைக்குச்

செல்வதால் காட்டிலுறை தெய்வங்களை வழிபாடுசெய்தான் என்க. **காடு** - மலையைச் சார்ந்த வேட்டைக்காடுகள். **தேய்வம்** - ஒளியுடையவை. திவ் பகுதி. ஒளி குறித்தது.

கவலையில்லான்-இவ்வேட்டை திண்ணனார்பால் உலகத்தொடர்புகளையெல்லாம் அறவெறியும்செயலாய் முடிந்தது. அவ்விளைவை யறியாதவனாதலின் கவலையில்லாது காடுபலியூட்டு என்றான் என்பதாம். வரையாட்சிபெற்று, அதனைத்தாங்கும் வன்மையுடைய தக்கமகனையும் பெறுதலியலாக்காலத்துப் பெற்று, அவனுக்கு ஆட்சியுந்தந்து உவக்கும் தந்தைக்கு உலகநிலையில் ஒருகவலையு மிராதென்ற உலகியலையும் விளக்கிய படியாம்.

பூட்டுறு...புகுகின்றான் என்றது (வில்லல்லாவிடினும் வில்லாகப்) பூட்டப்பெற்ற விருப்பந்தரும் (பொன்மலைச்) சிலையுடைய வேடர்வடிவர் தாங்கிவந்த காளத்தியப்பரை என்றும் காவல்புரிந்து அவரது வலப்பக்கத்து அழியாது நிற்பதோர்(காளத்தி) மலையின் உரிமையைப்பெற என்மகன் புகுகின்றான் என்றிவ்வாறு பிறிதோர் குறிப்புப் பொருள்பட நின்ற அமைப்புங் காண்க. 50

700. மற்றவன்றன் மொழிகேட்ட வரைச்சூ ராட்டி
 "மனமகிழ்ந்திங் கன்போடு வருகின் றேனுக்
கெற்றையினுங் குறிகண்மிக நல்ல வான;
 விதனாலே யுன்மைந்தன் றிண்ண னான
வெற்றிவரிச் சிலையோனின் னளவி லன்றி
 மேம்படுகின் றா"னென்று விரும்பி வாழ்த்திக்
கொற்றவன தெய்வங்கண் மகிழ வூட்ட
 வேண்டுவன குறைவின்றிக் கொண்டு போனாள்." ருக

(இ - ள்) வெளிப்படை. அவனது வார்த்தைகளைக்கேட்ட தேவராட்டி மிக மகிழ்ந்து "இங்கு அன்போடு வருகின்ற எனக்கு முன் எந்நாள்களிலும் காணப்படாத மிகநல்ல குறிகள் உண்டாயின; அதனாலே உன் மைந்தன் வெற்றிபொருந்திய வரிவில் ஏந்திய திண்ணனானவன் உன் அளவில் மட்டும் அமையாது மேம்படுகின்றான்" என்று விரும்பி வாழ்த்திக், கொற்றந்தரும் வனதெய்வங்கள் மகிழும்படி காடு பலி ஊட்டுதற்கு வேண்டுவனவற்றை யெல்லாம் குறைவில்லாது கைக்கொண்டு போயினாள்.

(வி - ரை) **வரைச்சூர் ஆட்டி** - மலைத் தெய்வங்களுக்குப் பூசை செய்கின்ற படிமத்தாள். சூர் - தெய்வம். **குறிகள் மிகநல்ல ஆன** - குறிகள் - நிமித்தங்கள். இவை வென்றிப்புள் முதலிய புறச்சகுனங்களும், வலக்கண் துடித்தல் முதலாகிய உடற் சகுனங்களுமாம். இவைபற்றி "மொய்த்தபல் சகுன மெல்லா முறைமுறை தீங்கு செய்ய இத்தகு தீய புட்க ளீண்டமுன் உதிரங் காட்டும் அத்தனுக்கு" (812) என்றதும், "தீக்கனுக்க ளோடு, துன்னிமித் தங்க ளங்கு நிகழ்ந்தன " (631) என்று தொடங்கித் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் புராணத்தில் 632, 633, 634-ம் பாட்டுக்களிற் கூறியனவும் காண்க. "விரிச்சியும் வாய்ப்புள்ளும் நற்சொ னிமித்தம்"-**பிங்கலம்.** கண்ணாற் காண்பனவும், காதாற் கேட்பனவும் என இவற்றை வகுத்துக் கூறுவர்.

எற்றையினும் - இதுநாள்வரை நேர்ந்தவற்றினும் மேலாக.

மிக நல்லஆன - உண்மையில் இக்குறிகள் திண்ணனார் செல்லும் உயர்கதியைக் குறித்தன என்ற குறிப்பும் காண்க. இக்குறிப்பே பின்னர்த் தேவராட்டி "இதனாலே" என்று தொடங்கிக்கூறும் மொழியிலும் விரவிநிற்றலும் காண்க.அதுவரை இக்குறிச்சியினின்றும் போந்த மற்றெவரும் காளத்தியிறைவன தருணோக்கமுற்று மேம்பட்டா

ரில்லை என்பதும், நாகனும் காளத்தி கண்டானாயினும் திண்ணனாரைப்போல மேம்பட்டானலன் என்பதும் உன்னுக.

நின் அளவினன்றி மேம்படுகின்றான் - உன்னைப்போல வேடர்தலைவன் என்ற அளவில் நில்லாது மேலோராகிய எல்லாரினும் மிக மேம்பட்ட பெருநிலையை அடைகின்றான் என்பதும் குறிப்பு.

கொற்ற வனதெய்வங்கள் - வழிபடின் வெற்றிதருவன என்பது கருத்து. "கலையமர் செல்வி கடனுணி னல்லது, சிலையமர் வென்றி கொடுப்போ ளல்லள்" (சிலப் - வேட் - 16 - 17) என்றதும் காண்க.

வெற்றி வரிச்சிலையோன் - குறிகளின் பயன் வேட்டையின் வெற்றியாதலின் இதனை இறுதியில் வைத்துக் கூறினார்.

குறைவின்றி - பொருள்களாலும் அளவாலும் குறைவில்லாமல். இதனைத் திரவிய லோபமில்லாமல் என்பர். **கொண்டு** - பெற்றுக் கொண்டு.

மனமகிழ்ந்து நானிங்கு—என்பதும் பாடம். 51

701. தெய்வநிகழ் குறமுதியாள் சென்ற பின்பு
திண்ணனார் சிலைத்தாதை யழைப்பச் சீர்கொள்
மைவிரவு நறுங்குஞ்சி வாசக் கண்ணி
மணிநீல மலையொன்று வந்த தென்னக்
கைவிரவு சிலைவேடர் போற்ற வந்து
காதல்புரி தாதைகழல் வணங்கும் போதிற்
செவ்வரைபோற் புயமிரண்டுஞ் செறியப் புல்லிச்
சேழும்புலித்தோ லிருக்கையின்முன் சேர வைத்தான். ருஉ

(இ - ள்) வெளிப்படை. தேவராட்டி போயின பின்னர், வில்லையுடைய தந்தை அழைக்கக் கேட்டுச் சிறப்புக்கொண்ட கரிய நல்ல குடுமியினையும் வாசமிக்க மாலையையுமுடைய நீல மணிமலையொன்று வந்தது போலத் திண்ணனார் கையிலே பொருந்திய வில்லையுடைய வேடர்பலரும் போற்ற வந்து தம்பாற் காதல்புரி தாதையின் கழல்களை வணங்கியபோது, தாதையாகிய நாகன் நேர்மைபெற்ற குன்றுபோல உயர்ந்த இரு தோள்களையும் பொருந்தத் தழுவிக்கொண்டு செழுமையான புலித்தோல் ஆசனத்திலே தன் முன்புகூட வீற்றிருக்கும்படி வைத்தான்.

(வி - ரை) **தெய்வநிகழ் குறமுதியாள்** - தேவராட்டியின் மாபும் தொழிலும் படிமமும் வயதும் குறித்தது காண்க. **நிகழ்தல்** - ஆவேசித்தல்.

சிலைத்தாதை அழைப்ப - சிலை-வேந்தர்க்குக் கோல்போல வேடர்தலைவனுடைய ஆட்சிக்குறி என்றபொருளில்வந்தது, சிலைக்கீழ் (695) என்றதுகாண்க. **அழைப்ப** - அழைத்தாராதலின். "கொண்டுவரச் செப்பிவிட்டு" (696). **அழைப்ப** என்றதனால், அழைக்கப்படாமல் இளவரசன் தன்தலைவனைக் காண்பது முறையன்று என்பதாம்.

சீர்கொள் - **குஞ்சி** என்று கூட்டுக. **சீர்** - சிறப்பு. இக்குஞ்சிக்குச் சிறப்பாவது பின்னர்க் காளத்திநாதரது பூசனைக்குரிய திருப்பள்ளித்தாமந் தாங்கப்பெறுதல். சீர் கொள்குஞ்சி, மைவிரவு குஞ்சி எனத் தனித்தனிக் கூட்டுக.

மணி - அழகு என்றலுமாம். **மலை ஒன்று வந்ததென்ன** - உருவம்பற்றி வந்த இல்பொருளுவமம்.

கைவிரவு சிலை வேடர் போற்ற - கையிற் சிலைபிடித்தவாறே நின்று வேட்டைப் போர்க்கோலத்துடன் வேடர்கள் தமக்குத் தலைவனாகப் பட்டம் சூடும் இளவரசனைக் காவல் செய்ய. Military Guard of honour என்பர் நவீனர்.

செவ்வரை போற் புயமிரண்டும் - செம்மை - நேர்மை. நேர்மையாவது திரண்டு உருண்டு வளர்ந்திருத்தல்.

புயமிரண்டும் செறியப் புல்லி - திண்ணனாரது புயமிரண்டையும் தனது புய மிரண்டும் நெருங்கத் தழுவி. 'கருவரை காளமேக மேந்திய தென்னத் தாதை, பொரு வரைத் தோள்களார' என முன்னர் இவனது தோள்களைக் கரிய மலையாகக் கூறியதும் காண்க. இக்கருத்தைத் தழுவியே தசரதன் இராமனைத் தழுவிய வதனைக் கூறும் போது "நிலங்க டாங்குறு நிலையினை நிலையிட நினைந்தான், விலங்க லன்னதிண் டோளையு மெய்த்திரு விருக்கும், அலங்கல் மார்பையும் தனதுதோள் மார்புகொண் டளந்தான்" என்று கம்பர் சமத்காரமாகக் கூறியதுங் காண்க.

புலித்தோல் இருக்கை - இது இவர்களது அரசு வீற்றிருக்கும் அரசுகட்டில் என் பர். ஏனைஅரசர் வீற்றிருக்கும் சிங்காசனம் என்பது பொன், மரம் முதலியவற்றாற் சிங் கத்தின் வடிவம் போன்றியன்று, உபசாரமாத்திரையாற் போலியாக அப்பெயர்பெறும். இவ்வேடர்களது அரசஆசனமோ அவ்வாறன்றி உண்மைப்புலித்தோ லாசனமாயுள்ள தாம். **இருக்கை** - அரசு கட்டில். **புலித்தோல் இருக்கை** - குறவர் மாபிற்கு உயர்ந்த ஆசனமுமாம். இதனை முருகப்பெருமானுக்கு வள்ளிப்பிராட்டியாரை மணம் செய்விக்க அமைந்த ஞான்று வேடர்கோமானாகிய நம்பிராசன் "தன்திரு மனையி னூடே சரவண முதல்வன் றன்னை, மன்றலங் குழலி யோடு மரபுளி யுய்த்து **வேங்கைப், பொன்றிக ழுதளின் மீது பொலிவுற விருத்தி னானே**" என்ற கந்தபுராணத்தானுமறிக.

முன் சேர வைத்தான் - முன்வைத்தான் - சேரவைத்தான் என்க. தனது தலை மையை மகனுக்குக் கொடுக்கும் செயலில் முதலிற் செய்யும் செயலாவது தன் ஆசனத் தில் ஒருங்கே தன்னுடன் **சேர** அவனை வைத்தலாம். **முன்வைத்தல்** மகனுக்கு வேண்டு வனகூறிச் சுரிகையும் உடைதோலும் ஆகிய தனது அரசஅடையாளங்களைக் கையிற் கொடுத்துத் தலைமை சூட்டுதற்கென்பது வரும்பாட்டானறிக.

செய்வரைபோல்—என்பதும் பாடம். 52

702. முன்னிருந்த மைந்தன்முக நோக்கி நாகன்
"மூப்பெனைவந் தடைதலினால் முன்பு போல
என்னுடைய முயற்சியினால் வேட்டை யாட
வினியெனக்குக் கருத்தில்லை; யெனக்கு மேலாய்
மன்னுசிலை மலையர்குலக் காவல் பூண்டு
மாறெரிந்து மாவேட்டை யாடி யென்றும்
உன்னுடைய மரபுரிமை தாங்கு வா"யென்
றுடைதோலுஞ் சுரிகையுங்கைக் கொடுத்தா னன்றே. ௫௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. நாகன், முன்னால் வீற்றிருந்த மைந்தனாரது முகத் தைப் பார்த்து "என்னை மூப்புவந்து அடைந்ததனாலே முன்புபோல என்னுடைய முயற்சியினாலே வேட்டையாட இனி எனக்குக் கருத்தில்லை; என்னிலும் மேலாக நீ நிலைபெற்ற மலையர்களாகிய இவ்வேடர்குலக் காவலை மேற்கொண்டு பகைப்புலங்களை வென்று மா வேட்டையாடி உனது மரபுரிமையாகிய தலைமையை என்றுந்தாங்குவா யாக" என்று ஆசிகூறித் தன் அரசாங்க அடையாளமாகிய உடைதோலையுஞ் சுரிகை யையும் அவர் கையில் அப்பொழுதே கொடுத்தான்.

(வி - ரை) முன் இருந்த - தன் முன்பு இருக்கவைத்தபடி இருந்த.

மூப்பு வந்து எனை அடைதலினால் என மாற்றுக. **என்னுடைய முயற்சியினால்** உடல் வலிமையின் துணைகொண்டு.

வேட்டையாடக் கருத்தில்லை - உயிர்களின் பக்குவ நோக்கி உடலும் காரணங்களும் புவன போகங்களும் இறைவனாலே தரப்படுகின்றன. அவ்வுடல்தானும் பிறந்தது முதல் இறக்கும்வரை பருவந்தோறும் மாறுதலடைந்துகொண்டே வருகின்றது. அதனுள்ளே தங்கியிருக்கும் உயிரோ அவ்வாறு மாறுத லடைகின்றதில்லை. ஆனால் அதன் இச்சை ஞானம் கிரியை என்ற சத்திகள் உடலின் தகுதிக்கேற்றபடி மாறுகின்றன. ஆதலின் ஏனைய எல்லாஉதவிகளுமிருப்பினும் மூப்பு வந்தடைதலினால் இனி **வேட்டையாடக் கருத்தில்லை** என்றான். **கருத்து** - மன எழுச்சி. நோய்கொண்ட ஒருவனுக்குக் காமம் மோகம் முதலியவற்றில் இச்சையும் அவைபற்றிய அறிவும் செயலும் செல்லாமை இயல்பாதல்போலக் காண்க. இவ்வுண்மையை யாவரும் எப்போதும் மனத்திற் கொண்டுவைத்தல் நன்மை பயப்பதொன்றாகும்.

எனக்குமேலாய் - இது பின்னர் உண்மையாகவே விளைதல் காண்க.

மன்னுசிலை மலையர்குலம் - வேடர்களது நிலைபெற்றகுலம். இங்கு சிலைமலையர் - மலைச்சிலையர் - **சிலை** - வில். மலையாகிய வில்லினையுடையவர் - சிவபெருமான். **குலம்** - கோயில் - தேவகுலம் என்று கொண்டு காளத்தியப்பரது திருக்கோயிலுக்குக் காவல் பூண்டு என்ற பொருளும், **மாறு எறிந்து** - அன்பு நிலைக்கு மாறாகிய மும்மலச்சார்புகளெல்லாவற்றையும் அறப்போக்கி என்ற பொருளும் தொனித்தல் காண்க.

உன்னுடைய மரபுரிமை - நீ இதுகாறும் (ஐம்புல) வேடர்களாகிய எங்கள் பால் வளர்ந்தனை; இது உனது மரபன்று ; மன்னவ குமாரனாவது உன்னுடைய மரபு; இனி உனக்குரிமையாகிய மன்னவமரபுரிமையைத் தாங்குவாய் என்பன முதலாகச் சிவஞானபோதம் எட்டாஞ் சூத்திரத்திற்கூறிய உண்மையின்குறிப்பும் இங்குப் படுதல் காண்க. முன்பு உண்மையில் இவர் மன்னவகுமாரன்-அருச்சுனன் - ஆதலும் உன்னுக.

உடைதோல் - சுரிகை - வேடர்களது அரசாங்க அடையாளங்கள். இவை நாகன் தாங்கியவை. இந்நாளினும் இராணுவப் பட்டைத்தோல்வாரும், வாளும் (Belt and Sword) சேனைத்தலைமை முதலிய பெருநிலைகளின் அடையாளங்களாய் அரசாற் றரப்படுதல் காண்க.

கைக்கொடுத்தான் - இவற்றை மகன்கையிற் கொடுத்தலாலே முடிசூட்டுதல் போலத் தனது தலைமைத்தானத்தை மகன்பாலதாக ஆக்கினான்.

அன்றே - வேடர்கள் முறைசொல்லிய அப்பொழுதிலே. அவசியம் கண்டபின் ஒரு கணமேனும் பயனில்லாதவனாகத் தான் தலைமைதாங்க விரும்பாது உடனே கொடுத்தான். நாகன் குடிகளைக்காக்கும் தன் கடமையைச் செம்மைபெற உணர்ந்தொழுகியதிறம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. நோய் - மூப்பு - முதலியவற்றால் தாம் தாங்கச் சத்தியற்றபோதும் அதிகாரஆசைவயப்பட்டு, அதனைத் தக்கார் பால் ஆக்கிக் கடமைசெலுத்த இசையாது, இடர்ப்பட்டுநிற்றல் மக்களிற் பெரும்பாலோர் செய்கை. உண்மைகண்டு உலகம் திருந்துமாறு அமைச்சர்பெருமானாகிய ஆசிரியர் இதனை இங்கு இவ்வாறு எடுத்துக்காட்டினர் என்க.

அன்றே - அசையென் றெடுத்துக்குவாருமுளர்.　53

703. தந்தைநிலை யுட்கொண்டு தளர்வு கொண்டு,
　　தங்கள்குலத் தலைமைக்குச் சார்வு தோன்ற
வந்தகுறை பாடதனை நிரப்பு மாறு
　　மனங்கொண்ட குறிப்பினான் மறுமை கொண்டு,
முந்தையவன் கழல்வணங்கி முறைமை தந்த
　　முதற்சுரிகை யுடைதோலும் வாங்கிக் கொண்டு,
சிந்தைபரங் கோளநின்ற திண்ண னார்க்குத்
　　திருத்தாதை முகமலர்ந்து செப்பு கின்றான்—　நுச

704. " நம்முடைய குலமறவர் சுற்றத் தாரை
நான்கொண்டு பரித்ததன்மே னலமே செய்து
தெம்முனையி லயற்புலங்கள் கவர்ந்து கொண்ட
திண்சிலையின் வளமொழியாச் சிறப்பின் வாழ்வாய் !;
வெம்முனையில் வேட்டைகளு முனக்கு வாய்க்கும் ;
விரைந்துநீ தாழாதே வேட்டை யாட
இம்முரண்வெஞ் சிலைவேடர் தங்க ளோடு
மெழுக!" வென விடைகொடுத்தா னியல்பி னின்றான். ருரு

703. (இ - ள்) வெளிப்படை. தமது தந்தையின் நிலையினை உட்கொண்டு அதனால் பரிவடைந்து, பின்னர்த் தங்கள் குலத்தலைமைக்கு ஒரு பற்றுக்கோடு வேண்டப்படுவதாகிய குறையை நீக்குதல் வேண்டுமென்று மனத்தினுட்கொண்ட குறிப்பினாலே தந்தையினது சொல்லை மறுக்காமையை மேற்கொண்டு, தமது முன்னவனாகிய அவன் கழலை வணங்கி, அவன் முறைமையாற் கொடுத்த முதற்சுரிகையையும் உடைதோலையும் ஏற்றுக்கொண்டு, தமது சிந்தை பாரங்கொள நின்றவராகிய திண்ணனார்க்கு அவரது திருத்தாதை முகமலர்ந்து சொல்வானாகி— ருச

704. (இ - ள்) வெளிப்படை. " நம்முடைய குலத்தவராகிய வேடர்களையும் சுற்றத்தார்களையும் நான் கொண்டுதாங்கியவதனினும் மேலாக அவர்களுக்கு நன்மையே செய்து, பகைமுனையில் அயற்புலங்களைக் கவர்ந்து அதனிற் கைக்கொண்ட வலிய வில்லினால் விளையும் வளங்குறையாத சிறப்போடு வாழ்வாயாக ! விரும்பத்தக்க வேட்டை முனையிலே நல் வேட்டைகளும் உனக்கு வாய்க்கும் ; நீ தாமதியாது விரைவாய் வேட்டையாடுதற்கு, இந்த வலிய கொடிய வில்வேடர்களுடனே எழுவாயாக !" என்று இயல்பின் நின்ற நாகன் திண்ணனார்க்கு விடைகொடுத்தான். ருரு

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

703. (வி-ரை) **தந்தை நிலை** - மேற்பாட்டில் சொல்லியபடி நாகன் நிலைமை. **உட்கொண்டு** - உட்கொண்டு அதனாலே. தளர்வு கொண்டதற்குக் காரணங் காட்டியவாறு.

தளர்வு கொண்டு - மனம் பரிந்து ; வருந்தி. இவ்வாறே "அன்னவரு மிரங்கி" (694) என்று வேடர் மனநிலை குறித்தவாறும் காண்க.

குறைபாடதனை நிரப்புமாறு என்றது குறையை நீக்கி நிறைவாக்குதல் குறித்தது.

மனங்கொண்ட குறிப்பினால் - மனத்தில் தோன்றி எழுந்த குறிப்பினாலே - கருதியதனாலே. முதலில் திண்ணனாரது மனத்திற்றோன்றினது வருத்தம் ; அதன் பின்னே தோன்றியது குலத்தலைமைக்குச் சார்வுதோன்ற வந்த குறைபாடு ; அதன் பின்னர்த் தோன்றியது அக்குறையை நிரப்பும் குறிப்பு என்றிவ்வாறு ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் போந்த அவரது மனநிலைகளைக் குறித்தவாறும்.

மறுமை கொண்டு - தந்தையிருக்க மகன் தலைமைபூணுதல் தகாதென்று மறுக்காமல். தளர்வு கொண்டாராயினும் மறுமையும் கொண்டார். அதன் காரணம் மனங்கொண்ட குறிப்பு என்பது. அரசுரிமை தாங்கவேண்டு மென்ற ஆவல் அவர்க்கில்லை என்பதும் கூறியபடி.

முந்தை - முன்னோன் - தாதை - தலைவன். முன்னே என்பாருமுண்டு.

கழல் வணங்கி - அவ்விடத்துக்கு வந்தவுடனே முறைமையால் வணங்கினார் (701). இங்கு வணங்கியது அவனது சொல்வழி அமைந்துநின்ற தமது இசைவுகாட்டுதற்கும் சுரிகையும் உடைதோலும் பெற்றுத் தலைமைபூணுவதற்குமுன் அவ்வுரிமையைப் பெரியோர்பாற்பெறும் முறைமையில் ஒழுகுதற்குமாம். புலித்தோல்

இருக்கையில் தந்தையுடன் சேரஇருந்தவர் (701) எழுந்து வணங்கிநின்று சுரிகையும் உடைதோலும் வாங்கினார் என்க.

முதற் சுரிகை - முதன்மைக்கு - தலைமைக்கு - அடையாளமாகியசுரிகை. வழிவழியாய்த் தமது குலத்தலைவர் தாங்கும் சுரிகை என்றலுமாம்.

வாங்கிக் கொண்டு - பெரியோர் பணித்ததனை உடனே ஏற்றுக்கொள்ளல் வேண்டுமென்னும் மரபுபற்றி முதலில் வாங்கிக்கொண்டு பின்னரே சிந்தித்தார். இதன்பின் **சிந்தைபரங் கொளநின்ற** என்றது காண்க.

பரம் - பாரம். அரசாங்கமாகிய பாரத்தைச் சிந்தையிலே கொண்டு. அதுவே இராச்சியபாரம் எனப்படும். **பரித்ததன்மேல்** என வரும்பாட்டிற் கூறுவதும் காண்க. இது உடம்பானன்றி மனத்தாற்பரிக்கப்படுவதாம். அரசாட்சியானது பெரும் பொறுப்புடையது - பெரும்பாரமானது - என்ற பயமுடைய எண்ணம் உடைதோலும் சுரிகையும் ஏற்றவுடன் உண்டாகியது. கழறிற்றறிவார் நாயனார் அரசுரிமை ஏற்குமுன் இறைவனிடம் விண்ணப்பித்து அதற்குரிய தகுதிகள் பெற்றபின்னரே அதனைத் தாங்கிய சரிதத்தை இங்கு நினைவுகூர்க. தலைமை தாங்குதலில் விருப்பும் வெறுப்புமின்றித், தந்தை மூப்படைதலினால் வேடர்களைத் தாங்குதற்குரியவர் இல்லாக்குறை நேர்ந்தது. இதனை நீக்குதல் தாதைவழிநிற்கும் நமதுகடமையாயிற்று என்ற கடப்பாடுபற்றிச் சிந்தையை அதில் நிறுத்துதல் இங்குக்குறித்ததில்லை.

இனி, இங்கு இன்று மறுமைகொண்டு தோலும் சுரிகையும் கைக்கொண்டார். இவர் சிந்தையைப் பரம் - காளத்தியப்பர் - கடவுள் - நாளைக் கைக்கொள்ளும் நிலையில் நின்றார் என்றதோ ருட்பொருளும் போந்தவாறு காண்க.

திருத்தாதை - திரு - நாயனார்க்குத் தாதையாகியசிறப்பும் அதனாற் பெரியார்பலரும் போற்றநின்றசிறப்பும் குறித்தது. இதனைப் பின்னர் "செய்தவத்தின் பெருமைபெற்ற வெங்கண்விறற் றாதை"எனவிரித்தனர்.முன்னரும்"தவமுன் செய்தான்"(657)என்றார்.

முகமலர்ந்து செப்புகின்றான் - பின்னர் மறுநாட்பகலில் நேர்வதறியாது கூறினான் என்பது உட்குறிப்பு. வரும்பாட்டில் இக்கருத்தேபற்றி "இயல்பினின்றான்" என்றதும் காண்க.

சாய்வு தோன்ற—என்பதும் பாடம். 54

704. **(வி - ரை) மறவர் சுற்றத்தாரை** - மறவரையும் சுற்றத்தாரையும். இரண்டனுருபும் உம்மையும் விரிக்க.

சுற்றம் - சுற்றியிருப்பவர். சார்ந்து பலவாற்றானும் சூழ்ந்திருப்பவர்.

கொண்டு பரித்தது - **கொண்டு** - நான் எனது முந்தையோரிடம் பெற்றுக்கொண்டு. **பரித்தது** - தாங்கியது.

நலமேசெய்து - ஏகாரம் பிரிநிலை. எக்காலமும் அவர்கட்கு நன்மையே செய்து என்றபடி. அவரால் தமக்கும் பிறர்க்கும் எவ்வகையானும் ஒரு தீங்கு நேர்ந்தபோதிலும் நலமே அவர்க்குச் செய்து என்றபடியாம். இது அரசாங்கத்தின் மிக உயர்ந்த நோக்கமும் குறிக்கொளுமாம். ஆயின் குற்றஞ் செய்தாரைத் தண்டித்தலிலதோ? எனின், உண்டு; அதுவும் அவரை ஒறுக்கும் வகையானன்றி அவர்பால் இரங்கித் திருத்தி நன்மைசெய்யும் வகையாற் செய்யப்படுதல் வேண்டுமென்பது. இறைவன் உயிர்களை ஆட்கொண்டு பரிக்கும் செய்தியும் இவ்வாறே ஞானநூல்களா லுணர்த்தப்படும். "எல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகும்" என்பது ஞான சாத்திரம்.

தெம்முனையில் அயற்புலங்கள் கவர்ந்து - பகைமுகத்தில் அயலாது புலங்களின் பொருள்களைக் கவர்ந்து. உயிரைவாட்டிப் பகைசெய்யும் அயற்புலங்களாகிய ஐம்புலங்களையும் கவர்ந்து அவற்றின் பகையை ஒழித்து என்றதும் குறிப்பாம்.

கொண்டவளம் - **திண்சிலையின் வளம்** எனக் கூட்டுக. சிலைவலியாற் பெறும் வளம் என்க. **திண்சிலை** - இறைவனுக்குக் கானவூனை அமுதமாக்கிக் காவல்புரியும்

வலிமை பெற்றமையாற் றிண் என்றார். தோள்வலியாற் பெறுவதனைச் சிலையின்மேல் ஏற்றியது உபசாரம்.

வளம் ஒழியாச் சிறப்பு - சிலையினாற் பெறும்வளம். என்றைக்கும் அழிவு பெறாத நிலைத்து இறைவனது ஆணைப்படி அவரது வலப்பக்கத்தில் என்றும் நிற்கப்பெற்ற சிறப்பின் குறிப்பும் காண்க. **வாழ்வாய்** - வாழ்க என்றது நாகன் சொன்ன ஆசி.

வெம்முனையில் - வெம்மை - விருப்பம். சிலையின் வளம் மேலே சொல்லப்பட்டமையால் இது வெறும் வேட்டைப்பலன் பற்றிய ஆசிமட்டு மன்றாகித், தேவாட்டி "மேம்படுகின்றான்" என்றபடி, நீ இறைவனுக்கு ஊட்ட விரும்பியவாறே வேட்டைகள் வாய்க்கும் என்பதைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று. **வேட்டை** - அதனாலகப்படும் மிருக முதலியவற்றைக் குறித்தது.

மூரண் வெஞ்சிலை வேடர் - **மூரண்** - வலிமை - **வெம்மை** - கொடுமை - கொலைத் தொழில் புரிவதனைக் குறித்தது.

எழுக - செல்க எனின் அமங்கலக் குறிப்புத் தருமாதலின் மங்கலமாகக் கூறினான். "போங்கள்" என்பதற்கு "வாருங்கள்" என்னும் உலகவழக்குக் காண்க. வேடர்மகனாகிய கீழ்நிலையினின்றும் மன்னவகுமாரனாகிய உயர்நிலைக்கு எழுக என்றது குறிப்பு.

விடைகொடுத்தான் - இதுவே இறுதியாக உலகநிலையில் நாகனுக்கும் திண்ணனாருக்கும் இருந்த தொடர்பு. இனி இத்தொடர்பு அற நிகழ்வது சரிதம். மறுநாட் புலர் காலை வேட்டைக்குச்செல்லும் திண்ணனார் உச்சிப்போதில் இறைவனைப்பிடித்துஉலகப் பற்றை அறவே விடுவர். ஆதலின் அக்குறிப்புப்பெற இவ்வாறு முடித்துக் கூறினார்.

இயல்பின் நின்றான் - நின்றானாகிய நாகன். வினையாலணையும்பெயர். இதனை வினைமுற்றாகவே கொண்டு, விடைதந்த இச்செயலிலே உலகஇயல்பில் நின்றான் எனவும், விடைகொடுத்தபின் இனித் திண்ணனார்க்குத்தாதை என்றநிலை யில்லையாகத் தன் முன்னையியல்பாகிய வேடர்தலைவனும் நாகன் என்ற இயல்பிலே அமைந்து நின்று கொண்டவனானான் எனவும் உரைத்தலுமாம்.

கொண்டுதிண்—இயல்பின் மிக்கான்—என்பனவும் பாடங்கள். 55

705. செங்கண்வயக் கோளரியே றன்ன திண்மைத்
திண்ணனார் செய்தவத்தின் பெருமை பெற்ற
வெங்கண்விறற் றாதைகழல் வணங்கி நின்று
விடைகொண்டு புறம்போந்து வேட ரோடு
மங்கலநீர்ச் சுனைபடிந்து மனையின் வைகி
வைகிருளின் புலர்காலை வரிவிற் சாலைப்
பொங்குசிலை யடல்வேட்டைக் கோலங் கொள்ளப்
புனைதொழிற்கை வினைஞரொடும் பொலிந்து புக்கார். ருசு

(இ - ள்) வெளிப்படை. சிவந்த கண்களையுடைய வெற்றிபொருந்திய சிங்க ஏறுபோன்ற வலிமையுடைய திண்ணனார், செய்தவத்தின் பெருமைபெற்ற வெவ்விய கண்ணும் விறலுமுடைய தாதைகழலிலே நிலமுறவீழ்ந்து அடிபணிந்து எழுந்து நின்று விடைபெற்றுக்கொண்டு வெளிப்போந்து வேடர்களோடும்போய்ப் பின்னர் மங்கலஞ்செய்யும் நீரையுடைய சுனையிற்படிந்து நீராடி மனையிலே தங்கித், தங்கிய இருள்புலர்கின்ற வைகறைக்காலத்தில் வரிவிற்சாலையிலே பொங்குசிலைகொண்டு செய்யும் வலியவேட்டைக்கோலங் கொள்ளுதற்காக அலங்கரிக்கும்தொழில் செய்கின்ற கையுடைய ஏவலாளர்களுடன் மகிழ்ந்துபுகுந்தனர்.

(வி - ரை) கோளரி - சிங்கம். இதற்குக் **கோள்** என்ற பகுதி முதனீண்டதெனக் கொண்டு, எதிர்ந்தாரைப்பற்றி உயிர்கொள்ளுதலை உடைய **அரி** - சிங்கம் என்று

பொருள் கூறுவாருமுண்டு. இங்குத் திண்ணனார் மாவேட்டைக்குச் செல்லுதலால் எந்த மிருகங்களும் இவர்கீழ்ப்பட்டு வெல்லப்பட்டும் கொல்லப்பட்டும் போம் என்பதுங் குறிப்பு. முன்னரும் இவரைச் சிங்கமென்றே கூறியதும் காண்க (690).

செய்தவத்தின் பெருமை பெற்ற - எல்லாப்பேற்றினும் திண்ணனாரை மகனாகப் பெறும்பேறே சிறந்ததாகலின் அதனைக் கூட்டுவித்ததவமே பெருமையுடையதென்ற படியாம். திண்ணனாரால் வணங்கப்பெற்றதும் பெருந்தவமாம்.

புறம் போந்து - நாகன் இருந்து தமக்குத் தலைமைசூட்டிய அவ்விடம்விட்டு வெளிப்போந்து. இதனாலும், "மைந்தனை ஈண்டழைத்து" (695), "திண்ணனைமுன் கொண்டுவரச் செப்பி விட்டு" (696), என்றமையாலும் நாகனது இருக்கைவேறு, திண்ணனாரது இருக்கைவேறு என்பது பெறப்படும்.

மங்கலநீர்ச் சுனைபடிந்து - மங்கலஞ்செய்யும் நீர்பொருந்திய சுனையிற்றோய்ந்து நீராடி. **மங்கலம்** - இன்பம். **சுனை** - குறிஞ்சியின் நீர்நிலைப் பெயர். புதிய ஊற்றுடையதாகித் தோய்ந்தார்க்கு உடற்சுகந்தருவது. **படிந்து** - தோய்ந்து குளிக்கும் முறை. குறிஞ்சிநில மக்கள் மாலையில் மங்கலம் - இன்பம் - தருகின்ற நீர்ச்சுனைபடிந்து மனைவைகுதல் மரபு என்க. இதுவரை வேடர்மகனாராகி மங்கலத்துக்கு மாறாகிய கொல்-எறி - குத்து என்பனவாதி செயலேசெய்து ஊனுண்ணுதல் முதலிய அசுத்த உலகபோகங்கள் துய்த்துவந்தவற்றையெல்லாம் கழுவி எறிந்து, இனிப் பிற்றைநாளே மங்கலமாகிய சிவமாந்தன்மைப்பெருவாழ்வு பெறநின்றாராதலின் அதற்குத் துணை செய்த நீர் என்ற குறிப்பும்பெற **மங்கலநீர்** என்றார் என்பதுமாம்.

வைகிருளின் புலர்காலை - இடையாமத்துத் தங்கியஇருள் புலர்கின்றகாலம் வைகறையாதலின் இவ்வாறு கூறினார். இனி - **வைகுதல்** - நீங்குதல் எனக் கொண்டு, நீங்குகின்ற இருளினையுடைய புலர்காலை என்பதுமாம். "நீத்தது யரின வாகி" (திருமூலர் புராணம் - 14) என்புழிப்போல. வேட்டையிற் புகுகின்ற காலம் வைகறையேயாம். பின்னர் 781 - 782ம் பாட்டுக்களில் இதனை விரித்துக் கூறியிருத்தல் காண்க. விலங்குகள் புட்கள் என்பவை தத்தம் இருப்பிடங்களை விட்டெழும்முன்னரே தாம் அவ்வவிடங்களில் அவ்வவற்றைக் காணவும், அவை தம்மைக் காணாவண்ணம் தாமிருக்கவும் வசதிபெறுங் காலம் இதுவென்பது வேட்டைவினையாளர் கைகண்டமுறை. எத்தொழிலிற் புகுதற்கும் வைகறைப்பொழுது உரித்தாம் என்பது உடல்நூல் உளநூல்களின் துணிபுமாம். இரவிற் றுயின்று இளைப்பாறி மதிக் கலைகளினால் அமுதம்பெற்று உடற்பகுதிகள் ஊக்கத்துடன் நிற்கும். **பலவிகாரணி** என்னும், பலத்தை வேறுபாடு படுத்தும் ஞாயிற்றின் "வெம்புந்திய கதிர்"கள் மேல் வந்து தாக்கி உடற்பகுதிகளின் பலத்தைக் குறைக்குமுன் தொழிலிற்புகுதல் பலன் றரும் என்பது ஒரு பொதுவிதி. அது வேட்டைக்குரிய சிறப்புவிதியு மாயிற்று.

வரிவிற் சாலை - வரிந்து பலப்படுத்திய வில் முதலிய படைகள் இருக்கும் சாலையில். ஏழாம் வேற்றுமையுருபு தொக்கது. **சாலை** - **புக்கார்** என முடிக்க.

வேட்டைக் கோலம் - வேட்டைவினை செய்தற்குரிய கோலம். இது அவ் வேட்டை வினையிலே உடல்வசதி - படைவசதி முதலியவை ஒழுங்குபெற நிற்கும்படி அமைவுபடுத்தும் கோலமாம். போர் முறையிலும் இவ்வாறு முன்னர் வசதிநிலைபெற அமைத்த கோலங்கொள்ளுதல் முறை. 618 பார்க்க. இக்கோலத்தை மேல் 706 முதல் 712 வரை ஏழு திருப்பாட்டுக்களில் விரித்தனர்.

பொங்கு சிலை - வேட்டைவினையாகிய புல்லிய கொல்வினையல்லாது அத்தனுக்கு அமுதூட்டிக் காவல்புரியும் நல்வினை செய்து அன்பு பொங்குதற்கேதுவாய் நிற்றலால் இவ்வாறு கூறினார்.

அடல் வேட்டை - அடல் - அடுதல் எனக்கொண்டு அடுதலைச் செய்யும் - கொலை புரியும் - வேட்டை என்பாருமுண்டு.

புனைதொழிற்கை வினைஞர் - வேட்டைக்கோலத்தை வழுவின்றிச் செம்மைபெறச் செய்யவல்ல கைத்தொழிலிற் றேர்ந்தவர். இவ்வாறு ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் உரிய கோலஞ் செய்யும் கைவல்லார் உளராதல் மரபு. "கைவலான்" (162) என்றதும் காண்க.

பொலிந்து - மகிழ்ந்து. இது உள்ளப் பொலிவு. மேல்வரும் சிவப்பொலிவின் முன்னறிகுறியாம். 56

வேறு

706. நெறிகொண்ட குஞ்சிச் சுருடுஞ்சி நிமிர்ந்து பொங்க
முறிகொண்ட கண்ணிக்கிடை மொய்யொளிப் பீலி சேர்த்தி,
வெறிகொண்ட முல்லைப் பிணைமீது குறிஞ்சி வெட்சி
செறிகொண்ட வண்டின்குலஞ் சீர்கொளப் பின்பு செய்து, ௫௭

707. முன்னேற்றியின் மீது முருந்திடை வைத்த குன்றி
தன்னிற்புரி கொண்ட மயிர்க்கயி றூரச் சாத்தி,
மின்னிற்றிகழ் சங்கு விளங்குவெண் டோடு காதின்
மன்னிப்புடை நின்றன மாமதி போல வைக, ௫௮

708. கண்டத்திடை வெண்கவ டிக்கதிர் மாலை சேரக்
கொண்டக்கொடு பன்மணி கோத்திடை யேனக் கோடு
துண்டப்பிறை போல்வன தூங்கிட, வேங்கை வன்றோற்
றண்டைச்செயல் பொங்கிய சன்னவீ ரந்த யங்க, ௫௯

709. மார்பிற்சிறு தந்த மணித்திரண் மாலை தாழத்,
தாரிற்பொலி தோள்வல யங்க டழைத்து மின்னச்,
சேர்விற்பொலி கங்கண மீது திகழ்ந்த முன்கைக்
கார்விற்செறி நாணெறி கைச்சேறி கட்டி கட்டி, ௬௦

710. அரையிற்சர ணத்துரி யாடையின் மீது பௌவத்
திரையிற்படு வெள்ளல கார்த்து விளிம்பு சேர்த்தி,
நிரையிற்பொலி நீளுடை தோல்சுரி கைப்பு றஞ்சூழ்
விரையிற்றுவர் வார்விசி போக்கி யமைத்து வீக்கி, ௬௧

711. வீரக்கழல் காலின் விளங்க வணிந்து பாதஞ்
சேரத்தொடு நீடு செருப்பு விருப்பு வாய்ப்பப்
பாரப்பெரு வில்வலங் கொண்டு பணிந்து திண்ணன்
சாரத்திருத் தாண்மடித் தேற்றி வியந்து தாங்கி, ௬௨

712. அங்கப்பொழு திற்புவ னத்திடர் வாங்க வோங்கித்
துங்கப்பெரு மாமழை போன்று துண்ணென் றொலிப்ப
வெங்கட்சின நீடு விலங்கு விலங்கி நீங்கச்
செங்கைத்தலத் தாற்றட விச்சிறு நாணெ றிந்தார். ௬௩

706. (இ - ள்) வெளிப்படை. நெறிப்புக்கொண்ட தலைமயிரைச் சுருள்கள்போய் நேரே நிமிர்ந்து பொங்கும்படி மேலே தூக்கிக்கட்டி, அதில் தளிர்களாலாகிய கண்ணி

சாத்தி, அதற்கிடையே நெருங்கிய ஒளியுடைய மயிற்பீலி சேர்த்தி, வாசனையுடைய முல்லைமாலையுடன் குறிஞ்சிப்பூவையும் வெட்சிப்பூவையும் நிறைந்த வண்டின்கூட்டம் மொய்க்குமாறு சிறப்பாக அவற்றின்பின்பு சேரச் செய்து, ௫௭

707. (இ - ள்) வெளிப்படை. **முன்னேற்றிமேல்,** மயிலிறகின் அடியில் இடையிடையே குன்றிமணிகளை உடன்வைத்து முறுக்கியமயிர்க்கயிற்றைப் பொருந்தும்படி சாத்தி, மின்போல ஒளிவிடுகின்ற சங்கினாற்செய்த விளங்குகின்ற வெள்ளிய தோடு காதிலேபொருந்தி இருபக்கமும் நின்றனவாய்ப் பெரிய முழுமதிபோலப் பொருந்த வைத்து, ௫௮

708. (இ - ள்) வெளிப்படை. **கழுத்தில்,** வெள்ளையாகிய பலகறைகளாலாகிய ஒளியுடைய மாலையைப் பொருந்தக் கொண்டு, சங்குமணியோடு பலவகை மணிகளையும் கோத்து அவற்றினிடையே பன்றிக்கொம்புகள் துண்டப்பிறை போல்வனவாகத் தொங்கவைத்து, இவற்றை வேங்கையின் வலியதோலிற்பதித்துத் தட்டையாகிய வடிவமையச் செய்த சன்னவீரம்என்ற வெற்றிமாலை விளங்க. ௫௯

709. (இ - ள்) வெளிப்படை. **மார்பில்,** யானைத்தந்தத்தாலாகிய சிறுமணிகளின் மாலை தாழ்ந்துதொங்க, மாலைகளினால் விளங்குகின்றதோளில் வாகுவலயங்கள் பொங்கி விளங்கப், பொருந்திய பொலிந்த கங்கணமானது தன்மேல் விளங்கும் முன்கையிலே வில்லிற் பூட்டிய நாணைக் கார்முழக்கம் போல எறிவதற்குதவும் கைக்கோதையைக் கட்டி, ௬௦

710. (இ - ள்) வெளிப்படை. **இடையில்,** மேலே மயிற்பீலியமைந்த புலித்தோலாடையின்மேல் கடல் அலைகளிற் பொருந்தும் வெள்ளிய பலகறைகளைக் கோத்து விளிம்பாகக்(ஓரத்திற்)கட்டி, வரிசையாக விளங்கும் நீண்ட உடைதோலினையும் சுரிகையின்புறத்துச் சூழ்கின்ற வாசனையுடன் துவரேற்றியவாரையும் சேரக்கட்டும் விசியைப் பூட்டி அமைத்துக்கட்டி, ௬௧

711. (இ - ள்) வெளிப்படை. **காலில்,** வீரக்கழல் விளங்கும்படி அணிந்து, **திருப்பாதங்களிற்,** பொருந்தத்தொடுகின்ற நீடுசெருப்பு விருப்புவாய்ப்ப, பாரமாகிய பெரிய வில்லினை வலங்கொண்டு பணிந்து, திண்ணனார், தமது **திருந்தாள்**பொருந்த வைத்து வளைத்து நாணேற்றி வியந்து தாங்கி, ௬௨

712. (இ - ள்) வெளிப்படை. அங்கு, அப்பொழுது, புவனத்தின் துன்பநீங்கவும், ஓங்கி உயர்ந்த பெரிய காளமேகம்போன்று துண்ணென்றொலிப்பவும், கொடிய கோபக் கண்ணுடைய பெருவிலங்குகள் விலகிநீங்கவும், தமது செங்கைத்தலத்தினால், தடவில்லிற் சிறுநாணொலி செய்தார். ௬௩

இவ்வேழுபாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண்டன.

நாயனாரது வேட்டைக்கோலத்தை உச்சிமுதல் உள்ளங்கால்வரை தொடர்பாய் அலங்கரித்துக் காட்டுகின்றாராதலின் இடையீடின்றி ஒருதொடர்பாய்க் கொண்டு முடித்தார். கோலஞ்செய்யும் **வினைஞர் (705)** செய்வன அக்கோலமுற்றியபின்னன்றி வினை முற்றுப்பெறாது. அதுவரை செய்கின்றவை யாவும் வினையெஞ்சியே நிற்பன. ஆதலின் இடைப்பட்ட செயல்களை யெல்லாம், சேர்த்திச் - செய்து - என்பனவாதி வினையெச்சங்களாற் கூறினார். வினைஞரும் தாமுமாகக் கோலஞ்செய்யும் வினை திண்ணனார் கோலம்பூண்டு வில் ஏந்தி நாணெறிகொண்டதோடு உடன்கூடி முற்றுப் பெறுவதால் அவ்வகையே நாணெறிந்தார் என இவர்வினையோடுசேர்த்தி வினைமுற்றுத்தந்து முடித்தனர் என்க. இது பொருளமைதிக்கேற்ற சொல்லமைதியாம்.

இதுவேயன்றி இங்கு ஆசிரியர் கைக்கொண்ட **யாப்பமைதியும்** கண்டுகளிகூர்க. 691 முதல் 705 வரை கதை சொல்லிச் செலுத்தும் வகையால் யாப்புச் சென்றது.

இங்கு நாயனார் வேட்டைக்கோலம் பூண்டு புறப்படும் வரை 706 முதல் 716 வரை பாட்டுக்கள் சித்திரித்துப் புறப்படும் பொருள் குறிக்கும் வகையாலியன்ற ஐஞ்சீர் விருத்தத்தாற் கூறினார். அதன்மேல் 717 முதல் 727 வரை உள்ளபாட்டுக்கள் வேடர் கூட்டம் ஊக்கத்துடன் வேட்டைக்கு எழுந்துசெல்வதால் அதற்கேற்ற வலியஓசை மிக்க எழுசீர்ச்சந்தப்பாவிலும், அதன்மேல் வேட்டையாடி ஓடிக்கொல்லும் வேட்டை வினைகளை 728 முதல் 740 வரை பாட்டுக்களில் அவற்றிற்குரிய தங்கிசை முடுகிசை கலந்த நாற்சீர்ச் சந்தப்பாவிலும், யாத்த இசையும் சொல்லும் பொருளும் பொருந்தும் அமைதியும் காணத்தக்கன. அதன்மேல் "அன்பெனு மாறு கரையது புரள, நன்புல னொன்றி நாதவென் றாற்றும்" சரிதப் பகுதியை இயல்பின் ஆற்றொழுக்கிற்செல்லும் அறுசீர் விருத்தத்தால் 741 முதல் 782 வரையில் உள்ள பாட்டுக்களாற் கூறினார். அதன்பின் நாற்பாதத்தில் மிக்க ஞானபாதத்தாலே நாற்றனத் தொருவனாகிய இறைவனை அணைந்து நிலைபெறநிற்கின்ற சரிதத் தொடர்பை முன்னையதனினும் மிக்க இயலொழுக்குடைய நாற்சீர்க்கொச்சகக்கலிப்பாவினாற் கூறிமுடித்த அழகும் அமைதியும் காண்க. நாற்சீர்க்கொச்சகக்கலிப்பா ஆசிரியர் திருவாக்கில் மிக அழகுற அமைவதொன்றாம். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், ஆனாயநாயனார் முதலிய பலபெரியார்களும் இறைவன்றிருவடிசேர்ந்த சரிதங்கூறும் பகுதிகளை இதுபோலவே கொச்சகக்கலிப்பாவிலே ஆசிரியர்கூறுவதும் காண்க.

706. (வி - ரை) **நெறிகொண்ட** - நெறித்தலையுடைய-நெறித்த. **நெறித்தல்** - தலைமயிர் சுருள்களை யுடையதா யிருத்தல். "தொடர்பங்கி சுருண்டிருண்டு தூறிநெறித் தசைந்துசெறி, படர்அஞ்சின் கருங்குஞ்சி" (26), "அஞ்சனமஞ் சனஞ்செய்த தனையவணி கிளர்பம்பை" (27), எனவரும் சிறுத்தொண்டநாயனார்புராணத் திருவாக்குக்கள் காண்க. இதனைப் பம்பை என்பதும் வழக்கு.

சுருள் துஞ்சி நிமிர்ந்து பொங்க - சுருள்போய் ஒழுங்காய் நீண்டு விரிய. **துஞ்சி** - நீங்கி என்ற பொருளில் வந்தது.

முறிகொண்ட கண்ணி - தளிர்களைச் சேர்த்துக்கட்டிய மாலை. **முறி** - தளிர். இத்தகைய மாலைசூடுதல் இந்நாட்டவர்வழக்கு. "கானில்வரித் தளிர்துதைந்த கண்ணி சூடி" (697). **கண்ணி** - ஆடவர் தலையிற்சூடும் மாலை.

மொய் ஒளிப் பீலி - பீலி (658)ல் உரைத்தவை காண்க. மயிற்பீலி குறிஞ்சி நிலத்தில் மிகுதியாய்க் கிடைக்கும் கருப்பொருளாம். இதனைத் தலையிற்செருகும் அணியாக இந்நிலமக்கள் பூண்பர். மரவுரி - புலித்தோல் முதலிய உடைகளின் மேலும் அணிந்துகொள்வர். **மொய்ஒளி** - ஏழுவர்ணங்களும்விரவி அழகும் ஒளியும் செய்கின்ற.

வெறிகொண்ட முல்லை - **வெறி** வாசனை. முல்லை மலர்கள் மிக்க மணமுள்ளவை என்பது குறித்தது. **பிணை** - மாலை. பிணைக்கப்பட்டது. **குறிஞ்சி** - குறிஞ்சிப்பூ. இது இத்திணைக்குரியது. இதனால் திணையும் நிலமும் இப்பெயர் பெற்றன என்பர். **வெட்சி**- 686 பார்க்க.

செறிகொண்ட வண்டின் குலம் - இப்புதுமலர்களிற் றேன்உண்ண மிக்கு மொய்க்கும் வண்டுக்கூட்டங்கள். **செறிவு** தொகையும், **குலம்** வகையும் குறிக்கும். காலைமலர்ந்தபூக்களில் வண்டுகள்மொய்த்தல் நந்தனவனங்களிலும் பூ விற்பனை செய்யுமிடங்களிலும் காணலாம்.

சீர்கொளப் பின்பு செய்து - தலையின்முன்புறம்சேர இப் பூமாலைகளைச்சாத்தின் வண்டுகள்மொய்த்து முகத்தின்முன் பறந்து கண்ணின் பார்வையை மறைத்துப் பலவாறு இன்னல்விளைக்குமாதலின் இவற்றைச் சீர்கொள்ளும்படி பின்புறம் அணிந்தனர் என்றதாம். **சீர்**-இங்கு ஒழுங்கு குறித்தது. **சீர்கொள்ளுதல்**-ஒலித்தல் என்றலுமாம்.

707. (வி - ரை) முன்னெற்றியின் மீது - மேற்பாட்டிற் குஞ்சி முடித்தகோலமும் தலையின் பின்புறக்கோலமும்கூறி, இங்கு முன்புறம் நெற்றியின்மேல் அணிவகை கூறுகின்றார். முன்னெற்றி - நெற்றிமுன். முன்பின்னாகத் தொக்க ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. கடைக்கண் - "கீழ்நீர்" என்பவைபோல.

முருந்து - மயிலிறகின் அடி. முருந்து.........மயிர்க் கயிறு - மயிலிறகின் அடியும் குன்றிமணிகளும் இடையிடையேவைத்துப் புரிகொண்ட முறுக்கமைந்த மயிர்க்கயிறு. இவ்வாறு முறுக்கிய மயிர்க்கயிற்றினைத் தலையில்நெற்றிக்குமேல் திரணைபோல் அணிதல் வேடர் முதலியோரது வழக்கு. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகளது திருமணத்தில் திருநெற்றியின்மேல் முத்தினாலமைந்த திரணை சாத்தினார்கள் என்பதும் காண்க (திருஞான - புரா - 1216). ஆரச் சாத்தி - பொருந்தி விளக்கமுறும்படி நிறையச் சாத்தி. மின்னில் திகழ்சங்கு - இல் - ஒப்புப் பொருளில்வந்த ஐந்தாம்வேற்றுமை யுருபு. மின்போலத் திகழ்கின்ற. தோடுபோலச் செதுக்கப்பட்டு ஒளிவிளங்குதலால் மின்னில் என்றார். சங்கினாலியன்றதோட்டினைஅணிதல் முன்னாள்வழக்கு. சிவபெருமான் சங்கக்குழை தரித்துள்ளார் எனஆகமங்கள்பேசும். "சங்கக் குழையார் செவியா அழகா" என்ற நம்பிகள் தேவார முதலியன காண்க.

புடை-இருபுடையிலும். மாமதி-(இரண்டு)முழுமதிகள். வரும்பாட்டில் துண்டப்பிறைஎன்றதனால் இங்கு மாமதி என்றதுமுழுமதிகுறித்தது. வைக - தங்க. 58

708. (வி - ரை) வெண்கவடி - வெள்ளிய பலகறை. மாலை சேரக்கோண்டு - மாலையாகச்சேரும்படி கொண்டு. அக்கு - சங்குமணி.

பன்மணி - வேறு பலவகை மணிகள். ஏனக் கோடு - பன்றியின்கொம்பு. பன்றியின் வளைந்தபல் (வக்ரதந்தம்) கோடு எனப்படும்.

துண்டப் பிறைபோல்வன தூங்க - பிறையினது துண்டங்கள் போல்வனவாகித் தொங்க. "துண்டப் பிறையான் மறையான்" - (திருவாசகம் - திருவம்மானை - 9.)

வேங்கை......சன்னவீரம்-வேங்கையின் வலியதோலால்கைவினைத்திறமமையச் செய்த சன்னவீரம்என்னும் வெற்றிமாலை. முத்துமாலை முதலியவற்றானியன்ற சன்னவீரம் அரசர் முதலியோர் அணிவது மரபு. இங்கு வேடர்கள் தங்கள் மரபுக்கேற்ப அதனைவேங்கைத்தோலால்ஆக்கி, அதிற் பலமணிகளும் பலகறை, சங்குமணி இவைகளும் பன்றிக்கோடும் பொருந்தச்செய்துஅணிந்தனர். இது இவர் வழக்கு. தட்டை என்பது தண்டை எனவந்தது. தண்டை - என்பதற்குப் புலித்தோலினை வலயமாகத்தைத்து உள்ளே சிறுகற்களையிட்டுவைத்தஅணி என்பாருமுளர். அது பொருந்தாமை யறிக. 59

709. (வி - ரை) தந்தச் சிறுமணித்திரள் என்க. யானைத் தந்தத்தை அளவுபடச் சிறுமணிகளாகஅறுத்து அவற்றைமாலையாகச் சேர்ப்பது வழக்கு. தோள்வலயங்கள் - வாகுவலயமென்பர். இது பரப்புடையதாய்க் கவசம்போலத் தோளை மூடிநிற்கும் ஒருவகை அணி. இது தோண்மாலைபோல நின்றதென்பார் தாரிற்போலி என்றார்.

சேர்விற்பொலி கங்கணம் - இவரது கையிற்சேர்தலினாலே கங்கணம் பொலிவு பெற்றது என்க. சேர்வு - சேர்தல். அவ்வாறு சேராதபோது கங்கணத்திற்குத் தனியாக மதிப்பும் விளக்கமும் இல்லை என்பார் சேர்விற் பொலி என்றார்.

கார்நாண் எறி - மேக முழக்கம்போல. நாணொலிசெய்யும் கார் - கார் முழக்கம். ஆகுபெயர், "துங்கப்பெரு மாமழை போன்றுதுண்ணென் றொலிப்ப" (712).

நாண்எறி கைச்சேறிகட்டி கட்டி - வில் நாணில் அம்புபூட்டி எய்வதற்குதவியாக உள்ள கைக்கோதையைக்கட்டி. கைச்சேறிகட்டி - கைக்கோதை, விரலுறை, கைவிரற்சட்டை. இது அம்பு பூட்டுதலாலும், இறுகக்கட்டிய புலிநரம்பு முதலியவற்றானியன்ற விண்ணாணை வலித்தெய்வதனாலும் விரலுக்கு ஊறு உண்டாகாதபடி காவலாக விரலில் அணியும் ஒரு உறைபோன்றது. இது காழகம், விரற்றலைப் புட்டில் முதலிய பெயர்க

ளாற் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிற் பேசப்படும். இந்நாள் நவீனர் Gloves என்பதொருவகைக் கைச்சட்டை அணிவதும், தையல்வேலை செய்வோர் விரல் முனையில் உலோகக்குப்பாயம் அணிவதும் காண்க. ஆயின் கைக்கோதை விரலின் அளவில் நிறபதாய்க் கையில்வரிந்து கட்டப்படுவது என்க. 60

710. (வி - ரை) சரணத்து உரியாடை - சரணம் - மயிற்பீலி. உரியாடை - புலி முதலியவற்றின் தோலாலாகிய ஆடை. மாவுரி என்பாருமுண்டு. "தோல் தழைத்த நீடு தானையார்" (717) எனப் பின்னர்க்கூறுவதால் இவர்கள் தோலாடைஅணிவது வழக்கென்க. இதற்குக் காலோடு கழற்றியணியும் ஆடைவகை என்பாருமுண்டு.

படு - உண்டாகும். வெள்ளலகு - வெள்ளிய பலகறை. அலகு - எண்ணல் அளவு. அதற்குக் கருவியாதலின் பலகறைக்கு ஆகுபெயர்.

ஆர்த்து விளிம்பு சேர்த்தி - சிறிய பலகறைகளை ஆடையின் ஓரத்தில் விளிம்பாக வரிசையாகக்கட்டி யமைத்து. நிரையிற் பொலிநீள் - வரிசையாக விளங்கிய நீண்ட. உடைதோல் - உரியாடையின்மேல் கட்டும்தோலில். சுரிகைப்புறஞ்சூழ் விரையில் துவர்வார் விசிபோக்கி - உடைவாளின்புறத்துச்சூழ்ந்த உறையைச் சுற்றி வாசனை பொருந்திய பவளம்போன்ற செஞ்சாயமேற்றியவாரினால் விசிபோக்கிக் கட்டி. புறம் - புறத்தே சூழ்ந்த உறை. ஆகுபெயர். விசி - விசியை. விசி - இணைத்துக் கட்டும் கயிறு போன்ற தோல். விசித்தல் - கட்டுதல். விரையில்துவர் - தோல்வாரின் துர்நாற்றம் போக்கி அது நீடுசெல்லுதற்குரிய பதம்தருதற்குத் துவர்ப்பட்டையில் ஊறவைப்பர். அழகின்பொருட்டுஞ் செஞ்சாயமேற்றுவர். நிரையிற் பொலிநீள் - உடை தோலிற்கு அடைமொழி. உடைதோலும் சுரிகையும் நாகரிகமாகப்பட்ட அரசடையாளமாதலின் அடைமொழிகளாற் சிறப்பித்தார். 702 பார்க்க. விசிபோக்கி அமைத்து வீக்கி என்றது விசிவாரினைப்புகுத்தித் தைத்ததுபோல அமைவுற இழுத்துக்கட்டி. "போர்வைத் தோல் விசிவார்" (திருநாளைப்போவார் புராணம் - 14) என்றது காண்க. 61

711. (வி - ரை) காலில் வீரக்கழல் அணிந்து எனவும், தோடுநீடுசெருப்பு பாதம்சேர எனவும் மாற்றி யுரைத்துக்கொள்க. செருப்புத்தொடுதல் என்பது வழக்கு. முன் சொல்லிய வினை அணி ஆடை வகைகள் அந்தந்த அங்கங்களின்மீது சேர்த்து அணியப்படுவனவாகச், செருப்பு, அவ்வாறல்லாது பாதமாகிய அங்கம் அதனுட் சென்று சேர்தலால் செருப்புப் பாதம்சேர என்னாது பாதம் செருப்புச் சேர என்றமைத்தனர். நீடு செருப்பு - இறைவனது திருமுடியிலும் திருமுகத்திற் கண்ணருகிலும் ஏறும் பெருமையும், அதுபற்றி "செருப்புற்ற சீரடி" (திருவாசகம்) முதலிய அருண்ஞானத் திருவாக்குக்களில் ஏறித் துதிக்கப்பெற்ற பெருமையும் நோக்கி நீடு என்று சிறப்பித்தார். நீடுதல் பெருமையால் நீடியிருத்தல்.

விருப்பு வாய்ப்ப (வில்லினைப்) பணிந்து என்று கூட்டி யுரைப்பினுமமையும்.

பாரப்பெருவில் - ஏந்துதற்கரியதாய் மிகப் பாரமுடைய வில். இது மேருமலை போன்றதென (681) முன்னர்க் கூறியது காண்க. வில்வலங் கொண்டு பணிந்து-அவ்வத் தொழிலாளரும் தத்தம் தொழிற்குரிய கருவிகளை வணங்கித் தொழிலிற் புகுவது இன்றும் வழக்கமாதல் காண்க. ஆயுதபூசை என்ற சிறப்பாகிய திருநாட்கொண்டாட்டமும் காண்க. முன்னரும் "விதிமுறை வணங்கி" (690) என்றார். இதுபற்றியே இங்குத் திண்ணனும் கன்னிவேட்டை புகுவதன் முன் தமது வில்லினைச் சுற்றி வலம்வந்து வணங்கி ஏந்தினர் என்க.

விருப்பு வாய்ப்ப - தாம்புகும் காரியமாகிய வேட்டையானது தாம் விரும்பிய பலன் தருவதாக என்று பிரார்த்தித்து. இது இப்போது விரும்பிய வேட்டை வினையோடொழியாது முன் பிறவியில் கயிலையில் அருச்சுனனு யிருந்து தவஞ் செய்த காலையில்

விரும்பிவேண்டிய முத்தியாகிய பேறு வாய்க்கும்படி என்றதோ ருட்குறிப்பும் தருத லும், அது வாய்த்தற்கும் இவ்வில்லே துணையாதலும் காண்க.

சார - வில்லினைவணங்கி அது திருத்தாளினைச்சார மடுத்து என்றதாம். **திருந் தாள் மடுத்து ஏற்றி** - வில்லினைத் தாளில்வைத்து நாணேற்றி. தாளில் மடுத்தல் வில்லின் இருதலையும்பற்றிவளைத்து இறுகும்படி நாண்கட்டும் பொருட்டாம்.

வியந்து - தெய்வந் துதித்து. "வியந்தலறேன்" (திருவாசகம்-திருச்சதகம் - 12); "வியவேனயவேன் றெய்வ மிக்கனவே" (திருக்கோவையார் - 6).

பாரப்போரு - மடித்தேற்றி - என்பனவும் பாடங்கள். 62

712. **(வி - ரை) புவனத்து இடர்வாங்க** - உலகத்தின் துன்பம் நீங்க. திண்ணப் பனார் இனிக் கண்ணப்பராவார்; ஆகவே, அவரது திருவடிபிடித்து உலகம் உய்ய. **புவனத்து** - உலகத்தில். **இடர்வாங்க** - உயிர்கள் துன்பநீங்கிஉய்ய. **வாங்குதல்** - நீங்குதல் என்றபொருளில் வந்தது. அந்நாட்டின் துன்பநீங்க என்றுரைப்பாருமுண்டு.

துங்கம் - பெருமை. உயர்ச்சி. **பெருமாமழை** மிகப்பெரிய மேகம். **மழை** - மழைமுழக்கம். ஆகுபெயர்.

வெஞ்சினக்கண் நீடு விலங்கு என மாற்றுக. **நீடு விலங்கு** - பெருவிலங்குகள். நெடுந்தூரத்தில் இருக்கும் விலங்குகள் என்றலுமாம். சிறப்பும்மை தொக்கது. **விலங்கு** சாதி யொருமை. **நீங்க** - தாந்தாம் பதுங்கியிருந்த இடங்களினின்றும் நீங்க.

சிறுநாணெறிதல் - முதலில் நாண்ஒலிகொள்ளுதல் வில்லின் நாணை எறிந்து அம்பு எய்வதற்கான பதம் பார்த்தல்.

சிறு - சிறிதே எறிந்து அமைதிபார்த்தல் குறித்தது. நாண் சிறிது எறிந்தார் என்க. நாண் சிறிதென்பதன்று. யாழ் முதலிய நரம்பு இசைக்கருவிகளை மிழற்றும் முன்னர் நாணெறிந்து சிற்றொலிகொள்ளும்வழக்கும் காண்க.

701 முதல் 712 வரை உள்ள இவ்வெழுபாட்டுக்களாலும் ஒருதொடர்பாய்த் திண்ணனரைத் தலைமுதல் பாதம் வரை அலங்கரித்து வேட்டைக்குரிய வில்வேடத் துடன் எழும் வகையிற் றூமும் தரிசித்து ஆசிரியர் நமக்குங் காட்டுகின்றார்.

தலையில், சுருண்ட குஞ்சி கிமிர்ந்துபொங்கக் கட்டினார்; அதில் தளிராலியன்ற கொண்டைமாலை சூட்டினார்; அதில் மயிற்பீலி செருகினார்; தளிர் மாலையின்மேல் முல்லைமலர்மாலையும் அதிற் குறிஞ்சிப்பூவும் வெட்சிப்பூவும் பின்புறம் சூட்டினார்;

முன்னெற்றியின்மேல், மயிலிறகின் அடிப்புறத்துடன் குன்றிமணிவைத்து முறுக்கிய மயிர்க்கயிற்றைப் பொருந்தச்சாத்தினார்; காதுகளில் முழுமதிபோல விளங் கும் வெண்சங்கத் தோடுகளணிந்தார்;

கழுத்தில், வெள்ளைப்பலகறைமாலையும் சங்குமணிகளும், பிறைத்துண்டம்போன்ற பன்றிக்கொம்புகளும் இடையிடை தொங்கவைத்து ஒருசேர அமைத்த தட்டையாகிய வேங்கைத் தோலினாலாகிய சன்னவீரம் அணிந்தார்;

மார்பில், யானைத்தந்தத்தை ஒழுங்குபெறஅரிந்து சிறுமணிகளாக்கிக் கோத்த மாலை சாத்தினார்;

தோள்களில், வாகுவலயங்களும், **முன்கைகளிற்** கங்கணங்களும், **விரலுக்குக்** கைக்கோதையும் பூட்டினார்;

இடுப்பில், மயிற்பீலிசேர்த்த புலித்தோலாடை சாத்தி அதனைப் பலகறைகளால் ஒழுங்குபெற விளிம்புசேர்த்தார்; அதன்மேல் உடைதோல் பூண்டார்; சுரிகைப் புறஞ் சூழ அவ்வுடைதோலுடன்சேர்த்துத் துவர்வார்விசித்து வீக்கினார்;

காலில், வீரக்கழல் கட்டினார்; **திருப்பாதங்கள்** நீடுசெருப்பைப் பொருந்தின; பெருவில்லைப்பணிந்து தாள்மடுத்துத்தாங்கி நாணேற்றிச் சிறுநாணொலிகொண்டார்.

இவ்வாறு வேட்டைக்கோலத்தை உச்சிமுதல் கால்வரை விரிவாய்ச் சித்திரித்து "இவன் இறைவன் என்று எழுதிக் காட்"டியதென்னை? எனின், இக்கோலத்துடனே நாயனார் காளத்தியப்பரைக் காண்கின்றார்; கண்டு கண்ணப்பராய் அவ்விறைவனுடன் ஒன்றி அவர்தம் வலப்பக்கத்தே என்றும் மன்னி நிற்கின்றார்; இக்கோலமே பின்னர்த் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் முதலிய ஆசாரியன்மார்கள்யாவரும் கண்டு தரிசித்துத் துதித்தார்கள் ஆதலின் என்க. இதுபோலவே, வேய்ங்குழற் கானவிசையமுதம் பரப்பி நின்றநிலையிலே கயிலைசென்றஆனாயநாயனாரையும் அவர் ஆநிரைகாக்கப்புறம்போந்த போது உள்ளகோலத்தைத் தலைமுதற்கால்வரை அலங்கரித்து ஆசிரியர் கண்டு காட்டிய அமைதியும், இறைவன் நேரேவந்து தடுத்தாண்ட ஆளுடைய நம்பிகளது திருமணக்கோலத்தை விரிவாய் அலங்கரித்துக் கண்டுகாட்டிய அழகும், திருமணத்தில் நல்லூர்ப்பெருமணத்தானை அடைந்து "போதநிலை முடிந்தவழிப் புக்கொன்றி யுடனா"கிய ஆளுடையபிள்ளையாரது திருமணக்கோலத்தையும் சிரமுதற் பாதம்வரை முத்தணிகளால் அலங்கரித்துக் கண்டுகாட்டிய அருளிப்பாடும் இங்குவைத்து உண்மை காண்க.

குஞ்சி நிமிர்ந்துபொங்க - பீலி சேர்த்தி - சிர்கொளச் - செய்து - சாத்தி - வைக - சேர - தூங்கிட - தயங்க - தாழ - மின்ன(ச்செய்து) - கட்டி - சேர்த்தி - போக்கி-வீக்கி-அணிந்து - சேர - வலங்கொண்டு - பணிந்து - ஏற்றி - தாங்கி - வாங்க - ஒலிப்ப - நீங்க-நாணெறிந்தார் - என இவ்வேழு பாட்டுக்களையுந் தொடர்ந்து முடித்துக்கொள்க. 63

713. பல்வேறு வாளி புதைபார்த்துடன் போத வேவி
வில்வேட ராயத் துடிமேவி யொலிக்கு முன்றிற்
சொல்வேறு வாழ்த்துத் திசைதோறுந் துதைந்து விம்ம
வல்லேறு போல்வா ரடல்வாளி தெரிந்து நின்றார். ௬௪

(இ - ள்) வல்லேறு போல்வார் - (சிறு நாணெறிந்த) வலிய சிங்கஏறு போல்வாராகிய திண்ணனார்; பல்வேறு...ஏவி - பலவேறு அம்புகளை அம்புக்கூட்டிற் பார்த்துத்தெரிந்துஎடுத்துக்கொண்டு தம்முடனே வரும்படிவேவுகாரருக்குக் கட்டளையிட்டு; வில்வேடர்...முன்றில் - வில்வேடர்கள்கூட்டங்களினது சிற்றுடுக்கை சேர்ந்து சத்திக்கும் முன்றிலில் வந்து; சொல்வேறு...விம்ம - அவர்கள் சொல்கின்ற பலவேறு வாழ்த்தொலிகளும் எல்லாத்திக்குக்களிலும் நெருங்கிநிறைய; அடல்...நின்றார் - வலியஅம்புகளை ஆராய்ந்துநின்றார்.

(வி - ரை) ஏவி - வேவுகாரருக்குக் கட்டளையிட்டு. பலவகைப்பட்ட வேற்றுமையான பாணங்களை அம்புக்கூட்டிலே தெரிந்தெடுத்து உடனேபோம்படி செலுத்தி வென்றிபொருந்திய அவ்வாளிகளின் றன்மையைப் பரீட்சித்துநின்றார் என்பது இராமநாதச்செட்டியார் உரைக்குறிப்பு. **பல்வேறு** - பல வடிவினவாகிய - பலதிறப்பட்ட. பற்பலவிலங்குகளுக்கும் அவ்வவற்றின் திறந்தெரிந்து ஏற்றவாறு எய்யும் வகையாலும் பிறவாற்றாலும் வாளிகளும் பலதிறப்பட்டனவாம் என்க. சிறுநாணெறிந்த அதனால் நாண் ஒழுங்குபடஅமைந்த திறங்கண்டவர் அந்நாணிற் பலவகை அம்புகளையும் பூட்டிச் செலுத்தியதனால் அந்நாண் அம்புபூட்டி எய்வதற்குத் தகுதிபெற்றதனைக் காண்பதும் வழக்காமாதலின்அதற்குஏற்றபடி இங்குஉரைப்பாருமுண்டு.

புதை - அம்புக்கூடு. அம்பறாத்தூணி - புட்டில். **பார்த்து**-தேர்ந்தெடுத்து. புதையின்கண் என ஏழனுருபு விரிக்க. **உடன்போத** - உடன் கொண்டுவர.

ஆயம் - கூட்டம். **(முன்றில்)** வந்து என ஒருசொல் வருவித்துக்கொள்க.

வாழ்த்துத் துதைந்து விம்ம - வேடர்கூட்டத்தில் ஒலிக்கும் துடியோசையின் மிக்குஓங்கி வாழ்த்தொலிநிறைய என்பதாம்.

சொல் வேறு வாழ்த்து - சொல்கின்ற பலவேறுவகைப்பட்ட வாழ்த்து. அவ்வவரும் தத்தம் மனங்கொண்டபடியும் தகுதிக்கேற்றபடியும் பலவாறு வாழ்த்துவாராதலின் **சொல் வேறு** என்றார். இனி, இவர் வாழ்த்தியது ஒருநிலை; அவ்வாழ்த்தின்வேறாய்த் திண்ணனார் அடைகின்றது மற்றொருநிலையாய்முடிதலின் **வேறுசொல் வாழ்த்து** எனப் பிறிதொருகுறிப்பும்பட நின்றதுங் காண்க.

அல் ஏறு - கரிய சிங்கஏறு என்றலுமாம். **அடல்** - வெற்றி என்றலுமாம். ஏறு போல்வார் - ஏவி - முன்றில்(வந்து) - விம்ம - தெரிந்துநின்றார் எனமுடிக்க. 64

714. மானச்சிலை வேடர் மருங்கு நெருங்கு போதிற்
பானற்குல மாமல ரிற்படர் சோதி யார்முன்
றேனற்றசை தேறல் சருப்பொரி மற்று முள்ள
கானப்பலி நேர்கட வுட்பொறை யாட்டி வந்தாள். ௬௫

(இ - ள்) வெளிப்படை. பெரிய வில்லேந்திய வேடர்கள் வேட்டைக்கு ஆயத்தமாய் அவர்பக்கம் நெருங்கியபோதில் பெருந்தொகுதியாகிய நீலோற்பல மலர்களின் ஒளிபோன்று வீசுகின்ற நீலவொளியுடைய திண்ணனார் முன்பு, தேனும் நல்லதசையும் கள்ளும் சருவும் பொரியும் இன்னும் இவைபோன்ற பிறவுமாகிய பொருள்களாற் காடு பலியூட்டிய தேவராட்டி வந்தனள்.

(வி - ரை) மானம் - பெருமை. **மானச்சிலை** - பெரிய வில். "மானமா மடப்பிடி வன்கையா லலகிட", "மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி" என்பனவாதி திருவாக்குக்கள் காண்க. **மானவேடர்** என்றுகூட்டிக் குலப்பெருமையுடையவேடர் என்றுரைத்தலுமாம். இவர்கள் குலப்பெருமையுடைமை கந்தபுராணத்தில் வள்ளியம்மையார் திருமணவரலாற்றில் முருகப்பிரானை வேடர்கள் வேண்டுவதாகக் கூறும்,

"அடுந்திற லெயினர் சேரி யளித்திடு நீயே யெங்கண்
மடந்தையைக் கரவில் வௌவி வரம்பினை யழித்துத் தீரா
நெடுந்தனிப் பழிய தொன் று நிறுவினை; புதல்வர் கொள்ள
விடந்தனை யன்னை யூட்டின் விலக்கிடு கின்றா ருண்டோ?" (191)

என்ற திருப்பாட்டானறிக. மானவேடர் (722) என்பதுங் காண்க.

மருங்கு நெருங்குதல்-திண்ணனாரோடுகூடி வேட்டைக்கு ஆயத்தமாக இவர்களும் புறப்படுதற்காக என்க.

மாக்குலப் பானல் மலரில் - பானல் - நீலோற்பலம் - **மா - குலம்** - தொகுதியின் பெருமை குறித்தது. மலர்களின் பெருங்கூட்டம். "செந் தாமரைக்கா டனைய மேனி" (திருவாசகம்). **இல்** - ஒப்புப் பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு. **மலர்க்குலத்தில்** என்றது அதன்ஒளிபோல என்றதாம். ஆகுபெயர்.

பானற்குல மலரிற்படர் சோதியார் - அளவில்லாத நீலோற்பலமலர்கள் ஒருங்கே புதிதின்மலர்ந்து ஒளிகாட்டி வருதல்போன்ற கரியதாய்வீசும் ஒளியுடைய திண்ணனார். கருமையிலும் விரிகின்றஒளியும் அழகும் உளதென்பார் நீலமலரின் ஒளியை உவமித்தார். காளமேகம் (664), மைவிரவு நறுங்குஞ்சி வாசக் கண்ணி மணிநீல மலை (701), கருங்கதிர் விரிக்குமேனி (615) என்றவை காண்க. இப்போது புறப்படும் வேட்டையின்பின்னர்ச் சோதியாகிய இறைவனை அடைகின்றாராதலின் இங்குச் **சோதியார்** என்றார்.

தேன் முதலியவை வனதெய்வங்களுக்கு ஊட்டத் தேவராட்டி கொண்டுபோன பலிப்பண்டங்கள். இவற்றை, வேண்டுவனகுறைவின்றி (700)என்றுமுன்னர்த்தொகுத்துக்கூறிய ஆசிரியர் இங்கு விரித்துக் கூறினார். (698-ல் மென்றசை முதலியன

தேவராட்டிக்கு நாகன் வைத்த உணவுப் படித்திட்டம்) தேவர்க்கு ஊட்டும் பலிப் பொருள்களை நிவேதிக்குமுன்னர்ப் பலரும் பார்க்கலாகாதென்ற முறைபற்றி முன்னர் வேண்டுவன என்றமைந்தஆசிரியர், நிவேதித்தபின் தேவராதுஅருட்பிரசாதங் களாய் இவற்றைப் பலருங்காணலாம் என்றதுபற்றி விரித்துக்காட்டிய மரபுங் காண்க.

கானப்பலி - முன்னர்க் காடுபலி (699) என்றது காண்க.

கடவுட் பேறையாட்டி - தேவராட்டி. **பேறையாட்டி**-தேவராது படிமத்தையும் ஆவேசத்தினையும் தன்னிடத்துத் தாங்கியவள். 65

*715. நின்றெங்கு மொய்க்குஞ் சிலைவேடர்க ணீங்கப் புக்குச்
சென்றங்கு வள்ள றிருநெற்றியிற் சேடை சாத்தி
"உன்றந்தை தந்தைக்கு மிந்நன்மைக ளுள்ள வல்ல
நன்றும்பெரி துன்விற னம்மள வன்றி" தென்றாள். ௬௬

(இ - ள்) வெளிப்படை. (வந்த தேவராட்டி) எவ்விடத்துங் கூடிநின்று மொய்க்கும் வில்வேடர்கள் ஒதுங்க, வள்ளலாராகிய திண்ணனார்பக்கத்துச் சென்று அவரது திருநெற்றியிலே அட்சதைசாத்தி "உனது தந்தைதந்தைக்கும் இந்த நன்மைகள் உள்ளனவல்ல ; உன்வலிமை மிகவும்பெரிதாகும் ; இது நம்மளவில்அடங்காது." என்று ஆசிர்வதித்தாள்.

(வி - ரை) **எங்கும்மொய்க்கும்** - திண்ணனுருடன்வேட்டைக்குப்போக நாற்புறமும் நெருங்கிச்சூழும். மேற்பாட்டில் மருங்குநெருங்கு என்றதனை இங்கு **மொய்க்கும்** என்றார். **மொய்த்தல்** - நெருங்கிச்சூழ்தல்.

சிலைவேடர் நீங்க - கொடியவில்வேடரேயாயினும் தேவராட்டியினிடம் ஒழுகும் முறையில் வழிதந்து நீங்க.

வள்ளல் - தற்பயன் குறியாது வரையாது வேண்டுவனவற்றையெல்லாம் நல்கும் அன்புடையார். இங்கு, இனி இறைவனுக்குத் தமதுகண்ணைக் கொடுக்க நிற்கும் இவரினும் வள்ளலாவார் பிறரில்லை என்க.

சேடை - 697 பார்க்க. சேடைநெற்றியிற்சாத்துதல் வாழ்த்துதற்குரியசெயல். தலையிற்றூவுதலும் மரபு.

உன் தந்தை........அன்றிது - தேவராட்டிசொல்லிய ஆசிமொழிகள் முழுதும் உண்மைக் குறிப்புப்பெற நிற்றல்காண்க. நாயனாது தந்தை தந்தை முதலிய முந்தையோர் எவர்க்கும் இதுபோன்ற நன்மைகள் இல. இவரதுவிறல் வேடர்மரபின் வலிமையளவில் அமைவதன்றாகி மிகப்பெரிதாய் நிற்குந்தன்மையைப் பின்னர்த் தங்கள்குறி வாராமற் கைவிட்டார் (802), அன்புபிழம் பாய்த்திரிவா ரவர்கருத்தி னளவினரோ (803) என்பவற்றுட் காண்க. இவள் வழிபடும் வனதெய்வங்கள் இவளது வாக்கில்நின்று உண்மையை வெளிப்படுத்தித் திண்ணனாரைப் போற்றிநின்ற குறிப்புங் காண்க.

உன் தந்தை தந்தைக்கும் என்றதனால் நாகனும் அவன்றந்தையும் கன்னிவேட்டையிற் புகும்போது இத்தேவராட்டியே காடுபலியூட்டிவந்து சேடைசாத்தியவள் என்றும், அப்போதுகண்ட குறிகளைக்காட்டிலும் சிறந்தகுறிகள் இப்போது கண்டனள் என்றும் கூறும் மகாலிங்கையரின் உரைப்பொருத்தம் ஆராயத்தக்கது.

சினவேடரை நீக்கி—என்பதும் பாடம். 66

716. அப்பெற்றியின் வாழ்த்து மணங்குடை யாட்டி தன்னைச்
செப்பற்கரி தாய சிறப்பெதிர் செய்து போக்கிக்
கைப்பற்றிய திண்சிலைக் கார்மழை மேக மென்ன
மெய்ப்பொற்புடை வேட்டையின் மேற்கொண் டெழுந்து போந்தார்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. அவ்வாறு வாழ்த்துகின்ற தேவராட்டியைச் சொல்லுதற் கரிய பெருஞ்சிறப்புக்கள் எதிர்செய்து போக்கி, வலிய சிலையினைக் கையிலேந்திய கார் காலத்து மழைமேகம்போல, உண்மைப்பொலிவுகொண்ட வேட்டையினைமேற்கொண்டு எழுந்து (திண்ணனார்) புறப்பட்டனர்.

(வி - ரை) சிறப்பு எதிர்செய்தல் - அவள் மகிழும்படி சிறந்த வரிசைபலவும் தந்து பாராட்டுதல். **எதிர்செய்தல்**-அவள்செய்த நன்றிக்குத் தாமதமின்றிக் கைம்மாறு செய்தல். **போக்கி** - தனது இருப்பிடத்துக்குப் போகும்படி செய்து.

திண்சிலை கைப்பற்றிய என மாற்றுக. **கார்** - கார்காலம். **மழைமேகம்** - எழுந்து மழைபெய்யச் சூல்கிரம்பிய மேகம். மேகமும் இந்திரவில்லாகிய சிலையினை ஏந்திநிற் பதனால், வினையும் உருவும் பயனும் விரவிவந்த உவமம். முன்னரும் **காளமேகம்** என்றார். கார்மழை மேகம் அம்பு (நீர்) மழை பெய்வது போன்று இவர் தமது வில்லினின் றும் பொழியும் அம்புமழை அன்புமழையேயாகிப்பொழிந்து உலகுய்யச் செய்தது.

மெய்ப்பொற்பு - உண்மையின் பொலிவு. இவ்வேட்டைக்கு உண்மைப்பொலிவாவது தனக்கென ஒரு பயனும் வேண்டாது வேடர்களாகிய குடிகளைக்காத்துத் தாங்கி நலமே செய்யும் (703 - 704) கருத்தின்வழியே சிந்தித்து எழுந்தது என்பதாம். இனி, சிறிதுநேரங்கழியவே தன்னைமறந்த உள்ளத்திற் றெளிகின்ற மெய்ம்மை யன்பின் உருவமேயாகி (திருஞான - புரா - 1024) மெய்ம்மையின் வேறு கொள்ளாச் செவ்விய அன்பு தாங்கி (776) நிற்பதாகிய நிலையினைத் திண்ணனார்பெறுவர். இரவு கழிவதன்முன் புலரியி னிருளிடத்துச்சென்று பகலின்ஒளி விரவிக் காட்டுதல்போல அந்தப் பேரன்புநிலையின் உண்மைப்பொலிவு இருள்போன்ற கொலைவேட்டை புகும் இப்பொழுதே கலந்து காட்டிற்று என்ற குறிப்புமாம். **மெய்** - உடல் எனக்கொண்டு அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர்.

மேற்கொண்டு எழுந்து - அதனில் முயற்சித்துக் கிளம்பி. **போந்தார்** - தன் மனையின் வரிவிற்சாலை முன்றிலினின்றும் புறப்பட்டார். 67

வேறு

717. தாளில் வாழ்செ ருப்பர் தோற தைத்த நீடு தானையார்
வாளி யோடு சாப மேவு கையர் வெய்ய வன்கணார்
ஆளி யேறு போல வேகு மண்ண லார்மு னெண்ணிலார்
மீளி வேடர் நீடு கூட்ட மிக்கு மேலெ ழுந்ததே. கூஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறு வேட்டையின்மே லெழுந்து ஆண்சிங்கம் போலப் புறப்பட்ட பெருமையுடைய திண்ணனாரின் முன்னே, கால்களில் இட்ட செருப்பினையுடையாராய், விரிந்த தோலைமேலே கட்டிய நீண்ட உரியாடையினை யுடையாராய், அம்புகளுடன் வில் பொருந்திய கைகளையுடையாராய்த், தறுகண்மை யுடையாராய், எண்ணில்லாத கொடிய வலிய வேடர்கள் நெருங்கிய கூட்டம் மிகுதி பெற மேலெழுந்தது.

(வி - ரை) வாழ் செருப்பர் - வாழ்க்கை நிலையில் எவ்வேளையினும் செருப்பை யணிந்து திரிதலின் அவர்களது கால்களினிடமாக வாழும் செருப்பு என்றார்.

நீடுதானை - உரியாடையாகிய நீண்ட உடை. **தோல் துதைந்த** - அதன்மேல் தோல்வரிந்த.

சாப மேவு கை - வில்லினைப் பிடித்த கை. செருப்பு இவர்களது தாளிலும், வில் இவர் கையிலும் நீங்காது நின்றன என்பது கருத்து. **சாபம்** - இரட்டுற மொழிதலால் கொலைப்பழியின் நியதியாக இடப்பட்ட சாபம் எனக்கொண்டு, அது இவர்கள் எய்யும்

குறிதவிராத அம்புடனே பற்றிவந்து இவர்களை மேவுகின்றதென்ற குறிப்புப்பொரு ளும்பட நிற்றல் காண்க. இதனைப் பாண்டு, தசரதன் முதலியோர் சரிதங்களிற் காண்க.

செருப்பராய்த், தானையராய்க், கையராய், வன்கண்ணராய் எண்ணில்லாத வேடர் என முடிக்க.

வெய்ய வன்கணர் - வன்கண்மை - கொடுமை. **வெய்ய-**அதன் மிகுதி குறித்தது. தாட்சண்ணியமில்லாமற் கொடுமைசெய்கின்றவர்கள்என்பர் மகாலிங்கையர்.

ஆளி ஏறு - அடலேனம் புலிகாடி (693) முதலிய விலங்குகளை வேட்டையாடுதல் மேற்கொண்டெழுந்து செல்கின்றாராதலின் விலங்கினத்தின் அரசாகிய சிங்க ஏறு என்றுவமித்தார். இவரது வேட்டையிற் றப்பிச்செல்லும் விலங்குகளில்லை என்பது குறிப்பு. பெருமிதத்தோற்றம், அவசியமின்றிக்கொல்லாமை, சிறுபிராணிகளை வதைக் காமை முதலியபெருங்குணங்கள்பற்றியும் சிங்கத்தை உவமித்ததுமாம்.

மீளி . வலிமை. நமனைப் போல்வாராகிய என்பாருமுண்டு. 68

718. வன்றொ டர்ப்பி ணித்த பாசம் வன்கை மள்ளர் கொள்ளவே
வென்றி மங்கை வேடர் வில்லின் மீது மேவு பாதமுன்
சென்று நீளு மாறு போல்வ செய்ய நாவின் வாயவாய்
ஒன்றொ டொன்று நேர்ப டாம லோடு நாய்கண் மாடெலாம். கூகூ

(இ - ள்) வன்றொடர்...கொள்ளவே - வலியசங்கிலியிற்கட்டிய கயிற்றை வீரர்கள் வலியகையிற் பிடித்துக்கொண்டிருக்கவே ; நாய்கள் - நாய்கள் ; வென்றி...வாயவாய் - வேடர்களது வில்லின்மீது பொருந்தும் (விசயலட்சுமியின்) வெற்றிமங்கையினதுபாதம் முன்போய் நீள்வதுபோல்வனவாகிய சிவந்தநாக்கள் தொங்கிய வாயினையுடையனவாகி; மாடெலாம்-பக்கங்களிலெங்கும்; ஒன்றொடொன்று...ஓடும் - ஒன்றொடொன்றுபொருந் தாமல் ஓடும்.

(வி - ரை) வன்தொடர்ப்பிணித்த - தொடர் - சங்கிலி. வேட்டை நாய்கள்மிக்க கோபமுடையவை. மக்கட்கும் விலங்குகட்கும் ஊறுசெய்வன. அவற்றை உரியகாலத்து உரியவர் கண்காணிப்பிலே கட்டவிழ்த்து விடுவதன்றி ஏனைக்காலத்துக் கட்டிவைத் தல் வழக்கு. அதுபற்றி, வேட்டையில் விலங்குகளைத்துரத்திப்பற்றவிடும்வரை இவை களைப் பிணித்துக் கைப்பற்றிக் கொண்டுபோயினர். இவர்களது வீட்டுமுன்றிலிற் கட்டி வைப்பதைக், "கொடுஞ்செவி ஞமலி யார்த்த வன்றிரள் விளவின் கோட்டு"(652) என் றும், வேட்டைக்குக் கொண்டுபோகும் இவ்விடத்து, "வன்றொ டர்ப்பிணித்த பாசம் வன்கை மள்ளர் கொள்ளவே" என்றும், பின்னர் வேட்டையிற் கட்டு அவிழ்த்துவிட்டு விலங்குகளைப் பற்றவிட்டுப் பயன்படுத்துவதனை "மா அஞ்சு வித்தடர்க்கு நாய்க ளட்ட மாக விட்டு (725) என்றும் கூறியது காண்க.

மள்ளர் வன்கை கொள்ள எனமாற்றுக. **பாசம் -** கயிறு. நாயைச் சங்கிலியாற் பிணித்து அச்சங்கிலியைச் சேர்த்துப்பூட்டியகயிற்றை மள்ளர் கையிற்கொண்டனர். இவ்வாறு கையிற் பற்றிக்கொண்டு போகும்போது ஒழுங்கின்றிப் பலபுறமும் ஓடும் அவற்றின் இயல்பினை இங்கு **ஒன்றோடொன்று நேர்படாமல் ஓடும் நாய்கள்** என்ற தன்மைநவிற்சியணியின் அழகு காண்க. நாய்பிடித்துச் செல்வோரும் அதனைநோக் கும் விழியுடையோரும் இத் தன்மையணியின் சுவையை நன்கறிவர். எருது - குதிரை முதலிய பிராணிகளைப்போல நாய்கள் இனமாகக் கூடிவாழு மியல்புடையன அல்ல. நாய்கள் "சுவஜாதிவைரி" என்றதொரு பழமொழியும் உண்டு. ஆதலின் அவை ஒழுங்கு படச் செல்லா என்க.

வென்றிமங்கை - வெற்றிக்கு அதிதெய்வமாகிய இலக்குமி. இலக்குமிகள் எண்மர். அவருள் இங்குக் குறிக்கப்பட்டவர் விசயலட்சுமி என்பர். வெற்றிமங்கையின் பாதம்

வில்லின் மீது தங்குதல் என்றது வெற்றி அவர்களது வில்லுக்கு உளதாம் என்றபடி. வில்லினைப் பூட்டிக் குறிவைத்து எய்ய, எய்த பொருள் குறிபிழையாது இவர்களுடையதேயாக ஆக்குதலின் **வென்றிமங்கை மேவும்** என்றார். வேட்டைநாய்களின் சிவந்து நீண்ட மெல்லியவான நாக்கள் வெற்றிமங்கையின் பாதங்கள் போல்வன என்றார். மெய்யும் உருவும் பற்றிய உவமம். **போல்வசெய்ய** - போல்வனவாகிய சிவந்த.

மாடெலாம் - வேடர்பலரும் பலநாய்களைக் கொணர்ந்தார்களாதலின் பக்கமெங்கும் என்றார். அண்ணலார்முன் வேடர்கூட்டம் செல்ல, அவ்வேடர் கைப்பற்றிய நாய்கள் பக்கங்களிற் சென்றன.

மீளுமாறு—என்பதும் பாடம்.　　69

719. போர்வ லைச்சி லைத்தொ ழிற்பு றத்தி லேவி ளைப்பவச்
சார்வ லைத்தோ டக்க றுக்க வேகு மையர் தம்முனே
கார்வ லைப்ப டுத்த குன்று கான மாவ ளைக்கநீள்
வார்வ லைத்தி றஞ்சு மந்து வந்த வெற்பர் முந்தினர்.　　எ0

(இ - ள்) வெளிப்படை. போர்க்குரிய வலைத்தொழிலையும் விற்றொழிலையும் புறத்திலே செய்ய அந்தச் (அநாதி) சார்பாகிய வலையின்கட்டினை அறுக்கும்படி செல்கின்ற பெருமையுடைய திண்ணனாரின் முன்னே, மேகங்கள்சூழ்ந்த மலையினும் வேட்டைக் காடுகளினும் விலங்குகளை வளைத்தற்பொருட்டு நீண்ட வார்களையும் வலைவகைகளையுஞ் சுமந்து கொண்டுவந்த குன்றவர்கள் (இக்கூட்டத்தின்) முற்பட்டுச் சென்றனர்.

(வி - ரை) **போர்** - போர்க்குரிய. **போர்** - இங்கு வேட்டை குறித்தது. **வலைச்சிலைத்தொழில்** - வலைகொண்டு மலையுங் காடும் வளைத்தும், வில்லினைக் கொண்டு அம்பெய்தும் ஆடும் வேட்டைத் தொழில். **தொழில்** என்பதை வலையோடுங் கூட்டுக.

புறத்திலே - புறப்பொருள் என்றபெருங்காண்க. ஊர்ப்புறத்தில் என்பாருமுண்டு.

அச்சார்வலைத் தொடக்கு - அ - அந்த. அநாதியாகிய அந்தப் பிறவிச் சார்பாகிய வலையின் கட்டு. பண்டறிசுட்டு.

ஐயர் - பெரியவர். "ஐயரே யம்பலவ ரருளாலிப் பொழுதணைந்தோம்" (திருநாளை - புரா - 30), "ஐயர் நீரவ தரித்திட விப்பதி யளவின்மா தவமுன்பு, செய்தவாறு" (திருஞான - புரா - 179) என்பவை காண்க. ஐயர் என்ற சொல் பிறப்புமாத்திரையாய்நின்று இடுகுறியளவாய் வேதியர் என்றதொரு சாதிகுறிப்பதாய் வழங்கும் இந்நாள் உலகவழக்குப் பிற்காலத் தெழுந்தது போலும்.

கார்வலைப் படுத்த குன்று கானம் - இவர்கள் வேட்டைக்காடு காவல் செய்ய வலையால் வளைத்தற்குமுன், அது, கார்-மேகம் என்ற வலையால் வளைத்துச் சூழப்பட்டுள்ளது போன்ற தென்பதாம். **குன்றுகானம்**-குன்றும் அதைச் சார்ந்த காடும். **மா** - அவற்றில் உள்ள விலங்குகளை. இவர்களது வேட்டைச் சூழலிலிருந்து தப்பி ஓடாமலிருக்கும்பொருட்டும், அவ்வாறு ஓடுகின்றவற்றைப் பிணித்து அகப்படுத்திக்கொள்ளும் பொருட்டும் வேட்டைக்காட்டைச்சுற்றி வலையிட்டுக் காவல்செய்தல் மரபு. 724 பார்க்க.

நீள் வார் வலை - நீண்ட வார்களும் வலைகளும் உம்மைத்தொகை. புலிமுதலிய பெருமிருகங்களும் தப்பிஓடாமல் அகப்படும்பொருட்டு நீண்ட வலிய வார்களாற் பிணிக்கப்பட்ட வலை. "வார்வலை மருங்கு தூங்க" (652) என இதனை முதலிற்குறித்ததும் காண்க. **வலைத்திறம்** - பற்பலவகை வலைகள். **சுமந்து** - இவ்வலைகள் நெடும்பரப்புக்காடு வளைக்கவேண்டப்படுதலின் நீண்டனவாயும் பெரியனவாயும் உள்ளனவாதலின் தாங்கற்கரிய பெருஞ்சுமையாம்.　　70

720. நண்ணி மாம றைக்கு லங்க ணூட வென்று நீடுமத்
தண்ணி லாவ டம்பு கொன்றை தங்கு வேணி யார்தமைக்
கண்ணி னீடு பார்வை யொன்று கொண்டு காணு மன்பர்முன்
எண்ணில் பார்வை கொண்டு வேட ரெம்ம ருங்கு மேகினார். எக

(இ - ள்) வெளிப்படை. பெரிய வேதங்கள் கூடித் தேடும்படி, நீடுகின்ற அந்தக் குளிர்ந்த நிலவும் அடம்பும் கொன்றையும் தங்குஞ் சடையுடையவராகிய இறைவரைத் தமது கண்ணின் நீடியபார்வை ஒன்றுகொண்டு காணும் அன்பராகிய திண்ணனார் முன்னே எண்ணில்லாத பார்வைகளைக்கொண்டு வேடர்கள் எல்லாப்பக்கங்களிலுஞ் சென்றனர்.

(வி - ரை) மாமறைக் குலங்கள் நண்ணி நாட என்க. மா - பெரிய மறைக் குலங்கள் - வேதத்தின் பல சாகைத்தொகுதிகள். நண்ணி நாட - தேடும் அத்துறையிலே பொருந்தி நாட.

என்றும் நீடும் - எக்காலத்தும் அந்நாட்டத்துக்கு அகப்படாமல் நீளுகின்ற. நாட நீளுதல்-சொல்லிமுடிய இயலாமல் நீளச்சென்றுகொண்டேயிருத்தல். "பாதாளமேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர், போதார் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருண் முடிபே" என்ற திருவாசகங் காண்க.

அ வேணியர் - அகரம் உலகறிசுட்டு. பெரியோரால் அறியப்பட்ட அந்த.

கண்ணின்...அன்பர் - ஒன்று பார்வை கொண்டு என்க. அவரைக் காண்பதன்றிவேறொன்றையும் காணாத. இவ்வாறு கண்டு கொண்டிருந்தபொருள் 777ம் பாட்டில் "ஆர்வமுன் பெருக ஆரா அன்பினிற் கண்டு கொண்டே, நேர்பெற நோக்கி நின்றார்" என விரித்துரைக்கப்பட்டது காண்க. நீடுபார்வை - முற்பிறப்பிற் றவஞ்செய்து பார்த்த பார்வை இப்பிறப்பிலும் வந்து நீடியது; இங்குப் பார்த்த பின்னர் விலகாது நித்தமாய் நீடியுள்ளது. ஒன்று - ஒப்பற்ற - தனி - என்ற குறிப்புமாம்.

பார்வை ஒன்று - வலக்கண்ணைப் பேர்ந்து இறைவன் கண்ணிலே அப்பிவிட்டாராதலின் மற்றை இடக்கண் ஒன்றின் நீடிய பார்வை கொண்டு என்பதுமாம். பார்வை - ஒன்று - எண்ணில் பார்வை - முரண் அணி. எண்ணில் பார்வை - அளவில்லாத பல வகைப்பட்ட பார்வைமிருகங்கள். "பன்றியும் புலியு மெண்குங் கடமையு மானின் பார்வை" (652) என இவற்றை முகப்பிலே, வேட்டைக்குரிய "கொடுஞ்செவி ஞமலி", "வார்வலை" முதலியவற்றுடன் சேரவைத்துக் காட்டியது நினைவு கூர்க.

அரும்பு கொன்றை—என்பதும் பாடம். 71

721. கோடு முன்பொ லிக்க வுங்கு றுங்க ணூகு ளிக்குலம்
மாடு சென்றி சைப்ப வும்ம ருங்கு பம்பை கொட்டவுஞ்
சேடு கொண்ட கைவி ளிச்சி றந்த வோசை செல்லவுங்
காடு கொண்டெ ழுந்த வேடு கைவ ளைந்து சென்றதே. எஉ

(இ - ள்) வெளிப்படை. கொம்புகள் முன்னே ஒலிசெய்யவும், குறுகிய முகமுடைய சிறுபறைகள் பக்கங்களிற்சென்று சத்திக்கவும், பக்கத்தில் பம்பைகொட்டவும், தொகையாகக்கூடிய கைத்தட்டுதலினால் உளதாகிய சிறப்புடையஓசை செல்லவும் பெருந்திரள் கொண்டெழுந்த வேட்டுவக்கூட்டம் அதனைப் பலபக்கமும் வளைந்து சென்றது.

(வி - ரை) வேட்டையினை மேற்கொண்டுவந்த கூட்டம் வேட்டைக் காட்டினை அணுகி அதனுட்புகும் செலவின் சிறப்பினை இப்பாட்டாற்கூறிய ஆசிரியர், அதனை உவமையின்வைத்து வரும்பாட்டால் விரிக்கின்றார்.

கோடுமுன்புஒலிக்க - இயங்களின்வகைகளிற் கொம்புகள் முன் ஒலித்தல்செய்ய. **குறுங்கண்......இசைப்ப** - **குறுங்கண்** - குறுகிய மேற்பரப்பு. **குலம்** - இங்குத் தொகுதியுணர்த்திற்று. **மாடு சென்று இசைப்ப** - இவ்வகைப் பறை ஏந்தியோர் பக்கங்களிற் சென்று அவற்றை முழக்குவர். இசைப்பவராது செல்லுதலைப் பறையின்மேல் ஏற்றிக் கூறினார். **பம்பை** - இருமுகமுடைய வாத்திய வகை. இவை மருங்கிற் றாரஞ் செல்லாது பக்கத்து இசைத்தன. ஒலிக்க, இசைப்ப, கொட்ட எனச் செயப்பாட்டு வினைகள் செய்வினைகளாகக் கூறப்பட்டன.

சேடு - கூட்டம் - திரட்சி. இங்கு அனேகர் சேர்ந்து கைவிளியோசைசெய்தல் குறித்தது. வேட்டைக்கலையிற் சிறக்கப்பயிற்சிபெற்றவர்களாதலின் அனேகர்கூடி ஒழுங்குபெற ஒரேகாலத்தில் குறித்தஓசைதரும்படி கைதட்டி ஓசைசெய்யக் கற்றிருந்தனர். இசை யரங்குகளிற் கையினாற் றாளவொற்றறுப்போர் பலரும் ஒன்றுபோல ஓசைசெய்தல் காணத்தக்கது. இங்கு ஏனை இயங்களின் ஓசைகளைவிடச் சிறந்ததென்பார் இறுதியில் வைத்ததோடு **கைவிளிச் சிறந்தவோசை** என்றுங்கூறினார். **விளி** - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கைவிளியாகியஓசை. **கைவிளி** - கை தட்டுதல். நவீனரிற் சேனைவீரர்கள் படையமைப்பிற் செல்லும்போது கால்அடிவைக்கும் ஓசை, ஏந்திய படையோசை முதலியன ஒழுங்குபெறக் காட்டிச் செல்லும் முறை காண்க (Military march). இது போன்றதொரு பழக்கம் இவ் வேடர்பால் இருந்ததென்பது. **சேடு** - பெருமை என்பாருமுண்டு.

காடு - பெருந்திரட்சி. "காய்த்த செந்நெலின் காடு", "செந்தாமரைக் காடு" என்பனகாண்க. **கொண்டெழுந்த**-அணுகிய. **வேடு**-வேடர்கூட்டம். ஆகுபெயர். "வேடு கொடுத்தது பாரெனு மிப்புகழ்" என்ற கம்பர் பாட்டும் காண்க.

கைவளைந்து - எல்லாப் பக்கங்களிலும் - சுற்றிலும் - மூற்றுகையிட்டாற் போல் வளைந்து சூழ்ந்து. கொம்பு, ஆகுளி, பம்பை, கைவிளி என்றிவற்றின் ஓசைகளுடன் சூழ்ந்து சென்றனர் என்க. பெரிய ஓசைகளுடன் சூழ்தலால் முழை புதர்முதலிய மறைவிடங்களிற் பதுங்கியிருக்கும் விலங்குகள் பயந்துவெளிப்பட்டு ஓடும்போது அவற்றை வேட்டையாடுவர்; ஓடுவதனால் அடிச்சுவடுகண்டு அதற்குத் தக்கவாறு செய்வர். இது வேட்டையில் முற்செய்தொழில்களில் ஒன்று. இதனை விலங்கு எழுப்புதல் என்பர். 726 பாட்டுப் பார்க்க.

வேடர் கைவளைந்து சென்றனர்—என்பதும் பாடம்.　　72

722. நெருங்கு பைந்த ருக்கு லங்க ணீடு காடு கூடநேர்
வருங்க ருஞ்சி லைத்த டக்கை மான வேடர் சேனைதான்
பொருந்த டந்தி ரைக்க டற்ப ரப்பி டைப்பு கும்பெருங்
கருந்த ரங்க நீள்பு னற்க ளிந்தி கன்னி யொத்ததே.　　எஉ

(இ - ள்) வெளிப்படை. நெருங்கிய பசிய மரக்கூட்டங்கள்நீடிய காட்டினை அடைவதற்கு நேர்வருகின்ற கரியவில்லேந்திய பெரிய கைகளையுடைய வலியவேடர் சேனையானது பொருகின்ற பெரியஅலைகளையுடைய கடலின்பரப்பினிடையே புகுகின்ற பெரிய கரிய அலைகளையுடைய நீளும் புனல்வாய்ந்த காளிந்திநதி போன்றது.

(வி - ரை) நெருங்குபைந் தருக்குலங்கள் - குறிஞ்சியிற்பட்ட மலைச்சாரற் காடுகளாதலின் மரங்கள் நெருங்கியும் நீண்டும் வளர்ந்திருந்தன. **குலங்கள்** - பலவகை குறித்தது. **கூட** - கூடும்படி. **நேர்வரும்**-முன்னர்க் **கைவளைந்து சென்றது** என்றார்; காட்டை வளைந்து சுற்றிச் செல்லினும் அதனைக்கூடுவதனையே நேர்குறித்து வருகின்ற என்க.

கருமை - வேடர்களுடையநிறம். **சேனை** - வேட்டை என்பது படையேந்தி விலங்குகளுடன் போர் புரிந்து கொல்லுதலே யாதலின் சேனை என்றார். போர்வேடர் என்பதும் காண்க. **பொருந் தடந்திரை** என்ற குறிப்புமது.

பொருந் தடந்திரை...ஒத்ததே - பெரிய கைகளில் வில் ஏந்திப் பல முகத்தாலும் காட்டுக்குள் புகுந்து மறையும் வேடர் கூட்டத்துக்குப் பலமுகத்தாலும் வளைந்து சென்று நேரே கடலினகத்துப்புக்குமறையும் கரியநீரினையுடைய காளிந்திநதி உவமிக்கப்பட்டது. மெய்யும் வினையும் உருவும் பற்றிய உவமம். கரிய நீர் வேடர்நிறத்துக்கும், தரங்கம் அவர்கள் ஏந்திய வில்வரிசைக்கும், பெருமை அவர்களது வடிவிற்கும், நதி கடல் புகுதல் அவர்கள் காடுபுகுதற்கும் உவமை.

களிந்தி கன்னி - காளிந்தியாகிய நதி. யமுனை என்பர். நதிகளைக் கன்னிகளாகக் கூறுதல் மரபு. இந்நதியின் நீர் கருநிறங் காட்டுமென்றும், கங்கை நீர் அவ்வாறன்றி வெளியதாய்ப் பளிங்குபோலத் தெளிந்துள்ளதென்றும் கூறுவர். யமுனையும் கங்கையும் கூடு முகத்தில் இரண்டுங் கலந்த பின்னரும் நெடுந்தூரம்வரை இவ்வாறே காணப்படுமென்றும் கூறுப. இதனை இறைவனது திருநீறு மேற்கொண்ட வலப்பாகமும் அதனுடன் கலந்த உமையம்மையாரின் பசிய இடப்பாகமும் கூடியதற் குவமையாகக் காட்டினர் சேரமான்பெருமாணாயனார். "ஆடிய நீறது கங்கையுந் தெண்ணீர் யமுனையுமே, கூடிய கோப்பொத்த தாலுமை பாகமெங் கொற்றவற்கே" (பொன்வண்ணத்தந்தாதி - 90). காளிந்தி என்றது களிந்தி என நின்றது. குறுக்கல்விகாரம். 73

723\. தென்றி சைப்பொ ருப்பு டன்செ றிந்த கானின் மானினம்
பன்றி வெம்ம ரைக்க ணங்க ளாதி யான பல்குலந்
துன்றி நின்ற வென்ற டிச்சு வட்டி னொற்றர் சொல்லவே
வன்ற டக்கை வார்கொ டெம்ம ருங்கும் வேட ரோடினார். எச

(இ - ள்) வெளிப்படை. தென்றிசையின் கண்ணுள்ள மலையோடுகூடிய காட்டில் மானினங்களும், பன்றிகளும், வெவ்விய மரையினங்களும் முதலாயின பலவகை விலங்குக்கூட்டங்கள் நெருங்கிக்கூடிநின்றன என்று அவற்றின் அடிச்சுவட்டினால் அறிந்துவந்து ஒற்றர்கள் அறிவிக்கவே, வார்களைத் தமது வலிய பெரிய கைகளிற் கொண்டு எப்பக்கத்திலும் வேடர்கள் ஓடினார்கள்.

(வி - ரை) **பொருப்புடன் செறிந்தகான்** என்றது மலையுடன்கூடி மலையும் காடுமாய்உள்ள பிரதேசம். காளத்திமலைக்கு வடக்கேயுள்ளன பொத்தப்பிநாடும் உடுப்பூரும். அங்கினின்றும் வேட்டைக்குப்போந்த நாயனார் வேட்டைக்காட்டினின்று பலகாதங் கள்வந்து திருக்காளத்திமலையைக் கண்டார் என்று சரிதங்கூறுவதால் இவ்வேட்டைக் காட்டைப் பொத்தப்பியின் **தென்றிசைச் செறிந்த** காடு என்றார்.

ஒற்றர் - காடாய்பவர் - வேவுகாரர். **அடிச்சுவட்டின்** - அடிச்சுவடு கண்டு அதனால் அறிந்து. **செல்லவே** என்பது பாடமாயின் அவர் வேவுபார்த்துப்போக அதுகண்டு என்க. **கை** - கையில். **ஓடினார்** - துன்றிநின்றவை தப்பிஓடாவண்ணம் இவர்கள் விரைந்து ஓடினார்கள் என்பதாம். வேட்டையும் போர்முகமான செயலாதலின் போரிற்போல இதனிலும் ஒற்றர்கள்செய்வினை உண்டு என்க.

வார்கோடு - வார்கொண்டும், அதனுடன் பொருந்தும் வலைகொண்டும் செய்வனவற்றை வரும்பாட்டிற் கூறுவார்.

எம்மருங்கும் - நான்குபக்கங்களிலும் விலங்குகள் துன்றியசூழல் முற்றும்வளைந்து காவல் செய்யவேண்டி யிருந்தமையாலும், அச்சூழல் யோசனைப்பரப்புடையதாயிருந்தமையாலும் விரைவுபற்றி எம்மருங்கும் ஓடினார். உம்மை முற்றும்மை.

மரைக் குலங்கள்—என்பதும் பாடம். 74

724\. ஓடியெ றிந்து வாரொ ழுக்கி யோச னைப்ப ரப்பெலாம்
நெடிய திண்வ லைத்தொ டக்கு நீளி டைப்பி ணித்துநேர்

கடிகொ ளப்ப ரந்த காடு காவல் செய்த மைத்தபின்
செடித லைச்சி லைக்கை வேடர் திண்ண னார்மு னண்ணினார். எரு

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஓடி எறிந்தும், வார் ஒழுக்கியும், யோசனை அளவுள்ள காட்டின்பரப்புமுற்றும் நீண்ட திண்ணியவலையின் பிணிப்புக்களை நீண்டவெளிகளிற் கட்டிக் காண்பார்அஞ்சும்படி பரந்தகாட்டினை நேராகக்காவல்செய்து முடித்தபின், சிறுதூறுபோன்ற தலையையுடைய விற்பிடித்த கையினராகிய வேடர்கள் திண்ணனார் முன்பு வந்துசேர்ந்தனர்.

(வி - ரை) **ஓடி எறிந்து** - காட்டின் மரக்கிளைகளை வார்போக்க ஒழுங்கு காணும்படி வெட்டிப் போக்கி. **மின்சாரக் கம்பிகள்** - தந்திக்கம்பிகள் முதலியவையிடுவோர் இடையிற் குறுக்கிடும் மரங்களையும் கிளைகளையும் கம்பிகள் நேர்செல்லும் வழி காணும் பொருட்டு வெட்டி வீழ்த்தும் வழக்குங் காண்க.

ஓடி - ஒடித்தும் வெட்டியும் வீழ்த்தும் கிளைகள். இவற்றை வார்போக்கிய ஒழுங்கினைப் பற்றிக் கீழே இட்டுவைப்பதும் காவல்செய் முறையாம். ஒடிகளை அதற்கும் பயன்படுத்துவர். ஒடித்தாலுளதாவது ஒடி எனப்பட்டது. முதனிலைத் தொழிற்பெயர். **அரி** - என்றது காண்க. 73-பார்க்க. ஓடியவெறிந்தென்பது ஒடியெறிந்தென விகாரமாயிற்றென்பாருமுளர்.

வார்ஒழுக்கி - ஒடிஎறிதலால் வார்களை நேர் ஒழுங்காகப் போக்குதற்கு வழியாயினமையின் ஒழுக்கி என்ற சொல்லாற் கூறினார். இடையிடையே நீண்ட கோல்களை நட்டு அவற்றிலும், அவ்வொழுங்கிலே வேறு மரங்கள் இருப்பின் அவற்றிலும், வார்களைப் போக்கி இறுகக் கட்டுவர். ஒடிகள் இவ்வாறு வார்பிணிக்கும் கோலாக நடுதற்கும் பயன் படும்.

யோசனைப் பரப்பெலாம் - யோசனை என்னும் அளவு முழுதும். யோசனை என்பது "அங்குல மறுநான் கெய்தி னதுகரங் கரமோர் நான்கு, தங்குத றனுவென் றூருந் தனுவிரண் டதுவோர் தண்ட, மிங்குறு தண்ட மானவிராயிரங் குரோசத் தெல்லை, பங்கமில் குரோச நான்கோ ரியோசனைப் பால தாமே" (கந்தபுராணம்-அண்டகோசப்படலம்-6) என்ற திருப்பாட்டா னறிக. யோசனைப் பரப்பென்பது அவ்வளவின் சதுரம் குறிப்பது. சதுரமைல் என்று நவீனர் வழங்குவது காண்க. யோசனை அகல நீளங்கொண்ட பரப்பினையுடைய காடு முற்றும். இதுபற்றி 752-ன் கீழுரைத்தவையும் பார்க்க.

நெடியதிண்வலைத்தொடக்கு - யோசனைப் பரப்பெலாஞ் சுற்றவேண்டுதலின் **நெடிய** - நீளமுடைய என்றும், புலிமுதலிய பெருவிலங்குகளும் கடந்துசெல்லாது காக்க வேண்டுதலின் **திண்** என்றுங் கூறினார். **வலைத்தொடக்கு** - வலைகளின் பிணிப்புக்கள்-கட்டுக்கள். வலைக் கயிறுகளை என்றும்,கயிற்று வலைகளை என்றுங் கூறுவாருமுண்டு.

நீளிடைப்பிணித்து - வலைகள் நீண்டுசெல்லினும் யோசனையெலாம் செல்லப் பல வலைகளைப் பொருத்தவேண்டியிருத்தலின் அந்நீண்ட இடைகளைத் தக்கவாறு கட்டி.

காடுநேர்காவல்செய்து என மாற்றுக. **கடி** - அச்சம். **கடிகொளப் பரந்த** - உட்புகுந்தார் யாரும் வழிமயங்கியும், விலங்குஅஞ்சியும், பிறவாறும் பயமுறும்படி, பரப்பும் செறிவுமுடைய.

காவல் செய்தமைத்தல் - இது வேட்டைதொடங்குமுன் செயத்தகும் இன்றியமையாத தொழில். வேட்டைக்காட்டினின்று விலங்குகள் தப்பிஓடாமற் காவல் செய்தல்.

செடிதலை - எண்ணெயிட்டு ஒழுங்குபடுத்தப்படாது புதர்போன்ற செறிமயிரினையுடைய தலை. சந்தநோக்கிச் செடித்தலை என்பது செடிதலை என நின்றது.

காட்டை அணுகியவுடன் காடுவளைந்துசெல்லுதல், காட்டினுட் பலபுறமும் புகுதல், ஒற்றறிதல், வார்கொண்டோடியும் ஓடியெறிந்தும் வாரொழுக்கியும் வலை பிணித்தும் நேர்காவல் செய்தல் என்னும் இவை முன்செல்லும் ஏவலாட்களாகிய வேடர், வேட்டைவினை தொடங்குமுன் செய்வினைகளாம். இவற்றைச் செய்யுமுறையே இதுவரை (721—724) இந்நான்கு திருப்பாட்டானுங் கூறினர்.

இனி, அவ்வாறு காவல்செய்த காட்டினுட் புகுதல், நாய்களை ஏவித் துடி பம்பை கொட்டிக் கைவிளி வாயொலிகள் செய்து மாஎழுப்புதல், அவற்றால் மாக்கள் எழுந்து பாய்தல் ஆகிய வேட்டை தொடங்குமுன்னர் நிகழ் செயல்களை அம்முறையே மேல் வரும் (725—727) மூன்று திருப்பாட்டுக்களானும், அதன்பின் வேட்டைவினைவகை களையும், அவற்றின் விளைவாக மாக்கள் படும் வகைகளையும் அம்முறையே அவற்றின் மேல்வரும் (728—735) எட்டுத் திருப்பாட்டுக்களானும் கூறுதல் காண்க.

வேடர் - முன் ஓடிச்சென்று காவற்றொழில் புரியும் ஏவலாளர்களாகிய வேடர்.

முன் நண்ணினர் - காட்டினுள்ளும் சுற்றியும் போய் வினைசெய்த அவ்வேடர் தம் தலைவராகிய திண்ணனாரின்முன்பு காவலமைப்புத்தொழில் முற்றியதை அறிவிக்கு மாறு அணைந்தனர். 75

*725. வெஞ்சி லைக்கை வீர னாரும் வேட ரோடு கூடிமுன்
மஞ்ச லைக்கு மாம லைச்ச ரிப்பு றத்து வந்தமா
வஞ்சு வித்த டர்க்கு நாய்க ளட்ட மாக விட்டுநீள்
செஞ்ச ரத்தி னோடு சூழல் செய்த கானு ளெய்தினர். எகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. தாம்விரும்பும் சிலையேந்திய கையினையுடைய வீரனா ராகிய திண்ணனாரும் ஏனை வில்வேடர்களோடு கூடி, முன், மேகந்தவழும் பெரிய மலைச்சாரலிலே புறத்துவந்த விலங்குகளை அஞ்சி வெளிவந்து ஓடுமாறு செய்து பற்று கின்ற நாய்களைப் பல புறத்தினும் விட்டு, நீண்ட செம்மையாகிய அம்புகளுடனே, காவல் செய்யப்பட்ட காட்டினுள்ளே புகுந்தனர்.

(வி - ரை) வெஞ்சிலை - பாரப்பெருவில் (711), திருக்கையிற் சிலையும் தாங்கி (776) என, விரும்பி ஏந்தும் பெருமையுடைய வில்லாதலின் **வெஞ்சிலை** என்றார். வெம்மை - விருப்பம். வெவ்விய - கொடிய என்றுரைப்பாருமுண்டு.

முன் நாய்கள் விட்டு என்று கூட்டுக. **முன்** - தமக்கு முன்பு விட்டு என்றும், முதலில் விட்டு என்றும் உரைக்க நின்றது.

சரி - சரிவு - சாரல். **புறத்து வந்தமா** - முழை, புதர் முதலியவற்றிலிருந்து வெளிவந்து துன்றிய விலங்குகளை. **அஞ்சுவித்து அடர்க்கும்**-பலபுறமும் ஓடியும்குரைத் தும் அச்சுறுத்தித் துரத்திப் பற்றுகின்ற.

நாய் - 718 பார்க்க. **அட்டமாக விட்டு** - பிணித்த பாசம் அவிழ்த்துப் பலபுறமும் குறுக்காகவும் அருகாகவும் ஓடவிட்டு. **அட்டம்** - வேட்டைத் தொழிலாளருள் வழங் கும் குழூஉக்குறி. எட்டுத் திக்கினும் என்றுரைப்பாருமுண்டு.

நீள் செஞ்சரம்-நீள் - குறிவைத்த அளவிற்குச் சென்று நீளும். **செம்மை**-தனது வினைசெய்தற் றன்மையிற் பிழையாமை.

சூழல் செய்தகான் - "காடுகாவல் செய்தமைத்த" என மேற்பாட்டிற் கூறியபடி வலையிட்டுச் சூழப்பட்ட அந்தக் காடு. 76

726. வெய்ய மாவெ ழுப்ப வேவி வெற்ப ராய மோடிநே
ரெய்யும் வாளி முன்றெ ரிந்து கொண்டு செல்ல வெங்கணும்
மொய்கு ரற்று டிக்கு லங்கள் பம்பை முன்சி லைத்தெழக்
கைவி ளித்த திர்த்து மாவெ ழுப்பி னார்கள் கானெலாம். எஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை. (மேற்கூறியபடி விட்ட) கொடியவிலங்குகளை எழுப்பும்படி ஏவி நாய்களை, வேடர்கூட்டம் ஓடி, நேரேவிடுத்தற்குரிய அம்புகளை முன்னே ஆராய்ந்து எடுத்துக்கொண்டுபோக, எவ்விடங்களினும் மொய்த்த குரலுடைய உடுக்கைகளும் பம்பைகளும் முன்னே பேரோசைசெய்தெழ, அதனோடு கைதட்டியும் வாயினால் உரப்பிக்கூவியும் காடெங்கும் பதுங்கியிருந்த விலங்குகளை அவற்றின் மறைவாகிய இருப்பிடங்களினின்றும் எழுப்பினார்கள்.

(வி - ரை) எழுப்ப ஏவி - முன்னே அட்டமாகவிட்டனர். பின்னர் அவற்றைப் பதுங்கிய விலங்குகளின்மேல் ஏவினார்கள். ஏவியவற்றின் மேற்சென்று தாத்திப்பற்றுதல் நாய்களின் இயல்பு. ஒற்றர்களை ஏவி என்றுரைப்பாருமுண்டு.

நேர் எய்யும் வாளி முன் தேரிந்துகொண்டு - கொடிய விலங்குகளை எழுப்புகின்றவர்கள், எழும்பும் அவை தங்கண்மேற் சினந்துபாயுமாதலின் அப்போது அவற்றை நேரே எய்துகொல்வதற்கு ஏற்றஅம்புகளை முன்னரே சித்தஞ்செய்துகொள்ளுதல் வேண்டுமாதலின், வாளி முன் தெரிந்து என்றார். எய்யும் - எய்யத்தகுந்த. கொண்டு - சித்தமாய் எடுத்துக்கொண்டு.

மொய்குரல் துடி - துடி - இடைசுருங்கிய இருமுகக் கருவி. ஒருமுறை யிசைத்தவிற் பலவோசை முழக்குமாதலின் மொய்குரல் என்றார்.

பம்பை - பெருமுகமாகிய இருமுகமும் பேருடலும் படைத்தது. துடிக்குலங்களும் பம்பைகளும். உம்மைதொக்கது. இவ்விருவகையும் சேர்ந்தபோது பேரோசை செய்தலின் சிலைத்தெழ என்றார். எழுதல் - ஓசைமிகுதல்.

கைவிளித்தும் அதிர்த்தும் என உம்மை விரித்துரைக்க.

அதிர்த்தல் - வாயினால் உரப்புதல். கைவிளியினால் அதிர்த்து எனச் சேர்த்துரைப்பினுமாம். வேட்டைக் காட்டில் இம்முழக்குக்களோடு வாயினாலும் பலவகைப்பட்ட ஓசைபடக் கூவுதல் வழக்கு. மிருகங்களின் ஓசைபோலக் கூவுதலுமாம்.

கானெலாம் மா எழுப்பினார்கள் எனக் கூட்டுக. மறைவிடங்களினின்றும் வெளிவராவிடின் விலங்குகளை வேட்டையாடுதல் இயலாமையின் அவற்றை அங்குநின்றும் வெளிவரச் செய்தல் வேட்டையின் முற்செய்வினையாம். 77

727. ஏன மோடு மானி னங்க ளெண்கு திண்க லைக்குலம்
கான மேதி யானை வெம்பு லிக்க ணங்கள் கான்மரை
யான மாவ னேக மாவெ ருண்டெ ழுந்து பாயமுன்
சேனை வேடர் மேல டர்ந்து சீறி யம்பி னாறினார். ௭௮

(இ - ள்) வெளிப்படை. காட்டுப்பன்றிகளோடு, மான் வகைகள், கரடிகள், வலிய கலைமான் கூட்டங்கள், காட்டெருமைகள், யானைகள், வெவ்விய புலிவகைகள், காட்டு மரைகள் ஆகிய விலங்குகள் பலவாக வெருண்டுஎழுந்து சீறி முன்வந்து பாய்தலும் கூட்டமாகிய வேடர்கள் அவற்றின்மேல் அடர்ந்து சீறி அம்புகளினால் எய்தழித்தனர்.

(வி - ரை) ஏனமோடு ஏன ஏனத்தைப் பிரித்து முதலில்வைத்த சிறப்புப்பற்றி 693-ல் உரைத்தவை பார்க்க. ஏனைவிலங்குகள் எல்லாம் ஏனம் வெளிப்படுதற்குத் துணையாயினமட்டில் நின்றொழிந்தனவன்றி இச்சரிதநிகழ்ச்சிக்கு அவற்றாலானதொன்றில்லையாதலின் அவை அனைத்தையும் ஒருசேரத்தொகுத்துப் பின்வைத்து ஆனமா அனேகமா என்று எளிமைபெறக் கூறினார்.

மானினங்கள் - கலைமான். மான் - பெண் மான் என்றும், கலை - ஆண்மான் என்றுங் கூறுவாருமுண்டு. 693 பார்க்க. இவற்றுள் மானினம் 728 - 732லும், கலை 730லும், மேதி 733லும், புலி, பன்றி 729லும், யானை, அரி 731லும் கூறியது காண்க. எண்கு - கரடி. திண் கலைக்குலம் - வலிய பெரிய நீண்ட கொம்புடைய கலைமான். குலம் - கூட்டம். இவை கூட்டமாகச் சேர்ந்து வாழுமியல்புடையன.

கானமேதி - காட்டெருமை. **வெம்புலி** - விலங்குகளில் மிகக்கொடியது புலியாம். **புலிக்கணங்கள்** - புலி வகைகள். சிங்கம், பெரும்புலி (வேங்கை), சிறுபுலி முதலிய இவைகள் கூட்டமாகச் சேர்ந்துவாழு மியல்புடையனவல்ல. ஆதலின் இங்குக் **கணம்** கூட்டம் என்றல் பொருந்தாது. பல புலிகள் பல இடங்களினின்று பாய்ந்தன என்றலுமாம். **கான்மரை** - காட்டுக்குதிரை. இங்குக் கூறிய விலங்குவகைகளே வேடர்க்குத் தீங்குவிளைப்பன. இவற்றை "மிக நெருங்கி மீதூர்" விலங்குகள் என முன்னர் (693)க் கூறினர். ஆனமா அனேகமாக. ஈறுகெட்டது.

வெருண்டு எழுந்து பாய - மேற்கூறிய வகைகளால் எழுப்பப்பட்ட இவை பயந்தன; பின்னர்த் தமதிருப்பிடங்களினின்றும் எழுந்தன; பின்னர்த் தம்மை அடர வந்தார்மேற் பாய்ந்தன என்க. தம்முயிர்க்குக் கேடுநேரும்போது எந்தப்பிராணியும் அவ்விளைவு செய்தார்மேற் பாய்வது இயல்பு. **முன்** - முன் பாய என்க. இருந்த இடம்விட்டு முன்வந்து. **முன்நூறினூர்** என்று கூட்டி அவை தம்மேற் பாய்வதற்குமுன் அவற்றினை அம்பினால் எய்து வீழ்த்தனர் என்றலுமொன்று.

சேனை - 722 பார்க்க. **மேல்**-அவற்றின்மேல். **நூறினூர்**-கொன்று அழித்தார்கள். **அம்பு நூறினூர்**—என்பதும் பாடம். 78

மேலே 717 முதல் 727 வரை பதினொருபாட்டுக்கள் முடுகிய ஓசையுடைய எழுசீர்ச் சந்தவிருத்தங்களாய் எடுத்தபொருளுக்கேற்ற சந்தத்தில் அமைந்துள்ளன. (திருவாசகம் - திருச்சதகம் - "ஈச னேநீ யல்ல தில்லை" என்ற பகுதித் திருவாக்குகள் காண்க). இப்பாட்டுக்கள் சொல்லும் சீரும் ஒத்திசையாது வேட்டையில் விலங்குகளின் அங்கங்கள் துண்டப்படுவன போலத் துண்டித்திசைப்பன. இவை நாற்சீர்க்கலி விருத்தங்களாகப் பிரித்தலகிடப்பட்டுச் சிலபதிப்புக்களில் காணப்படுகின்றன.

வேறு

728. *தாளறுவன விடைதுணிவன தலைதுமிவன கலைமா;*
வாளிகளொடு குடல்சொரிதர மறிவனசில மரைமா;
நீளுடல்விடு சரமுருவிட நிமிர்வனமிடை கடமா;
மீளிகொள்கணை படுமுடலெழ விழுவனபல வுழையே. எசு

(**இ - ள்**) வெளிப்படை. கலைமான்(களிற் பல) காலறுவனவும், இடை துணிவனவும், தலை இறுவனவும் ஆயின; மரையினத்துட் சில உடலுட்பாய்ந்த அம்புகளோடு குடல் வெளியிற்சொரிய இறப்பன ஆயின; கூட்டமாக நெருங்கிய கடமாக்கள் நீண்ட வுடலினுள் வேடர்விட்ட அம்புகள் பாய்ந்து ஊடுருவிச்செல்லவே செயலற்றுப் பெருவருத்தத்துடன் நிமிர்வனவாயின; பலமான்கள் வலியஅம்புகள் தைத்தலால் உடல் துள்ள விழுவன ஆயின.

(**வி - ரை**) இப்பாட்டிற் கூறியன மான் வகைகள். 726 பார்க்க. அறுபடுவன துணிபடுவன துமிபடுவன என்றபடி செயப்பாட்டுவினைகள் செய்வினையாக வந்தன.

வாளிகளொடு...மறிவன - அம்புகள் உடலிற் றைத்த வழியால் குடல்கள் வெளியிற்சொரிந்தன. அக்குடல்களோடு அம்புகளும் வெளியிற் சரிந்துபோந்தன என்பதாம்.

நீள்......நிமிர்வன - கடமான்கள் சிலவற்றில் நீண்டசரங்கள் உடலைஊடுருவிச் சென்றன; அவ்வருத்தத்தால் அவை உடல் நிமிர்ந்து வீழ்ந்தன. **நீள்சரம்** என்று கூட்டியுரைத்தலுமாம். **உடல் நிமிர்தல்** - இங்கு இவற்றிற்கு இயல்பினுள்ள கவிழ்ந்த தன்மை நீங்கி வருத்தமிகுதியால் நீண்டு நிமிர்ந்து வீழ்தல் குறித்தது. **கடமா**-மானின் ஒருவகை. யானைகள் என்றுகொண்டு செயலற்றுநின்றன என்றுரைப்பாருமுண்டு. அஃது நீண்டுப் பொருந்தாமையுணர்க. **கடமா** - காட்டுப்பசு என்பாருமுண்டு.

உடல் எழ - **எழ** - இங்குத் துள்ளி மேலெழுதல் குறித்தது.

இதுமுதல் 740 வரைஉள்ள 13 திருப்பாட்டுக்களை இங்கு காற்சீர்க்கலிவிருத்தமாக அலகிட்டவா றன்றித், "தாளறு வனவிடை துணிவன தலைதுமி வனகலைமான்" என்ற படி முதற்சீர் விளச்சீராகவும், பின் மூன்று சீர்கள் கருவிளச்சீர்களாகவும், இறுதிச்சீர் கருவிளங்காய்ச் சீராகவும் பிரித்து ஐஞ்சீர்க்கலிநிலைத்துறையாகக் கொள்ளுதலும் உரிய ஓசைநயம்படும். 79

729. வெங்கணைபடு பிடர்கிழிபட விசையுருவிய கயவாய்
செங்கனல்பட வதனொடுகணை செறியமுனிரு கருமா
வங்கெழுசிர முருவியபொழு தடலெயிறுற வதனைப்
பொங்கியசின மொடுகவர்வன புரைவனசில புலிகள். அ0

(இ - ள்) முன் இரு கருமா - முன்னேவந்த பெரியபன்றிகள்; வெங்கணைபடு... கனல்பட - வெவ்விய அம்புபட்டுப் பிடர்கிழியும்படி விசையினால் உருவியதாற் பிளந்த புண்வாயில் செவ்விய தீப்போன்ற குருதிபெருகி ஒழுக; அதனொடு கணைசெறிய-அதன் மேலும் அம்புகள் நெருங்கிப்பாய்ந்து; அங்கெழு...பொழுது - அவை அங்கு எழும் சிரத்தின் வழி (அப்பன்றிகளையிழுத்து) உருவிச்சென்றபொழுது; புலிகள் அடல் எயிறு உற - (எதிர்பாய்ந்து திறந்தவாயுடன் ஓடிவந்த) புலிகளில் வலிய பற்களினிடையே சேர(தைக்க); அதனை...புரைவன - (அவ்வப்புலி) அவ்வப்பன்றியை மிக் கெழுந்த சினத்தோடு கவர்வன போன்றன சில புலிகள்.

(வி - ரை) கருமா - பிடர்கிழிபட - உருவிய - கயவாய் - கனல் - விட - கணை செறிய - எழுசிரம் - உருவியபொழுது - புலிகளி(ன்) - அடலெயிலுற - அவை அதனை-சினமொடு-கவர்வன - புரைவன - எனக்கொண்டு கூட்டி உரைத்துக் கொள்க.

இருகருமா - பெரிய காட்டுப்பன்றிகள். "இழிவாகும் கருவிலங்கும்" (திருஞான-புரா - 78). சந்தநோக்கி இருங்கருமா என்றது **இருகருமா** என நின்றது.

கயவாய் - பிளந்த பெருவாய்தல். பெருந்திறப்பு. புண்வாய்.

கணைசெறிய - கணைகள் மேலும்நெருங்க. **சிரம்** - தலையின் வழி. புலிகளின் அடல் எயிற்றின் உற அப்புலிகள் புரைவன (போல்வன) என்க.

அதனை - அதனதனை - அவ்வப்பன்றியை. ஒவ்வோர் பன்றியை ஒவ்வோர் புலி கவர்தல் போன்றதால் ஒருமையிற் கூறினர். **கவர்வன** - கவர்வனவற்றை. வினையாலணையும் பெயர். இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை.

கனல் - கனல் போன்ற இரத்தம். தீ என உரைப்பாருமுண்டு.

ஒரு பன்றியின் பிடர் அம்பினாற் கிழிபட்டது; அதனாற் பிளவுபட்ட புண்வாய் தீ(குருதி) உமிழ்ந்தது; மேலும் அம்புகள் நெருங்கிப் பாய்ந்தன; அவை தலையின் வழி உருவி அப்பன்றியையும் இழுத்துக் கொண்டு எதிரே பாய்ந்து வாய்திறந்து ஓடி வந்த புலியின் பற்களிடை ஊடுருவின; இவ்வாறு இப்பன்றி புலி வாயினிடத்து அம்பினால் ஈர்த்துச் செல்லப்படுதல் எதிர்வந்த புலி அதனைப்பாய்ந்து கவர்வதுபோன்றிருந்தது. இவ்வாறு சில புலிகள் இருந்தன என்பதாம். 80

730. பின்மறவர்கள் விடுபகழிகள் பிறகுறவயி றிடைபோய்
முன்னடுமுக மிசையுருவிட முடுகியவிசை யுடனக்
கொன்முனையடு சரமினமெதிர் குறுகியமுக முருவத்
தன்னெதிரெதிர் பொருவனநிகர் தலையனபல கலைகள். அக

(இ - ள்) பல கலைகள் - பல கலை மான்கள்; பின் மறவர்கள்......பிறகுற - பின்புறத்தினின்று மறவர்கள் எய்த அம்புகள் தமது உடலின் பின்பாகத்திற் றைக்க; வயிறிடை....உருவிட - (அந்த அம்புகள்) அவற்றின் வயிற்றினிடை போய் முன்புறம் முகத்தினடுவில் உருவிட; முடுகிய...சரம் - மிக வேகத்துடன் விடப்பட்ட வேட்டை

முகத்தில் அடல்வல்ல அந்த அம்புகள் ; இனம்...உருவ - அவ்வாறெய்யப்பட்ட கலை மானின் இனமாகிய எதிரேஓடிய மானின் நெருங்கிய முகத்திலும் தைத்து அதனை யும் ஊடுருவ ; தன்...தலையன - (அவ்விரண்டு மான்களும் ஒன்றை யொன்று)தான் தான் எதிர்முட்டிப் போர் செய்கின்றன போன்ற தலைகளை யுடையவாயின.

(வி - ரை) பின் - பின்புறமிருந்து. **மறவர்கள்** - மறம்புரியும் வேடர். பின்புறம் தாக்குமாறு பின்னின்று படைவிடுதல் அறமன்று ; அது மறமாம். பின்காட்டி ஓடுகின் றார்மீது படைதொடுதல் கூடாதென்பது போர் நீதிகளில் ஒன்று. இங்கு இவ்வேடர் அவ்வாறன்றிப் பின்காட்டிய மான்களின்மீது பின்னிருந்து அம்பு எய்தனராதலின் மறமேசெய்தார் என்ற குறிப்புப்பட **பின் மறவர்கள் விடுபகழிகள்** என்றார். இவர்கள் போலல்லாது திண்ணனார் பகை விலங்குகளின் எதிர்நின்று போர்செய்தார் என்பார் **குரிசில் முன்விடு சரம்** என மேல்வரும் பாட்டிற் பாராட்டிக் கூறியதும் காண்க.

பிறகுற - உடலின் பின்புறத்திற் றைத்துப் பொருந்த.

முன் நடுமுக மிசை உருவிட - முன்புறம் முகத்தின் நடுப்பாகத்தின் மேல்வந்து உருவ. **முகத்தின் நடு** என்க. முன்பின்னாகத் தொக்க ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை.

முடுகிய விசை - மிக்க விசை. **அக் கோன்முனை அடுசரம்** - கொல்லுலையில் வடித் துக் கூர்மையாக்கிய அடுகின்ற அம்பு என்பாருமுண்டு.

இனம் - தம் இனமாகிய கலைமான். **எதிர்குறுகிய முகம் உருவ** - எதிராக ஓடி வந்து கூடிமுட்டிய முகத்திலே தைக்க. **தான்** என்பது **தன்** எனக் குறுகிநின்றது. அதனை அடுக்கியுரைத்துக் கொள்க. 81

731. கருவரையொரு தனுவொடுவிசை கடுகியதென முனைநேர்
குரிசில்முன்விடு மடுசரமெதிர் கொலைபயில்பொழு தவையே
பொருகரியொடு சினவரியிடை புரையறவுடல் புகலால்
வருமிரவொடு பகலணைவன வெனமிடையுமவ் வனமே. ௮௨

(இ - ள்) கருவரை......பொழுது - கரியமலை ஒருவில்லுடனே ஓடிவந்ததென்று சொல்லும்படி போர்முகத்தில் நேர்வந்த அண்ணலாராகிய திண்ணனார் முன்னால் எதிர்த்துநின்று விடுகின்ற அம்புகள் எதிர்ப்பட்ட விலங்குகளைக் கொலைசெய்கின்ற போது ; அவையே......புகலால் - அவை போர்செய்யும் யானைகளோடும் கோபமிக்க சிங்கங்களினிடையே இடைவெளியின்றி அவற்றினுடல்களிற் புகுதலால் ; வருமிர வொடு...அவ்வனமே - அவ்வனம் பின்வரும் இரவுகளுடன் பகல்கள் சேர்ந்தாற்போல் மிகும்.

(வி - ரை) கருவரை - கரியமலை. திண்ணனார்க்கு உவமானம். "மணிநீல மலை ஒன்று" (701) என முன்கூறியதும் காண்க.

ஒரு - நடுநிலைத்தீபம். ஒருகருவரை - ஒருதனு(வில்) என்க.

வரைதனுவோடு விசை கடுகியதென - இல்பொருளுவமை. **ஒருதனுவோடு-தனு-** உடம்பென்று கொண்டு கரியமலையொன்று உடல் பெற்றுவந்ததுபோல என்ற குறிப் புப்பொருளும் காண்க. "மணிநீல மலையொன்று வந்த தென்ன" (701) என்றது காண்க. **விசை கடுகியது** - ஒரு பொருட் பன்மொழி. மிகுதி குறித்தது. மிக்கவேகமாய் வந்தது. **என** உவமஉருபு.

முனை - போர்முகம். வேட்டை முனை என்பர். **குரிசில்** - பெருமையையுடையார் - திண்ணனார். **எதிர்** - எதிரேநின்று.

முன்விடும்...பயில்பொழுது - மேற்பாட்டில் மறவர்களது சிறுமையும் மறமும் உடைய வேட்டை கூறிய ஆசிரியர் இப்பாட்டில் திண்ணனாரது பெருமையும் போர் அறமுமுடைய வேட்டைவினை கூறுகின்றார். அவர்கள் தமது தகுதிக்கேற்பப் பன்றி யும் மானும் கலையும் என்ற சிறுவிலங்குகளை எய்கின்றார்கள் ; இவர் யானை, சிங்கம்

என்ற பெருங்கொடுவிலங்குகளை எய்கின்றார்; அவர்கள் அவற்றின் பின்னிருந்து புரை பட எய்ய இவர் புரையற முன்னின்று எய்து வீரப்போர் செய்கின்றார்; இவர்விடும் அடு சரம் தவறாது எதிர்த்துக் கொலை செய்தேவிடும்; என்பன முதலிய கருத்துகள் காண்க.

கோலை பயில் பொழுது - கொன்றே விடுவனவாக, அப்பொழுது. **அவையே புகலால்** என்று கூட்டுக.

பொருகரி - சினஅரி - அவ்வவற்றுக்கேற்ற அடைமொழி தந்து கூறியதுகாண்க. கரி போரிவ்வல்லது; எத்தனை நாள்களாயினும் சலியாது முனைந்து உயிர்போம் வரை போர்புரியும் தன்மையுடையது. அரி சினம்மிக்குப்பாயும் தன்மையுடையது. செங்கண் வாளரி என்றதும் பிறவும்காண்க.

இடைபுரையற அவையே உடல் புகலால் - வேகத்தால் இடையீடின்றி அம்புகள் அவற்றின் உடலிற் புகுதலாலே. **இடைபுரைஅற** - இடையீடில்லாது தொடர்பாக. இடையே குற்றமற என்ற குறிப்புமாம். இவ்வாற்றால் பல யானைகளும் பல சிங்கங்களும் பட்டு வீழவே, அந்தக் கரியயானைகளும் வெளிய சிங்கங்களும் பக்கங்களில் வீழ்ந்துள்ள தோற்றம் இரவோடு பகல் கூடியதைப்போன்ற தென்றார். பெருவிலங்குகளாதலின் இவற்றை வீழ்த்தத் தொடர்பாய்ப் பலவலிய அம்புகள் எய்தல்வேண்டும்.

அவ்வனம் வரும் இரவோடு பகல் அணைவன என மிடையும் - என மாற்றுக. **மிடைதல்** - நெருங்குதல் - மிகுதல். இவ்வேட்டை நிகழ்வது பகற்போதாதலின் இனி அடுத்து வருவது இரவாம். ஆதலின் **வருமிரவு** என்றார். **பகல்** - பகற்காலம். பகல் கழியவே இரவு அணையும். பகலும் இரவும் உடன் அணைவதில்லையாதலின் இல் பொருளுவமம். திண்ணனார் தமக்கு உவமையில்லாதவர்; இவர் செயலின் விளைவும் உவமையில்லாததாம் என்பது குறிக்க இப்பாட்டில் **வரைதனுவோடு கடுகியதும்**, **இரவோடுபகல் அணைவதும்** என்ற இரண்டும் இல்பொருளுவமங்களாக ஆசிரியர் வைத்தனர் போலும். அன்றியும் இங்குத் திண்ணனார் காலம் என்னும் தத்துவக்கட்டினைக் கடக்கும் நிலையின் விளங்குதலால் இரவும் பகலும் என்ற நாட்கூறுபாடாகிய காலம் அவர்க்குக் கீழ்ப்பட்டு நிற்பது என்பதும் குறிப்பாம். பகலும் இரவும் ஒன்றுகூடாது ஒன்றன்பின்ஒன்றாய் மாறிமாறி வருவனவாம். அதுபோலக் **கரி**யும் **அரி**யும் ஒன்றற்கொன்று பகையுடையன. இவ்வேடர் துரத்துதலாகிய செயற்கையாற் சேர வந்தனவேயன்றி இயற்கையாற் சேர்ந்தனவல்ல. இயற்கையாற் சேராத இரவும்பகலும் ஈண்டு இதுபோலவே செயற்கையாற் சேர்ந்தனபோல என்று பின்னரும் கூறுகின்றது காண்க. விளக்கு முதலியவற்றால் இரவு பகல் எனப்பட நிற்கும். 778, 779, 780 பாட்டுக்கள் பார்க்க. வெளிநின்ற புறவிருள் தீபமாமரங்களாலும், வீட்டின் நின்ற புறவிருள் மணிவிளக்கொளிகளாலும், அகவிருள் ஐந்தடக்கிய பெரியாரது சோதியாலும் நீங்கின (780) என்று குறித்தமையும் இங்குக் காண்க.

அணைவன - இரவொடு பகல் அணைவன. சாதியொருமையாதலிற் பன்மைவினையாற் கூறினார். 82

732. நீளிடைவிசை மிசைகுதிகொள நெடுமுகிலொடு வெழுமான்
தாளுறுகழன் மறவர்கள்விடு சரநிரைதொடர் வனதாம்
வாள்விடுகதிர் மதிபிரிவுற வருமெனவிழு முழையைக்
கோளொடுபயில் பணிதொடர்நிலை கொளவுளவெதிர் பலவே. அக

(இ - ள்) நீள்இடை விசை...எழும்மான் - நீண்ட ஆகாய வெளியில் விசையோடு மேலே குதிக்க நெடுமுகில்களைத் தொடும்படி எழுகின்ற மான்களை; **தாள் உறுகழல்... தொடர்வனதாம்** - காலிற்பொருந்திய வீரக்கழலையுடைய மறவர்கள் விடுகின்ற அம்பு

வரிசைகள் தொடர்கின்றவை; வாள்விடு கதிர்மதி...விழும் உழையை - ஒளிவீசும் கதிர்களையுடைய மதியைப் பிரிவுறநேரு மென்று (அந்த மதி மண்டலத்தினின்றும்) கீழே விழுகின்ற மானை; கோளொடு பயில்பணி தொடர்நிலை-பீடிக்கின்ற தன்மையோடு பயில்கின்ற இராகு என்ற பாம்பு தொடர்ந்து வருகின்ற நிலைமை; கொள உள எதிர் பலவே - எதிராகக் காண உள்ளன பலவாம்.

(வி - ரை) குதிகொள எழும் மான் - மான்கள் வெருண்டு மேற்கிளம்பித்துள்ளும் இயல்புடையன. அதனோடு இங்கு வேடர்கள் பல பக்கமும் சூழ்ந்து ஆர்த்தும் நாய்களை ஏவியும் வெருட்டுதலால் எங்கும் ஓடிப் போக இயலாமல் மேலே துள்ளிக் குதித்தன.

நெடுமுகில்தொட - விண்ணில் தாவி மிக உயரமாய் என்றபடி.

மான் - மான்களை. இரண்டனுருபு தொக்கது. மான்களைத் தொடர்வன என்க.

வாள்விடு கதிர்மதி - மிக ஒளிவீசும் கதிர்களையுடைய முழுமதி. முழுமதி நாள்களே மதியை இராகு பீடிக்கும் நாள்களாதலின் **வாள்விடுகதிர்** என்றார்.

பிரிவுற வரும் என விழும் உழை - மதிக்குவந்த பீடை தன்னையும் பீடிக்குமோ என்றஞ்சி அதனைவிட்டு வெளிவந்துவிடநேருமென் றெண்ணியது போலக் கீழே வீழ்கின்றமான். **உழை** - மான். சந்திரனில் தோன்றுகின்ற கறையை மான் என்பதும் ஒரு வழக்கு. அதனை முயல் என்பதும் உண்டு. வருதும், வருவோம் (வந்துவிடுவேம்) என்பது **வரும்** என விகாரமாயிற்று என்பர் மகாலிங்கையர்.

கோளொடு பயில்பணி - கோள் - கொள்ளுதல் - பீடித்தல். கொள் - பகுதி. முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். பீடித்தலே தொழிலாகப் பயிலும் பாம்பு. **பணி** - பாம்பு - இராகு. **கோள்** - நவக்கோள் எனவும், **ஒடு** - ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருளில் மயங்கி வந்த மூன்றன் உருபு எனவுங் கொண்டு, நவக்கோள்களில் ஒன்றாகப் பயில்கின்ற என்றலுமாம்.

தொடர்நிலை கொள - தொடர்கின்ற நிலைமைபோலக் காண. **எதிர் பலஉள** என்க. இவ்வாறு எதிரே பல மான்கள் உள்ளன. இராகுகேதுக்கள் என்னுமிரண்டு பாம்புகள் சந்திர சூரியர்களைப் பீடித்து மறைக்கும் சரிதம் காந்தம் முதலிய மா புராணங்களுட் காண்க. அண்டகோளகையின் சூழலிலே, நாம் காணும் மதியும் ஞாயிறும் நமது பூமியாகிய அண்டத்துக்கு நேர்கோட்டில் வருங்காலத்து ஒன்றின் நிழல் மதியின்மேல் அல்லது ஞாயிற்றின்மேல் பட்டு அதனை மறைக்கும். அந்நிழலின் மறைப்புக்களே சந்திர சூரிய கிரகணங்கள் எனப்படும் என்று நவீன வானசாஸ்திரிகள் கூறுவர். இதுகண்டு நம்மிற்பலர் இதுபற்றிய புராண சரிதங்களில் அவநம்பிக்கை கொள்கின்றனர். மதியும் ஞாயிறும் பூமியும் முதலிய அண்டங்களின் வட்டங்களையும் இவை ஓடிச் சுற்றிவரும் சுழற்சிநிலைகளையும் நம்முன்னோர் அறிந்துகணக்கிட்டு இம்மறைப்புக்களை முன்னதாகக் குறிக்கவல்லராயினர். இல்லையேல் பஞ்சாங்கங்களில் இந்நாளும் நேரமும் குறித்துச்சொல்லுதல் இயலாதன்றோ? இவற்றைக் கணக்கிட்டுக் கொண்டதோடு இவற்றைப்பற்றி நவீனர் காணாத வேறுபலவுங் கண்டனர். இவற்றின் குணங்களையும் இம்மறைப்புக் காலங்களில் இவற்றின் சத்தியால் மக்களுக்கு நேரவுள்ள கேடுகளையும் அறிந்தே இவைகள் விஷத்தன்மையுடையன என்று காட்ட இவற்றைப் பாம்புகளாகவும் காட்டினர். ஆனல் தேவர்களும் அசுரர்களும் பாற்கடல் கடைந்து அமிர்தம் பெற்றுப் பங்கிட்டு உண்ணும்போது கலாம்விளைய அதனில் இராகு கேதுக்கள் உண்டாகி மதியையும் ஞாயிற்றையும் பீடிக்கலாயினர் என்றது புராண வாலாறன்றோ? எனின், ஆம். அதுவும் உண்மையே. அது இவ்வண்டங்களுக்குரிய அதிதெய்வங்களின் நிலை. இத்தெய்வங்கள் நம் கண்ணுக்குப் புலப்படாத காரணங்கொண்டு இவை இல்லை என்றல் கூடாது. இவற்றிற்குரிய மந்திரங்களின் மூலம் இவைகளின் சத்திகள் வெளிப்பட்டு உரிய பலன்றருதல் கண்கூடாகலின் இச்சரித உண்மையும் பெறப்படும். இம்

மறைப்புக்களைச் செய்யும் இராகு கேதுக்களைச் சாயாக்கிரகங்கள், நிழற்கோள்கள் என்பர். காணுக்கிரகம், கரந்துறைகோள் (பெருங் - உஞ்சை - 58 - 57) என்பனவும் காண்க. இவையெல்லாம் அவ்வக்கலைகளில் வல்லார்பாற் கேட்டுத் தெளிக.

மதி பிரிவுற வரும்என விழும்உழை - தற்குறிப்பேற்ற அணி. **விழும் உழையைப் பணி தொடர்நிலை உளதேன** என்றது இல்பொருளுவமை. கீழிருந்து உயரக்கிளம்பி விழும் மானினை மேலிருந்து விழும் மானாகவும், மானைக் குறிவைத்து இடைவிடாது தொடர்ந்து எய்யப்படும் அம்புவரிசையைப் பாம்பாகவும் கூறியது தற்குறிப்பேற்றம்.

வயவர்கள் விடு—பரிவுற—பிரிவற—என்பனவும் பாடங்கள். 83

733. கடல்விரிபுனல் கொளவிழுவன கருமுகிலென நிரையே
படர்வொடுசெறி தழைபொதுளிய பயில்புதல்வன மதன்மே
லடலுறுசர முடலுறவரை யடியிடமல மரலான்
மிடைகருமரை கரடிகளொடு விழுவனவன மேதி. அச

(இ - ள்) அடல் உறுசரம் உடல்உற - அடுகின்ற அம்புகள் உடலிற் றைத்தலால்; வரை அடியிடம் அலமாலால் - மலைச்சரிவில் அடிநிலை கொள்ளாது சுழலுதலால்; நிரையே படர்வொடு...வனம் அதன்மேல் - வரிசையாகப் படர்ந்து செறிந்த தழைகள் நிறைந்த நெருங்கிய புதர்களையுடைய அக்காட்டின்மேல்: கடல் விரிபுனல்......முகிலென - கடலிற் பரந்த நீரைக்கொள்ள வீழ்ந்து படிகின்ற கரிய முகிற்கூட்டம் போல; மிடைகருமரை......வனமேதி - கூட்டமாகிய கரிய மரைகளும் கரடிகளும் என்ற இவற்றுடனே காட்டு எருமைகள் வீழ்வனவாயின.

(வி - ரை) சரம் உடல் உற - அலமரலால் - புதல்வனமதன்மேல் - கடல் புனல் கொள கருமுகில் விழுவன என - மரை கரடிகளொடு - வனமேதி - விழுவன என்று கூட்டி உரைத்துக்கொள்க.

நிரையே...புதல்வனம் அதன்மேல் - வரிசைபெறப் படர்ந்து செறிந்ததழை நிரம்பிய பசிய புதர்களையுடைய காடு. இதனைக் கடலுக்கு உவமித்தார். **நிரை**-வரிசை. கடலலைக்கும், **செறிதழை பொதுளிய** நிலை - கடல் நீருக்கும், **கருமரை** - கரடி - (கரிய) **வனமேதி** இவை கருமுகில்களுக்கும் உவமிக்கப்பட்டன. **புதல்** - பெருந் தூறுகள் - புதர்கள். **உடல்உற** - உடல் உறுதலாலே. **அலமரதல்** - வருந்துதல்-சுழலுதல். **வரை இடம் அடி அலமரலால்** என்க. **கருமரை** - காட்டுக்குதிரை என்பர். "கான்மரை" - (727) கருமான் என்பாருமுண்டு. **நிரையே விழுவன** என்று கூட்டியுரைப்பினுமாம்.

734. பலதுறைகளின் வெருவரலொடு பயில்வலைபட நுழைமா
வுலமொடுபடர் வனதகைவுற வுறுசினமொடு கவர்நாய்
நிலவியவிரு வினைவலையிடை நிலைசுழல்பவர் நெறிசேர்
புலனுறுமன னிடைதடைசெய்த பொறிகளினள வுளவே. அரு

(இ - ள்) பலதுறைகளில்......படர்வன - பல வழிகளினின்றும் கட்டிய வலைகளறும்படி பயத்தோடு நுழைகின்ற விலங்குகள் கல்வழியிற் செல்ல முற்பட்டவற்றை; தகைவுற...கவர்நாய் - தடைப்படுமாறு பொருந்திய கோபத்தோடு பிடிக்கின்ற நாய்கள்; நிலவிய இருவினை...மனன் - பிறப்பிறப்புக்களிற் கட்டுகின்ற இருவினையாகிய வலையினிடையிற் பட்டுத் தந்நிலை கலங்கிச் சுழல்கின்றவர்களுடைய நன்னெறி சேர் மெய்யறிவிற் செல்லும் மனத்தை; இடைதடை செய்த பொறிகளின் அளவு - (அவ்வாறு செல்லவொட்டாது) இடையிலே தடைசெய்த ஐம்பொறிகளைப் போல; உளவே - உள்ளனவாம்.

(வி - ரை) பயில்வலையற - உலமொடு - மா படர்வன - தகைவுறக் கவர்நாய், இரு வினை வலையிடை - சுழல்பவர் - நெறிசேர் மனனை - இடைதடை செய்த பொறிகளின் அளவு - உள என்று கொண்டு கூட்டிமுடிக்க.

பல துறைகளின்...நுழை - விலங்குகள் பலவழிகளினின்றும் தப்பி ஓட முயன் றன ; எங்கும் அவற்றுக்கு அபாயமே எதிர்ப்படப் பயந்து வலைகளை அறுத்துக்கொண்டு வெளிப்பட வலைகளினூடே நுழைகின்ற. **உலமோடு** - ஒடு - ஏழனுருபுப்பொருளில் வந்தது.

தகைவுற - தடைபட - **தகைதல்** - தடுத்தல் - "யாஞ்செய் தவஙின்று தடுத்த தென்னத் தகைந்துதான் தரித்த தென்று" (363). உறுசினம்-இயல்பானும், வேட்டை யிற்றப்பியோடும் விலங்கினைக் கண்டபோது அதன்மேல் எழும் வேகத்தானும் உற்ற கோபம். **கவர்** - கௌவிப் பற்றுகின்ற. மாவும், நாயும்-சாதியொருமைகள். **நாய்** என் னும் எழுவாய் **உளவே** எனப் பன்மைவினை கொண்டது.

நிலவிய இருவினை வலையிடை - நல்வினை தீவினை யென்னும் இருவினைகளே உயிர்களைப் பிறப்பு இறப்புக்களுக்குட்படுத்தி மீளமீள உலகில் வந்து போய் நிலவச் செய்வன. "இழைக்கும்வினைப் பயன்சூழ்ந்த விப்பிறவிக் **கோடுஞ்சூழல்**" (மானக் கஞ் - புரா - 11) என்றது காண்க. தீவினை பாவத்துக்கேதுவாகி நரகத்துன்பத்துட் படுத்தி மீளப்பிறவியிற் செலுத்தும். அதுபோலவே நல்வினையும் புண்ணியத்துக்கேது வாகிச் சுவர்க்க முதலிய இன்பம் நுகர்வித்து மீளப்பிறவியிற்செலுத்தும்.எனவே,இவை யிரண்டும் பிறவிக்கேதுவாகிச் சுவர்க்க முதலியவற்றிற் சுழல்வித்து உயிர்களைக் கட்டுக் குள் அகப்படுத்துவனவாதலின் **இருவினை வலையிடைநிலை சுழல்பவர்** என்றார். "ஒருவ னுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறத்துதற்கட் பொன்விலங்கும் இருப்புவிலங்கும் போலத் தம்முட் சமப்படுத்துணரப்படுவனவாகிய அறம்பாவ மிரண்டும்...சரியை முதலிய தவங்களானே நோாக ஒத்தால்" எனவும், "வேள்வி முதலாயின எல்லாம் அழி தன் மாலையவாகிய காமியங்களைப் பயப்பனவன்றித் தத்துவஞானத்தைப் பயவா" என வும், "அவை ஞானத்தைப் பயவாமை மாத்திரையேயன்றித் தீவினைபோல அது நிகழ வொட்டாது தடைசெய்து நிற்றலு முடைமையின் அவற்றது கழிவே ஈண்டைக்குக் காரணமாவதென்பார் இசைத்தவிரு வினையொப்பி லென்றுங் கூறினார்" எனவும் சிவ ஞானபோதம் (8 - 1) "பசித்துண்டு" என்றவெண்பாவின்கீழ் எமது மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் உரைத்தருளியவை காண்க. "இருள்சேர் இருவினை" என்றார் திருவள்ளு வர். "அறம்பாவ மென்னு மருங்கயிற்றாற் கட்டி" என்று மணிவாசகப்பெருமானாரும் ஒருங்குவைத்து இவற்றை வலை எனக் காட்டியிருத்தல் காண்க.

நிலை சுழல்பவர் - நிலைகலங்கித் துன்பத்தினின்றும் விடுதிபெறும் வழியறியாது பலபுறமும் சுழல்கின்றவர்களுடைய. சுழல்பவரது மனன் என ஆறனுருபு விரிக்க.

நெறிசேர் புலனுறுமனன்-நெறி - நன்னெறி. செல்ல வேண்டிய நெறி அதுவே யாதலின், இருவினை வலை என்று ஆங்கு அடைமொழி தந்து குறித்த ஆசிரியர் ஈண்டு அடைமொழியின்றிக் கூறினார். "நெறியைப் படைத்தா னெருஞ்சில் படைத்தான், நெறியில் வழுவி னெருஞ்சின்முட் பாயும்" என்ற திருமந்திரமுங் காண்க. **புலன்உறு மனன்** - நல்வினை வசத்தால் நற்புலம் - மெய்யறிவு - பெறும் மனம்.

படர்வன என்ற உவமேயத்தினும், **மனன்** என்ற உவமானத்தினும் ஒற்றுமை யுற இரண்டனுருபு தொகைவைத்த அழகு காண்க. **இடை** - நெறி சேரும் இடையில். **தடைசெய்த பொறிகள்** - அவ்வாறு மனன் நன்னெறியிற் போகாமற் றடுத்த ஐம்பொறி கள். **அளவு** - உவம உருபு. பொறிகளைப் போல நன்னெறி செல்லும் மனத்தைத் தடுத்த ஐம்பொறிகளைப் போன்றன நாய்கள் என்றுவமித்தார்.

நாய் பசையற்ற எலும்பைக் கறித்து, அதனால் தன் வாயில் ஊறுபட்டு, அதனினின் றும்வரும் தன் இரத்தத்தைத், தன்சேட்டினை எண்ணாது அவ்வெலும்பினின்றுங்

கிடைத்த இன்பமாக எண்ணி உண்டு மகிழும். உண்ணற்குரிய வேறு நற்பொருளிருக்க அவற்றை உண்ணாது உண்ணத் தகாத மலத்தை உண்ணும்; தான் தின்று கக்கிய சோற்றைத் தானே மீள உண்ணும். இதுபோலவே உயிர்களும் பொறிகளால் வரும் கேடுதரும் அனுபவங்களை யின்பமென்று மயங்கி யனுபவித்து மகிழ்வன; அனுபவத்திற் குரிய நல்ல சிவானுபவம் உளதாகவும் உலகானுபவங்களாகிய மலங்களைச் சுவைத் துக் கிடப்பன; அனுபவித்துக் கழித்த மல அனுபவங்களை மீளமீளத் தாமே அனுப விப்பன. "உண்டதே உண்டு முடுத்ததே யுடுத்து மடுத்தடுத் துரைத்ததே யுரைத்துங், கண்டதே கண்டுங் கேட்டதே கேட்டுங் கழிந்தன கடவுளா ளெல்லாம்" என்பது பட்டி னத்தடிகள் திருப்பாட்டு. இக்கருத்துக்கள் பற்றி நாயேன், நாயனையேன் என்று பெரியோர் உவமிப்பது மரபு. இங்கு நன்னெறியிற் புகாது தடுக்கு மளவிற்கு நாய்களை உவமித்தார்.

வேடர்கள் சீறி யம்பு நூறி விலங்குகளைக் கொல்லும் வேட்டை வினையை ஒருபாட் டாற் (728) கூறிய ஆசிரியர், அவ்வேட்டைவினையை வேட்டைக்காட்டின் வெளியே நின்று காணுமொருவனது காட்சியாக வருவனவற்றை (729 - 734) ஆறு பாட்டுக்க ளாற் கூறுகின்றார். அம்புபட்டுப் புலிவாயிற் சேர்ந்த பன்றியைப் புலி கவர்வன போன்ற (729) தென்றதும், எய்யப்பட்ட கலைகள் எதிரெதிர் பொருவன போல்வன (730) என்றதும், உலகநிலை உவமக்காட்சி. இரவொடு பகல் அணைவன என (731), உழையைப் பணி தொடர் நிலைகொள (732), கடல்புனல் கொளவரு முகிலென (733), என்றவை கவிநிலை உவமக்காட்சி. இப்பாட்டில் நாய்கள் மனனிடை தடைசெய்த பொறிகளினளவுள (734) என்றது ஞானநிலை உவமக்காட்சி. "நிருவிகற்பமாய்க் காண்டலும், இரட்டுறக் காண்டலும், தெளியக் காண்டலும் எனக் காட்சி மூவகைப் படும். இம்மூன்றும் அதி பக்குவமுடையார்க்குக் கேட்ட மாத்திரையே ஒருங்கு நிகழு மாயினும் ஏனையோர்க்குக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் என்னுஞ் சோபான முறை யானன்றி நிகழாமையின்" என எமது மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள் சிவஞானபோதத் துரையிற் (9-ம் சூத்திரம்) கூறிய பொருளை இங்குச் சிந்திக்க.

குருதியும் கொலையுமே நிறைந்த வேட்டைக் காட்டினும் இவ்வாறு ஞானமெய்ந் நெறிசேர் பொருளைக் கண்டு காட்டுதல் ஆசிரியர்பெருமானது தெய்வமணக்குஞ் செய் யுளி னியல்பாமென்க. "நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வு நேர்பட்ட போதில்,அலைப்பட்ட ஆர்வமுதற் குற்றம்போ லாயினார்" (634) என்று போர்க்களத்திற் காட்டியதும் இங்கு நினைவுகூர்க. 85

*735. துடியடியன மடிசெவியன துறுகயமுனி தொடரார் ;
வெடிபடவிரி சிறுகுருளைகண் மிசைபடுகொலை விரவார் ;
அடிதளர்வுறு கருவுடையன வணைவுறுபிணை யலையார் ;
கொடியனவெதிர் முடுகியுமுறு கொலைபுரிசிலை மறவோர். ௮௬

(இ - ள்) கொடியனவெதிர்...மறவோர் - கொடிய மிருகங்களை எதிராகச் சென்று எதிர்த்து ஓடியும் அவற்றை மிகவும் கொலைசெய்கின்ற வில் வேடர்கள் ; துடியடி யன...தொடரார் - உடுக்கையையொத்த கால்களுடையனவும் மடிந்த காதுகளை யுடை யனவும் ஆகிய நெருங்கி வருகின்ற யானைக்கன்றுகளின்மேல் வேட்டைவினை தொடர மாட்டார்கள் ; வெடிபட...விரவார் - ஓசைபட ஓடிக் குதிக்கும் சிறிய விலங்குக்குட்டி களின்மேல் படும் கொலையைச் செய்யார் ; அடிதளர்வுறு...அலையார்-அடிதளர்வுறுதற் கேதுவாகிய கருப்பந்தரித்தனவாய்த் தள்ளாடி நடந்துவரும் பெண் விலங்குகளுக்குத் துன்பஞ் செய்யமாட்டார்கள்.

(வி - ரை) இப்பாட்டினால் வேட்டையின் நீதிமுறை எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. இஃது எல்லாப் போர் முறைகளுக்கும் ஒக்கும். பசுக்கள், அறவோர், சிறுவர், நோய்

கொண்டோர், பெண்கள், புதல்வர்ப்பெறுதோர், படையெடாதோர் முதலியவர்களைப் போர் தொடங்குமுன் பறைசாற்றி அவ்வவர் காப்பிடம் செல்லுமாறு அறிவித்துப் பின் போர்தொடங்குதல் தமிழ் மக்களின் அறப்போர் என்பது பழந் தமிழ்நூல்களிற் கண்டவுண்மை. இந்நாளில் மேனுடு என்ற கீழாகிய ஐரோப்பிய நாட்டினும், சீனத்தி லும், இந்நீதி முற்றும் மறந்து, உணவின்பொருட்டுச் சிறிதும் இரக்கமின்றி வதைச் சாலையில் ஆடு மாடுகள் வதைக்கப்படுதல்போலப், போர்செய்யாக் குடிமக்கள் பலரும் ஆயிரக்கணக்காய் வதைக்கப்படுதல் காண்கிறோம். இங்கு ஆசிரியர் பெருங்கருணையி ஞலே உலக நலங்கருதி எடுத்துக்காட்டிய இந்நீதிகளைப் போர்மட்டுமன்றி எல்லாத் துறைகளிலும் தம் வலிமையே கருதிப் பிறர்பொருள் வெளவும் வெறிபிடித்த இந்நாள் மாக்கள் உணர்ந்து ஒழுகுவாராயின் மிகநன்மையுண்டாகும். கொல் எறி குத்து என்ற சொற்களாலுணர்த்தப்படும் செயலும், வழியிற்போவாரை அலைத்துண்பதும் முதலிய கொடுமைகளையே தமது வாழ்க்கையாகக்கொண்ட, கல்விவாசனையேயில்லாத, கொடிய வேடர்களும் கொலைவேட்டையில் கொண்டொழுகிய இந்நீதிகள் இந்நாள் உயர்ந்த நாகரிகர் என்று சொல்லும் மக்களும் மறந்து பல துறைகளிலும் உலகை அலைத்தல் கொடுமையினும் கொடுமை!

பெண்விலங்குகளையும் குட்டிகளையும் வேட்டையினும் அலைக்காதுவிடும் கருத்துக் கருணையை அடியாகக் கொண்ட நீதியாம். இஃது இறைவனது அருட்குணம். அவன் உயிர்க்குயிராய் எங்கும் நிறைந்தவனுதலின் அது இக்கொடிய வேடர்க்குள்ளும் காணப் பட்டு அவர்களையும் அறியாமல் வெளிப்பட நிகழ்வதாயிற்று. தமது நீடித்த நலங் கருதி யேனும் விலங்கின் சாதிமுற்றும் நாசமாகி யொழியாதவண்ணங் காத்தல் என்னும் தந்நலம் இவர்களை இவ்வொழுக்கத்தில் நிறுத்திய வெளிப்படையான காரணமாம். யானைகளின் பாதுகாப்புச் சட்டம், வேட்டை விலங்குகளின் பாதுகாவற் சட்டம், விலங்குகளைக் கொடுமை செய்வதனைத் தடுக்கும் சட்டம் முதலியனவாக இந்நாளிலும் அரசாங்கத்தார் விதித்துள்ளவைகளும் இக்கருத்தே பற்றியன. (The Elephants Preservation Act; Games Preservation Act; Prevention of Cruelty to Animals Act) இச்சட்டங்களினும் பெட்டைமான் முதலியவற்றைச் சுடக்கூடாது என்னும் விதியுண்மையும் காண்க.

துடிஅடியன மடிசெவியன துறுகயமுனி - வெடிபடவிரி சிறு குருளைகள் - அடிதளர்வுறு கருவுடையன என்றவை மிக மேலாகிய தன்மைநவிற்சியணி யாம். **மடி செவி** - யானைக்காதுகள் மெல்லியனவாய் அகன்று பரந்து தொங்குமியல்புடையன. யானைக்கன்றின் காதுகளும் மிக மெல்லியனவாய் மடிந்து தொங்குமியல்புடையன. களிற்றியானைநிரை எனும் அகப்பாட்டுங்காண்க. **துறு** - யானையினம் கூட்டமாய் வரு மியல்பு குறித்தது. **கயமுனி** - யானைக்கன்று. யானை முதலா யெறும்பீ றாகிய என்ற படி முதன்மைபற்றி யானைக்கன்றுகளை வேறு பிரித்து முதலில் வைத்தார். ஏனைய விலங்கினங்களை யெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துச் சிறுகுருளைகள் என உரைத்தார். "நற் குஞ்சரக் கன்று" கிய விநாயகப்பெருமானது முதன்மைபற்றிய நினைவுக்குறிப்புமாம்.

வெடிபட இரி - வெடித்த ஓசையுண்டாக ஓடுகின்ற. **இரிதல்** - ஓடுதல். இது சிறு குட்டிகளின் இயல்பு. இஃது எல்லாப் பிராணிகளின் இளமைக்கும் பொருந்துவதாம். இது பயமும் துன்பமும் இன்னதென்றறியாத இளமையிற் காணும் ஆனந்தக் குறிப்பு. "இளங்கன்று பயமறியாது" என்ற பழமொழியும் காண்க. முருகு என்னும் சொல், என்றும் மாறு இளமையுடையோனுகிய முருகனை, ஆனந்த சொரூபனுகக் குதித்து விளையாடும் உருவத்துடன் சோமாஸ்கந்தத் திருவுருவிற் காண்பதும் இக்கருத்தை விளக்குவது. **குருளை** - விலங்கினத்தில் இளமைப் பொதுப்பெயர்.

கரு - கருப்பம். **பிணை**-விலங்கினத்தின் பெட்டைகளின் பொதுப்பெயர். இங்குப் **பிணை** - பெண்மான் என்றுரைகொள்வாருமுண்டு. **அடிதளர்வுறு** - கருப்பபாரந் தாங்

கியதனால் விசையில் நடக்கமுடியாமற் கால் தளர்ந்து சேர்கின்ற. **அணைவுறும்** - இவர்களிடம் அடைக்கலம் புகுவதுபோல அணைந்த என்றதும் காண்க.

கொடியன எதிர்முடுகியும் கொலைபுரி - கொடியவாகிய விலங்குகளை எதிர்த்துச் சென்றும் கொல்கின்ற இவர்கள் இக் கயமுனி, குருளை, பிணை என்றிவை இலகுவிற்கிட்டிய போதிலும் கொலைசெய்யார் என்பது. **எதிர்முடுகியும்**-அவை தம்முன் விரைந்து சேர்ந்தபோதிலும் என்றுரைப்பதுமொன்று. உம்மை எச்சம்.

உறு கொலைபுரி சிலைமறவோர் - கொலை புரிவதனையே தம் இயல்பாகக் கொண்டோராயினும், கொலை புரிவதற்கே இங்கு உற்றோராயினும், அது செய்தற்குரிய சிலையேந்தியோராயினும், அறமின்றி மறமேபூண்டாராயினும் என விரித்துக்கொள்க.

736. இவ்வகைவரு கொலைமறவினை யெதிர்நிகழ்வுழி யதிரக்
கைவரைகளும் வெருவுறமிடை கானெழுவதொ ரேனம்
பெய்கருமுகி லெனவிடியொடு பிதிர்கனல்விழி சிதறி
மொய்வலைகளை யறநிமிர்வுற முடுகியகடு விசையில். அஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறாக வருகின்ற கொலையாகிய மறத்தொழிலுடைய வேட்டை எதிரே நிகழாநிற்கும்போது, யானைகளும் அஞ்சும்படி நெருங்கிய காடும் அதிருமாறு எழுவதாகிய ஓர் பன்றி இடிக்குரலோடும் மழைபெய்யும் கரியமுகில் போல முழக்கம்செய்து பிதிர்ந்த கண்களினின்றும் கனல் உமிழ்ந்து, மொய்த்த வலைகள் அறும்படி கிளம்பி மிகுந்த விசையோடு ஓடிற்று.

(வி - ரை) கொலை மறவினை - கொலையாகிய மறவினை. "அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை" என்பவாகலின், அதற்கெதிர்மறை **மறவினை**யாயிற்று. **கான்அதிர எழுவது** எனக்கூட்டுக. **கைவரை** - யானை. காடே குடியாக வாழும் யானைகளும் அஞ்சும்படி மரச்செறிவுடைய காடு. இது காட்டின் செறிவும் பெருமையும் உணர்த்தியது. "மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்து" என்றதுபோலக் காண்க. **மிடை** - அடர்ந்த. **கான்** - காடு. **கைவரைகளும் வெருவுற எழுவதோர் ஏனம்** எனக் கூட்டியுரைப்பாருமுண்டு.

பெய்கருமுகில் - பெய் - மழை பெய்யும். சூல்கொண்ட என்க. **கருமுகில்** - மழை பெய்யும் வெண்முகிலு முளதாகலின் அதினின்றும் பிரிக்கக் கருமுகில் என்றார். பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணம். வெண்முகில் மழை பெய்வதனை "ஒளிகொள் வெண்முகி லாய்ப்பரந் தெங்கும் பெய்யு மாமழைப் பெருவெள்ளம்" என்ற ஆளுடைய நம்பிகளது தேவாரத்தா னறிக.

இடியொடு - இடி - உரும் எனக்கொண்டு **பெய்கருமுகில்** எனவும், **இடி** - இடித்தல், முழக்கம்-எனக்கொண்டு **இடியொடு கனல் சிதறி** எனவும் இரண்டிடத்துங்கூட்டியுரைக்க நின்றது. **இடி** எனத்தின் உரப்புதலாகிய முழக்கத்துக்கும், **கருமுகில்** அதன் நிறத்திற்கும் உவமம். வினையும் உருவும் பற்றிய உவமம். இது இச்செய்கையினாற் றிண்ணனாரைக் காளத்திமலை சேரச்செய்து உலகுக்கு அன்பு மழை உதவக் காரணமாயிற்றாதலின் பயன் பற்றிய குறிப்புவமமுமாம்.

பிதிர்விழி கனல் சிதறி - கோபத்தாலும் ஓடும் வேகத்தாலும் கண் பிதிர்ந்து சிவந்து பொறிபறந்து. இதுபற்றி முன் 624 லும் பிறவிடத்தும் உரைத்தவை பார்க்க. கண்பிதிர்தல் அதிக கோபத்தால் தன்னிலைவிட்டு வெளிப்படத் தோன்றுதல். மேகங்கள் நீர்சுமந்து கூடும்போது அவற்றில் தீயின்கூறு உடைய மின்னற்சத்தி எதிரெதிர் கூர்ந்து தாக்கிக் கலக்கும். அப்போது பேரொளியும் பேரொலியும் உடன்உண்டாவன. இவ்வாறு ஒரு காலத்தில் ஒரு இடத்திற்றோன்றும் இரண்டில் பேர்ஒளி மின்னல் எனவும், பேர்ஒலி இடி எனவும் பெயர்பெறும். ஆதலின் அக்குறிப்பும்பெற **இடியொடு-கனல் - சிதறி** என்றார்.

மொய்வலைகள்-"நீளிடைப் பிணித்து...காடு காவல்செய்" தமைத்தவலைகள் (724). **மொய்த்தல்** - நெருங்குதல், ஒன்றோடொன்று நெருங்கப் பிணித்துக் கட்டுதல்.

அறநிமிர்வுஉற - அறும்படி மேற்கிளம்பி வலிந்து, மிக்க கோபத்தோடு மேல் எழுந்து நிமிர்வுறுதலால் வலைகள் அறுபட்டு வழிதர என்க. **வலைகள்** - ஐ - அசை.

கடு விசையில் முடுகியது எனக் கூட்டுக. இம்மூன்று சொற்களும் வேகங் குறிப்பன. மிகுதி பற்றி மூன்றும் புணர்த்துக் கூறினர். **முடுகிய** - முடுகியது, விரைந்தோடிற்று. துவ் விகுதி தொக்கு நின்ற வினைமுற்று. இவ்வாறன்றி **முடுகிய** என்றதனைப் பெயரெச்சமாகவே கொண்டு மிக்க **விசையிற்போம் அதுதனை** என வரும்பாட்டுடன் தொடர்ந்து பொருள்கொள்வாருமுண்டு. 87

737. போமதுதனை யடுதிறலொடு பொருமறவர்க ளரியே
றாமவர்தொடர் வுறும்விசையுட னடிவழிசெலு மளவிற்
றாமொருவரு மறிகிலரவர் தனிதொடர்வுழி யதன்மேல்
ஏமுனையடு சிலைவிடலைக ளிருவர்களடி பிரியார், ௮௮

738. நாடியகழல் வயவர்களவர் நாணனுநெடு வரிவிற்
காடனுமெனு மிருவருமலை காவலரொடு கடிதிற்
கூடினர்விடு பகழிகளொடு கொலைஞமலிகள் வழுவி
நீடியசரி பட்ர்வதுதரு நீழலின்விரை கேழல். ௮௯

737. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. போகின்ற அதனைக் கொல்லும் வன்மையோடு பொருகின்ற வேடர்களுக்கு ஆண்சிங்கமாகிய திண்ணனார் தொடர்ந்து பிடிக்கும் விசையோடு அது செல்லும் அடியின் வழிபற்றிப் போகும்போது மற்றை வேடர்கள் தாம் ஒருவருமறிந்திலராகத், தாம் தனியாகவே அதனைத்தொடர்ந்து செல்லும்போது, அம்பினால் வேட்டைமுனையில் அடுகின்ற வில்லையுடையவர்களாய் அத்திண்ணனாரை அடி பிரியாதவர்களாய் உள்ள காளைப்பருவமுள்ள வேடர்கள் இருவர், ௮௮

738. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. நாடிய கழல்கட்டிய வீரர்களாகிய நெடிய வரிவில்லுடைய நாணனும் காடனும் என்னும் அவர்களிருவரும் மலைகாவலராகிய திண்ணனாரொடு விரைவிற் கூடினராகி விடுகின்ற அம்புகளையும் கொலைபுரியும் நாய்களையும் தப்பி, நீண்ட மலைச்சாரிவில் மரங்களின் நீழலில் விரைவுடைய அப்பன்றி படர்வதாயிற்று. ௮௯

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

737. **(வி - ரை) மறவர்கள் அரி ஏறு ஆம் அவர்** - திண்ணனார் மறவர்களின் தலைவர் என்றபடி. வயக்கோளரி யேறன்ன (705) என்றது காண்க. விலங்குகட்கெல்லாம் தலைமைபெற்று, அவசியம் நேர்ந்தவிடத்து எவ்விலங்கையும் கொல்லும் வன்மையுடையது அரியாதலானும், இங்கு ஏனம் மிக்க வலியினும் விசையினும் சென்றாலும் அதனை விடாது தொடர்ந்து கொல்கின்ற தருணமாதலானும் **அரியேறு** என்றார்.

தொடர்வுறும் விசையுடன் அடிவழி செலும் அளவில் - அது செல்லும் விசையளவு விசையுடன் இவர் போகாவிடின் செறிந்த கானில் அது முன்னர் ஓடி மறைந்துவிடும்; அதன் அடிவழியொட்டிச் செல்லாவிடினும் மாச்செறிவில் அதனைக் காணுதல் இயலாது; ஆதலின் விசையுடன் அடிவழி சென்றார். "இதன்பின் இன்று காதங்கள் பலவந் தெய்த்தோம்" (741) என்றபடி பல காதங்களினளவும் கானில் ஓடிச் செல்கின்றார்களாதலின் அதன் அருமைபுலப்பட இவ்வாறு கூறினார். **அடுதிறலொடு செலுமளவில்** என்று கூட்டுக.

தாமோருவரும் அறிகிலர் - பொருமறவர்களில் ஒருவரும் தம் தலைவர் சென்றதை அறிந்திலர். வேட்டைக்காட்டில் அவர்கள் பலரும் பலவிடத்து வேறுவேறு விலங்குகளை வேட்டையாடும் வினையில் முயன்றுநின்றா ராதலின் அறிந்திலர் என்பதாம். அன்றியும் அவர்கள் பொருதற் றொழிலிலே அமைந்த மறவர்களாயின் றொழிவார்களன்றி, அறவர்கள் நாயகமாய்ச் சென்று இறைவரைக்கூடும் தமது தலைவரின் தன்மையை அறியகில்லார் என்ற குறிப்புமாம். அவர்கள் இதற்குமுன்னும் அவர் தங்களுடன் பதினாறாண்டு வாழ்ந்து பழகியும் அவரை அறிகிலர். பின்னும் அறியகில்லார் (802). "என்னை ஒருவரு மறியீராகில்" (211) என்று கிழவேதியராகி வந்த இறைவன் கூறிய கருத்தும் இங்குக் குறிப்பிற்றொனிப்பது காண்க.

தாமே அதனைத் தனி தொடர்வுழி அதன்மேல் - தனித்துத் தொடரும்போது அதனை. **அதன்மேல்**-மேல் என்னும் ஏழனுருபு இரண்டனுருபின் பொருளில்வந்தது. **ஏ** - அம்புகொண்டு. **முனை அடுசிலை** - முனையில் அடும் சிலை. ஏவும் என்றது **ஏம்** என விகாரப்பட்டுநின்றதென் றுரைப்பாருமுண்டு.

இருவர்கள் அடிபிரியார் - இவரை அடிபிரியாது பின்பற்றும் மெய்காவலாளர்கள். இவர்களும் அந்த ஏனத்தைக் குறிவைத்துப் பின்றொடர்ந்து இவரைப் பிரியாதவர்களாய். ஏனைமறவர்களறியார்களாயினும் இவ்விருவரும் அடிபிரியாராதலின் அறிந்து அதன்மேற்சென்று அவரொடு **கடிதில் கூடினர்** என வரும்பாட்டுடன்கூட்டி முடித்துக்கொள்க. **பிரியார்** - பிரியாதவர்களாகியுள்ளவர். வினையாலணையும் பெயர்.

அரியேதாமவர்—என்பதும் பாடம். 88

738. **(வி - ரை) நாடிய** - தேர்ச்சியுடைய. **கழல்** - காலணி மணிவடம் - வீரக்கழல். **வயவர்கள்** - வெற்றியுடையோர். **விடலைகள்** - இருவர் - அடிபிரியார் - வயவர் - நாணனும் - காடனும் எனும் - அவர் - இருவரும் - கூடினர் - விடு - பகழிகள் - என்று கூட்டுக.

நாணன் - காடன் - வேடர் பெயர் வைக்குமுறை காண்க. **திண்ணன்** - **நாகன்** என்பவற்றிற்கேற்ப இவையும் அமைந்தன.

நெடு வரி வில் என்னும் அடைமொழிகளை நாணனுக்குங் கூட்டியுரைக்க. நடுநிலைத்தீபம். மேற்பாட்டில் **ஏழனையபேசிலை** என்றது அவர்கள் பன்றியை அம்புகொண்டு எய்யக் குறிவைத்ததனையும், இங்குக் கூறியது அவர்களது உபாங்கத்தியல்பையும் குறித்ததனால் கூறியது கூறலாகாமையுணர்க.

மலைகாவலர் - மலைகாவல் பூண்டவர். முன்னைநாளில் மலைகாவல்புரியும் பட்டத்தைச்சூட்டிக்கொண்ட திண்ணனார். பட்டஞ்சூட்டிய அன்று "மலையர்குலக்காவல் பூண்டு" (702) என்று நாகன் கூறியதும் காண்க. அரசுரிமை என்பது காவல்செய்தலேயாம் என ஆசிரியர் காட்டியது காண்க. மேலும் இவர் (காளத்தி)மலையின் காவலரேயாகின்ற நிலையும் குறிப்பாலுணர்த்தினார்.

கூடினர் - சேர்ந்தனராகி. கூடினராய் **விடும்பகழிகள்**. முற்றெச்சம்.

கொலை ஞமலிகள் - இவை வேட்டைக் காட்டில்நின்ற நாய்கள். 734 பார்க்க. பொருமறவர்களில் அடிபிரியாத இவ்விருவர் ஒழிய ஏனையோர் அறிகிலர். கொலைஞமலிகளும் தொடராது வழுவின. ஆனால் அடிபிரியாத காரணத்தால் விரைவிற்கூடிய நாணன் காடன் எனும் இருவிடலைகள்போல அடிபிரியாததொரு ஞமலியும் திண்ணனாருடன் தொடர்ந்துவந்தது. திண்ணனார் திருக்காளத்திசேர்ந்த பின்னர் இவர்கள் யாவரும் அகன்றுவிடவும் அஞ்ஞமலி அவரை அகலாது உடன்றொடர்ந்து நின்றது என்பதீண்டுணர்தற்பாலதாம். "செருப்படியும் நாயடியுந் திருவலகான் மாற்றியபின்" (787) என்பது காண்க. "வேடுவன் நாயொடும் புகுந்து" என்ற நக்கீரர் அருளிய திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறமும் காண்க.

நீடிய சரி தருநீழலின் விரைகேழல் படர்வது என்க. சரி - மலைச்சாரல். தரு - மரங்கள். **நீழல்** - மரங்கள்செறிந்து நீண்டு வளர்ந்தமையால் நீழலும் மிக்கது. அவ் விருண்ட நீழலைத்துணையாக்கொண்டு விரைந்து கேழல் படர்வதாயிற்று. தருநீடியவாக லின் **நிழலும்** நீண்டு, **நீழல்** என்றாயிற்று. இவர்கள் சென்ற நேரம் நீண்டநிழல்தரும் காலையின் முன்னேரமாயினதும் நினைவு கூர்க. **கேழல்** - பன்றி. **கேழலுக்குத்** துணை யாய் நின்றதென்ற குறிப்புப்பெற **நீழல்** எனச் சந்தம்படவும் கூறினர். 89

739. குன்றியைநிகர் முன்செறவெரி கொடுவிழியிடி குரனீள்
பன்றியுமடல் வன்றிறலொடு படர்நெறிநெடி தோடித்
துன்றியதொரு குன்றடிவரை சுலவியசெறி சூழற்
சென்றதனிடை நின்றதுவலி தெருமரமர நிரையில். சுo

(இ - ள்) வெளிப்படை. குன்றிமணியைப் போன்றனவாய் முன்னே பிதிர்ந் தனவாய்ச் செறும்படி எரிகின்றனவாய்க் கொடியனவாகிய கண்களையும், இடி போன்று முழங்கும் குரலையும் உடைய நீள்பன்றியும் மிக்க வலிய திறமையுடன் ஓடுகின்ற வழியிலே நெடுந்தூரம் ஓடிப் பொருந்தியதொரு குன்றினடியில் மலையிற் சுற்றுவிக்குமொரு சூழலிலே போய் மேலும் செல்ல வலியிழந்து அங்குள்ள மாக்கூட் டத்தினிடை நின்றது.

(வி - ரை) குன்றியை......விழி - குன்றி - குன்றிமணி. உருண்டு பசந்த சிவப் பினிடையிற் கரியகண்மணி பிதிர்ந்து தோன்றலாற் குன்றிமணியை ஒத்ததென்றார். மெய்யும் உருவும்பற்றி வந்த உவமம். சினத்தாற் சிவந்த கண்ணொடு சென்றதாதலின் **செற எரி கோடு விழி** என்றார். குன்றியை நிகர்விழி, எரிவிழி, கொடுவிழி என அடை மூன்றும் விழியோடியைசையும். முன்னரும் **கனல்விழி சிதறி (736)** என்றார். **முன்செற** என்றது கண் பிதிர்ந்த நிலை குறித்தது. நெடுந்தூரம் ஓடியதனால் பின்னரும் பிதிர்ந்து சிவந்ததாம். **இடிகுரல்** - அச்சம் சினம் முதலியவற்றா லலைப்புண்டபோது பெருங் குரலால் உரப்பிக்கொண்டே போதல் பன்றியினியல்பாம். இதுபற்றியே முன்னரும் **கருமுகில் இடிகுரல் (736)** என்றது காண்க.

நீள்பன்றி - நீண்ட உடலுடைய என்க. இவ்வளவும் நீண்ட தூரம் ஓடிய என் றலுமாம்.

அடல் வன் திறலோடு - அடல் - வன்(மை) - திறல் - மூன்றும் வலிமைப் பொருள்பற்றிய ஒரு பொருட்பன்மொழி ; மிகுதி குறித்து நின்றன.

படர்நெறி நெடிது ஓடி - பலகாதங்கள் (741) செறிகானில் மிக்க விசையில் ஓடி - இத்தனை தூரமும் இவர்களைத் தப்பித் தன்னுயிர் காக்க ஓடிய திறலுடைமையால் **அடல் வன் திறல்** என விதந்து ஓதினர்.

துன்றியது ஒரு குன்று அடி - அங்குப் பொருந்தியதாகிய ஒரு குன்றின் அடியில். **குன்று** - பெருமலைச்சரியில் கிளைத்த சிறுமலை. **வரை சுலவிய செறி சூழல்** - மலையில் சார்ந்தாரை மீள அறியாது சுழலவைக்கின்ற வழியுடைய ஒரு அடர்ந்த சோலையில்.

வலிதெருமர - மேலும் ஓடுதற்கு ஏற்ற உடல் வலியில் இளைத்தலால். நின்றதற்குக் காரணங் கூறியபடி. **தெருமர மாநிரையில் நின்றது** என மாற்றுக. **தெருமரல்** - இளைத் தல் - எய்த்தல். **மாநிரை** - மரச்செறிவில். **நின்றது** - மேல் ஓடமாட்டாது நின்றது.

நெறிசூழல் எனவும், **வழிதெருமர** எனவும் பாடங்கொண்டு மேற்செல்ல வழிசுழல என்றுரைப்பாருமுண்டு. காட்டில் வாழும் பன்றி முதலியவை செல்ல வழியின்றி நிற்றல் இயல்பன்றாதலானும், **சுலவு சூழல்** என்றதனால் சுற்றிச் சுழல்விக்கும் வழி யுடையதென்பது பெறப்படுதலின் மேலும் **நெறி** என்றும் **வழிதெருமர** என்றும் கூற

வேண்டாமையானும், **சூழலிடை அதன் நிலையறிபவர்** என வரும்பாட்டிற் கூறுதலானும் அவை பாடமன்றென்பது. 90

740. அத்தருவளர் சுழலிடையடை யதனிலையறி பவர்முன்
கைத்தெரிகணை யினிலடுவது கருதலர்விசை கடுகி
மொய்த்தெழுசுடர் விடுசுரிகையை முனைபெறவெதி ருருவிக்
குத்தினருடன் முறிபடவெறி குலமறவர்க டலைவர். கூக

(இ - ள்) வெளிப்படை. கொலைச்செயல் பூண்ட மறக்குலத்தவர்களின் தலைவராகிய திண்ணனார் அந்த மரங்கள் வளர்ந்த சூழலினிடையில் அப்பன்றியின் நிலையினை முன் அறிந்தவராய்த் தமது கையிற்றெரிந்து எய்யும் அம்புகளினால் எய்துகொல்ல எண்ணாதவராய் வேகத்தால் அதனை அணுகி நேர்ப்போர் பெறுமாறு மொய்த்து எழுகின்ற ஒளிவிடும் உடைவாளை எதிரில் உருவி அதனுடல் துண்டம்படுமாறு குத்தினர்.

(வி - ரை) அத்தருவளர் சுழல் - மேற்பாட்டில் சுலவிய **செறிசூழல்** என உரைத்த அந்தச் சோலை. **சுழல்** - மரங்களாற் சூழப்பட்ட இடம். சுழல் - **சூழல்** என்றாயிற்று.

அதன்நிலை முன் அறிபவர் - எனமாற்றுக. அது நிற்கு நிலையை முன்னர் அறிந்தவராதலின். அறிந்தவர் என்பது அறிபவர் என இயல்பாகக் காலம்மயங்கி வந்தது. **முன்** - இவ்வாறு தப்பி ஓடிய பிராணிகள் பின்னர் ஓடாது நிற்குநிலையை முன்பழக்கத்தாலும் இப்போது அப்பன்றியின்பின் நெடுந்தூரம் ஓடிவந்த முன்அனுபவத்தாலும். **நிலை** - மனநிலையும் உடல் நிலையும்.

கைத்தெரி கணையினி லடுவது கருதலர் - தேர்ந்து எடுத்த அம்பினால் எய்து கொல்ல நினைத்தாரிலர். தனக்குக் கேடு வருவதனை அறிந்த பிராணிகள் முதலில் உயிர்க்குத் தப்பி ஓடும்; அஃதியலாதபோது எதிர்த்துப் பாய்ந்து தனக்குக் கேடுசூழு மதனை அடர்த்துத் தப்ப முயலும். இஃது பிராணிகளி னியற்கை. இதனை முன்னர் அறிவாராதலின் அப்பன்றி எதிர்த்துத் தம்மேற் பாய நின்ற நிலையில் அதனை நேர்முகமாகக் கிட்டிமற்போர் செய்வார்போலச் சுரிகையாற் குத்துவதன்றித் தூரத்திலிருந்து அம்பு எய்வது வீரத்துக் கிழுக்காம் என்றெண்ணி யதனாற் **கணையினில் அடுவது கருதா** ராயினர் என்பதாம். **கைக்கணை - தெரிகணை** எனக் கூட்டுக. **கணையினில் - இல்** - மூன்றனுருபின் கருவிப்பொருளில் வந்தது.

சுரிகை - சுடர்விடும் என்ற அடைமொழி வேட்டைவினைக்காகக் கூர்மைப்படுத்திய நிலைகுறித்தது. **சுரிகை** அணுக்கப்போரிலும், வில், **அம்பு** சேய்மைப் போரிலும் பயன்படுவன. இது பற்றியே வேட்டைக்கு வருவார் இதனையும் தாங்கி வந்தனர். 710 பார்க்க. இச்சுரிகை இவர் தந்தை நாகன்பாற்பெற்ற அரசஅடையாளமுமாம். எவ்விலங்கையும் அணுகிப் பிளந்து வெல்வது விலங்கி னரசாகிய சிங்கத்தின் தன்மை. அதுபோல அரச இலக்கணம்பெற விசையிற் கடுகிச் சுரிகையாற் குத்தினர் என்றார். "அரியேறுமவர்" (737) என்றது காண்க.

முனைபெற - நேர்முகப் போர்நிலையினைப் பெறுமாறு. **எதிர்** - எதிர்முகமாய் நின்று. **உடல்முறிபடக் குத்தினர்** எனக்கூட்டுக. குத்தும்செயல் முன்னரும் அதன் விளைவாகிய உடல் முறிபடும் செயல் பின்னரும் நிகழ்வனவாதலின் அந்நிகழ்ச்சி முறையில் வைத்தார்.

எறி மறவர் என்க. எறிதல் (கொல்லுதல்) இவர் வாழ்க்கைத்திறம். "குற்றமே குணமாவாழ்வான்" - "கொல் எறி குத்தென்றார்த்துக் குழுமிய வோசை" (614) என்றவைகாண்க. எறிதல் தூரத்தினின்று எறியும் அம்புமுதலிய படையினா னிகழ்த்துவது. **எறிமறவர்** என்றதனால் எனைவேடர் பெரும்பாலும் விலங்குகளை அணுகாது தூரத்திருந்து எறியும்செயலுடையார் என்ற குறிப்பும், **தலைவர்** என்றதனால் அவர்கள்

போலல்லாது இவர் வீரத்துடன் அணுகி எதிர்நின்று சுரிகையாற் குத்தினர் என்ற குறிப்பும் காண்க. 730 பார்க்க. 91

வேறு

741. வேடர்தங் கரிய செங்கண் வில்லியார் விசையிற் குத்த
மாடிரு துணியாய் வீழ்ந்த வராகத்தைக் கண்டு நாணன்
"காடனே! யிதன்பின் னின்று காதங்கள் பலவந் தெய்த்தோம்;
ஆடவன் கொன்று னச்சோ!" வென்றவ ரடியிற் றாழ்ந்தார். கூஉ

(இ - ள்) வெளிப்படை. வேடர் தலைவராகிய கரியமேனியும் செங்கண்ணு முடைய திண்ணனார் விசையிற் குத்தியதனாலே பக்கத்தில் இரண்டு துண்டமாய் விழுந்தபன்றியை நாணன் கண்டு, "காடனே! இன்று இதன் பின்னே பலகாதங்கள் வந்து களைத்தோம். ஆண்மகனாகிய இவர் கொன்றார். அச்சோ"! என்று கூறி இருவரும் அவரடியிலே வணங்கினார்கள்.

(வி - ரை) **வேடர்தம்...வில்லியார்** - சிலவேடர் என்றபடி. வேடர் எல்லாரும் வில் ஏந்தியவர்களேயாயினும் அவர்க்குள் இவர்க்கே வில்லின் தலைமை பொருந்திய தென்பதாம். **வில்லியார்** - வில்லவர்க்குள் எல்லாம் மிக்க வில்லவராகிய தலைவர் என்ற பொருளில் வந்தது. வில்லுக்கு விசயன் என்றபடி முற்பிறப்பிலே வில்வித்தை யிற் றலைவராய் நின்றதும் குறிப்பு. வில்லியார் தனிவேட்டை (783) என்றும், மேலும் பலவாறு இவர் வில் ஏந்தியதனை வித்ந்து ஓதுதல் காண்க. "வரிந்த வெஞ்சிலைக்கு மண்மதித்த வீரனே" என்றார் வில்லிபுத்தூராரும். (13-ம் நாள் போர்)

வில்லியார் விசையிற் குத்த - தமக்கு அதனால் எவ்விதக் கெடுதியும் சேராதபடி தூரமிருந்து எய்து கொல்லக் கூடிய வில்லும் அம்பும் இருக்கவும் வீரத்தாற் போர் அறங் கருதி அணுகச்சென்று சுரிகையாற் குத்த என மேற்பாட்டின் கருத்தை அனுவதித்துக் கூறியது அதனைப் பாராட்டி வற்புறுத்தற் பொருட்டு.

நாணன் - அவரது அடிபிரியாத மெய்காவலர்களாகிய இருவருள் நாணன் அவர் பால் அணுக்கத்தொண்டும் துணிச்சலுங் கொண்டவன் ஆதலின் அவன் இவ்வாறு கூறுகின்றான். சரிதப் பின்னிகழ்ச்சியில் காடன் முகலியாற்றங் கரையில் தீக்கடையவும் பன்றியை வதக்கிப் பாதுகாக்கவும் உள்ள தாழ்ந்த பணியாளனாய் நிற்க, நாணன் திண்ணனார்க்கு முன்சென்று காளத்திமலைமேல் வழிகாட்டவும், உபதேசமொழிகள் போன்ற பலவற்றையும் சொல்லவும், இறைவன்பாற் கூட்டிச் சேர்க்கவும் உயர்பணியின் றுணையாயினன் என்பதும் காண்க.

இன்று காதங்கள் பல வந்து எய்த்தோம் - பல - இரண்டுக்கு மேற்பட்டவை. "நல்லற நூல்களிற் சொல்லறம் **பல**; சில, இல்லறந் துறவற மெனச்சிறந் தனவே" என்புழிச் **சில** என்பது இரண்டையும், பல என்பது இரண்டின் மிக்க எண்ணையும் உணர்த்திநிற்றல் காண்க. வடமொழியில் ஒன்று - இரண்டு - அதன் மேற்பட்டவை எனக் குறிக்க ஒருமை - இருமை - பன்மை என வகுப்பர். இது சிறுபான்மை தமிழிலும் வழங்கும். **காதம்** - பத்து நாழிகை யளவு கொண்டது. எனவே இங்குத் திண்ணனாரும் வேடர்க ளிருவரும் பன்றிப்பின் மூன்று காதங்களுக்குக் (30 நாழிகை தூரத்துக்குக்) குறையாமல் ஓடி வந்துள்ளார் என்று ஊகிக்கலாம். விடலைகளாகிய இவர்கள் **பின் வந்து எய்த்தோம்** என்றதனாலும் இவர்கள் நெடுந்தூரம் ஓடிவந்து பின்பற்றித் தொடர மாட்டாது இளைத்தமை துணியப்படும்.

ஆடவன் கொன்றன் அச்சோ! - விடலைகளாகிய அவ்விருவரும் எய்த்துப் பின் வரவும், இவர் சிறிதும் இளைக்காது முன்னே விசையிற் கடுகிச்சென்று பன்றியைக் **குத்தி வீழ்த்தினது இவரது வீரமும் உடல் வலிமையும் குறித்தது. இதனாலே அவ் விடலைகளிருவரும் அற்புதமுற்று "முன்** பலமுறை வேட்டையிற்-பழகிய நாம் எய்த்

அப் பின்னடைந்தோம். ஆனால் முதல் வேட்டை (கன்னிவேட்டை)யில் வந்த இவர் முன்சென்று கொன்றார்! இவரே ஆடவர்!" என்று போற்றி வணங்கினர் என்க. **ஆடவன்** - ஆண்தன்மை மிக்கவன். **அடியிற்றாழ்ந்தார்** - வியந்து போற்றும் முறை. **அச்சோ** - ஆச்சரியச்சொல். 92

742. மற்றவர் திண்ண னார்க்கு மொழிகின்றார் "வழிவந் தாற்ற
வுற்றது பசிவந் தெம்மை யுதவிய விதனைக் காய்ச்சிச்
சற்றுநீ யருந்தி யாமுந் தின்றுதண் ணீர்கு டித்து
வெற்றிகொள் வேட்டைக் காடு குறுகுவோ மெல்ல" வென்றார். கூக

(இ - ள்) வெளிப்படை. மேலும் அவர்கள் திண்ணனாரை நோக்கிச் சொல்கின்றவர்களாய், "வழிநடந்து வந்ததனாலே மிகப் பசிவந்து எம்மைப் பொருந்தியது; (ஆதலின்) உதவிய இப்பன்றியைக் காய்ச்சி நீ சிறிது அருந்தி, நாங்களும் தின்று தண்ணீர் குடித்து வெற்றிகொள்ளும் வேட்டைக்காட்டை மெல்லச்சென்று அடைவோம்" என்று சொன்னார்கள்.

(வி - ரை) **மற்று** - அங்ஙனம் வியந்து கூறியதனை விடுத்து மேலும். **மற்று**-வினை மாற்றுப் பொருளில் வந்தது. **அவர்** - அவ்விருவரும். மற்றவர் என ஒரு சொல்லாகக் கொண்டு உரைப்பாருமுண்டு. **மொழிகின்றார்** - சொல்வாராகி. முற்றெச்சம். மேற் பாட்டில் நாணன் ஒருவன் பேசினான். இங்கு இருவரும் சொன்னார்கள் என்க.

வழிவந்து - வழியின்கண் வருதலால். ஏழனுருபுதொக்கது. **வந்து** - வினையெச்சத் திரிபு ; காரணப் பொருள் தந்தது.

ஆற்ற பசிவந்து எம்மை உற்றது - எனக் கூட்டுக. **ஆற்ற** மிகுதியாய். **உதவிய** - கைக்குக் கிட்டியதாகிய. நீ கொன்று தந்த என்றலுமாம். **இதனை** - இப்பன்றியினை. **காய்ச்சி** - தீயில் வதக்கி. வதக்கிப் பக்குவப்படுத்தும் முறை 767 - 774 - 795 முதலிய பாட்டுக்களில் விரித்திருத்தல் காண்க.

சற்று நீ அருந்தி யாமும் தின்று - சுவைக் கலப்புக்குரிய உயர்ந்த மான் முதலாகிய வேறு ஊனும் தேனும் பிறவும் ஈங்கு இல்லையாக,இது தாழ்ந்த பன்றியிறைச்சியொன்றே யாதலானும், இவர் இளமை, வீரம், முதலிய திண்மை படைத்தமையால் தம்மைப் போல் எய்ப்பில்லாது நின்றாராதலின் உணவு வேட்கை அதிகமிலர் என்றமையாலும் பிறவாற்றாலும் இப்பன்றி யிறைச்சியை இவர் மிக உண்ணார் என்று கருதி, **நீ - சற்று - அருந்தி** என்றும், **யாம்** அவ்வாறன்றி வயிறு நிறைய இவ்வோரிறைச்சியினையே மிகுதியும் தின்போம் என்ற குறிப்புப்பெற **யாமும் தின்று** என்றும் கூறியவற்றின் நயமும் சொல்லாற்றலும் பொருட்செறிவும் காண்க. **நீ** - நீயும் - உம்மை தொக்கது. **யாமும்** - எச்சவும்மை. **அருந்தல்**-பொதுவினை. **தின்னல்**-நால்வகை உண்டிகளில் ஒன்று. இரண்டும் உணவு உட்கொள்ளுதல் என்று பொருள்பட்டுச், சுவை பார்த்து அளவுபடச் சிறிது உண்ணுதலுக்கு **அருந்தல்** என்றும், அளவுபடாது மிகுதிபடப் பெருந்தீனியாய் உண்ணுதலுக்குத் **தின்னுதல்** என்றும் வழங்கும். தலைவர் உண்டபின் பணியாளர் உண்ணுமுறை குறித்ததும் காண்க. உயர்ந்தோரை அருந்துக என்பதும், தாழ்ந்தோரைத் தின்க என்பதும் வழக்கு.

தண்ணீர்குடித்து - உற்றதுபசி என்று பசியைமட்டும் கூறினாரேனும் அதனோடு உடன்வருவதாகிய தாகமும் இனம்பற்றி அறிந்துகொள்ளப்படுமாதலின் தாகம் உற்றது என்று சொல்லாமலே **தண்ணீர்குடித்து** என்றனர். "வைகிருளின் புலர்காலை" (705) யில் வேட்டைக்காட்டுக்குப் போந்த இவர்கள் "கதிரவனுச்சி நண்ண" (750) உள்ள இதுநேரம்வரை வேட்டைவினைமுயன்றும்,ஓடியும் கடுங்கானிற் கடுவெயிலில்அலைந்தனராதலின் பெரும்பசியோடு கடுந்தாகமுங்கொண்டனர் என்க.

வெற்றிகோள் வேட்டைக்காடு-மீதூர்கின்ற விலங்கினங்களை மாற்றார்களாகவைத்து வேட்டையைப் போர் என்றும், வேடர்களைச் சேனை என்றும் கூறியதற்கேற்ப **வெற்றி கோள்** என்றார். **வெற்றி**-விலங்கினமெவையும் இவர்களது குறியினிற் றப்பாதுமடிதலும், அவை ஒன்றும் இவர்க்கு எவ்வகை ஊறுஞ்செய்ய வலியிலாதொழிதலும், மொய்வலை களை அறுத்து கெடிதோடிய இப்பன்றியும் துணிக்கப்படுதலும் ஆகியவற்றால் இக் **கன்னிவேட்டை** வெற்றிகரமாக நிகழ்ந்தமைகுறித்தது.

வேட்டைக்காடு - இவர்கள் வேட்டைக்காக வளைத்துச் சூழல்செய்த பரப்புடைய காடு. 721 - 722 - 723 - 725 பார்க்க.

துறுதுவோம் மெல்ல - களைப்பின்மிகுதியானும், உண்டபின் கடியநடைகூடாமை யானும், வேட்டைவினை வெற்றிபெற்று முடிந்தமையானும் இவ்வாறு கூறினர். முன் னர் ஓடிவந்த கடியவேகத்தில்செல்லுதல் இனி அவசியமில்லை என்றபடி. அவர்களது இளைப்பும் மனவெழுச்சியின்மையும் விரைவின்மையும் குறிப்பார் மெல்லக்குறுகு வோம் என்னாது **துறுதுவோம் மெல்ல** என்று மாற்றிக் கூறினார். 93

743. என்றவர் கூற நோக்கித், திண்ணனார் "தண்ணீ ரெங்கே
நன்றுமிவ் வனத்தி லுள்ள?" தென்றுரை செய்ய, நாணன்
"நின்றவிப் பெரிய தேக்கி னப்புறஞ் சென்றா னீண்ட
குன்றினுக் கயலே யோடுங் குளிர்ந்தபொன் முகலி" யென்றான். ௬௪

(இ - ள்) வெளிப்படை. அவர்கள் இவ்வாறு சொல்லத், திண்ணனார் அவர்களை நோக்கி "இவ்வனத்தினுள்ளேயும் தண்ணீர் எங்கே நன்று உள்ளது?" என்றுகேட்க, "முன்னேநின்ற இந்தத் தேக்கமரச்சோலையைக்கடந்துசென்றால் அங்கே நீண்ட குன்றின் பக்கத்திற் குளிர்ந்த பொன்முகலியாறு ஓடும்" என்று நாணன் சொன்னான்.

(வி - ரை) நோக்கி - அவர்கள் சொல்லியதை ஊன்றி எண்ணி என்றலுமாம்.

தண்ணீர் இவ்வனத்திலும் எங்கே நன்று உள்ளது என உம்மைபிரித்துக் கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க. நீரில்லாத இக்கானகத்துள்ளும் குடிக்கத்தக்கதாய் நீர் நன்று காணவுள்ளதெங்கே என்றபடி. **நன்று**-காட்டுநீர்கள் பெரும்பாலும் குடிக்கத்தகாதவை யாயும் நோய் செய்வனவாயும் உள்ளன என்றது கருதி இவ்வாறு கேட்டார். உம்மை பலகாதமும் இக்காட்டிற் காணப்படாத நீரின் அருமை குறித்தது. **இவ்வனம்** என்ற தில் இகரச்சுட்டும் நாம் கண்டுபோந்த இந்த என அக்கருத்தே பற்றியது. **நன்றும்** - அப்படியே செய்வோம் என்றுரைப்பாரும், **உம்** அசை எனக்கொண்டு நன்று தண்ணீர் எனக் கூட்டியுரைப்பாரும், நன்று பெரிதென்றுரைப்பாரும் உண்டு. **உரைசெய்ய** - வினவ என்ற பொருளில் வந்தது.

நாணன் - இருவரையும் நோக்கிக்கேட்ட வினவுக்கு, அவருள் நாணன் விடை சொன்னான். இவ்விருவருள் இவனே அறிவும் மிக்க அனுபவமும் படைத்தவன்; காளத்திகாண நீபோதின் நல்ல காட்சியே காணும் (745) என்று திண்ணனாரது அன் பையும் ஆர்வத்தையும் வளர்த்தவன். அவர் காளத்தியேறி இறைவனைக்கண்டு அணைந்து பற்றிக்கொள்ளுந்தனையும் இவனே வழிகாட்டியாகவும் உற்றதுரைக்கும் உறுதுணையாக வும் நின்றவன். மலையேறிய உச்சிநேரத்திற் கேட்ட ஐந்துதுந்துபி ஓசையை இது என்ன என்று கேட்ட திண்ணனார்க்கு "இம்மலைப்பெருந்தேன் சூழ்ந்து மதுமல ரீக்கள் மொய்த்து மருங்கெழு மொலிகொல்" (750) என்றவன். அங்கு இறைவர் திருமேனியிற் கண்ட பூவுநீரும் ஒரு பார்ப்பான் செய்த பூசைச்செயல் என்று தான் முன்னாள் கண்டு அறிந்த அறிவு கொண்டு பூசைமுறையினை இவன் உணர்த்தியவதனால் நாய னார்க்கு இனியசெய்கை இவைகொலாம் என்று கடைப்பிடித்து அவர் அரியபூசை யியற்றத் துணைக்காரணமாயிருந்தவன் (757 - 758). தம்சார்பைவிட்டொழிந்த இவரது

நிலையை "வங்கினைப்பற்றிப் போதா வல்லுடும்பு என்ன" என்று (765) உள்ளவாறு காடனுக்குச்சொல்லும் திறத்தால் இவனது அறிவின்றிறம் உணரப்படும். நாகனுக்கும் வேட்டையில் ஏவலாளனுகி உற்றதுணைவனுய் அவனோடு காளத்திக்குவந்தவன் இவனேயாம் என்றதனுல் இவனது தொடர்பும் முதிர்ந்த அனுபவமும் வயதும் அறியப்படும். 741-ல் உரைத்தவையும் மேல்வருவனவும் காண்க.

நின்ற இப்பெரிய தேக்கின் அப்புறம் - இகரச்சுட்டு முன்னுல் அணிமையில் காணப்பட்ட நிலைகுறித்தது. **நின்ற** - முருடு, வளைவு முதலியன இன்றி நேராக நீண்டுவளரும் தேக்கின்றன்மையும், **பெரிய** - அவற்றின் பருத்த அரையும் குறித்தன. **தேக்கு** - தேக்கமரச் சோலைக்கு ஆகுபெயர். முகலியாற்றின் கரையருகினில் தேக்கஞ் சோலைகள் மிகுதியாம் என்பது "சந்தமா ரகிலொடு சாதிதேக் கம்மர,முந்துமா முகலியின் கரையினில்" என்று ஆளுடையபிள்ளையார் இதனைத் தெரியக்காட்டியருளியமையானுமறியப்படும். **அப்புறம்** - தேக்கினுக்கு இப்புறம் இவர்களும், அதற்கப்புறத்தே காளத்திமலையும் ஆக இடையில் பெரியதேக்கு நின்றதென்பதாம். **நின்ற**-குன்றையும் முகலியையும் மறைத்துத் தடையாய் நின்ற என்ற குறிப்புமாம்.

நீண்டகுன்று - தொடர்ச்சியாய் நீண்டமலைவரிசையில் உள்ளதொரு குன்று என்பதாம். இடைவிட்டுவிட்டு நீண்டுசெல்லும் கிழக்குத்தொடர்ச்சி மலைகளில் ஒன்று திருக்காளத்திமலை. "குலவரை யார்ப்பாய கயிலை" (திருவலஞ்சுழி - 8 - பிள்ளையார்).

குன்றினுக்கயலே குளிர்ந்த பொன்முகலி ஓடும் என்க. இளைப்பும் பசியும் நீர் வேட்கையும் போக்கிக் குளிர்ச்சிசெய்யவல்ல தென்ற குறிப்புப்பெறக் **குளிர்ந்த** என்ற அடைமொழிதந்து கூறினுன். அதனை மனத்தால் எண்ணி வாக்கிறுற்சொல்லிய போதே குளிர்ச்சியைச்செய்ததென்ற குறிப்பாற் **குளிர்ந்த** என இறந்தகாலத்தாற் சொன்னுன். **பொன்முகலி** - இது வடமொழியிற் சொர்ணமுகி எனவழங்கப்படும். தேவாரங்களில் **முகலி**என ஆளப்பட்டுள்ளது. பொன்மையோடு ஒலியுமுடைமையின் இப்பேர்பெற்றது. முகாம் - ஒலி ; **முகரி** - ஒலியுடையது. பேதமின்றி ரகரம் லகரமாயும் வருமாதலின் முகரி முகலிஎன வந்தது. "பொன்மையோடு, கலியுடை மையிற் பேர் பொன்மு கலியென வுரைத்துப் போனுன்" (பொன்முகரிச்சருக்கம் - 58) என்ற ஸ்ரீகாளத்திப்புராணங் காண்க. பிறவி வெப்பமும் போக்குவது என்றதுங் குறிப்பு.

இப்பாட்டாற் **றீர்த்தவிசேடங்** கூறப்பட்டது.　　94

744\. பொங்கிய சினவில் வேடன் சொன்னபின், "பேவோ மங்கே ;
யிங்கிது தன்னைக் கொண்டு போதுமி" னென்று, தாமு
மங்கது நோக்கிச் சென்றார் ; காவத மரையிற் கண்டார்
செங்கணே றுடையார் வைகுந் திருமலைச் சாரற் சோலை.　　கூரு

(இ - ள்) வெளிப்படை. மேன்மேற்பொங்கிய சினமுடைய வில்லேந்திய வேடனுகிய நாணன் இவ்வாறுசொன்னபின், திண்ணனுர் "நாம் அங்கே போவோம் ; இந்தப் பன்றியினை எடுத்துக்கொண்டு வாருங்கள்" என்றுசொல்லித், தாமும் அதனைநோக்கிச் சென்றனர். அரைக்காததூரஞ் சென்றபின் செங்கண் இடபத்தையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்காளத்திமலைச்சாரற் சோலைகண்டனர்.

(வி - ரை) பொங்கிய சினவில் - வில்லைஉடையானது சினம் **வில்லின்**மேல் ஏற்றப்பட்டது உபசாரம். சினவேடன் என்றுகூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

அங்கே போவோம் என மாற்றுக. வினைமுற்று முன்வந்தது அவாத தீவிரங் குறித்தது. **இங்கு இதுதன்னை** - இங்குநின்றும் இப்பன்றியை. **இது** - அண்மைச் சுட்டு முன்புகிடந்த பன்றியைச் சுட்டிற்று. **இதுதன்னை - தன்** சாரியைபெற்று உருபேற்ற சுட்டுப்பெயர்.

கொண்டு போதுமின் - பன்றியின் உடல் மிகுகனமுடையது. அச்சாதியுள்ளும் இக்காட்டுப்பன்றி வகை மிகப்பருத்துப் பெரும்பாரமுடையது என்பர். பெரும்பன்றி (791) என்றது காண்க. விடலைகளாகிய வலிய இருவருங்கூடிச் சுமக்கும் பாரமாதலின் இவ்விருவரையும் நோக்கிக் கொண்டு போதுமின் என்றார்.

தாழும் - ஆவல்கொண்ட தாழும். உம்மை இறந்தது தழுவியது.

அங்கு அது - அங்கு - சேய்மைச்சுட்டு. அப்புறம் சென்றால் என்று சுட்டிய அவ்விடம். **அது** - " குன்றினுக்கயலே ஓடும் " என்ற அப்பொன்முகலி யாறு. **அது** - நீண்ட குன்று என்றலுமாம். **நோக்கி** - குறித்த - குறிவைத்து. " கண்டு கொண்டே ", " சேர்பெற நோக்கி நின்றார் " (777) என்பவை காண்க.

சென்றார் - கண்டார் - சென்றதும் கண்டதுமாகிய இவை விரைவில் முடிந்தன என்பார் இவ் வினைமுற்றுக்களை அடுத்து வைத்துக் கூறினர். இச்சொற்களின் விரைவில் அரைக்காததூரமும் கடந்தனர் என்பது.

செங்கண்ஏறு-செங்கண் - கோபங்குறித்தது. கொல்லேறு,சினவேறு,முரணேறு என்ற வழக்குக்கள் காண்க. ஏற்றினது இயல்பு செங்கண்ணுடைமை என்றலுமாம்.

உடையார் - கொடியாகவும் ஊர்தியாகவும் உடையவர்.

திருமலைச்சாரற் சோலைகண்டார் - எனமாற்றுக. போவோம் அங்கே எனமாற்றிக் கூற நின்ற மனவேகம்போலவே, செயலும், வேகமாய் முற்றியது என்று குறிக்கப் பயனிலைமுன் வந்தது.

திருமலைச் சாரற்சோலை - மலையின்சாரலில் உள்ளசோலை. உயர்ந்த இடமாதலின் முதலிற் காட்சிக்குப்புலப்பட்டது மலையும், பின்னர்க்காணப்படுவது அதன்சாரலும், அதன்பின் சோலையுமாம். இவை வேறுவேறாகத் தெரியும் சவிகற்பக் காட்சியின்முறையில்வைத்தார். முன்னர்ச் சேய்மையில் நிகழ்வது மலையும் சாரலும் சோலையுமாகிய மூன்றுஞ் சேர்ந்துள்ள நிருவிகற்பக்காட்சியாதலின் அவ்வாறு முரைக்கின்றதுகாண்க.

திருமலை - காளத்தி. மேலே திருமலைச்சருக்கம் என்றஇடத்தும், பிறண்டும் திருமலைஎன்றது கயிலையைக்குறிக்கும். "சித்திநிகழ் வயிரவராய்த் **திருமலை**நின் றணைகின்றார்" - **சிறுத்-புரா** - 25. காளத்தியும் கயிலையாம். இது தென்கயிலைஎனப்படும். கயிலை பாதிகாளத்திபாதி யந்தாதியும் இக்கருத்தேபற்றியது. அப்பர்சுவாமிகள் இம்மலைமேற் றான்பணிந்த குறிப்பினால் கயிலையினில்வீற்றிருந்த பெருங்கோலங் காணுமது காதலித்து அந்த யாத்திரையிற் புறப்பட்டனர். ஆளுடையபிள்ளையாரும், ஆளுடையநம்பிகளும், இங்குநின்றே திருக்கயிலையைப் பாடியருளினர். அருச்சுனர் கயிலைமலைச்சாரலிற் கேட்ட வரத்தை அவரே திண்ணனாகி இங்குப் பெறப்போகின்றார் என்ற குறிப்புக்களெல்லாம் பெற இங்குத் **திருமலை** என்ற பெயராற்கூறினர்.

கண்டார் - மலையும் சாரலும் சோலையும் கண்டஇக்காட்சி, திண்ணனாரது பசி, தாகம், இளைப்பு முதலியவற்றை மறப்பித்து அவரது உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்டு "தோன்றுங் குன்றின் நண்ணுவோம்" என்று தடுக்கலாகாப்பேராசையை விளைத்தது பற்றி இதனை இவ்வாறு விதந்துகூறினர்.

இப்பாட்டுத் தல்விசேடங் கூறிற்று. 95

745. "நாணனே! தோன்றுங் குன்றி னண்ணுவோ" மென்ன, நாணன்,
"காணநீ போதி னல்ல காட்சியே காணு ; மிந்தச்
சேணுயர் திருக்கா ளத்தி மலைமிசை யெழுந்து செவ்வே
கோணமில் குடுமித் தேவ ரிருப்பர்;கும் பிடலா " மென்றான். கசு

(இ - ள்) வெளிப்படை. " நாணனே ! முன்னே தோன்றும் குன்றின்கண் சேர்வோம் " என்று திண்ணனார் சொல்ல, நாணன், " நீ அங்கே காணப்போவாயாகில்

நல்ல காட்சியே காணப்படும்; சேணில் உயரும் இந்தத் திருக்காளத்திமலையின்மேல் எழுந்து செம்மைபெறக் கோணமில்லையாகச் செய்யும் **குடுமித்தேவர்** இருப்பார்; நாம் கும்பிடலாம்" என்று சொன்னான்.

(வி - ரை) தோன்றும் குன்றில் - முதலிற் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது குன்றின் உயர்ந்த சிகரமாதலின் அது அவர் கருத்தைக் கவர்ந்தது.

காண......காணும் - நீ காணப்போதின் என்க. காண்பதற்கென்று நீ போவாயானால். இவ்வகையிடங்களுக்குப் போதுவார் பலரும் போய்வந்த மட்டில் அமைவரேயன்றி அங்குள்ள சிறப்புக்களைக் காணாமலே வருவர் என்பது கண்கூடு. ஆதலின், நண்ணுவோம் என்று தன் தலைவன் கூற அவ்வாணைக் குட்பட்டு உடன்படும் நாணன், அவ்வாறு நீ காணும்பொருட்டே செல்வாயானால், ஏனையோர்போலல்லாது நீ காணும் சிறப்பு இன்னதென்று கூறுவானாகி, அது நல்ல காட்சியே என அறிவுறுத்துகின்றான். அக்காட்சி இன்னதாம் என மேலும் வற்புறுத்திக் கூறுகின்றான். "குன்றின் நண்ணுவோம்; அதனைக் காணல்வேண்டும்; காண்பது நல்ல காட்சி; அஃது இதுவாம்" என்றவாறு. இக்குன்றவர் கடவுட் காட்சியில் வைத்தகருத்துப் பாராட்டத்தக்கது.

காணநீபோதின் என்று நாணன் உரைத்தவாறு உண்மையில் நாயனார் காண்பதற்கே அங்குப்போகின்றார். ஏனையோர் போலல்லாது, "ஆர்வமுன் பெருக ஆரா அன்பினிற் **கண்டுகொண்டே** நேர்பெற **நோக்கி** நின்றார்" (777) என்பது காண்க.

நல்ல காட்சியே காணும் - காட்சி - காணப்படுவது. **காணும்** - காணப்படும். படுவிகுதிதொக்கது. இவர்காணும் காட்சி இறைவனது அருட்டிருநோக்கம்பெற்று அவன் காட்டக்காணும் காட்சியாதலின் **நல்ல காட்சியே** என்றார். ஏகாரம் பிரிநிலை. தேற்றமுமாம். **நல்லகாட்சியாவது** அகம்புறமாகிய கரணங்களால் எதனைக் காணவேண்டுமென்று நூல்கள் விதிக்கின்றனவோ அதனையே காணுதல். "கண்காள் காண்மின்களோ-கடல் - நஞ்சுண்ட கண்டன்றனை, யெண்டோள் வீசிநின் றாடும் பிரான்றனைக் (கண்காள்)"என்றது தமிழ்மறை. "காணுங் கண்ணாற் காண்பது மெய்த்தொண்டே"—(தண்டி-புரா-2).

இந்த...கும்பிடலாம் - நல்லகாட்சி இதுவாமென்று நாணன் கூறியது. **சேண் உயர்** - வானில் உயர்ந்துவிளங்கும். ஏழனுருபு தொக்கது. உயர்ந்து தோன்றியதனால் முன்னர்த் "தோன்றும் குன்று" என்றார். அவ்வாறு திண்ணனார் "தோன்றும்குன்று" என்ற அதன்பெயரை அவருக்கு அறிவுறுத்துவான் **இந்த** என்று கையாற்சுட்டிக் காட்டித், **திருக்காளத்திமலை** என்று வாயினாற் பேர் கூறினான். "பெரிய தேக்கி னப் புறஞ்சென்றால் நீண்ட, குன்று" (743) என்று நாணன்கூறக் கேள்விமாத்திரத்தாலறிந்த நாயனார், இங்கு அதனைக் கண்ணுக்குப் புலப்படக் கண்டறிந்தபோது அவன் சொல்லியபடியே "தோன்றும் குன்று" என்று பேர்குறியாது கூறியது காண்க.

மலைமிசைஎழுந்து சேவ்வே - மலையினின்றும் வேரூன்றிமுளைத்ததுபோல மேல் எழுந்து செம்மைபெற. **கோணம்இல்** - கோணத்தை இல்லையாகச்செய்யும்.**கோணம்** - குற்றம். இது கோண் - கோணைஎனவும் வழங்கும். "யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியா னென்னுமிக் கோணை" (சிவஞானசித்தியார் - 10. சூத்திரம் - உ).

குடுமித்தேவர் - **குடுமி**-உச்சி. மலையின் உச்சியிலிருப்பவர். தலையின்மேல் உச்சியிலிருப்பதால் தலைமயிர்க்கற்றை,குடுமிஎனப்படும்.கானவர் காளத்தியப்பரை இப்பெயராலறிந்து கும்பிட்டனர்என்க. வேதங்களுள் முடிவினிற்பது அதர்வணமாம். அதன் சிரம் அதர்வசிரசு எனப்படும். அதன் சிகையாயுள்ள அதர்வசிகை "ஏனையவற்றையெல்லாங் கைவிட்டு மங்களஞ்செய்பவனாகிய சிவன்ஒருவனே தியானிக்கற்பாலன். அதர்வசிகை முடிந்தது" என்று முடிபுகூறுகின்றது. அவ்வுச்சியில் முடிந்தமுடிபாய் விளங்குபவன் இவ்விறைவன் என்பதும் குறிப்பாம். உபநிடத்துச்சியில் விளங்கும் போதக்காட்சி என்னும் வழக்குங்காண்க.

காணன் மேலே 743-ல் சொல்லியவை "குன்றினுக் கயலே யோடும் குளிர்ந்த பொன் முகலி" என்றது இவரை வழிப்படுத்திய முதல்உபதேச மொழி; இப்பாட்டிற் கூறியன இரண்டாவது உபதேச மொழிகளாம்.

மேலிருபாட்டிலும் முறையே தீர்த்த விசேடமும் தலவிசேடமும் கூறப்பட்டது போல இப்பாட்டால் **மூர்த்திவிசேடம்** கூறப்பட்டது காண்க. 96

746. "ஆவதென்? னிதனைக் கண்டிங் கணைதொறு மென்மேற் பாரம்
போவதொன் றுளது போலு; மாசையும் பொங்கி மேன்மேன்
மேவிய நெஞ்சும் வேறோர் விருப்புற விரையா நிற்கும்;
தேவரங் கிருப்ப தெங்கே? போ"வென்றார் திண்ண னார்தாம். ௯௭

(இ - ள்) வெளிப்படை. "இவ்வாறு ஆவது என்னை? இம்மலையைக்கண்டு இவ்விடத்தே அணுகிச்செல்லுந்தோறும் என்மேல்உள்ள பாரம் குறைவதுபோல அனுபவம் உளதாகின்றது; ஆசையும்பொங்கி மேலும்மேலும் பொருந்திய நெஞ்சமும் வேறொரு விருப்பம்கொண்டதாக விரைந்துசெல்லாநிற்கும்; அங்கே தேவரது இருப்பிடம் எங்குள்ளது? போவாயாக" என்று திண்ணனார் கூறினார்.

(வி - ரை) கண்டுஇங்கு அணைதோறும் - மேற்பாட்டிற் கூறியபடி பேசிக்கொண்டு இருவரும் மலையைநோக்கி நடந்து செல்கின்றார்களாதலின் இவ்வாறு கூறினார்.

போவது போலும் உளது என்றுகூட்டுக. அடிபெயர்த்து வைக்குந்தோறும் அவ்வளவிற்குச் சிறிதுசிறிதாய் என்பாரம் குறைவதுபோன்ற அனுபவம் நிகழ்கின்றது. **போலும்** - போல்வதாகிய. பெயரெச்சம். ஒவ்வொன்றாய்க் குறையும் அளவுகுறிக்க **உளது ஒன்று போவது** என்றும், **அணைதோறும்** என்றும் கூறினார்.

ஆசையும் பொங்கி - தோன்றுங்குன்றில் நண்ணுவோம் என்று முன்னர்எழுந்த ஆசையும் என வும்மை இறந்ததுதழுவியது. அவ்வாறெழுந்த ஆசை அடங்காது மேலும் மேலும் பொங்கிவளர்ந்தது என்க.

நெஞ்சும் - விரையா நிற்கும் - மனவேகம் என்றபடி உடல் அணைவதன் முன்னே நெஞ்சு மிக விரைகின்றது. **நெஞ்சும்**-எச்சவும்மை. **வேறுஓர் விருப்புஉற - விருப்பு** - விருப்பமும். **உற** - மிக. உம்மைதொக்கது. காணவேண்டுமென்னும் ஆசையேயன்றி இன்னதென்றறியப்படாத மற்றோர் விருப்பமும். இன்னதென்றுணரவாராமையின் **வேறுஓர்** என்றார். இது முன்னைப்பிறவியின் றொடர்ச்சிபற்றி இவருள்ளத்தில் எழுந்தது. "முந்தை யறிவின் றொடர்ச்சியினால் முகைத்த மலரின் வாசம்போற், சிந்தை மலர உடன்மலருஞ் செவ்வி யுணர்வு" என்ற சண்டேசநாயனார் புராணமும் "ஒருமைக் கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்,கெழுமையு மேமாப் புடைத்து" என்ற திருக்குறளும் இக்கருத்தை விளக்குவன. "முன்புசெய் தவத்தி னீட்டம்" என்று பின்னர்க் கூறுவதும் காண்க. தோன்றுங் குன்றி னண்ணுவோம் என்று முன்னர் எழுந்த ஆசை இவராற் காரணமறியப்பட்டதும், இங்குஉறும் வேறு ஓர் விருப்பம் காரணமறியப்படாததும் ஆம். **விளையாநிற்கும்** என்பது பாடமாயின் ஆசைபொங்கி மேவிய நெஞ்சினுள் அவ்வாசையினையன்றி வேறு ஒரு விருப்பமும் மிகவிளைகின்றது என இக்கருத்துக்கேற்ப உரைத்துக்கொள்க. **விளைதல்** - சிறிதாய்த் தோன்றி வளர்தல்.

தேவர் - நாணன் சொல்லியதனால் இவர்அறிந்த குடுமித்தேவர். **அங்குத் தேவர் எங்கே இருப்பது?** என்க. **எங்கே** - மலையில் அவர் இருப்பதாகக் குறித்தஇடம் எது? என்றபடி. **அங்கு** - அக்குன்றில் - சேணுயர்மலையில். **போது** - போவாயாக.

தத்துவ தாத்துவிகங்க ளாகிய **தொண்ணூற்றாறும்** தன்னின் வேறாகக்கண்டு கடந்த நிலையில் உடல்முதலிய கருவிகரணங்கள் பாரமாகக்காணப்பட்டுக் கழல்வனவாம். அதுவரை அவற்றிற்பற்றுண்டு அவற்றைச் சுமைஎன்றுணராது சுகமென்றும், அவற்றையே

தான்என்றும் கண்டு, சுமந்து திரிந்த உயிர் இப்போது சுமை என்று அறிந்தது. பெரும்பாரம் சுமந்திளைத்தவன் அது குறையக்குறையக் களிப்பதுபோல, இந்நிலையடைந்த உயிரும் களிப்படையும். இப்பாரம் குறையக்குறைய இறைவனை அணையும் ஆசையும் மிகும். அதுவரை ஆணவத்தோடு ஒற்றித்துநின்று அறிவிழந்த உயிர் அதன்கண் உவர்ப்படைந்து விட்டுப் பின்னர் மெய்ஞ்ஞானத் தாணுவினோடு ஒற்றித்து நிற்கத் தலைப்படும்.

"அருத்தியாங் குரம்பை தன்னிற் றெண்ணூற்றங் கறுவர் நின்று
விருத்திதான் றருக வென்று வேதனை பலவுஞ் செய்ய
வருத்தியால் வல்ல வாறு வந்துவந் தடைய நின்ற
வருத்தியார்க் கன்பர் போலு மதிகைவீ ரட்ட னாரே" (4)

என்ற திருநேரிசைக்கருத்தையும் காண்க. இவ்விளைவின்றன்மை இப்பாட்டிற் றிண்ணனார் தம் அனுபவநிலையைக் கூறும்வகையாற் குறிக்கப்பட்டது. இது 96 பாட்டுக்களையுங் கடந்த மேல் 97-வது திருப்பாட்டாகஅமைந்த தெய்விகஅமைப்பும் காண்க. மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் திருப்பெருந்துறையை அடையும்போது இத்தன்மைத்தானதொரு நிலையை அடைந்தனர் என்ற வரலாறுங்காண்க. 97

747. உரைசெய்து விரைந்து செல்ல வவர்களு முடனே போந்து
கரைவளர் கழையின் முத்துங் காரகிற் குறடுஞ் சந்தும்
வரைதரு மணியும் பொன்னும் வயிரமும் புளினந் தோறுந்
திரைகண்முன் றிரட்டி வைத்த திருமுக லியினைச் சார்ந்தார். கூஅ

(இ-ள்) வெளிப்படை. (திண்ணனார் மேற்கண்டவாறு) சொல்லி விரைந்துசெல்ல, அவ்விருவரும் கூடவே சென்று, கரையில் இருமருங்கும் ஓங்கிவளரும் மூங்கிலின் முத்துக்களையும், காரகிற் கட்டைகளையும், சந்தனமரங்களையும், மலையில் விளையும் ஏனை மணிகளையும், பொன்னையும், வயிரத்தையும் மணற்குவியல்களிலெங்கும் அலைகளால் முன்திரட்டிச் சேர்த்துவைத்த திருமுகலியாற்றினை அணைந்தார்கள்.

(வி-ரை) விரைந்து செல்ல-விரைவு முன் ஆசையும் விருப்பும் என்று சொன்ன வற்றாலுளதாகிய ஆவல் மிகுதிகுறித்தது. திண்ணனார் - செல்ல என்க.

செல்ல - போந்து - (மூவரும்) - திருமுகலியினைச் சார்ந்தார் எனக் கூட்டுக.

கரைவளர் கழையின் முத்தும் - முகலியின் இருகரையிலும் மூங்கில்கள் உயர வளர்ந்திருக்கின்றன. அவற்றின் முதிர்ந்தவற்றில் விளைந்து உதிர்ந்த முத்துக்களை ஆறு அடித்து வந்தது என்றதாம். "அலைகொள்புன லருவிபல சுனைகள்வழி யிழியவய னிலவு முதுவேய், கலகலென வொளிகொள்கதிர் முத்தமவை சிந்துகா ளத்திமலையே" (5) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம் காண்க.

கார் அகில் குறடு சந்து - "சந்தமார் அகிலொடு...உந்துமாமுகலியின் கரையினில்" என்ற ஆளுடையபிள்ளையாரது திருக்காளத்தித் தேவாரங் காண்க. **குறடு** - கட்டைகள். அகிற் குறடும் சந்தும் முறிந்து வீழ்ந்தனவும் உலர்ந்தனவும் வெள்ளத்திற் பறிக்கப்பட்டனவும்ஆம்.

வரைதருமணி-முத்தும் பவளமும் வயிரமும் ஒழிந்த ஏனையமணிகள். முத்து முன்னர்க் கூறினர். பவளம் கடல்படுபொருளாம்.

வயிரம் - விலையில் மிகுதியும், குணத்திற் குறைவுமுடைத்தாதலால் வேறு பிரித்துக் கடையிற் கூறினர்.

புளினம் - அருவியின் நீரோட்டத்தாற் குவிக்கப்படும் சிறுமணற் குவியல்கள்.

திரைகள்முன் திரட்டிவைத்த - சலசலவென்று அலைந்தோடும் அருவிநீரால் மணற் குவியல்களும் அவற்றின் ஓரத்தில் அவ்வவற்றின் மென்மை வன்மைக் கேற்றபடி மணி

பொன்முதலியனவும் வரிசைபெறச் சேர்த்துவைத்த. மூன்-முன்னால் காணத்தக்கதாக. கரையில் ஓரத்தில். "முத்துமாமணிகளும்......எத்துமாமுகலியின் கரையினில்" என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரமுங் காண்க.

திரட்டிவைத்த திருமுகலி - " அறியாம லேனு மறிந்தேனுஞ் செய்து, செறிகின்ற தீவினைக ளெல்லாம்-நெறிநின்று, நன்முகில்சேர் காளத்தி நாத னடிபணிந்து, பொன் முகலி யாடுதலும் போம்" (74) என்று கயிலைபாதி காளத்திபாதியந்தாதியிற் கூறியபடி, தன்னையணைந்து தன்னுட்படிந்தோர் சிவபூசைசெய்து முத்திபெற்று உய்யும்பொருட் டுப் பூசைக்குரியபொருள்களாய் நறும்புகையூட்ட அகிலும், அரைத்து மெய்ப்பூச்சிட்டுச் சாத்தச்சந்தனமும்,மஞ்சனப்புனலினும் அர்க்கியநீரிலும் இட மணிகளும் பொன்னுமாக வெளிப்பட, முகலியாறு, திரட்டிக் காட்டிவைத்தது என்றதொரு தற்குறிப்பேற்றக் குறிப்புங்காண்க. 236 பார்க்க. முகலியினுட்படிந்தோர் முத்திபெறுவர்என "உலகி லெங்கணு மில்லதோ ரதிசய மொன்றித், தலைமை கொண்டபொன் முகலியுட் டாழ்ந் தவர் யாருந், தொலைவி றன்பங்கள் பலதருஞ் சூழ்வினைப் பிறப்பா, மலைநெ டுங்கடற் கரைமிசை யேறுவ ரன்றே" (பொன்முகலிச்சருக்கம் - 91) என்று அதிசயச்சுவை பெறச் சீகாளத்திப்புராணம் கூறும். "இம்மை யேதருஞ் சோறுங் கூறையும்" என்றபடி தன்னை அணைந்தார்க்கு அந்த முத்தியேயன்றி இம்மைநலங்களையும் தருதற்பொருட்டு இந்நதி முன் மணியும்பொன்னும் முதலியவற்றைத் திரட்டிவைத்திருக்கும் என்ற தொரு குறிப்புப்பொருளுங்காண்க. 98

*748. ஆங்கதன் கரையின் பாங்கோ ரணிநிழற் கேழலிட்டு
வாங்குவிற் காடன் றன்னை மரக்கடை தீக்கோல் பண்ணி
"யீங்குநீ நெருப்புக் காண்பா யிம்மலை யேறிக் கண்டு
நாங்கள்வந் தணைவோ" மென்று நாணனுந் தாமும் போந்தார். கூகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. அங்கு அவ்வாற்றின் கரையின் பக்கத்தில் ஒரு அமைதி யான மரநிழலிலே பன்றியின் உடலை யிடுவித்து வளைந்த வில்லேந்திய காடனை நோக் கித் திண்ணனார் "மரத்தினால் தீக்கடைகோல் செய்து இங்கு நீ நெருப்பு உண்டாக்கு வாயாக; இந்த மலையில்ஏறி நாங்கள் கண்டுவந்து சேருவோம்" என்று சொல்லி நாண னும் தாமும் சென்றார்கள்.

(வி - ரை) **அணிநிழல்-அணி** - அழகு. இங்கு அமைதி குறித்தது. **நிழல்**-ஆற்றின் கரையினிற் சோலையினுள்ள மரநிழல். " மந்தமார் பொழில்வளர் "என்ற தேவாரமுங் காண்க. இறந்த பன்றியின் உடலை வெயிலில் இட்டுவைத்தால் ஊன் விரைவிற் கெட்டு விடும். ஆதலின் அதனை இடத்தக்க நிழல் வேண்டும். தீக்கடைந்து காணவும்,தீவளர்த்து ஊனை வதக்குதற்கும் காற்று மிகுதியில்லாத அமைதியான இடம்வேண்டும். ஆதலின் இவ்வமைதிகள் பெற்ற மரநிழல் என்பார் **அணிநிழல்** என்றார்.

மரத் தீக்கடைகோல் என மாற்றுக. **தீக்கடைகோல் பண்ணுதல்** - கடைந்து நெருப்பு உண்டாக்குதற்குத் தக்கபடி காய்ந்தமைந்த மரக்கட்டையை நேர்செய்தல். " அக்கினியின்கூறு அதிகமாயிருக்கின்ற மரத்தின்கொம்பைத் தீக்கடைகோலாகச் செய்து " என்பர்மகாலிங்கையர். இதனை அரணிஎன்பது வடமொழி. " விறகிற்றீயி னன்...முறுக வாங்கிக்கடைய " என்ற அப்பர்சுவாமிகள் தேவாரமும், " காட்டாக்கிற் றோன்றி " என்ற சிவஞானபோதம் ஒன்பதாஞ்சூத்திர உதாரணவெண்பாவும் அதற் குக், கோலைநட்டுக் கயிற்றினாற் சுற்றிக்கடையவே காட்டத்தினின்று அங்கி தோன்று மாறுபோல என்ற வுரையுங் காண்க. மரத்தில் தீ மறைந்துள்ளதென்றும், விரையக் கடைதலால் அது வெளிப்படுமென்றும் உள்ள தத்துவஞானம் இவ்வேடர்கள் காட்சி யளவையா லறிந்த உண்மையாம். இதனை இவர்கள் தமக்கு வேண்டியபோது தீ உண்

திருக்காளத்தித் திருமலையும் திருக்கோயிலும் பொன்முகலியாறும்

—பாட்டு - 100 - பக்கம் - கசள.

டாக்கப் பயன்படுத்திக் கொள்வர். யாகங்களில் அரணியில் தீக்கடைந்து எடுத்தல் மரபு. "அரணி தந்தசுடராகுதி தோறும்" (247). நெருப்புப்பெட்டி - தீப்பெட்டி - (Match box) இல்லாவிடின் உயிர்வாழ முடியாதபடி தாழ்ந்து விட்டநிலையில் உள்ள இந்நாள் "நாகரிக" உலகர், தேவையான சிறுபொருளையும் தமக்குத்தாமே உதவி செய்துகொள்ள இயலாதவாறு பாதந்திரப்பட்ட தமது அபாய நிலையை உணர்ந்து கொள்வார்களானால் அவ்வுணர்ச்சி நற்பயன்தருவதாம்.

நெருப்புக் காண்பாய் - நெருப்பை உண்டாக்குவாய். உள்ளே மறைந்துநின்ற பொருளாகியதீயை வெளிப்படச் செய்வாய்.

கண்டு-"நல்ல காட்சியே காணும்"(745)என்றபடி அக்காட்சிகண்டு.விறகில்மறைந்த நெருப்பை நீ கோலாற்கடைந்து காண்பாய். முன்னைப்பிறவியில் "வஞ்சமனத் தஞ் சொடுக்கி வைகலுநற் பூசனையால், நஞ்சமுது செய்தருளு நம்பி யெனவே நினைந்து"ம், "உறவுகோல்நட்டு உணர்வுகயிற்றினால் முறுகவாங்கிக் கடைந்"தும் நான் தியானித்துத் தவஞ்செய்துகண்டபொருள் இப்பிறவியில் இதுவரை மறைந்துநின்றது;அதனை இம்மலைமேல் ஏறி வெளிப்படக்காண்பேன் என்றதொரு குறிப்புங்காண்க.

நாணனும் தாழும் - பின்வரக்கடவனாகிய நாணன் வழிகாட்டி முன்செல்வதால் (752) நாணனும் என முன்வைத்துக் கூறினர். 99

749. அளிமிடை கரைசூழ் சோலை யலர்கள்கொண் டணைந்த வாற்றின்
றெளிபுன லிழிந்து சிந்தை தெளிவுறுந் திண்ண னார்தாம்
களிவரு மகிழ்ச்சி பொங்கக் காளத்தி கண்டு கொண்டு
குளிர்வரு நதியூ டேகிக் குலவரைச் சாரல் சேர்ந்தார். ௧00

(இ-ள்) வெளிப்படை. வண்டுகள்மொய்த்த கரையினைச்சூழ்ந்த சோலைகளின் மலர்களைத் தாங்கிக்கொண்டு அணைந்த முகலியாற்றின் தெளிந்தபுனலிலே இறங்கிச் சிந்தைதெளிதலுறுகின்ற திண்ணனார், களிப்புவருதற்கேதுவாகிய மகிழ்ச்சி மேன்மேற் பொங்கத் திருக்காளத்திமலையைக் கண்டுகொண்டே குளிர்ச்சியோடு வருகின்ற அந்நதியின் ஊடேபோய் உயர்ந்தமலைச்சாரலிற் சேர்ந்தனர்.

(வி-ரை) அளிமிடைசோலை என்க. **அலர்கள் கொண்டணைந்த ஆற்றின்** - திண்ணனாரை எதிர்கொள்வதற்கு மங்கலப்பொருளாகிய மலர்களைக்கொண்டணைந்த தென்ற பொருளும் காண்க.

"வண்டி ரைத்தெழு செழுமலர்ப் பிறங்கலு மணியுமா ரமுமுந்தித்
தண்ட லைப்பல வளத்தொடும் வருபுன ரூழ்ந்துசே வடிதாழத்
தெண்டி ரைக்கடற் பவளமும் பணிலமுஞ் செழுமணித் திரண்முத்துங்
கொண்டி ரட்டியுந் தோதமங் கெதிர்கொளக் கொள்ளிடங் கடந்தேறி" (146)

என்ற திருஞானசம்பந்தநாயனார் புராணமுங்காண்க. முகலியாறு மலர்களை வாரிக் கொண்டுவருமியல்புடையதென்பது "முழுமலர்த் திரள்களும் எத்துமா முகலியின்" என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரத்தானுமறிக.

தெளிபுனல் இழிந்து சிந்தைதெளிவுறும் - இதன் நீரினைத் தொடுதலாலே மயல் தீர்ந்து மனந்தெளியும் என்றமையாற் றீர்த்தச்சிறப்புரைத்ததுமாம். "ஆடக முகலிதானுண வப்பெயர், நீடிய வழுக்கற நீக்கு நீரதாய்" (79) என்ற சீகாளத்திப்புராணமுங் காண்க. "ஆவதென்" (746) எனமுன்னர் மனந்தெளியாது நின்றநிலைமாறி இப்போது தெளிவுறுகின்றது என்றபடி.

தெளிபுனல் - எஞ்ஞான்றும் தெளிவுடையது. **தெளி** - தெளிவிக்கும் எனக் கொண்டு சிந்தைமயல்தீர்த்துத் தெளிவிக்கும்புனல் என்பதுமாம்.நாயனார்இவ்வாற்றினை

அடைந்தது தைமாதமாகலின் அப்பருவம் இதில்தெளிவுடையதாய் மிக்க நீர் ஓடுங் காலமாம் என்பதும் காண்க.

சிந்தை தெளிவுறும் - இதுவரைநின்ற தமது குலம் முதலிய இவ்வுலகச்சார்பாகிய மயக்கவுணர்ச்சிகளும், "ஆவதென்" என்ற ஐயமும் நீங்கி உண்மையுணர்ச்சியாகிய சிவ ஞானனந்தத்திற் றெளிவுபொருந்தும்.

திண்ணனார்தாம் - மேற்பாட்டிற்கூறியபடி போந்தஇருவருள் **இவர்தாம் கண்டு கொண்டு** என்பதாம்.

களிவருமகிழ்ச்சிபொங்க - களி - மகிழ்ச்சியின் முதிர்ந்து அவசமாகிய நிலை, களிப்புவருமாறு - மகிழ்ச்சிமீக்கூர.

காளத்தி கண்டுகொண்டு - உள்ளும் புறமும் காட்சிக்கு வேறொன்றும் விடய மாகாமற் காளத்தியையே கண்டவண்ணமாக.

நதிஊடு - நதியின் குறுக்கே கடந்து. **சாரல்** - சார்ந்தஇடம் - மலைச்சரிவு. 100

750. கதிரவ னுச்சி நண்ணக் கடவுண்மால் வரையி னுச்சி
யதிர்தரு மோசை யைந்து மார்கலி முழக்கங் காட்ட,
"விதுவென்கொ? ணுணே?"வென்றார்க்"கிம்மலைப் பெருந்தேன் சூழ்ந்து
மதுமல ரீக்கண் மொய்த்து மருங்கெழு மோலிகொ" லென்றான்.

(இ - ள்) கதிரவன் உச்சிநண்ண - ஞாயிறு வானவீதியின் உச்சிசேர; கடவுள்... காட்ட - தெய்வத்தன்மையுடைய பெரிய அம்மலையின் உச்சியில் அதிர்கின்ற ஐந்து தேவதுந்துபிஓசைகளும் கடல்முழக்கம்போல முழங்க; "இது...என்றார்க்கு "நாணனே இது என்கொல்!" என்று கேட்ட திண்ணனாருக்கு; "இம்மலை...ஒலிகொல்" என்றான்- "இம்மலையின் பெருந்தேனைச் சூழ்ந்துகொண்டு தேன்பொருந்திய மலர்களிலிருந்து வரும் தேனீக்கள் மொய்த்துப் பின்பு பக்கங்களிலே மீள எழுகின்றதனால் உளதாகிய ஒலிபோலும்" என்று நாணன் கூறினான்.

(வி - ரை) கதிரவன் உச்சிநண்ண - பகலில் உச்சிப்போதாக. **கதிரவன்**-ஞாயிறு-சூரியன். அவனது கதிர்களே கதிர்எனத் தக்கன என்பது. **உச்சி** - மேலிடம். இங்கு வானவீதியின்முகட்டைக் குறித்தது. உருண்ட நிலஉலகமாகிய அண்டம் தன்னையும் சுற்றிக்கொண்டு சூரியனையும் சுற்றிவரும்.இவ்வாறு சுற்றிவரும்வட்டம் வானவீதிஎனப் படும். "சென்றுருளும் கதிரிரண்டும் விசும்பில் வைத்தார்" என்ற அப்பர்சுவாமிகள் திருத்தாண்டகத்தில் இவ்வண்டங்களுக்குச் செல்லுதல் உருளுதல் ஆகிய இரண்டு சுழற்சிகள் உள்ளநிலை குறித்தது காண்க. நிலஉலக அண்டம் தன்னைச் சுற்றிய சுழற்சி ஒருநாள். அதனிற் சூரியனுக்கு எதிர்ப்படும் பாதி பகல் எனப்படும். அதனிற் பாதியில் ஞாயிறு உச்சியிற் காணப்படுவன். இந்நேரமே நிலத்தில் அவ்விடத்துக்கு உச்சியாம். இதனை உலக வழக்கில் ஞாயிற்றின்மேலேற்றி அவன் உச்சிசேர என வழங்கப்படும். இதுபற்றியே ஆசிரியரும் இங்குக் **கதிரவ னுச்சி நண்ண** என்றார். "உச்சம் போதா வூரூர் திரிய" என்ற ஆளுடையநம்பிகள் (திருக்கச்சூராலக்கோயில்) தேவாரமும், "கடும்பகற் போது" என அதனை விரித்துரைத்த ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் புராணமும் (178) காண்க. இதுபற்றிமுன் 685-ல் உரைத்தவை பார்க்க.

கடவுள் மால் வரையின் உச்சி-கடவுள்-இங்குத் தெய்வத்தன்மை குறித்தது.இத் தன்மைத்தாதலினன்றே இம்மலை தன் காட்சியளவின் இவர்பால் உலகஆசை போக்கி வேறுஆசையும் விருப்பும்பொங்க விளைவித்தது. (745 - 746). **மால்** - பெரிய. **கடவுள் வரை**-கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கும்மலை என்றலுமாம். **உச்சி**-இங்கு மலையின்மேலிடம்-முகடுகுறித்தது. **மால்** - மயக்கம் எனக்கொண்டு கடவுளிடத்து மால்விளைக்கும் மலை என்றலுமாம். "தேவுமால்" (769) என்றது காண்க.

***ஓசை ஐந்து** - தேவதுந்துபிஎன்னும் தேவவாத்திய ஓசைவிசேடங்கள் ஐந்து. இவை தேவர்கள் இம்மலைமேல்வந்து இறைவனை உச்சிப்போதில் வழிபடும்போது முழக்குபவை. இது தென்கயிலையாதலின் கயிலையிற்போலவே இங்கும் பிரமன்முதலியதேவர்கள்வந்துவழிபடுவர். இவ்வரலாறுகள் சீகாளத்திப்புராண முதலியவற்றுட்காண்க. இங்கு ஓசை ஐந்துஎன்பன ஹிருஸ்வம், தீர்க்கம் முதலாகிய உச்சரிக்கும்வகை ஐந்துஎன்று கூறுவாருமுண்டு. **ஆர்கலி முழக்கம்காட்ட** - கடல்முழக்கம் போல முழங்க.

கயிலையில் தேவர்கள்வந்து வழிபடும்உண்மை "மேன்மை நான்மறை நாதமும் விஞ்சையர், கான வீணையி னோசையும்" (14), "பனிவிசும்பி லமரர் பணிந்துசூழ், அனித கோடி யணிமுடி மாலையும்" (15) என்ற திருப்பாட்டுக்களாலறிக. காளத்திமலை திருக்கயிலையேயாம் என்பது முன்னர் "திருமலை" (744) என்றவிடத்து உரைத்தவற்றானறிக.

"இது என்கொல் நாண!" என்றார்க்கு - நாண! இதுஎன்? என்ற திண்ணனார்க்கு. வினையாலணையும் பெயர். தேவதுந்துபி கேட்ட திண்ணனார் தாம் முன் கேட்டறியாத அது இன்னதென்றறியவாராமையின் ஐயமுற்று **இது என் கொல்?**என வினவுகின்றார். **கொல்** - ஐயப்பொருள் தரும் இடைச்சொல். "கொல்லே ஐயம்" (தொல் - இடை - 20). நாணனும் இவ்வாறே "ஒலிகொல்" என ஐயப்பட விடைகூறுவதும் காண்க. பாசவுலகம் திண்ணனாரைவிடுகின்றதும், வீட்டுலகம் தொடுகின்றதுமாகிய நிலைஇது. உலகத்தொடர்புணர்ச்சியுடன் திண்ணனார் உலகினரை விளித்துப் பேசிய இறுதிப் பேச்சு இதுவேயாம். இதன்பின்னர்ச் சின்னேரத்தில் இறைவனருட் பார்வையால் அன்புருவமேயாகித் தம்மையும் மறந்த நிலைபெறுகின்றாராதலின் (753) உலகினருடன் பேச்சொழிந்தது என்க. (757ல் கேட்டது ஒருவரையும் விளிக்காது தாமாகப் பேசியதாம்.)

இம்மலைப் பெருந்தேன்...ஒலிகொல்! - இவர் கேட்டதுபோலத் தேவதுந்துபி கேட்கப்பெறும் புண்ணியவசமில்லாதவன் நாணன். அவன் எந்த ஓசையும் கேட்டானல்லன். ஆதலின் **ஒலிகொல்** என்று ஐயத்தாற் கூறினான். பெருந்தேன் ஓசைகளை அவன்முன் கேட்டறிந்த பழக்கத்தால் திண்ணனார் கேட்டுவினவிய ஓசையும் அதுவாகத்தா னிருத்தல் வேண்டும் என்றுகருதி விடைகூறினான். முன்னர் "நல்ல காட்சியே காணும்", "கோணமில் குடுமித்தேவர் இருப்பர் கும்பிடலாம்" என்று கூறியபடி இங்கும் அவனை யறியாமலே, உண்மை, அவன் வாக்கில் வெளிப்பட்டுத் திண்ணனாரை மேலும் இறைவனிடத்தில் ஈடுபடுத்திச் செலுத்தியது. இது அவன் கூறிய மூன்றாவது உபதேச மொழியாயிற்று. என்னை? **இம்மலைப் பெருந்தேன் சூழ்ந்து** - இம்மலையில் எழுந்தருளிய பெரிய இன்ப வடிவாகிய இறைவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு; **மதுமலர் ஈக்கள்**-இறைவனை நாடியணையும் சித்தையுடைய பக்குவான்மாக்கள்; **மொய்த்து மருங்கு எழும் ஒலி** - நெருங்கி வாழ்த்தித் துதிக்கும் ஒலி; என்ற உண்மைப்பொருள்பட நிற்பதும் காண்க. இறைவனைப் பெருந்தேனாகப் பாராட்டினர் பெரியோர். "அந்த இடைமருதி லானந்தத் தேனிருந்த, பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ" என்ற திருவாசகமும், "புகழ் மாமருதிற் பெருந்தேன் முகந்துகொண் டுண்டு" என்ற திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவையும் (3) முதலிய திருவாக்குக்கள் காண்க. 242-ம் பாட்டின்கீழ் உரைத்தவையும் காண்க.

பெருந்தேன் சூழ்ந்து - ஒவ்வோர் தேன்கூட்டிலும் தலைமையான **இராணி ஈ** என்னும் பெருவண்டு ஒன்று உண்டு என்றும், அதன் ஆணைப்படியே அந்தக் கூட்டினைச்

---

*இவ்வகையான தேவஓசைகள் தென்கைலாயம்எனப்படும் **வெள்ளிமலையின்மேல்** (இது கோயமுத்தூர்ச் சில்லாதிருப்பேரூருக்கு மேற்கில் 20 நாழிகையளவில்உள்ள நீண்ட மலைத்தொடரின் ஒரு குன்று) இப்போதும் நள்ளிரவிலும் அதிகாலையிலும் கேட்கப்படுகின்றன. பேரூர்ப்புராணம் விம்மிதப்படலம் பார்க்க.

சூழ்ந்துவாழும் எல்லா ஈக்களும்கூடிய சமூக வாழ்க்கைத்திறமும் நடைபெறும் என்றும், பிறவும் நவீனர் கூறும் ஆராய்ச்சியுரைகளுக்கிணங்க இங்குப் **பெருந்தேன்** என்பதற்குப் பெருந்தேன்வண்டு என்றுரைத்தலும் பொருந்தும். 101

751. முன்புசெய் தவத்தி னீட்ட முடிவிலா வின்ப மான
வன்பினை யெடுத்துக் காட்ட வளவிலா வார்வம் பொங்கி
மன்பெருங் காதல் கூர வள்ளலார் மலையை நோக்கி
யென்புநெக் குருகி யுள்ளத் தெழுபெரு வேட்கை யோடும், கoஉ

752. நாணனு மன்பு முன்பு நளிர்வரை யேறத் தாமும்
பேணுதத் துவங்க ளென்னும் பெருகுசோ பான மேறி
யாணையாஞ் சிவத்தைச் சார வணைபவர் போல வையர்
நீணிலை மலையை யேறி நேர்படச் செல்லும் போதில், கoங.

753. திங்கள்சேர் சடையார் தம்மைச் சென்றவர் காணு முன்னே
யங்கணர் கருணை கூர்ந்த வருட்டிரு நோக்க மெய்தத்
தங்கிய பவத்தின் முன்னைச் சார்புவிட் டகல நீங்கிப்
பொங்கிய வொளியி னீழற் பொருவிலன் புருவ மானார், கoச

751. (இ - ள்) முன்பு...காட்ட - முன்னேசெய்த தவத்தின் தொகுதி முடிவில்லாத இன்பமாகிய அன்பை எடுத்துக்காட்டாநிற்ப; அளவிலா...கூர - அளவில்லாத அவாப்பொங்கி நிலைத்த பெருங்காதலாகச் சிறக்க; வள்ளலார்...வேட்கையோடும்-வள்ளலாராகிய இறைவரது மலையைநோக்கி எலும்புகள் உள்ளுருக உள்ளத்தினுள்ளே எழுந்த பெரியஆசையோடும், கoஉ

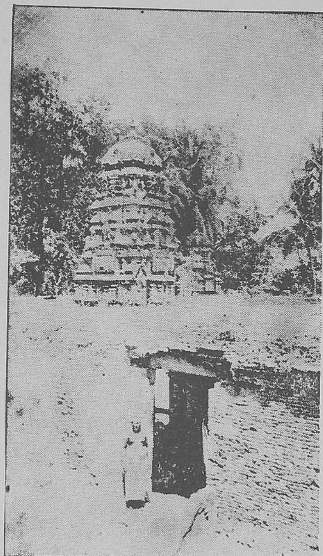
752. (இ - ள்) நாணனும்...ஏற - நாணனும் அன்பும் தமக்குமுன்னே குளிர்ந்த மலையை ஏறிச்செல்ல; தாமும் - திண்ணனார்தாமும்; பேணு...போல - பேணுகின்ற தத்துவங்கள்என்கிற பெருகும் படிகளையேறிச் சத்தியேவடிவமாகிய சிவத்தைச்சார அணைபவர்களாகிய சிவயோகிகள்போல; ஐயர்...போதில் - ஐயரது நீண்டநிலைமையுடைய மலையைஏறி நேர்படப் போகும்போதில், கoங

753. (இ - ள்) திங்கள்சேர்...எய்த - (அவ்வாறு) சென்ற திண்ணனாராகிய அவர் பிறைச்சந்திரன் சேர்ந்த சடையாரைக் காணுமுன்னர் அங்கணருடைய கருணை மிகுந்த அருள்கொண்ட திருநோக்கம் இவர்மேல் பொருந்த; தங்கிய...நீங்கி - தங்கிய பிறவியின் முன்சார்புகள் இவரைவிட்டுஅகல அவற்றினின்று நீங்கி; பொங்கிய...ஆனார் - பொங்கியஒளியின் நீழலிலே ஒப்பற்றஅன்பே தமதுஉருவமாக ஆயினார். கoச

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

751. (வி - ரை) முன்பு செய்தவத்தின் ஈட்டம் - முன்பு - முன்பிறவி. **செய்தவத்தின் ஈட்டம்**-அருச்சுனனாயிருந்து இவர்செய்த தவங்களின் தொகுதி. அதற்கு முன் பல பிறவிகளினுஞ்செய்த தவங்களெல்லாம் அவ்வருச்சுனப் பிறப்பிற் றவஞ்செய்தற்கேதுவாயின வென்க. "தவமுந் தவமுடையார்க் காகும்" என்றதுங் காண்க. இவற்றின் வரலாறு மாபாரதத்தில் அருச்சுனன்றீர்த்தயாத்திரைச் சருக்கம், அருச்சுனன்தவநிலைச்சருக்கம், சீகாளத்திப்புராணம் சிலந்திமுதல முற்கதைச்சருக்கம் முதலியவற்றிற் கண்டுகொள்க. இத்தவத்தின் பெருமை,

"வஞ்சமனத் தஞ்சொடுக்கி வைகலுநற் பூசனையால்
நஞ்சமுது செய்தருளு நம்பியென வேகினையும்

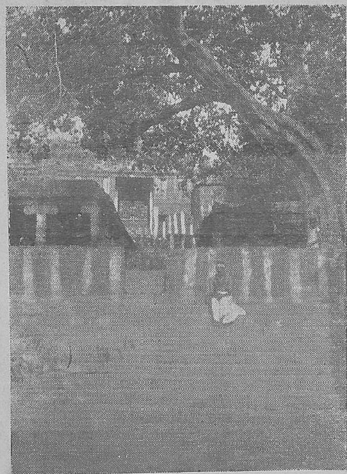

பெருந்தலையூர் (கோவை சில்லா) கோயிலும்,

அதில் அருச்சுனர் - கண்ணப்பர் ஒருசேரக் காணும் திருவுருவங்களும்.

—பாட்டு - 751 · பக்கம் - கஉ௦.

பொன்முகலியாற்றினின்றும் கண்ணப்பர் திருமலை ஏறிச்சென்ற படிகள்

—பாட்டு - ௧௦௫ - பக்கம் - ௧௨௦

பஞ்சவரிற் பார்த்தனுக்குப் பாசுபத மீந்துகந்தான்
கொஞ்சுகிளி மஞ்சணவு கோளிலியெம் பெருமானே"

என்று ஆளுடையபிள்ளையாரால் பாராட்டப்பட்டது காண்க. இங்கு **முன்புசெய் தவத்தினீட்டம்** என்று பொதுப்படக் குறித்தாரன்றி, ஆசிரியர் அப்பிறப்பும் செய்தவமும் இன்னவெனக்கூறினாரல்லர். இஃதவர் மரபு என்க.

"உன்னுடைய மனக்கவலை யொழிநீயுன் னுடன்பிறந்தான்
முன்னமே முனியாகி யெனையடையத் தவமுயன்றான்" (திருநா-புரா-48) எனவும்,
"பண்டுபுரி நற்றவத்துப் பழுதினள விறைவழுவுத் தொண்டர்" (ஷை) எனவும்,
"வளர் திருத்தொண்டி னெறிவாழ,வருஞானத் தவமுனிவர் வாகீசர்"(ஷை)எனவும்
அப்பர் சுவாமிகளது முன் பிறப்பைப்பற்றிக் குறித்தனர்.

"பண்டுதிரு வடிமறவாப் பான்மையோர் தமைப்பரமர்
மண்டுதவ மறைக்குலத்தோர் வழிபாட்டி னளித்தருள" எனவும்,
"தொண்டினிலை தரவருவார் தொடர்ந்த பிரிவுணர் வொருகாற்
கொண்டெழலும்" எனவும்,
"தம்மேலைச் சார்புணர்ந்தோ? சாரும்பிள் ளைமைதானோ?" எனவும்,
"பவமற வென்னை முன்னா ளாண்டவப் பண்பு கூட
நவமலர்ப் பாதங் கூட்டு மென்னுநல் லுணர்வு நல்க" (1245) எனவும்,

ஆளுடையபிள்ளையாரது முன்னைத் திருத்தொண்டினிலையைக் கூறினார். இவ்வாறு குறிப்பாற் கூறுவதன்றி அவையின்னவென விரித்தாரலர். அவை அவ்வப்புராணச் சரிதங்களிற் கூறவேண்டிய நியதியும் இன்றியமையாத தொடர்பும் இன்மையான் என்க.

ஆளுடையநம்பிகளது முன்பின்வரலாறுகள் திருமலைச்சருக்கத்திலும் வெள்ளானைச்சருக்கத்திலும் கூறியுள்ளாரே? எனின், அவர் இப்புராணகாவியத்தலைவராதலாலும் இப்புராணத்துக்கு மூலமாகிய திருத்தொண்டத்தொகை வரலாறும், இப்புராணம் வந்தவரலாறும் கூறவேண்டியது இன்றியமையாததாதலாலும் கூறினார் என்க.

கோச்செங்கட்சோழர் ஆதிமூர்த்தியருளால் முன்னுணர்ந்து பிறந்து அரசாண்டு தான் அமைத்த சிவாலயங்களனைத்தும் யானைபுகாத மாடக்கோயில்களாக எடுப்பித்த சரிதஅமைப்புக்கூறுதல் இன்றியமையாத தொடர்பாதலின் அவரது முன்சரிதங்கூறினாரென்பது காணப்படும். எனவே இவற்றால் ஆசிரியர் இம்மரபு பிழையாமை காண்க.

"வாமான்றேர் வல்ல வயப்போர் விசயனைப்போல்,தாமா ருலகிற் றவமுடையார் - தாமார்க்குங், காண்டற் கரியராய்க் **காளத்தி யாள்வாரைத், தீண்டத்தாம் பெற்றமையாற் சென்று**" (70) என்ற திருப்பாட்டாலும், "வாளா பொழுது கழிக்கின்றார் மானுடவர், கேளார்கொ லந்தோ கிறிபட்டார் - **கீளாடை, யண்ணற் கணுக்கராய்க் காளத்தியுண்ணின்ற, கண்ணப்ப** ராவார் கதை" (12), "**கதையிலே கேளீர்** கயிலாய நோக்கிப், புதையிருட்கண் மாலோடும் போகிச் - சிதையாய்ச்சீர்த், தீர்த்தன்பாற் பாசுபதம் பெற்றுச் செருக்களத்திற், **பார்த்தன்போர் வென்றிலனோ பண்டு**" (13) என்றுகூட்டியுரைத்த தொடர்பாலும், கயிலைபாதி காளத்திபாதியந்தாதியிலும், "ஒட்டி, விசையன் விசையளப்பான் வேடுருவ மாகி, யசைய வுடற்றிரியா நின்று - விசையினாற், பேசுபதப் பான பிழைபொறுத்து **மற்றவர்க்குப், பாசுபத மீந்த பதம் போற்றி** - (அந்த) **நேசத்தால்,** வாயினீர் கொண்டு மகுடத் துமிழ்ந்திறைச்சி, யாயசீர்ப் போனகமா வங்கமைத்துத் - தூயசீர்க், **கண்ணிடந்த கண்ணப்பர்** தம்மைமிகக் காதலித்து, விண்ணுலக மீந்த விறல்போற்றி - மண்ணின்மேல், காளத்தி போற்றி கயிலைமலை போற்றி" என்று கூட்டியுரைத்த தொடர்பால்போற்றித்திருக்கலிவெண்பாவிலும் பதினொராந்திருமுறையில் நக்கீரதேவர் அருளியவாற்றால் இவரது முன்றொடர்பு அறியக்கிடத்தல்காண்க.

பாரதப்போர் வெல்லுதற்குப் பாசுபதப்படை பெறும்பொருட்டு அருச்சுனர் திருக்கயிலாயமலைச்சாரலில் அரியதவஞ்செய்ய இறைவர் வெளிப்பட்டனர். அவரைக் கண்டு அர்ச்சுனர் பாசுபதம் வேண்டாது முத்தியை வேண்டினர். அவர் " நீவிரும்பித் தவஞ்செய்த பாசுபதத்தை இப்போது தருவோம். இன்று வேண்டிய முத்தியைக் காளத்தியிற் றருவோம். எம்மை வேடனென்று இகழ்ந்தமையால் வேடனாகப்பிறந்து காளத்தியில் எம்மை அடைவாய்" என்றருள அவ்வாறே அருச்சுனர் வந்து அடைந்தனர் என்று சீகாளத்திபுராணம் கூறும்.

"பத்தியிற் பணிந்துபின் பாண்டு மைந்தனு, 'மத்தவுன் னருளினு லடிய னேனுய, மெத்தவெம் பவத்தினுன் மிகவு நொந்தனன், முத்தியை யரு'ளென முதல்வன் கூறிடும் (63);

" 'வாங்குவிற் றடக்கையாய் வாரி சூழ்நிலத்,தோங்கிய பகைஞரை யொறுக்கு மாற்றினுற் றீங்கறு கணைபெறச் சிந்தை செய்துநீ, யோங்கிய தவமிக வுஞற்றி வைகினுய் (64);

" முன்னிய பகழிநீ கோடி முன்'னெனத், தன்னிகர் சங்கரன் றூன ளித்'தெமை, யின்னல்செய் வேடனென் றிகழ்ந்து கூறினை, யன்னதால் வேட்டுவ வாச னுகியே(65),

"தென்றிசைக் கயிலையைச் சென்று சேர்ந்துநீ,குன்றவிலன்புருக்கொண்டு நம்மய[(66), னன்றிகொ ளிலிங்கபூ சனைநற் பத்தியா,லொன்றையு முணர்ந்திடாதுவந்துசெய்தரோ

" கோலமே முதலிய விலங்கு கொன்றுநீ, சாலவே தசையமு தருத்திச் சாருநா ளேலவே முத்தியு மீதும் போ'வெனு, நீலமார் களத்திறை நீங்கி னனரோ. (67)

என்பது சீகாளத்திப்புராணம் (சிலந்தி முதல முற்கதைச் சருக்கம்).

இறைவன் அருளியவாறே அருச்சுனர் வேடராய்ப் பிறந்து திண்ணனாராய்த் திருக்காளத்தியை அடைந்தனர். முன்னர்த் தவஞ்செய்த திருக்கயிலைமலைச் சாரல் திருக்காளத்திமலைச்சாரல்; முன்தவநிலையில் இறைவனைக்காண ஒருபன்றி துணைக் காரணமாய்நின்றதுபோல இங்குக் காளத்தியப்பரைக் காண்பதற்கும் ஒருபன்றி துணையாய்வந்து அழைத்துச்சென்றது; என்றிவ்வாறு தொடர்புகள் பலவும் பொருந்தக் கண்டுகொள்க. காளத்திகயிலையேயாம் என்பது சீகாளத்திப்புராணம் நக்கீரச்சருக்கத்தினும் உணர்க. "கயிலாயத் துச்சி யுள்ளான் காளத்தி யானவனென் கண்ணுளானே", "காளத்தி காணப் பட்ட கணநாதன்காண் " என்பவை தமிழ்வேதத் திருவாக்குக்கள்.

முடிவிலா இன்பமான அன்பினை எடுத்துக்காட்ட - முடிவிலா - காலத்தாலும் இடத்தாலும் அளவுபடாத - முடிவுபெறாத. " போரா ஒழியாப் பிரிவில்லா மறவா நினையா அளவிலா மாளா இன்பம்" என்ற திருவாசகம் காண்க. **முடிவு** - அழிவு என்று கொண்டு அழிவில்லாத என்றலுமாம். " இறவாத இன்ப அன்பு " என்றது காண்க. உலகத்து இன்பங்கள் எல்லாம் ஒருகாலத்தில் அழிந்து ஒழிவன. இறைவனது இன்பம் ஒன்றே என்றைக்கும் முடிவு இல்லாதது என்றதாம்."ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த இன்பமே என்னுடை யன்பே " என்ற திருவாசகத்திலும் இக்கருத்தே காண்க. **இன்பமான அன்பு** - அன்புதானே முடிவிலா இன்பமாகவிளையும். **ஆன** என்றது ஆயின - அதுவாய்விளைந்த-என்ற பொருளில்வந்தது."அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்" என்ற திருமந்திரமுங்காண்க. அந்தமில் இன்பத் தழிவில் வீட்டுக்கு ஏதுவாகிய அன்பு. "இனியன் றன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே" என்றது தமிழ்வேதம்.

எடுத்துக்காட்ட - உள்ளிருந்து உயிருணர்ச்சிக்குப் புலனாக்க. இவர்முன்பு தவஞ்செய்து பண்பட்டுத்திருந்தியமையால் அது அன்பினையும், அந்தஅன்பே முடிவான இன்பத்தினையும் இவர்க்கு உணர்த்தியன. முன்னைத்தவமுடையாரே இவ்வாறு காண்பர். திருக்காளத்தியைக்காணும் ஏனையோர் எவரும் இவ்வாறு கண்டுணையாமைக்கு

இலிலாமையே காரணமாம். காட்ட - காட்டலால் என்க. பொங்குதற்குக் காரணங் கூறியவாறு.

தவம் என்றது ஈண்டுச் சிவபூசை குறித்தது. ஏனைத்தேவர்களை நோக்கிச் செய்வன முடிவிலா வின்பமான அன்பினைக் காட்டுந் தவமாகா. "செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று, பத்தி செய்மனப் பாறைகட் கேறுமோ" என்றதுகாண்க. மாபாரதம் 13-ம்நாட் போர்ச்சருக்கங் கைலாசயாத்திரை கூறுமிடத்துப் "பாவை பங்கன் மேற் புரிந்தில னின்னமும் பூசை யென்றனன்", "மனமொன்றியே சிவாகம வுரையிற் சாத்தினான்" என்ற இவை முதலியவற்றானறிக. "தவத்தினி லுணர்த்த விட்டு" என்ற ஞானசாத்திரமுங்காண்க. ஈண்டுத் தவத்தினீட்டம் காட்டியமுறையினை-நீர்வேட்கையால் குளிர்ந்த நதிகாணவந்த திண்ணனார் அரைக்காவதத்தில் மலைச்சாரற் சோலைகண்டார்; அக்காட்சி அக்குன்றில் நண்ணுவோம் என்ற விருப்பைத்தந்தது; நாணன் அங்குப்போயின் நல்லகாட்சிகாணும் எனக்கேட்டதும் தன்மேற்பாரம்போவது போலத் தோன்றிற்று ; ஆசைமிக்கு நெஞ்சில்வேறோர் விருப்புவிரைந்தது; அவ்வாறே நதியூடுவந்தார்க்குச் சிந்தைதெளிவுற்றது ; இந்நிலையில் பின்னும் காளத்திகண்டு கொண்டு நதிகடந்து சாரல்சேர்ந்தார் ; அங்கு நாணன் 'இம்மலைப்பெருந்தேன் சூழ்ந் மதுமலர் ஈக்கள்மொய்த்த' ஒலியினையும் அதனால்பெரிய இன்பநிலையத்தினையும் நினை வூட்டினான் ; அப்போது முன்னைத்தவம் முடிவிலாஇன்பமாய் விளைந்த அன்பினை எடுத்துக் காட்டிற்று ; காட்டவே இன்பத்தை அடைய முயலுதல் ஆன்மாக்களின் இயல்பாதலின், அதனில் அளவிலா ஆர்வம்பொங்கிற்று - என்று இவ்வாறு முன் உரைத்த மனநிகழ்ச்சி மாறுபாடுகளினும், திண்ணனார் உலகநிலைவிட்டுச் சிவச்சார்பு பெறச்செல்லும் படிமுறையான செயல்களினும் வைத்துக் கண்டுகொள்க. இக்கருத்துப் பற்றியே "பேணுதத் துவங்க ளென்னும் பெருகுசோ பான மேறி" என வரும் பாட்டிற் கூறினார். தவப்பெருக்கினாலே உயிர் உலகத்தை விடவிடச் சிவத்தைப்பற்று கின்ற தென்ற உண்மையும் காண்க.

ஆர்வம்பொங்கி - தவம்உள்ளிருந்து இன்பமான அன்பை உயிருக்குக்காட்ட அவ் வுயிருணர்ச்சி அளவுபடாமற் பொங்கி.

மன்பெருங் காதல் கூர - நிலைத்த பெருங்காதலாகச் சிறந்துவர. இது அந்த உயிருணர்ச்சி மனத்திலே தாக்கி மிக்க காதலாய் மாறிய நிலைகுறித்தது. **மன்னுதல்** - பின்னர் எஞ்ஞான்றும் மாறாது நிலைத்தல்.

வள்ளலார் மலையை நோக்கி-வள்ளலார்-இறைவர். "காளத்தி கண்டுகொண்"டே (749) வந்தவர் காதல்கூர்ந்ததனால் அதனையே நோக்கி என்க. **நோக்குதல்** - ஊன்றிப் பார்த்தல். ஒருபொருளை மிக இச்சித்தவன் அதனையேநோக்கிக் குறிவைத்துச்செல்வது உலக ஒழுக்கத்தினும் காணப்படும். காதல்மிக்கபோது அதுவே வெளிப்பட மற்றெல்லா வற்றையும் மறந்து சரித்தலுங் காணப்படும். உருவெளிப்பாடு முதலிய அகப்பொருட் டுறைகளும் இக்கருத்துப்பற்றியன. ஒருபொருள்வெறி (Monomania) என்று சாத்திரிகள் கூறும் மனநிலை இதனோடொத்ததாம்.

என்புநெக்குருகி - பெருங்காதல் கூர்ந்தபோது உளதாம் மெய்ப்பாடு. உடலுக் காதாரமாயுள்ள எலும்பும் உள்ளுருகி. எனவே உடல்முழுதும் பரவசமாய் உருகிற்று என்பதாம். **நெக்குஉருகி** - மிகஉருகி என்க. எலும்பும் தனது கடினத்தன்மை நெகிழ்ந்து இளகி மென்மையை அடைந்து. "புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனிய... என்பொலாமுருக்கி" என்ற திருவாசகமும் காண்க.

வேட்கை - காதலித்தபொருளைப் பெறுதற்கண்உளதாகும் உள்ளநிகழ்ச்சி. 102

752. **(வி - ரை) அன்பு** - இது ஆர்வம், காதல், வேட்கை என ஒன்றினொன்று மிக்க மூன்றுநிலையில் வெளிப்பட்டது. இவை இச்சா சத்தியின்றொழில். அது(இச்சை)

முன்னர்ச்சென்றது. அதனை அன்பு முன்பு நளிர்வரை ஏற என்றார். நாணனும் அன்பும் - எண்ணும்மை. தாழும் - உம்மை இறந்ததுதழுவியது.

பேணுதத்துவங்கள்...ஏறி - **பேணுதல்** - போஷித்தல் - வளர்த்தல். கண்ணுக்கு விளக்குப்போலத் தத்துவங்கள் ஆன்மாவுக்குச் சகலநிலையில் அறிவு இச்சை செயல்களின் வளர்ச்சிக்குக்கருவியாய் அவற்றைவளர்த்தலின் **பேணுதத்துவங்கள்** என்றார். "வருமிவள் நம்மைப் பேணு மம்மைகாண்" என்ற காரைக்காலம்மையார் புராணங் காண்க. **பேணுதல்** - வழிபாடுசெய்தல் என்றலுமாம். "கொன்றையா னடியலாற் பேணு எம்பிரான் சம்பந்தன்" என்ற திருத்தொண்டத்தொகை காண்க. தத்துவங்களை வழிபாடுசெய்தல் சிவபூசையில் பதுமாசனபூசையிலும், நிர்வாணதீட்சையில் அத்துவசோதனையிலும் நமாந்தமாகத் தத்துவங்களைவழிபடுதல். இம்முறைகள் ஆகமங்களில் விதிக்கப்பட்டன.

தத்துவங்கள் என்னும் பெருகுசோபானம் - இங்குத் தத்துவமென்றது சுத்தம் அசுத்தம்என்ற இருவகை மாயையினின்றுந்தோன்றிய நிலமுதல் சிவமீறாகஉள்ள முப்பத்தாறினையுமாம். இவைகளைத் தத்துவம் என்றது எல்லாஉயிர்களுக்கும் போகத்தைக்கொடுப்பனவாய்ப் பிரளயம்வரைஉள்ளனஎன்னும் பொருள்பற்றியாம். நிலம்முதலாக ஒவ்வொன்றினையும்ஏறி அனைத்தையுங்கடந்து பரம்பொருளை அணைதற்குப் படிகள் போல இவைஅமைதலின் **தத்துவப்படி** - **தத்துவசோபானம்** என்பர். முதலாவதாகிய **நிலம்** நூறுகோடி *யோசனைப்பரப்புடையது. நிலத்துக்குப் பத்துமடங்கு விரிந்தது அப்புதத்துவம். இவ்வாறே அப்புமுதல் குணதத்துவம்வரை ஒன்றுக்கொன்று பத்துமடங்கு விரிவுள்ளன; அதன்மேற் பிரகிருதிமுதல் அசுத்தமாயாதத்துவம்வரை ஒன்றுக்கொன்று நூறுமடங்குவிரிவும், சுத்தவித்தைமுதல் சதாசிவதத்துவம்வரை ஒன்றுக்கொன்று ஆயிரமடங்கு விரிவுமுடையன. அதன்மேற் சத்திதத்துவம் இலக்கம்மடங்கு விரிவுடையது. அதன்மேற் சிவதத்துவம் எல்லைகடந்தது. இவ்வாறு இவை ஒன்றினென்று மேல்விரிந்துசெல்லுதலின் **பெருகுசோபானம்** என்றார்.

ஆணையாம்சிவம் - புறப்பொருளை நோக்காது பேரறிவுமாத்திரமாய் நிற்கின்ற சைதன்னியமே சிவம். அச்சிவம் உயிர்களுக்குப் பசுத்துவத்தைநீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குதலில் உள்ளதாகிய இரக்கமேஅருள். ஆதலின் **ஆணையாம் சிவம்** என்றார். அருள் - சத்தி - ஆணைஎன்பன ஒருபொருட்சொற்கள். "ஆணையின் நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே" என்பது சிவஞானபோதம். இனி, அச்சிவமென்னும்பொருள் உயிர்கட்கு அருளும்பொருட்டுத் தோன்றுங்கால் அருளாகிய ஆணையினிடமாகத் தோன்றுதலின் **ஆணை ஆம்** என்றார் என்றுரைத்தலுமாம். இப்பொருட்கு **ஆணை** - ஆணையினிடத்து,

---

* **யோசனையாவது!** 24 அங்குலம்கொண்ட முழத்தினாலே 16000 கொண்டது ஒரு குரோசமாக,நான்கு குரோசங்கள்கொண்டது ஒருயோசனையாம்.எனவே 64000முழம் ஒருயோசனை எனப்படும். இதுபற்றி, "சாளரத்திற்றோன்றும் ஞாயிற்றின் கதிரின் அதிநுட்பமாய்த்தோன்றும் நுண்ணிய துகள் அணுவெனப்படும். அஃதெண்மடங்கு கொண்டது திரிசா அணு. அஃதெண்மடங்குகொண்டது கசாக்கிரம். அஃதெண்மடங்கு கொண்டது இலீக்கை. அஃதெண்மடங்குகொண்டது யூகை. அஃதெண்மடங்கு கொண்டது இயவைநெல்லு. இயவைநெல்லகலம் எட்டுக்கொண்டது ஓர்அங்குலம். அங்குலம் இருபத்துநான்குகொண்டது ஒருமுழம். முழம் நான்குகொண்டது ஒரு வில். வில்லிரண்டுகொண்டது ஒருதண்டம். தண்டம் இரண்டாயிரங்கொண்டது ஒரு குரோசம். குரோசம் நான்குகொண்டது ஒருயோசனை; ஆகலான் இந்தஅளவையாற் சாதாரண புடவிதத்துவமாகிய அண்டம்நூறுகோடியோசனை ஆழ வகல நீளங்களையுடையது" என்று சிவஞானபாடியம் 2, 3-ல் "அரவுதன்" என்ற வெண்பாவின்கீழ் உரைத்தவைகாண்க. வில் ஒருஅளவுஎன்பது "பட்டிகை யெட்டா தங்கு நூறு விற்கிடக்கை முன்னே போனது" (திருஞான. புரா - 815) என்றதனாலும் அறிக.

ஆம் - தோன்றும்எனவுரைத்துக்கொள்க. "முன்னருட் சத்தி தன்பால்முகிழ்க்குந்தான் முளையான்" என்றசிவஞானசித்தியாரும் (1-68), அதற்கு "அவன் யாண்டுஞ் சத்தியினிடமாகவே தோன்றுவானன்றித் தானாக வேறு தோன்றான்" என்னும் பொழிப்புரையுங் காண்க. இதற்குத் தனக்குமேற்பட்ட ஆணையில்லாதசிவம் என்றுரைப்பாருமுண்டு.

சார-முன்சார்ந்துநின்ற பாசச்சார்பைவிட்டுச் சிவத்தைச்சார. ஆணவத்தொடு அத்துவிதமாதலை விட்டு, மெய்ஞ்ஞானத் தாணுவினோடு அத்துவிதமாய்ச் சாரஎன்க. சார்பு - "சார்புணர்ந்து" என்ற திருக்குறளுங்காண்க.

அணைபவர்போல - அணைபவர் - சிவயோகிகள். இவர்கள் நிலமுதற் சிவமீறாகிய 36 தத்துவங்களையும் படிமுறையானே ஏறி நீக்கிச் சிவத்தை அணைந்துசார்வர். "பூதமுங் கரணம் பொறிகளைம்புலனும் பொருந்திய குணங்களோர் மூன்றும், நாதமுங் கடந்த வெளியிலே நீயு நானுமாய் நிற்குநா ளுளதோ?" என்ற பட்டினத்தடிகள் திருப்பாட்டும், "ஆறாறையுநீத் ததன்மே னிலையைப், பேறா வடியேன் பெறுமா றுளதோ?" என்ற கந்தரனுபூதியுங்காண்க.

ஐயர் - பெருமையுடையவர். ஐம்புலன்களையும் வென்றமுனிவர். ஐயர்மலை-ஐயர்கள் வாழ்கின்றமலை என்பதாம். "ஐந்துமா றடக்கி யுள்ளா ரரும்பெருஞ் சோதியாலும்" (780) என்று பின்னர்க் கூறுவதனால் இம்மலையில் முனிவர்கள் தவஞ்செய்து வாழ்தல் பெறப்படும். தலபுராணசரிதங்களுங் காண்க. இனி, ஐயர்-இறைவன் என்று கொண்டு, அவர் எழுந்தருளிய மலை என்றலுமாம். ஐயர் - (776) என்றதுங்காண்க.

நீள்நிலை - நீள் - நெடுந்தூரம் வடிவத்தாலும் நீளுவது. நீள்நிலை - முக்காலத்திலும் ஒப்ப நீளும்தன்மையுடையது. இத்தலம் ஐந்துயோசனை அகலமும் பத்துயோசனை நீளமும் உடையதுஎன்பது திருக்காளத்திப்புராணம் சூதசங்கிதை முதலியவற்றா னறியப்படும். இதுகயிலையேயாதலின் என்றும் அழியாது நிலைத்த தன்மையுடையது என்க.

நேர்பட - எதிர்ப்பட. எந்தப்பேற்றினைப் பெறுதற்கு அவதரித்தனரோ அதனைப் பெற. எதிர்ப்படுதல் என்பதுணர்த்தும் நேர்படுதல் என்னும்சொல் ஈண்டு நேர்பட்ட வழிப் பெறும் பயனைப்பெற என்ற பொருளில்வந்தது. "கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டு" என்ற திருவாசகத்தின் சொல்லும் பொருளும் இங்குவைத்துக் காண்க.

அணையும்போதில் அங்கணர் அருட்டிரு நோக்கமெய்த என்று வரும்பாட்டுடன் கூட்டிமுடிக்க. 103

753. (வி - ரை) சென்றவர் சடையார் தம்மைக் காணுமுன்னே எனமாற்றுக. சென்றவர் - நேர்படச் சென்றவராகிய திண்ணனார். வினையாலணையும் பெயர்.

காணுமுன்னே - காணுதற்குமுன் என்றது காணுமுன் என நின்றது.

அங்கணர் - கிருபைக் கண்ணுடையவர். கண்ணுக்கு அழகாவது கண்ணோட்டமுடைமை. கருணைகூர்ந்த அருட்டிருநோக்கமெய்த என்று இப்பொருளை இங்குச் சொற்பொருள் விரித்துக்காட்டியதும் காண்க. அருட்பார்வை செய்கின்றாராதலின் இங்கு இப்பெயராற்கூறினார். 39-147 பாட்டுக்களும் காண்க.

கருணைகூர்ந்த அருள் திருநோக்கம் - கருணைகூர்ந்த நோக்கம், அருட்டிருநோக்கம் எனக்கூட்டுக. கருணைகூர்ந்த நோக்கமாவது இருவினைப்பயனை ஊட்டித் திரோதானஉருவமாய் நின்ற மறக்கருணை மாறி, அறக்கருணையாய்ச்சிறந்த நோக்கம். அருள்திருநோக்கம் என்பது சட்சுதீட்சை. இதனை, "சிஷ்ய: ஸமீக்ஷ்யதே பாசபந்த விமோக்ஷாய தீக்ஷையம் சாக்ஷுஷீபவேத்" (பாசபந்தம் நீங்கும்பொருட்டுச் சீடன் [ஆசாரியனால்] பார்க்கப்படுகிறான்) என்று ஆகமங்கூறும். "முன் சினமருவு திரோதாயி கருணையாகித் திருந்தியசத் திநிபாதந் திகழு மன்றே" என்ற ஞானசாத்திரத்தால் (சிவப்பிரகாசம் - 48) கருணைகூர்ந்த திருநோக்கம் விளக்கப்பட்டது.

நோக்கம் எய்த - அருட்பார்வை இவர்பாற்பொருந்த. "தானென்னைப், பார்த்தான் பழையவினைப் பஞ்சமலக் கொத்தையெல்லாம், தீர்த்தான் நினைவுவே றாக்கினான் - எத்

தரிய, தொண்ணூற் றறுவர்பயில் தொக்கிற் றுவக்கறுத்தான், கண்ணூறு தேனமுதங் காட்டினான்" என்ற நெஞ்சுவிடுதூதுங் காண்க. இத்திருநோக்கம் முன்னாட் கயிலாயத்தில், காளத்திசார்ந்து பூசைசெய்து "சாருநா ளேலவே முத்தியு மீதும்போ"வென்று அருளிச்செய்த காலத்து இறைவன் பார்த்த அருட்பார்வையின் தொடர்ச்சியாதலின் அவர் (திண்ணனார்) காணுமுன் எய்தியது. அவரது முன்னைத்தவம் இதற்குக் காரணமாம். ஏனையோர்க்கும் அவ்வாறெய்தாமைக்கு அவ்வவர் தவமின்மையே காரணமெனவும் இறைவன் யாவரையும் ஒன்றாகவே காண்பவன் எனவும் கண்டு கொள்க.

தங்கியபவம் - இவ்வுலகில்வந்த வேடராகிய இப்பிறப்பு. **பவம்** - பிறத்தல் - உண்டாதல். இனி, இதற்குத் **தங்கிய** - எஞ்சிநின்ற, **பவம்** - பிறப்பு என்று கூறலுமாம். இவ்வொருபிறப்பே இவர்க்கு எஞ்சிநின்றது என்றபடி.

முன்னைச்சார்பு விட்டு அகல - **முன்னைச்சார்பு** - அநாதியே தொடர்ந்துநின்ற சார்பாகிய மல மாயை கன்மங்கள். **விட்டு அகல** - விடுத்துப்போக. **விடுதல்** - சேர்க்கையின்றாதல். **நீங்கி** - அவற்றினின்றும் விடுபட்டு.

அருள்திருநோக்கால் முன்னைச்சார்புவிட்டு நீங்குதல்-"உயிர், தான் முன்னேசெய்துகொள்ளப்பட்ட புண்ணிய விசேடத்தாற் றனக்கு அந்தரியாமியாய் இதுகாறுமுண்ணின்றுணர்த்திவந்த பரம்பொருளே இப்பொழுது குருவடிவமுங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து **சிவதீக்கைசெய்து**, 'மன்னவகுமாரனாகியநீ ஐம்பொறிகளாகிய வேடருட்பட்டு வளர்ந்து நின் பெருந்தகைமை அறியாது மயங்கியிடர்ப்பட்டாய்; நின்பெருந்தகைமையாவது இவ்வியல்பிற்'றென் றறிவுறுப்ப, அறிந்தமாத்திரையே, அவ்வேடரை விட்டு நீங்கி,அன்னியமின்றி, அநன்னியமாந் தன்மையின் நிலைபெற்று, அம்முதல்வன்றிருவடிகளையணையும்" என்று சிவஞானபோதம் எட்டாஞ்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்புரைக்குமாற்றால் எமது மாதவச்சிவஞானசுவாமிகள் இதனை விளக்கியதுகாண்க.

பொங்கிய ஒளியின் நீழல் - **பொங்குதல்** - விரிந்துவிளங்குதல். **ஒளியின் நீழல்**- ஒளியினது நீழலின்கண். **ஒளி** என்றது ஈண்டுக் காளத்திநாதரை. **நீழல்** - அவரது திருவடி. அத்திருவடியினிடத்து. "திருக்காளத்தி யுள்ளிருந்த **ஒளியே** யுன்னையல்லா லொன்று முணரேனே" என்ற ஆளுடையநம்பிகளது தேவாரமும், "அடித்தொண்டர் துன்னு நிழலாவன...அடித்தலமே" என்ற திருவிருத்தமும், "தண்ணிழலாம்பதி" என்ற சிவஞானபோதம் ஒன்பதாஞ்சூத்திரமும், அதனுரையுங் காண்க.இறைவனைப் **பேரொளி**யாகத் தியானித்தல் சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்டது. " ஆயிர ஞாயிறு போலு மாயிர நீண்முடி யானும்" என்ற அப்பர்சுவாமிகளது (திருவாரூர்-பண்-காந்தாரம்-8) தேவாரமும், "ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங், கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி" என்ற திருமுருகாற்றுப்படையும், பிறவுங்காண்க. கண்டம், கண்டாகண்டம், அகண்டம் என ஒளிகள் மூவகைப்படும். கண்டஒளிகளாகிய விளக்குமுதலியவையும், கண்டாகண்ட ஒளிகளெனப்படும் இரவி - மதிமுதலியனவும் அகண்டஒளியாகிய சிவவொளியின்முன்னர்ப் பிரகாசிக்கமாட்டா.சிவவொளியே ஏனைஎல்லா வொளிகளுக்கும் ஒளிதரும் காரணமாம். ஆன்மஞானம், ஏனை அந்தக்கரணஞான,இந்திரியஞானங்களின் மிக்கு அவற்றிற்கு மூலமாய் நிற்பதுபோலச் சிவவொளியே ஏனை எல்லாவொளிகட்கும் மேலாய்நிற்பது. அது சுயஞ்சோதி, பரஞ்சோதி, அலகில்சோதி என்று பலதிறப்பட அறியப்படும். " சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே " என்ற திருவாசகத்தில் இவ்வியல்பு விளக்கப்பட்டமை காண்க. " ஒளியா யொளியத னுளியா யொளியத னுளியுந் தணிதரு மொளியாகி " என்ற பேரூர்ப்புராண (கிருத்தப்படலம்)முங் காண்க.

பொருவில் அன்பு உருவம் ஆனார் - நீழலின்கண்ணே அன்புஅடங்காது மீதூர அந்த அன்பே தமக்கு வடிவமாக ஆயினார்.முன்புசெய்தவத்தினீட்டம் முடிவிலா இன்பமான அன்பினை எடுத்துக்காட்டிற்று ; அருட்டிருநோக்கத்தால் முன்னைச்சார்புவிட்டு அகன்றது ; அகலவே பொங்கியஒளியினீழலை சேர்பட்டார் ; படுதலும் அதனிடத்து

அடங்காது மீதூர்ந்த அன்பே வடிவமாகப்பெற்றார் என்பதாம். இனி, அன்பே சிவம்; சிவன்சார்ந்ததன் வண்ணமாவன்; சிவனைச்சார்ந்தசீவன் அவனதுருவாகிய அன்புருவமாவன் என்றலுமாம். "பரிவின்றன்மையுருவுகொண்டனையவன்"-கல்லாடனார். 104

754. மாகமார் திருக்கா ளத்தி மலையெழு கொழுந்தா யுள்ள
வேகநா யகரைக் கண்டார்; ரெழுந்தபே ருவகை யன்பின்
வேகமா னதுமேற் செல்ல மிக்கதோர் விரைவி னோடு
மோகமா யோடிச் சென்றார்; தழுவினார்; மோந்து நின்றார். கOரு

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஆகாயத்தை அளாவி நிறைந்தோங்கிய திருக்காளத்தி மலையில் எழும் கொழுந்தாகியுள்ள ஏகநாயகராகிய இறைவரைத் (திண்ணனார்) கண்டனர்; அக்காட்சியால் எழுந்த பெரிய மகிழ்ச்சியாகிய அன்பினது வேகமானது மேற்செல்ல, மிகுந்ததோர் விரைவினோடும், மோகமாகி ஓடிச்சென்று (அவரைத்) தழுவிக்கொண்டு உச்சிமோந்து நின்றனர்.

(வி - ரை) **மாகம்** - ஆகாயம். **ஆர்தல்** - நிறைதல். **மாகமார்**-ஆகாயத்தை அளாவ உயர்ந்து நிறைந்த. **மாகம்** - ஆகுபெயராய் விண்ணவரைக் குறித்ததாகக் கொண்டு, விண்ணவர்கள் வணங்குதற்பொருட்டுக்கூடி நிறைந்த என்றுரைப்பது மொன்று. "கடவுண்மால் வரையி னுச்சி அதிர்தரும் ஓசை யைந்தும்" (750) என்றுகூறியதும் காண்க. மாகமாவது பூமிக்கும் சுவர்க்கத்திற்கும் நடு என்பார் பரிமேலழகர் (பரிபாடல்-க. 47).

மலை எழு கொழுந்து-மலையின் சிகரத்தில் எழுந்துவிளங்கும் கொழுந்துபோல்பவர். **கொழுந்து** - தாவரங்களிற் றளிர்தோன்று முறுப்பு. மலை-சிவமாக,இவர் அதன் இளைய நுனிப்பகுதிபோல்வார் என்றதாம். **குடுமித்தேவர்** என்றதுமிது. இத்தலத் தேவாரத்தில் ஆளுடையநம்பிகள் "**கொழுந்தே! யென்குணக்கடலே!**" (8) என்று போற்றியதும் காண்க. "கோட்டூர்க் கொழுந்தே!" என்ற தேவாரமும், "சைவக்கொழுந்தே! தவக்கடலே!" என்ற கந்தர்கலி வெண்பாவும் காண்க. சுயம்பு, காணம், ஆரிடம், முதலியனவாய் வகுக்கப்பட்ட இலிங்கங்களுள்ளே இம்மூர்த்தி மலையின் உச்சியில் அருவுருவத் திருமேனியாகிய சதாசிவமூர்த்தமாய்ச் சுயம்புவாய் முளைத்தெழுந்த மூர்த்தி என்பது.

ஏகநாயகர் - தனிமுதற் கடவுள். "ஒருவனே போற்றி", "ஒருவனென்னு மொருவன்","ஏகநா யகனை யிமையவர்க் கரசை" என்றற்றொடக்கத்த தமிழ்மறைகளும்,"ஒன்றென்ற தொன்றேகாண் ஒன்றேபதி" என்பதுமுதலிய ஞானசாத்திரமும் காண்க. "சிவன் ஒருவனே கர்த்தா, பிறர் ஒருவர்இன்று" என வேதாந்தங்கள் கூறுகின்றன. "பிரபஞ்சம் விசித்திர காரியமாய்க் காணப்படுதலின் இவ்வாறுநடாத்தும் முதற்கடவுள் முற்றுணர்வும் அளவிலாற்றலும் பேருளும் சுதந்தரமும் முதலிய நிரதிசய குணங்களுடையனென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. படவே இத்தன்மையனாகிய முதற்கடவுளொருவனே யமையுமாகலின் வேறுமத்தன்மையருண்டெனக்கொள்ளின் மிகையென்னுங் குற்றமாம். அல்லதூஉம் இலக்கணத்துள் ஒருவாற்றானும் வேற்றுமையில்வழி இலக்கியம் பலவாதல் செல்லாதென்னுங் கருத்தால் 'ஒன்றலா வொன்று' என வரையறுத் தோதினார்" என்று சிவஞானபோதம் முதற்சூத்திரத்தில் "ஒன்றலா வொன்றால்" என்னும் வெண்பாவின்கீழ் எமது மாதவச்சிவஞானசுவாமிகள் உரைத்தவையுங்காண்க.

கண்டார் - "தேவரங் கிருப்ப தெங்கே" என்று அளவிலாஆர்வம் பொங்கிக் காதல் கூரப் பெருவேட்கையோடும் (751) காண்பதற்கு வந்த திண்ணனார், தேவரைக் காணு முன்னே தேவாது அருட்கண்ணால் காணப்பெற்றார். பெறவே அவரது உயிரும் காணங்களும் "அங்கண் மாயை யாக்கையின்மே லளவின் றுயர்ந்த சிவமயமாய்ப், பொங்கி யெழுந்த திருவருளின் மூழ்கி" (சண்டேசர் புரா - 55) விளங்கின. இவ்வாறு சிவமயமாகப்பெற்ற **கண்களாற் கண்டார்.**

எழுந்த பேருவகை அன்பின் வேகம் - எழுந்த - முன்னர் உள்ளேநின்று இப்போது மேல்எழுந்த. **பேருவகை** - பெருமகிழ்ச்சியாகிய இன்பம். **அன்பு** - இன்பமான அன்பு. **வேகம்** - ஆர்வம், காதல், வேட்கை என (751) மேற்சொல்லப்பட்டவை. **வேகம்** - சிவானந்தத்திற்கு ஏதுவாகிய அன்பின் கதி என்பர் இராமநாதச்செட்டியார். இங்கு வேகம் என்றது பசி,தாகம்,தூக்கம்முதலிய உபாதிவசப்பட்ட வேகமன்று. இந்த வேகங்கள் கெட்டபோதே சிவத்தை அடைவதாகிய இங்குக் குறித்த அன்பின் வேகம் - சிவவேகம் - உண்டாகும். "வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிபோற்றி" என்பது திருவாசகம். இந்த வேகம் உள்ளடங்காது மேல்எழுந்து இவரைத் தன்வசப்படுத்தி ஈர்த்துச்சென்றது. இவர் தம்வசமிழந்து தம்மை முற்றும் மறந்தார்; இறைவர் வசமேயாயினர். இந்நிலையினை மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களிற்கூறுவார். இதன்மேல் வரும் சரித நிகழ்ச்சிகள் யாவும் இந்நிலையின் நிகழ்வன.

மோகம் - குறித்தபொருளிடத்து அதிகஆசை. **தழுவுதல் - மோந்துநிற்றல்** முதலியவை அன்பு மேலீட்டால் நிகழ்வன. இதனைக் குறிக்க **மோகமாய்** என்றார்.

சேன்றார் - தழுவினர் - (நின்றார்) என்ற வினைமுற்றுக்கள் சென்று தழுவி மோந்து (நின்றார்) என எச்சப்பொருள் தந்தன. திண்ணனார் முன்னம் குடுமித்தேவர் என்ற அவரது நாமம்கேட்டார்; அதன்பின் செவ்வே கோணமில்...தேவர் இருப்பர் என்று அவரிருக்கும் வண்ணம் கேட்டார்; பின்னர்த் திருக்காளத்திமலைமிசை என்று அவனுடைய ஊர்கேட்டார்; இவ்வாற்றால் வேகமாய் ஓடிச்சென்று அவர் வசமாகித் தழுவிக்கொண்டார்; தாய்தந்தையரையும் உலக ஒழுக்கம் முதலிய முன்னைச் சார்புகளையும் அன்றே விட்டார்; தம்மையு மறந்தார்; அத்தேவரது தாள்களைத் தலைப்பட்டார் என்றிந்நிலைகளை,

"முன்ன மவனுடைய நாமங் கேட்டாள்; மூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்;
பின்னை யவனுடைய வாரூர் கேட்டாள்; பெயர்த்து மவனுக்கே பிச்சி யானாள்;
அன்னையையு மத்தனையு மன்றே நீத்தாள்; அகன்றா ளகலிடத்தா ராசா ரத்தைத்;
தன்னை மறந்தாடன் னாமங் கெட்டாள்; தலைப்பட்டா ணங்கை தலைவன் றாளே"

என்ற திருத்தாண்டகத்தி லருளிச் செய்யப்பட்டவாறு கண்டு கொள்க. இவையே முன்னைத் தவத்திற்கேற்றவாறு உயிர்கள்பெறும் பக்குவநிலையில் அடையும் அனுபவங்களாம். 105

755. நெடிதுபோ துயிர்த்து நின்று, நிறைந்தெழு மயிர்க்கா றேறும்
வடிவெலாம் புளகம் பொங்க, மலர்க்கண்ணீ ரருவி பாய,
"அடியனேற் கிவர்தா மிங்கே யகப்பட்டா ரச்சோ!" வென்று
படியிலாப் பரிவு தானோர் படிவமாம் பரிசு தோன்ற, க0சு

756. வெம்மறக் குலத்து வந்த வேட்டுவச் சாதி யார்போற்
கைம்மலை கரடி வேங்கை யரிதிரி கானந் தன்னில்
உம்முடன் றுணையா யுள்ளா ரொருவரு மின்றிக் கெட்டேன்!
இம்மலை தனியே நீரிங் கிருப்பதே!" யென்று நைந்தார். க0எ

755. (இ - ள்) வெளிப்படை. நெடுநேரம் அவ்வாறு மோந்து நின்று, தமது திருமேனியெங்கும் எழுந்த மயிர்க்கால்தோறும் புளகம் பொங்கவும், மலர்போன்ற கண்களினின்று கண்ணீர் அருவிபோலப் பாய்ந்து வடியவும், "அடியேனுக்கு இவர் தாம் இங்கு அகப்பட்டனரே! அச்சோ! (இது என்ன அதிசயம்?)" என்று தாமே கூறி, ஒப்பில்லாத அன்புதானே ஒருவடிவமாயிற்று என்னும் தன்மை புலப்பட, க0சு

756. (இ - ள்) வெளிப்படை. "கொடிய மறக்குலத்தில் வந்த வேட்டுவச் சாதியா ரைப்போல, யானை கரடி புலி சிங்கம் முதலிய கொடிய விலங்குகள் திரிதற்கிடமாகிய காட்டிலே, உம்முடன் துணையாயுள்ளவர்கள் ஒருவருமில்லாமல், ஓ! கெட்டேன்!, நீர் இம்மலையில் தனியே யிருப்பதோ?" என்றுகூறி மனம் நைந்தனர். க0எ

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

755. (வி - ரை) நெடிதுபோது உயிர்த்து நின்று - எழுந்த பெருமகிழ்வும் அன்பும் கூடிய வேகத்தால் விரைவில் ஓடித் தழுவி மோந்து நின்றாராதலின் அவ்வேகமும் மோகமும் தணியும்வரை நீண்டநேரம் மோந்த வண்ணமாக நின்றதாம்.

நிறைந்து எழும் மயிர்க்கால் தோறும் - செறிவாய் நிறைந்துள்ள மயிர்களின் அடியிடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும். வடிவு எலாம் - உடல்முழுவதும். புளகம் பொங்குதல் - (உரோமகூபங்கள்) மயிர்களின் வேர்களிருக்கும் இடங்கள் மேற்கிளம்பி மிக்குக் காட்டுதல். இஃது அளவற்ற ஆனந்தத்தாலாவது. உடல் வேகம் மனவேகங்களால் உடலிற்கூடு கொண்ட இரத்தம்,உழைப்புமிக்க அந்தந்த இடங்களுக்கு விரைவாகச் செலுத்தப்பட்டு ஓடும் ; அதனால் வேர்வையுண்டாம் ; கண்ணீர்வரும். இங்கு அன்பின் வேகம் மிகவே உள்ளம் நெகிழ்ந்தது. உள்ளத்தால் இயக்கப்படும் உடல்முழுதும் இரத்தம் அதிகவிசையில் ஓட மயிர்ப்புளகமும் கண்ணீர்ப் பெருக்கமும் உண்டாயின.

மலர்க்கண்-தாமரை மலர்போன்ற கண்களிலிருந்து; ஐந்தனுருபுதொக்கது. 'பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே' என்றபடி, மலர் என்ற பொதுப்பெயர் இங்குத் தாமரையைக்குறித்தது. அருவிநீர்பாய என்க. அருவிபோலக் கண்ணீர் இடையறாது பாய்ந்துவர. உவமவுருபு தொக்கது. "பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப் பள்ளந்தாழுறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப் பதைத்துருகு மவர்" என்ற திருவாசகத்திற் குறித்தநிலை இது.

அடியனேற்கு இவர்தாம் இங்கே அகப்பட்டார்-இங்கு இவர் தாம் அடியேனாகிய எனக்குட்கிடைத்தனர். அகப்படுதல் - தன்னுட்படுதல் ; பெற்றபொருளாதல். மிகக் கீழான அடிமைக்கு மிகமேலான இவர் கிடைத்துவிட்டனரே !. "யாவர்க்கு மேலா மளவிலாச் சீருடையான்!, யாவர்க்குங் கீழா மடியேனை-யாவரும், பெற்றறியா வின்பத் துள் வைத்தாய்க்கென் னெம்பெருமான்!, மற்றறியேன் செய்யும் வகை" என்ற திருவாசகக் கருத்தை இங்குவைத்து நோக்குக. "என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே ?", "எனக்கு அருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே !", "ஆரும் பெறாத வறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில் ?" என்பனவாதி திருவாக்குக்கள்காண்க.

அச்சோ ! - வியப்புச்சொல். இன்பமான ஆச்சரியக்குறிப்பு.

படியிலாப் பரிவு...தோன்ற - படி - ஒப்பு. படியிலா - ஒப்பில்லாத - இதன்படி வேறொன்றும் இல்லாத. பரிவு - அன்பு. இணையற்றஅன்பே ஒரு வடிவாயிற்று என்னுந்தன்மை வெளிப்பட. பரிசு - தன்மை. படிவம் - வடிவம். "கண்ணப்ப னொப்பதோர் அன்பின்மை" என்ற திருவாசகம் இதனை எதிர்மறைப் பண்பில் வைத்து ஒப்பித்துக்கூறிற்று. இதனையே "கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை யென்றமையால்" என்று ஞானசாத்திரமும் (திருக்களிற்றுப்படியார் - 52) எடுத்தாண்டது காண்க.

பரிசுதோன்ற - என்று - நைந்தார் என வரும்பாட்டுடன் கூட்டிமுடிக்க. 106

756. (வி - ரை) வெம்மறக்குலம் - வேட்டுவச் சாதி. சாதி பெரும்பிரிவு ; குலம் சாதியினுட்பிரிவு. குடிமை என்னும் அதிகாரத்தில் சாதியாகிய வருணம் நான்கனுள் குலவேறுபாடுண்மை விளக்கினர். அரசசாதியுள் சேரர்குலம் சோழகுலம் என்பன காண்க. "சாதிகுலம் பிறப்பு" என்பது திருவாசகம். சிறுபான்மை ஆகுபெயரான் இவ்விரண்டும் மாறிக்கூறுவதும் உண்டு. "சாதியும் வேதியன் றாதை" -(திருவாசகம்), "தம்மானை யறியாத சாதியார்"-(தேவாரம்) என்பன நற்சாதிப் பிரிவு

பற்றியன. "சூத்ரா: சுத்த குலோத்பவா:" என்ற சிவாகமத்தில் சாதிக்குட்பிரிவு குலமாதல் காண்க. இந்நூலுட் பெரும்பாலும் சாதிகுலம் இரண்டும் ஒரு பொருளில் வருகின்றன. "ஓங்கிய நாற்குலத்து...உயர்ந்தனவு மிழிந்தனவு மான சாதி" என்பது காண்க. குலப்பிறப்பாலும் மறம்பூண்டார்; தொழிலாலும் வேட்டை (மறவினை) செய்வார்; ஆதலின் கருணையற்றவராவார்; கொல், எறி, குத்து என்னும் வாழ்க்கையே வாழ்பவராகிய கொடுமையுள்ளார்; அவர்களே கொடுவிலங்குகள் வாழும் இக்கானில் தனியிருத்தற்பாலர். அவ்வாறன்றி மிகஇனியராய்க், கருணையே உருவாகவுடைய தேவரீர் இங்குத் தனியாய் இருத்தல் தகுமோ என்றதாம். வேடர் காட்டில் தனியிருப்பர் என்றது இவரது முன்னனுபவஞானத்தின் வாசனையுணர்ச்சி. இங்கு இவர் தம்மைமறந்த நிலையினும் அது வந்துதாக்கியது.

கைம்மலை - யானை. கையையுடைய மலைபோன்றது. உவமையாகுபெயர். அது யானைக்குப் பெயராய் வழங்கலாயிற்று. கைவரை - (736) என்றதுகாண்க. **கைம்மலை-கரடி - வேங்கை - அரி** - இவையனைத்தும் கொடிய பெருவிலங்குகள். **வேங்கை** - புலி. **திரி** என்றதனால் அக்கானத்தில் இவை எப்போதும் எவ்விடத்திலும் எதிர்ப்பட உள்ளதன்மை குறிக்கப்பட்டது.

உம்முடன் துணையாயுள்ளார் ஒருவரும் இன்றி - விலங்குகள்வரின் உம்மைக் காத்தற்குற்ற துணையாக உள்ளவர்கள் எவரும்உடன் இல்லாமல். விலங்குகள் இத்தேவர்க்கு ஊறுசெய்தல்கூடும் என்பது திண்ணனர்கொண்ட அச்சம். பின்னர் "இரவு சேரும் வெவ்விலங் குளவென் றஞ்சு"வதும் (776), தேவரது கண்ணில் உதிரங்கண்டபோது இந்தநினைவுபற்றியே, அப்புண்ணினை "விலங்கின் சாதி ஆளிமுன் னாகியுள்ள விளைத்தவோ"என்றஞ்சுவதும் காண்க. இதுவும் இவர்க்கு இப்பிறவியின் அனுபவஞானத்தின் எஞ்சியவாசனை. தம்மை முற்றும் மறந்து பசி, பயம், இன்பம், துன்பம் முதலிய உலகநினைவு யாதும் இல்லாத சீவன்முத்த நிலையை யடைந்தாராயினும் திண்ணனர், எந்தத் தேவரிடத்து அன்புருவமாயினரோ அவர் பொருட்டுப் பசி, சுவை, பயம், இன்பம், துன்பம் முதலிய உலக நினைவு கொண்டுள்ளவராயினர். அந்நினைவினிடமாகத் தமது உலக அனுபவவாசனைபற்றி இவ்வாறு மறக்குலமும், விலங்குகளும், அவை மக்களுக்கு ஊறுசெய்யும் தன்மையும், கடுங்கானம் மக்கள்வாழத் தகுதியற்ற தன்மையும் பிறவும் நினைவுகொள்கின்றார். இவர்தமக் கமுது செய்ய இறைச்சியு மிடுவா ரில்லை (760), நீர்பசித் திருக்க விங்கு நிற்கவுங் கில்லேன் (762), வாலிய சுவைமுன் காண்பான் வாயினிலதுக்கி (767), இனியஎம் பிரானார் சாலப் பசிப்பர் (771), வேறுவே றினங்கள் வேட்டை வினைத்தொழில் விரகினாலே, ஊறுசெய் காலஞ் சிந்தித்து (782), (791) முதல் (797) வரை உள்ளவை, சுவைகண்டேன், தேனுமுடன் , கலந்ததிது தித்திக்கும் (789) என்றவை முதலிய நினைவுகள் யாவும் இப்பிறவியின் உலகஅனுபவம் பற்றிய ஞானத்தின் எழுந்த வாசனை பற்றியனவேயாம். "எனக்குமாரு மீளிவெம் மறவர் செய்தா ருளர்கொலோ" (816) என்று தம்முடைய இப்பிறப்பின் முன்நினைவும் தேவரின் பொருட்டாய்த் தமது விருப்பு வெறுப்பு முதலிய நினைவுகளும் நேர்ந்தது காண்க. தம்பொருட்டுத் தம் நினைவு முற்றும் இலராகியும், ஆனால், தேவர்பொருட்டுத் தம் நினைவு முற்றும் உளராகியும் நிகழ்ந்தது இந்த ஆறுநாள்களிற் சீவன்முத்தி யின்நிலை இவரது உலகவாழ்க்கை என்று தெளிக.

உம்முடன் றுணையா யுள்ளார் ஒருவரும் இன்றி என்பது முற்றும் உண்மையே!. **துணை** - ஒப்புமை. இத்தேவர் தமக்குவமையில்லாதவர். இவர் ஒருவரே பதி. இவ்வுண்மையை வேதாகமமாதி எல்லாநூல்களும் எடுத்து முழக்குகின்றன. நீர் யாவர்க்கும் துணையாவதன்றி உமக்குத் துணையாவார் பிறரெவரும் இல்லை என்ற கருத்தும்காண்க.

கெட்டேன்! - அவலக் குறிப்புச்சொல். இவ்வாறு கண்டதனால் நான் கேடடைந்தவனானேன், பின்னர்ப், பாவியேன் கண்ட வண்ணம் (818) என்றதும் காண்க.

இம்மலை...நைந்தார். ஆளுடையநம்பிகள் திருக்கோடிக் குழகரைக் கடற்கரையிற் றனியேயிருக்கக் கண்டபோது "கொடியேன் கண்கள் கண்டன" என்று தம்மைநொந்து கொண்ட மனநிகழ்ச்சியை இங்கு வைத்துக் காண்க.

இருப்பதே? - இருப்பது தக்கதா?. ஏகாரவினா எதிர்மறை குறித்தது. **நைந்தார் -** மனமிக வருந்தினார். "வீரர்"(781)மனநைந்து தேவர்க்குவரும் ஏதத்துக்குவருந்தினார்.

நின்று - பொங்க - பாய - அச்சோ! என்று - பரிவுதோன்ற - இருப்பதே! என்று நைந்தார் - என இவ்விரண்டு பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடிக்க. 107

757. கைச்சிலை விழுந்த தோரார் காளையார் மீள "விந்தப்
பச்சிலை யோடு பூவும் பறித்திட்டு நீரும் வார்த்து
மச்சிது செய்தார் யாரோ?" வென்றலு மருங்கு நின்ற
வச்சிலை நாணன் றானு "நானிது வறிந்தே" னென்பான், கoஅ

758. "வன்றிற லுந்தை யோடு மாவேட்டை யாடிப் பண்டிக்
குன்றிடை வந்தோ மாகக், குளிர்ந்தநீ ரிவரை யாட்டி,
யொன்றிய விலைப்பூச் சூட்டி, யூட்டி, முன் பறைந்தோர் பார்ப்பா
னன்றிது செய்தா; னின்று மவன்செய்தா னாகு"மென்றான். கoகூ

757. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. கையிலிருந்த வில் கீழேவிழுந்ததை உணராதவராகிக், காளைபோன்றாராகிய திண்ணனார், மீண்டு, "இந்தப் பச்சிலையுடனே பூவும் பறித்து இட்டு, நீரையும்வார்த்து, நல்ல இக்காரியத்தைச் செய்தவர் யாவரோ?" என்றலும், பக்கத்தில் நின்ற வில் ஏந்திய அந்தநாணன்தானும், "நான் இதனை அறிந்துள்ளேன்" என்று சொல்வானாய், கoஅ

758. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. "வலியதிறலுடைய உன்தந்தையோடு விலங்குகளை வேட்டையாடி முன்ஒருகாலத்தில் நாங்கள் இந்தக் குன்றினிடத்துவந்தோமாகக், குளிர்ந்தநீரால் இவரைஆட்டிப், பொருந்திய இலையையும் பூவையும்சூட்டி, (உணவும்) ஊட்டி, முன்னே (சிலமொழிகள்) சொல்லி, ஒருபார்ப்பான் இதனை அன்றுசெய்தான்; (ஆதலால்) இன்றும் அவன் இது செய்தானாகும்" என்றுசொன்னான். கoகூ

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

757. **(வி - ரை) கைச்சிலை -** கையில்ஏந்திய வில். **விழுந்தது -** கைப்பிடிநழுவிக் கீழேவிழுந்தது. மிக்கஅன்பினால் காளத்தியப்பரைத் தழுவித் தம்மை மறந்து நின்றாராதலின் கையிற்பிடித்த பிடி நீங்க வில் கீழ்வீழ்ந்தது. மிக்கதுயரத்தால் உடல் அவசப்பட்டபோதும் இவ்வாறு நிகழும் என்பது "கையில் ஊனும் சிலையுடன் சிதறி வீழ" (814) என்றவிடத்துக்காண்க. இன்பத் துன்பங்கள் மீக்கூர்ந்தபோது உடல்வசமிழந்ததனால் இவைஉளவாகும்.

சிலை கையினின்றும் வீழ்ந்தது என்று கூட்டியுரைப்பதுமாம். **ஓரார் -** உணராதவராகி. **மீள -** "அகப்பட்டாரச்சோ!" (755) என்றும், "தனியே நீரிங்கிருப்பதே" (756) என்றும் கூறியவற்றோடு மீண்டும்என்க.

இந்த - தேவர்திருமேனியில் தாம் நேரே பக்கத்திற்கண்ட இலை - பூ - நீர் என்ற இவற்றைச்சுட்டிய அண்மைசுட்டு.

இலையோடுபூவும் பறித்திட்டு நீரும்வார்த்து - இவை பூசையின் அங்கமாக ஆகமங்களில் விதிக்கப்பட்டவை. "பூவொடு நீர்சுமந் தேத்தி", "பறித்திட்ட விலையும் முகையும் எல்லாம்", "சலம்பூவொடு தூபம்" முதலிய தமிழ்மறைத் திருவாக்குக்கள்காண்க. பறித்ததும், இட்டதும், வார்த்ததும் இவர் கண்டிலரேனும், **பறித்திட்டு** என மாஞ்செடி

கொடிகளினின்றும் பறித்தாலன்றி இவைகிடையா என்ற முன் அனுபவத்தின் வழி வந்த அனுமானத்தால் பறித்து என்றும், இடுதல் - வார்த்தல் என்ற இவைகள், செய்யும் ஒருவரது செய்கையில்லாவிடின் இங்குத் திருமேனியிற்காண இயைபில்லை என்ற அனுபவஅனுமானத்தால் இட்டு - வார்த்துச் - செய்தார் யாரோ ? என்றும் வினவினர்.

மச்சிது - மஞ்சு - அழகு. **மஞ்சிது**-நன்றாகிய இதனை. "மஞ்சுடை மணிசெய் மாலை மண்டபம்"-(சூளாமணி). மஞ்சு என்பது எதுகைநோக்கி **மச்சு** என விகாரப்பட்டு நின்றது. இது தமிழிலிருந்து பிறந்த தெலுங்குமொழியில் மஞ்சிது என வழங்கிவருதல் காண்க. தமிழில் பண்டை உலகவழக்கிலும் நூல்வழக்கிலும் இருந்த பலமொழிகள் தமிழ்வழக்காறொழிந்தும், தமிழினின்றும் பிறந்த தெலுங்கு மலையாள முதலியவற்றில் புகுந்து அவ்வாறே வழக்கில் நின்றுவருதல் காணப்படும். இவை தமிழின் தூய்மையும், தாய்மையும் காட்டுவனவாம். கடை - ஆவணவீதி எனப் பொருள்படும் அங்காடி என்ற மொழி பழந்தமிழ் நூல்களிலும் பேச்சுவழக்கிலும் இருந்தது. நாளங்காடி - (தினப்படி கூடும் கடை - நாட்சந்தை) என்பது சிலப்பதிகாரகாலத்தில் வழங்கிவந்த பழந்தமிழ் மொழி. இது தமிழ்வழக்கொழிந்தும் தெலுங்கில், **அங்கிடி** என இன்றும் வழங்கிவருதல் காண்க. பழந்தமிழ்மொழிகளான குப்பாயம், கடவு, படிஞாயிறு, புழை (ஆறு), ஊண் (சோறு), களி(விளையாட்டு) முதலிய பல செம்மொழிகள் இவ்வாறே மலையாளத்தில் வழங்கிவருதலும்காண்க.

இவ்வாறன்றி **மஞ்சு** - குற்றம் - அநுசிதம் என்று உரைகூறுவாருமுண்டு. திண்ணப்பனார், பூச்சூட்டலும், நீர்வார்த்தலும் குற்றமென்றும் தகாதசெயலென்றும் நினைத்தற்குக் காரணமின்று. அன்றியும் **செய்தார் யாரோ ?** என்று வினவினரேயன்றி இவ்வநுசிதம் என் செய்தார் எனக்கேட்டனரல்லர். முன்னைநாள் அவர் மங்கலநீர்ச்சுனை படிந்தனர் (705). அற்றைநாளில்தானே முல்லை குறிஞ்சி வெட்சிப்பூவும், முறிகொண்ட கண்ணியும் சூடினர் (706). எனவே, இவை தூய்மையும் அணியும்செய்வன என்ற உணர்ச்சியுடன் வினவினராதல்வேண்டும். இதுபற்றியே பின்னர் "நாயனார்க்கினிய செய்கை, எண்ணிய விவைகொ லாமென் றிதுகடைப் பிடித்துக் கொண் "டார். இக்கருத்தால் இவ்வினாவிற்கு விடைகூறிய நாணனும் "ஓர் பார்ப்பான் இவை செய்தான்" (758) என்றுகூறினனன்றி இவை தீயனவன்று, நல்லனவேஎன்று குறிக்குமாறெதுவும் எடுத்துக்கூறினனல்லன். ஆதலின் அஃதுரையன்றென்க. **மஞ்சிது** என்பது எதுகைநோக்கி **மச்சிது**என நின்றதென்பாருமுண்டு.

என்றலும் - செய்தார் யாரே ? என்ற இவ்வினாவைத் திண்ணனார் நாணனை நோக்கிக் கேட்டனரல்லர். அவர் தம்முடைய உலக இருப்பினையே முற்றும் மறந்தாராதலின் அவரதுகண்கள் அடுத்துநின்ற நாணனைக்காணுதல் ஒழிந்தன ; அவன் சொன்ன சொற்களில் தேவரைப்பற்றியனவற்றையன்றிப் பிறமொழிகளை அவர் செவிகள் கேட்டலொழிந்தன. பிரியாமல் உடன்தொடர்ந்ததோர் நாயினையும் அவர் அறிந்தாரிலர். பிறதுறை வேட்கை முற்றுநீங்கினர். 765, 766 பாட்டுக்கள் இந்நிலையினை விளக்கியதுகாண்க. ஆதலின் இவ்வினா ஐயப்பட்டு அவர் தமக்குத்தாமே நிகழ்த்தினாரன்றி எவரையும் முன்னிலைப்படுத்திக் கேட்டவரல்லர் என்க. இதுபோலன்றி முன்னர் மலையைஏறும்போது கேட்ட ஒலியைப்பற்றி வினவுவார் நாணனை முன்னிலைப்படுத்தி "இது என்கொல் நாணா ?" என்று வினவியதும் காண்க.

மருங்குநின்ற அச்சிலை நாணன்தானும் - அவர் தன்னைநோக்கி வினவாவிடினும் **மருங்கு நின்றதனால்** அதனைக் கேட்டவனாதலானும், தன்தலைவனது ஐயத்தை நீக்கும் பொறுப்புடையவனாதலானும் நாணன் தானாகவே முந்திக்கொண்டு "இது நான் அறிந்தேன்" என்று தொடங்கிக் கொண்டவனாய் வரும்பாட்டிற் கண்டவாறு விடைசொல்கின்றான். இக்கருத்துப்பற்றியே **நாணன் தானும்** என்றார்.

நான் இது அறிந்தேன் - **இது** - இது செய்தார் யாரோ ? என்ற வினாவிற்குறித்த இது. **அறிந்தேன்** - அறிந்தவகையை வரும்பாட்டில் விரித்துக்கூறுகின்றான். அறிந்தேன் ; அறிந்தது எப்படிஎனில் இப்படியாம் என்க.

என்பான் - என்று சொல்வானாகி. முற்றெச்சம். என்பான் (ஆகி) - என்றான் என வரும்பாட்டுடன் முடித்துக்கொள்க. 108

758. (வி - ரை) **வன்றிறல் உந்தை** - வலியதிறலுடைய உமதுதந்தை. **வன்மை-திறல்** - ஒருபொருட்பன்மொழி மிகுதி குறித்தது. இவ்வாறுகூறியது ஒருஅரசனைக் கூறுவான் அவனது மெய்க்கீர்த்தியொடு புணர்த்திக்கூறும் மரபுபற்றியாம் His Majesty என்றிவ்வாறு பலவும் புணர்த்துக்கூறும் நவீனர் மரபுங்காண்க. **வன்றிறல்-உந்தை** வேட்டையாடுதற்குரிய மிக்க வலிமைபெற்றிருந்த அக்காலத்து என்றதும் குறிப்பு.

மா வேட்டை - **மா** - விலங்குகள். திங்கள்முறை வேட்டைவினை (693) என்றபடி இப்போது ஆடிவந்ததுபோல முன்னாள் ஒருமுறை யாடிவந்த வேட்டை. **மா** - பெரிய என்றலுமாம். **பண்டு** - முன்னொருகாலத்து. நாகன் "வில்லின் பெருமுயற்சி மெலிவானு" (692)கிப் பன்னாளாயினமையின் அதற்கு முற்பட்டதொருகாலத்து என்றதாம். மா வேட்டையாடும் ஒவ்வோர்முறையும் இங்கு வருவதென்றில்லாமல் ஏதோ ஒரு முறைவந்த குறிப்பும்பெறப் **பண்டு** என்றதுமாம்.

வந்தோம் ஆக - வரவே ; **ஆக** - ஆகவே. **நீர்** - நீரால். **இலைப்பூ** - இலையோடு பூவும். "தன்றலை தங்கிய சருகிலை யுதிர்த்து"—**திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம்.**

குளிர்ந்தநீர் ஆட்டி - ஒன்றிய இலை பூ சூட்டி-இவை ஆகமத்தில்விதித்த திருமஞ்சன - அலங்கார - அர்ச்சனைவிதிகள்.

குளிர்ந்த நீர் - அதிகாலையில், புதிதாய்வந்த குளிர்ந்த நீரைப் புதுத் துணியால் வடித்துப் புதுப்பானையிலிட்டு அறுகும்பூவுந் தூவிவைத்து அதுகொண்டு திருமஞ்சனமாட்டுதல் வேண்டுமென்பது ஆகமவிதி. (நெய்யபிடேகத்தின் பின்னர்மட்டும் இளவெந்நீர் ஆட்டுதல் வேண்டுமென்ப.) **ஒன்றிய இலைப்பூ** - ஒன்றிய-பொருந்திய-விதித்த. மூர்த்திகட்கும் காலத்திற்கும் ஏற்றனவாய் விதிக்கப்பட்ட. இவை இங்கு, கூவிளம், அறுகு, தும்பை, கொன்றை, வெள்ளெருக்கு, ஊமத்தை முதலியவையாம். நீரும் பூவும் இலையும் பூசைக்கு இன்றியமையாதனவாம். "புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு" என்பது திருமந்திரம். நாணன் இந்நூல்விதிகளை அறியானாயினும் சிவகோசரியார் ஆகம விதிப்படிசெய்த சிவபூசையை உடனிருந்து உள்ளபடி கண்டுணர்ந்தவனாதலின் இவ்வாறு கூறினான். இதுகேட்ட திண்ணனாரும் விதியினை அறியாது செயலைமட்டும் கடைப்பிடித்து நீரும் பூவும் இலையும் என்றவைமட்டும் கருதிக்கொண்டு பூசித்தார். அதீதநிலையில்உள்ள அவர் செயல்கள், விதிகடந்தவேனும், அவற்றை இறைவனும் உகந்துகொண்டார்.

ஊட்டி - முன்பறைந்து - குளிர்நீராட்டுதலையும், பூச்சூட்டுதலையும்போலவே இவற்றையும் நாணன் தான் கண்டமட்டில் அறிவித்தான். நீரையும் இலைப்பூவையும் அவன் பார்த்தான். ஊட்டியபொருள் - நிவேதனம் - இன்னதென்று பாராதவனாதலால் அது இன்னதென்னாது **ஊட்டி** என்று வாளாகூறினான். தேவர் நிவேதனங்களை யாரும் பார்க்கலாகாது என்பது விதியாம். ஊட்டியஉணவு இன்னதென்று இவன் கூறானாகவே திண்ணனார் தமது முன்னைஉணர்வுகொண்டு அதனை **இறைச்சி** என்று நிச்சயித்து அதனையே ஊட்டினர். **ஊட்டி - முன்பறைந்து** - குழவிகளுக்குத் தாய் எடுத்துச் சிறிதுசிறிதாய் வாயில் ஊட்டுவதுபோலும் அன்புடன் நிவேதனத்தின் சிறுபகுதி எடுத்துத் தேவாது திருவாயின்முன் காட்டித் தேவரீர் இதனை அமுதுசெய்தருளும் என்றுபிரார்த்தித்து அதன்பொருட்டுச் சுவாகாரந்தமாக உரிய மந்திரத்தைச் சொல்லி

இவ்வாறு ஐந்துமுறை ஊட்டுவித்தல் வேண்டுமென்பது ஆகமவிதி. நாணனதுமொழிகள் இக்குறிப்பும்பெற இருத்தல்காண்க. இது கடைப்பிடித்த திண்ணனாரும் 774 - 799 பாட்டுக்களிற்கண்டவாறு **மொழிகள்சொல்லி** அமுதுசெய்வித்தலும் காண்க.

முன் - திருமுன்பு. **பறைந்து -** ஏதோசில சொற்கள்சொல்லி. **பறைதல் -** சொல்லுதல். தமிழ்நாட்டிற் பெருவழக்காறொழிந்த இம்மொழி மலையாளத்தில் இப்பொருளில் நின்று வழங்குதல்காண்க. யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழிலும் வழங்குவது. முன்பு அறைந்து - சொல்லி - என்றலுமாம்.

பார்ப்பான் - மெய்ப்பொருளைப் பார்ப்பவன் என்ற காரணத்தால் முனிவரைக் குறித்து வந்தது. அஃது அம்முனிவர் கோத்திரத்தில் வந்தோர்க்குங் காரண விடுகுறியளவாய் வழங்கி ஒரு சாதியாரை உணர்த்தியொழிந்ததாம்.

அன்றிது செய்தான் - இன்றும் அவன் செய்தானாகும் - இது பூர்வக்காட்சி யனுமானம். மணத்தைக் கொண்டு இது இன்ன மலர் என்றறிவதுபோலக் காண்க. அன்று அவன் இது செய்தல் கண்டேன். இன்று அச்செயலை கண்டேன். செய்தானைக் காணேன். செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின் இச்செயலை முன்செய்யக்கண்ட அவனே செய்தானாகும் என்ற அனுமானப் பிரமாணத்தால் அறிந்த ஞானம். கல்விப் பயிற்சியில்லாத இவ்வேடரிடத்தும் அனுமான அறிவு நிகழ்ந்து பயன்படும்வகைகாண்க. **அன்று -** பண்டு இக்குன்றிடை வந்த அன்று. **இது -** இது செய்தார் யாரோ? என்று வினவிய இது. **இதுசெய்தான் -** இதுபோன்ற செயல் செய்தான். அவன் **செய்தான் ஆகும் -** அவனே செய்தானாதல் வேண்டும்.

அவன் செய்ததாகும் என்பது பாடமாயின் இது அவன் செய்தது ஆகும் என்க. **செய்தது -** துவ்விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர். 109

759. உண்ணிறைந் தெழுந்த தேனு மொழிவின்றி யாரா வன்பிற்
றிண்ணனார் "திருக்கா ளத்தி நாயனார்க் கினிய செய்கை
யெண்ணிய விவைகொ லா"மென் றிதுகடைப் பிடித்துக் கொண்டவ்
வண்ணலைப் பிரிய மாட்டா வளவிலா தரவு நீட, கக0

760. "இவர்தமைக் கண்டே னுக்குத் தனியரா யிருந்தா ; ரென்னே !
யிவர்தமக் கமுது செய்ய விறைச்சியு மிடுவா ரில்லை ;
யிவர்தமைப் பிரிய வொண்ணா ; தென்செய்கே ; னினியான் சால
விவர்தமக் கிறைச்சி கொண்டிங் கெய்தவும் வேண்டு மென்று, ககக

761. போதுவர் ; மீண்டு செல்வர் ; புல்லுவர் ; மீளப் போவர் ;
காதலி னோக்கி நிற்பர் ; கன்றகல் புனிற்றாப் போல்வர் ;
"நாதனே யமுது செய்ய நல்லமெல் லிறைச்சி நானே
கோதறத் தெரிந்து வேறு கொண்டிங்கு வருவே" னென்பார் ; கக௨

763. "ஆர்தம ராக நீரிங் கிருப்பதென் றகல மாட்டேன் ;
நீர்பசித் திருக்க விங்கு நிற்கவுங் கில்லே" னென்று
சோர்தரு கண்ணீர் வாரப் போய்வரத் துணிந்தா ராகி
வார்சிலை யெடுத்துக் கொண்டு மலர்க்கையாற் றொழுது போந்தார்.

759. (இ - ள்) வெளிப்படை. உள்ளத்திலே நிறைந்து எழுந்ததாயினும், இடையீடில்லாது பெருகிய அளவுபடாத அன்பினாலே திருக்காளத்தி நாயனாராகிய குடுமித்தேவருக்கு இனிய செய்கைகள் எண்ணப்பட்ட இவையே போலும்" என்று திண்ண

னர் இதனையே கடைப்பிடித்துக் கொண்டு, அந்த அண்ணலாரைப் பிரியமாட்டாத அளவற்ற ஆதரவு பெருக, கக௦

760. (இ - ள்) வெளிப்படை. இவரைக் கண்டவணுகிய எனக்கு இவர் தனியராய் இருந்தார்; என்னே! இவருக்கு அமுதுசெய்ய இறைச்சி இடுவாரும் இல்லை; இவர் தம்மைப் பிரியவும் முடியாது; யான் என்னசெய்வேன்? இனி நான் இவர்க்குவேண்டு மளவு இறைச்சியைக் கொண்டு இங்குச் சேரவும் வேண்டும்" என்று எண்ணி, ககக

761. (இ - ள்) வெளிப்படை. (சிறிது தூரம்) போவார்; மீண்டு வருவார்; தழுவிக்கொள்வார்; மீளப்போவார்; காதலால் நோக்கி நிற்பார்; கன்றினைவிட்டுப் போகும் ஈன்றணிய பசுவினைப் போல்வார்; "நாதனே! தேவரீர் அமுதுசெய்ய நல்ல மெல்லிய இறைச்சியை நானே குற்றமறத் தெரிந்து அமைத்துக்கொண்டு இங்கே வருவேன்" என்பார்; கக௨

762. (இ - ள்) வெளிப்படை. "உமக்கு யாரைத்துணையாகக் கொண்டு நீர் இங்கிருப்பது? என்ற எண்ணத்தால் உம்மைப் பிரிந்து போகமாட்டேன்; நீர் பசியோடு இருக்க இங்குநிற்கவும் ஆற்றேன்" என்றுசொல்லிச் சோர்கின்ற கண்ணீர் விடாது பெருகிவர, ஒருவாறு போய்வரத் துணிவுகொண்டவராய்ப், பெரியவில்லை எடுத்துக் கொண்டு, தமது மலர்போன்ற கைகளாற் றேவரைத்தொழுது போயினார். ககங

இந்நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

759. (வி - ரை) **உள்நிறைந்து எழுந்ததேனும்**-மனத்தினுள்ளகமுற்றும் வேறொன்றிற்கும் இடமின்றிநிறைந்து மேலெழுந்ததேயாயினும். முகைமலரின் வாசம்நிறைந்து வெளிப்படுமாறுபோல் முன்னையறிவின்றொடர்ச்சியினாலே சிந்தைவிரிய அதனுடனே நிறைந்துவிரியும் செவ்வியஅன்பாகிய வுணர்ச்சியாதலின் உள்நிறைந்து எழுந்தது என்றார்.

எழுந்ததேனும் ஒழிவின்றிஆரா - எழுந்ததேயாயினும் மேலும் ஓய்தவில்லாமல் தொடர்ந்து அடங்காது பெருகிய. **ஏனும்** என்னும் வினையெச்சவிகுதி நிறைந்து எழுந்ததாயினும் உள்ளத்தின் அளவில் நில்லாமல் மேன்மேலும் அளவின்றிப் பெருகுதல்குறித்தது. "எழுந்தபே ருவகை யன்பின் வேகம்" (754) என்றதுகாண்க. **ஒழிவின்றி** - சிறிது போதுநின்று கழிவதன்றாய் இடையறாதுநின்ற. "காண வுள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலின், அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே" என்று சிவப்பேற்றினை எடுத்துக்காட்டும் சிவஞானபோதத்திற் (11-ம் சூ) கூறியபடி இங்கு இறைவர் கருணைகூர்ந்த அருட்டிரு நோக்கஞ்செய்து இவரது உள்ளத்தைக்கண்டு காட்டினாராதலின் அயர்த்தலில்லாத அன்பு இடைவிடாது மேன்மேற் பெருகிஎழுந்தது. **ஆர்தல்** - நிறைதல்எனக்கொண்டு **ஆரா** எப்போதும் நிறைவுபெறாத - அடங்காத - போதியதென்று முற்றுப்பெறாத என்றுரைத்தலுமாம். "நின்பூசனை யென்று முடிவதில்லை நம்பாலென" (திருக்குறிப்பு - புரா - 68) என்றபொருளை இங்குவைத்துக்காண்க.

திருக்காளத்திநாயனார் - திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளிய தலைவர். குடுமித்தேவர். **நாயனார்** - தலைவர்.

இனிய செய்கை எண்ணிய இவைகோலாம் - **இனிய** - உகந்த-விரும்பிய. **எண்ணிய** - எண்ணப்பட்ட. படு விகுதிதொக்கது. பெரியோர்களால் தக்கதென எண்ணப்பட்ட - எல்லாநூற்றுறைகளாலும் இனியவை என எண்ணப்பட்ட. தேவர் தமக்கு இனியசெய்கை என்று எண்ணிய என்றலுமாம். **இவைகோலாம்** - இவையேபோலும். தேவர்திருமேனியில் தாம் பொருந்தக்கண்டவற்றாலும், நாணன் பண்டும் இவற்றையே கண்டேன் என்றறிவித்தமையாலும், பண்டுதொட்டு நடைபெற்று வருகின்றமையால் இவர் விரும்பியவை இவையேபோலும் எனத்துணிந்தார். "எண்ணி லாகம மியம்பிய

இறைவர்தாம் விரும்பும் உண்மை யாவது பூசனை " - (திருக்குறிப்பு - புரா-51) என்ற கருத்துங்காண்க.

இது கடைப்பிடித்து - இதுவே செய்யத்தக்கதென்று உறுதியாகப்பிடித்து. **கடைப்பிடித்தல்**-விடாதுபற்றுதல். " நன்மை கடைப்பிடி "-**ஆத்திசூடி. இது** - "**இது** செய்தார் யாரோ ? என்றதிற்குறித்ததும், நாணன் அன்றிது செய்தான் என்றதாற் போந்ததும் ஆகிய **இது.** நீராட்டலும் இலைப்பூச்சூட்டலும் ஊட்டலும்ஆகிய **இது.**

அண்ணலைப்பிரியமாட்டா ஆதரவு-இது கடைப்பிடித்தாராதலின் நீரும்இலையும் பூவும் ஊனும் வேண்டும்; அவை தேடிக்கொணர இவரைப்பிரிதல் வேண்டும் என்ற நினைவுவந்தது. வரவே பிரியமாட்டாத ஆதரவு நீடிற்று என்க. **ஆதரவு** - ஆசை. **நீட**-மிக. 110

பிரியமாட்டாதளவில்—என்பதும் பாடம்.

760. (வி - ரை) **கண்டேனுக்கு** - கண்டஎனக்கு. எனது காட்சிக்கு. **தனியர்** - வேறு துணையில்லாதவர். உம்முடன் றுணையாயுள்ளார் ஒருவருமின்றி (107) என்ற விடத்துரைத்தவை காண்க. **கண்டேன்** - வினையாலணையும் பெயர். 'அயலே குடி தானிருந்தாற் குற்றமாமோ ? கொடியேன் கண்கள் கண்டன கோடிக்குழகீர் ' என்ற ஆளுடைய நம்பிகள் மனக்கருத்தும் இங்கு வைத்துக்காண்க.

என்னே ! - இது என்ன நிலைமை ? தனியராயினமையின் நான் பிரியாது துணையிருத்தல்வேண்டும்.

இறைச்சி இடுவாரும் இல்லை என்று உம்மை பிரித்துக்கூட்டுக.துணையிருப்பாரில் லாததன்றி என்று உம்மை இறந்தது தழுவியது. இல்லை, ஆதலின் நான்பிரிந்துபோய் இறைச்சி கொணரவும்வேண்டும். ஆனால் மேலே சொன்ன காரணத்தால் **பிரியலொண்ணுது** என்றது அதன்மேல் நிகழ்ந்த உள்ளநிகழ்ச்சி. பிரியாமலிருக்கவும்வேண்டும் - பிரியவும்வேண்டும். ஆதலின் **என்செய்கேன்** என்றார். **இறைச்சி** - உணவு. 758 - ல் உரைத்தவைபார்க்க. தமது பசியைமறந்தார். ஆனால் தேவர்பசியை அறிந்து அதனைத் தீர்க்கத் தம்பசி தீர்க்கும்வகைபோல இறைச்சிதேட முற்பட்டார்.

திண்ணனார் புண்ணியமென்றும் பாவமென்றும் தெரியாது வேட்டுவத்தொழிலில் ஈடுபட்டார். இப்போது சிவத்தில் ஈடுபட்டு அன்பராயினார் என்றும், அன்பர் தமது உணவை ஆண்டவனுக்கு ஊட்டுவர் என்றும், அன்பு பாவபுண்ணிய நிலையைக்கடந்தது என்றும், பாவபுண்ணியங்களிற் கட்டுப்பட்டுழல்வோர் அன்பு நிலையிலிருப்போருடைய செயல்களைத் தம்மதியால் ஆராய்ந்து முடிவு காணப்புகுவது அறியாமை என்றும், திண்ணனார் இங்குச்செய்த செயல்கள் அன்புவழி நிகழ்வனவாதலின் அவற்றைக் கட்டுப் பாடுகளில் நுழைத்துப்பார்ப்பதே தவறு என்றும், இறைவன் விரும்புவது அன்பு - கட்டுப்பாடன்று என்றும் இங்கு விசேடவுரை காண்பாருமுண்டு. இவை சில மயக்கங் கட்குக் காரணமாதலின் இவற்றை விளங்க உணர்ந்துகொள்ளுதல் வேண்டும். விதிநிலை என்றும், விதிகடந்தநிலை என்றும் உயிர்கள்இறைவனை அடையும்வழிகள் இரண்டுஉள் ளன. இவையிரண்டும் அன்புபற்றியே எழுவன. புண்ணியபாவங்களுக்கு அன்பும் அன் பின்மையுமே காரணமாம். இவையும் இறைவன் விதித்த விதிகளின்படி வருவனவே யன்றி இவை மனிதர் தம்மனம் போனவாறு ஒதுக்கிக் கொள்ளக்கூடியனவல்ல. கொலையும் புலையும் பாவமென்பது இறைவன் வகுத்த வேதநூல்களில் விதித்தது. கொலையும் புலையும் என்ற இவை எல்லா நூல்களாலும் அறிஞர்களாலும் உலகர்யாவர்க் கும் ஒப்பக் கடியப்பட்டன.

" மாஹிம்சியாத் " (கொலைசெய்யாதே) "தர்மம்சர"-என்பது வேதம். "அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை" என்பது திருக்குறள். "நல்ல நினைப்பொழிய நாள்களி லாருயி ரைக், கொல்ல நினைப்பதுவுங் குற்றமு மற்றொழிய" என்பது தமிழ்வேதம் (ஆளுடைய நம்பிகள்தேவாரம் - திருவாரூர்-புறநீர்மை-4). இவற்றை வெறுங்கட்டுப்பாடுகள் என்பது பெருந்தவறும்.அன்பின் வழியேநின்று விதிவிலக்குக்களை அறிந்து விதிவழி யொழுகித்

தவஞ்செய்யின் அன்புமுறுகும். சிவனருள் சிறக்கும். முடிவில் அன்பே உருவாகி உலகக் கட்டுவிட்டுச் சிவத்தைச்சாரும் நிலை வரும். அப்போது விதிவிலக்குக்கள் தோன்றாது விதிகடந்தசெயலும் நிகழும். அவைதாம் புண்ணியபாவங்கள் என்ற விதிகளுக்குக் கட்டுப்படா என்பது துணிபு. தூங்கியவன் கைப்பாக்குப் போல உலகச்சிந்தை தானாகவே நழுவியபின் இந்நிலை உளதாம். அன்றியும் சுவர்க்கநரகங்களுக்கும், மீளப்பிறவிக்கும் ஏதுவாகிய புண்ணியபாவங்களை, முத்திக்கே ஏதுவாகிய சிவபுண்ணியங்களோடு மயங்கி யுணர்தல் பெருந்தவறு. அன்பின் வழிநின்று நூல்கள் விதித்த விதியொழுக்கமும், உலகைமறந்து விதிகடந்த ஒழுக்கமுமாகிய இரண்டும் உயிர்களின் பக்குவநோக்கி இறைவன் அருளுதலால் இவையிரண்டும் அவன் விரும்புவனவேயாம். இச்சரிதத்தில் அன்பு பற்றி விதிவழி ஒழுகிப் பூசித்த சிவகோசரியாரையும், அவ்வன்பே பற்றி விதிகடந்து பூசித்த திண்ணனாரையும் இறைவன் ஆட்கொண்டமை காண்க. இவ்வாறன்றி உலகினை ஒருவாற்றானும் விடாதுபற்றிக்கொண் டுழல்வோர் உலகை மறந்தோர்போலத் தம்மை மதித்தோ அல்லது விதிவிலக்குக்களை அறியாமலோ, விதிதவறித், தமது உணவு என்கின்ற காரணத்தால் அதனையே இறைவனுக்கும் ஊட்டுவதும், விதிதவறிய பிறவும் செய்யின் அவைஅன்புநிலை யாகாது பெரும்பாவமேயாம் என்க.

பிரிய ஒண்ணுது - பிரிய - பிரியவும். பிரியாது இருக்கவும் ஒண்ணாது என எதிரது தழுவிய எச்ச உம்மை தொக்கது. கொடுவிலங்குகள் திரியும் கானமாதலின் இவ்வா றஞ்சினுர். 756 பார்க்க. உண்மையில் உயிர்கள் இறைவனைப் பிரிய ஒண்ணாதன என்பது ஞானசாத்திர முடிபுதானே?

எய்தவும் வேண்டும் - பிரிய ஒண்ணாத நான் பிரிந்துபோய் இவர்க்கு இறைச்சி கொண்டு சேர்தலும் வேண்டும்என உம்மை இறந்தது தழுவியது. **தனியாய் இருந்தார்**- ஆதலின் **பிரியஒண்ணுது; இடுவார்இல்லை** - ஆதலின் **எய்தவும் வேண்டும்** என நிரனிறையாகவைத்துக் காரணகாரியமாகவும் கண்டுகொள்க.

என்செய்கேன் - இதனை 762-ல் விரித்துரைத்தனர். 111

761. **(வி - ரை) போதுவர்** - சிறிது தூரம் போவார். இறைச்சி கொண்டு எய்தவும் வேண்டுமென்ற எண்ணம் தீவிரமாய் இறுதியில் நிகழ்ந்ததனுல் அதனை முன்னிட்டுப் போவார் என்க.

மீண்டு செல்வர் - அவ்வாறு துணிந்து முன்செல்லும் செயல்மாறி ஊக்கிய ஊசல் போலப் பின்வரும் செயலாகியது. தனியராயினமையாற் பிரிய ஒண்ணுதென்ற எண்ணம் தோன்றி அவரைப் பின்னிழுக்கவே மீண்டு செல்வார் என்க.

புல்லுவர் - சிறிதகன்று போனதாலும், பின்னரும் அகன்று வரவேண்டுதலாலும் பிரிவு ஆற்றும் பொருட்டுத் தழுவிக்கொள்வர்.

மீளப்போவர் - பின் வந்த ஊசல் மீள முன்செல்வதுபோல இவாது பசிக்கு இறைச்சி வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலோங்க மறுபடியும் போவாராயினர்.

காதலின் நோக்கி நிற்பர் - போய்வரும் எண்ணம் மேலிட்டதாகவே முன்னர் வந்ததுபோல் மீண்டு வாராது, சென்று, சிறிது தூரத்தில் நின்றபடியே ஆசையோடு நோக்கி நிற்பாராயினர். இந்நிலையினையே

"அன்புடனோக்கி நிற்ப ரழுவர்கை தொழுவர் வீழ்வர்
இன்புற வெழுவர் பின்பா லேகுவ ரிரங்கி மீள்வர்"

எனவரும் திருப்பாட்டிற் (திருவாதவூரர் புராணம் - திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம் - 128) கூறுதலும் காண்க.

கன்று அகல் புனிற்று ஆ போல்வர்-புனிற்று ஆ-ஈன்றணிய பசு. இது கன்றைப் பிரியமாட்டாது நிற்பதனையும், மேய்ச்சற் காட்டுக்குப் போவதற்குச் சிறிது போவதனையும், கன்றின்மேல் உள்ள அன்புமேலீட்டினுல் செல்லாது மீண்டு வருவதனையும்

நாம் காண்கிறோம். இதனைப் பேரன்புக்கு உதாரணமாகப் பெரியோர் கூறுவர். இங்கு இறைவன் கன்றாகவும், திண்ணனார் அதனை ஊட்டுவித்துக் காக்கும் தாயாகவும் கொள்ளப்பட்டதும் உன்னுக. இது திண்ணனாரது அன்பே வடிவாகிய உள்ளநிலை நோக்கியாம். இதுபற்றி 214-ம் திருப்பாட்டில் "ஈன்றஆன் கனைப்புக் கேட்ட கன்று" என்றவிடத் துரைத்தவையும் பார்க்க.

இறைவனே எல்லா வுயிர்க்கும் எல்லாங் கொடுத்துத் தாய்போலக் காப்பவன். "தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி", "தாயு மாயெனக் கேதலை கண்ணுமாய்" என்பனவாதி அளவில்லாத தமிழ்மறைத் திருவாக்குக்கள் காண்க. தாயுமானவராகியதும், பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்ததும் முதலிய திருவிளையாடல்களும் காண்க. "சேணிடை விட்ட கன்று கோவினைக் கண்டணைந் ததுவென"(வெள்ளானைச் சருக்கம்-42) முதலியனவும் இங்கு நினைவுகூர்க. ஆனால், இந்நிலை மாறி இறைவனைக் கன்றெனக்கொண்டு தாம் அவரை வளர்க்கும் தாய் என்றுஎண்ணி மனமுழுதும்கொடுத்த பெரியோர்களுமுண்டு. இதுபற்றியன்றோ காரைக்காலம்மையாரை "மற்றிவள் நம்மைப் பேணும் அம்மைகாண்" என்றுசொல்லி இறைவன் அவரை "அம்மையே" என்றழைத்தனர்?

கன்றினைப் பிரியமாட்டாது பசு திரும்பித்திரும்பி நின்று கன்றினைப் பார்த்துக் கசிந்துருகுவதுமுண்டு. "கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே"-**திருவாசகம்**; "ஈற்றா விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கி"-**பொருநராற்றுப்படை** - 151; "கன்றகல் புனிற்றா வென்னக் கசிந்திரு கண்ணீர் வார, நின்றுநின் றிறைஞ்சி யையா நீத்தியோ வென்று நொந்து" - **திருவாதவூரர் புராணம் - திருப்பெருந்துறை** - 150 என்றவையும் காண்க.

நல்ல மெல் இறைச்சி - இவர்க்கேற்றவாறு தெரிந்த சுவையுடைய மெல்லிய இறைச்சி. **நானே கோது அறத்தேர்ந்து**-குற்றநீங்குமாறு நானே சுவை பார்த்தறிந்து. பிறரொவரும் அன்றி **நானே** என்க. வேறெவரும் அன்போடுசெய்யார். செய்தற்கு வேறெவரும் இல்லை என்றபடி. மருங்குநின்ற நாணனும் பிறர்எவரும் உள்ளார் என்ற நினைவுமுற்றும் மறந்தார் என்பதுகாண்க. இக்கருத்துப்பற்றியே "ஆர்தம ராக நீரிங் கிருப்பதுஎன் றகல மாட்டேன்" என வரும்பாட்டிற் கூறுவதும் காண்க,

வருவேன் என்ற இதனால் போதல் குறிப்பிற்கூறினார். உலகவழக்கிலும் இவ்வாறு வழங்குதல் காண்க. "செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின், வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை" என்ற திருக்குறளில் இதன் நுணுக்கம் புலப்படுத்தியது காண்க.

என்பார் - செல்வர் - போவர் - நிற்பர் - என்பன அவரது செயல்நிலையும், **போல்வர்** என்பது அவர்மனநிலையும், **என்பார்** என்பது சொல்நிலையும் உணர்த்தின. 112

762. (வி - ரை) **தமர்ஆர்ஆக இங்குநீர் இருப்பது** எனமாற்றுக. நம்மவர் - நமர் எனவருவதுபோலத் தம்மவர் என்பது **தமர்** எனநின்றது. **தமர்** - துணைவர் - "துணையா யுள்ளார்" (756). **ஆர்தமராக** - யாரைத் துணையாகக்கொண்டு. **இங்கு** - கைம்மலை கரடி வேங்கை யரிதிரி கானம்"(756)மாகிய இங்கு. **என்று அகலமாட்டேன்** - என்ற காரணத்தால் பிரிந்துபோகமாட்டேன் ; ஆயினும். **நிற்கவும்கில்லேன்** - நிற்கவும் மாட்டேன். **கில்** - ஆற்றலுணர்த்தும் இடைநிலை.

அகலமாட்டேன் - நிற்கவுங்கில்லேன் - மூன்றான இரண்டுநிலைகளுட்பட்டு ஊசலாடிய அவரது மனநிலைகுறித்தது. இவை மேற்பாட்டிற் கூறியபடி திண்ணனார் தேவரைக் **காதலின் நோக்கிநின்று** சொல்லியவை.

சோர்தரு கண்ணீர் வார - கண்ணீர் சோர்தல் - கண்களினின்று நீர்துளித்து வடிதல். **வார்தல்** - மிக்குப்பெருகுதல்.

போய்வரத் துணிந்தார் - மேலும் தாமதித்தால் பசி மேலும் அதிகரிக்குமாதலாலும், இவர் இதுவரை தனித்திருக்கக் கண்டாராதலின் தனியிருந்து ஆற்றும் அனுபவு

மூடையர் என்றறியவந்ததனாலும், விரைவில் திரும்பிவர எண்ணியபடியாலும் போதலில் மனங்கொண்டார். ஊசலாடிய உள்ளம் ஒன்றிற்றுணிதற்குக் காரணங் குறிப்பிற் கூறியபடி. **வர** என்றதன் நுணுக்கம் காண்க. மேற்பாட்டில் **வருவேன்** என்றதும் அது. அன்றியும், போதலின்றி வருதலின்மையின் போதலில் மனம்வைத்தனர். தேவர்பால் வருதல் அவரது துணிபேயன்றிப் போதல் அவரது திருவுளக்குறிப்பன்று என்பார் போகத்துணிந்தார் என்னாது போய் **வரத்துணிந்தார்** என்றார்.

வார்சிலை - பெரியவில். இது மேருமலைபோன்றதென்றும், பாரப்பெருவில் என்றும் முன்கூறியவைகாண்க.

எடுத்துக்கொண்டு - கையிற்றாங்கியிருந்த வில் அவரையறியாது முன்னர்க் கீழே வீழ்ந்து (757) விட்டமையின், இறைச்சி கொண்டுவருதற்கு வில்வேண்டும் என்ற எண்ணம்வர, அதனைத்தேடி **எடுத்துக்கொண்டு** என்றார்.

தொழுது - தமது பிரிவாற்றாமைக்காகவும், பிரிதலின்பொருட்டு மன்னிப்புக்காகவும், தாம் மீளவரும்வரை அவர் ஆற்றியிருத்தற்காகவும் தொழுதனர்.

அன்பில் திண்ணனார் - இது கடைப்பிடித்துக்கொண்டு - பிரியமாட்டாது - ஆதரவுநீட - என்று (எண்ணி) - போதுவர் - மீண்டுசெல்வர் - புல்லுவர் - போவர் - நிற்பர் - போல்வர் - என்பார் - என்று - கண்ணீர்வாரத் - துணிந்தாராகிச் சிலைஎடுத்துக் கொண்டு-தொழுது போந்தார் என்று இந்நான்கு பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடித்துக்கொள்க. 113

763. முன்புநின் றரிதி னீங்கி மொய்வரை யிழிந்து நாணன்
பின்புவந் தணைய முன்னைப் பிறதுறை வேட்கை நீங்கி
யன்புகொண் டுய்ப்பச் சேல்லு மவர்திரு முகலி யாற்றின்
பொன்புனை கரையி லேறிப் புதுமலர்க் காவிற் புக்கார். ௧௧௪

(இ - ள்) வெளிப்படை. (தேவரின்) திருமுன்பினின்றும் இவ்வாறு அரிதாய் நீங்கி மொய்த்த மலையினின்று கீழேஇறங்கி, நாணன் பின்புவந்து சேர, முன்னையவாகிய வேற்றுத்துறைகளின் ஆசைஒழிந்து, அன்பேதம்மைப் பற்றிக்கொண்டு செலுத்தச்செல்கின்ற அவர், திருமுகலியாற்றினது பொன்றிரண்டு அழகுசெய்யும் அப்புறக் கரையில் ஏறிப், புதியமலர்கள் நிறைந்தசோலையிற் புகுந்தனர்.

(வி - ரை) முன்பு - திருமுன்பு - சந்நிதானம். **நின்று** - ஐந்தாவதன் சொல்லுருபு. **அரிதில் நீங்கி** - நீங்கத்தரிக்கமுடியாத நிலையில்நீங்கி. இங்கு இவ்வாறன்றித் திருமுன்பு நெடுநேரம்நின்று பின் நீங்கி என்றுரைப்பாருமுண்டு. அஃதுரையன்மையுணர்க.

மொய்வரை - பல குன்றுகளும் மொய்த்த - சேர்ந்த - அம்மலை. "திருக்காளத்தித் திருமலையிம் மலைகளில்யா தென்று கேட்டார்" என்ற ஆளுடையபிள்ளையார்புராணங் (1020) காண்க. மரங்களும், சோலைகளும், மதுமலர்க்களும் **மொய்த்த** என்றலுமாம்.

நாணன் பின்பு வந்தணைய - மலைஏறும்போது நாணன்முன்பு வழிகாட்டிச் (752) சென்றான். இப்போது வழிகாட்டவேண்டிய அவசியமில்லை. மேலும் திண்ணனாது தீவிரகதிக்குமுன் செல்லுதல் நாணனாலும் வேறெவராலும் இயலாது. அன்றியும் அவரதுநிலைகண்டு அஞ்சிப் பின்வந்தான் என்றலுமாம். இனித் திண்ணனார்செல்ல அவரைப்பின்பற்றியே உலகர் வந்தணையவேண்டும் என்ற குறிப்பும் காண்க.

முன்னைப் பிறதுறை வேட்கை நீங்கி - மலையேறிக், கண்டு, வந்து அணைந்து, பன்றி இறைச்சி தின்று, தண்ணீர் குடித்து, வேட்டைக்காடு மெல்லக் குறுகுவோம் என்பன முதலாக முன்னேயிருந்த பிறதுறைகளின் வேட்கைகளினின்றும் நீங்கி, அவை தாமாகவே இவரைவிட்டன; இவர் நீக்கினவன்று. "முன்னைச் சார்பு

விட்டகல நீங்கி''(753) என்றதுகாண்க. முன்னைச் சார்புவிட்டு நீங்கியும் இங்கு இறைச்சிக்குச் செல்கின்ற செயல் நிகழ்ந்தது; இது வேட்கையால் நிகழ்ந்ததன்று. கருவிகளை வேட்கையேகொண்டு செலுத்தித் தொழில்செய்விக்கும். இச்சாசத்தியின் வழியே கிரியாசத்தி செல்லுமென்பர். ஆனால் இவர்க்கு அந்தப் பிறதுறை வேட்கை நீங்கின படியால் இங்கு இறைவர்க்கு இறைச்சிதருவதாகிய செயலில் அன்பே கொண்டுசெலுத்திற்று. ஆதலின் **வேட்கைநீங்கி - அன்புகொண்டுய்ப்ப** என்றார்.

பொன்புனைகரை-முகலியாறு பொன்னை உந்திவருதல் முன் உரைக்கப்பட்டது. 747 பார்க்க. ஆற்றில் அடித்துவரப்பட்ட பொன்னினால் அணிசெய்யப்பெற்ற கரை.

ஏறி - மலையினின்றும் இழிந்தபின், தாம் முன்பு போந்தவாறே திரும்ப நதியூடேகி (749). ஆற்றின் எதிர்ப்புறக் கரையில் ஏறி என்க.

புதுமலர்க் காவில் புக்கார் - அணிநிழற் கேழல்இட்ட (748) இடம் அளிமிடை கரைசூழ்சோலை (749) யாதலின் அந்நினைப்பினால் அங்குச் சென்றனர். அது தேவர்க்குப் பன்றியிறைச்சியும் பூவும் இலையும் கொணரும் பொருட்டாம். 114

764\. காடனு மெதிரே சென்று தொழுது ''தீக் கடைந்து வைத்தேன்;
கோடுடை யேன முங்கள் குறிப்படி யுறுப்பை யெல்லா
மாடுற நோக்கிக் கொள்ளு; மறித்துநாம் போகைக் கின்று
நீடநீர் தாழ்த்த தென்னோ?'' வென்றலு நின்ற நாணன், கக௫

765\. ''அங்கிவன் மலையிற் றேவர் தம்மைக்கண் டணைத்துக் கொண்டு
வங்கினைப் பற்றிப் போகா வல்லுடும் பென்ன நீங்கா;
னிங்குமத் தேவர் தின்ன விறைச்சிகொண் டேகப் போந்தான்;
நங்குலத் தலைமை விட்டா; னலப்பட்டான் றேவர்க்'' கென்றான்.

764\. (இ - ள்) வெளிப்படை. (அங்குநின்ற) காடனும் எதிரில்வந்து தொழுது, ''தீக்கடைந்து வைத்தேன்; கொம்பினையுடைய பன்றியின் உறுப்புக்களையெல்லாம் உங்கள் அடையாளப்படி அங்கங்கிருக்கப் பார்த்துக்கொள்ளும். இன்று நாம் மீண்டு போதலுக்குக் காலம் நீடும்படி நீர் தாமதித்த தென்னகாரணம்?'' என்று வினவுதலும், பக்கத்தில் நின்ற நாணன், கக௫

765\. (இ - ள்) வெளிப்படை. ''அங்கே இவன் மலையில் குடுமித்தேவரைக் கண்டு அணைத்துக்கொண்டு **வங்கினைப் பிடித்துக்கொண்டு விடாத வலிய உடும்பைப்போல** நீங்காதவனாயினான்; இங்கும் அந்தத் தேவர் தின்னுதற்கு இறைச்சிகொண்டு போவதற்காக வந்தான்; நமது குலத்தலைமையை விட்டான்; தேவர்க்கே ஆளாயினான்'' என்று சொன்னான். கக௬

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

764 (வி - ரை) **காடனும்** - '' தீக்கடை மாக்கோல்பண்ணி ஈங்கு நீ நெருப்புக் காண்பாய்'' (742) என்று பன்றியை ஒப்புவிக்கப்பெற்ற காடனும். உம்மை இறந்தது தழுவியது.

தொழுது - தலைவனிடம் அறிவிக்கும் முறைப்படி வணங்கி. **தீக்கடைந்து வைத்தேன்** - உம்முடைய உத்தரவுப்படி தீக்கடைந்துவைத்துள்ளேன் என்றான்.

ஏன உறுப்பை எல்லாம் குறிப்படி மாடுற நோக்கிக் கொள்ளும் எனக்கூட்டுக. ஒப்புவித்த மாமிசத்தை இவ்வாறு அடையாளங் காட்டி மீள ஒப்புவிப்பது இவர்களுக்குள் வழங்கியதொரு வழக்கமாம். '' நண்டுக்கு நரியைக் காவல் வைப்பதுபோல '' என்ற பழமொழிப்படிக்கில்லாது இவன் அப்பன்றி இறைச்சியின் சிறுபகுதியேனும்

தான் தின்னாமல், ஒப்புவித்தபடியே வைத்திருப்பதற் கறிகுறியாக இவ்வாறு தமது மரபு வழக்கப்படி கூறினான் என்க. இக்கருத்துப்பற்றியே நகை வியாபாரிகள் நகை மணிகள் முதலியவற்றை பொதிதிறந்து காட்டிக்கொடுத்து வாங்கும் வழக்கமும் காண்க.

கோடு உடை ஏனம் - கொம்புடைமை பன்றியினியல்பு. "ஏன முளைக்கொம் பவை பூண்டு" என்ற தேவாரம் காண்க. **மாடு உற** - அவ்வப்பக்கத்தேயிருக்க.

இன்று நாம் மறித்துப் போகைக்கு என்க. **மறித்து** - மீட்டும் வேட்டைக் காட்டுக்குத் திரும்பிப் போதலுக்கு.

போகை - போதல் - செல்லுதல். கை விகுதிபெற்று வந்த தொழிற் பெயர்.

நீட - அதிக காலம் ஆகும்படி.

நின்ற நாணன் - காடன் சொல்லியவை திண்ணனார் செவியிலேறவில்லை. அவரது காட்சிக்கு அவன் புலப்பட்டானுமல்லன். "முகத்தைநோக்கார்" (766) என்பது காண்க. ஆதலின் அவனுக்கு நாணன் விடைசொல்வானாயினான். 115

765. (வி - ரை) **கண்டு அணைத்துக் கொண்டு**-கண்டவுடனே தழுவிக்கொண்டு. கண்டார் - ஓடிச் சென்றார் - தழுவினார் (754) என்ற செயல்களை நேரிற்கண்டாராதலின் நாணன் இவ்வாறு தொடர்புபடக் கூறினான். **அணைத்துக் கொள்ளுதல்** - தழுவுதல். தழுவினார் (754), புல்லுவர் (761) என்றவை காண்க.

வங்கினைப்பற்றிப் போகா வல் உடும்பு என்ன - இது இவர்களுக்குள் உவமானமாய் வழங்கிய பழமொழியாம். வேடர்கள் பேச்சில் அவர்கள் வழக்குக் கேற்ற தன்மையில் உவமைகூறி யமைத்தது ஆசிரியரது பெருங்கவித்திறமையாம். உடும்பு எவ்விடமாயினும் பற்றினால் விடா இயல்புடையது. நேரான சமனிடமன்றி, வளைந்த வங்கு ஆயின் அவ்விடத்து அதன்பிடி மிகவலிதாய் விடாப்பிடியாயிருக்கும் என்பதாம். உடும்பு பிடித்தது; வங்கு அதற்குத் தன் வளைந்த அமைப்பு இயல்பினால் இடங்கொடுத்து விடாப்பிடிக்கு மேலும் உதவி செய்தது என்ற உவமானப்படி இங்குத் திண்ணனாரும் பிடித்தனர்; அதற்குத் தேவரும் தமது அருட்டிரு நோக்கம் செய்து தம்மை அவர் விடாது பற்றக்கொடுத்து உதவியருளினர் என்ற குறிப்பும் கண்டுகொள்க. "அந்த விடைமருதில் ஆனந்தத் தேனிருந்த, பொந்தைப் பரவி" என்று திருவாசகத்தில் இறைவனை முழையாகக்கூறியது காண்க. சொல்வோன் மரபு வழக்குப்படி உவமை கூறுந் திறத்தினைச் சிந்தாமணியில் ஓர் இடையன் வாக்கில் வைத்து "வெண்ணெய்போன் றூறினியள் மேம்பால்போற் றீஞ்சொல்லள், உண்ண வுருக்கிய வானெய் போன் மேனியள்" (480) எனக் கூறியதனையும் இங்குவைத்து ஒப்புநோக்குக.

வங்கு - வளைந்த உள்ளிடமுள்ள முழை. மரப்பொந்து என்றலுமாம். விடாது பற்றுதற்குரிய இயல்புடன் வங்கு நிற்க, உடும்புசென்று பற்றுதல்போலத் தன்னை உயிர்கள் அடைந்து பற்றுமாறு கருணையுடன் இறைவன்நிற்க உயிர்கள் அடைந்து பற்றுவர் என்ற குறிப்பும் காண்க. நாணனது வாக்கில் அவனையுமறியாது முன்னர் வந்த உண்மைப் பொலிவுடைய உபதேசமொழிகள்போல இவ்வுவமானமும் உண்மை உள்ளுறைப் பொலிவும் உயர்ந்த தன்மைநவிற்சிப் பொலிவும் பெற்று விளங்குதல் கண்டு களிக்க. **வல்உடும்பு** - **வலிமை** - இயல்பாலே அதன்பிடியின்வலிமை. **உடும்பேன்ன நீங்கான்** - உடும்பு பிடித்தபிடி விடாதது; இவனும் அவரைப்பற்றி விடாதவனானான். **உடும்பு என்ன** - உடும்பு நீங்காமைபோல. தொழில்பற்றிவந்த உவமம்.

இங்கும் - நீங்கி இங்குப் போந்துள்ளானே எனில் அவ்வாறு இங்குப்போந்ததும் என்றபடி. எச்சவும்மை. **தின்ன** - உண்ண. அவ்வேடர்களின் பேச்சுவழக்குப்படி **தின்ன** என்றது காண்க.

கோண்டேக - கொண்டு தேவரிடம் மீண்டுபோக. காடன் எண்ணியபடி வேட்டைக் காட்டுக்கு மறித்துப்போக வன்றி என்பது குறிப்பு.

விட்டான் - நீங்கினன். " பிறப்பினொடு மிறப்பினொடும் பிணங்குவர் விடுசீ " என்றபடி (சிவஞான சித்தியார் 12 - 2) விட்டார் - நீத்தார் - அறத்துறந்தார் என்க. **விடுசீ** (448) **விட்டான்** (485) என்ற இடங்களிலுரைத்தவையுங் காண்க.

நலப்பட்டான் தேவர்க்கு - உலகத் தொடர்பு விட்ட உயிர் இறைவனைப் பற்றுதல் உண்மை. பற்றுக்கோடின்றி உயிர்கள் நில்லா. அவை மலச்சார்பினைப்பற்றி நிற்பன. அச்சார்புவிட இறைசார்பினைப் பற்றும் என்பது ஞானசாத்திரமுடிபு. இக்கருத்துப் புலப்படக் குலத்தலைமைவிட்டான் - தேவர்க்கு நலப்பட்டான் என்று கூட்டியுரைத்த குறிப்பும் காண்க.

" தன்னுமங் கெட்டாள் தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன்றாளே '' என்ற தேவார முங்காண்க. 753-ல் உரைத்தவையும் பிறவும் நோக்குக. குலத்தலைமை முதலிய உலகச்சார்பாகிய அசத்தின்பாலும், இறைவனாகிய சத்தின்பாலுஞ் சார்ந்ததன் வண்ண மாய்நிற்குந் தன்மையுடைய உயிர் சதசத்து எனப்படும். இது அவ்விரண்டினிடமும் நிற்கும். **விட்டான் - தலைப்பட்டான்** என, உயிரின்நிலையைக் **குலத்தலைமைக்கும் தேவர்க்கும்** இடையில் வைத்த இயையும், இதுபற்றியே தேவர்க்கு நலப்பட்டான் என்னாது மாற்றியமைத்த குறிப்பும் உன்னுக. மேற்கூறிய தேவாரத்தினும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க. " இருதிறன் அறிவுள திரண்டலா ஆன்மா '' என்றது சிவஞான போதம் (7-ம் சூத்). ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர வைப்புமுறையும் இக்கருத்தே பற்றியதென்பது ஞானதேசிகர்பாற் றெளிக.

நாணன் இவ்வாறு மாற்றியுரைத்தது தாம் அரியதலைவனைப் பெற்றும் பெரு தொழிந்த ஆற்றாமைபற்றி. இஃதுலகியல் வழக்கிலுங் காணப்படும். இதனைவிடுதலும் அதனைத் தொடுதலும்ஆகிய தொடர்பின்விரைவும் குறிப்பதாம்.

நலப்படுதல் - மீளா ஆளாகுதல்.

தேவர் - நாணன்குறித்தது குடுமித்தேவரை. சிவபெருமான் ஒருவரே மெய்த் தேவர். பிறர் தேவர்எனப்படுதல் உபசாரமாத்திரையா மொழியும். அத்தேவர்களுக் கும் இவர் தேவராவார்.

" அத்தேவர் தேவ ரவர்தேவ ரென்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே
பற்றேது மில்லாதென் பற்றறநான் பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ ''

என்ற திருவாசகக் கருத்தை இங்கு இச்சரித நிகழ்ச்சியினும், சொல்லாற்றலினும் வைத் துக்காண்க. இத்தேவரைச் சிவகோசரியாரும் " தனிமுதலாம் பரனென்று '' (789) துதித்தலும், இவரே கயிலாயநாதர் என்பதும் காண்க.

தேவர்க்கின்னம்—என்பதும்பாடம். 116

766. "என்செய்தாய் திண்ணா! நீதான், என்னமால் கொண்டா? யெங்கள்
முன்பெரு முதலி யல்லை யோ ?"வென, முகத்தை நோக்கார்,
வன்பெரும் பன்றி தன்னை யெரியினில் வதக்கி மிக்க
வின்புறு தசைகள் வெவ்வே றம்பினி லீர்ந்து கொண்டு, ககஎ

767. கோலினிற் கோத்துக் காய்ச்சிக் கொழுந்தசை பதத்தில் வேவ
வாலிய சுவைமுன் காண்பான் வாயினி லதுக்கிப் பார்த்துச்
சாலவு மினிய வெல்லாஞ் சருகிலை யிணைத்த கல்லை
யேலவே கோலிக் கூட வதன்மிசை யிடுவா ரானார். ககஅ

766. (இ - ள்) வெளிப்படை. "திண்ணா ! என்னகாரியம் செய்தாய் ! நீதான் என்ன மயக்கம்கொண்டாய் ? நீ வேடர்களாகிய எங்களது முன்னைப் பெருமுதல்வனல்லையோ ?" என்று காடன்கேட்க, அவன் முகத்தையும் நோக்காதவராகி, வலிய பெரிய பன்றியினை நெருப்பில் இட்டு வதக்கி, மிக்க இன்பமுடைய தசைகளை வேறு வேறாக அம்பினால் ஈர்ந்துகொண்டு, கக௭

767. (இ - ள்) வெளிப்படை. கோலிற் கோத்துக்காய்ச்சி அந்தக்கொழுப்புடைய தசைகள் நல்ல பதத்தில்வேக, அவற்றின் இனியசுவையை முன்காண்பதற்காக வாயில் இட்டுப் பல்லினால் அதுக்கிச் சுவைபார்த்து, அவற்றில் மிக இனியவற்றையெல்லாம் முன்னரே இலைச்சருகுகளைச் சேர்த்த கல்லை தைத்து அதில் ஒன்றுசேர இடுவாராயினார். கக௮

766. (வி - ரை) **என் செய்தாய்** - என்ன விபரீதம் செய்துவிட்டாய் ! என்று ஆச்சரியக் குறிப்புப்படக் கூறியது.

என்னமால் கொண்டாய் - என்னவிதமான மயக்கத்தினுள் அகப்பட்டுக்கொண்டாய் ? **மால்கொள்ளுதல்** - மயக்கத்தினுட்படுதல். "தேவுமால் கொண்டா னிந்தத் திண்ணன்" (769) என்று இதனைத் தெய்வத்தாலாகிய மயக்கம் என்று அவர்கள்கொண்டது காண்க.

முதலி - முதல்வன் - தலைவன். எங்கள் முதல்வனல்லையோ என்றது "முன்னை நாளில் அரசுரிமையேற்றதால் எங்களைக் காப்பாற்றும் கடமை உன்மேல் உள்ளது. அதன்பொருட்டே இங்கு வேட்டைக்கு வந்தனை ; நீ இவ்வாறு கைவிட்டால் எங்களைக் காப்பவர்யார் ?" என்று அவருக்கு நினைவூட்டினால் அவர் மயக்கம்தீரும் என்று எண்ணினவனாகி இவ்வாறு அவரிடம் கூறினான்.

முகத்தை நோக்கார் - காடன்சொல்லிய சொற்கள் செவிக்குப் புலப்படாதது போலக் காடனும் அவர்கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை. ஆதலின் அவன் முகத்தைப் பார்க்கவில்லை. இந்நிலையின் இயல்பைச் சண்டீசநாயனார்புராணம் 49, 50 ம் திருப்பாட்டுக்களில் விரிவாய்க் காணலாம். ஆனால், காதல்கொண்ட அத்தேவரைப்பற்றிய செயல்கள் காட்சிப்படும் ; சொற்களும் செவிப்புலப்படும் என்க. 758-ல் உரைத்தவைகாண்க.

பன்றி - தாம் சுரிகையால் துணித்து அங்குக் கொண்டுவரச்செய்து நீழலிலிட்ட அப்பன்றி.

வதக்கி - இது இறைச்சியை உணவாகச் செய்தலில் முதற்செயல். **வதக்குதல்** மென்மைபெறத் தீயின்கண் வேகவைத்தல்.

மிக்க இன்புறு தசைகள் - அப்பன்றியின் இறைச்சியில் மிகச்சுவையும் இன்பமும்தரும் தசைப்பகுதிகள். **அம்பினால் வெவ்வேறு ஈர்ந்து** - அவ்வினிய பகுதிகள் அதனுடலில் வெவ்வேறு பாகங்களில் உள்ளனவாதலின் அப்பாகங்களைத் தனித்தனி அம்பினால் அரிந்து பிரித்து எடுத்து. **கொண்டு** - வேறாக எடுத்துக்கொண்டு. வேறு பிரித்துக்கொள்ளுதல் இறைச்சியைச் சித்தஞ் செய்தலில் இரண்டாவது செயல். 117

767. (வி - ரை) **கோலினிற் கோத்துக் காய்ச்சி** - இறைச்சியை உணவாக்குவதில் மூன்றாஞ்செய்கை. வனவேடர்கள் முதலிய பழங்காலமக்கள் இறைச்சி சமைத்தற்கு இக்கால நாகரிகமக்கள் கைக்கொள்ளும் கரண்டி - முள் - கோல் - சட்டி முதலிய உபகரணங்களின்றிச் சமைத்து உண்டவகை காண்க. மரக்கடைகோல் நெருப்பைக் கண்டு தந்தது. காய்ந்த கட்டைகள் நெருப்பைவளர்த்தன. அம்பு தசையை வேறரிந்தது. வேறொருகோல் இறைச்சியைக்கோத்து அனலிற்காய்ச்ச உதவிற்று. சருகிலைக் கல்லையே கொள்கலமாயிற்று என்க. இவை 793 - 794-ம் திருப்பாட்டுக்களில் விரித்துக் காட்டப்பட்டது,

கோத்துக் காய்ச்சுதல் - ஒரு கோலில் இறைச்சியின் பகுதிகளைக் கோத்துக் கோலினைப் பற்றியவாறே அவற்றைத் தீயில் மேலேகாட்டிச் சூடேறப்பண்ணுதல். அதனை இட்டுக் காய்ச்சுதற்குரிய பாத்திரமின்மையானும் கோலிற் கோத்துத் தீயின் உயரப்பிடித்துக் காய்ச்சுவர். "நெடுங் கோல்கோத்துக் கனலின்கண் உறக்காய்ச்சி" (795) என்றதுங் காண்க. முதலில் வதக்குதல் அதன் உடல்முழுதும் ஒரு பாகமாக வெந்து பக்குவப்பட அதன் இனிய பகுதிகள் இலகுவில் அரிந்தெடுக்க உதவியாதற் பொருட்டு. இங்கு மறுமுறை காய்ச்சுதல் அவை செம்மையாய் வெந்து உணவாக அமைதற் பொருட்டு.

கொழுந் தசை - கொழுவியதசை. கொழுப்பு என்ற நெய்ப்பசையுள்ள மாமிசப் பகுதி.

பதத்தில் வேவ - நெருப்பின்மேல் காட்டியதனால் தசையினின்று கொழுப்பாகிய நெய் மேல்வந்து தீயில் விழாது வடிய அந்நெய் முழுதினாலும் அத்தசை பதம்பட வேவச்செய்து. **பதமாவது** - அதிகமாய்க் காய்ச்சின் தசை கருகியும், சுருங்கக் காய்ச்சின் செம்மையாய் வேகாமலும் போய் உணவுக்குப் பயன்படாது. ஆதலின் இவ்விரண்டுமில்லாத நேரான பக்குவம். **வாலிய** - இனிய.

அதுக்கிப் பார்த்து - சிறிதுமென்று சுவைபார்த்து.

சாலவும் இனிய எல்லாம் - முன்பாட்டில் இன்புறு தசைகள் வெவ்வேறு கொண்டு என்றது கையினிற்றெரிந்த அளவுக்கு இனிய பகுதிகள். இங்கு **இனிய** என்றவை அவற்றுள்ளேயும் தீயிற் சமைக்கப்பட்டபின் வாயினாற் சுவைத்தறிந்தவற்றில் மிகவும் இனிய பகுதிகள். எனவே, இனியவற்றுள் இனியவாகிய தசைப்பகுதிகள் என்றபடி. **ஏலவே இலைச்சருகு இணைத்த கல்லை கோலி** என்க.

ஏலவே - அதற்குப் பொருந்த. **பொருந்தமாவது** - கல்லை இணைக்கும் பொருத்தமும், பன்றியிறைச்சி இடுதற்குரிய பொருத்தமும், கொண்டுபோதற்குரிய பொருத்தமும் பிறவுமாம். **இலைச்சருகு** - வாடிய இலை. இங்குத் தேக்கிலையால் இணைத்தனர் என்றறியப்படும் (793). இவை கல்லையிணைத்தற்குப் பொருந்தச் செய்து. **கோலி** - கல்லையினையும் தாமே கோலினார், பணியாளரிருவர் இருந்தமை யுணராராதலின் என்க. **கல்லை** - உணவு வைக்கும் கொள்கலம். எச்சில் செய்யப்பட்டு எறியப்பட்ட இலையை எச்சிற்கல்லை என்னும் வழக்குங்காண்க.

கூட - மேன்மேல் சுவைபார்த்த பகுதிகள் ஒவ்வொன்றாகச் சேர்ந்து கூட. **அதன் மிசை** - கல்லையினிடத்து.

கோலிக் கூட்டி - என்பதும் பாடம். 118

768\. மருங்குநின் றவர்கள் பின்னு மயன்மிக முதிர்ந்தா ; னென்னே !
யரும்பெற லிறைச்சி காய்ச்சி யதுக்கிவே றுமிழா நின்றான் ;
பெரும்பசி யுடைய னேனும் பேச்சில ; னமக்கும் பேறு
தரும்பரி சுணரான் ; மற்றைத் தசைபுறத் தெறியா நின்றான் ; கககூ

769\. "தேவுமால் கொண்டா னிந்தத் திண்ணன் ;மற் றிதனைத் தீர்க்க
லாவதொன் றறியோந் ; தேவ ராட்டியை நாக னோடு
மேவிநாங் கொணர்ந்து தீர்க்க வேண்டுமவ் வேட்டைக் காட்டி
லேவலாட் களையுங் கொண்டு போது "மென் றெண்ணிப் போனார்.

768\. (இ - ள்) வெளிப்படை. பக்கத்தில் நின்றவர்களாகிய நாணனும் காடனும் "மேலும் மிக மயக்கம் முதிர்ந்தவனாயினன் ; என்னே ! அரியதாய்ப் பெற்ற இப் புன்றியிறைச்சியைக் காய்ச்சி அதுக்கிப் புறம்பு வேறே உமிழ்கின்றான் ; தான் பெரும்

பசியை உடையவனேயாயினும் (உண்ணும்) பேச்சில்லான் ; பெற்ற இதனை எங்களுக்கும் கொடுக்கும் பரிசுணராதவனானன் ; ஏனை இறைச்சியைப் புறத்து எறிகின்றான்."

769. (இ - ள்) வெளிப்படை. "இந்தத் திண்ணன் தெய்வ மயக்கம் கொண்டான்; இதனைத் தீர்க்கும் வழியொன்றினையும் நாம் அறியோம் ; நாம் ஊருக்குப் போய்த் தேவராட்டியை நாகனோடு கொண்டுவந்து இதனைத் தீர்க்க வேண்டும் ; அந்த வேட்டைக்காட்டில் நின்ற ஏனைய ஏவலாட்களையும் கூட்டிக்கொண்டு ஊர்க்குப்போவோம்" என்று எண்ணிப் போயினர். கஉ0

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

768. (வி - ரை) **மருங்கு நின்றவர்கள்** - காடன் - நாணன் எனுமிருவரே. வேறு வேடர்கள் அங்கில்லை. வேறு வேடர்களுமிருந்தனர் என்று கொண்டுரைப்பாருமுண்டு.

பின்னும் - மேலும். **மிகமுதிர்ந்தான்** - மிக அதிகமாகக் கொண்டான். முதிர்ந்த மயல் கொண்டான் என்பதாம். மயலின் முதிர்ச்சி அதனைக் கொண்டார்மேல் ஏற்றப்பட்டது. மயக்கம் மேன்மேலும் முதிர்ந்து பெருகிவிட்டது என்க. பெருகியதென்றற்கு அடையாளமாகத் தாங் கண்டவற்றைப் பின்வருமாறு குறிக்கின்றார்கள். உமிழாநின்றான் - பேச்சிலன் - பரிசுணரான் - எறியா நின்றான் - ஆதலின் மயல்மிக முதிர்ந்தான் என்றதாம். **என்னே** - மயலின் விளைவுதான் என்ன ஆச்சரியம்.

அரும்பெறல் இறைச்சி - காட்டுப்பன்றி யிறைச்சியை இவர்கள் மிகமேலாக மதித்திருந்தார்கள் என்பது. மிக முயன்று - வருத்தப்பட்டுப்பெற்ற என்றலுமாம். 741-ல் இதனைப்பெற்ற அருமையை இவர்கள் வியந்து பாராட்டியது காண்க.

அதுக்குதல் - பல்லினிடை வைத்துச் சிறிது மெல்லுதல். **வேறு** - தனியாக. **உமிழாநின்றன்** - **எறியாநின்றன்** - ஆநின்று என்ற நிகழ்கால இடைநிலைகள் பலமுறை உமிழ்தலையும் எறிதலையும் செய்கின்றதனைக் குறித்தன. சில தசைகளை உமிழ்ந்தும், வேறு சிலவற்றை எறிந்தும் என்க.

கல்லையில் இட்டவற்றை இவர்கள் உமிழ்தல் என்றும், புறத்துத் துப்பிய ஏனையவற்றை எறிதல்என்றும் கொண்டனர். அவர் உட்கொள்ளாதநிலையில் இரண்டும்ஒத்தனவாயினும்,கல்லையில் இட்டவையும் தின்றதவையாயினும்,அவற்றை வேறு ஒரு பயன்கருதியதுபோல அவ்வாறு செய்கின்றார் என்றறிந்தமையால் இங்ஙனம் பிரித்துக் கூறினார்கள். இன்புறு தசைகளை மட்டும் அம்பில் ஈர்ந்துகொண்டு பிறவற்றைக் கழித்தனர். அவற்றுள்ளும் சுவைத்தவற்றில் சாலவும் இனியவல்லாதவற்றைப் புறத்துக் கழித்து உமிழ்ந்தனர். இவ்விரண்டினையும் **மற்றைத் தசை - எறியா நின்றன்** - என்றனர்.

பெரும்பசி யுடையன் - தமது பசியின் அளவுகொண்டு அவர் பசியினையும் அனுமானத்தால் அறிந்தனர். அவர் தம்மையும் மறந்து பசி முதலியவற்றையும் மறந்த நிலையுற்றதனை இவர்கள் அறிந்திலர்.

பேச்சிலன் - பசியை மாற்றிக்கொள்ளும் செயல் சிறிதுமிலர். நம்முடன் ஒரு பேச்சுமற்றனர் என்றலுமாம்.

பேறு - பெற்ற இறைச்சி. உண்மையில் அவர்பெற்ற **கடவுட்பேறு** இவர்கட்குந் தரும்வகையிலில்லை என்ற குறிப்பும் காணத்தக்கது. 119

769. (வி - ரை) **தேவுமால்** - கடவுட்பித்து. கடவுளைப்பற்றிய பித்து. கடவுளால் மேல்கொள்ளப்பட்ட பித்து என்றலுமாம். இதனை **மருள், ஆவேசம்** முதலிய பெயர்களாற் கூறுவர்.

தீர்க்கல் ஆவது ஒன்று - தீர்த்தற்கு ஆகும்வழி ஒன்றனையும். **தீர்த்தற்கு** - என நான்கனுருபும், **ஒன்றும்** என்ன முற்றும்மையும் விரித்துரைக்க.

நாம் மேவி நாகனோடு தேவராட்டியைக் கொணர்ந்து என மாற்றுக. **மேவி** - உடுப்பூர்க்குச் சென்று, இந்தத் தேவுமால் தீர்த்தற்குரியவள் அவளே

என்றெண்ணிய சிறப்புப்பற்றித் தேவராட்டியை முன்வைத்தனர். நோய் கண்ட போது அதனைப் போக்கற்குரிய மருந்துவனது பெயர் முதலில் நினைவுக்கு வருதல்போல அவளது நினைவே இவர்கள் மனத்தில் முதலில் நிகழ்ந்தது. மால் தீர்த்தற்கன்றாயினும் தன் மகன் நிலையறிந்து ஆவன பிற பலவும் செய்தற்பொருட்டுத் தேவராட்டியை அடுத்து நினைவு வரத்தக்கவனும், இந்நிலையினால் முதலாகப் பந்தப்பட்டவனும் தந்தை நாகனே யாதலின் **நாகனோடு** என்று அவனை அடுத்துவைத்து, இவ்விருவரும் ஒன்றுபோல இங்கு உடன்வரத்தக்கார் என்று குறிக்க உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் ஒடு என்ற மூன்றனுருபு புணர்த்திக் கூறினார். ஒடு விகுதியை நாகன் பாற் சார்த்திக் கூறியது சிறப்புநோக்கி. **தீர்க்கவேண்டும்** - இதனை - (தேவுமாலினை) - எனச் செயப்படுபொருள் வருவிக்க.

அவ்வேட்டைக்கான் - அந்தக்காடு. நாம் அதிகாலையிற் போந்து வேட்டையாடிப் பல காதங்கள் பிரிந்துவந்த அந்த என்று இடத்தாற் சேய்மை குறிக்க அ என்ற சேய்மைச் சுட்டாற் கூறினார்.

ஏவல் ஆட்கள் - வார் வலைகொண்டு காடுசூழ்ந்தும், வேவுபார்த்தும், இயங்கள் முழக்கியும், வேட்டையாடியும், பிறவாறும் தலைவன் ஏவலில் நின்று பணிசெய்த வேடர். இவர்கள் மீளி வேடர் - (717), மள்ளர் (718), வெற்பர் (719), வேடர் (720), வேடு (721), வேடர்சேனை (722,) ஒற்றர் (723), முதலிய பெயர்களால் முன்னர்க் கூறப்பட்டனர்.

போதும் - உடுப்பூர்க்குப் போவோம்; **என்றுஎண்ணி** - என்றிவ்வாறு அவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் பேசித் துணிந்து. 120

770. கானவர் போன தோரார், கடிதினிற் கல்லை யின்க
ணூனமு தமைத்துக் கொண்டு, மஞ்சன மாட்ட வுன்னி
மாநதி நன்னீர் தூய வாயினிற் கொண்டு, கொய்த
தூநறும் பள்ளித் தாமங் குஞ்சிமேற் றுதையக் கொண்டார், கஉக

771. தனுவொரு கையில் வெய்ய சரத்துடன் றாங்கிக் கல்லைப்
புனிதமெல் லிறைச்சி நல்ல போனக மொருகை யேந்தி
யினியவெம் பிரானார் சாலப் பசிப்பரென் றிரங்கி யேங்கி
நனிவிரைந் திறைவர் வெற்பை நண்ணினார் திண்ண னார்தாம். கஉஉ

770. (இ - ள்) வெளிப்படை. திண்ணனார்தாம், வேடர்களிருவரும் போனதை உணராதவராய், விரைவிலே கல்லையில் ஊனமுதைத் திருந்த அமைத்துக்கொண்டு, தேவரைத் திருமஞ்சனம் ஆட்ட எண்ணித், தமது தூய வாயினிடத்துப் பெரிய நதியின் நல்ல நீரைக்கொண்டு, பறித்தனவாகிய தூய நறிய திருப்பள்ளித்தாமங்களைத் தமது (தூய) தலைமயிரினிடத்தில் நிறையக் கொண்டவராய், கஉக

771. (இ - ள்) வெளிப்படை. வெவ்விய அம்பினோடு வில்லை ஒரு கையில் தாங்கிக் கல்லையினிடத்து இட்ட தூய மெல்லிய இறைச்சியாகிய நல்ல திருவமுதினை ஒரு கையில் ஏந்தி "இனியவராகிய எமது பெருமானார் மிகவும் பசித்திருப்பார்" என்று இரங்கி, ஏங்கி, மிக விரைந்து, இறைவரது மலையினைச் சேர்ந்தனர். கஉஉ

இவ்விருபாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிவு கொண்டன.

770. (வி - ரை) **ஓரார்**-உணராதவராய். முற்றெச்சம். உணராமைக்குக் காரணம் முன்னர் முகத்தை நோக்கார் (761) என்ற விடத்தும், பிறண்டும் உரைக்கப்பட்டது.

கல்லையில் அமுதமைத்துக் கொண்டு, வாயினில் மஞ்சனநீர்கொண்டு, குஞ்சிமேற் பள்ளித்தாமந் தொண்டு என, நீராட்டல் - பூச்சூட்டல் - அமுதூட்டல் என்று

தாம் கடைப்பிடித்த மூன்றற்கும் உரிய திருச்சாதனங்களைத் தேடிக் கொண்டதனை இப்பாட்டாலும், இவற்றை ஏந்திக்கொண்டு மலைமேற் சென்றதனை வரும் பாட்டாலும் கூறினாராதலின் இவையிரண்டும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுபடப் பொருள் கொள்ளப் பட்டன. 559 - 560 - பாட்டுக்களிலும் இது போன்ற அமைப்புக் காண்க.

திண்ணனார் தாம் - ஓரார் - (ஆகி) கொண்டு - கொண்டு - கொண்டார் (ஆகித்) தாங்கி - ஏந்தி - இரங்கி - ஏங்கி - விரைந்து - வெற்பை நண்ணினார் என இவை இரண்டு பாட்டுக்களையும் கூட்டி முடித்துக் கொள்க.

கடிதினில் - தாமதப்படாமல் - விரைந்து. தேவருக்குப் பசி மிக முடுகுமென்ற கவலையினால் எல்லாம் விரைவில் முடித்த கருத்துக் குறித்தது. இதனைப் பசிப்பார் என்று இரங்கி ஏங்கி என வரும்பாட்டில் குறித்ததும், அதுபற்றியே **நனி விரைந்து நண்ணினார்** என்றதும் காண்க.

ஊன் - அமுது - ஊனாகிய அமுது. பண்புத் தொகை. இதனைப் பெரிய அளவிற் குக் கொண்டனர் என்பது "குவப்பெருந் தடக்கை வேடன் கொடுஞ்சிலை யிறைச்சிப் பாரம்" (திருச்சாய்க்காடு 8) என்ற திருநேரிசையா லறியப்படும்.

அமைத்துக்கொண்டு - சாலவு மினியவற்றை ஒவ்வோர் பகுதியாகச் சுவை பார்த்து உமிழ்ந்தவற்றை ஒன்றுகூட்டி ஏந்திச்செல்வதற்குரியபடி அமைத்து.

மஞ்சனம் ஆட்ட - நீராட்ட. நதி பெருமையினையும், அதன் நீர் நன்மையினை யும், அதனைக் கொள்ளும் கொள்கலம் தூய்மையினையும் உடையன என்பார், **மாநதி - நன்னீர் - தூயவாய்** என்ற அடைமொழிகளாற் சாற்றினார். இவை திருமஞ்சன நீர் அமைக்கும் விதிகளைக் குறித்தவாறும். "குளிர்ந்தநீர்" (758) என்றவிடத்துரைத்தவை காண்க. "வாய்கலச மாகவழி பாடுசெயும் வேடன்" என்ற ஆளுடைபிள்ளையாரது இத்தலத் தேவாரமுங் காண்க. "தூயவாய்க்கலசமாட்ட" என்பது திருநேரிசை.

தூநறும் பள்ளித்தாமம்-தூய்மை-இவராற் கொய்யப்பெற்றமையாலும், **நறுமை**-புதுமலர்களானதாலும் பெறப்பட்டன. "புதுமலர்க்காவில்" (763) என்றது காண்க. இவ் விரண்டு அடைமொழிகளால் பள்ளித்தாமத்தின் இலக்கணங் குறித்தபடியாம். இதனை ஆகமங்களினும், புட்பவிதி முதலிய நூல்களிலும் காண்க. எறிபத்தநாயனார்புராணத்து உரைத்தவையும், முருகநாயனார் புராணத்து உரைப்பவையுங் காண்க.

குஞ்சிமேல் துதைய - குஞ்சி - தலைமயிர். தலைமயிரைப் பூக்கூடையாகக்கொண்டு அதனுள் நெருங்கப் பள்ளித்தாமங்களை அமைத்துக்கொண்டனர். இடச்சுருக்கம் நோக் கித் **துதையக்கொண்டனர்** என்க. தூய என்றதனைக் குஞ்சியுடனும் சேர்த்துக.

கொண்டார் - கொண்டாராகி. முற்றெச்சம். கொண்டு-கொண்டு - கொண்டாராய் என எறிபத்தர்புராணம் 560-ம் பாட்டினும் இவ்வாறே கூறியதும் காண்க. இவ்வாறு தனித்தனி பிரித்து ஒரே சொல்லால் முடிபுகட்டிக் கூறுதல் அந்தச் செயல்கள் ஒவ் வொன்றையும் பிரித்துக் காட்டிக் கற்போர் மனத்தை அவற்றிற் புகுத்தற்பொருட்டும், அவையாவும் ஒன்றுபோலவே சிவபூசைக்குரியவை என அறிவுறுத்தற் பொருட்டுமாம்.

771. (வி - ரை) ஒரு கையில் **வெய்ய சரத்துடன் தனுதாங்கி** என மாற்றுக.

கல்லை போனகம் ஏந்தி - அவர் ஏந்தியது கல்லையினை. இறைச்சிப் போனகம் அதனுள் நின்றது. போனகக் கல்லை ஏந்தி என்னாது **கல்லைப் போனகம் ஏந்தி** என் றார், போனகத்திற்குக் கொள்கலமாகியமட்டில் கல்லை நிற்றலின் அதனை ஏந்துதல் அவர் கருத்தன்று ; போனகம் நிவேதிக்கும் உணவாதலின் அதனை ஏந்துதலே அவர் கருதியதென்று குறிக்கும்பொருட்டென்பதாம். **மெல் இறைச்சி** - சுவைகாணத் தாம் வாயினில் மென்ற - அதுக்கிப் பார்த்த - இறைச்சி என்றகுறிப்புமாம்.

இனிய...என்று - இது அவர் மனத்தில் எண்ணியது. உள்ள நிகழ்ச்சி.

இரங்கி - ஏங்கி - இவை அவர் மனநிலை. தேவர்பசிக்கு அவர் இரங்கினார். **இரங் குதல்** - பரிவுகொள்ளுதல். "பால் நினைந்தூட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து" என்ற

திருவாசகமும், " கன்றகல் புனிற்று " (791) என்றதுங்காண்க. **ஏங்குதல்** - இதுவரை தாழ்க்க நேர்ந்ததே ! முன்பே பசிதீர்க்க என்றால் இயலவில்லையே ! என்ற ஏக்கம்.

நனி - விரைந்து . மிகவிரைவாக. பசிதீர்க்கும் ஆவலால் மிகவிரைந்தனர்.

நண்ணினார் திண்ணனார்தாம் - செய்வினை முற்றிய விரைவுகுறிக்கப் பயனிலையை முன்னுரைத்தனர்.

நீர்சுமந்து, திருப்பள்ளித்தாமங் கொண்டு, ஊனமுது ஏந்தி விரைதல் மெய்யினாலும், பசிப்பார்என்று இரங்கி ஏங்குதல் மனத்தினாலும் நிகழ்ந்தன. திருவாயிற் றிருமஞ்சனநீர் நிறையக்கொண்டதனால் வாக்கினாற் பணிசெய்ய இயலாமையின் இவ்விரண்டுமே கூறினார். இறைவனுக்குத் திருப்பணிசெய்தலில் வேண்டப்பட்டு விதித்த மன மொழி மெய்களின் ஒருமைப்பாடும் ஆர்வமும் குறித்ததுகாண்க. 122

772. இளைத்தனர் நாய னாரென் றீண்டச்சென் றெய்தி, வெற்பின்
முளைத்தெழு முதலைக் கண்டு, முடிமிசை மலரைக் காலில்
வளைத்தபோற் செருப்பான் மாற்றி, வாயின்மஞ் சனநீர் தன்னை
விளைத்தவன் புமிழ்வார் போல விமலனார் முடிமேல் விட்டார். கஉ௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. தமது தலைவராகிய தேவர் இளைத்தனர் என்று, வேகமாய்ப்போய், மலையில் முளைத்தெழுந்த முதல்வராகிய அவரைக் கண்டு, அவரது திருமுடிமேல் இருந்த மலர்களைத் தமது காலில்தரித்த அழகிய செருப்பினாலே மாற்றித், திருவாயிலிருந்த திருமஞ்சனநீரை விளைந்த அன்பினை உமிழ்வார்போல விமலனாரது திருமுடியின்மேல் விட்டனர்.

(வி - ரை) **இளைத்தனர்** - பசியால் மேனியிளைக்கும் இயல்புபற்றி இவ்வாறு எண்ணினார். **இளைத்தல்** - காரணங்கள் சத்திகுறைதல். களைத்தல் என்றலுமாம். தேவரது இளைப்பே இவர்மனத்தின் முன் நின்றபடியால் பின்வரும் பயனிலையாகிய இளைத்தனர் என்றதனை முன்வைத்துக் கூறினார்.

நாயனார் - 759 பார்க்க. **என்று** - என்றுஎண்ணிக் கவலைகொண்டு. முன்பாட்டிற் **சாலப்பசிப்பர்** என்ற கவலை தொடர்ந்து நின்றதென்பது.

ஈண்ட - விரைவுகுறித்தது. "ஈண்டநீ வருவாயோலம்" (432) என்றதுகாண்க.

கண்டு - இதுவரை பிரிந்திருந்தமையால் திரும்பிச் சென்றவுடன் மிக்க ஆர்வத்தோடும் கண்டு என்க-

முடிமிசை.........மாற்றி - நாட்பூசையின் தொடக்கம் முன்னைப் பூசையின் நின்மாலியங் களைதலாதலின், முதலில் நாதனார் முடிமேலிருந்த மலர்களைச் செருப்புக் காலால் மாற்றினார். பழம்பூக் களைதலினை நாணன் சொன்னவனல்ல னாயினும் பழய பூக்களைக் களைந்தா லல்லது நீர் வார்த்தற்கும் புதிய பூச்சாத்துதற்கும் இயைபில்லை என்றறிந்து திண்ணனார் இதனைச் செய்தனர். முன்பிறப்பிற் பூசனை செய்த வாசனை பற்றி இவ்வாறு செய்தார் என்றலுமாம். பழம்பூக் களைந்தபின் அபிடேகஞ் செய்தல்வேண்டுமாதலின் வாயின் மஞ்சனநீர்தன்னை இறைவன் திருமேனியில் விட்டனர். கைகளில் வில்லும் இறைச்சியுமேந்துதலாற் காலால் மாற்றினார்.

முளைத்தெழுமுதல் - தானாய் முளைத்து எழுந்த முதல்வர் ; சுயம்பு மூர்த்தி. மலையிசை யெழுந்து (745) என்றதும், மலையெழு கொழுந்தாயுள்ள (654) என்றதும் காண்க. **முதல்** - முழுமுதல்வர் - ஏகநாயகர் - எல்லார்க்கும் முன்னவர்.

காலில் வளைத்த போற் செருப்பு - காலின்கண் வளைந்து சூழ்ந்த அழகிய செருப்பு. நீடு செருப்பு விருப்பு வாய்ப்ப (711) என்றவிடத் துரைத்தவை காண்க.

" பொன்னார் திருவடி " என்புழிப்போல **பொன்** என்று அருமைபடக்கூறிய திறமும் உணர்க.

நீர் தன்னை - முடிமேல் விட்டார் - என்று முடிக்க. நீர் விடுதல் என்பது வழக்கு. "...தொழிற்,பூசனை தன்னைப் புக்கொரு காலில், தொடுசெருப் படியால் நீக்கி வாயில், இடுபுனன் மேனியி லாட்டித் தன்றலை, தங்கிய துவர்ப்பூ வேற்றி யிறைச்சியிற், பெரிதும் போனகம் படைத்துப் பிரானைக், கண்டுகண் டுள்ளங் கசிந்து காதலில், கொண்டதோர் கூத்துமுன் னாடிக் குரைகழல், அன்பொடு மிறுக விறைஞ்சி யாரு, அன்பொடு கானக மடையும்", என நக்கீரர் (திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம் 57 - 66) கூறும் முறையினையுங்காண்க.

விளைத்த அன்பு - விளைந்த என்பது எதுகை நோக்கி **விளைத்த** என விகாரமாயிற்று. முன்பு செய்தவங் காரணமாக இப்போது தானே விளைந்த. **அன்பு** - இவர்க்கு முன்னைப் பிறவியினின்றும் உடன்வந்த குணவிசேடமாம் என்பது 675-ல் உரைத்தவற்றாலும் உணர்க.

அன்பு உமிழ்வார் போல - வாய் கலசமாகக் கொண்டுவந்த நீரினால் நீராட்டுவித்தல் தம்முள்ளே விளைந்த அன்பினை உமிழ்ந்ததுபோல இருந்தது என்பதாம். அன்பு காரணமாக நிகழ்ந்த செயலுக்கு அன்பினையே உவமித்தது இதற்கு உவமை பிறிதின்மையும் தோன்றக் கூறியபடியாம். வாயின் மஞ்சனநீரை முடிமேல் விட்டது அன்பினை உமிழ்ந்தது போன்றது என்றமையின் தற்குறிப்பேற்ற உவமையின் பாற்படும். "பொருவில் அன்பு உருவமானார் (753) என்றபடி இவர் முழுதும் அன்பே உருவமாக ஆயினவாதலின், அன்புருவத்தில் அன்பினையன்றி வேறொன்றும் விளையாமையால் அவ்வாறு உள்ளே விளைந்த அன்பினையே மேல்வழியுமாறு உமிழ்ந்தார் என்பது கருத்து. 460 - 752 திருப்பாட்டுக்களின் கீழ் உரைத்தவையுங் காண்க.

*"பூட்டு கார்முகந் தன்னொடுந் தோன்றிய புயல்வா, யூட்டு தண்புன னந்தியங் கிரிமிசை யுகுத்தல், வேட்டு வக்குலத் திண்ணனார் மஞ்சனம் விமலற், காட்டு கின்றதோர் தனிச்செயல் போன்றுள தன்றே" என்ற கந்தபுராணத் திருப்பாட்டில் (ஆற்றுப்படலம் - 6) இக்கருத்தை உவமை முகத்தால் வைத்துப் பாராட்டியிருத்தலும் இங்குவைத்துக் காண்க.

விமலனார் - நின்மலராதலின் அவரை மஞ்சன மாட்டித் தூய்மைப் படுத்துதல் வேண்டப்படுவதன்று. அன்பினில் ஆடுதலையே அவர் விரும்புவாராதலின் இங்கு இவரது திருவாய்நீர் மஞ்சனத்தை விரும்பி ஏற்றனர் என்ற கருத்துப் புலப்பட இங்கு இப்பெயராற் கூறினார். 806 பார்க்க. இத்தன்மையினைப் பின்னர் 818ல் "**விமலனார்**" என்று திண்ணனார் திருவாக்காற் குறிப்பதும் காண்க. அவர் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கியவர்; திண்ணனார் பொருவில் அன்பு உருவமாயினவர். ஆதலின் இவரது வாய்நீரால் அவரது தூய்மை அநுசிதப்படவில்லை என்பதும் குறிப்பு. "யாவையும் சூனியஞ் சத்தெதிராதலின்" என்றபடி, சத்தின்முன் அசத்து விளக்குமுறாது. இங்கு இந்த அன்பாகிய சத்து விளக்கிட உணராத விடத்துச் சிவகோசரியார் இச்செயல்களை அநுசிதமென்றனர். பின்னர் இறைவனார் "அவனுடைய வடிவெல்லா நம்பக்கலன்பு" (186), "அவனுடைய செயலெல்லா நமக்கினியவாம்" என்று காட்டவே (807), இவை தூயனவாகிய பரிசெல்லாங் காண்கின்றார்.

---

*இத்திருப்பாட்டில் கரிய பெரிய மேகம் இந்திர வில் ஏந்தியதும்,மேகமாகிய வாயினில் நீரினைக் கொண்டதும், அதனையே நந்திமலைமேல் உகுத்ததும் திண்ணனாருக்கு மெய்யும் உருவும் வினையும் பயனும் பற்றிய முற்றுவமமாக அமைந்திருத்தல் காண்க. **நந்தி** என்பது இறைவனது பெயராயினமையின் அதுவும் முற்றுவமத்திற்கு அங்கமாய்ப் பொருந்தி அழகுசெய்து நின்றது. **விளைந்த அன்பு உமிழ்வார்போல** என்றதனைத் தனக்குவமை யில்லாத **தனிச் செயல்** என்றார். கருவரை காளமேக மேந்தியதென்ன (664) என்ற விடத்துத் திண்ணனார்க்குக் காளமேகத்தை உவமை கூறிய கருத்தினைத் தொடர்ந்த விரிவுரை போல இப்பாட்டு விளங்குகின்றதும் காண்க.

விட்டார் - உமிழ்ந்தார் - மஞ்சனமாக வார்த்தார். மஞ்சன மாட்ட எண்ணி நதியின் நீரினை வாயினில் கொண்டார் (770) என உரைத்தபடி, இவர் இந்நீரினைக் கொண்டு அபிடேகம் செய்வதாகப் பாவித்தார். இங்கு **விட்டார்** என்பது பாவனாபிடேகம் என ஆகமங்களில் விதித்தபடிக்குள்ளதொரு வழிபாட்டுச் செயல் என்க. ஒரு வாயின் அளவுமட்டிற் கொண்ட நீர் இறைவனது திருமேனி முழுதும் ஆட்டுதற்குச் சிறிதும் போதாமையால் இங்குத் திண்ணனார் அந்த நீரினால் இறைவன் திருமேனி முழுதும் நீராடி யமைந்தனராகப் பாவித்துக்கொண்டனர் என்பது கொள்ளத்தக்கது. இறைவனும் அந்தப் பாவனையினுள்ளே நின்று அமர்ந்துகொண்டு பாவனைப்பயனை அருளினர் என்க. "பாவிப்பார் மனம் பாவிக் கொண்டானை" என்பது தேவாரம். சண்டீச நாயனார் ஆட்டிய பாலாகிய திருமஞ்சனத்தை வெண்மண லிலிங்கத் திருமேனியினுள்ளிருந்து, "அன்ப ரன்பின் பாலுளதாய், மூள வமர்ந்த நயப்பாடு முதிர்ந்த பற்று முற்றச்சூழ், கோள மதனி னுண்ணிறைந்து குறித்த பூசை கொண்" டருளியதும் இங்கு உன்னுக. திண்ணனார் என்ற எழுவாய் மேற்பாட்டினின்றும் வருவிக்க. 123

773. தலைமிசைச் சுமந்த பள்ளித் தாமத்தைத் தடங்கா ளத்தி
மலைமிசைத் தம்பி ரானார் முடிமிசை வணங்கிச் சாத்திச்,
சிலைமிசைப் பொலிந்த செங்கைத் திண்ணனார் சேர்த்த கல்லை
யிலைமிசைப் படைத்த வூனின் றிருவமு தெதிரே வைத்து, ௧௨௪

774. "கொழுவிய தசைக ளெல்லாங் கோலினிற் றெரிந்து கோத்,தங்
கழலுறு பதத்திற் காய்ச்சிப், பல்லினா லதுக்கி, நாவிற்
பழகிய வினிமை பார்த்துப், படைத்தவிவ் விறைச்சி, சால
அழகிது ; நாய னீரே ! யமுதுசெய் தருளும்" என்றார். ௧௨௫

773. (இ - ள்) வெளிப்படை. வில்லின்மேல்விளங்கிய செம்மையாகிய கையினையுடைய திண்ணனார் தமது தலையின்மேற் குடுமியிற் சுமந்துகொண்டுவந்த திருப்பள்ளித்தாமத்தைப் பெரிய காளத்திமலையின்மேல் எழுந்த தமது பெருமானாருடைய திருமுடியின்மீது வணங்கிச்சாத்திச், சேர்த்துத்தைத்த சருகுஇலைக் கல்லையிற்கொண்ட ஊனாகியதிருவமுதினை எதிரில்வைத்து, ௧௨௪

774. (இ - ள்) வெளிப்படை. "கொழுப்பினையுடைய தசைகளை யெல்லாம் தெரிந்து அரிந்துஎடுத்துக் கோலினிற்கோத்து அங்கு நெருப்பில் உற்றபதம்பொருந்தக் காய்ச்சியபின், பல்லினால் அதுக்கி, முன் பழகியநாவினால் இனிய சுவை ஆராய்ந்து பார்த்துப் படைத்த இவ்விறைச்சி மிகவும் அழகியது ; நாயனீரே ! தேவரீர் இதனை அமுதுசெய்தருளும்" என்றார். ௧௨௫

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண்டன.

773. (வி - ரை) **தலைமிசை** - தலையின்மேல்உள்ள குடுமியின்மேல். குஞ்சிமேற் றுதையக்கொண்டார் (770) என்றதுகாண்க. உடலில் உயர்ந்தது தலை, அதனின் மேலாகிய உச்சியில்உள்ளது குஞ்சி. குடுமித்தேவர்க்குரிய திருப்பள்ளித்தாமத்தை அதனினும்மேலாக வைத்தனர்என்று திண்ணனார் அதைப்போற்றிய தன்மை குறிக்கப்பட்டதாம். **சுமந்த** - மிகுதியாக - சுமையாகக் கொணர்ந்த. "பூவொடு நீர்சுமக்கும் நின்னடியார்", பூநாளுந் தலைசுமப்ப என்பனவாதி திருவாக்குக்கள் காண்க.

தம்பிரானார் - திண்ணனார் இவரைத் தமது தலைவராக - இனிய பிரானாராகக் கொண்ட அன்புநிலை குறிக்க இவ்வாறு கூறினார். "இனிய எம்பிரானார்" (771) என்றது காண்க.

முடிமிசை வணங்கிச்சாத்தி - ஒரு கையினில் அம்பும்வில்லும், மற்ற ஒருகையினில் ஊனமுதும்கொண்டனர் ஆதலின், கையால் எடுத்துச்சாத்துதல் இயலாமையின் தமது

தலையினைத் தேவரது திருமுடியின்மேல் வருமாறு நின்று வணங்கித் தலையிற்கொண்ட திருப்பள்ளித்தாமத்தை அவரது திருமுடியின்மேல் உதிர்த்தனர் **என்க.** இதனையே **சாத்தி** என்றார். **வணங்கி** என்றது தமதுமுடி அவர்முடிமேல் வரும்படி வளைந்து - குனிந்து - என்க. வணக்கம் - பூச்சூட்டும்போது வணங்கி அச்செயல்செய்யவேண்டிய வழிபாட்டுமுறையும் குறித்ததுகாண்க.

இப்போது நாம் கண்டுதரிசிக்கும் திருக்காளத்திநாதரது திருமுடிமீது தமது திருமுடியினால் வணங்கிப் பூக்களை உதிர்க்கவேண்டுமாயின் திண்ணனார் இக்காலத்து நாம் காணும் மனித வர்க்கத்தாரின் மிகநீண்ட உடல் நீளத்தின் இரண்டு பங்குக்குமேல் அதிக நீண்டதிருமேனியுடையரா யிருந்திருத்தல்வேண்டுமென்பது ஊகிக்கஉள்ளது.

சிலைமிசைப் போலிந்த - வில்லினை உள்வைத்துப் பிடித்த. **செங்கை** - செம்மையுடைய-அழகிய - திருக்கை. **இலைசேர்ந்த கல்லை மிசைப்படைந்த** எனமாற்றுக. 124

774. (வி - ரை) **கொழுவிய**-கொழுப்போடு கூடிய. இன்புறுதசைகள் வெவ்வேறம்பினி லீர்ந்து கொண்டு (766), கொழுந்தசை (767) என்றவை காண்க. "கறிவிரவு நெய்சோறு" (ஆளுடைய நம்பிகள் தேவாரம்) என்றதுபோலக் கொழுப்புடன் கலந்திருத்தலால் இவையே ஊனினது மிக இனிய பகுதிகள்.

கொழுவிய......இவ்விறைச்சி - திண்ணனார் அவற்றைத் தேர்ந்து எடுத்துச் சமைத்த செயலினையும் அவற்றின் இனிமையினையும் தமது தேவருக்கு எடுத்துச் சொல்லிப் புகட்டும் அன்பின்றிறத்தை உணர்த்த இவ்வாறு கூறினார். இவை 766 - 767-ல் உரைக்கப்பட்டன. அமுதுபடைக்கச் செய்த செயல்களை யெல்லாம் தெரிந்து. கோத்து - காய்ச்சி - அதுக்கி - பார்த்து - படைத்த என்று இவ்வளவும் தனித்தனி கூறியது இச்செயல்கள் ஒவ்வொன்றும் இவை தேவர்க்கு இனிய அமுதுபடைக்க வேண்டும் என்ற ஒருமைப்பட்ட உணர்ச்சியுடனே திண்ணனார் முன்னர் எண்ணிச் செய்தனர் என்பதைக் குறித்ததாம். சிவபூசைக்கு வேண்டிய நீர் - பூ - அமுது முதலிய யாவையும் இவ்வாறே அவ்வவற்றில் அழுந்திய ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் எண்ணியெண்ணி அமைத்தல் வேண்டும் என்ற சிவாகம விதிகளையும் இங்கு வைத்துக் காண்க. முன்னி (559), நெஞ்சில் வாலிய நேசம் கொண்டு (560), என உரைத்தவற்றை இங்கு நினைவுகூர்க.

பழகிய நாவில் இனிமை பார்த்து - என்று கூட்டுக. முன் பழக்கமுடைய நாவினால் இனிய சுவையுடைய ஊனினை அறிந்து. இரசம் என்ற புலனுக்கு உரிய பொறி நாவேயாம். ஆதலின், இனிமை பார்த்து என்றலே அமையுமாயினும் பல நாட் சுவைத்துச் சுவைத்துப் பார்த்துண்ட பழக்கமுள்ள நாவினது முன் அனுபவத்தின் றுணைகொண்டு இதன் சுவையினை அறிந்தாராதலின் இது தவறுபடாது நிச்சயிக்கப்பட்ட இனிமையுடையது என வற்புறுத்தற் பொருட்டு **நாவில்** என்று கூறியதுடன் அதற்குப் **பழகிய** என்ற அடைமொழியும் தந்தோதினார்.

சால அழகிது - மிக இனியது. முன்னர் **மச்சிது** என்றதன் கருத்தும் இது. குழவிகட்கு உணவு ஊட்டும் தாய்மார், அவ்வுணவின் சிறப்பும், அமைப்பும், படைப்பும் தனித்தனி எடுத்துக் கூறி ஊட்டும் அன்பினியல்பு இங்கு வைத்துக் காண்க.

நாயனீரே ! - தலைவரே !. **அமுது செய்தருளும்** - அமுது செய்யக் கடவீர். இம்மொழிகள் சொல்லியது, பார்ப்பான் முன்பறைந்து ஊட்டினான் என்று நாணன் உபதேசித்த அதனைத் திண்ணனார் கடைப்பிடித்து அவ்வாறே செய்த செயல் என்க.

இறைவரை அமுதூட்டுவிக்கும் ஆகம மந்திரங்களும், "இது இன்ன அமுது; இதனைத் தேவரீர் உண்டருளும்" என்ற இக்கருத்தே பற்றியன வாதலும் காண்க. 758-ல் உரைத்தவை பார்க்க.

பூசைக்குரிய பொருள்களைச் சேர்த்தவகையை மேல் 770-771ல் தொடர்ந்து கூறியதுபோலப் பூசைவினையை இவ்விரண்டுபாட்டுக்களிற் றொடர்ந்துகூறினார். 125

775. அன்னவிம் மொழிகள் சொல்லி யமுதுசெய் வித்த வேடர்
மன்னனார் திருக்கா ளத்தி மலையினார்க் கினிய நல்லூன்
இன்னமும் வேண்டு மென்னு மெழுபெருங் காதல் கண்டு
பன்னெடுங் கரங்கள் கூப்பிப் பகலவன் மலையிற் றாழ்ந்தான். கஉகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. அத்தன்மையவாகிய இந்த மொழிகளைச் சொல்லி அமுதூட்டிய வேடர் தலைவனாரது உள்ளத்திலே திருக்காளத்தி மலையிறைவருக்கு இனிய நல்ல ஊன் இன்னமும் வேண்டும் என்று எழுகின்ற பெருத்த ஆசையினைக் கண்டு, தனது பலவாகிய நீண்ட கரங்களையும் குவித்துப் பகலோன் மலையிலே தாழ்ந்தனன்.

(வி - ரை) அன்ன இம்மொழிகள் - அன்ன - அத்தன்மை யுடையனவாகிய. அந்த ஆகமங்களில் விதித்த மந்திரங்களின் கருத்தே பற்றிய தன்மையுடைய என அகரம் உலகறிசுட்டு.

இம்மொழிகள் - மேலே கூறிய இவையும் இவைபோன்ற பல இனியமொழிகளும். இவை பலவும் தாயர் தம் சேய்கட்கு உணவு ஊட்டும் காலத்து அன்பினில் ஊறி இயல்பின் எழுவன காண்க. 799 பார்க்க.

அமுது செய்வித்த - ஊட்டிய. **ஊட்டி** (758) என்ற விடத்துரைத்தவை பார்க்க. **செய்வித்த** என்றதனால் இறைவன் அதனை ஏற்றுக் கொண்டமை குறிப்பாம்.

வேடர் மன்னனார் - திண்ணனார். அன்றைக்கு முன்னாளில் மன்னராகப் பட்டம் சூட்டிக் கொள்ளப்பெற்றவர்.

திருக்காளத்தி மலையினார் - குடுமித் தேவர்.

இன்னமும் வேண்டும் - மேலும் ஊட்ட வேண்டும்.

காதல் கண்டு - திண்ணனாரது ஆசையைக் கண்டு. வேடர் மன்னனார் காதல் என்று கூட்டுக. ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை.

பன்னெடுங் கரங்கள் - அனேகங் கோடியாகிய நீண்ட கதிர்கள். **கரம் -** கதிர். கிரணம் என்பர். **கூப்பி -** குவித்துக்கொண்டு. சத்தியைமடக்கி மறைத்துக்கொண்டு.

மலையில் தாழ்ந்தான் - அத்தமன மலையின்கீழ் இறங்கி மறைந்தான். நாம் இருக்கும் சில உலகமாகிய அண்டம் சுழல்வதால் பகலவனுடைய பார்வையினின்று மறைவதைப் பகலவன் மறைவதாகக் கூறுதல் உலக வழக்கு. **கதிரவன் உச்சி நண்ண** (750) என்ற விடத்துரைத்தவை பார்க்க. இரவி...எழும்போதில் 783 என்றதும், இவை போல்வன பிறவும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

இனி, இங்கு, **கரம் -** கைஎனவும், **தாழ்ந்தான் -** வணங்கினான் எனவும் கொண்டு இவரது அன்பின் பெருமையைக்கண்டு கதிரவன் தனது பலப்பலவாகிய கைகளையும் கூப்பிக்கொண்டு மலைமேல் வணங்கினான் என்று பிறிதோர் பொருள் உரைக்கநின்ற குறிப்பும் காண்க.

காதல் கண்டு கதிரவன் மலையில் தாழ்ந்தான் என்றது இன்னமும் அமுதூட்ட வேண்டும் என்று திண்ணனார் காதல்கொண்டனர்; அதற்காகப் பகல்போய் இரவு வருதலும், இரவுபோய்ப் பகல் வருதலும் வேண்டும்; அவ்வாறு இரவும் பகலும் வருதற்கு முறையேதானும் மேலைமலையிற்றாழ்ந்து கீழ்கடலிற் றோன்றல்வேண்டும்; பின்னர் அவர் காதலித்த ஊன்பெறுதற்கு அவ்விலங்குகளைக் காட்டுதலும்வேண்டும்; இவ்வாறு திண்ணனாருக்கு ஊழியம்செய்து அவரருளினைப் பெற்றுய்வோமென்று கருதியவன்போலக் கதிரவன் தாழ்ந்தனன் என்றதாம். திண்ணனாரது பெருங்காதல் கண்டு தாழ்ந்தனன் என்க. தற்குறிப்பேற்ற அணி.

இக்கருத்தைத் தொடர்ந்துகொண்டு "மாவளைக்க இட்டகருந் திரைஎடுத்துக் கைகாட்டு வான்போலக் கதிர்காட்டி எழும்போதில்" (783) என்று கதிரவன் அன்

றிரவுகழிந்த விடியற்காலை எழுவதனையும் தொடர்நிலைத் தற்குறிப்பேற்ற உவமையணியில் அழகுபெற அமைத்த சிறப்பும் காண்க. 303-ம் பாட்டும் பார்க்க. 126

776. அவ்வழி யந்தி மாலை யணைதலு மிரவு சேரும்
வெவ்விலங் குளவென் றஞ்சி மெய்ம்மையின் வேறு கொள்ளாச்
செவ்விய வன்பு தாங்கித் திருக்கையிற் சிலையுந் தாங்கி
மைவரை யென்ன வையர் மருங்குநின் றகலா நின்றார். கஉஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை. அவ்வழியே அந்திமாலை வரவும் (திண்ணனார்) இரவிலே சேரும் கொடிய விலங்குகள் இங்குள்ளன என்று பயந்து உண்மையினின்றும் வேறுபடாத செம்மையாகிய அன்பினை மனத்தினுள்ளே தாங்கித், திருக்கையிலே (புறத்திலே) வில்லையுந்தாங்கி இறைவரின் பக்கத்தினின்றும் கரியமலைபோல நீங்காது நின்றனர்.

(வி - ரை) அவ்வழி - கதிரவன் மலையிற்றாழ்ந்த அவ்வழியிலே - அதனைத் தொடர்ந்து.

அந்திமாலை - அந்தி - செவ்வானம். அந்தியைக் கொண்ட மாலைக்காலம். அந்தி வண்ணன் என்பது காண்க. கதிரவன் ஒளி போய் நண்பகல் கழிதலும் மாலை வருதலும் நாட்போதில் வெவ்வேறு கூறுகள் என்பது குறிக்க **அணைதலும்** என்றார். இவையிரண்டிற்கும் வெவ்வேறு தன்மைகளும் குணங்களும் உள்ளன. இவ்வாறே நாட்கூறுகள், காலக்கூறுகள் பிறவற்றிற்கும் உள்ள குணத்தன்மை வேறுபாடுகளும் கண்டு கொள்க. ஒளியின் இன்மையே இருள் என்பது தவறு. ஒளியும் இருளும் வெவ்வேறு பொருள்கள் என்ற சாத்திர உண்மை இங்கு விளக்கப்படுதலும் காண்க. ஒளியும் இருளும் பகலுமிரவுமாகிய காலக்கூறுகளில் நிகழும் பொருள்கள். ஒளியும் இருளும் பிராகிருதமும், காலம் மாயேயமுமாம். கங்குல்தான்...இருளின்கணம் (454), இருள் யாமத்து (454) என்றவை காண்க.

இரவு சேரும் வெவ்விலங்கு உள என்று அஞ்சி - இரவு சேரும் - இரவிலே சஞ்சரிக்கும் இயல்புடைய. இது கொடுவிலங்குகள் எல்லாவற்றினுக்கு மியல்பாம். கைம்மலை கரடி வேங்கை யரிதிரி கானம் (756) என்றது காண்க. இவ்விலங்குகளை யஞ்சியே இவர், துணையின்றித் தனியாய் இருந்த இறைவரைப் பிரியமாட்டாது (762) வருந்தினார் என்பதும் முன்னர்க் கண்டோம். இவ்வாறன்றிச் சேரும் என்றதனை வினைமுற்றாகக் கொண்டு, இராக்காலம் சேரும்-வரும்; (இங்கு) விலங்குகள் உள என்றலுமாம்; விலங்கு உள, அவை இரவிற் சேரும் என்று உரைத்தலுமாம். விலங்கின் பொதுமை நீக்க **வெம்மை** என்ற அடைமொழி தந்தோதினார்.

சிலையும் தாங்கி - எய்வதற்குச் சித்தமாக வில்லைப்பிடித்துக்கொண்டு. அகத்துள்ளே அன்பு தாங்கியதனோடு கையிற் சிலையும் என உம்மை இறந்தது தழுவியது. உள்ளே அன்பு தாங்கிய மனமாகிய உட்கரணத்தால் ஏவப்பட்டுப் புறக்கரணமாகிய கையில் சிலைதாங்கி என்க. இத்தொடர்பை ஈரிடத்தும் **தாங்கி** என்ற ஒரே சொற்றந்து பிணைத்து ஓதினார். இஃது ஆசிரியரது கவிநயமாகிய மாபு என்க. 770-ம் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

மெய்ம்மையின் வேறு கொள்ளாச் செவ்விய அன்பு-உண்மைத் தன்மையினைத் தவிர வேறு ஒன்றும் தன்னகத்துப் பொருந்தாத செம்மையாகிய அன்பு. "தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க", "வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம்" என்றபடி பிறரெல்லாம் கொள்ளும் அன்பு உண்மையினையேயன்றிப் பிறவற்றையும் உள்ளே பொருந்தக் கொண்டிருப்பன. இவரது அன்பு வேறொன்றினையும் உட்கலவாத தூய்மையுடையது என்பதாம்.

இனி இதற்கு இவ்வாறன்றி, **மெய்மை** - சத்து - சத்தாந்தன்மை; (இது இறை வனுகிய பொருள்); **வேறு கொள்ளா** - திரிவுபடாத ; சத்தினிடத்தினின்றும் திரிவு படாத; **செவ்விய**-வேறுபடாமையாகிய; (செம்மை - செப்பம்; வேறுபடாமையே செப்பமாம்) என்றுரைத்தலுமொன்று. **தாங்கி** - சிந்தையில் எனவருவிக்க.

ஐயர் மருங்கு - குடுமித் தேவாது பக்கல்; ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. 752 பார்க்க. **மருங்கு நின்று** - பக்கலினின்றும். **அகலா** - அகலாது - நீங்காது. ஈறுகெட்ட குறைந்த வினையெச்சம். "முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்" (செங்கோன்மை - குறள்) என்புழிப் போலக்கொள்க. பக்கலிலிருந்து நீங்காது நின்றனர். **மருங்கு நின்று**- **நின்று** - ஐந்தாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. உம்மை தொக்கது.

நின்றார் - நிற்றலையே செய்தார். இருத்தல், படுத்தல் முதலிய வேறெச்செயலும் செய்தாரிலர். இவ்வாறு வில்லேந்தி நிற்றல் விலங்குகள் வாராது காவல்செய்தற் பொருட்டு. இந்நாளிலும் அரசமாளிகைகள் - நிதிநிலயங்கள் முதலியவற்றைக் காவல் செய்வோர் துப்பாக்கி - கத்தி - முதலிய படைகளை ஏந்தியவண்ணமாக நின்றபடியும், உலாவியும், காவல்புரியும் வழக்கினை இங்குவைத்துக் காண்க. "**வில்லையேந் தியகை** யோடும்...**வீரன்**...கங்குல் எல்லைகாண் பளவு நின்றான் ; இமைப்பில னயனம்" என்ற கம்பர்பாட்டுங் காண்க. "அவனே தானே யாகிய வந்நெறி, யேக னாகி இறைபணி **நிற்க**" என்று சிவஞான போதம் (10-சூத்) உணர்த்தும் இலக்கணத்துக் கிலக்கியமாய் **நின்றார்** என்பதும் கண்டுகொள்க. அதனாலே மெய்ம்மையின் வேறுகொள்ளாச் செவ்விய அன்பு தாங்கி என்றதுமாம்.

அகலாநின்றார் - பக்கலில்நின்றும் அகல்கின்றாராயினர் ; நிகழ்கால வினைமுற்று என்றுரைப்பாருமுண்டு. அது பொருந்தாமை அறிக. 127

*777. சார்வருந் தவங்கள் செய்து முனிவரு மமரர் தாமுங்
கார்வரை யடவி சேர்ந்துங் காணுதற் கரியார் தம்மை
யார்வமுன் பெருக வாரா வன்பினிற் கண்டு கோண்டே
நேர்பெற நோக்கி நின்றார் நீளிரு ணீங்க நின்றார். கஉ அ

(இ - ள்) வெளிப்படை. சார்தற்கரியனவாகிய தவங்களைச் செய்தும், மேகங்கள் தவழும் மலைகளையும் காடுகளையும் சேர்ந்தும்,முனிவர்களும் தேவர்கள்தாமும் காணுதற் கரியவராகிய சிவபெருமானை ஆசைமுன்னே பெருக ஆராத அன்பினாலே கண்டுகொண்டபடியே நேர்பெற நோக்கி நின்றார் ; நீண்ட இருள் நீங்கும்படி நின்றார் (திண்ணனார்).

(வி - ரை) **சார்வரும் தவங்கள்** - விரதம், யோகம் முதலியன. **தவம்** - தபித்தல் - வாட்டுதல் - என்ற பொருளில், இங்கு, உடலைவாட்டிப் புலன்களை ஒறுக்கும் முயற்சியிற் செய்யப்படுவனவாகிய சாதனங்களைக் குறித்து நின்றொழிந்தது. அவை வெயிற்காலத்துத் தீயினிடை நிற்றல், குளிர்காலத்து நீரினிடை நிற்றல், இட்டிகளை இயற்றல் முதலியன.

"மலர்தலை யுலகத்துப் பலபல மாக்கண், மக்களை மனைவியை யொக்கலை யொரீஇ,
மனையும் பிறவுந் துறந்து நினைவருங், காடு மலையும் புக்குக் கோடையிற்,
கைம்மே னிமிர்த்துக் காலொன்று முடக்கி, யைவகை நெருப்பி னழுவத்து நின்று,
மாரி நாளிலும் வார்பனி நாளிலு, நீரிடை மூழ்கி நெடிது கிடந்துஞ்,
சடையைப் புனைந்துந் தலையைப் பறித்து, முடையைத் துறந்து முண்ணு துழன்றுங்,
காயுங் கிழங்குங் காற்றுதிர் சருகும், வாயுவு நீரும் வந்தன வருந்தியுங், [கவ
ளரிலுங் கல்லிலுங் கண்படை கொண்டுந், தளர்வுறு மியாக்கையைத் தளர்வித் தாங்
ரம்மை முத்தி யடைவதற் காகத், தம்மைத் தாமே சால்வு மொறுப்பர்..."

—திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை (19)

என்று பட்டினத்தடிகள் இவற்றை விரித்துரைத்தது காண்க.

செய்து - செய்தும். சிறப்பும்மை தொக்கது,

முனிவர் - மனனசீலமுடையார். **அமரர்** - சாவா மருந்துண்ணல் முதலியவற்றால் மரணத்தைத் தடுத்து நிற்பவர்வானோர்; இவர்கள் முதலியோரினும் உயர்ந்த நிலையுடைமையால் முனிவர் முன்வைக்கப்பட்டனர். உம்மைகள் உயர்வுசிறப்பு.

வரை அடவி - வரைகளையும் அடவிகளையும். அடவி மரங்கள் அடர்ந்த காடு. **தவங்கள் செய்தும் அடவி சேர்ந்தும்** என்க. **செய்து சேர்ந்தும், சேர்ந்து செய்தும்,** எனக் கூட்டியுரைப்பினுமாம். "புற்று மாய்மர மாய்ப்புனல் காலே யுண்டி யாயண்ட வாணரும் பிறரும், வற்றி யாருநின் மலரடி காணா மன்ன!" (செத்திலாப்பத்து - 2) என்பது திருவாசகம்.

காணுதற்கு அரியார் - அருந்தவங்களாலும் காண்டற்கரியார். இவை ஆன்மபோத முனைப்பினாற் செய்யப்படுவன ஆதலின் அரியாராயினர். அன்புமிகுதியால் ஆன்மபோதம் சிவபோதத்துளடங்கி நின்றவழி இறைவர் எளியராய் வெளிப்பட்டருளுவர் என்பது எல்லாநூல்கட்குந் துணிபாம். "முத்திக் குழன்று முனிவர்குழா நனிவாட - அத்திக் கருளி அடியேனை யாண்டுகொண்டு - பத்தி கடலுட் பதித்த பரஞ்சோதி" என்ற திருவாசகக் கருத்தும் உன்னுக. இதுபற்றியே இங்கு "ஆர்வமுன் பெருக ஆரா அன்பினிற் கண்டு கொண்டே" எனப் பின்னர்க் கூறுவது காண்க.

ஆரா அன்பினிற் கண்டுகொண்டே-மேன்மேல் வளர்ந்து மீதூரும் அன்பாதலின் அதனுள் இறைவன் வெளிப்பட, அவனைக் கண்ட வண்ணமாகவே. "பாசங் கழித்த கண்களா லானுருக் கண்டுகொண்டு" (திருவாத-உப - படலம் - 38) என்பது திருவிளையாடற் புராணம்.

நேர் பெற நோக்குதல் - காண்பானும் காட்சிப் பொருளும் காட்சியும் வேறு தோன்றாமல் ஒன்றும் வண்ணம் ஊன்றிப்பார்த்தல். **நின்றார்** - அச்செயலிலே நிலைத்து நின்றனர். மேற்பாட்டில் **அகலா நின்றார்** என்றதும் காண்க. மேற்பாட்டால் அவர் நின்ற புறச்செயலும், இப்பாட்டால் அவர் நின்ற அகச்செயலும் கூறப்பட்டன.

நீள் இருள் நீங்க நின்றார் - **நீள் இருள்** - நீண்டு சென்றதாகிய அவ்விரவு. தலைவனிடத்துப் பணி செய்யும் அன்புமிகுதி யுடையார்க்கு அந்தப் பணிவிடைக்கும் தமக்கும் இடையில் இடையூறாய்த் தடுத்துநிற்கும் காலம் சிறிதேயாயினும் அது ஊழிபோல நீண்டுக் காட்டும் என்பது அகத்திணையினியல்பாம். "மிகுபுலவிப் புணர்ச்சிக்கண் ஊழியா மொருகணந்தான்; அவ்வூழி யொருகணமாம்" (ஏயர்கோன்-புராண - 268) என்று இதன் இயல்பை உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறையிலும் வைத்து ஆசிரியர் சுவைபடக் காட்டுவது காண்க.

நீங்க நின்றார் - நீள் இருள் நீங்குதலை எதிர்பார்த்து நின்றார். உண்ணவந்தான் என்புழிப்போலக் கொள்க. "புலரும் படியன் றிரவும்" (222) என்றபடி, இந்நீண்ட விரவு நீங்குவதனையும், பொழுது விடிவதனையும், இறைவனைப் பின்னரும் ஊட்டுவதனையும் எதிர்பார்த்து நின்றனர். இனி, **நீள் இருள் நீங்க** - அநாதியே பந்தித்து உயிருடன் தொடர்ந்த நீண்ட இருளாகிய ஆணவமலம் நீங்கியதனாலே - முன்னர் அங்கணாது அருட்டிரு நோக்க மெய்தத் தங்கிய பவத்தின் முன்னைச் சார்புவிட் டகல நீங்கியதனாலே; **நின்றார்** - சிவத்தோடொன்றாய் நிலை பெற்றனர்; என்ற குறிப்பும் காண்க. ஆணவமலம் நீங்காதவழிக் கறங்கோலைபோல ஆன்மா ஒருவழியில் நில்லாது சுழற்சியுறும். "மலங்களைந் தாற்சுழல் வன்றயி ரிற்பொரு மத்துறவே", "வன்மத்திட வுடைந்து, தாழியைப் பாவு தயிர்போற் றளர்ந்தேன்" என்ற திருவாசகங்கள் காண்க. ஆதலின் ஆணவமலம் நீங்கியதனால் **நின்றார்** என்பது.

நீங்க நின்றார் - மேற் பாட்டில் அகலா நின்றார் என்றார்; எவ்வகை நின்றாரெனின்? நேர் பெற நோக்கி நின்றார்; எவ்வளவும் நின்றார் எனின்? நீளிருள் நீங்கு

மளவும் நின்றார் என இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து பொருள் பொருந்த உரைத்துக் கொள்ள நின்றன.

நோக்கி நின்றார்......நீள் இருள் நீங்கநின்றார் - இருள்நீங்க - உயிர்கள் இருளை நீங்க என்று கொண்டு, அவர் நோக்கி நின்றதனால் உலகத்தில் உயிர்கள் அன்பின்றிலைகண்டு ஆணவஇருள் நீங்கி உய்யுமாறு நின்றார் என்றதொரு குறிப்புங்காண்க. **நீங்கநின்றார்** - நின்றாராகிய திண்ணனார் என வினையாலணையும் பெயராக்கிப் பெரிய மலவிருள் அகத்தினின்று நீங்கும்படி நின்றவராகிய திண்ணனார் நேர்பெற நோக்கி நின்றார் என்று பொருள்கொண்டு கூட்டி உரைப்பாருமுண்டு. 128

778. கழைசொரி தரளக் குன்றிற் கதிர்நில வொருபாற் பொங்க,
முழையர வுமிழ்ந்த செய்ய மணிவெயி லொருபான் மொய்ப்பத்
தழைகதிர்ப் பரிதி யோடுஞ் சந்திரன் றலையு வாவிற்
குழையணி காதர் வெற்பைக் கும்பிடச் சென்று லொக்கும். கஉகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. மூங்கில்கள் சொரியும் முத்துக்குவைகளின் கதிராகிய நிலவு ஒருபக்கம் பொங்குதலாலும், குகைகளிற் பாம்புகள் உமிழ்ந்த சிவந்தமணிகளின் செஞ்சுடர் ஒருபக்கம் மொய்த்தலாலும், அத்தோற்றமானது சந்திரன் தழைத்த கதிர்களையுடைய ஞாயிற்றினுடனே கூடிக் குழையணிந்த செவியினையுடைய சிவபெருமானது இந்தத் திருமலையைத் தலையுவாவிற் சேவிக்க வந்தாற் போன்றிருந்தது.

(வி - ரை) தரளக்குன்று - முத்துக்குவை. குன்றுபோற் குவிந்தன என்பார் **குன்று** என்றார். **கழை** - மூங்கில். மூங்கில் குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்; மூங்கிலிலிருந்து முத்துக்கள் விளைந்துபடும். வேரல் விளையுங் குளிர்முத்தும் (492) என்றவிடத்துரைத்தவை பார்க்க. அங்குக் **குளிர்முத்து** என்றதற்கேற்ப ஈண்டுக் **கதிர்நிலவு** என்று சந்திரனுக்குவமித்தார். முத்துக்களினின்று வரும் கதிர்கள் வெள்ளியனவாயும் தண்ணியனவாயும் இருக்கும் என்பது கருத்து.

முழை - மலைப்பொந்துகள்-குகைகள். இவற்றைப் பெருவிலங்குகள், மலைப்பெரும் பாம்புகள் முதலியவை தமது இருக்கைகளாகக் கொண்டு வாழும்.

அரவு உமிழ்ந்த செய்யமணி - அரவுகளில் உயர்ந்தவை தம் தலையில் மாணிக்க மணிகளைக் கொண்டுள்ளன வென்பதும், அந்த மணிகள் தாமே செவ்விய மிக்க ஒளி வீசுவன என்பதும், அரவுகள் இந்த மணிகளை இராக்காலங்களில் வெளியில் உமிழ்ந்து அவ்வொளியின் உதவிகொண்டு உலாவி இரைதேடி வந்து பின்னர் அவற்றை மீள உட்கொண்டுவிடும் என்பதும் பழமரபாய் வழங்கிவரும் உண்மைகள். "ஊருமர வம் மொளிகொண் மாமணி யுமிழ்ந்தவை யுலாவி வரலாற், காரிருள் கடிந்துகன கம்மென விளங்குகா ளத்தி மலையே" - (சாதாரி - 7) என்ற ஆளுடையபிள்ளையாரது இத்தலத் தேவாரத்தில் இக்கருத்து விளங்கிநிற்றல் காண்க.

மணிவெயில் - சிவந்த அரதனமணிகள் வொளிவீசும் செஞ்சுடர். **வெயில்** - சூரியவொளிபோன்ற செங்கதிர் குறித்தது.

பொங்க - மொய்ப்ப - பல மணிகளினின்று பலபுறமும் மிக்குவீசும் மிகுதியும் தொகுதியும் குறித்தன. பொங்குதலால் - மொய்த்தலால் எனக் காரணப்பொருளில் வந்த வினையெச்சங்கள் ஒக்கும் என்ற வினைமுற்றுக்கொண்டு முடிந்தன.

தழைகதிர்ப் பரிதி-(மதியின் கதிர்போலன்றித்) தழைத்து வீசும் வெங்கதிருடைய ஞாயிறு. தழைத்தலாவது காலைப்போதிலிருந்து நாட்கூறு மேலேறக் கதிரின் ஒளியும் வெப்பமும் கூர்ந்து மிகுதல். "காலையே போன்றிலங்கு மேனி; கடும்பகலின், வேலையே போன்றிலங்கும் வெண்ணீறு; - மாலையின், றாங்குருவே போலுஞ் சடைக் கற்றை" என்று அற்புதத்திருவந்தாதியில் அம்மையார் ஞாயிற்றின் கதிர் தழைத்துக்

காட்டும் வகையை அழகுபெற எல்லாம் இறைவனது திருமேனியாக உவமித்துக் காட்டுதல்காண்க.

பரிதி - சூரியன் - ஞாயிறு. பரிதி, சந்திரன் என்ற உவமப்பொருள்களின் பொதுத் தன்மையை நினைவுறுத்தற்கு **நிலவு - வெயில்** - என்று கூறினார். சந்திரன் பரிதியோடு சென்றால் ஒக்கும்என மாற்றி உவமத்தை நிரனிறையாக்கிக் கொள்க.

தலையுவா - அமாவாசி. சந்திரனும் சூரியனும் உலக அண்டங்களின் சுழற்சியில் வான வீதியில் நேரிடத்துக்காண நிற்கும் நாளும், எதிர் எதிர் காண நிற்கும் நாளும் என இரண்டும் **உவா** எனப்படும். இவற்றை அமாவாசி, பௌர்ணமி என வழங்குவர். மதியின் கலைகள் சேரத்தலைப்படும் காலமாதலின் அமாவாசியினைத் **தலையுவா** - என்ற பெயரால் வழங்குவர் என்ப.

குழை அணி காதர் - குடுமித்தேவர். சிவபெருமானது திருச்செவிகளிரண்டில். வலது செவியிற் குழையும் இடது செவியிற் றோடும் உள்ளன என்பர். **குழை** - மகர மீன் வடிவினதாய் அமைந்த காதணி.

வெற்பைக் கும்பிட - வெற்பின் இறைவரைக் கும்பிடலன்றி வெற்பினையே கும்பிட என்றதும் குறிப்பு. இறைவன் எழுந்தருளிய இடமாதலானும், இது கயிலையே யாதலானும் இதனை வலம் வந்து கும்பிடுதல் மரபு. "தாழ்ந்தெழுந்து திருமலையைத் தொழுது கொண்டே" என்றதும் (திருஞான - புரா - 1022) காண்க.

கும்பிடச் சென்றால் - கும்பிடச் செல்வதாயின் அவ்விரு சுடர்களது விளக்கங்களின் தோற்றத்தை ஒக்கும். தன்மைநவிற்சியை உள்ளுறுத்த தற்குறிப்பேற்றம். **பொங்க - மொய்ப்ப** - அத்தோற்றம் ஒக்கும் என எழுவாய் தொக்கி நின்றது.

திண்ணனார் நீள் இருள் நீங்க நின்றாராதலின், அவ்விரவின் இருள் நீங்கும்வகையினைக் கூறுவார், முதலில் இரவின் முன் பாகத்தில் இருள்கூடிக் கலந்தபகுதியைத் தலையுவாப்போல் என இப்பாட்டாற் கூறினார். அது கடந்து செல்ல இருள் முற்றிய நடு இரவுப் பகுதியை நீலமணிச் சோதியால் இரவிருள் ஒதுங்கினாற் போல் என வரும்பாட்டாற் கூறுகின்றார். அதன்மேல், விடியும் இரவின் பிற்பகுதியைப் பல வொளிகளால் "இரவொன்றில்லை" எனக் கூறுவார். இவ்வாறு திண்ணனார் குடுமித் தேவனைக் காவல் செய்யும் இரவு முழுதும் உறங்காமற் கழித்ததனை அறிவுறுத்தும் சிறப்புக்காண்க. இரவு முழுதும் திண்ணனார் தேவரை ஆரா அன்பினிற் கண்டு கொண்டே நேர்பெற நோக்கி நின்றனராதலின், அம்மலையின் அவ்விரவு முழுதினும் அதற்குத்துணையாகத், தாளமும் மணிகளும் நீலமணிகளும் இமைத்தன ; தீபமரங்களும் மணிவிளக்கொளிகளும் விளக்கஞ் செய்தன ; ஐந்தடக்கிய பெரியோர் தியானவொளியுடன் சோதி விரித்தனர் ; என அம்மலைமுழுமையும் இருள் நீங்கியதாய் உணர் வொளிமயமாகக் காட்டியதும் ஆசிரியரது தெய்வமணக்கும் செய்யுள் நயமாம்.

வெற்புக்கும்பிட—என்பதும் பாடம். 129

779. விரவுபன் மணிகள் கான்ற விரிகதிர்ப் படலை பொங்க
மரகத மொளிகொ ணீல மணிகளு மிமைக்குஞ் சோதி
பொரவிரு சுடருக் கஞ்சிப் போயின புடைக டோறு
மிரவிரு ளொதுங்கி னாலே போன்றுள தெங்கு மெங்கும். கநட0

(இ - ள்) வெளிப்படை. (மேலும்) அங்குப்பொருந்திய பலவகைமணிகளும் வெளிவிட்ட விரிந்த கதிர்ப்பரப்புப் பொங்குதலால், மரகதமணிகளும், ஒளி பொருந்திய நீலமணிகளும் இமைக்கும் சோதியானது, இருசுடர்களாகிய சூரிய சந்திரர்கள் பொர, அதற்குப் பயந்து ஒளிந்து போயின பக்கங்களிலெல்லாம் இரவும் இருளும் ஒதுங்கினதுவே போன்ற தோற்றம் எங்கெங்கும் உள்ளது.

(வி - ரை) பன்மணிகள் - முத்தும் அரதனமும் மாகதமும் நீலமும் ஒழிந்த ஏனை வைர முதலிய மணிகள்.

விரிகதிர்ப்படலை-விரிந்து வீசுகின்ற கிரணங்களின் கூட்டம். கிரணத்தொகுதி. **படலை** - பரப்பு - விரிவு. **பொங்க** - மிக்குவிளங்க. பொங்க இமைக்கும் சோதி எனக் கூட்டுக. "கதிர்மணியின் வளரொளிக ளிருளகல நிலவுகா ளத்தி மலையே" என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரமுங் காண்க.

மாகதமும் நீலமணிகளும் - என்க. எண்ணும்மை தொக்கது.

இமைக்கும் - கண்ணிமைத்தல்போல விட்டுவிட்டு ஒளிவீசும். ஒளிபடும்போது கதிர்காட்டுதல். "விலகி வில்லுமிழ்" என்றது காண்க.

பொர இருசுடருக்கு அஞ்சி - இருசுடரும் அடர, அதனுக்கு அஞ்சி. சுடர்பொருத லாவது போர்செய்து துரத்துதல்போல இருளை எதிர்நில்லாது ஓடச்செய்தல்.

இருசுடர் - சூரிய சந்திரர்கள்.

இரவு இருள் - இரவும் இருளும். இருளும் இருள் பொதுளிய இரவும் என மாற்றி உம்மை விரித்துரைக்க. சூரியனாற் றுரத்தப்பட்ட இருளும், சந்திரனாற் றுரத்தப்பட்ட இரவும்.

மாகதமும் நீலமணிகளும் கரியஒளி காட்டும் மணிகளாம். ஏனை மணிகளினின் றும் வீசப்பட்ட கதிர்த்தொகுதிகள் இவற்றின்மேற் றாக்கவே ஒளிக்கதிர் எதிர்வீசும் போது இக்கரிய மணிகள் தமது ஒளி காணப்பட்டு மறையும் தோற்றம் சூரிய சந்திரர்க ளாற் றுரத்தப்பட்ட இருளும் இரவும் ஒருபுடை ஒதுங்கித் தமது ஒளிகள் விட்டுவிட்டுக் காணுதல் போன்றிருந்தது என்பதாம். மேற்பாட்டிற் பரிதியுடன் சந்திரன் கூடிவந் தாற்போலும் எனக் கூறினாராதலின் அதனையே தொடர்ந்து அவ்வாறு போந்த இருசுடர்களும் பொரஇருள் ஒதுங்கினாற்போல என்று இப்பாட்டில் உவமை கூறினார். நீலமணிகள் பக்கங்களில் ஒளி வீசுதலால் இங்ஙனங் கூறினார்.

ஒளியின்முன் இருள் நில்லா தென்பது சாத்திர உண்மை. திண்ணனார் நீளிருள் நீங்க நின்றார் (777); அதற்குத் துணையாய் இருசுடர் போந்தன (778); சுடர்போதவே இருள் ஒதுங்கிற்று (779); அவ்வா றொதுங்கிய இருள்,மேலும் அங்குள்ள வேறு சோதிக ளால் தன் வலி முற்று மடங்க இராக்கால மென்பதில்லையாயிற்று; (780) திண்ணனார் நீளிருள் நீங்க நிற்றலுக்கு இவை துணையாகச் சேவகஞ் செய்தன என்று இம்மூன்று பாட்டுக்களாலும் தொடர்ந்ததோருண்மை புலப்பட நிற்றலும் காண்க.

பிறிதெவ்வாற்றாலும் காணுதற்கரியார் தம்மை அன்பினிற் கண்டுகொண்டே நிற் றலால் அகத்தே சிவவொளிப்பிழம்பு தோற்றலால் திணிந்த அகவிருள் இல்லை எனும் படியாயிற்று. அகவிருளில்லை யாயினார்க்குப் புறவிருள் தோற்றாதாதலின் புறவிருளும் இல்லையென்றாராயிற்று. அகவிருள் நீங்கச் சிவவொளி துணைசெய்தாற் போலப், புற விருள் இல்லையாக்கச்செய்ய மணிகளும் தீபமரங்களும் பெருஞ்சோதியும்துணைசெய்தன என்பதாம். "கரவி னுள்ளமாம் விசும்பிடைக் காசற விளங்கும், பரசி லாச்சுடர்க் குதய மீறின்மையாற் பகலு, மிரவு சேர்படக் கண்டிலர்"(வாதவூரடிகளுக் குபதேசித்த படலம் 39) என்ற திருவிளையாடற் புராணக் கருத்தினையும் இங்கு வைத்துக் காண்க. "சிதா தித்யோ ஹ்ருதாகாசே ப்ரதிபாதி நிரந்தரம், நாஸ்தமேதி நசோதேதி" என்பது அபியுத்தர் வாக்கியம்.

இப்பாட்டிற்கு இவ்வாறன்றி, இருசுடருக்கு அஞ்சிப் புடைகள்தோறும் ஒதுங்கிய இருளை மணிகளின் சுடர்ப்படலையும், இமைக்குஞ் சோதியும் பொருதல் போன்றன என்றும், மேற்பாட்டில் சந்திர சூரியர்களுக்கு முத்துக்களையும் மணிகளையும் ஒப்புக் கூறியமையின் அதற்கேற்ப அச்சுடர்களுக்குப் பகையாகிய இருளைத் தமக்கும் பகை எனக் கருதி இருளை அங்கங்குச் சென்றழித்தன என்றும் உரை கூறுவாருமுண்டு.

அஃதுரையன்மை தெளிக. அவர் இப்பாட்டின் உவமைக்கூற்றின் தேற்றத்தை அறிந்திலர் என்க. 130

780. செந்தழ லொளியிற் றோன்றுந் தீபமா மரங்க ளாலு,
மந்திகண் முழையில் வைத்த மணிவிளக் கொளிக ளாலு,
மைந்துமா றடக்கி யுள்ளா ரநும்பெருஞ் சோதி யாலு,
மெந்தையார் திருக்கா ளத்தி மலையினி லிரவொன் றில்லை. கஙௐ

(இ - ள்) வெளிப்படை. சிவந்த தீச்சுடரின் ஒளிபோல மிக்க ஒளிவீசும் பெரிய சோதி மரங்களின் விளக்கத்தாலும், மந்திகள் கற்பொந்துகளில் (தமக்கு விளக்காக) வைத்த முத்துமணிகளின் ஒளிகளாலும், மாறுசெய்யும் ஐம்புலன்களையும் அடக்கிய அருமுனிவர்களின் அரியபெரிய சோதியாலும் எந்தையாராகிய சிவபெருமானது திருக்காளத்தி மலையில் இரவு ஒன்றுதல் இல்லையாம்.

(வி - ரை) மா தீபமரம் - சோதிவிருட்சம் என்பர். இது பகலில் ஏனை மரங்கள் போல இருந்தும், இரவில் பெரியஒளியாய் நெடுந்தூரத்தினும் காணப்பட்டுப் பக்கங்களெங்கும் விளக்கஞ்செய்யும் இயல்புடையதோர் சிறந்த தெய்வீகமுடைய மரம். அற்புதமுடைய சிறந்த காடு மலைகளில் இதனைக்காணலாம். இதனைக் காயசித்தி மூலிகைகளில் ஒன்றாய்க் கருதுவர். **தீபமரம்** என்றமையால் இனம்பற்றிச் சோதிப்புல்லும் சோதிவல்லியும் உடன்கொள்ளப்படும். தீபமரத்தைப்பற்றி, "ஓதுறும் பாற்கிணற்றுக் கீழ்த்திசையில் யோசனைமூன் றளவிற் காணும், சோதிமரமுளது" (விம்மிதப்படலம்-7) என்று பேரூர்ப்புராணத்துட் கூறுதல்காண்க.

செந்தழல் ஒளி - செந்தீ மூண்டெரியும் பெரியஒளி. **ஒளியில் தோன்றும்**-ஒளி போன்ற விளக்கத்துடன் இரவிலே தோன்றுகின்ற. **மரங்களாலும்** - மரங்களின் ஒளியாலும்.

முழையில் மந்திகள் வைத்த - குரங்குகள் தாம் வாழிடமாகிய குகைகளில் தமக்கு விளக்காகப் பயன்படுமாறு கொண்டுவந்து வைத்த.

விளக்குமணி ஒளிகளாலும் எனமாற்றுக. தூக்கணம் முதலிய பறவைகள் தம் கூடுகளில் விளக்கம்செய்ய மின்மினி முதலியவற்றை வைக்கும் இயல்பை இங்கு உன்னுக. மனிதனேயன்றி, ஏனைய உயிர்வகைகளில் அறிவுபடைத்த சில உயிர்கள் இவ்வாறு தம் இருக்கைகளை இன்பவீடாகப் பலவகைகளிலும் ஆக்கிக்கொள்ளு மியல்புடையனவாம். இவ்வியல்புகளைப் பலவகைப் பிராணிகளின் அமைப்புக்களையும் வாழ்க்கைத் திறங்களையும் கூறும் உயிர்வருக்க நூல்களிற் கண்டுகொள்க. குரங்குகள் (வால் - நரம்) வானரம் எனப்பட்டு, மனித வருக்கத்திற்கு அடுத்த கீழ்ப்படியில் அறிவமைந்த பிராணிகள் என ஒருசார் உயிர்வருக்க நூலார் வகுத்துள்ளதும் காண்க.

மந்தி - பெண்குரங் கென்றுகொண்டு பொருள் கூறுவாருமுண்டு. (கடுவன் - ஆண்குரங்கு.) வீட்டிற்கு விளக்கேற்றுதல் பெண்களின் கடமைகளில் முதன்மையாக வைத்துப் பேசப்படும் வழக்கையும், "தையலார் கொண்டாடும் விளக்கீடு" என்ற தேவாரத்தினையும் காட்டிக், "கைம்மக வேந்திக் கடுவனொ டிக் கழைபாய்வான், செம்முக மந்தி கருவரை யேறும் சிராப்பள்ளி", "மந்தி கடுவனோ டேடி மலைப்புறம்" என்ற தேவார ஆட்சிகளும் அன்னார் காட்டுவர். ஏனைச்சீவ வகுப்பின் இல்வாழ்க்கைத் திறத்தை "மனையுறை குருவி வளைவாய்ச் சேவல், சினைமுதிர் பேடைச் செவ்வி நோக்கி, ஈனி லிழைக்க வேண்டி யானு, அன்புபொறை கூர மென்மேன் முயங்கிக், கண்ணுடைக் கரும்பி னுண்டோடு கவரும், பெருவளந் தழீஇய பீடுசால் கிடக்கை" என்று திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை(19)யில் கழறிற்றறிவார் நாயனார் அருளியதானு மறிக.

முழை - பொந்து. குரங்குகள் மலைப்பிளவு முதலிய பொந்துகளில் வாழும் இயற்கையுடையன.

மாறுஐந்து அடக்கிஉள்ளார் எனமாற்றுக. **ஐந்து** - ஐம்புலன்கள். எண்ணலளவை யாகுபெயர். மாறிமாறிவஞ்சித்து உயிர்களைப் பிறவிக்குழியிற் கீழேவீழ்த்தும் ஐம்புலன்களையும் அடக்கிய பெருமுனிவர்கள். ஐம்புலன்களையும் அடக்குதலாவது தம்மை அவை வசப்படுத்தி அதிகாரஞ்செய்து செலுத்தும்படிவிட்டு அவற்றின்கீழ் அடிமையாய்த் தாம் அமைந்துநின் றொழியாது, தம் ஏவலின்வழி அவைநின்று பணிசெய்யுமாறு அவற்றை அடக்கி ஆளுதல். அவற்றின் மயக்கத்திற்குட்படாது தம் வயமுடையாராகுதல். ஐம்புலச் சேட்டையை யில்லையாக்கிக்கொள்ளுதல். "ஞானிகளாயுள்ளார்க ணான்மறையை முழுதுணர்ந்தைம் **புலன்கள் செற்று**, மோனிகளாய் முனிச்செல்வர் தனித்திருந்து தவம்புரியு முதுகுன்றமே" (ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம்), "தம்மை யைந்து புலனும்பின் செல்லுந் தகையார்" (சண்டீசர் புரா - 2) என்பனவாதி திருவாக்குக்கள் காண்க.

அடக்குதல் - செயல் இல்லையாக ஒழித்தல் அன்று. "தலையே நீவணங்காய்," "கண்காள் காண்மின்களோ," என்பன முதலாகிய ஆணைவழி ஒழுகி இறைவன்பணி செய்து நிற்றற்கு இவை வேண்டப்படுதலின் அவ்வாறு இவற்றை ஒழித்துவிட்டால் பிறவிப்பயனில்லையாய் ஒழியும். இக்கருத்துப்பற்றியே "அஞ்சு மடக்கடக் கென்ப றிவிலார், அஞ்சு மடக்கு மமரு மங்கிலை, அஞ்சு மடக்கி லசேதன மாமென்றிட், டஞ்சு மடக்கா வறிவறிந் தேனே" (7-ம் தந் - 330 - ஐந்திந்திரியமடக்கு முறைமை) என்றருளினர் திருமூலர்.

மாறுஐந்து - மாறு செய்யும் ஐந்தாகலின் சொல்வைப்பு முறையும் மாற்றியருளினர். "மாறி நின்றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலனைந்தின் வழியடைத்து" என்பது திருவாசகம். **மாறுசெய்தல்** - நிலைதிரித்தல் - வஞ்சித்து வசப்படுத்துதல். ஒருபுலன் செய்ததனை மற்றொருபுலன் செய்யாது வேறொரு வழியில் ஈர்த்துத் தள்ளுதலும், நிற்கவேண்டிய நிலையில் நில்லாது நெறிபிறழச் செய்தலும் ஆம். இது "ஒரு புலனுகரும் போதங் கொன்றிலை; ஒன்றன் பாலும், வருபயன் மாறி மாறி வந்திடு மெல்லா மாறும்" (2-94) என்ற சிவஞானசித்தியாரில் விளக்கப்படுதல்காண்க. **ஆறுஐந்தும்** என மாற்றி **ஆறு** - வழி எனக்கொண்டு ஐம்புலன்களின் வழிகளை அடைத்து என்று கூறுதலுமாம். வழியாவன புலன்கள். "ஆற்று மைம்புலத் தாறுசென் மேலையோர்" (அவையடக்கம் - 7) என்ற கந்தபுராணமுங்காண்க.

இவ்வாறன்றி ஐந்தும் (புலனும்) ஆறும் என எண்ணும்மை தொக்கதாகக்கொண்டு **ஆறு** என்பது காமக் குரோத, லோப, மோக, மத, மாச்சரியமென்னும் ஆறுகுற்றங்களையுங் குறித்ததாகக் கூறுவதுமாம். "துன்றும் புலனைந்துட னாறு தொகுத்த குற்றம், வென்று" - (சோமாசி - புரா - 5) என்றது காண்க. உட்கரண புறக்கரணங்களின் றொடர்பைப்பற்றி 252-ல் உரைத்தவைகாண்க,

அரும்பெருஞ்சோதி - மோனிகளாகிய முனிச்செல்வர்களிடமிருந்து காணப்படும் தியானவிளக்கமாகிய ஞானஒளியின் வெளித்தோற்றம். **அருமை** - அவ்வாறு அடக்காதாராற் பெறுதற்கருமையும், **பெருமை** - அளவிடலாகாமையுங் குறித்தன. **சோதி** - தவமகிமையினால் நெடுந்தூரத்துக் காண்பார்க்கு அவருடம்பு ஒளிப்பிழம்பாய்த் தோன்றுவது என்பர் ஆறுமுகத்தம்பிரானர். அவரணிந்த திருநீற்றின் ஒளி என்றலுமாம். சோதிமயமான நீற்றைச் சோதியென்றார். "பராவண மாவது நீறு" என்றது வேதம். திருநீற்றினால் புறஇருளும் நீங்குதல் முருகர் புராணம் - 2, திருஞானசம்பந்தர் புராணம் - 6 இவற்றானறிக.

எந்தையார் - எமது தந்தையார். "எந்தை யீசனெம் பெருமான்" (ஆளுடைய பிள்ளையார் - திருநெல்வாயிலரத்துறை), "எந்தையு மெந்தை தந்தை தந்தையு மாய

வீசர்" - (திருநேரிசை-திருவீழிமிழலை-7), "யாவர்க்குந் தந்தைதா யெனுமவரிப் படி யளித்தார்" (திருஞான - புரா - 69) முதலிய திருவாக்குக்கள் காண்க.

இரவு ஒன்று இல்லை - ஒன்று - ஒன்றுதல் - பொருந்துதல். ஒன்றும் என்றதில் உம்மைதொக்கதாகக் கொண்டு ஒரு சிறிதும் என்றலுமாம். பிறஇடங்களிற்போல இரவு என்ற ஒரு பொருளில்லை எனலுமாம். இரவு - சூரியன் ஒளிபெறாத நாட்பகுதி. நில வுலகம் சூரியனையும் தன்னையும் சுற்றும் சுழற்சியிலே அதன் ஒரு பகுதி இரவுக் காலம் கொண்டதாகும். சூரியன் ஒளி வீசும் பகுதி பகல் எனப்படும். நில அண்டத்தின் கீழ் மேல் என்ற இருபகுதியினும் ஆளுகை செல்லுதலால் "ஆங்கிலர் அரசுக்குட்பட்ட நிலப்பரப்பிற் சூரியன் அத்தமிக்கின்றதில்லை" (The sun never sets on the British Empire) என்று இக்கருத்துப்பற்றியே வழங்குவதும் காண்க. ஞாயிறு ஒளிவீசப் பெறாத காலம் இரவு எனப்படும். அவ்விரவு தன்னியல்பாகிய இருட் செறிவு, உயிர்களைத் துயில் முதலியவற்றிற்செலுத்துதல் முதலிய குணங்களுடையது. ஆயின் இங்குத் திருக்காளத்தி மலையில் ஞாயிற்றின் ஒளியில்லையாயினும், அதனின் மிக்க சோதிமாமர ஒளி, மணியொளி, ஐந்தடக்கியோர் அரும்பெருஞ்சோதி என்ற மூவகைச்சோதிகளு மிருத்தலால் வேறிடங்களிற் சேரும் அந்த **இரவு இல்லை** என்றார். சோதிமரம் **செந்தழல்** ஒளியும், முத்துக்கள் **சந்திரன்** ஒளியும், ஐந்தடக் கியோர் **சூரியனது** மிக்க ஒளியும் காட்டலால், ஏனைஇடங்களிற் பகலில் சூரியன் ஒளி ஒன்றுமே காட்ட, இங்கு இரவில் அதனின்மிக்க மூவொளியும் தோன்ற நிற்பதனால் ஏனை இடங்களிற் பொருந்தும் இரவு இங்கு இல்லை என்ற குறிப்பும் காண்க. **இரவு இல்லை** என்றது இரவு ஒன்றில்லை என்றதும் இக்கருத்துப் பற்றியேயாம்.

அருட்பெரியோர் வாழ்கின்றதும் காலங்கடந்ததுமாகிய கயிலைமலையிலும்,கயிலையே யாகிய காளத்தி மலையிலும் சூரியன் மற்றைத் தேவர்களுடன் வந்து வழிபடுதற் குரியவனேயன்றி ஏனையிடங்களிற் செய்தல்போல இங்குப் பகல் இரவுகளைச் செய் தற்கு வலியிலன் என்றதும் குறிப்பாம். இதுபற்றியே "பரிதியோடு சந்திரன்...... தும்பிடச் சென்று லொக்கும்" என்றதும் காண்க.

இரவுசேரும் விலங்கு உள என்று அஞ்சினார் (776) திண்ணனார் ஆதலின் நீள் இருள் நீங்கச் (777) சிலையுடன் நின்றனர். அதன் பொருட்டு இரவு இல்லாதவகை பரிதியோடு சந்திரன் கூடி வந்தாலென்ன முத்துக்களும் செம்மணிகளும் ஒளி பொங்க உமிழ்ந்தன (778); பன்மணிகளும் மரகதமும் நீலமும் இமைத்தன (779); தீபமரங்களும் மணிவிளக்குக்களும் ஐந்தடக்கினார் அருஞ்சோதியும் இரவையில்லையாக் கின (780) என்றிவ்வாறு இவ்வைந்து பாட்டுக்களும் தொடர்ச்சியாய்ப் பொருள்பட, அவ்விரவு கழியுந்தனையும், காணும் பொருள்களையும், காட்சிகளையும் ஆசிரியர்கண்டு காட்டுகின்ற திறம் காண்க. திண்ணனார் இரவு கழித்தது போலவே நாமும் உடன் கழித்துச் சரிதப் போக்கை உணருமாறு செய்ததிறமுங் காண்க.

மணியொளி விளக்கத்தாலும் - என்பதும் பாடம். 131

781. வருங்கறைப் பொழுது நீங்கி மல்கிய யாமஞ் சென்று
சுருங்கிட வறிந்த புள்ளின் சூழ்சிலம் போசை கேட்டுக்
கருங்கட லென்ன நின்ற கண்டுயி லாத வீரர்
அரும்பெறற் றம்பி ரானார்க் கமுதுகொண் டணைய வேண்டி, கஙஉ

*782. ஏறுகாற் பன்றி யோடு மிருங்கலை புனமான் மற்றும்
வேறுவே றினங்கள் வேட்டை வினைத்தொழில் விரகி னாலே

பூறுசெய் காலஞ் சிந்தித் தருமிகத் தெரியாப் போதின்
மாறடு சிலையுங் கொண்டு வள்ளலைத் தொழுது போந்தார். கஙரு

781. (இ - ள்) வெளிப்படை. முன்னிரவுநீங்கி அதனோடு இருள்நிறைந்த யாமமும் கழிந்து சென்று இரவு சுருங்க, இதனை அறிந்த புட்கள் நிறைந்த தொகுதியாகச் சிலம்புதலின் ஓசையைக் கேட்டுக், கரிய கடல் போல நின்ற கண்துயிலாதிருந்த வீராகிய திண்ணனர் தாம் பெறுதற்கு அரியவராய்ப் பெற்ற தமது பெருமானுக்கு ஊனமுதம் தேடிக்கொண்டு வந்து அணைவதற்கு வேண்டி, கஙஉ

782. (இ - ள்) வெளிப்படை. ஏறும் குறிய கால்களையுடைய பன்றியோடும், பெரிய கலையும் புனமான்களும் ஏனைய வெவ்வேறு விலங்கினமு மாகியவற்றை வேட்டை செய்வினைத் தொழிலின் தந்திரத்தினலே கொன்று கைப்படுத்தற்குரிய காலத்தை நினைத்து, உருவம் மிகத் தெரியாத பொழுதாகிய அதிகாலையில், பகை எவற்றையும் அழிக்கவல்ல தமது வில்லினையுங் கைக்கொண்டு, வள்ளலாராகிய குடுமித் தேவரைத் தொழுது போந்தனர். கஙரு

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களுந் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

781. (வி - ரை) வரும் - அந்திமாலை (776)யினை அடுத்து வருகின்ற. மாலைக்கும் நடுயாமத்துக்கும் இடையில் உள்ள காலம். பையுண்மாலை (304)யின் பின் இருண்டது நீண்டவான் (305) என்றுரைத்தது காண்க.

கறைப்பொழுது - கறை - கருமை. **கறைப்பொழுது** - கருமையையுடைய காலம். **மல்கிய** - இருள் நிறைந்த. மல்குதற்கு எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. **யாமம்** - இங்கு நடுயாமங் குறித்தது. **சுருங்கிட** - இரவுக்காலஞ் சுருங்க. எழுவாய் வருவிக்க.

அறிந்த புள்ளின் சூழ்சிலம்பு ஓசை - அறிந்த - இரவு சுருங்கியதனை அறிந்த. **புள்**-கோழியும் ஏனைப்புட்களும். "கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்", "கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி குருகுக ளியம்பின" என்ற திருவாசகங்கள் காண்க. **புள்**-தொகுதியொருமை. **சூழ்**-நிறைந்த. **சிலம்புஓசை** சிலம்புதலின் உளதாம் ஓசை. **சிலம்புதல்**-ஒலித்தல். இரவுக் காலம் சுருங்க வைகறைக் காலம் வரும். இப்புட்கள் வைகறையிற் சிலம்பும் இயல்புடையன. "புலம்பின போதென்று புட்கள் சிலம்ப" என்று தற்குறிப்பேற்றம் படத் திருமூலநாயனர் அருளியது காண்க.

கருங்கடல் என்ன நின்ற கண்துயிலாத வீரர் - முன்னர் மைவரை யென்ன (776) உருவம்பற்றிய உவமமாக உரைத்த ஆசிரியர் இங்கு உருவும் வினையும் பயனும் பற்றிய உவமமாகத் திண்ணனரைக் **கருங்கடல்** என்றார். துயிலாமையாகிய எதிர்மறைத் தொழிலும், அன்பினின்று பெருகும் அருள் மேகம் பொழிதற்கிடமாதலின் பயனும் பற்றி உவமை எழுந்தவாறு கண்டுகொள்க. "பயன்றூக்கார் செய்த உதவி நயன்றூக்கின், நன்மை **கடலிற்** பெரிது" (செய்ந்நன்றியறிதல்-3) என்றபடி இங்குக் **கடல்** என்ற குறிப்பும் காண்க. கடல் (நிலப்பரப்பிற்) கிடந்தும் துயிலாது; இவர் நின்று துயிலாதவர் என்பது. துயிலாமை பொதுவிலக்கணம். கடல் துயிலாமை அகப்பொருள்களில் விதந்து பேசப்படும். இங்கும் அன்பு மீதூர்தல் என்னும் அகப்பொருட்டன்மை பற்றியே துயிலாமை போந்ததும் காண்க. "ஆர்த்துன் னமிழ்துந் திருவு மதியு மிழந்தவநீ, பேர்த்து மிரைப்பொழி யாய்பழி நோக்காய் பெருங்கடலே" (173), "ஓங்கணை மேவிப் புரண்டு விழுந்தெழுந் தோலமிட்டுத், தீங்கணைந் தோரல்லுந் தேறாய் கலங்கிச் செறி கடலே, யாங்கணைந் தார்நின்னை யும்முள ரோசென் றகன்றவரே" (179) என்ற திருக்கோவையார்த் திருவாக்குக்களும் காண்க. "கயிலை மாமலை மேவிய கடலே" (செத்-10) என்ற திருவாசகத்தில் இறைவனை மலைமேவிருந்த கடல் என்றதும் நினைவு கூர்க. **கண்துயிலாத** - கண்டு கொண்டே நேர்பெற நோக்கி நீள்இருள் நீங்க நின்றார் (777) என்றதனற் கண்துயிலாமை பெறப்பட்டமையின் இது இயல்புணர்த்தல் என்றமட்டில்

அமைந்தது. நின்றபடியும் நடந்துகொண்டும் துயில்வார் உளராதலின் இவர் கண் துயிலாதே நின்றவர் என்ற குறிப்புமாம். **வீரர்** - இவரது பிற வீரங்கள் நிற்க, ஆன்மாவைப் பீடித்துநிற்கும் தாமதகுணச் செயலாகிய துயிலை வெல்வதும், பிறராற் காண்டற்கரியராகிய இறைவரைக் கண்டுகொண்டே நிற்பதும், "வஞ்சமனத் தஞ்சொடுக்கி வைகலுநற் பூசனையா, னஞ்சமுது செய்தருளும் நம்பியென வேநினையும்" முன்னைப் பிறவியின் செயலினும் மிக்குத் தம்மையுமறந்து இறைவனையே நினையும் வீரமும் குறிக்க இங்கு வீரர் என்றார். "ஈர வன்பினர் யாதுங் குறைவிலார் வீரம்" (144) என்றது காண்க.

அரும்பெறல் - பெறுதற்கரிதாகப் பெற்றவர். "அடியனேற் கிவர்தா மிங்கே யகப்பட்டா ரச்சோ" (755) என்றதுகாண்க. "அருமையி லெளிய வழகே போற்றி" **திருவாசகம்.** "அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக!" **திருமுருகாற்றுப்படை.**

தம்பிரானார் - தமக்குப் பெருமான். எம்பிரான் றிறத்து (819) என்பது காண்க. தமக்குரிமைபாராட்டிய பொருளும்படக் கூறினார்.

கொண்டு - சித்தஞ் செய்துகொண்டு. உரிய வகையில் தேடிப் பக்குவப்படுத்தி அமைத்துக்கொண்டு.

அணையவேண்டி - மீண்டு இவர்பால் அணைதலை வேண்டினாராய். வேண்டிப் போந்தார் என வரும்பாட்டுடன் கூட்டிமுடிக்க. வேண்டித் - தொழுது என்றுகூட்டி உரை கொள்வாருமுளர். அது பொருந்தாதென்க.

வைகிய யாமம்—என்பதும் பாடம். 132

782. **(வி - ரை) ஏறுகாற் பன்றி** . வயிறு பெரிதாய்க் கீழே தாழ்ந்து தொங்க, அதற்குள் ஏறியதாய்க்காட்டும் குறிய கால்களையுடைய பன்றி. உடலுக்குத் தக்க காலில்லாமையின் ஏறுகால் என்றார் என்பர் ஆறுமுகத்தம்பிரானார். செங்குத்தான மலைகளிலும் ஏறும் காலினையுடைய என்பாருமுண்டு.

பன்றியோடும் - பன்றியை முன்வைத்து ஒடு உருபுதந்து ஏனை விலங்குகளையெல்லாம் ஒருசேரப் பின்வைத்தது இச்சரிதத் தொடர்பிற் பன்றிக்குலச் சிறப்பு நோக்கி. அடலேனம் புலிகரடி (693), ஏனமோடு மானினங்கள் (727), பன்றியும் புலியுமெண்கும் (652) என முன்னர் உரைத்தவற்றையும் உன்னுக. இவ்வேடர் முதலியோர் ஏனை இறைச்சிகளினும் பன்றியிறைச்சியை மிக விரும்பியுண்ணும் இயல்புங் குறித்தது.

இருங்கலை - பெரியனவாய்க் கிளைத்து நீண்ட கொம்புகளையுடைய கலைமான். கலைமான் (728) என்றவிடத் துரைத்தவைகாண்க.

புனமான் - மலைகளிலும் மலைச்சார்புடைய தாழிடங்களிலும் தினைப்புன முதலியவற்றை மேய்ந்து வாழும் மான் சாதி.

மற்றும் வேறுவேறு இனங்கள் - மானின் வேறு பல வகைகளும், மானல்லாத வேறு விலங்கினங்களும். வெவ்வேறென்னாது **வேறுவேறு இனங்கள்** என்ற கருத்துமிது. மானின் பலவகைகளைப்பற்றி 728-ல் பார்க்க. **இனங்கள்** இரண்டனுருபு தொக்கது. **இனங்களை ஊறுசெய்காலம்** என்று முடிக்க.

வேட்டைவினைத்தொழில் விரகு - வேட்டைத்தந்திரம். **வேட்டைவினை**-வேட்டையாகிய செயல். **தொழில் விரகு** - தொழிற்குரிய தந்திரம். உபாயம் - சாமர்த்தியம் என்பர். **வினைத்தொழில்** என்று கூட்டி இருபெயரொட்டாக உரைப்பினுமாம். கைம்மைவினை (461) என்றதும்காண்க.

ஊறுசெய்காலம் - ஊறுபடுத்திக் கொல்வதற்கு ஏற்ற நேரம். வைகிருளின் புலர்காலை (705) என்ற விடத்துரைத்தவைகாண்க. **ஊறுசெய்தல்** - இங்குக் கொல்லுதல் குறித்தது. **சிந்தித்து** - தக்கநேரம் இதுவேயாமென்று நினைத்துத் துணிந்து.

உருமிகத் தெரியாப் போது-விலங்கினத்தின் உருவம் தமக்கும், தம் உருவம் அவற்றுக்கும் விளக்கமாய்த் தெரியாத விடியற்காலம். கழிகின்ற இராவின் இருளும், வருகின்ற பகலின் ஒளியும் விரவியுள்ள காலம்.

மிகத்தெரியா - உருத்தெரியாத இரவாயின் விலங்கினத்தைக் கண்டு வேட்டையாட இயலாது. உருத்தெரியும் காலைப்போதாயின் அவை தம்மைக் கண்டு ஓடி மறைந்துவிடும். ஆதலின் சிறிது தெரிந்தும் முற்றும் தெரியாமலும் உள்ள நேரமே வேட்டையாடுதற்குரிய தென்பது வேடர் கையாண்ட முறை என்று குறிப்பார் உருத் தெரியா என்னுது உருமிகத்தெரியா என்றார்.

மாறு - பகை. **அடுதல்** - அழித்தல். **மாறடுசிலை** - பகையா யெதிர்ப்பது எதுவாயினும் அழிக்கவல்ல வில். பாரப்பெருவில் (711) என்றதும் பிறவுங் காண்க.

வள்ளல் - குடுமித்தேவர். **தொழுதுபோந்தார்** - பிரிதலின் வணங்கிப் போயினர். பிரியும்பொழுது வணங்குதல் மரபு. முன்னரும் "மலர்க்கையாற் றொழுது போந்தார்" (762) என்றது காண்க. இதற்கு விலங்கினம் அப்புறம் போகவொட்டாமற் கொல்லுதல் வேண்டித் தொழுதனர் என்றுரை கூறுவாருமுண்டு. அஃதுரையன்றென விடுக்க. சுருங்கிட - வீரர் - ஓசைகேட்டு - அணையவேண்டி - சிந்தித்து - போதில் - கொண்டு - தொழுது போந்தார் என்று முடிக்க. 133

வேறு

783. மோய்காட்டு மிருள்வாங்கி முகங்காட்டுந் தேரிரவி
மெய்காட்டு மன்புடைய வில்லியார் தனிவேட்டை
யெய்காட்டின் மாவளைக்க விட்டகருந் திரையெடுத்துக்
கைகாட்டு வான்போலக் கதிர்காட்டி யெழும்போதில், கங௪

784. எய்தியசீ ராகமத்தி லியம்பியபூ சனைக்கேற்பக்
கொய்தமல ரும்புனலு முதலான கொண்டணைந்தார்
மைதழையுங் கண்டத்து மலைமருந்தை வழிபாடு
செய்துவருந் தவமுடைய முனிவர்சிவ கோசரியார். கங௫

783. **(இ-ள்)** வெளிப்படை. செறிந்த இருளை நீக்கி முகத்தைக் காட்டுகின்ற தேரில்வருகின்ற சூரியன், உண்மைத் தன்மையினையே காட்டுகின்ற அன்புருவமாகிய வில் ஏந்திய திண்ணனார் ஒப்பற்ற வேட்டையிலே எய்கின்ற காட்டு விலங்குகளைக் கொல்வதற்கு வளைக்க, அவைகளை மறைத்து முன்னே இட்ட கருந்திரையை நீக்கி அவற்றைக் கண்டு கொள்க என்று கைகாட்டுவான் போலக் கதிர்களைக் காட்டி மேலெழும்பும் போதிலே, கங௪

784. **(இ-ள்)** வெளிப்படை. சிறப்புப் பொருந்திய சிவாகமங்களிற் சொல்லப் பட்ட சிவபூசை விதிகளுக்கேற்றபடி கொய்துகொண்ட மலர்களும், எடுத்துக்கொண்ட நறும்புனலும் முதலான பூசைப் பொருள்களைக் கொண்டு, விடம் விளங்கும் கண்டத்தினையுடைய அந்த மலையின் எழும் மருந்தாகிய காளத்திநாதரை நியதியாய் வழிபாடுசெய்து வருதலாகிய தவமுடைய சிவகோசரியார் என்ற முனிவர் வந்து அணைந்தனர். கங௫

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

783. **(வி-ரை) மோய்காட்டும்** - மொய்த்து விளங்கும் செறிவினை எடுத்துக் காட்டுகின்ற. **வாங்கி** - பிரித்து நீக்கி.

முகம்காட்டும் - முகமண்டலத்தைக் காட்டும். ஒருவர் முகத்தை மற்றவர்க்குக் காட்டும் என்று கூறுதலுமாம். முகம் ஆகுபெயராற் கண்ணை யுணர்த்திற்று எனக் கொண்டு கண்ணுக்குப் பொருள்களைக் காட்டும் என்றலும் பொருந்தும்.

தேர்இரவி - வெவ்வேறாகிய ஏழு நிறமுள்ள ஏழுகுதிரைகளைப் பூட்டிய ஒற்றைச் சக்கரமுடையதோர் தேரில் சூரியன் ஊர்ந்து வருவதாகக் கூறுதல் மரபு. 303 பார்க்க.

மெய் காட்டும் அன்புடைய-"மெய்ம்மையின் வேறு கொள்ளாச் செவ்விய அன்பு" (776) என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையுங் காண்க. **மெய்** - சத்து - இறைவன்; **மெய் காட்டும்** - இறைவனைத் தமக்குள் அமையக் காட்டும் என்றுரைத்தலுமாம். "உள்ளத் திற்றெளிகின்ற மெய்ம்மை யன்பி னுருவினை யு மவ்வன்பி னுள்ளே மன்னும், வெள்ளச் செஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண் விமலரையு முடன்கண்ட" (திருஞான-புரா-1023) என்றது காண்க.

வில்லியார் - வில்லையுடைய திண்ணனார். **தனி** - ஒப்பற்ற. தனித்துச் சென்ற என்றுரைப்பாருமுண்டு. எய் - முள்ளம் பன்றிகள் நிறைந்த என்றுரைப்பாருமுளர்.

மாவளைக்க இட்ட கருந்திரை - வேட்டையாடுமுன் விலங்குகள் தப்பி ஓடாமல் வேட்டைக் காட்டை வளைத்துக் காவல் செய்தல் குறித்தது. 724 பார்க்க. உருமிகத் தெரியாப்போதிற் போந்தாராதலின் இரவி எழுந்து, முன் மூடிய கருந்திரையை எடுத்துக் கையினால் விலங்குகளைச் சுட்டிக் காட்டுவான்போலக் கதிர்களை விரித்துக் காட்டினான் என்க. தற்குறிப்பேற்ற உவமை. கதிர் - கரம் எனவும்படும். இச்சிலேடைப் பொருள்படக் **கைகாட்டுவான் போலக் கதிர் காட்டி** என்றார்.

குடுமித் தேவர்க்கு இன்னமும் ஊண் ஊட்டவேண்டுமென்ற திண்ணனாரது ஆசை கண்டு மலையிற்றாழ்ந்தானாதலின் (775), அச்செயலைத் தொடர்ந்து அவர் ஆசைப்பட்ட ஊன் பெறும் வழியைக் காட்டுவானாகி, அவ்வூன் உள்ள விலங்குகளை மறைத்துநின்ற திரையை எடுத்துக் **கைகாட்டுவான் போல** என்று தொடர்நிலைத்தற்குறிப்பேற்ற உவமையாகக் கூறினது காண்க. **காட்டி னமர்விளைக்க** என்றும் பாடங்கொள்வர்.

எழும்போதில் - கொண்டு-அணைந்தார் என வரும் பாட்டுடன் கூட்டிமுடிக்க. 134

784. **(வி - ரை) எய்திய** - இறைவனிடத்திருந்து வந்த என்றலுமாம். **சீர் எய்திய ஆகமம்** என மாற்றுக. **ஆகமம்** - சிவாகமம். **சீர்** - சிறப்பு. சிவாகமங்களின் சிறப்புச் சத்திநிபாதர்க் குரியதாதல். இவை, பாசத்தையும் உயிர்களையும் இறைவனையும் அறிவித்து,பாசங்களிற் கட்டுப்பட்டுழலும் உயிர்கள் அவற்றினின்று நீங்கி இறைவனை யறிந்து பற்றி, வீடுபெற்று இன்பமடையும் நெறிகளை வகுத்துக் கூறுவனவாம். ஆ - இறைவன்; க - உயிர்; ம - மலம் - (பாசம்) எனும் இவை முதலிய பொருளைப் பெயரமைப்பினாலே அறிவித்து நிற்றல் காண்க. மலம் சடம் எனக்காட்ட உயிரொடு கூடிய வழியல்லது இயங்காத **ம** என்ற மெய் யெழுத்தாலும், உயிர் அவ்வாறன்றி உயிர்க்குயிராகிய இறைவனால் வியாபிக்கப்பட்டு இயக்கப்படும் தன்மையும் மலத்தாற் பீடிக்கப்படும் தன்மையும் உடையதாய்ச் **சதசத்து** எனப் படுதலால் **க** என்ற உயிர்மெய்யெழுத்தாலும், **இறைவன்** இவ்விருதிறமுமன்றி மேம்பட்ட முதல்வனாய், அவற்றை இயக்குபவனாய் உள்ளவனாதலின் **ஆ** என்ற உயிர் எழுத்தாலும், குறிக்கப்பட்டது என்பர். எனவே முப்பொருள்களையும் உணர்த்தி உயிர்கள் உண்மை கண்டு ஒழுகி உய்யும்படி செய்யும் நூல்கள் என்றதாம். "**ஆ** - சிவஞானம், **க** முத்தி, **ம** - மலநாசம் என்னும் பொருண்மேனிற்றலால் உயிர்களுக்கு மலநாசம் செய்து சிவஞானத்தை யுதிப்பித்து முத்தி சாதனமாகும் நூலெனவும்; **ஆ** என்பது பாசம், **க** என்பது பசு, **ம** என்பது பதி எனப் பொருள்படு" தலால் திரிபதார்த்தத்தை உணர்த்தும் நூல் எனவும் கொள்ளப்படும்.

சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டென்பர். "அஞ்சன மேனி யரிவையொர் பாகத்த, னஞ்சொ டிருபத்து மூன்றுள வாகம, மஞ்சலி கூப்பி யறுபத் தறுவரு, மஞ்சா முகத்தி லரும்பொருள் கேட்டதே" என்பது திருமூலர் திருமந்திரம் (ஆகமச் சிறப்பு - முதற் றந்திரம்-57). அவையாவன காமிகம், யோகசம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், **சுவாயம்புவம்,**

அனலம், வீரம், இரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம், சருவோத்தமம், பாரமேச்சுரம், கிரணம், வாதுளம் என்பன. இவற்றின் வழிநூல் நாரசிங்கம் முதல் விசுவான்மகம் ஈறாகிய இருநூற்றேழென்ப. இவற்றை உபாகமங்கள் என்பர். இவை சிவபெருமானாலே தமது மகாசதாசிவமூர்த்தத்தின் உச்சி முகத்தினிடமுள்ள ஐம்முகங்களாலும் அருளிச் செய்யப்பட்டன என்பர். "மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற், சொன்ன வாகமந் தோற்றுவித் தருளியும்......மாவேட் டாகிய வாகமம் வாங்கியும், மற்றவை தம்மை மகேந்திரத்திருந், துற்றவைம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியும்." (கீர்த்தித் திருவகவல்-10—20) என்ற திருவாசகங்களும், திருமூலர் திருமந்திர முதலியனவுங் காண்க. ஆகமங்கள் ஞானம், யோகம், கிரியை, சரியை என்ற நான்கு பாதங்களை யுடையன. வேத சிவாகமங்க ளிரண்டும் பதிவாக்கியங்களாதலின் மேற்பிரமாணம் வேண்டப்படாது தமக்குத்தாமே பிரமாணமாம். சிவாகமங்களை "வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவ சித்தாந்தம்" என்பர். உயிர்களுக்கு இறைவனைக் காட்டிக் கூட்டிமுடிக்கின்ற வரையில் எல்லாப் பொருள்களையும் சிவாகமங்கள் கூறுதலின் இவை முடிந்தமுடிபு அல்லது சித்தாந்தம் எனப்படும். இவற்றில் ஞானபாதம், பதி பசு பாசம் என்னு முப்பொருள்களையும், யோகபாதம் சிவயோகத்தையும், கிரியாபாதம் மந்திரங்களின் உத்தாரம் சந்தியா வந்தனம் பூசை செபம் ஓமம் என்றிவற்றையும், சரியாபாதம் சமயாசாரங்களையும் அறிவிப்பன. சிவன் கோயில்களெங்கும் நித்திய, நைமித்திக, பவித்திர முதலிய பூசைகளும், கோயில் கட்டுதல், பிரதிட்டை செய்தல் முதலியனவும், உயிர்களுக்குரிய கரும நியமங்களும், தீக்கை, ஆன்மார்த்த பூசை முதலியனவும் இவற்றில் விதித்தபடியே நடைபெறத்தக்கன. இவை வேதங்களிலேனும் வேறு நூல்களிலேனும் விதிக்கப்பட்டில.

பூசலார் நாயனார் நினைப்பினால் எடுத்த கோயிலும், அவர் சரிதத்திற் கண்ட காடவ அரசர் எடுத்த கச்சிக்கற்றளியும், அவற்றின் பிரதிட்டைகளும், ஆகம விதிப்படியே அமைந்தனவாம். மனுச்சோழர் சிவாலயங்களின் பூசனைக்குத் துங்க ஆகமஞ்சொன்ன முறைமையால் அங்கங்கும் வேண்டும் நிபந்தம் ஆராய்ந்து அமைத்த செய்தி திருநகரச் சிறப்பிலும் (100), சோழவரசர் புற்றிடங்கொண்டார்க்கு வேதாகமநூல் விதிவிளங்க நிபந்தம் பலவும், வீதி விடங்கப் பெருமானுக்குப் பங்குனி யுத்திரத் திருநாட் சிறப்புக்குரியனவும் அரியணையின் மீது இருந்து அமைத்தார் என்பது நமிநந்தியடிக ணாயனார் புராணத்திலும் அறிகின்றோம். உமை யம்மையார் "ஆகம விதியெலாஞ் செய்த" பரார்த்த பூசையியல்பினைத் திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணத்திலும், ஆகமங்களின் "நின்ற விதியின் விளையாட்டா னிறைந்த வரும் பூசனை" யாகச் சண்டீசுர நாயனார் செய்த ஆன்மார்த்த பூசை யியல்பினை அவர் தம் புராணத்திலும் காண்க. இவ்வாகமங்களை இறைவன் உமையம்மையாருக்கு உபதேசித்தருளினர். அவற்றைக் கேட்டருளிய அம்மையார்க்கு, அவ்வாறு "எண்ணி லாகம மியம்பிய விறைவர் தாம் விரும்பும் உண்மையாவது பூசனை என"வும் உரைத்தருளினர். அதனையே கொண்டு அம்மையார் அவ்வாறே தமது நித்தியமாகிய பூசை செய்து உயிர்களுக்குப் போகங்களையும் முத்தியினையும் அடையும் வழிகாட்டி வாழும் தந்தருள்கின்றார் என்பதும் அறியப்படும். இவைபற்றித் திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் புராணத்தினுள் 50 முதல் 71 திருப்பாட்டுக்களிற் கூறியனவும், பிறவும் காண்க. இங்கு இச்சரித்திரத்திலும் சிவகோசரியார் ஆகம விதிப்படியே பூசையும், பவித்திர முதலியன செய்து வழிபடுதலும், அவர் வழிபட்டவாறு கேட்டு அந்நெறியே திண்ணனாரும் ஒழுகித் திருமஞ்சன முதலிய வழிபாடுசெய்தலும், இவர்கட்கு இறைவன் அருள் செய்தலும் காண்க.

இயம்பிய - மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயனிவையேயாம் என்று எடுத்துச் சொல்லிய. "எண்ணிலாகம மியம்பிய" என்றதுங்காண்க.

பூசனைக்கு - பூசனைக்காக. **ஏற்பக்கோய்த மலரும்** - ஏற்பக்கொய்தலாவது விதித்த படி கொய்தலாம். இவைபற்றி எறிபத்த நாயனார் புராணத்திலும், பின் முருகநாயனார் புராணத்திலும் காண்க.

ஏற்ப - ஏற்பக்கொண்ட **புனலும்** முதலான என்றும் கூட்டி உரைத்துக்கொள்க. **முதலான** - அமுது முதலாயினவற்றை. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. **கோண்டு.** ஏற்ப அமைத்துக்கொண்டு.

அணைந்தார் சிவகோசரியார் - எனப் பயனிலையை முன் வைத்தார் அவரது தீவிர பத்தியும் அன்பும் அவர்முன் அணைந்தன என்று குறிக்க. "அன்பு முன்பு நளிர்வரை யேற" (752) என்றது நினைவுகூர்க.

மைதழையும் கண்டம் - திருநீலகண்டம். **மை** - விடம். **தழைதல்** - நின்று விளங் கிப்பயன்றருதல். இதன் பொருள் முன்னர்த் திருநீலகண்டநாயனார் புராணத்துரைக் கப்பட்டது. **தழையும்** - தழைப்பிக்கும் - தழைக்கச்செய்யும் எனப் பிறவினையாகக் கொண்டு, அழித்தலைச் செய்யும் விடம் இங்கு நின்று உயிர்கள் அழியாது அருள் பெற் றுய்ந்து தழைக்கச் செய்தற்கிடமாகிய கண்டம் என்றலுமாம். **மை** - கருமை. அதனை யுடைய விடத்துக்காயினமையின் பண்பாகு பெயர்.

மலைமருந்து - மலையில் எழுந்த மருந்தாகிய காளத்தியப்பர். மலையின் மருந்து கள் சிறப்புடையன என்பது மருத்துவ நூல். **மருந்து** - எல்லா நோய்க்கும் கொடிய தாகிய பிறவிப்பிணி தீர்க்கும் மருந்து. மருந்து போல்வாரை மருந்தென்றார். அவரே மருந்துமாகிப் பிணி தீர்ப்பார் என்றலுமாம். "மருந்து மாகித் தீராநோய் தீர்த்தருள வல்லான்" (திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் - திருத்தாண்டகம்) என்ற தேவாரமுங்காண்க. மாணத்தைச் செய்யும் மையானது தழையினும் அந்த மரணத்தைப் போக்கும் மருந்து அவரேயாவர் என்ற குறிப்புப்பெற இங்கு **மருந்து** என்றார். "ஆயிர மரவ மார்த்த வமுதனே" (தனி நேரிசை) என்றது காண்க. "பிறவிப்(பெரும்) பிணிக்கோர் மருந்தே" (திருவாசகம்-புணர்ச்சிப்பத்து - 9), (மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்).

வழிபாடு செய்துவரும் தவம் - சிவ வழிபாடு செய்துவருதற் கேதுவாகிய தவம். **வழிபாடு** - சிவபூசை. சிவபூசையே தவமெனப்படும். அது செய்து வருவதற்கும் முன் னைத் தவம் வேண்டும். "தவமும் தவமுடையார்க் காகும்" என்றது காண்க. சண்டீசர் ஆளுடைய பிள்ளையார் புராணங்களும் கருதுக.

சிவகோசரியார் - சிவத்தையே எப்போதும் கோசரித்துக் கொண்டிருப்பவர் என் பதுபொருள். இஃது இவர்க்குக் காரண இடுகுறிப் பெயராயமைந்தது. சிவபாத விருத யர் என்றது போலக்காண்க. "எட்டுக்கொண் டார்தமைத் தொட்டுக் கொண்டே கின்றார்" என்ற திருவுந்தியார்க் கருத்தும் காண்க. **கோசரித்தல்** - அறிவுக்கு விடய மாக்கிக் கொள்ளுதல் - தியானித்தல். சிந்தை நியமம் (785), தணிந்த மனம் (789), புனைதவம் (808) என்பன இவரது நிலையினை யுணர்த்துவன காண்க. வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நின்ற வதுவே சத்தாயுள்ள சிவமாதலின் அந்தச் சிவத்தையே அறிவுக் கறிவாகச் சிவஞானத்தால் அறிந்து நிற்பவர். "அதுவென் றறிய விரண்டல்ல னுங்கறிவு ணிற்ற, லறியுமறி வேசிவமு மாம்" (சிவஞான போதம் -6-ம் சூத்), "என்னுளே மன்னி நின்ற சீர்மைய தாயி னானை என்னுளே நினைய மாட்டேன்" (குறைந்த திருநேரிசை 4) என்றவையுங்காண்க.

முனிவராகிய சிவகோசரியார் - என்க. **அணைந்தார்** என்ற மொழியின் தகுதியும் சிறப்பும் முன்னர் உரைக்கப்பட்டன. அணைந்தோர்தன்மை குறிப்பதும் காண்க. "பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்க" (திருத்தோணோ - 3) என்ற திருவாசகமும் சிந்திக்க.

785. வந்துதிரு மலையின்கண் வானவர்நா யகர்மருங்கு
சிந்தைநிய மத்தோடுஞ் செல்கின்றார் திருமுன்பு
வெந்தவிறைச் சியுமெலும்புங் கண்டகல மிதித்தோடி
"யிந்தவநு சிதங்கெட்டே! னியார்செய்தா?" ரென்றழிவார், க௱சு

786. "மேவநேர் வரவஞ்சா வேடுவரே யிதுசெய்தார்;
தேவதே வீசனே! திருமுன்பே யிதுசெய்து
போவதே! யிவ்வண்ணம் புகுதநீர் திருவுள்ள
மாவதே?" யெனப்பதறி யழுதுவிழுந் தலமந்தார். க௱எ

785. (இ - ள்) வெளிப்படை. திருமலையில் வந்து தேவர் பெருமானது பக்கத்தில் சிந்தை நியமத்துடனே செல்கின்றவராகிய அம்முனிவர், வெந்த இறைச்சியும் எலும்பும் சன்னிதானத்திற் கிடக்கக் கண்டு, தூரத்தே தாண்டி மிதித்து ஓடிப்போய், "ஓ! கெட்டேன்! இந்த அநுசிதத்தை யாவர் செய்தனர்?" என்று மனமழிவாராகி, க௱சு

786. (இ - ள்) வெளிப்படை. திருமுன்பு நேர்பொருந்த வருதற்கு அஞ்சாத வேடர்களே இது செய்தாராதல் வேண்டும்; தேவதேவீசனே! உமது திருமுன்பிலேயும் இவ்வநுசிதத்தை அவர்கள் செய்து போவதா? இவ்வண்ணம் அநுசிதம் வந்துபுகுவதற்கும் தேவரீர் திருவுள்ளம் செய்வதா?" என்று பதறி விழுந்து மிக்க துன்பமடைந்தார். க௱எ

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

785. (வி - ரை) **திருமலையின்கண் வந்து** - எனமாற்றுக. **வானவர்நாயகர்** - தேவர்க்கெல்லாந்தலைவர். "யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலா, மாதே வனலாற் றேவர்மற் றில்லையே" என்ற திருக்குறுந்தொகையுங் காண்க. **மருங்கு** - பக்கம். "நம்பக்கலன்பு" என்றதுகாண்க.

சிந்தை நியமம் - சிந்தையினது நியமம். ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை. பண்புத் தற்கிழமை. சிந்தைக்குரியதாய் - சிந்தையினாற் செய்யப்படுவதாய் - விதிக்கப்பட்ட நியமம். அவை சிவத்தோடொன்றவைத்திருத்தல், சாந்தமுடைமை முதலாயின. **நியமம்** - அடக்கம் - வரம்பு. சிந்தையின் நியமம் கூறவே, ஏனை-வாக்கு - உடல் நியமங்களும் உடன் கொள்ளப்படும்.

செல்கின்றார் - (மனம்) அழிவார் - அலமந்தார் என வரும்பாட்டுடன் கூட்டுக.

வெந்த இறைச்சியும் எலும்பும் கண்டு - இவைதிண்ணனார் குடுமித்தேவரை ஊட்டிப் பாவனையினால் அவர் உண்டருளியனவாகக் கொண்டவை.

அகலமிதித்து ஓடி - அநுசிதப்பொருள்களாதலின் அவை காலிற்படாதபடி தூரத்து எட்டி அடிவைத்து.

கெட்டேன் - இந்த அநுசிதம் யார் செய்தார் என்று பொருள் தொடர்ந்து செல்லாதபடி, கெட்டேன் என்ற அவலச்சொல் குறுக்கிட்டது முனிவரது உள்ளப் பதைப்பின் மிகுதி உணர்த்திற்று. 136

786. (வி - ரை) **நேர் மேவ வர அஞ்சா** - எனமாற்றுக. மேற்பாட்டிற் கூறியபடி உள்ளமழிந்து மிகப்பதைத்தமையால் சொற்கள் தடுமாறி முன்பின்னாயின. **மேவ நோவா** என்றுபாடங் கொண்டு சன்னிதிமுன் வருதற்கு மனம் நோவாத என்றும், **அஞ்சா** - அஞ்சா இயல்புடைய என்றும் உரைப்பாருமுண்டு. ஓசை ஒழுங்கு செவ்வே செல்லாமையானும் பிறவாற்றானும் இப்பாடத்தின் பொருத்தம் ஆராயத்தக்கது.

கோயில் அமைப்பும் பிரதிட்டை பூசை முதலியனவும் வகுத்த சிவாகமங்களுள் சன்னிதானத்திற் பொருந்த இன்னார்இன்ன அளவு மேவ வருதல் கூடுமென்று விதித்தலால் நேர் வரத் தகாத வேடர் சிவாபராதத்துக்கு அஞ்சாது வந்தனர் எனச் சிவகோசரியார் மனமுடைந்தனர். சிவாகம விதிப்படி பூசித்தாராதலின் அவ்விதியைக் கடந்த செயல் காணச் சகியாதவராயினர் என்க. **அஞ்சுதல்** - பழியச்சம். தம்பால் அச்சமு மருளு மென்று மடைவிலார் (656) என்றபடி கொலை யஞ்சாவேடராதலின் நேர் மேவ வருதலாலுளதாகும் சிவாபராதமாகிய பழிக்கு மஞ்சாராவர். ஆதலின் அவரே இது செய்தாராதல் வேண்டும் என்றனுமானித்தனர் சிவகோசரியார். மேற்பாட்டில் "யார் செய்தார்?" என்ற எண்ணம் வந்தது; செய்தாரைக் கண்டிலர்; செயலைக் கண்டனர்; திருமுன் இவை கிடக்கச் செய்தலின் நேர்வர அஞ்சாமையும், கிடக்கும் பொருள் வெந்த இறைச்சியு மெலும்பு மாதலின் கொலையஞ் சாமையும் அச்செயலுக் குள்ளே கண்டார்; இவையுடையார் வேடுவராதலின், இங்கு இது செய்தார் அவ் வேடுவரே என்பதனுமானத்தாற் றுணிந்தனர்.வேடுவரது அடையாளமாகிய செருப்படியும் நாயடியும் இதற்கு மேலும் துணை செய்தன என்க. இவ்வாறே "அன்றி து செய்தானின்றும் அவன் செய்த தாகும்" (758) என்று நாணன் துணிந்ததும் காண்க.

செய்தார் - செய்தாராதல் வேண்டும் என்ற துணிபு குறித்தது.

தேவதே வீசனே - பெருந் தேவர்க்குந் தேவராய், அத்தேவர்கள் சிவாபராதம் செய்தபோது அவர் தம் பிழைகளுக்குரிய தண்டஞ்செய் தொழுக்கும் தேவரீர் இவ் வேடர்கள் திருமுன்பு செய்த இவ்வபசாரத்துக்குத் தக்க தண்டனை கொடுக்கும் வன்மையும் தன்மையு முடையீர் என்பது குறிப்பு. தேவதேவேசனே எனக் குணசந்தியாய் வருதற்பாலது இவ்வாறு திரிந்து நின்றது மரூஉ. "இடையுரி வடசொலி னியம்பின கொளாதவும்" என்ற விதியாற் கொள்க. **தேவதேவ!** - தேவர்களுக்குந் தேவ!, **ஈசனே** - ஆளுபவனே! எனப் பிரித்துரைத்தலுமாம்.

திருமுன்பே - திருமுன்பேயும். உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது. ஏகாரம் தேற்றம். **போவதே** - செய்தும், அழிவு பெறாது போவதா? **போவதே - ஆவதே** - ஏகாரங்கள் வினா. இது தகாதெனற அவல முள்ளுறுத்த வினாப்பொருளில் வந்தன.

இதற்கு நீர் திருஉள்ளம் ஆவதே - உமது திருவுள்ள மிசைவில்லாவிட்டால் இது முற்றுப் பெற்று நிகழ்ந்திராது. தக்கயாகம் போலச் செய்தோனும் செயலும் நாசமுற்றிருப்பர். அவ்வாறன்றி இது நிகழ்ந்து முற்றுப் பெற்றிருக்கக் காண்டலின் தேவரீர் திருவுள்ளமிருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு இதற்கும் திருவுள்ளம் செய்திருப்பதா? "உன்றனக் கழகா?", "உன்றனக் கினிதே" என்று திருக் கண்ணப்பதேவர் திருமறத்தில் நக்கீரதேவர் கூறியது காண்க.

பதறி விழுந்து அலமந்தார்-சிவாபராதமாகிய அநுசிதம் சன்னிதியில் நிகழக்கண்ட ஆற்றாமை குறித்தன. **அலமருதல்** - மிக்க துன்பத்தால் மனஞ்சுழலுதல். 137

787. "பொருப்பிலெழுஞ் சுடர்க்கொழுந்தின் பூசனையுந் தாழ்க்கநான்
இருப்பதினி யென்?"னென்றவ் விறைச்சியெலும் புடனிலையுஞ்
செருப்படியு நாயடியுந் திருவலகான் மாற்றியபின்
விருப்பினொடுந் திருமுகலிப் புனன்மூழ்கி விரைந்தணைந்தார். கஙஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. "மலையில் முளைத்தெழுந்த சுடர்க் கொழுந்தாகிய காளத்தியப்பருடைய பூசனையும் தாழ்க்கும்படி நான் இங்கே இருப்பதென்ன?" என்று எண்ணி, அந்த இறைச்சியையும் எலும்பையு முடன்கிடந்த இலையினையும் செருப்படி நாயடிகளின் சுவடுகளையும் திருவலகினால் மாற்றிய பின்னர், விருப்பத்தினோடும் திருமுகலியாற்றில் நீர் மூழ்கி விரைந்து வந்தணைந்தனர் சிவகோசரியார்.

(வி - ரை) பொருப்பில் எழும் சுடர்க்கொழுந்து - முன்னர்க் கண்டபோது மலை எழு **கொழுந்து** (754) என்றார்; இங்குச் **சுடர்க்கொழுந்து** என்றார். சிவகோசரியார் ஆகமப்படி பூசித்துத்தியானிக்கும் தவமுடைய முனிவ (784) ராதலின் இறைவரைப் புறப்பூசையும் அகப்பூசையும் செய்வார். புறப்பூசையில் **மலை எழு கொழுந்தா**யும், அகப்பூசையில் **பேரொளி**யாயும் வழிபடுவராதலின் இங்குப் **பொருப்பிலெழுஞ் சுடர்க்கொழுந்**தென்றார். மேலும் மலை சுடர்உருவினதாயின் அதன் கொழுந்து நுனியில் எழுந்து விளங்கும் என்ற குறிப்பும் காண்க.

பூசனையும் தாழ்க்க - முன்னர் அநுசிதம் புகுந்ததுவுமன்றிப் பூசையும் காலத் தாற்றாழ்க்க என்று எச்ச உம்மை இறந்தது தழுவியது. சிறப்பும்மை என்றலுமாம். **தாழ்க்க** - தாமதிக்குமாறு.

இருப்பது இனி என் ? - இங்கு இனி இருப்பது எத்தன்மையாயிருக்கின்றது. **என்** - குறிப்பு வினைமுற்று. இவ்வகை அநுசிதம் நேரிடின் விதித்தபடி விரைவிற் பவித்திரம் செய்து பூசித்தல் வேண்டும்; அவ்வாறு செய்யாமற்றாழ்த்திருப்பது பிழை என்பது முனிவர் கருத்து.

இறைச்சி எலும்புடன் இலை - இறைச்சியும் அதனுள் நின்ற எலும்புங்கொண்ட தேக்கிலைக் கல்லை (773). இலையை மாற்றுதலாவது அகற்றுதல்.

செருப்படியும் நாயடியும் மாற்றுதல் - அவ்வடிச்சுவடுகளும் அவற்றிற் போந்த அசுத்த முதலியனவும் இல்லையாகும்படி திருவலகினால் விளக்கித் தூய்மை செய்தல். "ஈங்கொரு வேடுவன் நாயொடும் புகுந்து மிதித்துழக்கி" என்றும், "தொடர்ந்த நாயொடு தோன்றினன்" என்றும் திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறத்தில் நக்கீரதேவர் உரைத்தவாற்றால், நாயும் திண்ணனாருடன் றொடர்ந்து வந்தமை பெறப்படும். நாய் வந்த செய்தியை இங்கு ஆசிரியர் முன்னர்க் கூறவில்லையாயினும் **நாயடியும்** என்றமையால் ஒரு நாய் திண்ணனாரைப் பிரியாது பின் றொடர்ந்து வந்தது என்பதுய்த்துணர வைத்தார். இதற்கு இவ்வாறன்றித், திண்ணனார் வேட்டைக்கெழுந்து போனவுடன், அந்த இறைச்சியைத் தின்ன வந்த காட்டிலுள்ள நாய்களின் அடி என்றுரைப்பர் மகாலிங்கையர். திருவலகிடுதலாவது திருக்கோயில் முற்றத்திற் காணும் அநுசிதங்களைப் போக்கி விளக்குதலாம். **திருவலகிடும்** திருப்பணி செய்தலின் பயனை "விளக்கினார் பெற்ற வின்பம் மெழுக்கினாற் பதிற்றி யாகும்" என்று (திருநேரிசை) அப்பர் சுவாமிகள் அருளியது காண்க.

விருப்பு - வழிபாடு செய்தலில் வைத்த ஆர்வம்.

புனன்மூழ்கி - முன்னமே மூழ்கி மலரும் புனலும் முதலாயினவற்றைக் கொண்டு விதிப்படி சிந்தை நியமத்தோடு வந்தவராயினும், இறைச்சி எலும்பு முதலிய பிணப் பண்டங்களாகிய அநுசிதங்களைத் தீண்டி மாற்றினாராதலின் அவற்றின் தொடக்கினால் உண்டாயின இழிவைப் போக்கிக்கொள்ள மீண்டும் மூழ்கினார் என்பதாம். **திருமுகலிப்புனல்** உடலுக்கும் உயிருக்கும் ஒப்பத் தூய்மைசெய்யவல்லது என்பது மேலுரைக்கப்பட்டது.

விரைந்து - பூசனையுந் தாழ்க்க நான் இருப்பதென்? என்றகன்றாராதலின் விரைந்து வந்தனர்.

138

788. பழுதுபுகுந் ததுதீரப் பவித்திரமாஞ் செயல்புரிந்து
தொழுதுபெறு வனகொண்டு தூயபூ சனைதொடங்கி
வழுவிறிரு மஞ்சனமே முதலாக வரும்பூசை
முழுதுமுறை மையின்முடித்து முதல்வனார் கழல்பணிந்தார். ௩௫௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. பழுது புகுந்ததனு லுண்டாயின தீங்கைத் தீர்த்தற்குரிய பவித்திரமாகிய செயல்களைச் செய்து வணங்கிப், பூசைக்குக் கிடைத்த பொருள்களை அமைத்துக் கொண்டு, நாளுநாளும் வழக்கப்படிச் செய்யும் தூயபூசையினைத் தொடங்கிக், குற்றமில்லாத திருமஞ்சனமாட்டுதல் முதலாக வருகின்ற பூசையின் செயல்களையெல்லாம் ஆகமங்களின் விதித்த முறைப்படி முடித்து, முதல்வனாரது திருவடிகளை வணங்கினார் சிவகோசரியார்.

(வி - ரை) பழுது புகுந்தது தீரப் பவித்திரமாஞ் செயல் - இறைவன் தூயவுடம்பினன்; அவனது திருக்கோயில் தூய்மையுடையது; எனவே, அதனைத்தூய்மை செய்தல் வேண்டுவதெற்றுக்கு? என்பாரை நோக்கிப், பழுது அங்குப் புகுந்துவிட்ட தாதலின் அதனைத் தீர்க்கப் பவித்திரமாஞ் செயல் புரிந்து என்றார். **பவித்திரம்-**தூய்மை - பரிசுத்தம். இச்செயல்கள் பவித்திரஞ் செய்வனவாதலின் பவித்திரம் எனப்பட்டன. "பவித்திர மாந்திரு மூண்டத் தானை" (தொழற்பாலதே யென்னுந் திருக்குறுந்தொகை). பரம் அபரம் ஆகிய சடங்குகளிலும் தீக்கை முதலியவற்றிலும், தருப்பைப் புல்லால் முடிந்து கைவிரலில் அணியப்படும் புல்லின் கோவை மோதிரம் தூய்மை செய்வது என்ற இப்பொருள் பற்றியே பவித்திரம் என்று வழங்கப்படுவதும் காண்க. இங்ஙனம் நேர்ந்த குற்றங்கட்குத் தீர்வு பவித்திரம். இதனைப் பிராயச்சித்தம் என்று உரைப்பது வழக்கு. இங்குக் கண்டபடி நேர்ந்தவற்றிற்குத் தீர்வாக உள்ள விதிகள் சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்டுள்ளன. அவை புண்ணியாகம் - ஸ்நபனம் - சாந்தி ஓமம் - செபம் முதலியனவாம். அவையே இங்குப் **பவித்திரம்** எனப்பட்டன. இங்ஙனமன்றித் தெரியாது நேர்ந்தவற்றிற் கெல்லாம் தீர்வாகப் பவித்திரோற்சவம் என்ற உற்சவப்பகுதியும் சிவாகம விதிகளுட் காணப்படும். நித்தியகருமத்திற் குறைவு நேர்ந்தவிடத்து அப்போதே செய்யப்படவேண்டுவதாகிய பவித்திரம் நித்தியாங்கமெனப்படும்.

செயல்புரிந்து......பூசனைதொடங்கி - நித்திய பூசனையிற் பழுதுகள் புகுந்தனவாயின், முன்னே அவற்றிற்குத் தீர்வு செய்யும் சடங்குசெய்து, பின்னர் நித்திய பூசைதொடங்குதல் விதியாதலின், பவித்திரமாஞ் செயல் முன் புரிந்து, பூசனையைப் பின்னர்த் தொடங்கினார். **பூசனை -** நித்தியபூசை.

தொழுது - பவித்திரமாஞ் செயல் முற்றியபின் மேலும் பழுதும் இடையூறும் புகுதாவண்ணம் தொழுது.

பெறுவன கொண்டு - பெறுவன - அன்றைப்பூசனைக்குக் கிடைப்பனவாகிய புனல் மலர் முதலியன. **கொண்டு -** தேடி அமைத்துக் கொண்டு. பெறுவனகொண்டு என்றதனாற் பெருதவற்றை அன்பினால் நிரப்பி என்றதும் கொள்க. "தேடாதன அன்பினி னிரப்பி" (சண்டீசர் புராண. 36). அன்றைப் "பூசனைக் கேற்பக் கொய்த மலரும் புனலும் முதலான கொண்டு" (784) முனிவர் முன்னர் அணைந்தாராயினும் அநுசிதமாயினமையின் அவற்றைக் கழித்தனர்; வேண்டும் பொருள்களை மீண்டும் தேடுதலிற் காலந்தாழ்க்காது அங்கு அப்போதைக்குக் கிடைத்த மலர் முதலியவற்றைத் தேடிப் பெற்றனர் என்று குறிக்க இவ்வாறு கூறினார்.

வழுவில் திருமஞ்சனமே முதலாக - பரார்த்த பூசையில், மூர்த்திகளுக்கு நித்திய பூசையின் முதலிற் செய்யக்கடவன திருமஞ்சனமும் அதன் முன்பு நின்மாலியங்களைதல் முதலியனவுமேயாதலின் **முதலாக** என்றார். **வழுவில் -** மஞ்சனமாட்டும் நீரினாலும், ஆட்டும் திறத்தாலும், அது போழ்து செய்யும் செபம் தியானம் பாவனை முதலியவற்றாலும் வழுவில்லாத. மன மொழி மெய் என்றிவற்றின் ஒருமைப்பாட்டின் வழுவில்லாத என்றலுமாம். **திருமஞ்சனம் -** இறைவன் திருமேனியை நீராலும், விதித்த ஏனைத் திரவியங்களாலும் ஆட்டுதல் அபிடேகம் என்பர். "அன்பர் வார்ந்தகண்

ணருவி மஞ்சன சாலை" (திருச்சாட்டியக்குடி. 2) என்பது கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா.

வரும்பூசை முழுதும் - திருமஞ்சனத்தின் பின் செய்ய வேண்டுவனவாகிய திருவொற்றாடை சாத்தல், இலையும் பூவும் சூட்டி அலங்கரித்தல், அருச்சித்தல், அமுதூட்டல், வலம்வருதல், தொழுதல், தியானித்தல் முதலியன. இவைபற்றிய விதிகளைச் சிவாகமங்களுட் கண்டுகொள்க. திருநீலநக்கர் புராணம் 9 - 10 திருப்பாட்டுக்களும், பிறவும் பார்க்க.

முறைமையின் - சிவாகமங்களில் வகுத்த முறையிலே - விதித்தபடி.

கழல்பணிந்தார் - இது பூசைமுடிவிற் செய்யும் வணக்கம். 139

*789. பணிந்தெழுந்து, "தனிமுதலாம் பர"னென்று பன்முறையாற்
றுணிந்தமறை மொழியாலே துதிசெய்து, சுடர்த்திங்க
ளணிந்தசடை முடிக்கற்றை யங்கணரை விடைகொண்டு,
தணிந்தமனத் திருமுனிவர் தபோவனத்தி னிடைச்சார்ந்தார். கசo

(இ - ள்) வெளிப்படை. பணிந்து எழுந்து, "எல்லார்க்கும் சிவபெருமானே **முழுமுதற் கடவுளாவார்**" என்று பல முறையாலும் துணிந்து ஓலமிடும் வேத மந்திரங்களினாலே துதித்து, ஒளியையுடைய சந்திரனை யணிந்த சடைக்கற்றை முடியினையுடைய அங்கணராகிய காளத்தியப்பரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு, தணிவு பெற்ற மனமுடைய சிவகோசரியாராகிய திருமுனிவர் தாம் தவஞ்செய்யும் வனத்திற் சார்ந்தனர்.

(வி - ரை) "**தனிமுதலாம்பரன்**" என்று பன் முறையால் **துணிந்த மறைமொழி** - விசுவகாரணன், விசுவரூபன், விசுவாதிகன், விசுவசேவியன் என்பன முதலாக வேதங்களாலே பலவகையாலும் துணிந்து துதிக்கப் பெற்ற வேதமந்திரங்கள். **பன்முறையால்** - பல முறைகளாலும். முற்றும்மை தொக்கது. பன்முறையாவன நமக சமகங்களிற் கூறியபடியும் மற்றும் பலபடியும் சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள் எனத் துணிந்து துதித்தல். இவற்றை, சிவபெருமான் யாவுமானவர்; அவரே யாவுமல்லாதவர்; சிவனை ஒப்பாரும் அவனின் மிக்காருமில்லை; சிவன் எண்குணமுடையவர்; சிவபெருமான் ஒருவரே பிறப்பிறப்பில்லாதவர்; சிவன் வேதாகம முதலிய எல்லா நூல்களுக்குங் கர்த்தா; சிவபெருமான் எண்ணிறந்த கண், கால், சிரம் முதலியவற்றையுடையவர்; அவர் எல்லா நாமங்களாலுங் கூறப்பட்டு எல்லாமாயுள்ளார்; அவர் சோதியுட் சோதி; சிறியதிற் சிறியர்; பெரியதிற் பெரியர்; சிவனே பசுபதி; அவரே தேவதேவர் என்பனவாகிய வேதவாக்கியங்களிற் காண்க. **மறை மொழி** - அதர்வசிகை, சுவேதாசுவதரம் முதலியன. இக்குப் **பவன்** முதலிய எட்டு நாமங்களாற் றுதித்துப் பூசை முடிவில் அட்டபுட்பம் சாத்தும் முறை குறிக்கப்பட்டதென்பாருமுண்டு.

சுடர்த்திங்கள் - முன்னர்க் குறைந்த ஒளியை மீண்டும் சிவனருளால் வளரப் பெற்று அந்த ஒளியை யுடைய திங்கள் - மூன்றாம் பிறைச் சந்திரன். திருவருளாலே வளர்ந்த ஒளி என்று குறிக்கச் **சுடர்** என்று சிறப்பித்தார்.

திங்கள் அணிந்தசடை - அங்கணர் - இவ்விரண்டும் சேரக் கூறியது, இறைவர் தமது திருமுன்பே இவ்வநுசிதம் நிகழப் பார்த்தனரே என்றெழுந்த முனிவரது மனக் கொதிப்பையும் பதைப்பையும் மாற்றி அங்கண்மையுடன் அவர்க்கு உண்மையன்பின் றிறத்தைத் தேற்றம்பெற உணர்த்தியருளும் திருவருளின் அங்கண்மை பற்றியாம்.

தணிந்தமனம் - காம முதலிய தீக்குணங்களை யெல்லாம் வென்று ஐந்தவித்து ஆன்ற சாந்தமுடைய மனம். இது பெருமுனிவர்களது மனத்தின் றன்மை யென்பார் **திருமுனிவர்** என்றார். இக்கருத்துப்பற்றியே வரும்பாட்டிற் **பெருமுனிவர்** என்றதும் காண்க. முன்னர் 785 - 786 - பாட்டுக்களிற் போந்த கொதிப்பும் பதைப்பும் முதலி

யன சைவசீலங் காக்குந் திறத்தின் அன்புபற்றி எழுந்தன வாதலின் குற்றமாகாமை யோடு, தணிந்த மனத்துக்கு மாறுபடா என்பதாம். "அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார், மறத்திற்கு மஃதே துணை" என்ற திருக்குறளும் காண்க. "பற்றி லாநெறிப் பரசம யங்களைப் பாற்றும், செற்ற மேவிய சீலமு முடையராய்த் திகழ்வார்" (திருஞான - புரா - 1037) என்றதும், "மறைக ணிந்தனை சைவ நிந்தனை பொருமனமும்" என்று திருநந்திதேவர் கேட்ட வரமும் காண்க. முன்னர்க் கொதித்த மனம் பூசையினால் தணிந்த மனமாயிற்றென்று உரை கூறுவாருமுண்டு.

விடைகொண்டு - வழிபாட்டின் முடிவில் இறைவனை வணங்கி விடைபெற்றுச் செல்லுதல் மரபு. **அங்கணரை** - அங்கணரிடம். உருபு மயக்கம்.

தபோவனம் - தவஞ்செய்தற் கிடமாகிய காடு. 140

*790. இவ்வண்ணம் பெருமுனிவ ரேகினா ; ரினியிப்பான்
மைவண்ணக் கருங்குஞ்சி வனவேடர் பெருமானார்
கைவண்ணச் சிலைவளைத்துக் கான்வேட்டை தனியாடிச்
செய்வண்ணத் திறமொழிவேன் றீவினையின் றிறமொழிவேன். கசக

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறு பெருமுனிவர் சென்றனர் ; இனி, இங்குக் காட்டினிடத்து, மையினது வண்ணமாகிய கரிய குடுமியினையுடைய வனவேடர் தலைவனார் கையினாலே அழகிய வில்லினை வளைத்துக் கான்வேட்டையைத் தனியாக ஆடிச் செய்யும் வினைத்திறத்தினை மொழிவேன் ; அதனால் தீவினையினது திறத்தினை ஒழிவேன்.

(வி - ரை) **இவ்வண்ணம் பெருமுனிவர் ஏகினார்** - சரித நிகழ்ச்சியில் (இங்குச் சன்னிதியில்) இவ்வாறாக முனிவரின் பூசைச் செயல் முற்றிய பகுதியை முடித்துக் காட்டி, ஆசிரியர், மேலே அங்குக் காட்டில் திண்ணனாரது வேட்டைவினை சொல்கின்றாராதலின், இதுவரை கூறிய சரிதப் போக்கை இவ்வாறு முடித்துக் கொண்டனர்.

இனி - இப்பால் - மேற்சொல்லப்படுவது வேறு பொருள் என்று குறிக்க இவ்வாறு கூறித் தொடங்குகின்றார்.

இப்பால் - இப்பகுதியிலே திண்ணனார் வள்ளலைத் தொழுது வேட்டைக்குப் போந்த (782) இப்புறத்திலே. இப்போது நமது கருத்து முனிவர் ஒளித்திருந்த அங்கு நின்றும் இறைவர்க்கு அமுதுபெறும் பொருட்டு வேட்டைக்காகக் காட்டுக்குப்போன திண்ணனாரிடம் திரும்பிச் சென்றதனால் **இப்பால்** என்ற அண்மைச்சுட்டினாற் கூறினார்.

மைவண்ணக் கருங்குஞ்சி-மிகச் செறிவாகிய கருமை. வண்ண நீடிய மைக்குழம் பாமென (455) என்றது காண்க. **மைவண்ணம்** - உருவம் பெற்ற இருள் என்றலுமாம். "பொன்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மேனி" என்புழிப்போல **வண்ணம்** என்றதனை உவம உருபாகக்கொண்டு, மைபோன்ற என்பாருமுண்டு. **மைவண்ண வேடர்**, கருங்குஞ்சி வேடர் எனக் கூட்டியுரைத்தலுமாம்.

கை - கையினால். **வண்ணச்சிலை கைவளைத்து** என மாற்றுக. சிலைக்கு வண்ணமாவது வலிமை, குறி தவிராது அம்பினைச் செலுத்தும் நேர்மை, வளைக்க முடியாத தன்மை முதலியன. **வண்ணம்** - அழகு.

வேட்டை தனிஆடி - முன்னைநாள் வந்ததுபோல மற்ற வேட்டைமக்கள் பலரும் உடனின்றித் தாமே தனியாக வேட்டையாடி. **தனிவேட்டை** என்று கூட்டியுரைத்தலுமாம். இதுபோலத் தம்மை முற்றும் மறந்து தேவரையே முற்றுநினைந்து அவர்க்காகவே தம் அனுபவங்கொண்டு ஆடிய வேட்டை பிறிதொன்றில்லையாதலின் **தனி** என்றதுமாம்.

செய் திற(த்தின்) வண்ணம் என்க. **திறமொழிவேன் - திறமொழிவேன்** - சொற்சிலேடை. திறத்தினை மொழிவேனாதலின் அத்துணையான் திறத்தினை ஒழிவேனுவேன் என்றதாம். இனிச் சொல்லப்புகும் வேட்டைவினைத் திறம், முன்னை நாளின் வேடர்களுடன் கூடியாடிய வேட்டைபோ லல்லாது பிறிதொன்றி லாசை யின்றி இறைவனையே நினைந்து அவனருள்வழி நிகழும் வேட்டையாதலின் அருட் செயலாயிற்று. கொன்றருளி என வரும்பாட்டிற் கூறுதலும் காண்க. அருட் செயல்களைக் கூறுதல் தீவினையை ஒழிக்கும் சாதனங்களில் ஒன்றுமென்பது ஞான சாத்திரமுடிபு. ஆதலின் இவ்வேட்டைத் திறம் மொழிவேன்; அதனால் தீவினைத் திறம் ஒழிவேன் என்றார். இவ்வேட்டை, கொலையாகிய தீவினையாகாது, அதனைச் சொல்கின்ற நமது தீவினையை ஒழிக்கும் நல்வினையே யாயிற்று என்றபடி. இவ்வாறு கூறிய இதனாற் பின்வரும் செய்தியினது அருட்சிறப்பை, இதனைப் படிப்போர் மறந்து வேறு பொருள்பற்றிச் சென்றுவிடாமல் அத்னையே ஊன்றி நினைக்குமாறு செய்வதாம். இது ஆசிரியரது கவிமரபு. "ஒருமணத் திறத்தி னங்கு நிகழ்ந்தது மொழி வே னுய்ந்தேன்" (173) எனவும், "மூவாண்டி னுலகுய்ய நிகழ்ந்ததனை மொழிகின் றேன்" (திருஞான புரா - 54) எனவும் கூறும் மரபு காண்க. 141

791. திருமலையின் புறம்போன திண்ணனார் செறிதுறுகற்
பெருமலைக ளிடைச்சரிவிற் பெரும்பன்றி புனமேய்ந்து
வருவனவுந் துணிபடுத்து மானினங்கள் கானிடைநின்
றொருவழிச்சென் றேறுதுறை யொளிநின்று கோன்றருளி, ௧௪௨

792. பயில்விளியாற் கலையழைத்துப் பாடுபெற வூடுருவும்
அயில்முகவெங் கணைபோக்கி யடியொற்றி மரையினங்கள்
துயிலிடையிற் கிடையெய்து தொடர்ந்துகட மைகளெய்து
வெயில்படுவெங் கதிர்முதிரத் தனிவேட்டை வினைமுடித்தார். ௧௪௩

791. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. திருமலைப் புறத்திலே சென்ற திண்ணனார் செறிந்து துறுகின்ற கற்களையுடைய பெரிய மலைகளினிடைச் சரிவிலே புனங்களை மேய்ந்து வருகின்ற பெரும்பன்றிகளைத் துண்டித்தும், காட்டிலிருந்து ஒருவழியாகப் போய் ஏறுகின்ற மான்வகைகளை அங்கு அவை தம்மையறியாதவாறு ஒளித்து நின்று **கொன்றருளியும்,** ௧௪௨

792. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. கலைமான்போலக் கூப்பிடும் பயிலோசையினாலே கூவி, அவைகள் அணுகியபோது அவை வருந்த அவற்றின் உடலில் ஊடுருவிச் செல்லும் கூரியநுனியுடைய வெவ்விய அம்புகளைப் போக்கியும், அடிச்சுவடுகளினாற் கண்டு மரையினங்கள் துயிலுமிடத்தில் அவற்றை எய்தும், கடமைகளைத் தொடர்ந்து எய்தும், இவ்வாறாக வெயில் தருகின்ற வெப்பமிகுந்த கதிர்கள் முதிரத் தனியாகிய வேட்டைத் தொழிலை முடித்தனர். ௧௪௩

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

791. **(வி - ரை) திருமலை** - திருக்காளத்திமலை. 744 - பார்க்க.

செறிதுறுகல் பெருமலை - செறிந்தனவாயும் முன்னே நீண்டு துறுகின்றனவாயும் உள்ள பெருங் கற்பாறைகளையுடைய பெருமலைகள். இவை கிழக்குத்தொடர் மலையிற் காளத்தியை யடுத்துள்ள பல தனிமலைகள். "அப்பா லெண்ணில்பெரு வரைகளிரு மருங்கு மெங்கும், நிறையருவி நிரைபலவாய்" (1015), "கண்ணப்பர் திருப்பாதச் செருப்புத் தோய, மானவரிச் சிலைவேட்டை யாடுங் கானும்" (1017), "இசைவிளங்குந்

தமிழ்விரகர் திருக்காளத்தித் திருமலையிம் மலைகளில்யா தென்று கேட்டார்'' (1019) எனவரும் ஆளுடைய பிள்ளையார் புராணத் திருவாக்குக்கள் காண்க.

மலைகளிடைச் சரிவு - இரு மலைகளிடையே சரிவாகிய தாழ்ந்த இடங்கள். இவற்றில் மலையினூறிவரும் அருவிநீர்களின் ஓட்டம் இருத்தலால் மரங்கள் ஓங்கிவளரும். இவையே மலைவாணர் தினைப்புன முதலியனவும் உண்டாக்குமிடங்களுமாம். **சரி** என்பது பாடமாயின் மலைச்சாரலில் என்க.

புனம் மேய்ந்து - தினைப்புன முதலியவற்றை அழித்து அவற்றின் பயிர்களைத் தின்று. **புன்மேய்ந்து** எனப் பாடங்கொண்டுரைப்பாருமுண்டு. பன்றியை முதலில் வைத்துக் கூறியதுபற்றி முன் உரைத்தவைபார்க்க. பன்றியிறைச்சி, மான்வகையிறைச்சிகளையே இவ்வேடரும் மலைவாணரும் மிகவிரும்பி உண்பாராதலின் அவற்றையே முன்னரும் இங்கும் சுட்டினார். 782 பார்க்க.

ஒருவழிச் சென்று ஏறுதுறை ஒளிநின்று - இது வேட்டைவினையின் ஒரு தந்திரம். பாந்த காட்டின் பலபக்கங்களிலும் கூட்டமாக மேய்ந்துவரும் மான் முதலியவை நீர் குடித்தல், வேறுகாடு மலைகளிற் புகுதல் முதலாகிய கருமங்களுக்காக வேறிடங்களிற் போகநேரிடும். அவ்வாறு செல்லுகையில் சில இடங்களில் அவை செல்ல நெருங்கிய ஒரேவழிதா னிருக்குமாதலின் அவ்விடங்களில் அவை திரளாகச் செல்லமுடியாது ஒன்றன்பின் ஒன்றாகவே செல்ல நேரும். அங்கு மற்றைப்புறத்தில், அவை, தம்மைக் காணுதவாறு ஒளித்திருந்து அவை ஏறிவரும் அத்துறையில் வரவர ஒன்றொன்றாகக் கொன்றுவிடுதல் வேட்டைவினையின் ஒரு தந்திரமாம்.

கோன்றருளி-இங்குக் கொலைச்செயலை **அருளி** என்றதுகுறிக்க. கொலை பாவவினையாம் என்பது பொதுவிதி. அதுவே இங்கு அருட்செயலாயிற்று என்றார். என்னை ? விலங்குகளாக இழிபிறவி எடுத்த இவ்வுயிர்கள் அறிவு விளக்கமின்றிக் காட்டில் வேண்டியவாறு சரித்துப் பயிர்களையும் உயிர்களையும் அழித்துத்திரிந்து ஒருநாள் இறக்கும் ; அவ்வவற்றின் கன்மத்துக்கேற்றவாறு மீளவும்பிறக்கும் ; இவ்வாறு உழலுவதன்றிச் சிவனை உணர்ந்து தமதுடல் பொருள் ஆவியை அவனுக்கென்று கொடுத்து ஈடேறுவது இவற்றுக்குக் கூடாததாம். ஆனல் இங்குத் திண்ணனாது திருக்கையினாற் கொல்லப் பட்டமையாலும், இவை சிவனுக்குகந்த அமுதாம் என்ற அவருடைய பாவனையாலும் செயலாலும் இவற்றினதிறைச்சி திருவமுதாக வுதவுதலினாலும் சிவபுண்ணியம் கிடைக்கப்பெற்று இவை உய்ந்தனவாம். இப்பெரும்பேற்றினை இவைகட்குக் கொடுத்தலால் இங்குக் **கோன்றருளி** என்றார். விதிக்கப்பட்ட தாவரங்களின், தளிர், இலை, பூ, வேர், குறடு என்றிவ்வுறுப்புக்களைக்கொண்டு சிவனுக்குச் சாத்துதல் சிவபுண்ணியமாகி,அதன் பயன் அத்தாவரங்களும் பெற்றுய்கின்றன என்ற நூற்கருத்தும் இங்கு வைத்துக்காண்க. (ஒளியினீழலில்) ஒளியாயிருந்து - சிவமாயிருந்து - கொன்று அருளிப்பாடு தந்தார் என்றது தொனிப்பொருள். 142

792. (வி - ரை) **பயில்விளி** - விலங்குகள் கூவுவனபோல ஓசைசெய்தல். இதனைப் பயிலோசை யென்பர். இது வனவேடர் கைவந்த பழக்கம். இந்நாளிலும் மலைவாணரிடம் இதனைக் காணலாகும்.

பயில்விளியாற் கலையழைத்து - விளியோசை கேட்டு விலங்குகள் அதனைத் தம் மினங்களின் ஓசையென மயங்கி உடன்வந்தணைய அப்போது அவற்றைப் பிடித்தும் வேட்டையாடியும் பயன்படுத்திக் கொள்வது வேட்டைத் தந்திரங்களில் ஒன்று. இதுவும் இந்நாளிற் காணலாம்.

அயில்முகம்-கூரியநுனி. **வெங்கணை-வெம்மை** - கொடுமை ; விளியால் ஏமாற்றி அழைத்து அவற்றை வஞ்சித்துக் கொல்லுதலா லிங்கு **வெம்மை** என்றடைமொழி தந்தார்,

அடி ஒற்றி - அவைகூடித் துயிலும் கிடையை அவற்றினது அடிச்சுவட்டின் வழியே சென்று அறிந்து. **கிடை** - கிடக்குமிடம். "ஓதுகிடை" (சண்டேசர் - புரா- 3) என்றதும் காண்க. மான், மரை முதலிய பிளவுக்குளம்புடைய உயிர்வருக்கங்கள் ஒன்றுகூடி வாழும் மியல்பினால் அவையிருக்குமிடம் **கிடை** எனப்படுவது வழக்கு.

வெயில்படு வெங்கதிர் - வெயில் - இங்கு ஒளிகுறித்தது. உச்சிவரையில் நாட் கூறு ஏற ஞாயிற்றின் கதிர்கள் ஒளியும் வெப்பமும் மிக்குத்தருவன. **படுதல்** - உண் டாதல்; தருதல். **முதிர** - முதிரும் வேளைவர. **கதிர்முதிர்தல்** - 12 நாழிகையளவு ஆத லும் உச்சிவேளை வருதலும் குறித்தது. "காலையே போன்றிலங்கு மேனி கடும்பகலின், வேலையே போன்றிலங்கும் வெண்ணீறு" என்று அற்புதத்திருவந்தாதியில் அம்மை யார் அருளியவாற்றானும் அறிக. காலையிற் சிவந்து வெப்பங்குறைந்து காட்டும் வெயிற் கதிர் கடும்பகலில் வெள்ளிய ஒளியும் வெப்ப மிகுதியும் கொள்ளுதல் காணப்படும். "வெம்புந்திய கதிரோனொளி" (11) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையாரது திருவண்ணா மலைத்தேவாரமும் காண்க. **கதிர்முதிர** - **முடித்தார்** எனக்கூட்டுக.

தனிவேட்டை - தனியாடி (790), தனிப்பெரு வேட்டை (810). துணிபடுத்து - கொன்றருளி - கணைபோக்கி - கிடையெய்து - தொடர்ந்தெய்து - என அவ்வப்பிராணி களுக்குரியவாறு செய்வினைகளை வெவ்வேறு உரிய வினைச்சொற்களாற்கூறி அவ்வினை களின் வேற்றுமை புலப்படுத்தியது காண்க. எண்ணும்மைகள் தொக்கன. இங்குக் கூறியன ஏனைவேடர்களினுதவியின்றித் திருவமுதமைக்கத் தனியாகச் செய்த வேட்டை வினைத்தொழில்கள். காடுவளைத்தல், மாஎழுப்புதல் பலரும் பலபுறமும் வேட்டையாடுதல் என முன்னர்க் (717—735) கூறியன தொகுதியாய்க் கூடிய வேடர்கள், விலங்குகள் மிக நெருங்கி மீதூர்ந்து வருதலைத் தடுக்கும் பொருட்டு ஆடும் பெருவேட்டை வினை என்பது காண்க.

திண்ணனார் - துணிபடுத்து - கொன்றருளி - கணைபோக்கி - எய்து - எய்து - கதிர்முதிர - வேட்டை வினைமுடித்தார் என இவ்விரண்டு பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடித்துக்கொள்க. 143

793. பட்டவன விலங்கெல்லாம் படர்வனத்தி லொருசூழ
விட்டருகு தீக்கடைகோ லிருஞ்சுரிகை தனையுருவி
வெட்டிநறுங் கோற்றேனை மிகமுறித்துத் தேக்கிலையால்
வட்டமுறு பெருங்கல்லை மருங்குபுடை படவமைத்தார். கசச

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறு வேட்டையிற்பட்ட விலங்குகளை யெல்லாம் படர்வனத்தில் ஒரு சூழலில் பக்கத்தே இட்டு, வலிய உடைவாளை உருவித் தீக்கடை கோல் வெட்டி, நறியகொம்புத்தேனையும் வேண்டுமளவும் முறித்துத் தேக்கிலையால் வட்டமாகிய பெரிய கல்லைகளை உள்ளிடம் பாப்புடையனவாகத் தைத்து அமைத்தனர்.

(வி ரை) இப்பாட்டால் அமுதுப்பொருள் சித்தமாக்குதலின் முதலிற்செய்வினை களைக் (Preliminaries என்பர் நவீனர்) குறித்தார். இவர் அரசகுமாராயிருந்தும் ஏவலாட்கள் செய்யும் இவ்வேலைக் கூறுபாடுகளை யெல்லாம் இவ்வளவு நன்கறிந்து செய்யவல்லராயினர் என்பது குறிக்கத்தக்கது.

பட்ட-வேட்டையில் கொல்லப்பட்ட. **விலங்கெல்லாம் ஒரு சூழல் இட்டு** - வேட் டையாடிய பின் முதலிற் செய்யப்பட்ட வேலை அவ்விலங்குகளை ஒன்று சேர்த்தல். இங்கு ஒரு துறையில் ஒளிநின்று கொன்றும், பயில்விளியா லழைத்துக் கணைபோக்கி யும், துயிலிடையிற்கிடை யெய்தும், தொடர்ந்து எய்தும், இவ்வாறு பலபடி வேட்டை யாடிக் கொன்றவை பாந்த காட்டில் அங்கங்குக் கிடக்குமாதலின் அவற்றைக் கொணர்ந்து ஒரு சூழலில் சேர்த்தல் முதலிற் செய்யும் வினையாம்.

படர்வனம் - செறிந்து பரந்த காடு. **சூழல்** - மரங்கள் சூழ்ந்த இடம். 739 பார்க்க. மரச்சூழலாகிய இடம் தீயுண்டாக்கி இறைச்சிகளை வதக்கிப் பக்குவ மாக்குதற்குத் தக்க தென்பதாம். அணிநிழற் கேழலிட்டு (748) என்றவிடத் துரைத்தவை பார்க்க.

அருகுஇட்டு எனமாற்றுக. எல்லா விலங்குகளையும் ஒன்றுசேரப் பக்கமாக இட்டு, ஒன்று சேர்த்து எல்லாம் அருகுஇட்டு என்க. **அருகுவெட்டி** என்று கூட்டிப் பக்கத்திலே உள்ள மரத்தில் தீக்கடைகோல் வெட்டி என்றுரைத்தலுமாம்.

இருஞ்சுரிகை - வலிய உடைவாள். சுரிகை உருவி அதுகொண்டு தீக்கடைகோல் வெட்டி என்க. இதுவே பன்றியைக் குத்தின சுரிகை. "மொய்த்தெழு சுடர்விடு சுரிகை" (740).

கோல்தேனும் மிக முறித்து - கோற்றேன் - மரங்களிற் சிறு கிளைகளிலும் செடிகளிலும் சிறுவகைத் தேனீக்கள் ஈட்டும் தேன்கூடுகள். கூடுசிதைந்து தேன் சிந்திவிடாதபடி அச்சிறு கிளைகளைத் தேன்கூடுகளுடன் அசைவின்றிக் கையால் ஒடித்தலால் **முறித்து** என்றார். இவை சிறு கூடுகளாதலின் வேண்டுமளவு தேனைப் பெறுதற்குப் பல கூடுகளை எடுத்தல் குறிக்க **மிக** என்றார். பெருமரங்களின் பெருங்கிளைகளிலும், மரப்பொந்துகளிலும், மலைப்பாறைகளிலும் பெருந் தேனீக்கள் ஈட்டுவன **பெருந்தேன்** எனப்படும். "இம்மலைப் பெருந்தேன்" (750), "அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத் தேனிருந்த பொந்தை" (திருவாசகம்) என்பனகாண்க. அவை பெரிய அளவுள்ளவை. ஆதலில் தேனும் அதிகம் தருவன. ஆனால் அவற்றைத் தேடிக் காணலும், அழித்துத் தேன் பெறுதலும் அரிது. அப்பெருந் தேனீக்கள் பெருந்துன்பமும் விளைப்பன. **கோற்றேன்** அவ்வாறன்றிக் காடுகளில் எங்கும் இலகுவிற் கிடைப்பன; இவற்றின் ஈக்களும் எளிதில் அகற்றக்கூடியன; ஆதலின் இவை பலவற்றைத் திண்ணனார் முறித்துப் பயன்படுத்திக்கொண்டனர் என்பதாம். "கோற்றே னெனக் கென்கோ" என்ற திருவாசகம் காண்க. கூடு இருக்கும் கிளையை முறித்தலைக் **கோற்றேன்முறித்தல்** எனவழங்குதல்மரபு.

முறித்தல் - மிக அசைவுபடாமல் கையினால் ஒடித்தல். இறைச்சிக்காகும் விலங்குகளை அருகு இட்டதுபோல் அவ்விறைச்சியினுட் பிழிந்து கலக்கும் தேன்கூடுகளையும் மற்றொருபுறம் பக்கத்தில் அமைத்துக் கொண்டனர்.

வட்டமுறு பெருங்கல்லை-தேக்கிலையால் வட்டமாகத் தைத்த பெரிய கொள்கலம். தேக்குமரச் சோலை, மலையின் அருகிலும் முகலி ஆற்றின் இருகரையிலும் மிக வளர்ந்திருந்தன என்பது முன்னர் உரைக்கப்பட்டது. 743 முதலியவை பார்க்க. தேக்கிலை மிகுதியாகவும் அடுத்தும் கிடைப்பதுடன் அளவால் அகன்று பெரியனவாயும் "இறைச்சிப்பாரந்" தாங்கும் வலுவுடையனவாயுமுள்ளன. அன்றியும் இறைச்சியிடுவதற்குப் பொருந்திய கொள்கலமுமாம் ஆதலின் தேக்கிலையாற் கல்லை யமைத்தனர். **மருங்கு புடைபட** - உள்ளிடம் பக்கங்களில் இடம்படவும் வாய்குறுகவும் இருக்க. 144

794. இந்தனத்தை முறித்தடுக்கி யெரிகடையு மரணியினில்
வெந்தழலைப் பிறப்பித்து மிகவளர்த்து மிருகங்கள்
கொந்தியயி லலகம்பாற் குட்டமிட்டுக் கொழுப்பரிந்து
வந்தனகொண் டெழுந்தழலில் வக்குவன வக்குவித்து, கசரு

795. வாயம்பா லழிப்பதுவும் வகுப்பதுவுஞ் செய்தவற்றி
னுயவுறப் பிறைச்சியெலா மரிந்தொருகல் லையிலிட்டுக்
காயநெடுங் கோல்கோத்துக் கனலின்க ணுறக்காய்ச்சித்
தூயதிரு வமுதமைக்கச் சுவைகாண லுறுகின்றார், கசசு

796. எண்ணிறந்த கடவுளருக் கிடுமுணவு கொண்டேட்டும்
வண்ணவெரி வாயின்கண் வைத்ததேனக் காளத்தி

யண்ணலார்க் காம்பரிசு தாஞ்சோதித் தமைப்பதற்குத்
திண்ணனார் திருவாயி லமைத்தாருன் றிருவமுது. கசஎ

794. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. விறகுக் கட்டைகளை முறித்து அடுக்கித், தீக்கடை கோலால் தீ உண்டாக்கி மூளும்படி வளர்த்து, விலங்குகளைக் கூர்மையான அம்பினால் கொந்திக் கொழுப்புள்ள பாகங்களைக் குட்டமிட்டு அரிந்து கிடைத்தவற்றை எடுத்துக் கொண்டு, எழுகின்ற தீயில் வதக்குவனவற்றை வதக்குவித்து, கசரு

795. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. கூர்மையுள்ள அம்பினால் அழிப்பதுவும் வகுப்பதுவும் ஆகிய செயல்களைச் செய்து, விலங்குகளினுடைய பல உறுப்புக்களின் இறைச்சியெல்லாம் அரிந்து எடுத்து வேறு ஒரு கல்லையில் இட்டுத் தீயிற் காயும்படி நீண்ட கோலிற் கோத்துத் தீயினிடத்துப் பொருந்தக் காய்ச்சித் தூய்மையாகிய திருவமுதாக அமைத்தற்காகச் சுவைகாணப் புகுகின்றவராகி, கசசு

796. **(இ - ள்)** வெளிப்படை. கொண்டு சென்று ஊட்டுகின்ற அழகிய எரிக்கடவுளது வாயிலே, எண்ணிறந்த தேவர்களுக்கு இடுகின்ற உணவை வைத்ததுபோலக், காளத்திநாதருக்கு ஆகின்ற தன்மையைத் தாம் பரிசோதித்து அமைப்பதற்காகத் திண்ணனார் திருவாயிலே ஊறுகிய திருவமுதினை அமைத்தார். கசஎ

இம் மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

794. **(வி - ரை)** **இந்தனம்** - இங்குச் சிறு விறகு குறித்தது. "இந்தன விலங்கலெறிபுனந் தீப்பட் டெரிவதொத்து" (திருக்களந்தை யாதித்தேச்சரம் - 2) என்பது கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா.

எரிகடையும் அரணி - முறுக வாங்கிக் கடைதலால் தீயை உண்டாக்கும் கடைகோல். **அரணி** - கடைகோல். **தழலைப் பிறப்பித்தலாவது** கடைகோலை விசையில் வாங்கிக் கடைதலினாலே தீயினை உளதாகச் செய்தல். **பிறப்பித்தல்** - உளதாக்குதல். **வளர்த்து** - மூண்டெரியச்செய்து.

மிருகங்கள் கொந்தி - கொத்தி என்பது எதுகை நோக்கிக் கொந்தி என வந்தது. **அயில்** - கூர்மை. **அலகு** - விளிம்பு - பக்கம். **குட்டமிட்டு** - வளைவாகக் கொத்தி எடுத்து. இது வேடர் வழக்கு. **கொழுப்பரிந்து** - கொழுப்புள்ள பாகங்களை அரிந்து எடுத்து.

வக்குவன வக்குவித்து-வதக்கு என்றதை வக்கு என வழங்குவது வேடரது வழக்குச் சொல். அவ் வழக்கை யொட்டியே கூறினார். வதக்க வேண்டுவனவற்றை வதக்கி. **குட்டமிடும்**—என்பதும் பாடம். 145

795. **(வி - ரை)** **வாய்** - கூர்மை. "வல்வாயெரி" (திருவீழிமிழலை - நட்டபாடை - 6) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங் காண்க. **வாய் அம்பால்** - அம்பு வாயினால் எனமாற்றி, **வாய்** - நுனி என்றலுமாம்.

அழிப்பது - துண்டாக்குவது. **வகுப்பது** - கீறுவது. நார்போன்று செறிவாய்த் தொக்குக் கூடிய தசைப்பகுதிகளைத் துண்டு துண்டாக்குதலும் கீறுதலும் அவற்றை அமுதாகச் சமைத்தற்கு முதலிற்செய்வினைகளாம். காய் கறிகளைத் திருத்தும் வகையும் காண்க. கொழுப்புள்ள பகுதிகளைக் குட்டமிட்டரிந்து வக்குதலும் கோலிற் கோத்துக் காய்ச்சுதலும் அடிசில் செய்வினைகளில் முற்செய்வினைகள். இங்கு **உறுப்பு இறைச்சியெலாம்** என்றது ஏனை உறுப்புக்களிற் சுவையுள்ள இறைச்சி. கொழுப்புள்ள பகுதிகளை முன்னர் எரியில் வக்குதலும் பின்னர்க் கோலிற் கோத்துக் கனலிற் பொருந்தக் காய்ச்சுதலும் என்று இருமுறை பக்குவப்படுத்தல் வேண்டும் என்பர். இஃது காய் கறிகளுட் கூடிய சிலவற்றை முதலில் வறுத்துப் பின்னர் வேகவைத்தலும், அப்படிக் கல்லாது வேறு சிலவற்றை நேரே வேவித்தலும் என்ற முறைபோல் அடிசில் சமைக்கும்வகை என்க. முதலில் வக்குதல் எரியில் அவற்றின் மயிர் தோல் முதலிய வேண்டாப் பகுதிகளைக் கழிக்கவுமுதவும் என்ப. 766 பார்க்க.

காய - காயும்படியாக - வேகும்படியாக. **நெடுங்கோல்** - ஒரு தலையில் இறைச்சித் துண்டங்களைக் கோத்து மற்ற நுனியைக் கையிற்பற்றி அனலிற் காய்ச்சுதற்குக் கோல் நீண்டிருத்தல் வேண்டுமாதலின் நெடுங் கோல் என்றார்.

உற - பொருந்த. **உறுதலாவது** - மிக அகலாமலும் மிக அணுகாமலும் தீயிற் பொருந்துதல். அகலிற் றீச்சூடேறாமலும் வேகாமலும் போம்; மிக அணுகில் அதிகம் தீச் சுடக் கரிந்துபோம்; இவ்விரண்டுமின்றிப் பொருந்துதல். வேகும் பக்குவம் மிகினும் குறையினும் சுவையும் கெட்டுக் கேடும் தருமாதலின் இரண்டு மில்லாத நேர் பக்குவம் பொருந்துதல் என்றலுமாம். இறைச்சியின் கொழுப்புநெய்ப்பசை முழுதும் அதனைப் பக்குவம் செய்தலிலே பொருந்த என்றதுமாம். இவைபற்றி முன்னர்ப் பதத்தில் (767) என்றவிடத் துரைத்தவையும் பார்க்க.

தூயதிருஅமுது அமைக்க-தேவர்க்குரிய தூயதிருவமுதாக அமைத்தற் பொருட்டு. இதுவரை அப்பகுதிகள் வனவிலங்குகளின் வறிய தீய இறைச்சியாய் நின்றன. திண்ணனார் திருவாயில் வைத்துச் சுவைத்து இனியன என்று கண்டு எடுத்துக்கொண்ட பகுதிகளே தேவர்க்கு அமுதாவன. ஆதலின் தூய என்றும், திரு என்றும் அடைமொழிகள் தந்தோதினார். **தூய்மை**-இவரது திருவாயில் வைத்தலாலாவது. முன்னர்த் "தூய வாயினிற் கொண்டு" (770) என்றதும் நினைவுகூர்க. **திரு** - தேவர்க்காகும் பொருள் என்பது குறித்தது.

சுவைகாணல் உறுகின்றார் - சுவை காண்பவராகி. முற்றெச்சம். **காணலுறுகின்றார் - திருவாயில் அமைத்தார்** என வரும்பாட்டுடன் கூட்டிமுடிக்க.

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களால் திண்ணனார் தீவளர்த்து இறைச்சியைப் பக்குவப்படுத்திய செயல்களும், மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களால் சுவை கண்டு திருவமுதாக்கிய செயல்களும் கூறப்பட்டன. முன்னைநாட் பூசையில் இச்செயல்கள் 766—767-ல் உரைக்கப்பட்டன. முன்னர்க்கூறிய அவையும் பூசைக் கமுதுபெற்றுஅமைக்கும் செயல்களேயாயினும் அங்கு உச்சியின் பின்னேரமாயினமையும், வேட்டுவக் குடிமக்களின் இடர் தீர்க்கப் பலரும்கூடி ஆடியவேட்டையில் எய்தியதோர் பன்றியிறைச்சியொன்றேயாயினமையும், தேவர் பசிதீர்க்கும் விரைவு மிகுதியாயினமையும், இன்ன பிறவும் குறிப்பார் அதற்குத் தகச் சுருக்கிக் கூறினார். அவ்வாறன்றி, இங்கு முற்பகலாதலும், தாமே எண்ணியாடிய தனிவேட்டையாதலும், பன்றி மான் முதலிய பற்பல வகையிறைச்சியாதலும், திண்ணனார் மனமொன்றத் தாமே செய்யும் அமுதமைப்பாதலும், பிறவும் கருதி நான்கு திருப்பாட்டுக்களான் விரித்துக் கூறினார். இவ்வாறு பின்னர் விரித்தற்காக முன்னர்த் தொகுத்தும், வேண்டுமிடத்துப் பின்னர் விரித்தும் கூறுவது ஆசிரியர்க்கேயுரிய சிறப்புக்களில் ஒன்றாம். திருநாவுக்கரசுநாயனாரது புராணத்தில் அப்பூதியடிகள் சரிதச்சுருக்கமும் அப்பூதிநாயனார் புராணத்தில் அச்சரித விரிவும் ஆகக் கூறியுள்ள அமைவும் காண்க. திருவீழிமிழலைப் படிக்காசு பெற்றசிறப்பும், திருமறைக்காட்டிற் கதவந்திறப்படைப்புக்களாகிய சிறப்பும் என்ற இவைகள் ஆளுடையஅரசுகள், ஆளுடையபிள்ளையார்ஆகிய இருவரது புராணங்களினும் கூறிய சுருக்கப்பெருக்கப்பொருத்த அமைதிகளும்ஒப்புநோக்குக. கழறிற்றறிவார் நாயனார் குதிரையின்மேல்ஏறி நம்பிகளது வெள்ளையானையின் முன்னர்க் கயிலைக்கு எழுந்தருளும் சரிதப்பகுதி பின்னர் வெள்ளையானைச்சருக்கத்து விரிக்கவேண்டுதலின், அவர்தம் புராணத்திலே "வன்றொண்டர்...... திருக்கயிலையினின், மதவரைமேல் எழுந்தருள முன்னர்வயப் பரியுகைக்குந் திருத்தொழில்பின் மொழிகின்றாம்" (174) என்று சுருக்கிக்கூறிய அழகும் இங்கு நினைவுகூர்க.

ஒருகல்லையில் - சுவைத்த தூயதிருவமுதாக அமைத்தற்குமுன் இறைச்சிப்பகுதிகளை அரிந்து இடுதற்கும் வகுவித்து இடுதற்கும் ஒருகல்லை அமைத்தனர். சுவைத்த பின் அமுதமைத்துப் படைத்து எடுத்துக்கொண்டுபோக மற்றொரு கல்லையமைத்தனர். 797 பார்க்க.

அழிப்பனவும்—என்பதும் பாடம். 146

796. (வி - ரை) **வைத்ததேன...அமைந்தார்** - கடவுளருக்கு இடும் உணவை ஊட்டும் எரி வாயில் வைத்ததெனக் காளத்தி அண்ணலார்க்கு (ஊன்) அமுது ஆகும் பரிசு அமைப்பதற்குத் திண்ணனூர் திருவாயில் அமைத்தார்.

எண்ணிறந்த கடவுளர் - சிவபெருமா னல்லாத ஏனைத்தேவர்கள். இவர்கள் பிரமன் விட்டுணு இந்திரன் வருணன் இயமன் முதலியோர். இங்குக் **கடவுளர்** என்றது முதற் கடவுள் என்ற பொருள் குறியாது தேவன் என்று குறிக்கும் பொதுப்பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது. முப்பத்து முக்கோடி தேவர் என்பது காண்க. முதற் கடவுளாகிய பதி ஒருவரே என்பது வேத முடிபாகிய சித்தாந்தமாதலின் இங்கு அதற்கு மாறாய் அனேகேசுவரவாதப் பொருள்படுமா றில்லையாதல் கண்டு கொள்க.

கடவுளருக்கு உணவு எரிவாயில் வைத்தல்-இது அக்கடவுளரைக் குறித்துச் செய்யப்படும் யாகங்களிற் காணப்படும். **உணவு** - உணவை. **கொண்டு** - அதனைக் கொண்டு போகும். **கொண்டு ஊட்டும் எரி** - இக்கருத்துப் பற்றியே தீக்கடவுளை வடநூலார் **ஹவ்யவகம்** என வழங்குவர்; (**ஹவ்ய** - ஓமம் செய்யப்பட்டது-அவி; **வகம்**-வகிப்பது-தாங்குவது - கொள்வது.) **வண்ணவாய்** - எரியினது சிவந்த வாய் - அழகிய வாய் என்றலுமாம். **வைத்தது** - இறந்தகால இடைநிலை பெற்றுவந்த துவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர். **என** - உவம வுருபு. எரிவாயில் கடவுளரது உணவை வைத்தலாவது, அவ்வவர்க்குரிய மந்திரங்களால் எரிவளர்த்து, அவ்வத் தேவர் பெயராற் கூவி, இதனை உண்க என்று சுவாகாந்தமாகிய மந்திரங்களைச் சொல்லி, அவ்வுணவை எரிக்கடவுள் வாயின் வைத்தல். அவ்வாறு வைக்கவே எரிக் கடவுளுடைய வாயின்மூலம் அவ்வக் கடவுளரும் கொண்டு உவந்து உண்கின்றனர். **கொண்டு ஊட்டும் எரி** - இவ்வாறு கடவுளர் எரிவாயின்கண் உண்பதனையே எரிக்கடவுள் கொண்டு அவ்வவர்க்கும் ஊட்டுவதாக உபசரித்துக் கூறினார்.

திண்ணனூர் திருவாயின் - திருவாய்க்கு எரிவாய் மெய்யும் பயனும் பற்றி உவமிக்கப்பட்டது. எரிவாய் தன்னுட்பட்ட பொருள்கள் எவையேயாயினும் அவற்றை முன்னைநிலையாகிய அசுத்தமெல்லாம் நீக்கித் தூயனவாக்குதல்போலத், தீய இறைச்சியைத் திண்ணனாது திருவாய் தூயதிருவமுதாக்கிற் றென்பதும் காண்க. சிவபெருமானுக்குப் புண்ணியக் கங்கைநீரிற் புனிதமாந் திருமஞ்சனமும், அவர் உவக்கும் திருவமுதும் ஆக்குதலானும், தூயனவல்லாதவற்றையும் தூயனவாக்குதலானும் **திருவாய்** என்ற அடைமொழி புணர்த்தி ஓதினார். உவமித்த எரிவாயினும் இது உயர்ந்த தென்பார் அதற்குச் சிறப்பாகிய அடைமொழியின்றி வாளா **எரிவாய்** என்றார்.

எண்ணிறந்த கடவுளருக்கு - ஊட்டும் எரி - எரிவாயிலானன்றித் தேவர்கள்நேரே அவி உணவு உண்ண இயலாது. "எரியலா லுருவ மில்லை", "எரிபெ ருக்குவ ரவ்வெரியீசன,துருவ ருக்கம தாவ துணர்கிலார்" எனவரும் தேவாரத் திருவாக்குக்களா லுணர்த்தப்படுகின்றவாறு எரி அரனாதுருவமாம். ஆதலின் அரன் யாகமுதல்வனு யிருந்து அவியைப் பெற்று அவ்வத் தேவர்களாலாம் பயனை அவ்வவர் தரச்செய்வன். இதனல் சிவபெருமானது முழுமுதற் றன்மையும், அன்பின் பெருமையும் குறித்தவாறு காண்க. சிவபெருமானை ஊட்டுவர் திண்ணனூர் என அவரது பெருமையும் உடன் குறித்தபடியாம். யாகங்களில் இடும் அவியுணவு வேதப் பிரமாணமாகித் தேவர்க்கு இனியவாதல் போலத் திண்ணனூர் ஊட்டும் ஊன் சிவபெருமானுக்கு வேத விலக்காகாது அந்த அவியுணவினும் உகந்ததாயிற்று என்ற குறிப்பும்பெற இவ்வா றுவமை கூறிய கருத்துங் காண்க.

எண்ணிறந்த கடவுளர் என்று ஏனைத்தேவர்களை யெல்லாங் கூறியஆசிரியர், இங்கு அவர்க்கெல்லாம் பெரியராய்த் தேவதேவ ராவார் இவ்விறைவர் என்று குறிக்க **அண்ணலார்** என்றார்.

சோதித்தமைப்பதற்கு - இனிய பகுதிகள் இவையிவை என்று சுவைபார்த்து இனியவற்றையே அமைத்தற்கு.

ஆம் பரிசு - ஆம் - ஆகும். அண்ணலார் உண்ணுதற்கு ஏற்றவாறு இனியவா கின்ற தன்மையை. **வாயில் அமைத்தார்** - வாயிலிட்டு அதுக்கிச் சுவைபார்த்தனர்.

இறைச்சியாகியதோர் அநுசிதப்பொருள், மேலும் வாயில் வைத்ததால் எச்சி லாகியதொரு அநுசிதமுமாயிற்று என்று எண்ணலுறுவார்க்கு அஃது அவ்வாறன்றாகி உயர்வாகும் படியையும், வேதத்தில் விதித்தபடி அமைந்த உணவாம்படியையும் இப் பாட்டால் உணர்த்தவும் இவ்வுவமையாற் கூறினார். "கிஞ்சித் பக்ஷித மாம்ஸ சேஷகபளம் நவ்யோப ஹாராயதே" என்று பாராட்டிய துதியும் காண்க.

அமைப்பார் போல் - என்பது பாடமாயின் - அமைப்பாராய், முற்றெச்சம்; **போல்** - அசை என்க. 147

797. நல்லபத முறவெந்து நாவின்க ணிடுமிறைச்சி
கல்லையினிற் படைத்துத்தேன் பிழிந்துகலந் ததுகொண்டு
வல்விரைந்து திருப்பள்ளித் தாமமுந்தூய் மஞ்சனமும்
ஒல்லையினின் முன்புபோ லுடன்கொண்டு வந்தணைந்தார். கசஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. நல்ல பதம் பொருந்த வெந்தபின் நாவினிடத்து இட் டுச் சுவைகண்ட இறைச்சியின் பகுதிகளைக் கல்லையிலே சேர்த்துத், தேனைப்பிழிந்து கலந்து அதனை (அமுதாக) அமைத்துக்கொண்டும், மிகவிரைந்து திருப்பள்ளித் தாமமும் தூயதாகிய திருமஞ்சனமும் முன்னைநாளிற் போலவே உடன் அமைத்துக் கொண்டும், விரைவாக வந்து அணைந்தனர் (திண்ணனார்).

(வி - ரை) **நல்ல பதம் உற - பதம்** - பதத்தில் வேவ (767), உறக் காய்ச்சி (795) என்றவற்றினுரைத்தவை பார்க்க.

வெந்து(பின்) இடும் இறைச்சி - என்று கூட்டுக. **நாவின்கண் இடும்** - நாவினாற் சுவைபார்த்த. வாலிய சுவைமுன் காண்பான் வாயினி லதுக்கிப் பார்த்து (767), நாவிற் பழகிய இனிமை பார்த்து (774), அடியேனுஞ் சுவைகண்டேன் (799) என்றவை காண்க.

படைத்து - இட்டுச் சேர்த்துக் கூட்டி. "சருகிலை இணைத்த கல்லை ஏலவே கோலிக் கூட்டி யதன்மிசை யிடுவா ரானார்" (767) என்ற முன்னைநாட் செயல்காண்க.

தேன்பிழிந்து கலந்து - முன்னர் "நறுங்கோற்றேனை மிக முறித்து" (793) என்றபடி முறித்த தேன்கூடுகளின் உள்ள ஈக்களைப் போக்கி, அக்கூடுகளின் அறை களில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஈக்குஞ்சுப் புழுக்களையும் அகற்றித், தேனீக்கள் உணவுக் காக ஈட்டி அக்கூடுகளின் வேறு தனி அறைகளிற் பொருந்த மூடிச் சேமித்து வைத் திருக்கும் தேனைப் பிழிந்தனர். இவ்வாறு தேன்கூடுகளின் அமைப்புக்களை அறிந்து தேனைமட்டும் கண்டு பிழியாதவிடத்து ஈ குஞ்சுப்புழு முதலியனவும் சேர்ந்து பிழியப் பட்டுத் தேன் கெட்டுவிடும் ஆகலின் **தேன் பிழிந்து** என்றார். **கலந்தது** - கல்லையில் சேர்த்த இறைச்சிப் பகுதிகள் முழுதும் தேன்பொருந்தும்படி கலந்து வைத்து. வெந்த ஊனைத் தேனிற் றோய்த்து உண்ணுதல் வேடர்களின் சிறந்த உணவு விசேடங் களில் ஒன்று. இவ்வாறு சுவைத்துண்ட முன் அநுபவ உணர்ச்சிகொண்டு, தமது இனிய உணவே தேவர்க்கும் இனிதாம் என்று திண்ணனார் ஊட்டுவாராயினார். "விரும்பின கொடுக்கை பரம்பரற் கென்று, சுரிகுழற் றேவியைப் பரிவுடன் கொடுத்த, பெரிய அன்பு" (திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை - 30) என்று பட்டினத்தடிகள் இதன் இயலை இலக்கியத்துடன் உணர்த்தி யருளியது காண்க;

தேன் இவ்வேடர்கள் உண்ணும் இறைச்சி முதலிய உணவுப்பண்டங்களுக்கு மணமும் குணமும் தருவதுடன் அவற்றைச் சீரணிக்கச்செய்வதுமாம் என்ப. அன்றியும் தேன் சுகம்தந்து உடலைக்காத்து நீண்டநாள் வாழச்செய்யும் உணவாகும் என்பது மருத்துவ நூலிற் கண்ட முடிபாம். இவைபற்றி 684-ல் உரைத்தவையும் பார்க்க.

கலந்தது - கலந்ததனை. வினையாலணையும் பெயர். இரண்டனுருபு தொக்கது. **கொண்டும் - உடன்கொண்டும்** என எண்ணும்மைகள் விரிக்க.

ஒல்லையினில் - கொடிப்பொழுதில். **வல்விரைந்து** என்பது அவர் வந்தவேகத்தையும், ஒல்லை என்பது வருதலாகிய செயல் நிகழ்ந்த காலச்சுருக்கத்தையும் குறித்தன.

அணைந்தார் - மலையடிவாரத்தினை அணைந்தனர். 148

798. வந்துதிருக் காளத்தி மலையேறி வனவேடர்
தந்தலைவ னரிமையோர் தலைவனார் தமையெய்தி
யந்தணனார் பூசையினை முன்புபோ லகற்றியபின்
முந்தைமுறை தம்முடைய பூசனையின் செயன்முடிப்பார், ௧௪௯

*799. ஊனமுது கல்லையுடன் வைத்"திதுமுன் னையினன்றால் ;
ஏனமொடு மான்கலைகண் மரைகடமை யிவையிற்றி
லானவுறுப் பிறைச்சியமு ; தடியேனுஞ் சுவைகண்டேன் ;
தேனுமுடன் கலந்திது தித்திக்கு" மெனமொழிந்தார். ௧௫௦

798. (இ - ள்) வெளிப்படை. வந்து திருக்காளத்திமலையினை ஏறி வன வேடர்தலைவனாகிய திண்ணனார் தேவர்தலைவனாராகிய குடுமித்தேவரைச் சேர்ந்து சிவகோசரியாரது பூசை நின்மாலியங்களை முன்னாளிற்போல நீக்கியபின் முன்னைமுறையிலே தம்முடைய பூசனையின்செயலை முடிப்பாராய், ௧௪௯

799. (இ - ள்) வெளிப்படை. ஊனமுதத்தைக் கல்லையுடனே திருமுன்னர் வைத்து, "இது முன்னாளிற் கொணர்ந்ததனிலும் நன்றாகியது ; பன்றியிறைச்சியோடு மான், கலை, மரை, கடமை என்ற இவ்வகைகளில் ஏற்ற இறைச்சி யமுதாக்கப்பெற்றுள்ளது ; அடியேனும் சுவைகண்டேன் ; தேனும்கூடக் கலந்துள்ளது; இது தித்திக்கும்" என்று மொழிந்தனர். ௧௫௦

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

798. (வி - ரை) **வந்து** - மேலே கூறியவாறு மலையடிவாரத்துக்கு வந்து.

திருக்காளத்திமலை - இங்கும் இச்சரிதத்திற் பிறஇடத்தும் மலை என்றலே திருக்காளத்திமலை என்று பொருள்தருமாயினும், இம்மலையின் பெயர் சொல்லுதலே பேறு தருவதாம் என்று காட்டுதற்கு இவ்வாறு கூறினார். இது ஆசிரியர் மரபு. பெயராற் கூறாவிடினும் திருமலை என்றாவது கூறுவர். திருக்காளத்தி (650, 745, 759), காளத்தி (749, 796), திருக்காளத்திமலை (754, 780), காளத்திமலை (773), திருக்காளத்தி மலையினார் (775), திருமலை (744, 785, 791), என்பனகாண்க. இவ்வாறன்றிக், கடவுண் மால்வரை (750), வள்ளலார் மலை (751), நளிர்வரை (752), மொய்வரை (763), இறைவர்வெற்பு (779) என்பனவாதி அடைமொழிகளாற் றுதித்தலும் இவரது பண்பாம். திருக்காளத்தி (803, 809, 811, 813, 821, 827, 830) எனப்பின்னரும் கூறுதல் காண்க. வேடர்முதலிய பிறர் கூற்றாகக் கூறுமிடத்து வாளா மலை என்றமைப்பர். இது உலகர் கண்டு பின்பற்றி உய்யுமாறு கருணைத்திறத்தால் ஆசிரியர் காட்டிய மரபென்க. திருத்தில்லையைக் கூறுமிடங்களிலும் இவ்வா றடைமொழிகளாற்றுதித்துச் செல்லும் மரபும் ஆளுடையநம்பிகள் சரிதம், ஆளுடைய

அரசுகள்; ஆளுடையபிள்ளையார் புராணங்களினும், பிறண்டும் இவ்வாறே கண்டு கொள்க.

வனவேடர் தம் தலைவனார் - இமையோர் தலைவனார் தமை எய்தி - இருவரும் தலைவனார். அவர் அடைபவர் - இவர் அடையப்படுபவர் என உயிரிலக்கணத்தையும், பதியிலக்கணத்தையும் **எய்தி** என்றதனாற் குறித்ததுகாண்க. ஆனால் திண்ணனார் வனவேடர் தலைவனார். அவர்களது அரசராவர் என்றதோடு "மனிதரிற் றலையான மனிதரே" (திருப்பூவணூர்த்திருக்குறுந்தொகை) என்றபடி இறைவனையே உள்ளமர்த்தினராதலானும் **தலைவனார்** என்ற குறிப்புமாம். வேடர்களுள் வளர்ந்த அரசகுமாரன் என்ற சிவஞானபோதக் (8-ம் சூத்) கருத்தினையும் இங்குவைத்துச் சிந்திக்க. பொருட்டன்மையில் இரண்டினுடைய ஒற்றுமையையும் சொல் ஒற்றுமையாற் குறித்தார். இது ஆசிரியர் மரபு. "நாவரச ருழைச்சண்பை நகராசர் நண்ணுவார்" (திருஞான - புரா - 930) என்றதும், அன்னபிறவும் காண்க.

அந்தணனார் - "தணிந்தமனத் திருமுனிவர்" (789) என்றதற்கேற்ப **அந்தணனார்** என்றார். எவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகும் அறவோர் அந்தணர் என்ற திறங்குறித்தது.

முன்புபோல் அகற்றியபின் - முன் அகற்றியமுறையை "முடிமிசை மலரைக்காலின், வளைத்த பொற்செருப்பால் மாற்றி" (772) என்றதிற் காண்க. வேட்டையினும் அமுதமைத்தலினும் இற்றைநாட் செயல் வேறு பட்டமையால் அவற்றை, 791 முதல் 797 வரை, விரித்துக்கூறிய ஆசிரியர், இங்கு அந்தணரது முன்னை நாட்பூசை அகற்றும் செயலில் இன்று வேறுபாடின்மை நோக்கி **முன்புபோல்** என்றமைந்தார்.

முந்தைமுறை - முன்னாளிற் செய்த முறையின்படி. **பூசனையின் செயல்** - நீராட்டலும் பூச்சூட்டலும் அமுதூட்டலும் ஆம். இவற்றினும் முன்னாட் செயலின் வேறுபாடின்மை தோன்ற **முந்தைமுறை** என்றார். ஆயின், பூசைமுடிபிலே திருமுன்பிற் சொல்லும் சொற்களின் மட்டும் முன்னைநாளினின்றும் சிறிது வேறுபாடுண்மை கருதி **முடிப்பார்** என்று தொடங்கி வரும்பாட்டால் அதனைமட்டும் விரித்துக்கூறும் திறமும் காண்க. அதாவது இன்றையநாளின் வேட்டைவினை - அமுது அமைத்தல் என்றிவற்றின் வேறு பாட்டினை இறைவனுக்குச் சொல்லி யூட்டுவித்த திறமாம்.

முடிப்பார் - முடிப்பாராய் - முற்றெச்சம். முடிப்பார் - மொழிந்தார் என வரும் பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க.

பூசனை இன் செயல் - பூசையாகிய தேவர்க்கு இனிய செயல் என்ற குறிப்புமாம். "அவனுடைய செயலெல்லா நமக்கினியவாம்" (806) என்றது காண்க.

வன சரர்கள்—என்பதும் பாடம். 149

799. **(வி - ரை)** தேவரைத் திண்ணனார் இனிய மொழிகள் சொல்லி அமுதூட்டுந்திறம் இப்பாட்டாற் கூறுகின்றார். 774 உரை பார்க்க.

இது முன்னையின் நன்றால் - முன்னையின் - முன் நாளில் ஊட்டிய அமுதினும், அமுதின் சுவை முதலிய தன்மையினும். **நன்றால்** - நன்று. **ஆல்** - உறுதிப்பொருட் குறிப்புடனின்றதோர் அசைமொழி. நன்றாகும் வகையைமேல் விரித்துக் கூறுவாராய் எவ்வாறு நன்று எனின் இவ்வாறாகும் என்றார். முன்னாற்கொண்ட **ஏனமோடு** என்க.

ஆன்வுறுப்பு - இனியவை என்று கொள்ளுதற்கு ஆயின-தக்க - உறுப்புக்களின்.

இறைச்சி அமுது - இறைச்சியாந்தன்மை நீங்கி அமுதமாந்தன்மையாக்கப்பெற்றது. அடைக்காயமுது என்புழிப்போல இறைச்சியாகிய அமுது என்றலுமாம்.

அடியேனும் சுவைகண்டேன் - முன் உண்ட அநுபவத்தாற் போந்த அனுமான அறிவாலன்றி இன்று அடியேனும் கண்டேன் எனவும், தேனும் **உடன் கலந்தது** - இறைச்சி தன்னியல்பின் ஆயின இனிமையேயன்றி மேலும் இனியதாக்குதற்குரிய தேனையும் எனவும் எச்ச உம்மைகளிரண்டும் இறந்தது தழுவியன,

உடன்-உடன் கூட்டி விரவுமாறு. முன்னர்ப் பிரிந்து கலந்தது என்றது காண்க.

தித்திக்கும் - கலந்தது ஆதலின் இனியசுவை தரும் என்பது.

மொழிந்தார் - தேவரை அமுதூட்டுதற்காக இம்மொழிகள் சொல்லினர் என்பார் வரும் பாட்டினை "இப்பரிசு திருவமுது செய்வித்து" என்று தொடர்ந்து கூறுதல் பார்க்க. 775-ம் உரையும் காண்க. 150

800. இப்பரிசு திருவமுது செய்வித்துத் தம்முடைய
ஒப்பரிய பூசனைசெய் தந்நெறியி லொழுகுவா
ரெப்பொழுது மேன்மேல்வந் தெழுமன்பாற் காளத்தி
யப்பரெதி ரல்லுறங்கார் பகல்வேட்டை யாடுவார். ௧௫௧

(இ - ள்) வெளிப்படை. (திண்ணனார்) இவ்வாறு காளத்தியப்பரைத் திருவமுது செய்வித்துத் தமது ஒப்பரிய பூசனையைச் செய்து அவ்வழியிலே ஒழுகுவாராகி, எப்போதும் மேலும் மேலும் வந்து எழுகின்ற அன்பினாலே காளத்தியப்பருடைய திருமுன்பு இரவில் உறங்கமாட்டார்; பகலில் வேட்டையாடுவார்.

(வி - ரை) தம்முடைய ஒப்பரிய பூசனை - தம்முடைய - தமக்கே உரியதான. தாம் செய்கின்ற என்றலுமாம். **ஒப்பரிய** - பிற எந்தப் பூசனைகளும் நிகராதற்கு அருமையான. பூசைப்பொருள்களும், அவை சித்தமாக்கிய வகைகளும், அவை பூசனைக்குப் பயன்பட்ட விதமும், இவை எல்லாவற்றிலும் இவரைத் தூண்டிச் செலுத்திய அன்பின் திறமும், அதுதான் விளைந்த முறையும் என்ற எவ்வகையாலும் பிற எதனாலும் ஒப்பாதற்கு அரியதாயினமை குறித்தபடி.

அந்நெறியில் ஒழுகுவார், அல்லுறங்கார்; பகல் வேட்டை யாடுவார் - எனக் கூட்டிமுடிக்க. ஒழுகுதற்கு இரவில் உறங்காமலும் பகலில் வேட்டையாடியும் வந்தார் என்க. **அந் நெறியில் ஒழுகுதல்** - தாம் கேட்டும் கண்டும் அறிந்தவாறு கடைப்பிடித்து மேற் சொல்லியபடி ஒழுகிய அந்நெறி என அகரம் முன்னறிசுட்டு.

எப்பொழுதும் மேன்மேல் வந்து எழும் அன்பால் - இரவில் உறங்காமைக்கு இரவு சேரும் வெவ்விலங்குகளாற் றுன்ப நேராமற் றேவரைக் காக்க மேன்மேல் எழும் அன்பு காரணம். பகலில் வேட்டையாடுதற்கு அவர் பசிப்பாராதலின் ஊன் ஊட்ட வேண்டுமென்னும் அந்த அன்பே காரணம். நாள்தோறும் இடைவிடாது நிகழ்ந்த அல்லுறங்காமையும், பகல் வேட்டையாடுதலும் என்றிவற்றால் இவ்வன்பு சிறிதும் எய்த்துக் குறைவுபடாததுடன் மேன்மேல் அதிகரித்து எழுந்து மேலும் இச்செயல்கள் நிகழக்காரணமாயிற்று.

காளத்தியப்பர் - இறைவன்பேர். **அப்பர்** - மூலகாரணராகிய கருத்தர். இப்பெயராலே இவர் வழங்கப்படுதல் காண்க. அவிநாசியப்பர் - அஞ்சை (க்களத்து) அப்பர் என்பனபோலக் காண்க.

அல்லுறங்காமைக்குக் காரணம் 776 - 777-லும், **பகல்வேட்டைக்குக்** காரணம் 781-லும் உரைத்தனராதலின் அவற்றை மீட்டுங்கூறாது செயலைமட்டுங் கூறினர்.

அல்லுறங்கார் - இரண்டாநாட் பகற்பூசையினை இப்பாட்டில் மேலே **இப்பரிசு திருவமுது செய்வித்து** என்று கூறினாராகலின், அதனை அடுத்துவருதல் இரவினிற் காவல்செய்யும் தொழிலேயாதலால் அதனை **அல்லுறங்கார்** என முன்வைத்தோதினர்.

இவ்வாறு அல்லுறங்காமை முதனாட்போல, மேல்வரும் இரண்டாநாள் இரவுமுதல் ஐந்தாநாள் இரவுவரை நான்கு நாட்கள் நிகழ்ந்தன. பின்னர் அம்முறையில் வரும் ஆறுநாளில் முன்னைநாள் வருமிரவு ஒழிந்தகாலை (810)ப் பகல்வேட்டை மட்டுமே நிகழ, அன்று திண்ணப்பனார் கண்ணப்பனாராகி மீளாநெறியில் திருக்காளத்தியப்பாது வலப்புக்கத்தில் அமர்கின்றாராதலின் **பகல் வேட்டையாடுவார்** என்பதனை **அந்நெறியில் ஒழு**

தும் ஒழுக்கத்தின் இறுதியிற் பின்வைத்தார். இடைப்பட்ட நாட்களின் நிகழ்ந்த சரிதத்தின் மற்ற நிகழ்ச்சிகளை 802 முதல் 806 வரை உள்ள திருப்பாட்டுக்களாலும், ஆறாந் திருநாள் நிகழ்ச்சிகளை 809 முதல் 819 வரை திருப்பாட்டுக்களாலும் கூறுதல்காண்க.

இரண்டாம்நா ளிரவுமுதல் ஐந்தாநாள் இரவுவரை நான்கிரவும் மூன்றுபகலும் திண்ணனார் செய்த காவலும் பூசையும் முதல்நாள் இரவிலும் இரண்டாநாட் பகலிலும் போலவே நிகழ்ந்தன என்பதை இங்கு **அந்நெறியில் ஒழுகுவார் - அல்லுறங்கார் பகல் வேட்டையாடுவார்** என்று சுருக்கிக் கூறி முடித்துக்கொண்ட திறமும், அவ்வாறே மூன்றாவது நான்காவது ஐந்தாவது நாட்களில் முனிவர் செய்த பூசைகள் இவ்விரண்டா நாட் பகலிற்போலவே நிகழ்ந்தன என்பதை **அந்நெறியில் ஒழுகுவரால்** என்று ஒரு (801) பாட்டாற் கூறிமுடித்துக்கொண்ட திறமும், இவ்விருவர் பூசைகளும் மாறுகக் காணினும் சிவநெறியாகிய அன்புநெறி யொன்றேபற்றியவை என்றுகாட்ட **அந்நெறியி லொழுகுவர்** என்று ஒத்தசொற்றொடர்களால் இரண்டிடத்தும் கூறிய நயமும் காண்க. "ஊனொடு உண்ட னன்றெனா வூனொடு உண்ட நீதென, வான தொண்ட ரன்பினாற் பேச நின்ற பெற்றியான்" என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரமுஞ் சிந்திக்க.151

*801. மாமுனிவர் நாடோறும் வந்தணைந்து வனவேந்தர்
தாமுயலும் பூசனைக்குச் சாலமிகத் தளர்வெய்தித்
தீமையென வதுநீக்கிச் செப்பியவா கமவிதியா
லாமுறையி லர்ச்சனைசெய் தந்நெறியி லொழுகுவரால். கூருஉ

(இ - ள்) வெளிப்படை. பெருமுனிவராகிய சிவகோசரியார் தினந்தோறும் வந்து அணைந்து வனவேந்தராகிய திண்ணனார் செய்யும் பூசனைக்கு மிகமிகத் தளர்வடைந்து, அதனைத்தீமை என்றுகொண்டு ஆகமங்களிற்சொன்ன விதிப்படி நீக்கி, ஆகின்ற முறையினால் அர்ச்சனைசெய்து, **அந்நெறியில் ஒழுகி வருவாராயினர்.**

(வி - ரை) மா முனிவர் - திருமுனிவர் (789), பெருமுனிவர் (790) என்றவை பார்க்க.

நாள்தோறும் - இங்குக் குறித்தவை திண்ணனார் தேவரைக் கண்டபின் மூன்றாவது நான்காவது நாட்களில் ஒவ்வொரு நாளும்.

வந்து அணைந்து - தபோவனத்திலிருந்து திருமலையில் இறைவர் திருமுன்புக்கு வந்துசேர்ந்து. முன்னரும், கொண்டணைந்தார் (784) என்றதுகாண்க.

முயலும் - செய்யும் என்ற பொருளில் வந்தது. **பூசனைக்கு** - பூசை காரணமாக. நான்கனுருபு நிமித்த காரண காரியப் பொருளில் வந்தது. **சால மிக** - ஒருபொருட் பன்மொழி; மிகுதி குறித்தன.

தீமை என - உண்மையில் அது தீமையன்றாயினும் தீமை என்றுகொண்டு என்று குறிப்பார் **என** என்றார். அறிவிக்கவன்றி அறியா உளங்கள் என்றபடி பின்னரே இறைவன் அவ(திண்ணனா)ருடைய நிலையிவ்வாறு; **அறிநீ** என்றருள்செய்து (806) அவர் செயலைக்காட்டக் காண்பாராதலின் இப்போது அதனைத் தீமை என எண்ணி என்க.

ஆகமம் செப்பிய விதியால் எனமாற்றுக. இறைவன் செப்பிய ஆகம விதி என்றுரைப்பினு மமையும். **ஆம்முறையில்** - ஆகும் முறை. **ஆம்** - பொருந்திய தீமை நீக்கிப் பவித்திரம் ஆகும் முறையிலும், இறைவனுக்கு உகந்ததாக ஆகும் முறையிலும். **அருச்சனை** இங்குப் பவித்திரமாஞ் செயல் - திருமஞ்சனம் - பூச்சூட்டல் - அமுதூட்டல் - துதிமந்திரம் சொல்லுதல் முதலியனவாகப் பூசனையின் எல்லா அங்கங்களையும் உள்ளடக்கிப் பூசைக்குப் பொதுப் பெயராய் நின்றது. "வருமந் நெறியே யர்ச்சனைசெய் தருளி", "மண்டு காத லருச்சனையின் வைத்தார் மற்றொன் றறிந்திலரால்" என்ற சண்

டீசர் புராண (37 - 49)த்தில் அருச்சனை திருமஞ்சனம் என்ற பொருளில் வந்தது காண்க. ஆளுடையபிள்ளையார் புராணத்தில் "அருச்சனை வழிபாடு" (821), "வீழ் புனலாவது, நாளு மர்ச்சனை நல்லுறப் பாதலால் (822) என்றதும் காண்க.

அந்நெறியில் - ஆகமங்களில் விதித்தவாறு விதிவிலக்குகளை அறிந்து அவற்றின் படி ஒழுகும் அந்த நெறி. அகரம் பண்டறிசுட்டு சிவகோசரியார் பூசையினையே நாணன்பாற் கேட்டுத் திண்ணனார், திருக்காளத்தி நாயனார்க் கினியசெய்கை எண்ணிய இவை கொலாமென்று இது கடைப்பிடித் (759) தொழுகினாராதலின் மேற்பாட்டில் அவர் பூசையினையும் **அந்நெறியில் ஒழுகுவார்** என்றார். ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க. **நெறி** - முறை. 152

802. நாணனொடு காடனும்போய் நாகனுக்குச் சொல்லியபின்
ஊணுமுறக் கமுமின்றி யணங்குறைவா ளையுங்கொண்டு
பேணுமக னார்தம்பால் வந்தெல்லாம் பேதித்துக்
காணுநெறி தங்கள்குறி வாராமற் கைவிட்டார். கருங

(இ - ள்) வெளிப்படை. நாணனோடு காடனும் போய், நிகழ்ந்த செய்திகளை நாகனுக்குச் சொல்லிய பின்னே, உணவும் உறக்கமும் இன்றித் தேவராட்டியையுங் கூட அழைத்துக்கொண்டு வந்து, தம்மை மறந்து இறைவனையே பேணுகின்ற திருமகனாரிடம் தாம் அறிந்தவாறெல்லாம் அவரது மனத்தைப் பேதித்துக் காணுநெறியிலே தாங்கள் எண்ணிய குறியின் வசத்தில் அவர் வாராதபடியால் அவரைக் கைவிட்டு அகன்று போயினர்.

(வி - ரை) நாணனொடு காடனும் - இவ்விருவரும் ஒன்று போலவே திண்ணனாரின் அடிபிரியாவிடலைகளான மெய்காவலாளராயினும் அவர்க்குள் நாணனே மூத்தவனும் பலவகையாலும் ஏற்றமுடையவனுமாக உள்ளான்; ஆதலின் **நாணனொடு** என்று ஒடு வுருபு நாணன்பாற் சார்த்திச் சிறப்பிற் கூறினார். ஆசிரியனொடு மாணாக்கன் வந்தான் என்பதுபோலக் காண்க. 743ல் உரைத்தவை பார்க்க. **காடனும்**-உம்மை இசைநிறை.

போய் - முகலியாற்றுக் கரையின் புதுமலர்க்காவி (763)லிருந்து பல காதங்களில் உள்ள வேட்டைக்காடு சென்று ஏவலாட்களையும் கொண்டு தம் ஊராகிய உடுப்பூருக்குப்போய். 769 பார்க்க.

ஊணும் உறக்கமும் இன்றி - தன் மகனார் தேவமயக்கங் கொண்டு உலகை மறந்த நிலையிலிருந்தமை கேட்டுத் தந்தையாகிய நாகன் மிகக் கவலைப்பட்டானாதலால் அவனுக்கு உணவு வேட்கை இல்லை, தூக்கமுமில்லையாயின என்க. வேறு கவலையி லாழ்ந்தாருக்கு உணவும் உறக்கமும் வேண்டப்படா தொழிதல் உலகியல்பாம். இங்குப் பிள்ளைப் பேறே கிடைக்கக்கூடாத மிக்க முதுமையில் அருமையிற் பெற்ற ஒரே மகனாரா யும், தன்குடி தாங்கவல்லாராயும், முன்னை நாளிற்றானே தன் மரபிற்கு உரிய வரையாட்சியைக் கைக்கொண்டவராயும் நின்ற மகனாரை இவ்வாறு இழக்கநேர்ந்த நாகனுக்குக் கவலை மிகப் பெரிதாயிற் றென்க. **அணங்குறைவாள்**-தேவராட்டி. 696 பார்க்க.

பேணும் - தன்னால் விரும்பிப் போற்றப்படும் என்றும், தன்னைப் பேணுவார் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த என்றும் உரைப்பாருமுண்டு.

எல்லாம் பேதித்து - தாமறிந்த எல்லாவகையாலும் அவரது மனத்தை அந்நிலையினின்றும் திரிவுபடுத்தி. **காணும் நெறி** - தாம் கண்டபடிகாணும் உலக நெறி. தாங்கள் பெறவேண்டிய நன்மை. இதற்கு உலகியலுக்கு வேறுபட்டுத் தோன்றும் அருளியல் நெறியில் நிற்றலால் என்றலுமாம்.

தங்கள்குறி வாராமை - தமது நினைவுக் குறியின் முகமாகத் திரும்பி மனதுசெல்லாமையால். **வாராமை** - வாராமையால். தங்கள் எண்ணம் நிறைவேறாதபடியால்

என்பர் மகாலிங்கையர். இவர்களது குறி உலக நிலைக்குறி. திண்ணனாரது குறியோ வேறாயிருந்தது. அது "உண்மை நின்ற பெருகுநிலைக் குறியாளர் அறிவு தன்னை" (திருச்செங்காட்டங்குடி-திருத்தாண்டகம் 3) என்றபடி தேவர்நிலைக் குறியாய்நின்றமையால் இவர்களது குறியில் வாராதுநின்றதாம். இதற்கு இவ்வாறன்றித் தங்கள் தெய்வத்தை முன்னிட்டுப் பார்க்கும் குறி கைவராமல் என்றும், குறியாவது தெய்வம் ஆவேசிக்கச் செய்து தேவராட்டிவாயாற் கேட்கும் குறிகளும், மலைதேன் முதலியவற்றை எடுத்து ஒற்றை இரட்டைபார்த்தல் முதலியனவுமாம் என்றும் உரைப்பாருமுண்டு. அப்பொருட்கு, அறிந்தவாறெல்லாம் பேதித்தும் இப்போது அவரது நிலைதிரியாமைகண்ட நாகன் முதலியோர் இனிமேல் எக்காலத்திலாவது அவர் தம்வயமாய்த் திரிதல்கூடுமோ என்று குறிபார்த்தனர் என்பர்.

கைவிடுதல் - தொடர்பு அறவே விட்டொழிதல். கைகூடு மென்புழிப்போலக் கை என்பது உபசர்க்கம் போல்வதோர் இடைச்சொல். "கொல்லாது சூலை நோய் குடர்முடக்கித் தீராமை, எல்லாருங் கைவிட்டார் (திருநா - புரா 57), "கடலி னஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டால், உடலி னார்கிடந் தூர்முனி பண்டமே" (தனித் திருக்குறுந்தொகை 4) முதலிய திருவாக்குக்கள் காண்க. 153

*803. முன்புதிருக் காளத்தி முதல்வனா ரருணோக்கால்
இன்புறுவே தகத்திரும்பு பொன்னானாற் போல்யாக்கை
தன்பரிசும் வினையிரண்டுஞ் சாருமல மூன்றுமற
அன்புபிழம் பாய்த்திரிவா ரவர்கருத்தி னளவினரோ ? கடுச

(இ - ள்) முன்பு - முன்னர் ; திருக்காளத்தி......நோக்கால் - திருக்காளத்தியப்பரது அருட்டிரு நோக்கம் எய்தியதனாலே ; இன்புறு......போல் - இன்பம் உறுகின்ற பரிசன வேதியினால் இரும்பானது பொன்னாயினாற் போல ; யாக்கை......அற - யாக்கையின் தன்மையும், வினைகளிரண்டும், சாரும் மலம் மூன்றும் அறுதலால் ; அன்பு பிழம்பாய்த் திரிவார்-முன்னைப் பசுபோத உருவம்மாறிச் சிவபோதவடிவமாகத் திரிவாராகிய திண்ணனார் ; அவர் கருத்தின் அளவினரோ ? நாகனும் தேவராட்டியும் முதலிய வனவேடர்கள் கருத்தின் அளவில் அமைவரோ ? அமையார்.

(வி - ரை) இது கவிக் கூற்று.

முன்பு - திண்ணனார் திங்கள்சேர் சடையார் தம்மைச் சென்று காணுதற்கு முன்னே (753). முன்னை நாளில் என்றுரைப்பாருமுண்டு.

முதல்வனார் - பதி - பசுபதி - எல்லார்க்கும் முதல்வர்.

அருள் நோக்கால்-அருட்பார்வை எய்திய காரணத்தாலே. "அருட்டிருநோக்கம்" (753). முதல்வனார் திண்ணனாரை ஆட்கொண்டதிறத்தையும் அதன் விளைவுகளையும் அநுவதித்துத்தாம் கூறுமுகத்தால் இங்கு எடுத்துக்கூறினார். 753-ம் திருப்பாட்டிற் றிண்ணனார் சிவவொளி நீழலில் அன்புருவமாயின இயல்பைக் காரண காரிய விளைவுமுறையில் விளக்கின ஆசிரியர், இங்கு இப்பாட்டால் அந்நிலையின் உள்ளுறையாகிய உண்மையைத் தாம் கண்டவாறு நாமும் கண்டு உய்யும்பொருட்டுத் தெளிய விரித்து உணர்த்துகின்றார். 806-ம் திருப்பாட்டில் அதனையே இறைவன் சிவகோசரியார் அறியக்காட்டுகின்ற நிலையைக் கூறுவார்.

இன்பு உறு வேதகம் - **இன்புஉறு** - இம்மையின்பம் பொருந்தச் செய்யும். **உறு** - உறுவிக்கும் எனப் பிறவினைப்பொருளில் வந்தது. **உறு** - உறுதற்கேதுவாகிய என்றுரைப்பினுமமையும். **வேதகம்** - வேதிப்பது-வேறுதன்மைப்படுத்துவது. இரதகுளிகை என்பர். "வெந்தழலி னிரதம்வைத் தைந்துலோ கத்தையும் வேதித்து விற்றுண்ணலாம்" என்ற தாயுமானார் பாடலுங்காண்க. "வேதி யாதவர் தம்மை வேதிப்பன" (339) என்றவிடத் துரைத்தவையும் காண்க.

வேதகம் - என்பதை வேதி எனவும் வழங்குவர். அது தரிசனவேதி, பரிசன வேதி என இருவகைப்படும். இங்கு **இன்புறு வேதகம்** என்றது பரிசனவேதி. தரிசனவேதியாவது தன் பார்வைக்குட்பட்ட பொருளைத் தன்மய மாக்குவது. இது குருவின் உபகாரமாகிய சாட்சுஷீ தீக்கையால் விளைவதாம். கண்ணேறு - கண்ணூறு - கண்மிச்சில் - திருட்டி என உலகவழக்கிற் காணப்படும் விளைவுகளையும் உன்னுக. இங்கு **அருள் நோக்க**மானது மலமுடைய ஆன்மாவை மலநீக்கி வேறுபடுத்திக் கறைநீங்கிய தூய செம்பொன்போல ஆக்குதலின் அதற்கு **வேதகத்தி**ன் செயல் உவமிக்கப்பட்டது.

யாக்கை தன்பரிசு - யாக்கை - கட்டப்படுவது. யா - பகுதி ; ஐ - செயப்படு பொருள் விகுதி. நரம்பு முதலியவற்றாற் கட்டப்பட்டமையின் இப்பெயர் பெற்றது. "கால்கொடுத் தெலும்பு மூட்டிக் கருநரம் பாக்கை யார்த்துத், தோலுடுத் துதிர மட்டித் தொகுமயிர் மேய்ந்த கூரை" (திருநேரிசை - திருக்கொண்டீச்சரம் - 3) என்ற அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரமும், "கட்டு முறுப்பும்" என்ற உதாரணவெண்பாவினுரையும் (சிவஞானபோதம் - சூ. 2 - அதி. 1) காண்க. **யாக்கை தன்பரிசு** - உடம்பின் தன்மை. மாயேயங்களாகிய தநு, கரணம், புவனம், போகம் என்ற நான்கனுள் தனுவும் கரணங்களுமாகிய இரண்டும் இங்குக்குறிக்கப்பட்டன. இவற்றின் **பரிசு அறுதலாவது** அருளுக்கம் பெறுதற்கு முன்பு வினைக்கீடாக வரும் ஏகதேச உணர்வை விளக்கிநின்றதுபோ லல்லாது, கண்ணுக்குப் பகல் விளக்குப்போலத் திருவருளாகிய பேரொளியினுள் அடங்கிநிற்றலாம்.

வினை இரண்டாவன - புனருற்பவத்துக்கேதுவாக உயிரால் ஈட்டப்பட்ட அறம் பாவங்கள் ; இவற்றினியல்பைத் "தன்மமோ டதன்ம மாகி" (சூ. 2. 39) என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தாலறிக. இவற்றின் **அறுதலாவது** இவை தம் பயனாகிய இன்பதுன்பங்களைத் தாராதொழிதல். அதாவது இவற்றின் பயன் உயிரினைப் பற்றாது உடலூழாய் ஒழிதல்.

சாரும்மலம் மூன்று - ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்பன. இவற்றுள் **ஆணவமாவது** சகசமலம் எனப்படும். "இச்சகசமலம் - ஞானதிரோதகமாய்த், திரவியமாய், அறியாமைக்குணத்ததாய்ச், செம்பிற்களிம்புபோல உயிரின் குற்றமாய், அநாதிபந்தமாய்ச், (சடமுமாய்ப் பலவுமாயி னழிவெய்துமாகலின் அநாதிபந்தமாதல் பெறப்படாமையின்) ஒன்றேயாய், விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் எனப்படும் பாகுபாட்டிற் கேதுவாய், உயிர்கள்தோறும தனித்தனி வெவ்வேறாய் மறைத்து நின்று தததங்கால வெல்லையி னீங்குவனவாகிய சத்திகள் பலபலவுடைத்தாய், உயிர்கள் மூன்றவத்தைகளும் படுதற்கு மூலகாரணமாய், நித்தமாய், வியாபகமாய், **வியாபக உயிர் அணுத்தன்மைப்படுமாறு செய்தலின் ஆணவமென்னும் பெயர்த்தாய்ப்**, பசுதுவம் பசு நீகாரம் - மிருத்தியு - மூர்ச்சை - மலம் - அஞ்சனம் - அவித்தை - ஆவிருதி - என்றற் றொடக்கத்துக் காரணக்குறிகளுமுடைத்தாய் நிற்பது எனவும், படலம் படர்ந்தகண் ஞாயிற்றின் சந்நிதியினிற்பினும் படலத்தான் அவ்வொளியை யிழந்து இருளினழுந்துமாறுபோல, முதல்வன் சந்நிதியினிற்பினுஞ் சோபானமுறையி னறிவிக்க வறியுந் தன்மைத்தாய உயிர், அநாதியே யறிவித்தால் அறியமாட்டாமையின், அம்மாட்டாமையான் அவ்வறிவை யிழந்து அறியாமையாய் அழுந்துதலின் அஃதவ்வுயிர்க்குப் பந்தமாயிற்றெனவு முணர்க." என்ற சிவஞானபோதச் (4 சூத் - 2 அதி) சிற்றுரையான் இதன் தன்மை யறியப்படும்.

கன்மம் - இங்கு மூலகன்மங் குறித்தது. இதுவே முதலுற்பவத்திற் சூக்கும தேகம் பெறுதற்கு ஏதுவாயது ; இதனை, "முந்துற்ற - நெல்லுக் குமிதவிடு நீடுசெம்பிற் காளிதமுந், தொல்லைக் கடமுூன்றத் தோன்றவரு-மெல்லா, மொருபுடை யொப் பாய்த்தா னுள்ளவா றுண்டா, யருவமா யெவ்வுயிரு மார்த்தே-யுருவுடைய, மாமணியை

யுள்ளடக்கு மாறாகம் வன்னிதனைத், தானடக்குங் காட்டத் தகுதியும் போன்-ஞானத் தின், கண்ணை மறைத்த கடியதொழி லாணவத்தா, லெண்ணுஞ் செயன்மாண்ட வெவ் வுயிர்க்கு - முண்ணுடிக், கட்புலனுற் காணார்தங் கைகொடுத்த கோலேபோற், பொற் புடைய மாயப் புணர்ப்பின்கண்-முற்பாற், றநுகரண மும்புவன முந்தந்து" என்னும் போற்றிப் பஃறொடையானும், "செம்புறுகளிம்பென வநாதிமல மூழ்கி" என்னும் செப்பறைப்பதி அகிலாண்டநாயகி பதிகச் செய்யுளானும் உணர்க.

மாயையாவது இருவினைப்பய னனுபவித்தற் பொருட்டு வரும் தநுகரண முதலிய வற்றுக்கு முதற் காரணமா யிருப்பது.

இம்மலங்களின் காரியங்களாவன :—மூலமலங் காரியவேறுபாட்டான் எழுவகைப் படும். அவையாவன: *மோகம், மதம், அராகம், கவலை, தாபம், வாட்டம், விசித்திரம் என்பனவாம். "........இனி, இருவினையின் காரியமாவன இன்ப துன்ப முதலா யின. மாயையின் காரியமாவன தநுகரண முதலாயின" என்று மாபாடியத்துட் (2 சூ - 2 அ) கூறியவாற்றான் அறிக.

ஆணவமறுதலாவது ஞாயிற்றின் ஒளிதோன்றியபோது இருள் அடங்கி நிற்றல் போலத் திருவருள் உயிர்களிடத்து வெளிப்பட்டபோது, அதாவது "விறகிற் றீயினன் பாலிற்படு நெய்போல், மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான், உறவு கோனட் டுணர்வு கயிற்றினுன், முறுக வாங்கிக் கடையமுன் னிற்குமே" (அப்பர்சுவாமிகள்-தனித் திருக்குறுந்தொகை 10) என்றபடி முன்னின்றபோது, அதனுள் தனது மறைத்தற் சத்தி மடங்கி அடங்கி நிற்றல். மாயை கன்மங்க ளறுதல் மேல் உரைக்கப்பட்டது.

சாரும் - அநாதியே உயிர்களைச் சார்ந்து நிற்கும். முத்தியில் இவை நீங்குதலால் இவை உயிர்க்கு இயற்கையன்றென்பது தெளியப்படும்.

மலம் மூன்றும் அற - மேலே சொன்னவாறு மும்மலங்களும் தத்தம் காரியங் களைச் செய்யா தொழிய.

இங்குத் திண்ணனார்க்கு, நான் வேட்டையாடி அமுது படைப்பேன்; நான் இர வில் இறைவரைக் காப்பேன் என்ற உணர்வும், உடலும், அகக்கரண புறக்கரணச் செயல்களும் இருந்தன. இவற்றோடு அவர் உலகிற் றிரிந்து செயல் செய்தனர். இவை மும்மல காரியங்க ளன்றோ? எனின், அன்று என்றபடியாம். என்னை? உடலும் உடற்

---

* இவற்றுள், மோகம், மலம் முதலிய அறுவகைக்கட்டு நீங்குங்காறும் ஆன்மாக்க ளோடு சகசமாயுள்ளது. மோக மில்வழி, ஏனை மத முதலியன நிகழாமையின் அது முதன்மைத்தாதல் அறிக. அம்மோகமாவது, கொள்ளற்பாலது இது, நீக்கற்பாலது இதுவென நூன்முகத்தால் உணர்ந்தும், அரிவையர் முதலிய விடயங்களின் மயங்குதற் கேதுவாயது. மதமாவது தன்னலெய்தப்படும் அரிவையைத் தானே புகழ்ந்து இவ ளின் மேற்பட்ட மகளிர் உலகத்திலில்லை என மதித்தற்கேதுவாயது. அராகமாவது, அவள்பால் மேன்மேலும் ஆசைமிகுதற் கேதுவாயது. கவலையாவது ஊழ்வலியால் அவளைத் தணந்தவழிக் கண்ணீர்விட்டு அழுது பெரிதுந் துன்பமுற்றுக் கவலுதற் கேதுவாயது. தாபமாவது அதனல் உள்ளவெதும்பித் தபித்தற் கேதுவாயது. வாட்ட மாவது அங்ஙனம் அலறியும் ஆற்றியும் உள்வெதும்புதலான் மூர்ச்சையுற்று உள்ளமும் உடம்பும் வாடுதற்கேதுவாயது. அரிவையர்மேல் வைத்துக் காட்டியது உபலக்கண மாதலின், விடயந்தோறும் இவ்வாறு கண்டு கொள்க. விசித்திரமாவது தான்பெற்ற உலக வாழ்க்கையை நோக்குந்தோறும் இவர் எமக்கு உரிமைச் சுற்றத்தார்; இவள் உரிமையுடைய மனைவி; ஆடை அணி பொன் முதலிய செல்வங்களிற் குறைவில்லை; மனை கழனி முதலிய நிலங்களிற் குறைவில்லை; இனிப் பெறக் கடவதென்னை? யென வும், என் குடும்பத்தைப் புரப்போர் யாவரெனவும் இவ்வாறு பலவேறு வகைபடச் சிந்தை செய்தற் கேதுவாயது - சிவஞானமாபாடியம் - 2 சூ. 2 அதி.

செயலும், அவ்வுணர்வும் இருந்தும் தம் பொருட்டு **யான்** என்பதும் எனது,எனதுடல் முதலிய உணர்வும் இல்லை. ஊணில்லையேல் நான் இளைப்பேன். உறக்கமில்லையேல் ஓய்வில்லாமையால் களைப்பேன். இரண்டு மில்லையேல் முடிவில்நான் இறப்பேன் என்பன வாதி யுணர்வுகள் இல்லையாயின. "அவனுடைய அறிவெல்லாம் நமையறியு மறிவு" (806) என்றதனால் அவருடைய உணர்வு முழுமையும் தேவரையே அறிந்தன; தம்மை உணரவில்லை. தம்முணர்வு என்னும் **ஆணவம்** அவரிடத்துச் சிவானந்த அனுபவத்துக்கு நிமித்தமால் மாத்திரையாய் நின்றது.

இனி, வேட்டையும் போக்குவரவு புரிதலாதி செயல்களும் இருந்தும் அவை தம் பொருட்டு நிகழவில்லை. "அவனுடைய செயலெல்லாம் நமக்கினியவாம்" (806) என்றதனால் இச்செயல்கள் வினைப்பயன்களைத் தாரமலும்,மேன்மூளையாமலும்நின்றன. வினைக்கீடாக உடம்புகொண்ட **பிராரத்தம்** அவ்வுடலுள்ளளவும் இருக்குமாயினும்,அவர் அன்புபிழம்பாய்த் திரிவாராதலானும், தம் அனுபவத்திற்காக ஐம்புலன் வழியே அறிவு செல்லாமையானும், அஃது உடலூழாதல் மாத்திரையாய் ஒழிந்தது. முன் ஈட்டப்பட்டு அனுபவிக்க எஞ்சிநின்ற **சஞ்சிதம்** முன்பு முதல்வனார் அருள்நோக்கால் தீப்பொறிபட்ட பஞ்சுப்பொதிபோல் எரிந்தொழிந்தது. **ஆகாமியம்** இறைபணி நிற்றலால் மேல் வருமல் ஒழிந்தது. எனவே **கன்மமாகிய** போக்கு வரவு புரிதல் இருந்தும் இருவினைப் பயனில்லையாய**ற்றன** என்க.

மாயாமல் காரியங்களாய மாயேயங்கள் எனப்படும் உடலும் கரணங்களும் தம்பரிசு வேறுயின. இறைவனது திருமலர்க்கை தீண்டப்பெற்ற சண்டீசர் "மாயை யாக்கையின்மேல் அளவின் றுயர்ந்த **சிவமயமாய்ச்** - சூழ்ந்த **வொளியிற்** றோன்றியது" (சண்டீசர் - புரா - 55) போலவும், "ஊனுயிர் வேறு செய்தா ஞெடித் தான்மலை யுத்தமனே" (திருநொடித்தான்மலை - 1) என்று ஆளுடையநம்பிகள் அருளியநிலை போலவும், இவரது யாக்கை முதல்வனு ரருள்நோக்கால் ஒளியின் நீழல் அன்புருவமாயிற்று. உடலும் உட்கரண புறக்கரணங்களும் உள்ளனவாயினும், அவை செயல் செய்தனவாயினும், இங்கு "நஞ்செய லற்றிந்த நாமற்ற பின்னுதன், றன்செயல் தானேயென் றுந்தீபற" என்ற நிலையில் திண்ணனர் சரித்தனராதலின் **மாயாமலம்** ஆன்மாவுக்குத் தன் காரியமாகிய தத்துவங்களைத் தோற்றி விளக்குப்போல வுதவும் செயல் வேண்டப் படுவதில்லையாய் ஒழிந்தது ; என இவ்வாறு **மல மூன்றுமற்ற** தன்மை கண்டுகொள்க.

மல மூன்றும் அற - இனி, இதற்கு இவ்வாறன்றி, யாக்கைதன் பரிசு என்ற மாயாமலமும், வினையிரண்டும் என்ற கன்மமலமும், சாருமலம் என்றதனால் ஆணவ மலமும் ஆகிய மூன்று மலங்களும் அற என்றுரைப்பாருமுண்டு. **சாருமல மொன்றும்** என்பது பாடமாயின், மேற்சுட்டிய மாயை கன்மங்களோடு ஆணவமாகிய சகசமல மொன்றும் எனவுரைத்துக் கொள்க. இவ்வாறு கொள்ளுங்கால், பெத்த நிலையில் ஞான திரோதகமாய் ஆன்மாக்களின் அறிவை மறைத்து நின்ற ஆணவம்,முத்திநிலையில் தனது மறைத்தற்சத்தி மடங்கியவழியும், தானழியாது நிற்றல் நோக்கியும், இது பலவாதலின்றி எல்லாவுயிர்களிடத்தும் நிற்கும் பல சத்திகளையுடைய தொன்றே யாதல் நோக்கியும் **ஒன்றும்** என்று சிறப்பித்து இறுதியில் வைத்தார் என்றுரைத்துக் கொள்க.

அன்பு பிழம்பாதல் - அன்பே வடிவமாயிருத்தல். "பொருவிலன் புருவ மானார்" (753) என்றவிடத்துரைத்தவை பார்க்க. பின்னர் "அவனுடைய வடிவெல்லா நம்பக்க லன்பு" (806) என்பதுங் காண்க.

திரிவார் - சரிப்பவர். **திரிதல்** - சரித்தல் - போக்கு வரவு புரிதல். உலகில் உடலோடுகூடி உட்கரண புறக்கரணங்களாற் செயல் செய்திருத்தல். **திரிதல்** - மாறுபடுதல் என்றுகொண்டு **திரிவார்** - மாறுபடுபவர்; ஆணவத்தோ டத்துவித மாதலின்றி மெய்ஞ் ஞானத் தாணுவினோ டத்துவிதமாய்ச் சார்ந்து மாறுபட்டவர் என்றுரைப்பாருமுண்டு.

அவர் கருத்தின் அளவினரோ ? அவ்வேடர்களது கருத்தின் அளவினுள் அமைவரோ? அமையார் என்பது. இவரது நிலை அவர்கருதி அளவுபடுத்தும் தன்மையதன்று. அவர்கள் கருதவும் கூடாத நிலையினராதலின் அவர்களறிந்து பேதித்த செயல்களின் குறியில் வாராதவராயினர் என்பது குறிப்பு. இவரது "நிலையிவ்வாறு அறி நீ" என்று இறைவனார்காட்டச் சிவகோசரியார் கண்டனர் என்பது பின்னர்க்காணப்படும். ஆதலின் அவர்காட்டாக்காற் பிறர் எவர்க்கும் எவ்வாற்றானும் கருத்தினளவுக்குட் படாதராம் என்பது. சாமானியரான அவ்வேடர் கருத்தின் அளவிலே வருவரோ ? என்றுரைப்பாருமுண்டு. 154*

804. அந்நிலையி லன்பனா ரறிந்தநெறி பூசிப்ப,
மன்னியவா கமப்படியான் மாமுனிவ ரருச்சித்"திங்
கென்னுடைய நாயகனே ! யிதுசெய்தார் தமைக்காணேன் ;
உன்னுடைய திருவருளா லொழித்தருள வேண்டு" மென, கருரு

805. அன்றிரவு கனவின்க ணருண்முனிவர் தம்பாலே
மின்றிகழுஞ் சடைமவுலி வேதியர்தா மெழுந்தருளி
"வன்றிறல்வே டுவனென்று மற்றவனை நீநினையேல் ;
நன்றவன்றன் செயறன்னை நாமுரைப்பக் கே"ளென்று, கருசு

806. "அவனுடைய வடிவெல்லா நம்பக்க லன்"பென்று,
"மவனுடைய வறிவெல்லா நமையறியு மறி"வென்று,
"மவனுடைய செயலெல்லா நமக்கினிய வா"மென்று,
"மவனுடைய நிலையிவ்வா றறிநீ"யென் றருள்செய்வார், கருஎ

807. "உனக்கவன்றன் செயல்காட்ட நாளைநீ யொளித்திருந்தா
லெனக்கவன்றன் பரிவிருக்கும் பரிசெல்லாங் காண்கின்றாய் ;
மனக்கவலை யொழி" கென்று மாமுனிவர்க் கருள்செய்து
புனற்சடிலத் திருமுடியா ரெழுந்தருளிப் போயினார். கருஅ

804. (இ - ள்) வெளிப்படை. அந்தநிலையிலே அன்பனாராகிய திண்ணனார் அறிந்த நெறியிற் பூசிக்க, நிலை பெற்ற ஆகம விதிப்படி மாமுனிவராகிய சிவகோசரியார் அருச்சித்து, "என்னுடைய நாயகரே ! இவ்விடத்து இவ்வநுசிதங்களைச் செய்தாரைக் கண்டிலேன் ; உம்முடைய திருவருளினாலே இதனை ஒழித்தருள வேண்டும்" என்று விண்ணப்பித்தாராக, கருரு

805. (இ - ள்) வெளிப்படை. அன்றிரவிலே அருள்முனிவரிடத்துக் கனவில் மின்னல் போல விளங்குகின்ற சடைமுடியுடைய வேதியராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளி "நீ அவனை வலியதிறலுடையதொரு வேடுவன் என்று நினையாதே ; அவனது நன்றாகிய செயலை நாம் சொல்லக் கேட்பாயாக" என்று தொடங்கி, கருசு

806 (இ - ள்) "அவனுடைய வடிவம் முழுவதும் நம்மிடத்து வைத்த அன்பு மயமேயாம்" என்றும், "அவனுடைய அறிவு முழுவதும் நம்மை யறியும் அறிவேயாம்" என்றும், "அவனுடைய செயல்கள் எவையேயாயினும் அவையெல்லாம் நமக்கினியனவே யாகும்" என்றுங்கூறி, "அவனுடைய நிலை இத்தன்மையுடையது ; நீ அறிவாயாக" என்று அருள் செய்வாராய், கருஎ

---

*"மாமுனிவர் நாடோறும்" என்ற 801-வது பாட்டு இதன்கீழ்ச் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. வேறுசில பிரதிகளில் அப்பாட்டு இல்லை,

807. (இ - ள்) வெளிப்படை. "நாளைக்கு நீ நம்பக்கல் (அவன் காணுதபடி) ஒளித்திருந்தாயாகில், அவனது செயல்களை நாம் காட்ட (அச்செயல்களினின்று) என்னிடத்து அவனுடைய அன்பு இருக்கும் தன்மையெல்லாம் காண்கின்ருயாகுவை; உனது மனக்கவலையொழிவாயாக!" என்று பெருமுனிவராகிய சிவகோசரியாருக்கு அருளிச் செய்து, கங்கையைத் தரித்த சடைமுடியுடையாராகிய சிவபெருமான் மறைந்தருளினார். கடுஅ

இந்நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன. இவற்ருல் சிவ கோசரியார் மனமிகக்கவன்று இறைவனிடம் விண்ணப்பித்ததும் அதற்கு இறைவன் அருளியதும் கூறினார்.

804. (வி - ரை) அந்நிலையில் - அவ்வேடர்களின் குறியில் வாராமல் அன்பு பிழம்பாய்த் திரிந்து சரிக்கின்றதும், பின்னர் இறைவனுலே சிவகோசரியாருக்கு "அவனுடைய நிலையிவ்வாறு" என்றறிவித்துக் காட்டுகின்ற ஏற்றமுடையதும் ஆகிய அந்தநிலையில்.

அன்பனார் - அன்பேவடிவமா யுள்ளாராதலின் அன்பனார் என்ருர். அன்பு அன்னார் - அன்பையே தமக்கு ஒப்பாயுள்ளார் என்றலுமாம். (753 - 803 - 806) பார்க்க.

அறிந்தநெறி - தாம்கண்டும் நாணன்பாற் கேட்டும் அறிந்த நெறி.

மன்னிய - நிலைபெற்ற. பொருந்திய என்றலுமாம். **ஆகமப்படி** - ஆகமங்களில் இறைவனுக்குரியதென்று விதிக்கப்பட்டபடியாய். **மன்னிய ஆகமம்** - இறைவன் வாக்காதலின் என்றும் அழியாமலும், மாறுபடாமலும், வேறு எந்நூல்களானும் மறுக்கப்படாமலும் நிலைபெற்ற வென்பதாம். அன்பனார் தாம்கண்ட காட்சியளவை யானும், அநுமான அளவையால் நாணன் அறிந்து உரைத்தது கேட்ட உரையளவையானும், **அறிந்தநெறி** பூசித்தார்; முனிவனார் இறைவன் வாக்காகிய ஆகமங்களால் அறிந்த உரையளவையாற் பூசித்தார் என்க. அன்பனார் தம் கரணங்கள் சிவகரணங்களாக மாறித் தம்அறிவு அவர் அறிவாக அறிந்து பூசித்தார். முனிவனார் அவ்வாறன்றித் தம் கரணங்கள் தம்முடையவாகவே நின்று ஆகமம் அறிவிக்கத் தம்மறிவு கொண்டு பூசித்தார். அன்பர் பூசை இறைவர்தாமே அறிந்த பூசை. முனிவர் பூசை இறைவர் ஆகமங்களால் அறிவித்த பூசை. இவ்விரண்டும் இறைவனுக்கு உவப்பாயினும் முனிவர் பூசையின் பயனுக இறைவர் தம்மைத்தாமே அறிவிக்குமுகத்தால் அன்பரன்பினைக் காட்டி யறிவிக்க நின்ற நிலை சிந்திக்கத்தக்கது.

மாமுனிவர் - பெருமுனிவர் (790), திருமுனிவர் (789), அந்தணனார் (798) என்றவை காண்க.

அருச்சித்து - திருமஞ்சனம் முதலாகப் பூசையின் எல்லா அங்கங்களையும் குறித்தது. "அருச்சனை செய்து" (801) பார்க்க.

இந்த இது செய்தார் எனக் கூட்டுக. "என்னுடைய நாயகனே" என்ற சொற்கள் இடையிட்டது முனிவர் இச்செயல் பலநாளும் நிகழக் கண்டு சகியாது உள்ளம் பதைத்த நிலை குறித்தது. இந்த "அநுசிதம் கெட்டேன் யார் செய்தார்" (785) என்றதும் காண்க.

என்னுடைய நாயகனே! - என்னை அடிமையாக உடைய தலைவனே!. "தமையுடைய தன்னுணர்வார்" (சிவஞானபோதம் - அவையடக்கம்) என்றதற்குத் தம்மையுடையானுகிய தலைவனை யுணரும் சித்தாந்த சைவர் என உரைத்தது காண்க. உயிர்க்குயிராகிய ஆன்ம நாயகராதலின் நீர் என் உள்ளத்தை அறிவீர்; தேவரீரது திருமுன்பின் தூய்மை கருதியே இதனை வேண்டுகின்றேன் என்று குறிப்பார் இவ்வாறு கூறினார்.

இது செய்தார் தமைக் காணேன் - இது செய்தாரிவர் போலும் என்றனுமானத்தால் "மேவகோர் வரவஞ்சா வேடுவரே யிதுசெய்தார்" (786) என்று கூறியதன்றி இச் செயலை நேரிற் கண்டேனல்லேன் என்றபடி. "அக்கானவன் வாவினைப், பரந்த காட்டிடைப் பார்த்து நடக்குற்று" என்றது முதலாகக் கண்ணப்பதேவர் திருமறத்தில் (11-ம் திருமுறை) நக்கீரதேவர் அருளியது, காட்டிலே திண்ணனார் பேய்கோட் பட்டார் போலத் திரியும் தன்மை கண்டு அவரே இது செய்தாராதல் வேண்டுமென்று ஐயுற்றுக் கூறியதாதலின் இதனோடு மாறுபடாமை யறிக. **காணேன்** - கண்டு விலக்ககில்லேன் என்ற பொருளில் வந்த தென்றலும் பொருந்தும். இவ்வாறே திருமறத்திற் கூறுவன பிறவும் இங்குக் கூறுவனவும் பொருந்த உரைத்துக் கொள்க.

உன்னுடைய திருவருளால் ஒழித்தருள வேண்டும் - உனது திருவருட் பிரேரணையினால் - சங்கற்பத்தால் - நீக்கக்கடவதன்றி வேறு செயல் இல்லை என்றபடி. **ஒழித்தல்**-நிகழாமற் செய்தல். **அருள** - எனது வேண்டுதல் நிறைவேறுமாறு அருள, **என**-என்று பிரார்த்திக்க. 155

805. **(வி - ரை) அன்று இரவு** - திண்ணனார் "திங்கள்சேர் சடையார் தம்மைக்" கண்ட நாளினின்று ஐந்தாம் நாளிரவு. (810) பார்க்க. 800 - 801 பாட்டுக்களின் கீழ் உரைத்தவையும் காண்க. சிவகோசரியாரும் திண்ணனாரும் காணுமாறு திருவருள் வெளிப்பட இறைவன் சங்கற்பிக்கும் திருநாளாதலின் அவ்வுயர்வு தோன்ற **அன்று** எனச் சுட்டிக் கூறினர்.

கனவின்கண் - இறைவன் ஆன்மாக்களின் பக்குவநோக்கிச் சிலர்க்கு நனவிலும் சிலர்க்குக் கனவிலும் வெளிப்பட்டு அருளுவர். மற்றும் பலர்க்குக் கனவு நனவு இரண்டிலும் வெளிப்படார். இங்குப் போலவே திருநாளைப்போவார் நாயனார்க்கு "அவர் வருத்தமெலாந் தீர்ப்பதற்கு, முன்னணைந்து கனவினிடை முறுவலொடு மருள்செய்வார்"(திருநாளை-புரா-27) என்ற சரிதமும், அதுபோன்ற பிறசரிதங்களும் காண்க. இவ்வாறன்றி ஒருமலத்தார், இருமலத்தார், மும்மலத்தார் என்ற பாகுபாட்டின்படி முறையே தன்மையில் உண்ணின்றும், முன்னிலையில் மான்மழு நாற்றோள் நீலகண்டம் முதலியவற்றுடன் கோலங்காட்டித் தோன்றியும், படர்க்கையிற் குருவாய்க் கனவில் நேரே வந்தும் அருள் புரிதல் உண்மை நூல்களானறியப்படும். இங்குத் திண்ணனார்க்கு நனவில் நேரே அருள்வதனை மறுநாட் காண்போம். "கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி, நனவிலு நாயேற் கருளினை போற்றி" என்ற திருவாசகமுங் காண்க.

அருள்முனிவர் - எவ்வுயிர்க்கும் அருளையுடையோர். "அந்தணனார்"(898) என்றது காண்க. "அருள வேண்டும்" என அருளை வேண்டினாராதலின் அவ்வருளைப் பெற நிற்கும் முனிவர் என்றது குறிப்பு. "சென்ற வல்லிடைக், கனவி லாதரிக்கு **மந்தணன்** றனக்கு" என்பது நக்கீரர் அருளிய திருமறம்.

மின்திகழும் சடைமவுலி வேதியர்தாம் - இறைவர் முனிவர்பாற் கனவிற் காட்டியெழுந்தருளிய கோலங்கூறியபடி. சடைமுடியுடைய வேதியராய்த் "தாமாந் தன்மையறிவுறு கோலத் தோடு", முக்கண் திருநீலகண்டம் முதலிய அடையாளங்களுடன் வந்தார் என்பதாம். இத்திருவடையாளங்களுள் முதன்மை பெறுஞ் சிறப்பு நோக்கிச் சடைமவுலியைக்கூறி அது முதலாக ஏனையவற்றை உடன்கொள்ளவைத்தார். இச் சிறப்புப்பற்றியே கபர்த்திநேகம: என்ற நாமத்தாற் சிவாஷ்டோத்தரம் துதிக்கின்றது. முனிவர்க்கு இறைவர் கனவிற் காட்டிய இத்திருக்கோலத்தைச் "சீரார் திருக் காளத்தியு ளப்பன், பிறையணி யிலங்கு பின்னுபுன் **சடைமுடிக்**, கறையணி மிடற்றுக் கனன்மழுத் தடக்கை, நெற்றி நாட்டத்து நிறைநீற் றாக, மொற்றை மால்விடை யுமையொரு மருங்கிற், றிருவுருக் காட்டி யருளி" என்று கண்ணப்பதேவர் திருமறத்தில் சடையை முன்வைத்துத் தொடங்கிக்கூறினர் நக்கீரதேவர். **மின்திகழும் சடை**-மின்

னல்போல விளங்கும் சடை. "பொலிந்திலங்கு, மின்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண் ணம் வீழ்சடை" (பொன்வண்ணத்தந்தாதி) என்றது காண்க.

வேதியர்தாம் - சிவபெருமான் ஒருவரே பிராமணர் என்று வேதங்கள் கூறுதல் காண்க. "தனிமுதலாம் பரனென்று பன்முறையும், துணிந்தமறை மொழியாலே" பலகாலுந் துதித்த மறைமுனிவர்க்கு அவர் சிந்தித்துத் துதித்தவாறே வருதல் முறை யாதலின் வேதியராய் வந்தார். அவரே பிற எல்லாக் கோலங்களும் தாங்கிவருதல் திருவிளையாடற்புராண முதலியவற்றுட் காண்க. "மறையவ னரசன் செட்டிதன் ருதை" என்ற பேரூர்ப்புராணமும் (பள்ளுப்படலம்) காண்க.

வன்திறல் - வலிமை செய்வதாகிய வேட்டைப்போர்த்திறல். **வலிமை** - அறத் தின் முகமாகச் செய்யும் திறல் அன்றி வன்கண்ணராகி வலிந்து கொலைச்செயல் செய்யும் மறத்திறல் குறித்தது.

வேடுவன் என்று நினையேல் - "மேவநேர் வரவஞ்சா வேடுவரே யிதுசெய்தார்" (786) என்று துணிந்த எண்ணங்கொண்டு விண்ணப்பித்தா ராதலின் அவ்வெண்ணத்தி னுள்ளே நின்றறிந்த இறைவனார் "வேடுவன் என்று நினையேல்" என்றார். "உள் குவா ருள்கிற் றெல்லா முடனிருந் தறிதி யென்று, வெள்கினேன்" என்ற திரு நேரிசை காண்க.

மற்றவனை - வேடர் குலத்தினனாயினும் அவர்களுள் ஒருவனாகவேனும், மற்ற மானிடருள் ஒருவனாகவேனும் வைத்தெண்ணப்படாதவன் எனவும், அவன் தன்மை வேறாகும் எனவும் பிரித்துக் காட்டுவார் **மற்று அவன்** என்றார்.

நன்று - நன்றாகிய. நன்று செயல் தன்னை எனக்கூட்டுக. "அவனுடைய செயலெல்லா நமக்கினிய வாமென்றும்" கூறினாராதலின் அவை நன்றாயின என்றார். நாம் நன்று (நன்றாக - நன்கு) உரைக்க எனவும், (நீ) நன்றுகேள் எனவும் கூட்டி அவற்றிற்கேற்க உரைப்பினுமமையும்.

"கேள்" என்று அருள்செய்வார் (806) - "ஒழிக என்று அருள்செய்து" (807). போயினார் என மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களுடன் கூட்டிமுடிக்க.

அருமுனிவர்—நன்றுமவன் றன்செயலை—அன்னவன்றன் செயல் தன்னை— என்பனவும் பாடங்கள். 156

806. **(வி - ரை) வடிவெல்லாம் நம்பக்கல் அன்பு - எல்லாம்** - முழுவதும் இதனையே முன்னர்ப் பொருவில் அன்புருவம் (753), அன்பு பிழம்பாய் (803) என்றார். பிழம்பு - வடிவம் என்பன ஒரு பொருளன. அன்பே ஒரு உருவமாயிற்று என்பதாம்.

அறிவு எல்லாம் நமைஅறியும் அறிவு - அறிவு முழுமையும் நம்மையே யறிந்தது- வேறொன்றினும் செல்லவில்லை.

செயல் எல்லாம் நமக்கு இனிய ஆம் - செயல்கள் எல்லாம் நமக்கு இனிமைசெய் தற்பொருட்டே ஆயின - நிகழ்ந்தன. அஃதாவது வைகறைஎழுந்து போந்து வேட்டை யாடி அமுதுமுதலியன கொண்டுவருதல், மஞ்சனமாட்ட முன்பூசைமலர்களைக் காற் செருப்பால் மாற்றுதல் முதல் இரவிற்றுயிலாது காத்தல்வரை எல்லாச் செயல்களும் நமக்கு இனியவை இவையிவையேயாம் என்று கொண்டு, அதன்பொருட்டே செய்யப் படுவன. "திருக்காளத்திநாயனார்க் கினியசெய்கை இவைகொ லாமென் றிதுகடைப் பிடித்துக் கொண்டு" (759) செய்யப்பட்டன என முன்னர்க் கூறியதுகாண்க.

இவ்வாறுசெய்யப்பட்டன ஆதலின் அவை நமக்கு இனியனவேயாம். இவை நாமே விதித்த ஆகமவிதிப்படி இனியனவல்ல என்று கொள்ளப்படினும், அவ்வாகமங்களே அன்பினை எல்லாவற்றுக்கு மேலாக விதித்தலால் இவை இனியனவென்று அன் பின்பெருக்காற் செய்யப்பட்டனவாதலின் இவையெல்லாம் நமக்கு இனியனவே

யாம் என்றபடி. " இனியன வல்ல வற்றை இனிதாக நல்கு மிறைவன் " என்ற (திருக் கொச்சைவயம் - பியர்தைக் காந்தாரம் - 5) ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரமுங்காண்க. " மகவுமகிழ்ந் துவப்பார்கள் வன்மைபுரி செயலினால் " (சாக்கியர்-புரா - 10) என்றபடி வன்மையும் மகிழ்ச்சியாதல் காண்க.

செயல் எல்லாம் - செயல்கள் எவையாயினும்-விலக்கப்பட்டனவாயினும் - அவை முழுதும். **என்றும்** - என்றும் அறிவித்து (806). அறிவித்து என்பது சொல்லெச்சம். அன்பென்றும் - அறிவென்றும் - ஆமென்றும்-(அறிவித்து)-அறிநீ என்று அருள் செய்வார் - என்று அருள் செய்து - எழுந்தருளிப் போயினார் (807) எனக் கூட்டி முடித்துக் கொள்க.

நிலை இவ்வாறு - அன்பு இச்சை என்பன ஒரு பொருளனவாதலின் அஃது இச்சையினையும், அறிவு ஞானத்தினையும், செயல் கிரியையினையும் உணர்த்துவன ; எனவே அவரது இச்சை முதலிய மூன்றும் இறைவனையே விடயித்து நின்றன ஆதலின் " **அவனே தானே** யாகிய வந்நெறி, யேக னாகி **யிறைபணி நிற்க**, மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றே " (10. சூத்) என்று சிவஞானபோதத்திற் சொன்னபடி இறைவனது பணியில் நின்றார் திண்ணனார். அவரது இச்சைமுதலியவை வேறொன் றினையும் விடயிக்கவில்லை. இங்கு **நிலை இவ்வாறு** என்றது இத்தன்மையிற் சிவத் தையேயன்றி மற்றொன்றிலும் செல்லாது சிவத்தோடு ஏகனாகி இறைபணி நின்ற நிலை குறித்தது. இந்நிலையில் நின்றாராதலின் மலமாயைதன்னொடு வல்வினையின்றாயின என்பதனை 803-ம் திருப்பாட்டில் விரித்துக் கூறினார். **அறிநீ** - " அறிவிக்க வன்றி அறியா வுளங்கள் " (8-2- உதாரணவெண்பா) என்று சிவஞானபோதத்துக் கூறியபடி இறைவன் காட்டுகின்றாராதலின் **அறிநீ** - என்றார். அறிவிக்கும் முறை வரும்பாட்டிற் கூறுகின்றார். **அருள் செய்வார்** - செய்வாராகி. முற்றெச்சம். அருள்செய்வார் - மறை முனிவர்க்கருள் செய்து என வரும்பாட்டுடன் கூட்டுக.

அருள் செய்தார் என்று பாடங் கொள்வாருமுண்டு. 157*

807. (வி - ரை) நாளை நீ ஒளித்திருந்தால் - பரிவிருக்கும் பரிசெல்லாம் - அவன் றன் செயல் - உனக்குக் - காட்டக் - காண்கின்றாய் - என மாற்றி உரைத்துக்கொள்க. **காட்ட** - காட்டுதற்காக, நீ ஒளித்திருந்தால் என்று கூட்டி உரைகொள்வாரு முண்டு.

---

*806 - ன்கீழ் "பொருப்பினில் வந்து" என்பது முதலிய ஐந்து பாடல்கள் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றன. பல பிரதிகளில் அவை இல்லை. மேலும் கண்ணப்ப தேவர் திருமறத்தில் நக்கீரர் அருளிய பொருள்களை அவை அப்படியே கைக்கொண்டு மொழிந்து கொண்டன என்பது பின்னர் அவ்வவற்றின்கீழ்த் தந்துள்ள பகுதிகளால் இனிதுவிளங்கும். சரித ஆதாரவாகக் கொள்ளுதலன்றி இவ்வாறு பிறர் பொருளை எடுத் தாளுதல் ஆசிரியர் சேக்கிழார் மரபன்று. அன்றியும் அவற்றிற் பல பொருள்கள் முன் னர் உரைக்கப்பட்டன. ஓரிடத்துரைத்த உவமை முதலியவற்றை ஆசிரியர் கூறியது கூறல் என்னும் குற்றம்படப் பின்னுங் கூறார். அல்லாமலும் அவற்றின் வாக்கும் போக்கும் ஆசிரியருடையவற்றினின்றும் வேறுபடுகின்றன. இன்னும் பார்க்கின் அவையில்லாமலே சரிதம் தொடர்ந்து செல்கின்றதும் காணலாம். காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார், ஆறுமுகத்தம்பிரானார் முதலிய ஆசிரியர்கள் அவற்றை **வெள்ளி பாடல்கள்** என்றே கொண்டனர். இவைபற்றி எனது சேக்கிழார் என்ற நூலில் இடைச்செருகல்கள் என்ற பகுதியிற் பொதுவா யுரைத்தனவும், 212-213ம் பக்கங் களிற் கண்டனவும் பார்க்க. இக்காரணங்களால் அவை இடைச்செருகல்கள் என்று அறியப்படுதலின் இங்குப் பதிக்கப்படவில்லை. ஆயினும் சில பிரதிகளிற் காணப்படுத லால் இப்புராண இறுதியிற் குறிப்புக்களுடன் பதிக்கப்பட்டன.

நாளை - அன்றிரவு விடிய வரும்முறை ஆறும் நாள் குறித்தது. (810).

ஒளித்திருந்தால் - திண்ணனார் இவரைக் காணாதபடியும், இவர் அவரைக் காணுமாறும் உள்ளநிலையில் ஒளித்திருத்தல் குறித்தது. பின்னர்க் காளத்தியப்பரின் திருக்கண்ணில் உதிரங் கண்டு திண்ணனார் "யாரிது செய்தார்? இம்மலையிடை எனக்கு மாறா மீளிவெம் மறவர் செய்தா ருளர்கொலோ?" என்று வில் எடுத்து அம்பும் தெரிந்து கொண்டு (815 - 816) மனமழிந்து கடுஞ்சினத்தோடு தேடும்போது முனிவர் அவர்க்கெதிர் காணப்படின் பொல்லாது என்று இறைவர் முனிவரை ஒளித்திருந்து காணுமாறு கட்டளையிட்டனர் என்க.

எனக்கு அவன்றன் பரிவு இருக்கும் பரிசு - என்னிடத்து அவனது அன்பு இருக்கின்ற தன்மை. **எனக்கு** - என்பால் - வேற்றுமை மயக்கம். **பரிசு**-தன்மை-நிலை. இவை 806ல் கூறிய பரிசுகள். **எல்லாம்** - இப்பரிசுகளைக் காட்டும் செயல்கள் 812 - 826 வரை உள்ள திருப்பாட்டுக்களால் உரைக்கப்பட்டன.

காட்டக் காண்கின்றாய்-செயலின் வாயிலாக நாம் காட்ட நீ காண்பாய். மேற்பாட்டில் "இவ்வாறு; அறி நீ" என்றருளுவார் அறிவித்துக் காட்டும்முறை இப்பாட்டாற் கூறினார். நாம் காட்டக் காண்பாயாதலின் பரிவின் நிலை அறிவாய் என்றபடி. "காட்டுவித்தா லொருவர் காணா தாரே காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே" என்பது தனித் திருத்தாண்டகம்.

செயல் காட்டப் பரிவிருக்கும் பரிசு எல்லாம் காண்கின்றாய் - பரிவின் பரிசினை-அன்பின் நிலையை - அது காரணமாக வெளிப்படும் செயலாலன்றி உணரலாகாமையால், செயல்களைக் காட்டவே அவைபற்றி அவற்றைத் தூண்டிய பரிவின் பரிசு கண்டறிந்துகொள் என்றதாம். "அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர், புன்கணீர் பூச றரும்" (குறள்)என்றது காண்க. இதன்படி செயல்களின் வாயிலாகக் காட்டப் பரிவின் பரிசு ஞானமா முனிவர் கண்டார் என 828-ல் உரைத்ததும் காண்க.

காண்கின்றாய் - காண்பாய். தெளிவுபற்றி நிகழ்கால வினைமுற்று எதிர்காலங் குறித்துவந்தது. "வாராக் காலத்து வினைச்சொற் கிளவி, இறப்பினு நிகழ்வினுஞ் சிறப்பத் தோன்று, மியற்கையுந் தெளிவுங் கிளக்குங் காலை" (சொல் - வினை - 48) என்ற தொல்காப்பியத்தா னுணர்க.

ஒழிக - ஈற்றகரங் குறைந்து நின்றது. **மனக்கவலை ஒழிக** - நீ மனத்துட்கொண்ட கவலையை நீக்குவாயாக. இவரது மனக்கவலை 786 - 804 பாட்டுக்களில் உரைக்கப்பட்டது. முன்னை மூன்று நாள்களிலும் இச்செயல்களை அநுசிதமென்று கொண்டு தாமே அவற்றைமாற்றிப் பழுது புகுந்தது தீரப் பவித்திரமாஞ் செயல் செய்து பூசித்த முனிவர் அற்றைநாளில் "உன்னுடைய திருவருளால் ஒழித்தருள வேண்டுமென"ப் பிரார்த்தித்தனர். "தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான், மனக்கவலை மாற்ற லரிது"(குறள்)என்றபடி, அவனருளை நாடி அவன்றாள் சிந்தித்தாராதலின் அன்றிரவே மனக்கவலை ஒழிக என்று இறைவர் அருளினார் என்க.

மறைமுனிவர்க்கு - அந்த முனிவர்க்கு எனச் சுட்டு விரித்துரைக்க.

புனற்சடிலத் திருமுடியார் - முன்னர் "மின்றிகழும் சடைமவுலி வேதியர்"(805) என்றார். மின்போலத் திகழும் சடையுடையார் என்றதனால் முனிவர்க்கு விளக்கஞ் செய்யவந்தமை குறிக்கப்பட்டது. இங்குப் **புனற்சடிலத்திருமுடியார்** என்றதனால் தம்மை நோக்கித் தவஞ்செய்த பகீரதற்காய்க் கங்கையைத் தாங்கி உதவியதுபோல, மறைமுனிவர்க்கு அவரது கவலை நீங்கக் கண்ணும் உதிரமும் காட்டி அவ்வழியே அறிவு கொளுத்தி உதவினார் என்பது குறிக்கப்பட்டது. வேதார்த்தங்களாய் விரிந்து கிடக்கும் ஆகமங்கள் சடை என்றும், அவ்வாகமார்த்தங்களை விளக்கவல்ல அருள் கங்கை என்றும் கூறுவாருமுண்டு.

808. கனவுநிலை நீங்கியபின் விழித்துணர்ந்து கங்குலிடைப்
புனைதவத்து மாமுனிவர் புலர்வளவுங் கண்டுயிலார்
மனமுறுமற் புதமாகி வரும்பயமு முடனாகித்
துனைபுரவித் தனித்தேர்மேற் றோன்றுவான் கதிர்தோன்ற, கருகூ

*809. முன்னைநாள் போல்வந்து திருமுகலிப் புனன்மூழ்கிப்,
பன்முறையுந் தம்பிரா னருள்செய்த படிநினைந்து,
மன்னுதிருக் காளத்தி மலையேறி, முன்புபோற்
பின்னுசுனைப் பூசித்துப் பின்பாக வொளித்திருந்தார். ககூ0

808. (இ - ள்) புனைதவத்து மாமுனிவர்-கொள்ளப்பட்ட தவத்திற் சிறந்த பெரு முனிவராகிய சிவகோசரியார் ; கனவு.........உணர்ந்து - கனவாகிய நிலையினின்றும் நீங்கியபின் விழிப்பு நிலையினை யடைந்து (கனவிற் கண்ட பொருளை) உணர்ந்து ; புலர்வளவும் கங்குலிடைக் கண்துயிலார் - போது விடியுமளவும் அவ்விரவில் தூங்காத வராகி ; மனமுறும்......உடனாகி - மனத்தில் மிக்க அற்புதமும், (அது முடுகியதனால்) வரும் பயமும் உடன் உடையராய் ; துனைபுரவி......தோன்ற - வேகமுடைய குதிரை பூண்ட தனித் தேரின் மேல் தோன்றும் ஞாயிற்றின் கதிர்கள் தோன்றிய அளவிலே,

809. (இ - ள்) வெளிப்படை. முன்னாளிற்போல வந்து திருமுகலியின் நீரின் மூழ்கித் தமக்குப் பெருமானாகிய காளத்தியப்பர் கனவில் அருள் செய்தபடியினைப் பலமுறையும் நினைந்துகொண்டே, நிலைபெற்ற திருக்காளத்தி மலையில் ஏறி முன்பு போல அக்கடவுளைப் பூசித்துப் பின்புறமாக ஒளித்திருந்தார். ககூ0

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

808. (வி - ரை) **கனவுநிலை** - சொப்பனவத்தை என்பர். **பின் விழித்தெழுந்து** - அந்நிலையினின்றும் நீங்கி விழித்திருக்கும்நிலையினை - சாக்கிராவத்தையை - அடைந்து. சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் என்பன உடலில் ஆன்மாவின் அவத்தைபேதங்கள் எனவும், இவற்றில் முறையே புருவநடு, கழுத்து, இருதயம், நாபி மூலாதாரம் என்ற இடங்களில் ஆன்மாத் தங்குமெனவும் கூறுவர். **கனவுநிலையில்** கண்டத்தானத்தில் நின்று சூக்கும உடலின் வழி ஆன்மா தொழில் செய்யும். பின்னர் விழிப்பு நிலையடையும் போது புருவநடுவில் நின்று தூல உடலின் வழி ஐம்பொறி களாலும் உணர்ந்து தொழிலியற்றும்.

உணர்ந்து - கனவில் இறைவனருளியவற்றை நனவில் உணர்ந்து. நனவிற் கண்டபலவற்றையும் கனவில் மறந்தும், கனவிற் கண்டபலவற்றையும் நனவில் உணரா மலும் இருப்பது உயிரியல்பாம். இங்கு அவ்வாறன்றிக் கனவில் இறைவன் அருளியவை முற்றும் முனிவர் நனவில் உணர்ந்தார் என்பதாம்.

புலர்வளவும் கங்குலிடைக் கண்டுயிலார் என மாற்றுக. கனவு கண்டபின் உறங்கினவர் நற்கனவின் பயனை இழப்பர் என்பது ஒருமரபு. இரவின் கடையாமத்திற் கண்ட கனா உடன் பலன்தரும் என்பர். உடனே பலன் தந்ததாகலின் இது விடியற் காலையிற் கண்டதென்று ஊகிக்கப்படும். ஆதலின் இறைவனருளை எதிர்பார்த்து விழித்திருந்தனர் என்பதுமாம். இரவில் நான்காம் சாமத்திலும் பின்னரும் உறங்க லாகாது என்பதும் விதி. "வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து" என்ற ஆசாரக் கோவை காண்க. "மறையவ னறிவுற் றெழுந்து" என்ற திருமறமும் சிந்திக்க. அற்புதமும் பயமும் துயிலாமைக்குக் காரணமாம் என்றலுமொன்று.

புனைதவத்து - **புனைதல்** - மேற்கொள்ளுதல் - செய்தல். **தவத்துப்புனை** - என மாற்றித் தவத்தினை மேற்கொண்ட என்றுரைப்பாருமுண்டு.

மனம்உறும் அற்புதம் - அற்புதம் - இன்னதென்றறியப்படாததோர் பெருமித உணர்ச்சி. இங்குத் தாம் அறியாதநிலையில் இறைவனருளியபடி விளங்கிய வேடராகிய திண்ணனாரது பெருமையும், அதனை இறைவனே முன்னின்று தம்மை அறியவைத்து அன்பர் கூட்டத்துச் சேர்க்கும் அருமையும் **அற்புத**மெனப்பட்டன. "அத்த னாண்டு தன் னடியரிற் கூட்டிய **அற்புதமறியேனே**" என்ற திருவாசகக் கருத்தும்காண்க.

வரும்பயமும் உடன்ஆகி - பயம் - முன்உளதாகிய அற்புதங் காரணமாக அதனால் விளைந்தது ஆதலின் **வரும்** பயம் என்றும், **உடன்**ஆகி என்றும் கூறினார். இறைவன் அறிவிக்க அறிந்தவையும், இனிக்காட்டக் காண்பவையும் முன்னர் அறியவாராது மாறாகப் பலபலவும் எண்ணியும் செய்தும் வரநேர்ந்ததே எனும் நினைவு **பயத்தை** விளைத்தது. வேடனாரது பெருமையையும் அதனைநோக்கத் தமது சிறுமையையும் பிழைகளையும் அப்பிழைபாராது பொறுத்து இறைவன் அருளியவற்றையும் உணர்ந்தபோது **பயம்** வந்தது. "எத்தனையு மரியநீ யெளியை யானா யெனையாண்டு கொண்டிரங்கி யேன்று கொண்டாய், பித்தனேன் பேதையேன் பேயே னாயேன் பிழைத்தனக ளெத்தனையும் பொறுத்தா யன்றே!, யித்தனையு மெம்பரமோ வைய! வையோ? வெம்பெருமான் றிருக்கருணை யிருந்த வாறே" (தனித்திருத்தாண்டகம்) என்றது காண்க. **அற்புதம்** என்றதற்கு வேடரது தீயசெயல் சிவபெருமானுக்கு இப்படியு மிருந்ததோ என்ற ஆச்சரியம் எனவும், சாமானிய வேடர் தேவர்கட்குமரிய நிலையினையும் சிவபெருமானாற் பாராட்டப்படும் நிலையினையும் அடைந்தனரே என்று எண்ணிய ஆச்சரியம் எனவும் உரைப்பாருமுண்டு.

இவ்வாறு அற்புதமும் பயமும் உடனாகிய மனநிலையோடு முனிவர் அந்நாளில் இதன்மேற் செயல்களையும் செய்தனர் என்று மேல்வரும் பாட்டுடன் கூட்டி உரைத்துக் கொள்க. உடனாகி - வந்து - மூழ்கி - நினைந்து - ஏறி - பூசித்து - ஒளித்து - இருந்தார் என்று முடிக்க. இம்மனநிலையுடனே இச்செயல்களொவ்வொன்றும் நிகழ்ந்தன என்பதாம். இதனையே நக்கீரதேவர் "மறையவ னறிவுற் றெழுந்து, மனமிகக் கூசி வைகறைக் குளித்துத், தான்முன் செய்வதோர், பொற்புடைப் பூசனை புகழ்தாச் செய்து, தோன்றா வண்ண மிருந்தன னாக" என்று திருமறத்துள் அருளினர்.

துனைபுரவி - வேகமாகச் செல்லும் குதிரை. **துனை** - விரைவு. "உராத்துனைத் தேர்த்தென" (சிவஞானபோதம்). **தோன்றுவான்** என எதிர்கால வினையாலணையும் பெயராற் கூறினமையாலும், தோன்றுவான் தோன்ற என்னாது **கதிர் தோன்ற** என்றமையாலும் ஞாயிறு உதிக்காது அவனது கதிர்களின் றோற்றம் மட்டும் காணத் தொடங்கி யென்று தெரிகின்றோம். இதனை **அருணோதயம்** எனவும், ஞாயிற்றின்றோற்றத்தைச் **சூரியோதயம்** எனவும் கூறுவர். "கண்ணா ரிரவி **கதிர்வந்து** கார்கரப்ப", "அருணனிந் திரன்றிசை யணுகின னிருள்போ யகன்றது" என்ற திருவாசகங்கள் காண்க. எனவே, ஞாயிறு தோன்றச் சில நாழிகைகளின் முன்பே முனிவர் சென்று புனல்மூழ்கிக் கடன்முடித்தார் என்பதாம். இதனை "வைகறைக் குளித்து" என்று மேற்காட்டிய திருமறம் உணர்த்திற்று.

கனைபுரவி—என்பதும் பாடம். 159

809. **(வி - ரை) முன்னைநாள்போல்** - முன்னாட்களிற் செய்த வழக்கம்போல் என்க. இவை திண்ணனார் இறைவரைக் கண்டு பூசித்த இரண்டாம் நாளுக்கு முந்திய நாள்கள். **நாள்**-சாதியொருமை. **முன்னைநாள்**-முதல்நாள் என்பர் சுப்பராய செட்டியார். **வந்து**-தவஞ் செய்யும் வனத்திலிருந்து திருமலையினடிவாரத்துக்கு வந்து. **மூழ்கிவந்து** என்றுகூட்டியுரைத்தலுமாம்.

தம்பிரான் அருள் செய்தபடி(யைப்) பன்முறையும் நினைந்து - என மாற்றுக. பன்முறையும் நினைதலாவது பலவாற்றானும் வைத்துச் சிந்தித்தல். இவைமுன் **அற்புதமும் வரும் பயமும் உடனாகி** என்ற விடத்துரைக்கப்பட்டன.

வந்து - மூழ்கி - ஏறி - பூசித்து - இவை யாவும் முன்னைநாள்களிற்போல நிகழ்ந்தன. மூழ்கியபின் பூசனைக்குரிய பூ - நீர் முதலிய பொருள்களைத் தேடுதலும், மலையேறிச் செல்லுதலும் திருவருட்டிறத்தினைச் சிந்தித்த வண்ணமாகவே நிகழ்ந்தன என்பார் **நினைந்து - ஏறி** என்றார்.

முன்புபோற் பூசித்து - "முன்னைநாள் போல்வந்து" என்றலே யமையும்; மீண்டும் முன்புபோல் என்றல் வேண்டா எனின், அற்றன்று; இந்நாட் பூசையில்முன்னாள்களிற் செய்ததுபோல இறைச்சியும் எலும்புங் கல்லையும் திருவலகால் மாற்றுதலும், மீண்டும் புனன்மூழ்கி வருதலும், பவித்திரமாஞ் செயல் புரிதலும் அது பற்றிய பிரார்த்தனையும் நிகழவில்லை எனவும், திருவருளின் றிறத்தினை எண்ணி யுருகிச் சாந்தி பெற்று மனம் இருந்தது எனவும் குறிப்பார் மீண்டும் **முன்புபோல்** என்றா ரென்பதாம். ஆனால் இந்நாளிற் றிருமுன்பு கிடந்த இறைச்சி முதலியவற்றை மாற்றினரோ? அன்றோ? எனின் மாற்றினர் என்றே கொள்க. ஆயின் அவற்றை இறைவன் தமக்கு இனியவாமென்று அறிவித்தமையின் அவை அநுசிதமென்று உணர்தலின்றி ஏனை நின்மாலியங்களோ டொப்பக் கண்டு அகற்றிய பின்னர் அந்நாட்பூசையினை முடித்தனர் என்பது ஊகிக்கின்றது. இக்கருத்துத் "தான் **முன்** செய்வதோர், பொற்புடைப் பூசை புகழ்தரச் செய்து" என்ற திருமறத்தால் விளங்குதல்காண்க. இவ்வாறன்றி முன்னைநாட்களிற் செய்தபூசை தாம் அநுசிதம் என்று கொண்டதற்குப் பிராயச்சித்தமென்றும், அன்று செய்தது அநுசிதமல்லாததை அநுசிதமென்ற தமது பிழையைப் போக்கச்செய்த பிராயச்சித்தமென்றுங்கூறி அன்றையநாளிலும் பவித்திரபூசை செய்தனர் என்று உரைப்பாருமுண்டு. அஃதுரையன்றென வுணர்க.

பின்பாக - பின்புறமாக. காளத்திநாதருக்குப் பின்புறமிருந்த மரங்களின் மறைவில் என்பர் மகாலிங்கையர். **பின்பு ஆக** எனப்பிரித்துப் பின்பு தமக்கு ஆக்கமுளதாக என்றலுமாம். ஆக்கமாவது சிவனருள்நெறிவிளங்கக் கண்டுய்தல்.

இப்பாட்டாற் சிவகோசரியார் ஆறாம் நாளிற் பூசை முடித்த திறங் கூறப்பட்டது. இவை முன்னைநாள்போல் நிகழ்ந்தன என்றலே யமையும்; வந்து மூழ்கி ஏறி என விரித்துக் கூறியது மிகையாம் பிறவெனின்; அற்றன்று. அந்நான்கு நாளினும் பூசித்தல் முதலியவற்றில் முனிவர் பெருங்கவலை கொண்டனர்; இந்நாளிலோவெனின், "மனக் கவலை ஒழிக" என இறைவர் ஆணையிட அறிந்தாராதலின், கவலைக்கிடனின்றிச் சாந்தி பெற்ற மனத்தோடு இவை நிகழ்ந்தன என்பார் இச்செயல்களை வேறு வேறு பிரித்துக் கூறினார். அன்றியும், பூசனைக் கேற்பக் கொய்த மலரும் புனலும் முதலான கொண்டு அணைந்தார் (784), வந்து திருமலையின்கண் வானவர் நாயகர் மருங்கு...சிந்தை நியமத்தோடு செல்கின்றார் (785) எனக் கூறியதன்றி வருதல் - மூழ்குதல் - மலையேறுதலாதிய செயல்களை முன்னர் விரித்துக் கூறாமையும் உணரப்படும். 160

வேறு

810. கருமுகி லென்ன நின்ற கண்படா வில்லி யார்தாம்
வருமுறை யாறு நாளில் வருமிர வொழிந்த காலை
யருமறை முனிவ னார்வந் தணைவதன் முன்னம் போகித்,
தருமுறை முன்பு போலத் தனிப்பெரு வேட்டை யாடி, ௧௬௧

811. மாறிலா னமுது நல்ல மஞ்சனப் புனலுஞ் சென்னி
யேறுநாண் மலரும் வெவ்வே றியல்பினி லமைத்துக் கொண்டு,

தேறுவார்க் க்முதமான செல்வனுர் திருக்கா ளத்தி
யாறுசேர் சடையார் தம்மை யணுக,வந் தணையா நின்ருர், ௧௧௬௨

812. "இத்தனை பொழுது தாழ்த்தே" னெனவிரைந் தேகுவார் முன்
மொய்த்தபல் சகுன மெல்லா முறைமுறை தீங்கு செய்ய,
"இத்தகு தீய புட்க ளீண்டமு னுதிரங் காட்டும் ;
அத்தனுக்கென்கொல் கெட்டேன்!அடுத்த?"தென் றணையும்போதில்,

813. அண்ணலார் திருக்கா ளத்தி யடிகளார் முனிவ னுர்க்குத்
திண்ணனுர் பரிவு காட்டத் திருநய னத்தி லொன்று
துண்ணென வுதிரம் பாய விருந்தனர் ; தூரத் தேயவ்
வண்ணவெஞ் சிலையார் கண்டு வல்விரைந் தோடி வந்தார். ௧௧௬௪

810. (இ - ள்) முறைவரும் ஆறும்நாளில் - (தாம் இறைவரைக் கண்டபின்) முறையாகவரும் ஆறும்நாளிலே ; வரும் இரவு ஒழிந்தகாலை - மாறிவரும் இரவு நீங்கிய புலர்காலையில் ; அருமறை......முன்னம் - அரியமறையில் வல்ல முனிவர் வந்து அணைவதற்கு முன்னே ; கருமுகில்......தாம் - கரியமுகில்போல நின்ற கண்துயில் கொள்ளாத வில்லினையேந்திய திண்ணனுர் ; போகி - திருமுன்பு நின்றும் நீங்கிப் போய் ; தருமுறை...ஆடி - ஊனமுதம் தரும் முறையில் முன்புபோலத் தனித்த பெரியவேட்டையினை ஆடி, ௧௧௬௧

811. (இ - ள்) மாறில்...மலரும் - நிகரில்லாத ஊனமுதத்தினையும், நல்லதிரு மஞ்சன நீரினையும், சென்னியில் ஏறும் புதியமலர்களையும் ; வெவ்வேறு...கொண்டு - வெவ்வேருந்தன்மையில் அமைத்துக் கொண்டு ; தேறுவார்க்கு......அணையாநின்ருர் - தெளிந்து தேறுகின்ற அன்பர்களுக்கு அமுதம்போன்ற செல்வனுரும் திருக்காளத்தி யில் எழுந்தருளியவருமாகிய கங்கை ஆறு சேர்ந்த சடையாரை அணுகுதற்கு வந்து அணைகின்றவராகி, ௧௧௬௨

812. (இ - ள்) "இத்தனை......முன் - "இவ்வளவு நேரம் தாழ்த்து விட்டேன்" என்று எண்ணி விரைவாகச் செல்பவரின் முன்னே ; மொய்த்த...செய்ய - கூடிய பல சகுனங்கள் யாவையும் தீமையுளதாம் என்று அறிவித்தலைச் செய்ய ; "இத்தகு... அடுத்தது ?" என்று - "தீமைகாட்டும் இத்தகைய சகுனங்கள் முன்னே நெருங்கி இரத்தக் குறியைக் காட்டுகின்றன ; அதனுல் எனது அத்தனுருக்கு அடுத்தது யாதோ? ஓ ! கெட்டேன் !" என்று ; அணையும்போதில் - அணைகின்றபோது, ௧௧௬௩

813. (இ - ள்) அண்ணலார்...காட்ட - பெருமையுடைய காளத்தியப்பர் சிவ கோசரி முனிவனுருக்குத் திண்ணனுரது அன்பின் திறத்தினைக் காட்டுவதற்காக ; திரு நயனத்தில்...இருந்தனர் - தமது திருக்கண்களுள் ஒன்றிலே துண்ணென்று இரத்தம் பாய்ந்து வெளியே ஓடி வழியுமாறு காட்டி யிருந்தனராக ; அவ்வண்ண வெஞ் சிலை யார் - அந்த அழகிய கொடிய வில்லினையுடைய திண்ணனுர் ; தூரத்தே கண்டு - அதனைத் தூரத்திற் கண்டு ; வல்விரைந்து ஓடிவந்தார் - மிக விரைவாக ஓடிவந்தனர்.

இந்நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

810. (வி - ரை) கருமுகில் என்ன - கரியமுகில்போல. கருக்கொண்ட மேகம் என்று கொண்டு அருள்நீரைக் கருக்கொண்டு பொழியும் அன்பு மேகம் என்று கொள்ளின் உருவும் பயனும் பற்றிவந்த வுவமை. என்ன - உவமவுருபு - மேகம் உல கோம்புதல்போல விலங்குகள் வாாமற் குடுமித்தேவரைக் காவல் புரிதலின் கருமுகில் என்ருர் எனவும், பண்புந் தொழிலும் பற்றிவந்த உவமை எனவும் கூறுவர் சுப்பராயச்

செட்டியார். கருவரை காளமேக மேந்திய தென்ன (664) என்று தொடக்கத்திற் கூறினர்.

நின்று கண்படாவில்லியார் - "அல்லுறங்கார்" (800) என்றபடி முன் ஐந்து நாட்களிலும் இரவிற் றுயில்கொள்ளாமல் வில் ஏந்திக் காவல் புரிந்தது குறிக்க இவ்வாறு கூறினார். திருக்கையிற் சிலையுந் தாங்கி, மைவரை யென்ன வையர் மருங்கு **நின் றகலா நின்றார் (776),** சேர் பெறநோக்கி **நின்றார் (777)** என முன்னரும் கூறினர்.

வரும் முறை ஆறாம் நாளில் - திண்ணனார் திருக்காளத்தியப்பரைக் கண்டு அவரருளுக்கால் சிவத்தன்மை பெற்றுப் பூசித்து வரும் அம்முறையில் ஆறாவது நாளின்கண். ஆறுநாளாகிய இந்நாளே திண்ணனார் சிவப்பேறடைந்த திருநாள் என்பது குறிப்பார் ஐந்தா நாளிரவென்னாது இவ்வாறு கூறினார். **வருமுறை** - என்பதற்கு முறையாய் - கிரமப்படி - வரும் எனவும், நாடோறும் நடந்து வரும் முறைப்படி எனவும், திருவருள் வெளிப்பாடு வரும் எனவும் பலவாறு உரை கூறுவாருமுண்டு.

நாளில் - நாளிற் காலை என்று கூட்டுக. **வரும்** - மாறிமாறி வரும். "இரவு போம் பகல் வருமாகில்"**-திருவிசைப்பா. ஆறாம் நாளில்** - ஆறு நாளிற் கண்ணப்பர் பேறடைந்தனர் என்பது "நாளாறிற் கண்ணிடந் தப்பவல் லேனல்லன்" என்ற பட்டினத்தடிகள் திருவாக்கானு முணரப்படும்.

இரவு ஒழிந்த காலை - இராப்போது கழிய மேல்வரும் வைகறை - விடியற்காலம் குறித்தது.

அருமறை என்றும், **அருமுனிவர்** என்றும் கூட்டியுரைக்க நின்றது. முன்னை நாட்களில் உண்மை விளங்காது மறைக்கப்பட்டு அன்று மறை நீங்கி விளக்கம்பெற நின்றவர் என்ற குறிப்பால் இங்கு **மறைமுனிவர்** என்றார். திண்ணனாரது அன்புநிலை யின்னதென்று கூறாது "நாளைக்குக் காட்டுவோம் காண்பாய்" என்று மறை மொழியால் இறைவர் அருளினாராதலின் அம்மறை மொழிகளையே போற்றிய மனன சீலர் என்று இங்கு விசேடவுரை காண்பாருமுண்டு.

அணைவதன் முன்னம் போகி - இங்குத் திண்ணனாரது செயல்களை யெல்லாம் ஒரே தொடர்பாய்க்கூறி முடித்துக் காட்டவேண்டுமென்னுங் கருத்தால், ஆசிரியர், முனிவனாரது செயல்களைக் கனவுணர்ச்சி முதல் பின்பாக ஒளித்திருந்துகாண அமைந்ததுவரை ஒரு சேரத் தொடர்ந்து மேல் உரைத்து முடித்துக் கொண்டனர். ஆதலின் அதற்கிடையில் திண்ணனார் வைகறையில், உருமிகத் தெரியாப்போதில், வேட்டைக்குச் செல்லும் செயல் நிகழ்ந்த அதனைச் சரிதத்தின் காலநிகழ்ச்சி முறையில் ஆங்குக் கூறாது இங்கு வேறாகத் தொடங்கிக் கொண்டனர். திண்ணனாரது அந்நாட் செயல்களையும் இடைப்பிறவரலின்றித் தொடர்ந்து கூறுதலும் ஆசிரியர் கருத்தாம்.

தருமுறை முன்புபோல - முன்பு தருமுறைபோல என்க. ஊனமுதைத் தரும் எனச் செயப்படுபொருள் வருவிக்க.

முறை - இம்முறைகள், வில்லும் தெரிந்து கொண்ட அம்பும் கொண்டு போதல், வைகறையிற் போதுதல், தொழுது போதல் முதலாக 782ல் கூறியனவும், வேட்டை செய்வினை முறையாக 792-793-ல் கூறியனவும் ஆம். முனிவனார் "முன்னைநாள் போல்வந்து......முன்புபோற் பூசித்தார்" என்றவாறே, திண்ணனாரும் **முன்புபோல்** வேட்டையாடினார் என்ற நயமும் காண்க.

தனிப்பெரு வேட்டை - ஒப்பற்ற பெரிய வேட்டைவினை. கான்வேட்டை தனியாடி (790), தனிவேட்டைவினை (792) என முன்னர்க்கூறிய ஆசிரியர் இங்குத் தனிப்பெரு வேட்டை என்றது, இவ்வேட்டை முந்திய நான்கு நாட்களின் வேட்டைபோலப் பூசைக்கு வேண்டும் ஊன் அமுதம் உதவுதலின்றித் திருவருள் வெளிப்பாட்டுக் குதவினதாய் முடியும் நிலைபற்றியாம். அவை சாதனமும், இது அச்சாதனங்களால் அடையப்படும் சாத்தியமும் (பயனும்) ஆகிமுடிதலின் அவற்றினும் இவ்வேட்டை பெருமை

யுடைத்தென்பது கருதியபடி. பின்னர் **வெவ்வே றியல்பினி லமைத்துக் கொண்டு** என்ற குறிப்புமிது.

திண்ணப்பனூர் பேறடைந்ததாகிய இந்த ஆறும்நாட் சரிதப்பகுதியைக் கூறும் ஆசிரியர்,முன்சொல்லிவந்த கொச்சகக்கலிப்பா யாப்பினை மாற்றி,அறுசீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தத்தாற் கூறுகின்ற பொருத்தமும் காண்க. "குறியிலறு குணத்தாண்டு கொண்டார்" என்றபடி இறைவன் ஆறுகுணமுடையவனாதலின், அத்தன்மையினை அடியவர் பெருமானாகிய திண்ணனாருக்கும் அருளித் தமது பக்கத்தில் இருத்திய இப்பகுதியை அறுசீர்விருத்தத்தாற் கூறிய பொருத்தமும், அந்த மூவிருகுணங்களுமே முகங்களாயமைந்த ஆறுமுகப்பெருமான் திருவருளால் அவதரித்தவாது சிறப்பு ஆறுசீர்ப் பாட்டால் முடிக்கும் பொருத்தமும் காண்க.

முன்புபோகி—என்பதும் பாடம் 161

811. (வி - ரை) **மாறுஇல் ஊன் அமுது - மாறுஇல்** - ஒப்பில்லாத. ஈட்டுதல் சமைத்தல் - சுவைபார்த்தல் முதலிய புறச்செயல்களாலும், இச்செயல்களைத் தூண்டிய அன்பாகிய அகச்செயலாலும் ஒப்பரிய. **ஊன்அமுது** - ஊனாகிய அமுது. முன்னாட்களில் ஈட்டிய ஊனிலும் சிறந்த என்றலுமாம். முன்னாட்கள் போலன்றி அன்று உடும்பும் அடித்துச் சமைத்துக் கொணர்ந்தனர் என்பது "கடும்பகல் வேட்டையிற் காதலித் தடித்த, உடும்பொடு" என்ற திருமறத்தா லறியப்படும்.

நல்ல மஞ்சனப் புனல் - "மாநதி நன்னீர் தூய வாயினிற் கொண்டு" (770) என்றதும், ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க. மஞ்சனநீரும் அதனைக் கொள்ளும் கலமும் ஒக்க நன்மையுடையன ஆதலின் **நல்ல** என்றார். நல்ல மஞ்சனம் என்றுகொண்டு நன்மை தரும் திருமஞ்சனம் என்றலுமாம். இன்னின்ன பொருள்களால் திருமஞ்சனமாட்டுதல் இன்னின்ன பயன்தரும் என்று ஆகமங்களிற் கூறுதல் காண்க.

சென்னி ஏறும் நாள் மலர்-" தூநறும் பள்ளித்தாமங் குஞ்சிமேற் றுதையக் கொண்டார் " (770) என்றபடி திருப்பள்ளித்தாமத்தைக் குடுமியிற்செருகி அமைத்துக்கொண்டனராதலின் **சென்னிஏறும்** என்றார். இறைவனது சென்னியில் ஏறுவதற்காகக் கொண்ட என்றலுமாம்.

வெவ்வேறு இயல்பினில் அமைத்துக் கொண்டு - வெவ்வேறியல்பாவன தனித்தனி சிறப்புடையனவாகிய இயல்பு. அன்றுகொண்ட ஊனமுத முதலியன முன்னை நாட்களிற் கொண்டவற்றினும் சிறந்தன என்பது மேற்பாட்டின் குறிப்பு. மேன்மேல் வந்து எழும் அன்பால் (800) என்றபடி அன்பு நாளுக்குநாள் மேல்எழுந்து மிக்கதாதலின் அவ்வாறு மிக்குக்கூடிய அன்பின் எழுச்சியால் அமைத்தலின் இவை வெவ்வேறியல்பினைக் கொண்டன என்க.

இனி முன்னை ஐந்து நாட்களினும் அமைத்த அமுது, நீர், பூ இவற்றினியல்பின் இவை வேறாயின என்றலுமாம்.

முன்னாட்களிற்கொண்ட பொருள்கள் அவர் எண்ணியபடி இறைவன் திருப்பூசைக்குப் பயன்பட்டன. இன்று அவ்வாறன்றி இறைவன் "அவனுடைய செயல்எல்லா நமக்கினிய வாமென்று " (806) முன்னைநாளிரவே உகந்துகொண்ட பாங்கினால் திருவருள் வெளிப்பாட்டுக்குத் துணைக்கருவிகளாயமைந்த இயல்பின வன்றி, அவர் எண்ணியமைத்துக் கொண்டவாறு அன்றைநாளிற் பூசிக்கப் பயன்படாத இயல்புடையனவாயின என்பதும் குறிப்பு. இது " வாயினன்னீர் சிந்திட......ஊனும் சிதறிவீழ......கொந்தலர் பள்ளித்தாமங் குஞ்சிநின் றலைந்து சோர " (814) என்றுரைத்தவாற்றா னறியப்படும். அன்று முன்னை நாட்களிற்போலப் பூசை நடவாது, கண்ணிடந்து சாத்தியதும் சாத்த ஒருப்பட்டதும் ஆகிய பூசையே நிகழ்ந்தது என்பதும்காண்க.

தேறுவார்க்கு அமுதமான செல்வனார் - **தேறுவார்** - சிவபெருமானே முழுமுதலாகிய பசுபதியாவர் எனத் தெள்ளத் தேறித் தெளிந்த அறிவுடையவர். கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டைகூடுதல் என்ற நான்கனுள் தெளிந்து நிட்டைகூடுதலைக் கைவந்தவர்களே **தேறுவார்** எனப்படுவர். அவர்களுக்கே இறைவர் அமுதமாகுவர் என்பது. **அமுதம்** - நிலைபேறுடையதாய் உள்ளத்தே ஊறும் இன்பவூற்று; மரணத்தை நீக்கும் இனிய மருந்து. **செல்வனார்** - அதனாற் குறைவில்லாதவர். "**செல்வன்** திருக்காளத்தியு ளப்பன்" என்று திருமறத்தில் நக்கீரர் இப்பகுதியிற் கூறியதும், "அடிசார்ந் தவர்க்கு முடியா இன்பம், நிறையக் கொடுப்பினும் குறையாச் **செல்வ**" (திருவிடை - மும் - 22) என்று பட்டினத்தடிகள் அருளியதும் இங்கு நினைவுகூர்க.

தேறுவார் - "தெள்ளத் தேறித் தெளிந்து தித்திப்பதோர், உள்ளத் தேற லமுத வொளிவெளி" (தனித் திருக்குறுந்தொகை), "தேறிய தொண்டரைச் செந்நெறிக்கே, யேற்றுந் தகையன" (திருவிருத்தம் - திருஇன்னம்பர் - 7) என்றற்றொடக்கத்து அப்பர் சுவாமிகள் திருவாக்குக்களும் காண்க. "இவரே முதற்றேவ ரெல்லார்க்குமிக்கார்,இவரல்ல ரொன்றிருக்க வேண்டாம் - கவராதே, காதலித்தின் றேத்துதிரேற் காளத்தி யாள்வாரீ, ராதரித்த தெய்வமே யாம்" (கைலைபாதி - அந்தாதி - 72), "அவர்க்கே யெழுபிறப்பு மாளாவோ மென்று, மவர்க்கேநா மன்பாவ தல்லாற் - பவர்ச்சடைமேற், பாகாப்போழ் சூடு மவர்க்கல்லான் மற்றொருவர்க், காகாப்போ மெஞ்ஞான்று மாள்" (அற்புதத் திருவந்தாதி - 3) என்றபடி பசுபதியார்க்கு ஆளாய்த் தொண்டுசெய்வதனையன்றி வேறறியாத் தன்மையிலே சிறந்தோர்கள் **தேறுவார்** எனப்பெறுவர். "உன்னடியார் தாள் பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்காவோம், அன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து, சொன்னபரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்,இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியேல், என்ன குறையுமிலோம்", "எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க, எங்கை யுனக்கல்லா லெப்பணியுஞ் செய்யற்கக், கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க, இங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே, லெங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கு" (திருவெம்பாவை - 9-19) எனவரும் திருவாசகங்களிற் கூறுவதும் இவர்களது பண்பாம்.

ஆறுசேர்சடையார் - ஆறு அருட்பெருக்கையும், சடை அன்பின் நெறியினது விரிவையும் குறிப்பாலுணர்த்துதலின் இங்கு இவ்வாறு கூறினார்.

அணுகவந்து - சேரும்பொருட்டு வந்து. **அணுகுதல்** - வேட்டைக் காட்டிற் சென்று தூரத்தே நின்றவர் இடத்தால் அணிமையில் வருதலும், பின்னர்க் காளத்தியாரைப் பிரியாது வலத்தே நிற்கும் நிலைபெற வருதலும் குறித்தது. திருவடிசார அணைதல் குறிப்பு. "சிவத்தைச் சார அணைபவர் போல" (752) என்று இதனை முன்னர்க் குறித்ததும் காண்க. முன்னை நாள்களிற் போலன்றி, இன்று வருதல் மீளாது அணுகி நிற்றலுக்கேயாம் என்றுணர்த்தினார் என்பதுமாம். இறைவன் அன்பர்க்கு அணுக்கன் என்ற இயல்பும் காணத்தக்கது.

அணையா நின்றார் - அணைகின்றனராய். நிகழ்காலத்துவந்த முற்றெச்சம். வில்லியார் - காலை - போகி - ஆடி (810) - கொண்டு - அணுகவந்து அணையா நின்றார் (811) - விரைந்தேகுவார் முன் - தீங்கு செய்ய, - என்று அணையும் போதில் (812) - கண்டு - ஓடிவந்தார் (813) என இந்நான்கு பாட்டுக்களையும் தொடர்ந்து முடிக்க. இவ்வாறன்றி அணைகின்றாராயினர் என நிகழ்கால வினைமுற்றாகக் கொண்டு முடித்துரைப்பாருமுண்டு. அணையாநின்றார் - பெயராகக் கொண்டு, (சேரும் அத்திண்ணனார் என) வினைமுற்றுப் பெயராய் நிற்றலால் முதலில் அகரச்சுட்டுத் தொக்கி நின்றது என்பர் சுப்பராயச் செட்டியார்.

812. (வி - ரை) **இத்தனைபொழுது தாழ்த்தேன்** - முந்திய நான்கு நாட்களினும் "வெயில்படுவெங் கதிர்முதிரு"ம் (792) நேரம்வர நண்பகலின் முன் வேட்டை முடித்தார். இன்று "இரவியும் வான்றனிமுகட்டில் வந்தழல் சிந்தக், கடும்பகல் வேட்டையில்" (திருமறம் - நக்கீரர்) என்றறியப்படுதலின் ஞாயிற்றின் கதிர் முதிர்ந்து கடும்பகல் ஆயினபின் வேட்டை முடித்தார். ஆதலின் **தாழ்த்தேனென்**றிரங்கினர். அன்பு மிகுதியாற் பொழுது தாழ்த்ததாகத் தோற்றிற்று என்றுரைத்தலுமாம். நீள் இருள் (777) என்றவிடத்துரைத்தவை பார்க்க.

மொய்த்த பல் சகுனம் எல்லாம் - மொய்த்தல் - செறிதல். **பல்** - பலப்பல. தொகையும் வகையும் குறித்தன. **சகுனம்** - பின்னர்வரும் நன்மைதீமைகளைத் தமது காட்சி - குரல் முதலியவற்றாலுணர்த்தும் பறவை முதலியன. இவற்றை **நிமித்தம்** - என்றும் கூறுவர். **எல்லாம்** - ஒன்று போலவே யாவும்.

முறை முறை - அவ்வவையும் தத்தம் பாங்கிலே. **தீங்கு செய்ய** - **செய்ய** - என்றது எடுத்துக் காட்ட என்ற பொருளில் வந்தது. 700-ம் திருப்பாட்டில் குறிகள் என்றவிடத்துரைத்தவை பார்க்க.

இத்தகு தீய புட்கள் - **புட்கள்** - சகுனங்கள். அவற்றுள் காக்கை - கரிக்குருவி யிடமாதல் கெடுதி குறிக்குமென்பர். "கூகையோ டாந்தை தீய, புள்ளின மான தம்மிற் பூசலிட் டழிவு சாற்றும்" - (திருஞான - புரா - 632) என்றபடி ஆந்தை கூகை கூவிப் பூசலிடுதல் அழிவு காட்டுவன. செம்போத்துக் காணுதல் இரத்தப் பெருக்குக் காட்டு மென்று கூறுவர்.

ஈண்ட - விரைய. **காட்டும்** - காட்டா நிற்கும். இச்சகுனங்களாற் குறித்தபொருள் விரைவின் நிகழும் என்பது.

கெட்டேன் ! அத்தனுக்கு என்கொல் அடுத்தது ? என மாற்றுக. தமது அறிவெல்லாம் அத்தனையன்றி வேறொன்றும் அறியாமையால் சகுனப்பலன் அத்தனுக்கு அடுக்கும் என்றறியவே மிக்க இரக்கம் வந்தது. ஆதலின் **கெட்டேன் !** என்றார். பிறரெல்லாம் தங்கள் தங்களது நன்மை தீமைகளையே முன்வைத்தெண்ணுவாராதலின் இத்தன்மையான சகுனப்பலன் தம்மைச்சாருமே என்றிரங்குவர். இங்குத் திண்ணனார் தம்மையும் மறந்தனராதலின் **அத்தனுக்கு அடுத்தது என்** என்றனர். "ஆவியினினிய வெங்க ளத்தனுக் கடுத்த தென்னோ ?" (818) என்று பின்னர்க் கதறுகின்ற நிலை காண்க. **கெட்டேன்** - சகுனப்பலன் நிச்சயமாதலின் அத்துணிபுபற்றி இறந்த காலத்தாற் கூறினர். சகுனப்புட்கள் உதிரங்காட்டும் என்றது திண்ணனாருக்கு முன் அனுபவ வாசனையினாற் போந்த அறிவு. 163

813. (வி - ரை) **அண்ணலார்** - பெருமையினையுடையார். திண்ணனாரையும், அவரது பரிவு காட்டிய வழியால் முனிவனாரையும் ஆட்கொள்ளும் கருணையின் பெருமைபற்றி இங்கு இப்பெயராற் கூறினர்.

அடிகளார் - மிகப் பெரியவர். பெரியாரிலெல்லாம் பெரியார் என்றபடி. **அண்ணலார் அடிகளார்** - என இரண்டு முறை பெருமையே குறித்தது திண்ணனாரும் முனிவனாரும் ஆகிய மாறுபட்ட இருவரையும் ஒக்க ஆட்கொண்ட பெருமையும், அதன் பொருட்டுத் தாம் உருவத்திருமேனி தாங்கிநின்று கண்கள்போல உருக்காட்டி அவற்றில் மாயாகாரியம்போன்ற உதிரமும் காட்டிநின்ற எளிமையும் கருதியது.

திண்ணனார் பரிவு - பண்புத் தற்கிழமைப் பொருளில் வந்த ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. **பரிவு காட்ட** - முனிவனார்க்குத் திண்ணனாரது பரிவினைக் காட்டுதற்குக் கண்ணில் ஒன்றில் உதிரம்பாய, அது கண்டு திண்ணனார் தமது கண்ணையிடந்து அப்ப, அச்செயல் அதனைத் தூண்டிய பரிவினை எடுத்துக் காட்ட, அதனை முனிவர் காண என்றிவ்வாறு ஒன்றனையொன்று பற்றிய சாதனமாய் உதிரம்பாய இருத்தல் பரிவு

காட்டிற்று என்க. "நீங்காக் குணத்துக் கோசரிக் கன்றவ, னேசங் காட்ட" என்ற கல்லாடதேவர் அருளிய திருமறமும் காண்க.

திருநயனத்தில் - நயனங்களில். சாதியொருமை. **ஒன்று** - வலது கண். 175 பார்க்க. **நயனம் ஒன்று** என்றதனால் உருவத்திருமேனியும், **காளத்தி அடிகளார்** என்றதனால் அதற்குக் காரணமாய் முன்போந்த அருவுருவத்திருமேனியும், **அண்ணலார்** என்றதனால் அதற்கு முன்னின்ற அருவத்திருமேனியும் குறித்த படிகாண்க. "உருமேனி தரித்துக் கொண்ட தென்றலு முருவி றந்த, அருமேனி யதுவுங் கண்டோ மருவுரு வான போது, திருமேனி யுபயங் கண்டோஞ் செப்பிய மூன்று நந்தம், கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் விளைவு காணே" (சித்தி-2) என்ற உண்மை நூல் உரையும்காண்க. "செல்வன் றிருக்கா ளத்தியு ளப்பன், திருமேனியில் மூன்று கண்ணு ளாங்கொரு கண்ணிலு முதிர, மொழியா திருந்தன னாக" (திருமறம்) என்றபடி காளத்தியடிகளாரது சிவலிங்கத்திருமேனியில் ஒருமுகமும் அதில் மூன்று கண்களும் காணப்பட்டு அவற்றுள் வலக்கண்ணில் உதிரம் துண்ணென்று பாயும்படி பெருமான் இருந்தனர் என்றதாம்.

உதிரம் துண்ணெனப் பாய - இரத்தம் விரைந்து ஓடிச் சிந்த. **இருந்தனர்** - தோற்றங் காணுமாறு செய்து வீற்றிருந் தருளினர். மாயாகாரியமாய் ஏழு தாதுக்களாலாகிய உடம்பு அவர்க்கு இல்லை யாதலின் உதிரம் பாய்ந்ததில்லை. "மந்திரமே சோரியா" எனவும், "இந்திர சாலம் புரிவோன் யாவரையும் தான் மயக்கும், தந்திரத்திற் சாராது சார்வதுபோல்" எனவும் கந்தர் கலிவெண்பாவினுள் உரைத்தவை காண்க. உதிரம் பாய்வதுபோன்ற காட்சியே காணப்பட்ட தென்பது கருத்து.

அவ்வண்ண வேஞ்சிலையார் தூரத்தேகண்டு - அகரம் முன்னறி சுட்டு. யாவர் காணும் பொருட்டுத் தேவர் அவ்வாறு இருந்தனரோ அந்தச் சிலையார் என்க. **சிலையார்** - வில்லையுடையவராகிய திண்ணனார். **அவ்வண்ணம்** வருந்திய என்க.

தூரத்தேகண்டு - அன்பு மேலீட்டினால் அத்தனுக்கு அடுத்த தென்கொல் என அதுவே கவலையாக வந்தனராதலின் தூரத்தே கண்டனர். **கண்டு** - இருந்த நிலையை எனச் செயப்படு பொருள் வருவிக்க.

வல் - விரைந்து - ஒரு பொருட் பன் மொழி மிகுதி குறித்தன. மிக்க விரைவில் என்க. சேயினிடத்துப் புண்கண்ட தாயின் பரிவும் செயலும் இங்குக் கருதுக.

இத்திருப் பாட்டுமுதல் "நின்றசெங் குருதி கண்டார்" (823) என்பது வரை ஒரு தொடராகக் கொண்டும், இவற்றில் வரும் கண்டார் - முதலிய வினைமுற்றுக்களை யெல்லாம் முற்றெச்சங்களாகக் கொண்டும் உரை கூறுவர் சுப்பராயச் செட்டியார். குருதிகண்டபின் திண்ணனார்பால் தனித்தனி நிகழ்ந்த மன நிகழ்ச்சிகளையும், அவற்றிற் கேற்ற புறச் செயல்களையும் தனித்தனி வேறு காட்டிக் குறிக்குமாறு முற்று வினைகளாற் கூறிய ஆசிரியர் கருத்துக்கு அவ்வுரை பொருந்தா தென்க. அவ்வாறு கொள்ளுதற்கு வேறு காரணமுமில்லை என்பது. 164

814\. வந்தவர் குருதி கண்டார் ; மயங்கினார் ; வாயி னன்னீர்
சிந்திடக், கையி லூனுஞ் சிலையுடன் சிதறி வீழக்,
கொந்தலர் பள்ளித் தாமங் குஞ்சிநின் றலைந்து சோரப்,
பைந்தழை யலங்கன் மார்பர் நிலத்திடைப் பதைத்து வீழ்ந்தார்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறுவந்த பசிய தழைகளாலாகிய மாலையணிந்த மார்பினையுடைய திண்ணனார், உதிரம் பாய்தலைக் கண்டனர் ; மயங்கினார் ; திருவாயிற் கொண்ட நல்ல திருமஞ்சன நீர் சிந்தவும், கையினின்றும் ஊனமுதம் வில்லுடனே சிதறி விழவும், கொத்தாக விரியும் திருப்பள்ளித் தாமம் குடுமியினின்று குலைந்து அலைந்து சோரவும் இவ்வாறாக நிலத்தில் மனமழிந்து பதைத்து விழுந்தார்.

(வி - ரை) வந்தவர் - மார்பர் - கண்டார் ; மயங்கினார் ; வீழ்ந்தார் என முடிக்க. வந்தவராகிய மார்பர். **வந்தவர்** - வினையாலணையும்பெயர்.

குருதி கண்டார் - தேவர் குருதிபாய இருந்தனர் ; அதனைத் தூரத்தேகண்டு ஓடி வந்தவர் முதலில் தேற்றமாக அக்குருதியினையே கண்டனர். இறைவனது திருமேனியிற்கண்ட பிறதோற்றங்களினும் குருதியே அவர் காட்சிக்கு முன்னே புலப்பட்டது. சகுனங்கள் உதிரங்காட்டும் எனக் கவலைப்பட்டு வந்தபடி தூரத்தே குருதியைக் கண்டு ஓடிவந்தனர். அஃது ஐயக் காட்சி. வந்து தேற்றம்பெற அக்குருதியினையே கண்டார். இது தெளிவுக் காட்சி. ஆதலின் கூறியது கூறலாகாமையுணர்க. இக்கருத்துப்பற்றியே பின்னரும் குருதி நின்றது கண்டார் என்னாது நின்ற செங்குருதி கண்டார் (823) என்றதுங் காண்க.

கண்டார் - மயங்கினார் - கண்டார் ஆதலின் மயங்கினார். கண்டதும் அக்காட்சியே மயக்கத்தை விளைத்தது என்க. ஆயின் கோழை மனமுடையார் பலரும் குருதிகண்டு மயங்குவாராதலின் அதுபோலன்று எனக் குறிக்க **அலங்கல் மார்பர்** என்று இவரது மார்பின் வலியவீரத்தைக் குறித்தனர். "மண்டமர் கடந்தநின் வென்று டகலம்" (திருமுருகாற்றுப்படை) என்றபடி மார்பின் வன்மையே வீரங்குறிப்பதாம். வேட்டையிலும் குருதிப்பெருக்கிலுமே வீரத் தொழில் செய்யும் அவர் மயங்கியது அன்புபற்றியேயாயிற்று என்பது குறிப்பு. **மயங்குதல்** - அறிவு பிறழ்தல். குருதி கண்ட காட்சி மயக்கத்தை விளக்க, அதனால் உடலைத் தாங்கிநிற்கும் கன்மேந்திரியங்களும் அவற்றை நேர்நிற்கச் செய்து தொழிற்படுத்தும் அசைவுநரம்புகளும் நிலைதவிரவே, உடல்பதைத்துக் கீழேவிழும். ஆதலின் **கண்டார் - மயங்கினார் - பதைத்து வீழ்ந்தார்** எனத் தொடர்புபடக் கூறினார்.

நன்னீர்சிந்திட - சிலையுடன் ஊன் வீழ - பள்ளித்தாமம் சோர - தேவர்க்கென மிக்க அன்புடன் அரிதின் முயன்று அமைத்து, இத்தனைபொழுது தாழ்த்தேனென்றிரங்கிப் பரிவுடன்வந்தவர், இப்பொருள்களைத் தம் உயிரினும் பெரிதுகாப்பார் ; இங்கு அவற்றையும் காக்க இயலாமல் முற்றும் சோர்ந்தனர் எனச் சோர்வின் மிகுதி குறித்தது. எனவே இவை அவர் எண்ணியபடி அன்றைப் பூசைக்கு உதவாது போயின. முன்னை நாளிரவில் முன்பே இவற்றை இறைவன் உகந்துகொண்டனராதலின் இவை நின்மாலியமாயின ; ஆதலின் பூசைக்குதவா ஆயின என்ற குறிப்புமாம். கண்ணைத் தோண்டி அப்பித் தேவரது வலப்பக்கத்தில் நிலைத்து நிற்கப்பெற்ற பேறுடன் அன்றை நாட் பூசையும் சரிதமும் முற்றுப்பெறுதல் காண்க. 811-ல் உரைத்தவை பார்க்க.

கையில் ஊனும் சிலையுடன் சிதறிவீழ - கையில் - கைகளினின்றும். ஐந்தனுருபு தொக்கது. இரண்டு கைகளையும் ஒருறுப்பாகவைத்து ஓதியதனால் **கையில்** என ஒருமைபடக் கூறினார். வலதுகையில் ஏந்திய ஊன்கல்லையும் இடதுகையிற் பிடித்த சிலையும்என்க. **சிலை** பகலில் ஊன்பெறவும் இரவிற் காவல்புரியவும் துணையாதலால் தேவரது திருப்பணிக்கு ஊனைவிட இன்றியமையாத சிறப்புடையதென்பார் ஒருங்குசேர்த்துக் கூறியதோடு, உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த மூன்றனுருபைச் சிலையுடன் புணர்த்தி ஓதினார். இருகைகளும் வசமிழக்க அவற்றிற்றாங்கிய ஊனும் சிலையும் ஒருங்கு வீழ்ந்தனஎன்க.

நீர்சிந்திட - ஊன் சிதறிவீழ - பள்ளித்தாமம் சோர - அவ்வப் பொருளுக்கேற்ற வெவ்வேறு செயல் குறிக்க வெவ்வேறு வினையெச்சங்களாற் கூறினார். வாயினின்றும் நீர் சிறிது சிறிதாகச் **சிந்தியது** ; கல்லையிற்கொண்ட பற்பல வகைப்பட்ட ஊன்துண்டங்கள், கல்லைவீழவே பலபலவாகப் பல இடங்களிற் **சிதறின** ; அவ்வாறன்றிப் பள்ளித்தாமம் இலகுவான பூவும் இலையுமாயினமையின் ஒருங்கு வீழாமல் அவிழ்ந்த குடுமியிற் சிலவும் நிலத்திற் சிலவுமாகச் **சோர்ந்தன** என்றபடி.

கொத்து அலர் - கொத்தாக அப்போது புதிதாய் இதழ் விரிந்த. புதிதின் மலர்ந்த பூக்களையே திண்ணனார் தேடிப் பறித்தனர் என்பது. இதுவே விதியுமாம்.

பைந்தழை அலங்கல் - இது திண்ணனாரது திருமார்பத்துக்கு இயற்கை யடைமொழி. சாதியடை என்பர். அன்றையநாளில் மார்பில் மாலை யணிந்திருந்தனர் என்பதன்று.

பதைப்பு - உள்ளப்பதைப்பின் மெய்ப்பாடு. இது சிறிய அன்புடைய ஏனை உலகினரிடத்தும் காணப்படுவதென்றால் மெய்யன்பே உருவாகிய திண்ணனார்பால் உண்டாதல் வியப்பன்றென்க.

வீழ்ந்தார் - தேவரைக் காக்க நின்றவர் தம்மையும் காக்க-தாங்க-முடியாத நிலையினராயினர். காணல், மயங்கல், வீழ்தல், சோர்தல்-வீழ்தல்-கூடிநிற்றலால் கூட்டவணி என்பது சுப்பராயச் செட்டியாருரை. 165

815. விழுந்தவ ரெழுந்து சென்று துடைத்தனர் குருதி ; வீழ்வ
தொழிந்திடக் காணார் ; செய்வ தறிந்தில ருயிர்த்து மீள
வழிந்துபோய் வீழ்ந்தார் ; தேறி "யாரிது செய்தா ?" ரென்னா
வெழுந்தனர்; திசைக ளெங்கும் பார்த்தன; ரெடுத்தார் வில்லும்,

816. வாளியுந் தெரிந்து கொண்"டிம் மலையிடை யெனக்கு மாறா
மீளிவெம் மறவர் செய்தா ருளர்கொலோ? விலங்கின் சாதி
யாளிமுன் னாகி யுள்ள விளைத்தவோ ? வறியே" னென்று
நீளிருங் குன்றச் சார னெடிதிடை நேடிச் சென்றார். ௧௬௭

815. (இ - ள்) வெளிப்படை. வீழ்ந்த திண்ணனார் எழுந்துபோய் உதிரத்தைத் துடைத்தனர்; அவ்வுதிரம் பாய்தல் நிற்கக் கண்டாரிலர்; செய்யக்கடவது இன்னதென்று அறிந்திலர் ; பெருமூச்சுவிட்டு மீளவும் செயலழிந்துபோய் வீழ்ந்தனர் ; பின்னர் மனந் தேறி "இது செய்தார் யாவர்?" என்று எண்ணி எழுந்தனர் ; எல்லாத் திக்குக்களினும் பார்த்தனர் ; வில்லையும் எடுத்தனர். ௧௬௬

816. (இ - ள்) வெளிப்படை. ஏற்ற அம்புகளைத் தேர்ந்து எடுத்துக்கொண்டு, 'இந்த மலையில் எனக்கு மாறாக வலிமையுடைய கொடியவேடர்கள் செய்தனரோ? சிங்கம் முதலாகவுள்ள விலங்கினங்கள் செய்தனவோ? தெரியேன்" என்று எண்ணி, நீண்ட பெரிய குன்றின் சாரலில் நெடுந்தூரம் தேடிச் சென்றார். ௧௬௭

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

815. (வி - ரை) **துடைத்தனர் குருதி** ; அக்குருதி வீழ்வது எனச் சுட்டுப் பெயர் வருவிக்க. **குருதி** என்பது சிங்கநோக்காக முன்னும் சென்று குருதி துடைத்தனர் என இயைந்தது என்றலுமாம்.

ஒழிந்திடக்காணார் - ஒழிந்திலது என்னாது இவ்வாறு கூறியது ஒழியக் "காண்டலே கருத்தாய் நினைந்திருந்"தார் திண்ணனார் என்பதுணர்த்தி வற்புறுத்தற் பொருட்டு. மேற்பாட்டிற் **குருதிகண்டார்** என்றவிடத் துரைத்தவையும் பார்க்க.

துடைத்தனர், காணார், அறிந்திலர், வீழ்ந்தார், எழுந்தனர், பார்த்தனர், எடுத்தார் என இவ்வொரு பாட்டில் ஏழு தனி வினைமுற்றுக்கள் வைத்தோதியது திண்ணனாரது மனத்தில் அவலமிகுதியினால் ஒன்றன்பின்ஒன்றாய் விட்டுவிட்டு விரைவில் நிகழ்ந்த வேறுபாடுகளையும், அவற்றாற் றூண்டப்பட்ட செயல்களையும் அவ்வாறே நாடகச்சுவை படக் காட்டுதற்பொருட்டு. அன்பு பலவாறாக உருவெடுத்தலும் உணர்த்தப்பட்டது. அது தாங்கலாற்றாது மயக்கும் ; தீர்வு தேடச்செய்யும் ; வேறுபல முயற்சியிலும் ஊக்கும் ; வீராவேசம் தோன்றிப் பழிவாங்கத் தூண்டும் ; ஒன்றுமாற்றாதபோது வீழ்ந்து

கதறி யழச்செய்யும். உலகியலிற் காணும் இந்நிலைகள் யாவும் இங்குப் பெருநிலையில் நிகழ்ந்தன என்பது கண்டுகொள்க.

செய்வதறிந்திலர் - இதற்குத் தீர்வாக யாது செயத்தக்கதென் றறிய வாராது நின்றனர்.

அழிந்து வீழ்ந்தார் - மனமழிந்து பதைத்து வீழ்ந்தனர் என முன் உரைக்கப்பட்டமையின் இங்குச் செயலழிந்து வீழ்ந்தனர் என்க.

தேறி - மீண்டும் மனம் தேறி. இங்குத் **தேறுதல்** - இன்னது எண்ணுவது - செய்வது - என்று தோன்றாது மயங்கி வீழ்ந்த நிலையினின்றும் தேறி ஒருவழிச் செல்லுதல் என்னும் பொருளில் வந்தது. **தேறி** - எண்ணி என்றலுமாம். **யார் இது தேறிச் செய்தார்** என்று கூட்டி இதனையும் எண்ணிச் செய்தார் யாவர் என்றுரைத்தலும் ஒன்று.

எழுந்தனர் - தேறி, யாவர் இது செய்தனர் என நினைந்தவுடன் இது செய்தாரைக் கண்டு ஒறுக்கவேண்டுமென்று வீரமும் சினமும் தோன்றின. அவை தோன்றவே, முன்னிருந்த கையறுநிலையாகிய வீழ்ச்சியிலிருந்து மேற்கிளம்பி எழுந்தனர் என்பதாம். புண்ணிற்குத் தீர்வு தேடுதலினும் பழிவாங்குமியல்பே முற்பட்டு நிற்பது உலகியல். அதுமாறி இறைவன் பொருட்டாய் நிகழ்ந்தது.

திசைகள் எங்கும் பார்த்தனர் - இது வீரத்தின் பெருமிதச் செயல்.

எடுத்தார் வில்லும் என்றதும், வினையை முன்வைத்ததும் அக்குறிப்பு. **வில்லும்** - பின்னர் வாளியும் தெரிந்து என்றதனால் உம்மை எதிரது தழீஇயது. எண்ணும்மை என்றலுமாம். **எடுத்தார்** - கையினின்றும் சிலை வீழ்ந்ததென்று மேற் பாட்டிற் கண்டோமாதலின் அவ்வாறு வீழ்ந்த வில்லினை எடுத்தார் என்பது.

வில்லும் அம்பும் எடுத்துக் கொண்டது, இது செய்தாரைக் கண்டால் ஒறுத்து ஒழிக்கும் வீரத்திறம் பற்றியது என்பது மேல்வரும் பாட்டானறிக. 166

816. (வி - ரை) **வாளியும் தெரிந்துகொண்டு** - செயலழிந்து வீழ்ந்தவர் தேறி வில்லும் எடுத்து, ஏற்ற அம்புகளையும் தெரிந்துகொள்ளவல்லராயினர். உம்மை எச்சமும் சிறப்புமாம்.

எனக்கு மாற மீளி வேம்மறவர் - உலகச்சார்புகளையும் தம்மையும் மறந்துநின்ற திண்ணனாருக்கு இங்கு **எனக்கு** எனத் தமது நினைவும், **மாற** என மாறுபாடு - பகை - சினம் முதலிய நினைவும், **மீளி வேம்மறவர்** - என வேடர் முதலிய உலகச்சார்பு நினைவும் போந்தன. தமது பசி, உறக்கம் முதலியவை தோன்றாது மறந்தார்க்கு எவ்வாறு தேவராது பசி முதலியவை தோற்றிச் செயல் நிகழக் காரணமாயினவோ, அவ்வாறே, ஈண்டும் தேவரைக்காக்கும் தமக்குப் பகையாய் ஊறுசெய்தாரை எண்ணியபோது தாம் முன்னை உலக அனுபவத்திற் கண்ட தமது இருப்பும் பகையும் முதலிய தொடர்புகள் நினைவுக்குவந்தன. 756-ம் பாட்டில் உரைத்தவை பார்க்க. சண்டீசநாயனார் சரிதத்தில், அவர்பூசை செய்தபோது மற்றொன்று மறிந்திலர்; அங்குவந்த தமது பிதாவைக் கண்டிலர்; அவன் கூறிய கொடிதா மொழியுங் கேட்டிலர்; அவன் தமது திருமுதுகிற்புடைத்ததனையும் உணர்ந்திலர்; ஆனால் இறைவனுக்குத் திருமஞ்சனம் ஆட்டுதற்கு வைத்த பாற்குடத்தை அத்தீயோன் காலாலிடறிச் சிந்திய செயல்கண்டனர்; அவனைப் பிதாவும் குருவும் மறையோனுமாகிய எச்சதத்தன் என்று அறிந்தனர்; அவன் செய்த சிவாபராதம் தண்டிக்கற்பாலது என்றுணர்ந்தனர்; அதன் பொருட்டுக் கோலும் எடுத்தனர்; அது திருவருளால் மழுவாயிட அவன்றாள்களை எறிந்தனர் என்ற நிகழ்ச்சிகளை இங்கு வைத்துப் பொருந்தக் கண்டுகொள்க. திண்ணனார் பின்னர்ச் செய்வனவும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

சீவன் முத்திக்கும் பரமுத்திக்கும் உள்ள வேறுபாடு இங்குக் கருதத்தக்கதாம். சீவன் முத்தர் இறைபணியின் ஏகமாகி நின்று அப்பணியின் பொருட்டு உடல் உணர்வுடன் இறைவனைப் பொருந்தி இருப்பர்; பரமுத்தர் அவ்வாறன்றி இறை

வனிற் கலந்து தொழும்பாய் அனுபவித்து நிற்பர். சீவன் முத்தர் நிலையாவது உடல் முதலிய கருவிகரணங்களுடனிருக்கும் போதே முத்தியைத் தலைக்கூடி நிற்றல். அவர்களது அறிவு, இச்சை, செயல்கள் இறைவனது திருப்பணிமாத்திரையாய் வியாபரிக்கும். திருப்பணிக்கு முட்டுப்பாடு வரும்போது அவைகட்கு வாசனையினால் உலகிய லுணர்ச்சி புலப்பட்டு அவ்விடையூற்றைப் போக்கும் அளவில் தொழிற்படும். இதனையே 753, 803, 806-ம் திருப்பாட்டுக்களில் விரித்தருளினர். இஃது அணைந்தோர் தன்மை எனச் சிவஞானபோதம் 12-ம் சூத்திரத்திற் கூறப்படுதல் காண்க.

திண்ணனார் காளத்தியப்பரைக் கண்டபோதே, அவரது அருளேக்கத் துணையாற் சீவன்முத்த நிலையடைந்தனர். அதன்பின் ஆறு நாளும் அந்நிலையில் உலகிற் சரித்தனர். சீவன் முத்தர்க்கும் ஒரோவழிப், புறத்தே அறி விச்சை செயல்கள் வியாபரிக்கு மெனவும், அஃது அவர்க்காகாமையின் ஆணவ மாயை கான்மிய மென்னு மலங்களைக் களைவர் எனவும், அதற்கு அவர்தம் செயல் வியாபரிக்குங்காற் சிவாலயத்தைப் பரமேசுவரனெனவே கண்டு வழிபடுவர் எனவும், அவ்வாறு வழிபட்டுத் தானதுவாய்க் காணுந் தவர்க்குக் கடைந்த விறகிற் றீக் காணுதல் போல இறைவன் வெளிப்பட்டுத் தானதுவாய்த் தோன்றி யருளுவன் எனவும் சிவஞான போத மாபாடியத்துரைத்தவை காண்க.

மீளி வெம்மறவர் - விலங்கின்சாதி - இத்தகைய கொடுமை செய்வார் மறவரே யாவர்; ஆனால் இத் தேவர்பால் எவர்க்கும் மாறுபாடு உண்டாதற்கியைபில்லை; இவர் "மேவினார் பிரியமாட்டா விமலனார் - ஆவியினினியர்" (813); ஆதலின் இதற்குக் காரணம் அவ்வேடர் என்பாற் பூண்ட மாறுபாடுதானோ?; என்று எண்ணி **எனக்கு மாறு** என்றார். அவ்வாறு அவர்கள் செய்ததன்றாயின் காரணமின்றியும் ஊறு செய்யும் குணமுடைய விலங்கின் சாதி விளைத்திருத்தல் வேண்டும்; வெவ்விலங்குள வென்றஞ்சி இரவு முழுதும் காவல் புரிந்தேனன்றோ? என்று நினைத்தார். **உளர் கோலோ? - கோல்** - ஐயப்பாடு உணர்த்துவதாதலின் தமக்குமாறாக வேடர் உளர் என்பதில் திண்ணனார் துணிவுபெறவில்லை. ஆதலின் அவர்களை ஒழித்து விலங்கின் சாதியை எண்ணினார். இருகாரணமுங் கருதி வில்லும் அம்பும் எடுத்துத் தேடிப் போந்தனர் என்பதாம்.

ஆளி - சிங்கம். யாளி என்றுரைப்பாருமுண்டு. இது முன் காலத்தில் இருந்து இக்காலத்து மரபு ஒழிந்ததொரு பெரிய கொடிய விலங்குச்சாதி. நீண்ட மூக்குடைய புலி போன்ற தென்றும், சிங்கத்தினையும் வெல்லக்கூடிய தென்றும் கூறுவர். **ஆளி - முன்னாகி** - என விலங்கினத்தில் முதன்மை பெற்றதனைக் கூறி ஏனையவெல்லாம் அதனுள் அடக்கினார். **ஆகி** என்பது செயவெனெச்சத் திரிபு.

அறியேன் - இதனிலும் துணிவுபெறவில்லை யென்பதாம்.

நீள் இருங் குன்றச் சாரல் - தொடர்ந்து நீண்ட பெருமலைகள். விலங்கினந் தேடிச் சென்றாராதலின் அவை தங்குமிடமாகிய மலைச் சாரல்களிற் சென்றனர்.

நேடிது இடை நேடி - நெடுந்தூரம்வரை பல வழியாலும் தேடி. 167

817\. வேடரைக் காணார்; தீய விலங்குகள் மருங்கு மெங்கு
நாடியுங் காணார்; மீண்டு நாயனார் தம்பால் வந்து
நீடிய சோகத் தோடு நிறைமலர்ப் பாதம் பற்றி
மாடுறக் கட்டிக் கொண்டு கதறினார் கண்ணீர் வார; ககூஅ

818\. "பாவியேன் கண்ட வண்ணம் பரமனார்க் கடுத்த தென்னோ?
வாவியி னினிய வேங்க ளத்தனார்க் கடுத்த தென்னோ?

மேவினர் பிரிய மாட்டா விமலனார்க் கடுத்த தென்னோ ?
வாவதொன் றறிகி லேன்யா ; னென் செய்கே ;'' னென்று பின்னும்,

819. ''என்செய்தாற் றீரு மோதா ? ; னெம்பிரான் றிறத்துத் தீங்கு
முன்செய்தார் தம்மைக் காணேன் ; மொய்கழல் வேட ரென்று
மின்செய்வார் பகழிப் புண்க டீர்க்குமெய் மருந்து தேடிப்
பொன்செய்தாழ் வரையிற் கொண்டு வருவனு '' னென்று போனார்.

817. (இ - ள்) வெளிப்படை. (அவ்வாறு தேடிய திண்ணனார்) வேடர்களைக் காணார் ; தீய விலங்குகளைப் பக்கங்களிலும் வேறு எங்கும் நாடியும் காணார் ; மீண்டு திருக்காளத்தியப்பரிடம் வந்து நீடிய பெருஞ் சோகத்தோடு நிறைமலர்ப் பாதங்களைப் பிடித்துப் பக்கம் பொருந்தக் கட்டிக் கொண்டு, கண்ணீர் பெருகக் கதறுவாராகி, கசுஅ

818. (இ - ள்) வெளிப்படை. ''இப்பரமனார்க்குப் பாவியேன் நான் கண்டபடி இவ்வாறு அடுத்த தென்னோ ?; உயிரினும் இனியவராகிய எங்கள் அத்தனார்க்கு இது அடுத்ததென்னோ ?; வந்து பொருந்தினவர்கள் விட்டுப் பிரியமாட்டாத விமலனார்க்கு இங்கு அடுத்ததென்னோ ? செய்யலாவதாகிய காரியமொன்றும் யான் அறிகிலேன் '' என்று கதறி மீளவும் (எண்ணுவாராய்), கசுகூ

819. (இ - ள்) வெளிப்படை. ''என்ன செய்தால் இது தீருமோ? (அறியேன்); எமது பெருமானிடத்து இத் தீங்கு முன் செய்தவர்களைக் காணேன் ; மொய்த்த வீரக் கழலையணிந்த வேடர்கள் ஒளியுடைய நெடிய அம்பினால் உளவாம் புண்களை எப்போதும் தீர்க்கும் நிச்சயமான மருந்துகளைப் பொன் செய்யும் மலையின் தாழ்வரையி னிடத்திருந்து தேடிக்கொண்டு வருவேன் '' என்று சொல்லிப் போயினார். கஎ0

இம் மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

817. (வி - ரை) **வேடரைக் காணார்** - இத்தீங்கினைச் செய்திருக்கக் கூடுமென்று தாம் எண்ணிய பகையிரண்டனுள் முதலில் எண்ணியபடி வேடர்களைக் காணார் ; ஆதலின் அதன்பின் தீய விலங்கின் சாதியைத் தேடினார்.

விலங்குகள்.........காணார் - விலங்குகள் பகலில் வெளியிற் றங்காது ஒளியிடத்துப் பதுங்கிக் கிடக்கு மாதலின் அவ்விடங்களை **மருங்கும் எங்கும்** என்றார். மருங்கும் என்பது அணிய இடங்களையும், **எங்கும்** என்றது காட்சிக்குச் சேய பதிவு இடங்களையும் குறித்தன. **காணார் - காணார்** - ஒன்றுபோலவே ஐயப்பட்ட இரு பகைகளும் காணவாயின என்பார் **காணார்** என்ற சொல்லால் இரண்டிடத்தும் குறித்தார்.

மீண்டு...வந்து-தீங்குசெய்தன பகை என்றெண்ணியபடி பகைகள் காணாமையின் பழிவாங்கும் வீராவேசம் இதனுட் குறைந்து விடவே, புண்ணுக்குத் தீர்வு தேடாமலும், இத்தனைபொழுது தேவரைப் பிரிந்தும், தாழ்த்தோமே என்ற நினைவு வந்தது. வரவே, பகை தேடித் திரிந்த சேய காட்டினின்றும் விரைந்து மீண்டு தேவரிடம் வந்தனர். **நாயனார்** - தலைவர் - காளத்தியப்பர். **நீடிய சோகம்**-பெருகிய வருத்தம். துன்பங் கவலை என்பவற்றின் மிகுதியால் உளதாகும் விளைவு சோகம் எனப்படும். நாயனாது கண்ணிற் குருதி பாயப்பாய இவரது சோகமும் பெருகுகின்றது. ஒருவனுக்கு இரத்தம் பெருக வெளிப்படின் (loss of blood) அவனுக்குச் சோகமுளதாம் என்பர். ஆயின் இங்குக் காளத்தி **நாயனார்** வடிவமும் திண்ணப்ப **நாயனார்** வடிவமும் சிவோகம்பாவனையினால் ஒன்றேயாய் அன்பு வடிவமாயினமையின் அவர்க்குக் குருதி பாயப்பாய இவர்க்குச் சோகம் நீடிற்று என்பதும் குறிப்பு.

நிறைமலர்ப்பாதம் - மலர் நிறை பாதம் என்க. ''நின்போ லமரர்க ணீண்முடி சாய்த்து நினைந்துருத்த, பைம்போ துழக்கிப் பவளந் தழைப்பன பாங்கறியா,

யென்போ விகள்பறித் திட்ட விலையு முகையுமெல்லா, மம்போ தெனக்கொள்ளு மையனை யாற னடித்தலமே " (திருவிருத்தம்) என்றபடி மேலாகிய விண்ணவர்களும் அவரின் மேலாகிய அடியவர்களும் நிறைய இட்ட மலர்களை யுடைய பாதம் என்பது. " அட்டபுட்ப மவைகொண்டடி போற்றி நல்ல, கரியவனுன் முகனும் மடியும் முடியும் காண்பரிய, பரியவன் " (நட்டராகம் - பழமண்ணிப் படிக்கரை - 8) என்ற நம்பிகளது தேவாரமும் காண்க. "முடியால் வானவர்கள் முயங்குந் திருக்காளத்தியாய்" என்ற ஆளுடையபிள்ளையாரது இத்தலத்தேவார (7) மும், " கடவுள்மால் வரையி னுச்சி யதிர்தரு மோசை யைந்து " (750) என்றதும் இம்மலையிற்றேவர் பூசித்தலை உணர்த்து வன. அன்று காலை சிவகோசரி முனிவர் அருச்சித்த நிறைந்த பூக்களையுடைய பாதம் என்றலுமாம். யாங்கணும் நிறைந்த செந்தாமரை மலர்போன்ற பாதம் என்றலும் பொருந்தும். இதற்கு, மணம் நிறைந்த மலர்போன்ற பாதம் என்றும், தேன் நிறைந்த மலர்போன்ற என்றும், தமது உள்ளக்கமலத்தில் நிறைந்த என்றும் பற்பலவா றுரைப்பாருமுண்டு.

மாடுஉறக் கட்டிக்கொண்டு - திருமேனியின் பக்கம் பொருந்தத் தழுவிக் கட்டிக் கொண்டு.

கதறுதல் - பெருந்துக்கத்தால் ஓலமிட்டுக் கதறுதல். **வார்தல்** - பெருகுதல். ஒழுகுதல். ஓலமிட்டுக் கதறும் வகை மேல்வரும் பாட்டிற் கூறுவார்.

" **பார்த்து** நடுக்குற்றுப் **பதைத்து மனஞ்சுழன்று,வாய்ப்புனல் சிந்தக் கையிலூ னுடு கணைசிலை சிந்த**" (814), **நிலம்படப் புரண்டு** செடிதினிற் றேறிச் (815),**சிலைக் கோடும் படைகடி தேடுத்துப்** படுத்தவ, ரடுத்த விவ்வனத் துளரெனத் திரிந்தாஅங், கின்மை கண்டு (815—816—817), நன்மையிற் றக்கன **மருந்துகள் பிழியவும்** பிழி தொறு, செக்கிழி குருதியைக் கண்டு நிலைதளர்ந் (819—820—821)**தென், னத்தனுக் கடுத்ததேன் னத்தனுக் கடுத்ததேன்** னெனன், றன்பொடு **கனற்றி** " (817—818) என்று திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறத்தில் நக்கீரதேவர் அருளியதனை ஆசிரியர் விரித்தருளிய திறங் காண்க. 168

818. (வி - ரை) **பாவியேன் கண்டவண்ணம்** - நான் பாவியாதலின் என் கண் கள் இது கண்டன ; அவை கண்டவாறு என்னே அடுத்தது ? என்க. " கொடியேன் கண்கள் கண்டன கோடிக் குழகீர் " என்ற ஆளுடையநம்பிகளது தேவாரக் கருத்தை இங்கு வைத்துக் காண்க. " நான்பாவிய னானலுனை நல்காயென லாமே " என்ற திருவாசகமும் காண்க. உலக வழக்கிலும், தம்மால் அன்பு செய்யப்பட்டார்க்கு ஓர் தீங்குவரக் காணில் அதனைத் தம்மேல் ஏற்றிப் பாவியேன் - என்கண் செய்த பாவம் - என்கை செய்த பாவம் - என்றிவ்வாறு வைத்து வழங்குவதும் கருதுக. நான் தீயசகுனங் கண்டவண்ணம் என்றலுமாம்.

அடுத்தது என்னோ ? - வந்து அடுத்தது என்?. யாது காரணம்பற்றியது?. ஓகாரம் இரக்கப்பொருளில் வந்தது.

ஆவியி னினிய எங்கள் அத்தனார் - " என்னிலும் (எனக்கு) இனியான் ஒருவன் உளன் " என்ற திருக்குறுந்தொகை காண்க. **அத்தனார்** - யாவர்க்குந் தந்தையார். இனியாதற்குக் காரணங் குறித்தபடி. **எங்கள்** - மேற்பாட்டில் **எம்பிரான்** என்றது போல வாளா பெயராய் நின்றது. தமது சிறப்புரிமை பற்றியது என்றலுமாம்.

மேவினார்பிரியமாட்டாவிமலனார் - **விமலன்**-மலமற்றவர். பிரியமாட்டாமைக்குக் காரணங் கூறியபடி. மலமாசில்லாதவராதலின், மேவிக் கண்டார் காதலிக்கவும் பிரியா திருக்கவும் உள்ளவர் என்பது. 806-ம் பாட்டிற் கூறியபடி தம் அறிவிச்சை செயல்கள் அவனுடையனவேயாகி விளங்கியவர் திண்ணனாராதலின் அவர் திருவாக்கில் வைத்து இறைவர் தமதுண்மையை விளக்குகின்றார்.இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கியவர்,

தம்மை மேவினராது பாசங்களைப் போக்கித் தம்மைப் பிரியாதிருக்கும் நிலையருள் பவர் என்று பதியிலக்கணங் காட்டிய குறிப்பும் காணத்தக்கது. **மாட்டா** என்ற சொற்குறிப்பும் அது. ஆவியினினியராதலின் மேவினார் பிரியமாட்டாதவர் என்ற உண்மை, "என்னுயிருக் கின்னமுதா மெழிலாரூர்ப் பெருமானை, வன்னெஞ்சக் கள்வனேன் மறந்திரேன்" (கழறிற்றறிவார் புராணம், 160) என்றவிடத்து நம்பிகளது தேவாரத்திலும் காண்க.

ஆவது-அடாததாய் அடுத்த இத்தீங்குக்கு மாற்றுவது. தீர்க்கும் உபாயம். **ஒன்று**-ஒன்றும். முற்றும்மை தொக்கது. **ஒன்று** - சிறிது என்னும் பொருளில் வந்தது. "கணபதி யொன்றறியான்"—நம்பிகள் தேவாரம்.

* **என்செய்கேன்** - இதனைத் தீர்க்க என்ன செய்குவேன்? "செய்வதொன்று மறியேனே" என்ற திருவாசகக் கருத்தினை இங்கு வைத்துக் காண்க. **செய்கேன்** - செய்யக் கடவேன். **க** - எதிர்கால இடைநிலை. **என்று**-என இவ்வாறு கதறி. **பின்னும்** - பின்னரும் வரும்பாட்டிற் கூறியவாறு எண்ணிப்போயினர் என முடித்துக் கொள்க.

819. (வி - ரை) **என் செய்தால் தீருமோ?** - "ஆவதொன்றறியேன்" "என்செய்வேன்" என்று மனமழிந்த திண்ணனர் இதனை எவ்வகையாலும் தீர்த்தல் வேண்டுமன்றே? என்ன செய்கை செய்தால் இது தீருமோ என மேலும் எண்ணிச் சூழ்வேன் என் றெண்ண மிடுவாராயினர். குருதி கண்டதும் முதலில் மயங்கி வீழ்ந்தார்; பின் தேறி இதுசெய்தாரை ஒறுப்பேன் என்று வீராவேசத்தாற் றேடினர்; பகை ஒன்றும் காணாமையால் மனக் கொதிப்பும் தடுமாற்றமும் நீங்கச், சோகத்தோடு கதறினர்; அதன் பின்னர் இத்தீங்கினை எவ்வகையானுந் தீர்த்தல் வேண்டுமே, அதனை எண்ணிச் செய்வேன் என்று நிதானித்து ஆராயத் தொடங்கினர். இஃது இப்போது அவரது மனநிலை. இவ்வாறே மேல் வருவனவுங் காண்க.

என் செய்தால் தீரும் - என் செய்கே னென்றதைத் தொடர்ந்த மனநிகழ்ச்சி.

தீங்கு முன்செய்தார் தம்மைக் காணேன் - தீங்கு செய்தாரைத் தண்டித்தல் அத் தீங்கினால் விளைந்த துன்பத்தைப் போக்காவிடினும் துன்பப்படுவார்க்கு ஒருவாற்றால் மனஅமைதி உண்டாக்கும் வகையால் ஒருவகைத் தீர்வாகமேற்கொள்வது உயிரியற்கையாம். இதுபற்றியே முன்னர்த் திண்ணனர் "யார் இதுசெய்தார்?" என்று கிளம்பி வேடரையும் விலங்கினத்தையும் தேடிச் சென்றனர். அக்கருத்தினைத் தொடர்ந்தே இங்குக் **காணேன்** என்றார். செய்தாரைக் கண்டு ஒறுத்திருந்தேனாகில் அது அம்மட்டில் ஒருவகைத் தீர்வாகி, மேலும் இங்ஙனம் விளையா வண்ணம் தடுப்பதுடன், அவரால் நேர்ந்த புண்ணின் மூலத்தை அறிந்து அதற்குத் தக்கபடி மாற்றுச் செய்து தீர்க்கலாகும் என்பதும் கருதியதாம்.

மின்செய்வார் பகழிப்புண் - விளக்கமுடைய கூரிய அம்புகளாலாகிய புண். இப்புண் எதனாலுண்டாகியது என்று அறிந்திலரேனும், நோய்மூலம் நாடாது நோயைமட்டும் நாடி மருந்து செய்யும் நவீன மருத்துவர்போலப், புண்ணின் விளைவாகிய உதிரம் பாய்தலும் பிறவும் கண்டு, பகழிப்புண்ணிலும் இவை காணப்படுதலால் அதன் தீர்வாகிய மருந்தே இதற்கும் ஆம் என்று அனுமான அளவையாற் றுணிந்து, **பகழிப் புண்தீர்க்கும் மெய்ம்மருந்து** தேடினர் என்க.

மெய்ம்மருந்து - பிழையாத - நிச்சயமாகிய - மூலிகைகள். **மெய்** - உடல் எனக் கொண்டு உடற்புற மருந்து என்றலுமாம். உயிரைச் சார்ந்த பவநோய் தீர்க்குமருந்து வேறுண்மையுமறிக.

பொன் செய்வரைத் தாழ்வில் - என மாற்றுக. **தாழ்வரை** - இல்முன் - முன்றில் என வருவதுபோல வரைத்தாழ்(வு) என்றபாலது **தாழ்வரை** எனவந்தது. **தாழ்வு** - பள்ளம் - தாழ்ந்த இடத்தை யுணர்த்துதலின் ஆகுபெயர். "பள்ளந்தா ழுறுபுனலிற் கீழ்மேலாக" (திருவாசகம்), "அன்ன தன்றிருத் தாழ்வரை" (23) என்றவை காண்க.

பொன்செய் - பொன்விளையும் நிலத்தின் விளைவனவும், பொதுவாய் மலையின் விளைவனவும் ஆகிய மருந்து மூலிகைகள் மிக்க வீரியமுள்ளன என்பர். பொன்முகலி பெருகுதற்கிடமாதலின் **பொன்சேய் வரை** என்றார். முகலி இம்மலையினின்று பொன்கொழித்து வருதல் மேல் 747-ல் உரைக்கப்பட்டது. **பொன்** - அழகு எனக் கொண் டுரைப்பாருமுண்டு.

கொண்டு வருவன் நான் என்று போனார் - தேடி எடுத்துக்கொண்டு நான் வருவேன் என்று சொல்லிப்போயினர். **சொல்லுதல்** - தேவர்க்கு அறிவித்து அவரைத் தேற்றுதல் கருதியது.

வருவன் என்று போனார் - செய்கை போதலேயாயினும், திண்ணனார் முன்கருதியது வருதலேயாம். வரும் ஆவலே அவர் கருத்தின் மிக்கிருந்தது என்பது குறிப்பு. உலக வழக்கிலும் போகின்றவர்கள் போகின்றேனென அமங்கலமாகக் கூறாமல் வருகின்றேன் என்று சொல்லிப்போகும் மரபும். இதுபோன்ற கருத்துடையதாம்.
மருந்து நாடி—என்பதும் பாடம். 170

820. நினைத்தனர் வேறு வேறு நெருங்கிய வனங்க ளெங்கு
மினத்திடைப் பிரிந்த செங்க ணேறென வெருக்கொண் டெய்திப்
புனத்திடைப் பறித்துக் கொண்டு பூதநா யகன்பால் வைத்த
மனத்தினுங் கடிது வந்தம் மருந்துகள் பிழிந்து வார்த்தார். கஎக

(இ - ள்) வெளிப்படை. (திண்ணனார் மருந்து மூலிகைகளையும் அவையிருக்குமிடங்களையும்) எண்ணினவராய் வேறுவேறு நெருங்கிய காடுகளில் எங்கும், தன்னினத்தினின்றும் பிரிந்த செங்கண்ணுடைய இடபத்தினைப்போல, வெருட்சியுடன்போய்ப் புனங்களில் மருந்து மூலிகைகளைப் பறித்துக்கொண்டு, பூதநாதனாகிய காளத்தியப்பரிடம் தாம்வைத்த மனத்தின்வேகத்தினும் மிக்கவிரைவாகத் திரும்பிவந்து அந்த மருந்துகளைப் பிழிந்து அவருடைய கண்ணில் வார்த்தனர்.

(வி - ரை) நினைத்தனர் - நினைத்தனராகி. முற்றெச்சம். நினைத்தனர் பறித்து எனக்கூட்டுக.

வேறுவேறு வனங்கள் - வெவ்வேறாகிய - வெவ்வேறு வகைப்பட்ட காடுகள். **நெருங்கிய** - மாஞ் செடி கொடிகளடர்ந்த; **எங்கும்** - எங்கெங்கும் - முழுதும்.

இனத்திடைப் பிரிந்த செங்கண்ஏறு என - **செங்கண் ஏறு** - இங்கு இடபஎற்றினைக் குறித்தது. **வெருக் கோள்ளுதல்** - எதிர்பாராது சடுதியில் நேர்ந்த பயத்தால் வெருண்டு மருட்சியடைதல். **வெருவுதல்** - பயப்படுதல். உலகவழக்கில் இதனை விருக்கென்று பயந்து என மருவிவழங்குவர். தன் இனத்தினின்று பிரிந்தஇடபம் இவ்வாறு வெருண்டு கண் சிவந்தும் காது கூப்பியும் இனம் இருந்ததிசை நோக்கித் தேடியும் அலறியும் ஓடுதல் கண்கூடாதலின் அதனை உவமித்தார். **ஏறு** - வீரத்தினைவிடாத தன்மையும் குறிப்பதாம். இது மெய்யும் தொழிலும்பற்றிய உவமை.

இனத்தினைப் பிரிந்த என்ற உவமைமுகத்தாற் காளத்தியப்பரைத் திண்ணனாருக்கு இனம் என்பதும், **ஏறு** - பக்குவான்மா என்பதும் குறிப்பாம். **இனம்** - அவ்வர்க்கம் கூடி அமைதி பெறுதற்குரியதாய், அதற்குச் சுகந்தருவதாய், அதன் தலைமையதாய்ச், சித்தாயுள்ள பசுபதியைக் குறிக்கும். பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்கள் தாம் சேர்ந்திருந்த பதியினைப் பிரிந்தால் இவ்வாறு வெருக்கொண்டு அலைவர் என்ற உண்மை நூற்கருத்தும் இங்குப் புலப்படுதல் காண்க. **சேங்கண்** என்பதும் உயிரின் செம்மையாகிய பக்குவக்குறிப்பு. இதன் விரிவு சிவஞானபோதம் 8-ம் சூத்திரத்துள்ளும், பிறாண்டும்கண்டுகொள்க. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் "ஐயனே நினைப்பிரிந்து மாற்றகில்லேன்" (வாத - உப - பட. 55) என்று அலறிய சரிதம் காண்க. ஆளுடைய

பிள்ளையார் புராணத்தினுள் "தொடர்ந்தபிரி வுணர்வோருகாற், கொண்டெழலும் வேருக்கொண்டாற் போலழுவர் குறிப்பயலாய்" (55) என இவ்வாறே கூறுதல் காண்க. "எத்தனைநாள் பிரிந்திருக்கே னென்னூர் இறைவனையே", "எவ்வண நான் பிரிந்திருக்கேன்", "எங்குலக்கப் பிரிந்திருக்கேன்", "எங்ஙன நான் பிரிந்திருக்கேன்", "எப்பரிசு பிரிந்திருக்கேன்", "என்னுகப் பிரிந்திருக்கேன்", "எற்றுளனுய்ப் பிரிந்திருக்கேன்" என்று ஆளுடைய நம்பிகள் (திருவாரூர் - பழம்பஞ்சுரம்) பாசுரந் தோறும் பலப்பலவாறு பரிந்து இரங்கியதும் காண்க.

நினைத்தனர் - பறித்து - இவையிரண்டற்கும் செயப்படுபொருள் வருவிக்க.

பூதநாயகன் - சிவபூதங்கள் முதலிய கணங்களுக்கெல்லாம் தலைவன். கோடிகோடி குறட்சிறு பூதங்கள் (16) சுற்றி ஆடவும், பாடவும், ஏவல் செய்யவும் அவைகட்கெல்லாம் தலைவராய்ச் சிவபெருமான் வீற்றிருப்பர் என்பது வேதசிவாகமங்களா னறியப்படும் உண்மை. "பொன்றீ மணிவிளக்குப் பூதம் பற்ற", "பாரிடங்கள் பணிசெய்ய" (தேவாரம்), "ஓவா வணுக்கச் சேவகத்தி லுள்ளோர் பூத கணநாதர்..." (ஏயர்கோன் - புரா - 332) முதலிய எண்ணிறந்த திருவாக்குக்களும், "பூதபதயேநம" என்ற சிவாஷ்டோத்தரமும் காண்க. **பூதம்** - உயிர்கள் என்று கொண்டு உயிர்க்குயிராய் நின்று இயக்கும் தலைவன் என்றலுமாம். "பூதம் யாவையி னுள்ளவர் போதென", "பூதபரம்பரை" என்பன காண்க.

பூதநாயகன்பால் வைத்த மனத்தினும் கடிது - மனவேகம் மிகக் கடிதிற் செல்வது. "வாயுவேகம் மனோவேகம்" என்ற வழக்கும் காண்க. திண்ணனரது மனம் வேறெங்கும் செல்லாது பூதநாயகனிடமே செல்லுதலால் அவர் **பால்வைத்த** என்றார். மருந்து தேடிப் பறித்தபின் மிக வேகமாய் நாயகனிடம் சென்ற குறிப்புப் பெற மனத்தினும் கடிது என்றார். முன்னே "நாணனு மன்பு முன்பு நளிர்வரை யேற" (751) என்றபடி அன்பு முன்போய்த் திண்ணனை இழுத்துச் செல்ல அவர் அதனைப் பின்பற்றிப் போயினர். இங்கு அந்த மனத்தினும் மருந்து பிழிந்துவார்த்துப் புண்தீர்க்கும் ஆர்வம் மிக்கதால் அவர் சென்ற செல்கையின் வேகம் மிக்கது. மனம் வருதற்குமுன் இவர் வந்தனர் என்பது. எண்ணம் முற்றுவதற்கு முன் அதனாற் றூண்டப்பட்ட செயல் முற்றியதெனச் செயலின் விரைவு குறித்தபடியாம்.

மனத்தினும் - இன் - உறழ்பொருவில் வந்த ஐந்தனுருபு. உம்மை உயர்வுசிறப்பு.

அம்மருந்துகள் பிழிந்து வார்த்தார் - தேடி - நினைத்து - பறித்து-கொண்டு - கடிதுவந்த - அந்த என அகரம் முன்னறி சுட்டு. **பிழிதல் - வார்த்தல்** - மருந்துமூலிகைகளாகிய பச்சிலைகளை ஏற்றவாறு பிழிதலும் குருதிபொங்கும் புண் உள்ள இடம் தெரிந்து வார்த்தலும் மருத்துவம் செய்யும் முறைகள் குறித்தன. "நோய்நாடி நோய் முதனாடி யதுதணிக்கும், வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்" என்ற திருக்குறளும் அதன் கீழ் ஆசிரியர் பரிமேலழகருரைத்தனவும் இங்கு நினைவு கூர்க. இம்மருத்துவமுறை திண்ணனர்க்கு முன்அனுபவ வாசனையால் நேர்ந்த அறிவு. இம்மருந்து இலைகளைச் **சல்லியகரணி** என்பர்வடநூலார். (**சல்லியம்**-அம்பு, ஈட்டி). இத்தகைய சல்லியகரணி முதலிய பல மூலிகைள் மலைகளில் உள்ளன என்று இராமாயணங் கூறும்.

பிசைந்து வார்த்தார் —என்பதும் பாடம். 171

821. மற்றவர் பிழிந்து வார்த்த மருந்தினுற் றிருக்கா ளத்திக்
கொற்றவர் கண்ணிற் புண்ணீர் குறைபடா தொழுகக் கண்டே
"யிற்றையி னிலைமைக் கென்னே வினிச்செய "லென்று பார்ப்பா
"ருற்றநோய் தீர்ப்ப தூனுக் கூ"னெனு முரைமுன் கண்டார். ௲௨

(**இ - ள்**) வெளிப்படை. இவ்வாறு மற்றுப் பிழிந்து வார்த்த மருந்தினால் திருக்காளத்தி யப்பருடைய கண்ணின் புண்ணினின்று வரும் குருதிநீர் குறைவுபடாமல் முன்

போலவே வழிய, அவர்கண்டு "இந்நாளின் நிலைமைக்குத் தீர்வாக இனிச் செய்வது என்னையோ?" என்று ஆராய்ந்து எண்ணுவார் "ஊனே ஊனுக்கு உற்ற நோய் தீர்ப்பது" என்னும் பழமொழி தம் நினைவின் முன்வர உணர்ந்தார்.

(வி - ரை) மற்று - அசை. **மற்றுப் பிழிந்து** எனவும், **அவர் கண்டே** எனவும் கூட்டுக. மாற்று என்பது **மற்று** என விகாரப்பட்டது என்றலுமாம். **மாற்று** - தீர்வு. **கொற்றவர்** - தலைவர். முன்னர் முதல்வனா, நாயனார் என்றதற்கேற்ப இங்குக் கொற்றவர் என்றார். கொற்றமாவது தாம் பெரியாராயினும் அன்பர்க்கெதிர்வந்து ஆட்படுத்தும் தன்மை.

புண்ணீர் - புண்ணினின்றும் போந்தநீர்; குருதி. உடலின் மேலிடம் எங்கும் போர்த்த மேற்றோலைப் பிளந்து உள்ளிருக்கும் தசை குருதி முதலியவை வெளியிற் காண்பதுவே **புண்** எனப்படும். **புண்** - (Injury) என்பதற்கு (Breach of the continuity of the cutaneous membrane) மேற்றோலின் தொடர்ச்சி அறுபடுதல் என்று நவீன அயல்நாட்டு மருத்துவர் கொள்ளும் வரையறையும் காண்க. உடலின் உள்ளே ஒடிப் புண்ணாகிய திறப்பினின்றும் வெளிவரும் செந்நீர் குருதி - இரத்தம்-எனப்படும்.

இற்றையின் நிலைமை - தமது தலைவர்க்கு இன்று இந்த நோய்கண்டதும், அது, தாம் இதுவரை முயன்றும் எவ்வாற்றானும் தீராமையும் ஆகிய நிலைமை.

என்னே இனிச் செயல் என்று பார்ப்பார் - இதுவரை செய்த உபாயங்கள் பயனற்றவையா யொழியவும், மனஞ்சலித்துவிடாது மேலும் ஆய்ந்தனர். இதுவும் உலகியற்கை. "இறுவரை காறு முயல்ப" என்பது நீதிநூல். **பார்ப்பார்** - வினைப்பெயர். ஆராய்வாராகிய திண்ணனார். **பார்ப்பார் - கண்டனர்** எனக் கூட்டிமுடிக்க. **பார்த்தல்** இங்கு மனத்தினுள் ஆய்ந்து பார்த்தலின்மே னின்றது.

உற்றநோய்...உரை - உரை - பழமொழி; "**ஊனுக்குஊன்**" என்பது பழமொழி. **உற்றநோய் தீர்ப்பது** என்பது அதற்கு உரை. "மாம்ஸம் மாம்ஸேந வர்த்ததே" என்னும் மேற்கோளுங் காண்க. **ஊனுக்கு உற்றநோய் தீர்ப்பது ஊன்** எனமாற்றி உரைத்துக் கொள்க. இது அந்நாளில் வேடர்களுக்குள் வழங்கிய பழமொழிகளின் ஒன்று என்று தெரிகின்றது. இவர்களது குலத்தொழிலாகிய வேட்டைப் போரில் பலகாலும் உடற்பகுதிகள் சிதையக் காண்பாராதலின் அதற்கு இவ்வாறு ஆகியதொரு தீர்வும் கண்டு அதனைப் பழமொழியாகவும் வழங்கினர் என்பதாம். மனிதரது உடற்பகுதிகள் சிதைந்து ஊறுபட்டபோது பிற மனிதருடல்களிலேனும், பிற விலங்கு முதலியவற்றி னுடல்களிலேனும் அவற்றிற்கு ஒத்த பகுதிகளைப் பெற்று இரத்தச்சூடு மாறா முன்னம் சிதைந்த பகுதிகளில் ஒட்டிப் புண்ணாற்றுவதென்ற வொருவகை மருத்துவ முறையினை இந்நாள் நவீன மருத்துவரும் கையாளுகின்றனர். மக்களின் உடலில் எலும்பின் பகுதி ஊறுபட்டால் அதனை நீக்கி வேறு உடலின் எலும்பின் ஒத்தபகுதியைச் சேர்த்திப் பொருத்துவதும், வேறு பலபகுதிகளைப் பொருத்துவதும், மனிதரது கண் புண்ணாகவே அதனைக்குடைந்து எடுக்கவேண்டிவந்தபோது நாய், பூனை முதலிய பிராணிகளின் கண்களைத்தோண்டி உடனே அப்பிவைத்திடுவதும் ஆகிய இவைபோன்ற மருத்துவ முறைகள் இந்நாளில் மேம்பட்டனவாகச் சொல்லப்பட்ட மருத்துவச் சாலைகளில் செய்யப்படுகின்றன. இவை பண்டைநாளில் வனவேடர் கையாண்டதொரு பழைய வழக்கத்தின் வழிவந்த எச்சம் என்று சொல்லக்கூடியதாகின்றது. மருத்துவம், உழவு முதலிய கலைஞானங்களின் அனுபவ உண்மைகளைப் பழமொழிகளாக வழங்குவது நம் நாட்டிலும் ஏனை நாடுகளினும் உள்ள வழக்கமாம். ஒத்ததற்கு ஒத்தமுறை (Like for like) என்ற ஒப்புத்தீர்வு முறை (Homeopathy)ப் பழமொழியும் இதுபோன்ற பிறவும், இவைபோன்ற ஏனைக் கலைஞானப் பழமொழிகளும் காண்க.

கலைஞானங்களின் அனுபவ உண்மைகள் மறதி முதலிய காரணங்களால் மாறுபடாது நிலைத்து நிலவவும், எளிதில் யாவரும் பயிலவும், நினைவுகூரவும் அவற்றைப்

பழமொழிகளாக வழங்கும் வழக்கம் உதவிபுரிகின்றது. அவ்வழக்கம் இங்கு அரிய பெரிய செயலுக்கும், செயலின் விளக்கத்துக்கும் பயன்பட்ட வரலாறு இச்சரிதத்தினுற் காணலாம்.

முன் கண்டார் - மனக்கண்ணின் முன்னே வரக்கண்டனர் - நினைவுக்கு வர அறிந்தனர். முன்உரை என்றுகூட்டிப் பழமொழி என்று கொள்ளலுமாம்.

இழியக் கண்டும்—என்பதும் பாடம். 172

22. "இதற்கினி யென்க ணம்பா லிடந்தப்பி னெந்தை யார்கண்
அதற்கிது மருந்தாய்ப் புண்ணீர் நிற்கவு மடுக்கு" மென்று
மதர்த்தெழு முள்ளத் தோடு மகிழ்ந்துமுன் னிருந்து தங்கண்
முதற்சர மடுத்து வாங்கி முதல்வர்தங் கண்ணி லப்ப, கஎ௩

823. *நின்றசெங் குருதி கண்டார் ; நிலத்தினின் றேறப் பாய்ந்தார் ;
குன்றென வளர்ந்த தோள்கள் கொட்டினர்; கூத்து மாடி
"நன்றுநான் செய்த விந்த மதி"யென நகையுந் தோன்ற
வொன்றிய களிப்பி னாலே யுன்மத்தர் போல மிக்கார். கஎ௪

822. (இ - ள்) வெளிப்படை. "இனி இம்மருந்து செய்தற்காக, எனது கண்ணை அம்பினாலே தோண்டி அப்பினால் எமது பெருமானாரது கண்ணில்நேர்ந்த நோயினுக்கு இதுவே மருந்தாகி, அதனாற் புண்ணினின்று போதுகின்ற குருதிநீர் வாராமல் நிற்கவும் கூடும்" என்று எண்ணிக், களித்து எழுகின்ற உள்ளத்தோடும் மகிழ்ந்து திருமுன்பு இருந்துகொண்டு, தமது கண்முதலைச் சரத்தினால் ஊன்றித் தோண்டி எடுத்துக் கையில் வாங்கி முதல்வனாரது கண்ணில் அப்ப, கஎ௩

823. (இ - ள்) வெளிப்படை. குருதிநின்றதைக் கண்டார் ; அந்தப்பெருமகிழ்ச்சியினாலே நிலத்தினின்று உயரப்பாய்ந்து குதித்தார் ; மலைபோல வளர்ந்த தமது தோள்களைக் கொட்டினர் ; கூத்தும் ஆடி "நான் செய்த இந்த மதி - யோசனை - மிக நன்று" என்று சிரிப்புத் தோன்றப் பொருந்தியகளிப்பினாலே உன்மத்தர் போன்ற நிலையில் மிக்கவராயினர். கஎ௪

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

822. (வி - ரை) **இதற்கு** - "ஊனுக்குஊன்" என முன்கண்ட உரையாற் றெரிந்த மருந்து பெறுதற்கு. முதல்வனாரது புண்ணாகிய ஊனில் அப்புதற்கு அது போன்ற கண்ணாகிய ஊன்பெற வேண்டிய அதனுக்கு. **இதற்கு'** - இந்நோய்க்கு என்றலுமாம்.

என்கண் இடந்து அப்பின் - கண்ணாகிய ஊன் வேண்டும் அதற்கு மான் முதலியவற்றைக் கொன்று அவற்றின் கண்ணைத் தோண்டி அப்பலாகுமே யெனின் அது தாமதப்படுதலோடு இறந்த பிராணியின் அங்கமாதலின் சூடுதணிந்து ஒவ்வாமலும்போம். கொடுக்கத்தக்க கண்ணையுடைய தாம் பக்கத்திலிருப்ப வேறெங்கும் இதனைத் தேடவேண்டுவதில்லை எனத் துணிந்தனர். யாக்கைதன் பரிசு அற்ற (803) நிலையிலிருந்தனராதலின் அவ்வியாக்கையினின்ற கண்ணை நினைத்தனரன்றி அதனையிடக்கும் போதும் இடந்தபின்னும் உளதாகும் துன்பமுதலாயினவற்றை நினைந்தாரிலர்.

என்கண் - ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் இருக்குமிடமாதலின் தலையே எண் சாணுடம்பில் முதன்மை பெற்றதாம். அவ்வைந்தனுள்ளும், சேய்மையிலுஞ் சென்றியைந்தறிதலாற் கண் சிறந்தது என்ற குறிப்பால் என்கண் என்று விதந்து கூறினார்.

இறைவனது கண்ணினின்றும் போந்த முருகவேளினது அருளாற் போந்தவ திண்ணனாராதலின் கண்கொடுத்தல் முறையேயாம் என்ற குறிப்பும் பெற **என்கண்** - என்றார் எனலுமாம்.

புண்ணீர் - புண்ணிலிருந்து வடியும் குருதியாகிய செந்நீர்.

நிற்கவும் அடுக்கும் - வடியாமல் நிற்கவும் கூடும். **உம்மை** ஐயம்பற்றி வந்தது. "அப்பியும் காண்பன்" என்ற திருமறமும் காண்க.

மதர்த்து எழும் - களிப்புற்றதனால் எழுகின்ற. மதர்த்தல் - மகிழ்தல் - களிப்புறுதல். **எழுதல்** - பூரித்தல். காரியம் கைகூடுமுன்பே இவ்வாறு மருந்தாகவுதவும் பேறு பெற்றதற்கு மகிழ்ந்தனர்.

முன் இருந்து - திருமுன் வீற்றிருந்து-மருந்துகள் பிழிந்து வார்க்கும்போது நின்ற திண்ணனார் இப்போது கண்ணைத்தோண்டி வாங்கும்போது அசைவின்றியிருப்பதற்காக இருந்தனர் என்க. உடற்பகுதிகளை மருத்துவர் அறுக்கும்போது அசைவற்றிருத்தல் வேண்டுமென்பது முறை. **மடுத்து** - வைத்து - ஊன்றி. **வாங்கி** - கண்ணைத் தோண்டிப் பிரித்து. வேறாக எடுத்து.

தங்கண் முதல் - என்க. **கண் முதல்** - கண்ணின் வேர். **முதல்** - வேர். அடிப்பாகம். "நின்முதல் வழிபடத் தன்மகற் றடிந்த தொண்டர்" (கோயினான் - 40), "வெஞ்சின மாசுணந் தன்முதல் முருக்க, நென் முதற்சூழ்ந்த நீர்ச்சிறு பாம்பு" (ஷை 8) என்பனகாண்க. **முதற்சரம்** என்றுகூட்டி முதன்மையான அம்பு **என்** றுரைத்தலுமாம். முதன்மையாவது திண்ணப்பனாரைக் கண்ணப்பனாராக ஆக்குதற்குரியபடி வலது கண்ணைத் தோண்டியும், இடது கண்ணைத் தோண்ட ஊன்றியும் உதவிய சிறப்பு. பின்னரும் ஒருதனிப்பகழி (826) என்றதுகாண்க. இச்சிறப்புப்பற்றிக் "**கணைகோள்** கண்ணப்பர்" (தக்கேசி - திருநின்றியூர் - 2) என்று நம்பிகள் அருளிய குறிப்பும்காண்க. இடக்கண்ணுக்கு இரண்டாமுறை அம்பு எடுத்தலின் இதனை **முதற்சரம்** என்றார் என்றுரைப்பாருமுண்டு.

சரம் மடுத்தல் - அம்பினை ஊன்றுதல். "கணையது **மடுத்து**", "மற்றைக் கண்ணிலும் வடிக்கணை **மடுத்தனன்**" என்பன திருமறத் திருவாக்கு. **வாங்கி** - தோண்டியெடுத்த கண்ணினைக் கையில்வாங்கி. "கையில் வாங்கி" என்பது திருமறம்.

சரம் எடுத்து—என்பதும் பாடம். **173**

823. **(வி - ரை) நின்ற செங்குருதி கண்டார்** - குருதி வெளிவாராத நிலைமையைக் கண்டாராதலின் செங்குருதி நின்றதுகண்டார் எனமாற்றிப் பொருள்கொள்க."வென்ற வைம் புலனான் மிக்கீர்" (401) என்றதுபோலக் காண்க. "நீங்கிய நாணொடு" என்றாற் போல இவ்வாறு வருதல் பொருத்தமில் புணர்ச்சி என்பது சுப்பராய செட்டியாருரை.

நிலத்தினின்று ஏறப்பாய்ந்தார் - இங்குக்கூறிய ஏறப்பாய்தல், தோள்கொட்டுதல், கூத்தாடுதல், நகை தோன்றுதல், உன்மத்தர் போலாதல் எனுமிவை பெருமகிழ்ச்சியால் வெளிப்படக்காணும் உடற்செயல்கள். முன் குருதி கண்டபோது மனமும் மெய்யும் மொழியும் முடங்கி மயங்கிச் சோர்ந்து நிலத்திடைப் பதைத்து வீழ்ந்தார் (814). குருதி நிற்கக்கண்ட இப்போது அவை தழைக்கத் தாமும் நின்று ஏறப்பாய்ந்தார். **ஏறப்பாய்தல்** - நின்ற இடத்தினின்றும் உயரக்கிளம்பிக் குதித்தல்.

குன்றென வளர்ந்த தோள்கள் கொட்டினார் - **வளர்ந்த** - குருதி கண்டபோது கையிற் சிலையுடன் ஊனும் சிதறிவீழ்த்தித் (814) தோள்கள் மெலிந்தன ; குருதி நிற்கக் காணலும் அம்மகிழ்ச்சி மிகவே அவை குன்றுபோல வளர்ச்சிபெற்றன என்க. **குன்றென** - முன்னர்க் குன்றுபோல வளர்ச்சிபெற்றும் இப்போது மெலிந்த தோள்கள் தமது முன்னைநிலையாகிய குன்றுபோல. "செவ்வரை போற்புய மிரண்டும்" (701) என்றதுகாண்க. நாயகனைப் பிரிந்த சோகத்தால் நாயகிக்கு உடல் மெலிந்து கைவளை கழ

லுதலும் அவனைக் கூடியவழி உடல் பூரித்துக் கைவளை உடைதலும் முதலியனவாக அகப்பொருணூல்களிற் பேசப்படும் நிலைகளினியல்பை இங்குக் குறிக்க.

கூத்தும் ஆடி - தம்மை மறந்து கூத்தாடுதல் மிக்க மகிழ்ச்சியின் விளைவு. "கும்பிடுதலும், தட்டமிடுதலும், கூத்தாடுதலும் உவகை மிகுதியில் நிகழும் மெய்ப்பாடு" (சித்தியார் 12-2) என்ற பொழிப்புரையும் காண்க. "ஆசையொடு மானடியா ரடியாரை யடைந்திட் டவர்கரும முன்கரும மாகச் செய்து" என்ற ஞானசாத்திரத் (12 - 2) திருவாக்கிற் கண்டவாறு இங்குத் திண்ணனார் அரனையே யணைந்தனர்; அரனை ஆசையொடும் அடைந்தார்; அவர் கருமந் தன் கருமமாகச் செய்தார்; அவர் பிரேரணையாகிய அருண்ஞானக் குறியின்நின்று தம்மை மறந்து அவரையே கும்பிட்டு அருச்சித்தார்; இங்கு அவரது நோய்தீரக் கண்டபோது உவகையினாற் கூத்தும் ஆடினர்; சீவன் முத்த நிலையாகிய பரம உபசாந்தத்தை அடைந்தனர்-என்பது க. சதாசிவ செட்டியார் உரைக் குறிப்பு.

நான் செய்த இந்தமதி நன்று - எனமாற்றுக. **மதி** - எண்ணம் - ஆலோசனை. மதித்தற்கருவியின்றொழிற்பாடு. **செய்தமதி** - **மதி** - உள்ள நிகழ்ச்சி; **செய்தல்** - உட்கருவியின்றொழில். **மதி** - மதியாற்றுண்டப்பட்ட செயலுக்கு ஆகு பெயரென்றலுமாம்.

ஒன்றியகளிப்பினாலே உன்மத்தர் போல - **ஒன்றிய** - பொருந்திய - முன்னிருந்த சோகமும் கவலையும் நீங்க இப்போது வந்து சேர்ந்த. களிப்பினாலே உன்மத்தர் போலாகுதல் மதமிகுந்தபோது உளதாம் உட்காரண புறக்காரணநிலை. **உன்மத்தர்** - மதம்மிக்கவர். **உத்** - மேல். **உற்பாதம், உற்பவம், உற்பீசம்** என்பவை காண்க. **மத்தம்** - மதத்தாலாகும் நிலை.

மிக்கார் - இந்நிலையின் மெய்ப்பாடுகளின் மிகுதியுடையாராயினர்.

குன்றேனவளரும்—என்பதும் பாடம். 174

824. வலத்திருக் கண்ணிற் றங்க ணப்பிய வள்ள லார்தந்
நலத்தினைப் பின்னுங் காட்ட நாயனார் மற்றைக் கண்ணி
லுலப்பில்செங் குருதி பாயக் கண்டன ருலகில் வேடர்
குலப்பெருந் தவத்தால் வந்த கோள்கையி னும்பர் மேலார், கஎரு

825. கண்டபின் "கெட்டே! னெங்கள் காளத்தி யார்க ணொன்று
புண்டரு குருதி நிற்க, மற்றைக்கண் குருதி பொங்கி
மண்டுமற் றிதனுக் கஞ்சேன் மருந்துகை கண்டே; னின்னு
முண்டொரு கண்; ணக் கண்ணை யிடந்தப்பி யொழிப்பே"னென்று

826. கண்ணுதல் கண்ணிற் றங்க ணிடந்தப்பிற் காணு நேர்பா
டெண்ணுவார் தம்பி ரான்றன் றிருக்கண்ணி லிடக்கா லூன்றி
யுண்ணிறை விருப்பி னோடு மொருதனிப் பகழி கொண்டு
திண்ணனார் கண்ணி லூன்றத் தரித்திலர் தேவ தேவர், கஎஎ

827. செங்கண்வெள் விடையின் பாகர், திண்ணனார் தம்மையாண்ட
வங்கணர், திருக்கா ளத்தி யற்புதர் திருக்கை யம்பாற்
றங்கண்மு னிடக்குங் கையைத் தடுக்கமூன் றடுக்கு நாக
கங்கண ரமுத வாக்குக் "கண்ணப்ப நிற்க" வென்ற. கஎஅ

824. (இ - ள்) *நாயனார் - தலைவராகிய காளத்தியப்பர்;* வலத்திருக் கண்ணில்... *காட்ட - தமது வலது திருக்கண்ணிலே தம் வலக்கண்ணைத் தோண்டி அப்பிய வள்ளலாராகிய கண்ணப்ப நாயனாரது நன்றாந்தன்மையை மேலுங் காட்டுதற்பொருட்டு; மற்றைக் கண்ணில்......கண்டனர் - தமது மற்றைக்கண்ணாகிய இடது கண்ணில் இடையறாது செங்குருதி பாய்ந்திழியும்படி செய்தனர்; உலகில்...மேலோர் - இவ்வுலகிலே வேடர்குலம் செய்த பெருந்தவங் காரணமாக அதனில் வந்தவதரித்த, கொள்கையினால் தேவரினும் மேலவராயின திண்ணனார் (அதனைக்கண்டு),* கஎரு

825. (இ - ள்) *கண்டபின் - கண்டவுடன்; "கெட்டேன்......நிற்க-ஓ! கெட்டேன்! எமது காளத்தியப்பருடைய கண்களில் ஒன்றில் வந்த புண்ணினின்று பாய்ந்த குருதிவராமல் நின்றுவிட; மற்றைக்கண்...மண்டும்-மற்றைக்கண்ணில் குருதி பொங்கி மிகுகின்றது; மருந்து கைகண்டேன் - இந்நோய்தீர்க்கும் மருந்தினை அனுபவத்திற் கண்டு கொண்டேன்; மற்றிதனுக்கு அஞ்சேன் - வாத்தகாத இது வந்ததனுக்கு அஞ்சமாட்டேன்; இன்னும்......கண் - எனக்கு இன்னும் ஒரு கண் எஞ்சியுள்ளது; அக்கண்ணை......என்று - அந்தக் கண்ணைத் தோண்டித் தேவர் கண்ணில் அப்பி இந்நோயினைத் தீர்ப்பேன்" எனத் துணிந்து;* கஎசு

826. (இ - ள்) *தங்கண் இடந்து - தமது கண்ணைத் தோண்டி; கண்ணுதல் கண்ணில் அப்பின் - நுதற் கண்ணினையுடைய தேவரது கண்ணிலே அப்பினால்; காணும் நேர்பாடு எண்ணுவார் - காணும் நேர்பாட்டினை எண்ணுவாராய்; தம்பிரான்...... ஊன்ற - திண்ணனார் தமது பெருமானுடைய அத்திருக்கண்ணிலே தமது இடக்காலினை எடுத்து ஊன்றிக்கொண்டு, மனதில் நிறைந்தெழுந்த விருப்பத்தோடும் ஒப்பற்ற ஒரு அம்பினை எடுத்து அதனைத் தமது கண்ணில் ஊன்றவே; தேவதேவர் தரித்திலர் - தேவ தேவராகிய காளத்திநாதர் தரித்திலராதலின்,* கஎஎ

827. (இ - ள்) *செங்கண்...பாகர் - சிவந்த கண்ணையுடைய வெள்ளை விடையினை ஊர்தியாகவுடையவரும்; திண்ணனார்......அங்கணர் - திண்ணனாரை ஆட்கொண்ட அங்கண்மையுடையவரும் ஆகிய; திருக்காளத்தி......திருக்கை-அத்திருக்காளத்தி யற்புதாது திருக்கை (தோன்றி); அம்பால்...கையை - அம்புகொண்டு கண்ணைத் தோண்ட முயற்சித்த அவரது கையினை; தடுக்க - தடுக்காநிற்க; நாககங்கணர் அமுதவாக்கு - பாம்பைக் கங்கணமாகத்தரித்த இறைவரது அமுதமாகிய திருவாக்கு; மூன்றடுக்கு - மூன்று முறை; "கண்ணப்ப நிற்க" என்ற - "கண்ணப்பனே நில்!" என்றன.* கஎஅ

இந்நான்கு திருப்பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

824. (வி - ரை) **கண் அப்பிய வள்ளலார்** - *கண்ணை இடந்து அப்பியதனால் வள்ளலாந்தன்மை வெளிப்படக் காண நின்றவர்.* **அப்பிய** - *காரணப்பொருளில் வந்த பெயரெச்சம்.* **வள்ளலார்** - *முன்னர் ஒரு கண் அப்பியதோடு பின்னும் மற்றைக் கண்ணையும் இடந்து அப்ப ஒருப்படுபவர் என்ற குறிப்புப்பெற இங்கு* **வள்ளலார்** *என்றார். முன்னர் "வள்ளலார் மலையை நோக்கி" (751) எனக் காளத்திநாதரை வள்ளலார் என்றார். " உள்ளதே தோற்ற " என்ற சிவஞானபோத உதாரண வெண்பாவில் (2 சூ - 2 அ)* **வள்ளலவன்** *என்றவிடத்து "வள்ளல் என்றார் தற்பயன் குறியாது வேண்டுவார் வேண்டியவாறே நல்கும் அருளுடைமை நோக்கி " என்று சிற்றுரையிற் கூறியது காண்க. இங்கு அவ்வள்ளலாருக்கும் வேண்டுவதை வேண்டியவாறே கொடுக்கும் வள்ளன்மைபூண்டதனாற் கண்ணப்பநாயனாரையும் அவ்வாறே* **வள்ளலார்** *என்ற சுவைகாண்க. ஏனை வள்ளல்கள் எனப்படுவோர் புகழ் முதலியவற்றை விரும்பித் தமது புறப்பற்றாயுள்ளவற்றைத் தருவர். "யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோதல், லதனி னதனி னிலன் " என்றபடி கொடைப்பொருள்களா லுளதாகும் உபாதி நீங்குதலாகிய*

சுகங்கருதியும் தருவர். திண்ணனார் அவ்வாறின்றி ஒன்றும் வேண்டாது உத்தமாங்கத்தில் உத்தமாங்கமாகிய கண்ணைக் கொடுத்தனர் என்றதனை இங்கு உணர்க.

நலம் - முற்றும் அன்பே யாந்தன்மை. **பின்னும் காட்ட** - முன் காட்டியதன்றிப் பின்னரும். மேலும் உறுதிப்படுமாறு. உம்மை இறந்தது தழுவியது. பின்னருங் காட்டுதலாவது, தமக்குப் பயன்பட மற்றொரு கண் எஞ்சியுள்ளது என்று கருதி ஒரு கண் கொடுத்தனர்; அதனையும் வேண்டின் தருவரோ? என்ற ஐயப்பாடு நிகழாமற்காட்டுதல். நாயனார் தலைவர்; ஆளாக உடையவர் தம் அடிமையை எவ்வாறும் ஏவல்கொள்ள உரிமையுடையார் என்பதும், அடிமையினது உடலும் பொருளும் ஆவியும் முழுதும் தலைவருடையனவேயாம் என்பதும் கருதி இங்கு **நாயனார்** என்றார். கண்ணைத்தோண்டச் செய்தவதனால் முதல்வனாரது கருணைக் கிழுக்கில்லை, அவரது நன்மையை ஆன்மாக்கள் அறிந்துய்யச் செய்யும் கருணையின் விளைவாதலின் என்பது.

உலப்பில் செங்குருதி பாய - செங்குருதி உலப்பிலதாய்ப்பாய என்க. **உலப்பு** - ஒழிவு. **செங்குருதி** - அடைமொழி இயற்கை குறித்தது.

பாயக்கண்டனர் - பாயச்செய்தனர்.பாய்தல்போலக் காட்சிப்படுமாறு திருவுள்ளம் வைத்தனர். **கண்டனர்** - காணுமாறு செய்தனர் என்ற பொருளில் வந்தது. பாய இருந்தனர் (813) என்றது காண்க. **பாய** - பாயும்படி செய்விக்க. பிறவினை விகுதி தொக்கது என்று கொண்டு, அவ்வாறு பாய்தலை **மேலோர்** கண்டனர் என்று கூட்டி உரைத்தலுமாம்.

மற்றைக்கண் - வலத்திருக்கண் அல்லாத மற்றைக்கண் அதாவது இடதுகண்.

வேடர்குலப் பெருந்தவம் - கானவர் குலம் விளங்க...அளவில் செய்தவத்தினாலே (662) என்றவிடத்தும், அதன் மேற்பாட்டுக்களிலும் உரைத்தவை பார்க்க.

வந்து - மேலோர் - கீழாயின அக்குலத்தில் வந்தவராயினும் **மேலோர்** என்று கொள்ள நின்றது.

கோள்கையின் உம்பர் மேலோர் - **கோள்கை** - கொள்ளப்பட்டது. இங்கு அன்பு குறித்தது. **உம்பர்** - மேல் உலகம். அவ்வுலக வாசிகளாகிய எல்லாத் தேவர்களையும் குறித்தது. **உம்பர்** - உம்பரினும். ஐந்தனுருபு தொக்கது. **உம்பர்கள்** - ஒவ்வோர் பொருளை விரும்பிச் சிவனைப் பூசித்துப் பதம் பெற்றவர்கள். திண்ணனார் அவ்வாறன்றி ஒன்றையும் வேண்டாது அன்பே வடிவாகி இறைவர் பொருட்டே பூசித்துப் பேறு பெற்றவர். ஆதலின் அவரினும் **மேலோர்** என்றார். இதனை அறிந்த "நான்முகன் முதலா யுள்ள வானவர் வளர்பூ மாரி பொழிந்தனர்" (828) என்றதும் காண்க. இங்கு **உம்பர்** என்றது தேவரில் மிக்க திருமாலைக் குறித்ததாகக் கொண்டு, அவரும் ஆழிவேண்டிக் கண்ணையிடந் தருச்சித்தாராயினும் தமக்கு ஒரு பயனும் வேண்டாது இறைவனது புண்தீர்த்தல் ஒன்றே கருதிக் கண்ணையிடந் தப்பியதனால் அவரினும் **மேலோர்** என்றுரைப்பதுமாம்.

மேலோர் (திண்ணனார்) கண்டபின் (825) என்று (825), - எண்ணுவார் - ஊன்றி ஊன்றத் - தேவதேவர் - தரித்திலர் (826), - பாகர் - அங்கணர் - அற்புதர் - திருக்கை- கையைத் - தடுக்க - வாக்கு - மூன்றடுக்கு - என்ற (828) என்று இந்நான்கு பாட்டுக்களையும் முடித்துக் கொள்க. 175

825. (வி - ரை) **கண்டபின்** - (மேலோர்) அதனைக் கண்டபின். அதனை என்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்க.

கெட்டேன் - குருதிகாட்டும் சகுனம் கண்டபோதே "அத்தனுக் கடுத்ததென் கொல்கெட்டேன் (812) என்றது காண்க. இது தம்பெருமானுக்குத் தீங்கு நேரக் கண்டு தரியாதெழுந்த மிக்க இரக்கங் குறித்தது.

எங்கள் காளத்தியார் - முன்னரும் "எங்களத்தனார்" (818) என்றது காண்க.

மற்ற இதனுக்கு என்றது **மற்றிதனுக்கு** என வந்தது. **மற்ற** - வாத்தகாத - வேறு பாடாகிய. **இதனுக்கு மற்று அஞ்சேன்** என்று கூட்டியுரைத்தலுமாம்.

மருந்து கை கண்டேன்-"அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை"யாதலின் அஞ்சேன் என்றதற்குக் காரணங் கூறியவாறு. கைகண்டேனாதலின் அஞ்சேன் என்க. கைகூடும் என்புழிப்போலக் **கை** உறுதிப் பொருள்தரும் (உபசர்க்கம்) இடைச்சொல். முன்னர் நிற்கவும் அடுக்கும் (822) என்ற ஐயப்பாட்டினிற் கண்ணைத் தோண்டினர். இப்போது அந்த ஐயம் நீங்கியதனால் உறுதிபெற்றெழுந்த துணிவு குறித்தது.

ஒழிப்பேன் - குருதி பெருகும் நோயினைத் தீர்ப்பேன். செயப்படுபொருள் வருவிக்க.

என்று - என மனத்திற் றுணிந்து.

கெட்டேன்! - ஒன்று நிற்க - மற்றைக்கண் குருதிமண்டும் - அஞ்சேன் - கை கண்டேன்-உண்டு - அப்பி ஒழிப்பேன் என இவ்வாறு விரைவில் ஒன்றன்பின் ஒன்றுவாக் கூறியது மிக்க விரைவில் அவரது உள்ளத்தில் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த பலவேறு மன நிகழ்ச்சிகளை அவ்வாறே குறித்தற்காமென்க. முன்னர் 815-லும் இவ்வாறுரைத்தது காண்க. 176

826. (வி - ரை) **கண்ணுதல்** - இறைவர்காட்டிய அருட்கண் காரணமாக நிகழ்ந்த இச்சரிதம் முடியுமிடமாதலின் இங்கு இப்பெயராற் கூறினர். **கண்ணுதல்** - நுதலில் - நெற்றியில் - கண்ணுடையவர். சிவபெருமான். "வல்லிருளா யெல்லா வுலகுடன்றான் மூடவிரு ளோடும்வகை நெற்றி யொற்றைக்கண் படைத்துகந்த உத்தமன்" (தக்க ராகம் - கலயநல்லூர் - 4) என்று ஆளுடைய நம்பிகள் அருளியபடி உலகுக்கு ஒளி நெறியாகிய அன்புநெறியினைக் காட்டி உதவும் திருக்கண் என்பதுகுறிப்பு. சிவக்கண் ணாகிய வலக்கண்ணாற் பாசநீக்கமும், அருட்கண்ணாகிய இடக்கண்ணாற் சிவமயமாக்கலும், ஞானக்கண்ணாகிய நெற்றிக்கண்ணால்சிவானந்தானுபவ முறுவித்தலும் செய்கின்றாராத லின் கண்ணப்பரைத் தம் வலப்பக்கத்தே என்றும்மாறாது நிற்கவைக்கும் இப்போது இப்பெயராற் கூறினார் என்று ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை இங்கு விசேடவுரை காண்பர்.

காணும் நேர்பாடு எண்ணுவார் - நேர்பாடு - கண்ணுக்குக் கண் நேர்பட்டு அமை யும் பொருத்தம். **காணும்** - காணவேண்டிய. காணத்தக்க. தெரியத்தக்க. காணு தல் இங்குப் பரிசத்தாலுணர்தல் குறித்தது.

கண்ணில் இடக்கால் ஊன்றி - கண்ணில் - கண்ணின் பக்கத்தில். தமது எஞ்சிய ஒருகண்ணையும் இடந்துவிடின் அதனை அப்புதற்குரிய இறைவனது இடதுகண் இருக்குமிடம் தெரியாதாகையால், அந்த இடத்தை அடையாளம் கண்டுகொள்ள ஊன்றினர் என்க. கண் தோண்டியவுடன் அதன் சூடு தணியாமலும் இரத்தம் குளிரா மலும் உடனே அப்பினால்மட்டுமே ஊனொடுஊன் ஒட்டிச்சேரும். ஆதலின், இதற்காக வறிதே தடவி முயன்று தாமதப்படாதபடி இவ்வாறு முன்எச்சரிக்கை செய்தனர்.

ஒரு தனிப்பகழி - ஒப்பற்ற பெருமையுடைய அம்பு.

கண்ணில் ஊன்ற - தேவரது கண்ணிற் காலூன்றலும், பின்னர்த் தம் கண்ணில் அம்புஊன்றலும் தேவரது புண்தீர்க்கும் தீவிரத்தால் விரைவில் ஒன்றுபோல நிகழ்ந் தன என்பதனை ஊன்றி - ஊன்ற என்றதனாற் குறித்தார்.

தரித்திலர் - தரித்திலராதலின். வலக்கண்ணை இடந்தப்பியதனைத் தரித்த இறை வர், அம்பினை இடதுகண்ணி லூன்றலும் தரித்திலர் என்றார். வலதுகண் தமதுபாகமும் இடதுகண் அம்மையாரது கருணைப் பாகமுமாதலின் அப்பாகத்திற்குரிய இடதுகண் ணைத் தோண்டப்பார்த்தலைத் தமது **பேரருள்** தரியாதாயிற்று. அதனால் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு "வலத்தில் நிற்க" என்று **பேரருள் புரிந்தார்** என வரும்பாட்டிற் குறித்தல் கருதுக.

தேவதேவர் தரித்திலாதலின் (அந்தப்) பாகர் - அங்கணர் - அற்புதர்-திருக்கை-தடுக்கும் ; வாக்கு - என்ற - என வரும்பாட்டுடன் கூட்டி முடித்துக்கொள்க. 177

உண்ணிறை காதலோடும்—என்பதும் பாடம்.

827. (வி - ரை) செங்கண் - விடைக்கு இயற்கையடைமொழி. வெள்விடை - இறைவனது இடபம் வெள்ளைநிறமுடையதாகச் சொல்வதுமரபு. "நரை வெள்ளே றொன்றுடையானை" (திருச்சிரா - குறிஞ்சி - 1) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாக்கும் பிறவும் காண்க. செம்மை - வெம்மை - முரண்தொடை. பாகர் - ஊர்ந்து செலுத்துபவர் - யானைப்பாகர் முதலிய வழக்குக்கள் காண்க. பாகன் என்ற சொல் வழக்கைச் சிலேடையாகவைத்துப் "படமாடும் பாம்பணை யானுக்கும் பாவை நல்லாடனக்கும், வடமாடு மால்விடை யேற்றுக்கும் பாகனாய்" (திருநாவலூர் - நட்டராகம் - 9) என்றருளிய ஆளுடையநம்பிகள் தேவாரமும் கருதுக.விடையின்பாகர்-விடை - அறம். விதிவழி நடத்தல் அறமாம். இறைவன் சொன்ன விதியே அறமாவது.

திண்ணனார் தம்மை ஆண்ட அங்கணர் - இறைவன் சொன்ன விதியாகிய ஆகமப் "பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல் விளங்கத்" திண்ணனார் பூசை செய்தனராதலின் அவரை ஆண்டனரென்பார் பாகர் - என்றதனை அடுத்து ஆண்ட அங்கணர் என்றார். முன்னர் அருட்கண் நோக்கத்தால் ஆட்கொண்டனர். இங்குக் குருதி பெருக நின்ற அழகிய திருக்கண்காட்டி ஆட்கொண்டனர் என்ற குறிப்புப்பட அங்கணர் - என்றார். முன்பு தந்தது பாசநீக்கம் என்பது 803-ம் திருப்பாட்டால் உரைக்கப்பட்டது. இங்குத் தந்தது சிவப்பேறு என்பது என் வலத்தில் நிற்க - என்றதனாலறியப்படும்.

அங்கண்மையாவது கருணையின் தன்மையன்றோ ? இங்குக்கண்ணைக் கொண்டு நோய் செய்தது அங்கண்மையாகுமோ? எனின், மதர்த்தெழு முள்ளத்தோடு மகிழ்ந்து (822) என்றும், உண்ணிறை விருப்பினோடும் (826) என்றும் அறிகின்றபடி இது திண்ணனார்க்கு வருத்தமும் நோயும் செய்யாது இன்பமே விளைத்ததாகலின் அங்கண்மையேயாம் எனக.

அற்புதர் - ஞானமே வடிவாயுள்ளவர். அற்புதம் - ஞானம். வேதவழிவருவது சைவநெறி. "வேதப் பயனாஞ் சைவம்" (சண்டேசர் புரா 2). சைவவழிவருவது பத்தி "வேதநெறி சைவநெறி பத்திநெறி வழாது" என்பது திருவிளையாடற் புராணம். அன்புநெறிக்கு அருளும் முறை ஞானமும் வீடும் தருதலாமென்க.

நாகக்கணர் அமுதவாக்கு மூன்றடுக்கு "கண்ணப்ப நிற்க" என்ற எனக் கூட்டுக. மூன்றடுக்காவது நில்லு கண்ணப்ப என்று மூன்றுமுறை சொல்லுதல். "நில்லு கண்ணப்ப ! நில்லுகண்ணப்ப ! என்னன்புடைத்தோன்றல் நில்லுகண்ணப்ப !" எனவரும் நக்கீர தேவாருளிய திருமறப்பகுதிகளும் "ஒல்லைநம்புண் ஒழிந்தது பாராய் ! நல்லை ! நல்லை ! எனப்பெறுந் திருவேட்டுவர்" எனத்திருமறத்தினுட் கல்லாட தேவநாயனார் அருளியதும் காண்க.

திருக்கை யம்பாற் றங்கண் மூன்னிடக்குங் கையைத் தடுக்க - சிவலிங்கத் திருமேனியினின்று ஒருகை முளைக்கச் செய்து அதனாற் கண்ணப்பரது கையினை அம்புடனே பிடித்து அவர் கண்ணைத்தோண்டும் செய்கையைத் தடுத்தது. "இன்னுரை யதனொடு மெழிற்சிவ லிங்கந், தன்னிடைப் பிறந்த தடமலர்க் கையா,லன்னவன் றன்கை யம்பொடு மகப்படப், பிடித்தருளினன்","ஆண்டகை, ஒருகை யாலு மிருகை பிடித்து" எனவரும் திருவாக்குக்கள் காண்க. வாக்கினாற்றடுத்தலே போதும் ; கையினாற் பிடித்துத் தடுத்தல் வேண்டா எனின், அவ்வாக்கு அவர் செவியிற்புக்கு, அது அறிவிலே தாக்கி, அறிவினாலேவப்பட்ட கை அவ்வறிவினாலே மீளத் தடுக்கப்படுதல் வேண்டும். அதன்முன் செயலில் முனைத்து நின்ற கை தடுக்கப்படுதல் வேண்டுமாதலின்

திருக்கை பிடித்துக் கொண்டது. அற்றாயின் கையினாற் பிடித்தலேபோதும் வாக்கு எதற்கு என்னில் அவர்க்குப் பொருள் அறிவித்து அமுதமாக்குதற்கு வாக்கு வேண்டப்படுமென்க. இதுபற்றியே "இன்னுரை யதனொடு மெழிற்சிவ லிங்கர் தன்னிடைப் பிறந்த தடமலர்க் கையால்" என்றருளியது திருமறம். கண்ணப்பரது தீவிரதாச் செயல் நோக்கி இரண்டும் வேண்டப்பட்டன என்றலுமாம். உற்றுமுன் பிடித்த என மேல்வரும் பாட்டிற் கூறியதும் காண்க.

இடக்கும்கையை - இடப்பதற்குத் துணிந்து அம்பினைக் கண்ணில் ஊன்றிய கையை. **தடுக்க** - தடுத்தல், அது முயன்றபடி கண்ணைத் தோண்டாதவாறு அதனைப் பிடித்துக் கொள்ளுதல்.

நாககங்கணர் - அமுதவாக்கு - மரணத்தை விளைக்கும் விடமுள்ள நாகம் கையிற் கங்கணமாக அமையினும் வாக்கு அதனை நீக்கும் அமுதமாம் என்றபடி. **அமுத வாக்கு** - இறத்தலும் மீளவும் பிறத்தலுமின்றி மீளாநெறியாகிய முத்தியின்பத்திற் கண்ணப்பரை "என் வலத்தில் நிற்க" என்று இதனையடுத்து இப்போது இருத்துவதாகலின் இவ்வாறு கூறினார். **அமுதம்** - இறவாத இன்பமுத்தி.

அன்பர் தங்கண்—தடுக்குமுன்...என்றே—தடுக்கமுன்...என்றே—என்பனவும் பாடங்கள்.. 17

828. கானவர் பெருமா னார்தங் கண்ணிடந் தப்பும் போது
ஊனமு துகந்த வைய ருற்றுமுன் பிடிக்கும் போது
ஞானமா முனிவர் கண்டார்; நான்முகன் முதலா யுள்ள
வானவர் வளர்பூ மாரி பொழிந்தனர் மறைக ளார்ப்ப. ௧௭௬

(இ - ள்) வெளிப்படை. வேடர்தலைவராகிய கண்ணப்பர் தமது கண்ணைத்தோண்டித் தேவர்கண்ணில் அப்பிய காலத்தும், அவர் ஊட்டிய ஊனமுதத்தை உவந்து கொண்டருளிய ஐயராகிய காளத்திநாதர் அவர் மற்றைக்கண்ணைத் தோண்டும் கையைத் தோண்டும் முன்னே பொருந்திப் பிடித்த காலத்தும், ஞானப்பெரு முனிவராகிய சிவகோசரியார் கண்டனர். வேதங்கள் ஆர்த்துப் பிரமதேவர் முதலிய தேவர்கள் கற்பகப் புதுமலர் மழை பொழிந்தனர். ௧௭௬

(வி - ரை) கண்இடந்து அப்பும் போதும் - முதலில் வலக்கண்ணைத் தோண்டி அப்பிய காலத்தும். இடக்கண்ணை என்ற சுப்பராய செட்டியாருரை பிழைபோலும்.

முன் உற்றுப் பிடிக்கும் போதும் என மாற்றுக. உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன. அப்பியது முன்னும் பிடித்தது பின்னும் நிகழ்ந்தன. **அப்பின** என்னாது **அப்பும் போதும்** என்றதனால் அதுபற்றிய முன் நிகழ்ச்சிகளையும், இவையிரண்டுங் கூறவே இடைப்பட்ட எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் கண்டார் என்பது. ஊனமு துவந்த என்ற குறிப்புமது.

ஊன் அமுது உவந்த ஐயர் - தள்ளத்தக்க ஊனைக் கொள்ளத்தக்க அமுதமாக மிக மகிழ்ந்துகொண்ட பெருமை யுடையாராதலின் அதனைத் தொடர்ந்தே அவ்வூனைப் பெற்றும் சமைத்தும் ஊட்டியும் தொழில் செய்த கையினைப் பிடித்துக் கொண்டனர் என்பது தொனிக்கின்றது காண்க. கானவூ னமுத மாக்கும் சிலை (681) என இதனை முன்னர்க் குறிப்பிட்டதும் கருதத்தக்கது.

ஞானமா முனிவர் - சிவஞானமுடைய பெருமுனிவர். சிவகோசரியார். முன்னர் மாமுனிவர் (801) என்றார். இங்கு இறைவனருளினாற் காட்டவும் உணர்த்தவும் பட்ட ஞானத்தைப் பெற்றவர் என்பார் ஞானமாமுனிவர் என்றார்.

கண்டார் - செயல் காட்டக்காண்கின்றாய் (807) என்றதனால், செயல்களின் மூலம் புரிவைக் காட்டுவிக்க அச்செயல்களையும் கண்டார்; அவற்றால் அறியப்படும்

உள்ளநிகழ்ச்சி யாகிய அன்பின் பெருக்கையும் கண்டார் எனச் செயப்படுபொருள் வருவிக்க. முனிவர்க்கும், அவர் மூலம் ஏனைய ஆன்மாக்களுக்கும் காட்ட இறைவர் இவ்வாறு நிகழ்த்தினாராதலின் **கண்டார்** என அவற்றின் பலன் கூறினர்.

மறைகளார்ப்ப - வேதங்களைத் தேவர்கள் சொல்லிப் பூமழை பொழிந்தனர் என்க. வேதமந்திரங்கள் திருவருள் வெளிப்பாடுபெற்றுத் தாமே நாதத்தினின்று தோன்றி ஒலித்தன என்றலுமாம். “ஓதுமறை யோர்பிறி தொலித்திடினு மோவா, வேதமொழி யாலொளி விளங்கியெழு மெங்கும்”—(திருஞான-புரா 31), “இயற்றுபவ ரின்றியுமியம்பு, மங்கல முழக்கொலி மலிந்த” (ஷ - 33) என்றவை காண்க. கற்பகப் பூமாரி பொழிதல் முதலிய நிகழ்ச்சிகள் திருவருள்வெளிப்பாடு நேர்ந்த போதெல்லாம் நிகழ்வன. 398 முதலியவை பார்க்க. “அருளலும், விண்மிசை வானவர், மலர் மழை பொழிந்தனர்;வளையொலி படகந், துந்துபி கறங்கின; தொல்சீர் முனிவரு மேத்தினர்” என்றது திருமறம்.

பிடித்தபோதும்—பூவின்மாரி - என்பனவும் பாடங்கள். 179

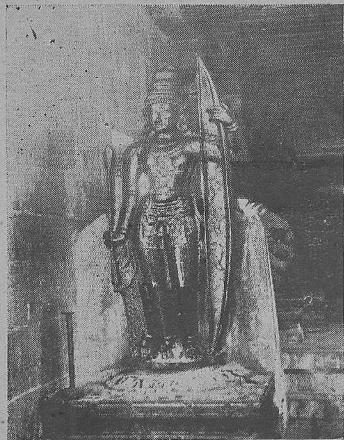
829. பேறினி யிதன்மே லுண்டோ? பிரான்றிருக் கண்ணில் வந்த
ஊறுகண் டஞ்சித் தங்க ணிடந்தப்ப வுதவுங் கையை
யேறுயர்த் தவர்தங் கையாற் பிடித்துக்கொண் “டென்வ லத்தின்
மாறிலாய்! நிற்க”வென்று மன்னுபே ரருள்பு ரிந்தார். ௧௮௦

(இ - ள்) பிரான்......அஞ்சி - தமது பெருமானது திருக்கண்ணினுக்கு வந்த ஊற்றினைக் கண்டு பயந்து; தங்கண்......கையை - தமது இடக்கண்ணைத் தோண்டி அப்புதற்கு உதவநின்ற கண்ணப்பரது கையை; ஏறுயர்த்தவர்...பிடித்துக் கொண்டு - இடபக்கொடியை உயர்த்தியவராகிய காளத்தியப்பர் தமது கையினாற்பிடித்துக்கொண்டு; மாறிலாய்!-ஒப்புயர்வற்றவனே!; என் வலத்தில் - எனது வலது பக்கத்தில்; நிற்க... புரிந்தார் - நிற்பாயாக என்று நிலைபெற்ற பெரிய திருவருளினைச் செய்தனர். பேறு... உண்டோ? (ஆதலால்) இனி யிதன்மேற் பெறத்தக்க பயன் வேறுமுண்டோ? இல்லை.

(வி - ரை) பேரருள் புரிந்தார்...பேறு இனி இதன்மேல் உண்டோ? - இங்கு வலப்பக்கத்தில் நிற்க என்றருளப் பெற்ற கண்ணப்ப நாயனாரும் அவ்வாறருளி அவரது இடப்பக்கத்தில் தாம் அமைந்து நின்ற காளத்திநாயனாரும் பூட்டிய வில்லின் இருதலை போலப் பிரித்துணராத நிலையிற் பிணைந்தனர் என்பது குறிக்க இவ்வாறு பூட்டுவிற் பொருள்கோள் பெற வைத்தது குறிக்க.

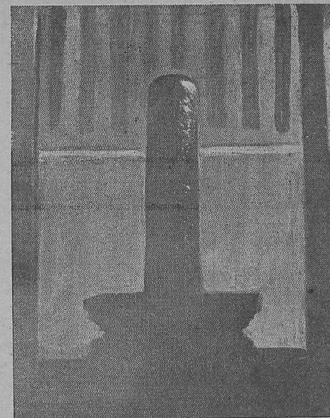
இனி இதன்மேல் பேறு உண்டோ என்க. **பேறு** - இங்கு இதன்மேல் உண்டோ என்றதனால் சிவசாயுச்சியமாகிய முடிந்த பதம் குறித்தது. அருள் ஞானக் குறியினின்று அருள் நோக்கத்தால் மலமூன்று மற்றாராய், அவனே தானே ஆகிய அந்நெறியில் ஏகனாகி இறைபணி செய்தனராதலின் இவர் பெற்றது பரமுத்தியேயாம் என்றும், வேறு சிலர் கூறுவதுபோலச் சிவபூசையாகிய கிரியைக்குரிய சாமீபமாகிய பதம் மட்டுமன்று என்றும் விசேட உரை காண்பர் ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை.

உண்டோ? - ஆன்மாக்கள் அடையத்தகும் பேறு இதற்குமேல் வேறொன்றுமில்லை என்று வினா எதிர்மறை குறித்தது. “கற்றதனா லாய பயனென்கொல்” என்புழிப்போல வேறு இல்லை என்னாது உண்டோ என வினாச் சொல்லாற்கூறியது உறுதிப் பொருள் தருதற்பொருட்டு. “கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பரா”தலின் கற்றதனாலாய முடிந்த பயனைப் பெற்றனர் என்ற இத்திருக்குறட் பொருட் குறிப்பும் காண்க. கண்ணப்பர் தாம் யாவரினும் மிக்க பேறுபெற்றனர் என்பது கருத்து. இதுபற்றியே திருவாதவூரடிகள் முதலிய பரமாசாரிய மூர்த்திகளாலும் மற்றும் எல்லாப் பெரியோர்களாலும் துதிக்கப்பெற்றனர் என்க.

திருக்காளத்திக் கண்ணப்பர் திருவுருவம்

—பாட்டு - கஅ௦ - பக்கம் - உஉச

அன்னியர் படை எடுப்பின்போது
திருக்காளத்திநாதர் திருவுருவமாக
அமைக்கப்பட்டது.
திருக்கோயிலி னுட்சுற்றில் உள்ளது.

தீருக்கண் - பிரானது ஞானத் திருமேனியில் எவ்வித ஊனமும் இல்லாத கண். **வந்த** - தோற்றப்பட்ட. **ஊறு** - உறுவது. ஆகுபெயராய்ப் புண்ணையும் அதிற் பெருகிய உதிரத்தையும் குறித்தது. **ஊறு** - பேறு தொழிலாகு பெயர்கள்.

அஞ்சி-அவர்க்குத் தீங்கு-ஊறு - நேர்ந்ததற்கு அஞ்சினரேயன்றித் தம் கண்ணைத் தோண்டுதற்கு அஞ்சினாரல்லர் என்பது தோன்றத் **தங்கண் இடந்து அப்ப** என்றார்.

அப்ப உதவும் கை - உதவும் - வலது கண்ணைத் தோண்ட உதவின என இறந்த காலப் பெயரெச்சமாகவும், இடது கண்ணைத் தோண்ட உதவி நிற்கும் என எதிர்காலப் பெயரெச்சமாகவும் இவ்வரிய செயல்களிரண்டினையும் **உதவும்** என்ற ஒருசொல்லாலே குறிக்க உதவும் சொல் அருமை காண்க.

உதவும் கை - உயிரின் இச்சையறிந்து உதவுவது கையின் பண்பு என்பது குறிப்பு; "உடுக்கை யிழந்தவன் கை போல" என்ற திருக்குறளானறிக என்பார் சுப்பராய செட்டியார்.

ஏறு உயர்த்தவர் - காளத்தி நாதர். தருமசொரூபமாகிய விடையினை ஊர்ந்து அருள்வது போல அதனையே கொடியாக உயர்த்தியும் கையாற்பிடித்தவாறு அவ்வறத்தின் வழியே அன்பு செய்த இவரையும் கையாற் பிடித்துத் தமது சாயுச்சியத்திற்கு உயர்த்தினர் என்றது குறிப்பு. விடையின்பாகர் (827) என்றதில் உரைத்தவை பார்க்க.

தம்கையால் - சிவலிங்கத்திருமேனியினின்றும் தோன்றிய கையினாலே. உதவும் கைக்குப் பிரதி உபகாரம் தமது கையாற் பிடித்தலாம் என்பது போலக் கையாற் பிடித்தனர் என்றதும் குறிப்பு.

என்வலத்தில்-வலத்தில் - வலப்பக்கத்தில். இடப்பக்கத்தில் உமையம்மையாரும் திருமாலும் உள்ளார்கள் என்ற குறிப்பினால் வலத்தில் என்றார். இடம் அம்மையாரது பாகமாக, வலம் தமது பாகமாதலின் அதனில் நிறுத்தினார் என்பதுமாம். அம்மையாருக்கு இடமே இடமாகக் கொடுத்தவர் இவர்க்கும் வலமே இடமாகக் கொடுத்தார் என்ற நயமும், சக்கரம் வேண்டித் தமது ஒரு கண்ணைத் தோண்டி அருச்சித்த திருமாலுக்கு எளிய இடப்பாகமும், தனக்கென ஒன்றும் வேண்டாது இறைவன் திருக்கண்ணில் வந்த ஊறுகண்டு அஞ்சி அதன் பொருட்டே தமது ஒருகண்ணை அப்பி உதவியும் மற்றொரு கண்ணையும் உதவ நின்றும் பணி செய்த இவர்க்கு வலப்பாகமும் கொடுத்தனர் என்ற நயமும் காண்க. **வலம்** - மேம்பாடு - வெற்றி - எனக்கொண்டு அன்பே சிவமாவது சிவத்தின் வலமாதலால் அதனில் நீ நிற்பாய் என்றார் என்றகுறிப்புமாம்.

மாறு இலாய் வலத்தில் நிற்க என்க - ஒப்பும் உயர்வுமில்லாதவனே நீ வலத்தில் நிற்பாயாக. **வலத்தின் நிற்க** - எனப் பிரித்து, **வலம்** - வல்லமை, **இன்** - உவமவுருபு எனக்கொண்டு, அருள் வடிவாகிய சத்தி "நீரின் தன்மை அனல் வெம்மையென" அகலாது சமவாயமாக நீக்கமின்றி நிற்றல்போல, அன்பு வடிவாகிய நீ பிரிவறியாது அத்துவிதமாக நிற்க என்பதும் குறிப்பு. "ஒளியென்ன நில்லென்றான்" என்பது பஞ்சாக்கரப் பஃறொடை. **நிற்க** - நிலைபேறு பெற்று நிற்க என்றதுமாம்.

மன்னு பேரருள் - நிலைபெறும் பெரியதிருவருள். அன்பிற் பெரியவருக்கு அருளாற் பெரியது செய்தனர் என்க.

ஏறுகைத்தவர்—என்பது பாடம். 180

830. மங்குல்வாழ் திருக்கா ளத்தி மன்னனார் கண்ணிற் புண்ணீர்
தங்கணான் மாற்றப் பெற்ற தலைவர்தா டலைமேற் கொண்டே
கங்கைவாழ் சடையார் வாழுங் கடவூரிற் கலய னாராம்
பொங்கிய புகழின் மிக்கார் திருத்தொண்டு புகல லுற்றேன். கஅக

(இ - ள்) வெளிப்படை. மேகம் வாழ்தற்கிடமாகிய திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளிய இறைவரது திருக்கண்களிற் கண்ட புண்ணில் வரும் செந்நீரைத் தமது

கண்ணினால் மாற்றும் பேறுபெற்ற தலைவராகிய கண்ணப்ப நாயனாரது திருத் தாள்களை எனது தலையின் மேலே அணிந்துகொண்டே, கங்கை வாழும் சடையினை யுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கடவூரில் கலயனாராகிய மிகுந்த புகழினால் மேம்பட்டவரது திருத்தொண்டினை இனிச் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன். கஅக

(வி - ரை) மங்குல்வாழ் - ஆகாயத்தில் மேக மண்டலங்கள் உள்ள அளவும் உயர்ந்திருத்தலின் மேகம் எப்போதும் வாழ்ந்திருக்கின்றது என்பது. **வாழ் திருக்காளத்தி** - முக்கால வினைத்தொகை. எப்போதும் பனியால் மூடப்பெற்ற இமயம் என்னும் திருக்கயிலை போல்வது திருக்காளத்தி யென்ற குறிப்புப்பெற இவ் வாறு கூறினார். இத்திருமலையிற் றவழ்ந்திருத்தலின் மேகம் தான் வாழ்வடைந்தது என்ற குறிப்புமாம். "வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலால்" (குறள்) என்றபடி ஏனை இடங்களில் உள்ள மேகம் உலகை வாழவைக்கும். ஆனால் இங்குத் தவழும் மேகம்தான் வாழ்வை யடைந்தது என்றவாறும். சேணுயர் திருக்காளத்தி (745), மாகமார் திருக்காளத்தி (754) முதலியவை காண்க. இனி, "கருவரை **காளமேக** மேந்திய தென்ன" (664) என்றபடி அன்பு மழை பொழிகின்ற மேகம் போன்ற கண்ணப்பர் நிலைத்து வாழ்கின்ற என்றுரைத்தலுமாம்.

மாற்றப் பெற்ற - மாற்றும் பேறுபெற்ற. பெற்ற என்பதற்குச் செயப்படு பொருள் வருவிக்க. இவ்வாறன்றி இதனை ஒரு சொல்லெனக் கொண்டு மாற்றிய எனக் கொள்வோருமுண்டு. எல்லா ஆன்மாக்களது எல்லா நோயும் தீர்க்கும் வைத்திய நாதராகிய இறைவரது புண்ணீரைத் தமது கண்ணே மருந்தாகக் கொண்டு தீர்த்த முறையின் அருமை பற்றி **மாற்றப்பெற்ற** என்று விதந்தோதினார்.

தலைவர் - நாயனார். அன்பினிற் றலைவர். ஆன்மாக்களை அன்பு நெறி காட்டி வழிப்படுத்தலால் அவைகட்கெல்லாந் தலைவர் என்றலுமாம்.

தாள் தலைமேற் கொண்டே - தாள்களைத் தலையின்மேல் தலைக்கணியாகச் சூடிக் கொண்டு. தாள் + தலை = தாடலை என்ற தொடர் சிவனோடத்துவித முத்திக் கலப்பினைக் குறிக்கச் சைவ மரபில் வழங்குவதாம். "பொல்லா ரிணைமலர் நல்லார் புனைவரே" என்ற சிவஞானபோத மங்கல வாழ்த்திற்குத் தாடலைபோல் அடங்கி நிற்பர் என் றுரைத்ததும், "தாடலைபோற்கூடி" (இன்புறு - 4) என்ற திருவருட் பயனும் காண்க. **கொண்டே** - கொண்டு அந்தத் துணையினாலே புகலலுற்றேன் என்பது கருத்து.

கங்கைவாழ் சடையார் - சிவபெருமான். 831 பார்க்க.

கடவூரில்...மிக்கார் - மேல்வருஞ் சரிதமுடையாரின் ஊரும், பேரும், தன்மை யும், சரிதக் குறிப்பும் உணர்த்தித் தோற்றுவாய் செய்தபடியாம். **பொங்கிய புகழின் மிக்கார்** - செல்வம் மிகப் பெற்றதும், திருப்பனந்தாள் இறைவரை நேர் காணப் பெற்றதும், ஆளுடையபிள்ளையார் ஆளுடைய அரசு என்ற இவ்விரு பெருமக்களையும் நேரே தமது திருமனையில் வைத்துப் பூசித்து உபசரிக்கும் பேறு பெற்றதும் என இவ்வாறு மேன்மேல் உயரும் அழியாப் புகழ்பெற்ற சிறப்பு நோக்கி இவ்வாறு கூறினார். **பொங்கிய** என்றதனாற் செல்வம் பொங்கப் பெற்றதும், **புகழ்** என்றதனால் அரசர் யானை சேனைகளாற் காணமுடியாத, சிவனிலைத்த காட்சிகண்டதும், **மிக்கார்** என்றதனால் சைவசமய பரமாசாரிய மூர்த்திகளை நேரே பூசித்து அமுதூட்டிய சிறப்பும் குறித்தார்.

திருத்தொண்டு - திருத்தொண்டுகள். சாதியொருமை. திருத்தொண்டின் திறம் கூறும் சரிதம் என்றலுமாம்.

இது கவிகூற்று. ஆசிரியர் தாம் கையாண்ட முறைப்படி இதனால் இதுவரை கூறிவந்த இச்சரிதத்தை உபசங்காரம் செய்து முடித்துக்காட்டி, மேல்வரும் புராணத் திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தனர். இதனுள் இவ்விரண்டு சரிதங்களும் சுருங்க விளக்கப் படுதல் காண்க.

அநுபந்தம்

இப்புராணத்திற் காணப்படும் இடைச்செருகல்கள் (பக்கம் - ௪௦௧௬)

806-ம் பாட்டின்கீழ்ச் சில பிரதிகளில் கீழ்வரும் இவ்வைந்து பாட்டுக்களும் காணப்படுகின்றன. இவை வெள்ளி பாடல்கள் என்னும் இடைச்செருகல்களாம் என்பது பல பெரியோர்களின் துணிபு. பல பிரதிகளில் இவை காணப்படவில்லை. ஆதலின் பல பதிப்புக்களிலும் இவற்றைப் புராணத்திற் சேர்த்துப் பதிக்காமலே விடுத்தனர். தி. க. சுப்பராயச்செட்டியார் பதித்த கண்ணப்பநாயனுர் புராண உரைப்பதிப்பில் இப்பாடல்களைச் சேர்க்காது முடித்து, இறுதியில் இவற்றை மூலபாடமாக மட்டும் "வெள்ளிக் கவிகள்" என்று தலைப்பிட்டு அச்சிட்டு, "இவ்வைந்து செய்யுள்களும் சேக்கிழார்நாயனுர் அருளிய செய்யுள்க ளல்லாமையால் அவற்ருேடு சேர்க்காமலும் பொருளெழுதாதும் விட்டனம்" என்று குறிப்பும் எழுதியுள்ளார். இவைபற்றி 806 உரையின் கீழ் எழுதிய அடிக்குறிப்பும் காண்க. அன்பர்க்ள் பார்வைக்காக இப்பாடல்கள்மட்டும் சில குறிப்புக்களுடன் இங்குத் தரப்படுகின்றன.

1. *பொருப்பினில்வந் தவன்செய்யும் பூசனைக்கு முன்பென்மே*
லருப்புறுமென் மலர்முன்னை யவைநீக்கு மாதரவால்
விருப்புறுமன் பெனும்வெள்ளக் கால்பெருகிற் றெனவீழ்ந்த
செருப்படியென் னிளம்பருவச் சேயடியிற் சிறப்புடைத்தால்.

குறிப்பு :—**இளம்பருவச் சேய்** - முருகன். "செருப்படி யாவன விருப்புறு துவலே" என்பது திருமறம். **கடல்பெருகிற்றேன - எம்மிளம்** என்பனவும் பாடங்கள்.

2. *உருகியவன் பொழிவின்றி நிறைந்தவவ னுருவென்னும்*
பெருகியகொள் கலமுகத்திற் பிறங்கியினி தொழுகுதலா
லொருமுனிவன் செவியுமிழு முயர்கங்கை முதநீர்த்தப்
பொருபுனலி னெனக்கவன்றன் வாயுமிழும் புனல்புனிதம்.

குறிப்பு :—"எழிலவன் வாயது தூயபொற் குடமே, யதனிற் றங்குநீர் கங்கையின் புனலே" என்ற திருமறக் கருத்துக்காண்க. ஒரு **முனிவன்** - சந்நு முனிவன். பகீரதன் சிவபெருமானை வேண்டிக்கொணர்ந்த கங்கை, செல்லும்வழியில் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த சந்நுமுனிவனது ஆசிரமத்தினூடு சென்றதனுல் அதனை அவன் குடித்துவிட்டனன் எனவும், பின்னர்ப் பகீரதன் வேண்டத் தன் செவியின்வழியே அதனை மீளவிட்டனன் எனவும் அதனுற் கங்கைக்குச் சாநவி என்று பெயர்வந்தது எனவும் புராணங்கள் கூறும். கங்கையினும் திண்ணனுரது வாய்நீர் புனிதமென்ற இப் பாட்டின் கருத்து 666-ம் பாட்டிற்காண்க. **செவியிலுமிழ்** - என்பதும் பாடம்.

3. *இம்மலைவந் தெனையடைந்த கானவன்ற னியல்பாலே*
மெய்ம்மலரு மன்புமேல் விரிந்தனபோல் விழுதலாற்
செம்மலர்மே லயனெடுமான் முதற்றேவர் வந்துபுனை
யெம்மலரு மவன்றலையா லிடுமலர்போ லெனக்கொவ்வா.

குறிப்பு :—இப்பாடல் "அவன்றலைத் தங்கிய சருகிலை தருப்பையிற், பொதிந்த வங்குலி கற்பகத் தலரே" என்ற திருமறத்தின் கருத்தையே கொண்டது காண்க. **அயனெடுமால்** - என்பதும் பாடம்.

4. *வெய்யகனற் பதங்கொள்ள வெந்துளதோ வெனுமன்பா*
னையுமனத் தினிமையினி னையமிக மென்றிடலாற்

செய்யுமறை வேள்வியோர் முன்புதருந் திருந்தவியி
லெய்யும்வரிச் சிலையவன்றா னிட்டவூ னெனக்கினிய.

குறிப்பு :—இப்பாட்டிற் கண்ட பொருள் 796-ல் மிக அழகாக ஆசிரியராற் கூறப்பட்டமை காண்க. "அவனுகக் திட்ட விறைச்சி யெனக்குநன், யாதவ ரிட்ட நெய்பா லவியே" என்ற திருமறத்தின் பொருளும் காணத்தக்கது. "சுவைமுன் காண்பான் வாயினி லதுக்கிப் பார்த்து" (767), "சுவைகாண லுறுகின்றார்" (795), "நாவின்க ணிடுமிறைச்சி" (797) என்ற புராணத் திருவாக்குக்களோடு "நையமிக மென்றிடல்" என்றது பொருத்தமாக் காணப்படவில்லை. **செய்யமறை** - என்பதும் பாடம்.

5. மன்பெருமா மறைமொழிகண் மாமுனிவர் மகிழ்ந்துரைக்கு
மின்பமொழித் தோத்திரங்கண் மந்திரங்க ளியாவையினு
முன்பிருந்து மற்றவன்றன் முகமலர வகநெகிழ
வன்பினினைந் தெனையல்லா லறிவுறா மொழிநல்ல.

குறிப்பு :—**மன்பெரு மாமறை** - "மன்பெ ருந்திரு மாமறை" (331) பார்க்க. **எனையல்லால் அறிவுற** - என்ற கருத்து "அவனுடைய வறிவெல்லா நமையறியு மறிவு" (806) என்றதனாற் போந்தவாறுகாண்க. **அகநேகிழ்ந்து** - என்பதும்பாடம்.

இவ்வைந்து பாட்டுக்களினும் ஒன்றுபோலவே "சிறப்புடைத்தால்"—முதலியன வாக ஈற்றடி யீற்றுச்சீரிற் பயனிலைவைத்து முடிபுகாட்டிய முறை ஆசிரியரது வாக்கு நலத்துடன் பொருந்துவதாகக் காணப்படவில்லை.

நாடு ; நகரம் ; மக்கள்

சரிதச்சுருக்கம்:—திருக்காளத்திக் கண்ணப்பருடைய திருநாடு **போத்தப்பி நாடு** என்பதாகும். அதில் **உடுப்பூர்** என்பது அவர் அவதரித்த பதியாகும். அந்நாட்டில் வாழ்பவர்கள் குன்றவராகிய வேடர்கள். இவர்களது வீடுகளின் முன்றில்களில் உள்ள விளா மரங்களில் வார்வலை தொங்கும்; பன்றி, புலி, கரடி, கடமை முதலிய இனங்களின் பார்வை மிருகங்கள் அங்கே கட்டப்பட்டு உணங்கிக்கிடக்கும்; பாறை முன்றிலில் மலைநெல் காயும். அங்குப் புலிக்குட்டி யானைக்கன்று என்றிவற்றோடு வேடர்களது புன்றலைச் சிறுமகார்கள் விளையாடுவார்கள். அன்புடன் அணையும் பெட்டை மான்களோடு வேடர் சிறுமிகள் விளையாடுவார்கள். அவ்வேடர்கள் கொலைப்படைகளை ஏந்துவர்; வன்கண்மையுடையவர்; கொடுஞ்சொல் வழங்குவர். அவர்களது துடி, கொம்பு, சிறுபறை முதலியவற்றின் ஓசையுடைன், சத்தித்து ஓடும் மலையருவிகளின் ஓசையும் எங்கும் உள்ளன. ஆறலைத்துண்பது இவ்வேடர்களின் வாழ்க்கை. அவர்கள் அயற்புலங்களினின்று கவர்ந்து கொண்டுவந்த ஆனிரைகளும் மேகம்போல முழங்கும் யானைகளும் அங்கு உள்ளன. இம்மறவர் கரிய உடம்பும் வன்றொழிலும் உடையார்; அச்சம் அருள் என்பன என்றும் அடைவில்லாதார். மலைத்தேனும் ஊனும் கலந்த சோறு இவர்களது உணவாம்.

தந்தை, தாயர்

அவ்வேடர்க்கரசன் **நாகன்** என்பவன். இந்நாயனாரை மகனாகப் பெறுதற்கு அவன் முன்னைத் தவமுடையானாயினும் பிறப்பின் சார்பினாலே குற்றமே குணமாகக்கொண்டு வாழ்பவன்; கொடியவன்; விற்றொழிலிற் சிறந்த வீர சிங்கம்போன்றவன். அவனது மனைவியாகிய **தத்தை** வேடர்களது பழங்குடியில் வந்தவள். சங்கு மணிகளுடன் கோத்த புலிப்பற்றாலி பூண்ட அச்சந் தரும் பெண் சிங்கம் போன்றவள்.

ஒப்பற்ற சிறப்புடைய அவர்களுக்கு நீண்டகாலம் புதல்வர்ப்பேறு இல்லாமலிருந்தது. அவர்களுக்கு அது அரிதாம் என்று எவரும் சொல்லலாயினர். அதனைப் பெறுதலில் அவர்களுக்குக் காதல்மிக்கது. அதன் பொருட்டு முருகப் பெருமானது திருமுன்றிலிற் சென்று பராவுக்கடன் பலவும் செய்து வழிபட்டனர்; சேவலும் மயிலும் விட்டனர்; தோரணமணிகள் தூக்கினர்; மலர்மாலைகள் தொங்க விட்டனர்; குரவைக் கூத்துடன் அணங்காடல் நிகழ்த்திப் பெருவிழாச் செய்தனர். வெற்றிவேற் பெருமானது திருவருளினாலே வேடர் குலம் விளங்கும்படி தத்தையினிடம் கருப்பம் தரித்தது. மாதந்தோறும் பலிகள் போக்கி வெறியாட்டியயற்றினர். உரியமாதங்கள் நிரம்பக், கருங்கடலானது சந்திரனைப் பெற்றது போலத் தத்தை மகவை ஈன்றனள். மகிழ்ச்சி மீக்கூர வேடர்கள் மணி மழை சிந்தித் துடி முதலிய மங்கல இயங்கள் முழக்கினர். எங்கும் மலர்மழை பொழிந்தது. தேவ துந்துபிகள் முழங்கின. மலைச்சீறூர்க் குடிகள் பெருவிழாக் கொண்டாடினர். கரிய மலை காளமேகத்தை ஏந்தியதுபோல நாகன் புதல்வனை எடுத்துக் கொண்டான். அப்போது அழகிய அக்குழவி புலிக்குட்டிபோலப் பொலிந்து, அவ்வேடர்களது அளவிலேயன்றி உலக முழுதும் போற்றும் நற்குறிகளுடன் விளங்கியது. அம்மகவு, கையில் ஏந்துதற் கருமையா யிருந்தமையால் நாகன் அதற்குத் திண்ணன் என்ற பேர் வைத்து யாவரையும் அவ்வாறே அழைக்கும்படி சொன்னான்.

திருவவதாரமும் பேரிடுதலும்

புண்ணியப் பொருளான திருவுருவுடைய அக்குழவிக்கு வேடர்களது மரபின்படி பல அணிகலன்களை அணிந்தனர். தெய்வங்களுக்குப் பருவந்தோறும் பெருமடையிட்டு வழிபட்டனர். திண்ணனார் ஓராண்டு நிறைவெய்திச் செல்லத் தளர் நடை யிட்டு நடந்தனர்; பின், நாட்செல்லக் குதலைமொழி பேசிப் பெற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் இன்பமூட்டினர்; பின் குறுநடை கொண்டு சிறுதுடிக் குறடு உருட்டி விளையாடினர்; ஐந்தாண்டு செல்லச் சீறூர்ப்புறத்து உழலை வேலியின் புறச்சிறு கானிற் போகி முயல், காட்டுப்பன்றி, புலி, செந்நாய் முதலிய கொடுவிலங்குக் குட்டிகள் பலவற்றையும் விசையில் ஓடிப் பிடித்து வந்து முன்றிலில் மரத்தாளிற் கட்டி வளர்த்தனர்; இவ்வாறு விளையாடி வளர்ந்து வில் வித்தை பயிலும் பருவம் சேர்ந்தனர். இவர்க்கு வில்வித்தை தொடங்குவிக்கும் பொருட்டு நல்லநாட் குறித்து நாகன் பக்கத்து மலைகளின் ஆட்சியுடைய வேடர் தலைவர்களுக்கும் தனது குடிகளுக்கும் சொல்லி யனுப்பினான். வேடர்களும் தலைவர்கள் பலருமாக மலைபடுபலன்கள் பலவற்றையும் கொண்டுவந்து சேர்ந்தனர்; வில்லினுக்கும் திண்ணனாருக்கும் புலிநரம்பினாற் காப்புச்சேர்த்து வாழ்த்தினர்; ஏழுநாள் வில்விழாக் கொண்டாடினர். ஏழாநாளாகிய நல்ல நாளில் நல்ல உச்சிவேளையில் நல்லாசிரியனைக் கொண்டு திண்ணனாரை வில் பிடிப்பித்தார்கள். அதுமுதற்கொண்டு அவர் வில் வித்தையினை நாளும் திறம்பட முற்றக்கற்றவராய்ப் பதினாறு வயது நிரம்பிய இளஞ் சிங்கம் போன்ற காளைப்பருவமடைந்தனர்.

வளர்ப்பும் விற்பயிற்சியும்

இவ்வாறு திண்ணனார் பருவ நிரம்பிய காலத்தில் நாகன் மிக மூப்படைந்து வில் முயற்சியில் மெலிவடைந்தான். காட்டிற் பன்றி, புலி, கரடி, முதலிய மிருகங்கள் மிக நெருங்கிப் பயிர்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் கேடு விளைத்தன. அதனை வேடர்கள் தமது தலைவனாகிய நாகனுக்கு அறிவித்து முறையிட்டார்கள். அவன், "மூப்பினாலே முன்போல வேட்டை முயற்சியில்லேன்; என் மகனை உங்கள் தலைவனாகக் கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்ல, அவர்களும் இசைந்தனர். நாகன் மகனாருக்குச் சொல்லி விட்டான். தேவராட்டியை வரவழைத்துத் தன் மகன் கன்னிவேட்டைக்குப் போவதால் (கன்னிவேட்டை-முதல் முறையாகச் செய்யும் வேட்டை) வனதெய்வங்கள் மகிழும்படி காடுபலி யூட்டுக என்றான். அவளும் ஆசிகூறி, வேண்டுவனவற்றைக் குறைவின்றிக் கொண்டு போனாள்.

மலையாளும் உரிமை சூட்டப் பெறுதல்

அழைத்தபடியே திண்ணனாரும் வந்து நாகனை வணங்கினர். அவரைத்தழுவிக்கொண்டு, புலித்தோலாசனத்தில் தன்னோடு ஒருசேர முன்னிருக்க வைத்து, அவரை நோக்கி "எனக்கு மூப்பு மேலிட்டதனால் இனி என் முயற்சியினால் வேட்டையாட எனக்குக் கருத்தில்லை. எனக்கு மேலாகச் சிலைமலையர் குலக்காவல் பூண்டு உன்னுடைய மாபுரிமையாகிய மலையாட்சியைத் தாங்குவாயாக!" என்று சொல்லித் தன் அரச அடையாளமாகிய உடைதோலையும் சுரிகையையும் கையிற் கொடுத்துப் பட்டம் சூட்டினான். திண்ணனார் தந்தை நிலையினுக்கிரங்கினார்; ஆனால் தமது குலத்தலைமைக்குக் குறைவின்றிக் காக்கவேண்டுமென்னும் குறிப்பினால் அதனை மறுக்காது சிந்தை பரங்கொள நின்றார். நாகன் மகிழ்ந்து ஆசிகூறி வேட்டைமேற் செல்ல அவருக்கு விடைகொடுத்தான்.

விடைபெற்ற திண்ணனார் மங்கல நீர்ச்சுனை படிந்து, அன்றிரவு மனையில் வைகி, விடியற்காலம் விற்சாலையிற்புக்கு வேட்டைக் கோலங்கொண்டனர். தலையிற் குஞ்சியை

திண்ணனாரது கன்னி வேட்டைத் திறம்

நிமிரக் கட்டித் தளிர்களாற் கட்டப்பட்ட கொண்டைமாலையும் அதில் மயிலிறகும் அதன்மேல் முல்லைமாலையும் குறிஞ்சி வெட்சிப் பூக்களும் சூடினார்; முன்னெற்றியில் குன்றிமணிகளை இடையிடை வைத்துப் புரித்த மயிர்க்கயிறு சாத்தினர்; காதுகளில் வெண்சங்கத் தோடுகளும், கழுத்தில் பலகறை மாலையும் சன்ன வீரமும், மார்பில் யானைத் தந்தத்தை அளவுபட அரிந்து கோத்தமாலையும் அணிந்தனர்; தோள்களில் வாகுவலயங்களும் முன்கைகளிற் கங்கணங்களும் விரலுக்குக் கைக்கோதையும் பூட்டினர்; இடுப்பில் புலித்தோலாடை சாத்தி, உடைதோல் வீக்கி, அதிற் சுரிகையும் பூண்டனர்; காலில் வீரக்கழலும், திருப்பாதங்களில்நீடு செருப்பும் அணிந்தனர்; பாரப் பெருவில்லினைப் பணிந்து தாள்மடுத்து ஏந்திச் சிறுநாணொலி கொண்டு தக்க அம்புகளையும் தெரிந்து கொண்டார். அப்போது காடு பலியூட்டிய சருப்பொரி முதலியவற்றுடன் வந்து தேவராட்டி அவரது திருநெற்றியிற் சேடைசாத்தி, "உன்தந்தை தந்தைக்கும் இந்நன்மைகள் உள்ளவல்ல; உன்வலிமை நம்மளவில் நில்லாது பெரிதாகும்" என்று வாழ்த்தினள். திண்ணனார் அவளுக்கு எதிர் சிறப்புச்செய்து போக்கி வேட்டைக்குப் புறப்பட்டனர். அவர் முன்பு வில்லேந்திய வேடர் கூட்டம் சென்றது. வேட்டை நாய்கள் பக்கங்களிற் பலபுறமும் வந்தன. எண்ணில்லாத பார்வை மிருகங்களைக் கொண்டு எம்மருங்கும் வேடர் சென்றனர். கொம்பு, சிறுபறை, பம்பை முதலியவற்றை முழக்கிக்கொண்டும் கையா லோசைசெய்தும் வேடர்கள் வேட்டைக் காடுவளைத்தனர். காடாயும் ஒற்றர்கள் பன்றிகளும் மான் கூட்டங்களும் துன்றிய இடங்களை அடிச்சுவடுகண்டு அறிந்து சொல்லவே, வலிய வேடர்கள் பலபுறமும் ஓடினர். இவ்வாறு சென்றவர்கள் ஓடி எறிந்தும், வார் போக்கியும் யோசனைப்பரப்புள்ள காட்டைக் காவல்செய்தபின் திண்ணனாரும் ஏனைவேடர்களும் அக்காட்டினுள் வேட்டை நாய்களைப் பலபுறமும் அட்டமாக விட்டுச் சென்றனர். துடி, பம்பை முதலிய வாத்திய ஓசைகளினால் மிருகங்களைப் பதிவிடங்களிலிருந்தும் எழுப்பினர். பன்றிகளும், மான்வகைகளும், யானை காட்டுப்பசு முதலியனவும் ஆகிய பல மிருகங்களும் வெருண்டு எழுந்து மேற்பாய அவற்றினை வேடர்கள் சீறி அம்புகளினாற் கொன்றனர். காலறுவனவும், தலைதுமிவனவும், குடல் சொரிவனவும், அம்பு தைக்கத் துள்ளி விழுவனவுமாக மான் வகைகள் பல பட்டன. பல சிங்கங்களும் யானைகளும் புலிகளும் பட்டன. பலபுறமும் வெருவி ஓடிய விலங்குகளை நாய்கள் பற்றிக் கவர்ந்தன. இவை, இருவினை வலையிடைப்பட்டுச் சுழன்று வழிச்சேர முயலும் மனத்தை அவ்வாறு செல்லாது தடைசெய்து தம் வசப்படுத்திய ஐம்பொறிகளைப் போன்றிருந்தன. இவ்வாறு படுகொலை செய்யும் வேட்டைவினையிலும் வேடர்கள் சிறுயானைக் கன்றுகளையும், ஏனைவிலங்குகளின் சிறுகுட்டிகளையும், கருவுடைய பெட்டைவிலங்குகளையும் எய்யாது விடுத்தனர்.

வேட்டையிற் பன்றி தப்பி ஓடுதலும் திருக்காளத்திச் சாரல் சேர்தலும்

இவ்வாறு மூண்ட கொலை புரியும் வேட்டை நிகழும்போது கருமேகம்போன்றதொரு காட்டுப்பன்றி மேகம்போலக் கர்ச்சித்து வலைகளையறுத்து வேடர்களையும் தப்பி மிக்க வேகத்தில் ஓடிற்று. அதனை வேடர்களுள் ஒருவரும் அறிந்திலராகவும் சிங்கம்போன்ற திண்ணனார் அதனைப் பின்றொடர்ந்து ஓடினார்; அவரடிபிரியாத மெய்காவலாளர்களாகிய நாணன், காடன் என்ற இருவரும் அவரைத்தொடர்ந்து ஓடினர். அப்பன்றி வேட்டை நாய்களையும் தப்பிக்,காட்டில் நெடுந்தூரம் ஓடி, மேற்செல்ல வன்மையின்றி யிளைத்து, ஒரு மரச்சூழலில் நின்றது. அதனைத் தூரத்தில் நின்று அம்பினாலெய்து கொல்ல நினையாமல், வீரராகிய திண்ணனார் அணுகச்சென்று உடைவாளினை உருவிக் குத்தி இருதுண்டுபடுத்திக் கொன்றனர். அது கண்டு அவ்விரு வேடர்களும் அவரைப் புகழ்ந்து, அவரடி வீழ்ந்து "நெடுந்தூரம் ஓடி வந்ததனால் எமக்கு மிக்க பசிவந்தது; கிடைத்த இப்பன்றியைத் தீயில் வதக்கித்தின்று தண்ணீர் குடித்துப் பின் வேட்டைக் காட்டுக்கு மெல்லப் போவோம்" என்றார்கள். திண்ணனார் "நல்ல தண்ணீர் இவ்வனத்தினுள் எங்குள்ள"தென்று கேட்க, அவர்கள் "முன்னிருக்கும் இப்பெரிய தேக்குமரச்சோலையைத் தாண்டிப்போனால் ஒரு மலைதோன்றும்; அதன் அயலிற் குளிர்ந்த பொன்முகலியாறு ஓடும்" என்று சொன்னார்கள்.

திருக்காளத்தி கண்டு சேர்தல்

"அங்குப் போவோம்; இப்பன்றியை எடுத்து வாருங்கள்" என்று கட்டளையிட்டு மூவருமாகச் சென்றனர். சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்காளத்தி மலையின் சாரற்சோலையை அரைக்காத தூரத்திற் கண்ணுற்றார்கள். "நாணனே! இங்குத் தோன்றும் குன்றிற்போவோம்" எனத் திண்ணனார்கூற, நாணன், "அங்குப் போனால் நல்ல காட்சியே காணும்; இம்மலையில் செவ்வே எழுந்து கோணமில் குடுமித்தேவர் இருப்பர்; கும்பிடலாம்" என்று சொன்னான். "இஃது ஆவதென்ன ஆச்சரியம்! இதனைக் கண்டு சேருந்தோறும் என்மேல் உள்ளதொரு பாரம் குறைந்து வருவது போல ஓர் அனுபவம் உண்டாகின்றது. ஆசை பொங்கிய மனத்தில் வேறுமோர் விருப்பம் விளைகின்றது. அங்குத் தேவர் இருக்கும் இடம் எங்கே? போதுவாயாக" என்றார் திண்ணனார். இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு மூவரும் திருமுகலியை யடைந்தனர். அதன் கரையில் ஒரு சோலை நிழலிலே பன்றியை இட்டுக் காடனை நோக்கி "நீ இங்கு மரக்கடைகோல் பண்ணி நெருப்பை உண்டாக்கு. இம்மலையேறிக் கண்டு நாங்கள் வந்தணைவோம்" என்று சொல்லி நாணனுடன் திண்ணனார் போயினர். திருக்காளத்தியைக் கண்டவண்ணமாகவே ஆற்றில் இறங்கிக் கடந்து சென்று திருமலைச்சாரல் சேர்ந்தனர். அப்போது சூரியன் உச்சியிற் சேர்ந்தனன். அத்திருமலையின் உச்சியில் பஞ்சதுந்துபி ஓசைகள் கடல்போல முழங்கின. அது கேட்ட திண்ணனார் "இது என் கொல்? நாணா!" என்று கேட்க, அவன் இம்மலைப் பெருந்தேனைச் சூழ்ந்துகொண்டு மதுமலர் ஈக்கள் மொய்த்தெழும் ஓசைபோலும்" என்றான். முன்னேசெய்த தவத்தின்பெருக்கமானது முடிவில்லாத அன்பை எடுத்துக்காட்ட, அதனால் அளவில்லாத ஆசைபொங்க, எலும்பும் உருகுமாறு உள்ளே எழுந்த பெருவேட்கையோடும் திருமலையை நோக்கித் திண்ணனார் சென்றனர். நாணனும் அன்பும் முன்பு வழிகாட்ட, ஏறிச் சென்று பேணுதத்துவங்களென்னும் படிகளையேறி, ஆணையாகியசிவத்தை யடைபவர்போலத் திண்ணனார் நீண்ட மலையை ஏறி நேர்படச் சென்றனர்.

காளத்தியப்பர் அருணோக்கத்தால்அன்புருவமாதல்

அவ்வாறு சென்றவர் காளத்திநாதரைக் காணாதமுன்னே அவரது கருணை கூர்ந்த அருட்டிருநோக்கம் இவர்மேற் பதிந்தது. பிறப்பிற் றங்கிய முன்னைச் சார்புகள் எல்லாம் விட்டகன்றன. திண்ணனார் ஒப்பற்ற அன்பே உருவமாக ஆயினர். அந்நிலையில் திருக்காளத்தி நாயகரைக் கண்டார். பெருமகிழ்ச்சியாகிய அன்பின் வேகத்தினால் மிக விரைந்து ஓடிச்சென்று தழுவி

ஞர்; உச்சி மோந்தார்; நெடுநேரம் பெருமூச்சுவிட்டு நின்றார். மயிர்க்கால் தோறும் புளகம் பொங்கிற்று. கண்களினின்றும் நீர் அருவிபோலப் பாய்ந்தது. "அடியேனுக்கு இவர் தாம் இங்கே அகப்பட்டார்! அச்சோ!" என்று ஒப்பற்ற அன்புநிலை தோன்ற "ஐயோ! யானை புலி முதலிய கொடிய விலங்குகள் திரியும் இக்காட்டில் மறவேடுவர் போல நீர் தனியே இருப்பதோ?" என்று மனம் நைந்தார். கையிற்றாங்கிய வில் அவரை யறியாமலே, நழுவி வீழ்ந்தது. தேவர்மேல் இருந்த அடையாளங்களைக் கண்டு "இவர்க்கு இந்தப் பச்சிலையோடு பூவுமிட்டு நீரும் வார்த்து இச்செயல் செய்தார் யாவரோ?" என்றனர். கூடநின்ற நாணன் "இது நான் அறிந்துள்ளேன். உன் தந்தையோடு முன்காலத்தில் ஒரு நாள் வேட்டையாடி இம்மலையில் வந்தோம். அப்போது ஒரு பார்ப்பான் இவரைக் குளிர்ந்த நீராலாட்டி, இலையும் பூவும் சூட்டி, உணவு ஊட்டி முன்னே ஏதோ சொல்லிப் போயினான். இன்றும் அவனே செய்தானாகும்" என்று சொன்னான். அது கேட்ட திண்ணனார், திருக்காளத்தி நாயனாருக்கு இனிய செய்கைகள் இவையே என்று இதனையே கடைப்பிடித்துக் கொண்டனர். "இவர் தனியராயிருக்கின்றார்; இவரைப் பிரியவும் ஒண்ணாது. இவர் உண்ண இறைச்சியுமிடுவாரில்லை; அதனாற் பிரிந்துபோய் இறைச்சிகொண்டு வரவும் வேண்டும்" என்று எண்ணமிட்டவராய்ச் சிறிது போவார்; மீண்டு வருவார்; தழுவிக் கொள்வார்; மீளவும் போவார்; ஆசையொடும் பார்த்து நிற்பார்; "நானேபோய் நல்ல இறைச்சியைக் குற்றமறத் தெரிந்து கொண்டு வருவேன்" என்பார். "யாவர் உமக்குத் துணையாவர்?" என்று போகத்துணியேன்; நீர் பசித்திருக்கப் பார்த்துக்கொண்டு இங்கு நிற்கவும் மாட்டேன்" என்று கண்ணீர் பெருக, ஒருவாறு போய்வரத் துணிந்து வில்லும் அம்பும் எடுத்துக் கொண்டு தேவரை வணங்கிப் போயினார்.

இவ்வாறு அரிதின் நீங்கிய திண்ணனார் உலகில் பிறதுறைகளின் வேட்கை முற்றும் நீங்கினவராய், அன்பினாற் செலுத்தப்பட்டுப் போய்த், திருமுகலியாற்றினைக் கடந்து அக்கரையிற் சோலையைச் சேர்ந்தனர். காடன் எதிரில் வந்து தொழுது, "தீக்கடைந்து வைத்தேன்; பன்றியின் உறுப்புக்களை யெல்லாம் உங்கள் குறிப்படி சரிபார்த்துக் கொள்ளுங்கள்; நாம் திரும்பிப்போதற்கு இவ்வளவு நேரம் நீங்கள் தாழ்த்தது என்ன காரணம்?" என்றான். அதற்கு நாணன், "அங்கு இவன், வங்கினைப் பற்றிப் போகாத வல்லுடும்பு போல மலையிற் றேவரைப் பற்றிக் கொண்டு விட்டு நீங்காதவனானான்; இங்கும் அத்தேவர் தின்பதற்கு இறைச்சி கொண்டு போகவே போந்தனன்; நமது குலத் தலைமையை விட்டான்; தேவர்க்கே ஆளப்பட்டான்" என்றான். காடன் "திண்ணா! என்ன காரியம் செய்தாய்? என்ன மயக்கங்கொண்டாய்? நீ எமது குலமுதல்வனல்லவா?" என்று சொல்லத், திண்ணனார் அவனது முகத்தையும் நோக்காராய்ப் பன்றியைத் தீயில் வதக்கினார். நல்ல தசைப்பகுதிகளை வேறுவேறாக அம்பினால் அரிந்து கோலிற் கோத்துக் காய்ச்சிப் பதத்தில் வேவவைத்து நல்ல சுவைப்பகுதியைக் காணும் பொருட்டு வாயிற்போட்டு அதுக்கிப் பார்த்து நல்லனவற்றை முன்னர்த்தைத்துக் கொண்ட தேக்கிலைக் கல்லையில் இட்டார். பக்கத்தில் நின்ற நாணனும் காடனும் "இவன் மயக்கம் முதிர்ந்தனன்; நல்ல இறைச்சியைக் காய்ச்சி அதுக்கி உமிழ்கின்றான்; பசிமிக உடையனாகிலும் பேச்சிலான்; நமக்கும் பேறுதரும் தன்மையும் உணரவில்லை; இத்திண்ணன் தேவர் மயக்கம் கொண்டான்; இதனைத் தீர்க்கும் வழியையறியோம்; நாகனைத் தேவராட்டியுடன் கூட்டிவந்து இதனைத் தீர்க்கவேண்டும்; வேட்டைக் காட்டுக்குச் சென்று ஏனை ஏவலாட்களையும் கூட்டிச் செல்வோம்" என்று தமக்குள் எண்ணி முடித்துப் போய்விட்டார்கள். அவர்கள் போனதை இவர் அறியார். விரைவில் கல்லையில் **ஊனமுதம்** அமைத்துக் கொண்டனர். **திருமஞ்சனத்துக்காகப்** பொன்முதலியின் **நல்ல** நீரைத் தமது **தூய வாயினில் முகந்து**

முதல் நாட் பூசை

கொண்டார். தூய நறிய பூ இலைகளைத் தமது குடுமிமேற் செறிய வைத்துக் கொண்டனர். ஒரு கையில் வில்லும் அம்பும் மற்றொருகையில் ஊனமுதக் கல்லையும் ஏந்தினர். தேவர் மிகப்பசித்திருப்பார் என்று இரங்கி மிக விரைவாக மலையை அடைந்தனர். பசியால் நாயனார் இளைத்தனர் என்று எண்ணி விரைவாகச் சென்று அவரது திருமுடியில் இருந்த மலர்களைத் தமது காலில் வளைத்த அழகிய செருப்பினால் மாற்றினர். வாயிற் கொண்ட திருமஞ்சன நீரை விளைத்த அன்பை உமிழ்வார் போல அவரது திருமுடிமேல் விட்டார். தம் குஞ்சியிலே கொண்டுவந்த திருப்பள்ளித்தாமத்தை அவரது திருமுடியிலே வணங்கிச்சாத்தினர்; ஊனமுதக் கல்லையைத் திருமுன்னர் வைத்துக் "கொழுத்த தசைகளைத் தெரிந்து கோலிற் கோத்து, அனலிற் பதத்திற்காய்ச்சிப், பல்லினால் அதுக்கி, நாவினாற் பழகிய இனிமையும் பார்த்து நான் படைத்த இவ்விறைச்சி மிக இனியது. நாயனீரே! தேவரீர் அமுது செய்தருளும்" என்று சொல்லித் தேவரை ஊட்டினார்.

முதல் நாள் இரவு

இவ்வாறு பூசைசெய்த திண்ணனார் மேலும் இறைச்சியை அவருக்கு ஊட்ட வேண்டும் என்று விரும்பி ஆசைகொண்டனர். அது கண்டவன்போலச் சூரியன் மலையிற்றாழ்ந்தான். அந்திமாலையும் அணைந்தது. இரவில் விலங்குகள் வந்து தீமைசெய்யும் என்று அஞ்சியவராய்த் திண்ணனார் உண்மையன்பு தாங்கிக் கையிற் சிலையும்தாங்கி, இறைவர் பக்கத்தில் நின்று இரவு முழுதும் உறங்காது காவல்புரிந்தனர். பெருமுனிவர்களும் தேவர்களும் மலையிலும் காட்டிலும் சேர்ந்து பெருந்தவம் செய்தும் காணுதற்கரிய இறைவரை ஆராத அன்பினில் நேர்பெறக் கண்டுகொண்டே நீண்ட இருள் நீங்க நின்றார். முத்து, செம்மணி முதலியவைகள் எங்கும் மின்னின; பச்சை, நீலம் முதலியனவும் விட்டுவிட்டு ஒளி வீசின; சோதிமரங்களும், முழைகளில் விளக்காக மந்திகள் வைத்த மணிகளும், மாமுனிவர்களது அரும்பெருஞ் சோதியும் பேரொளி செய்தன. ஆதலின் எந்தையாரது திருக்காளத்தி மலையில் இரவொன்றில்லை.

இரண்டாம் நாட் சிவகோசரியார் பூசை

இரவு நீங்கப் புட்கள் சிலம்பும் ஓசை கேட்டுப் புலர் காலையில் உருமிகத் தெரியாப்போதில் தேவரைத்தொழுது, வில்லேந்தி, அவர்க்கு அமுதுகொண்டு அணைவதற்காகத் திண்ணனார் போயினர். சூழ்ந்திருந்த கருந்திரையை நீக்கிக் கைகாட்டுவானைப்போலக் கதிர்காட்டி ஞாயிறு எழுந்தனன். அப்போது, காளத்திநாதரை **ஆகமவிதிப்படி** பூசித்துவரும் தவமுடைய **சிவகோசரி முனிவர்** வழக்கம்போலப் பூசை செய்தற்பொருட்டுப் பூவும் நீரும் பிறவுங்கொண்டு அணைந்தனர். சிந்தை நியமத்துடன் திருமுன்பு செல்கின்றபோது அவர் அங்கு வெந்த இறைச்சியும் எலும்பும் கிடக்கக்கண்டார்; அகலத்தாண்டி மிதித்தோடினர்; "ஓ கெட்டேன்! யாவர் இவ்வநுசிதம் செய்தனர்? திருமுன்பு நேர்வர அஞ்சாத வேடரே இது செய்திருத்தல்வேண்டும்; தேவதேவீசனே! உமது திருமுன்பிலேயும் இதுசெய்து அவர்கள் போவதா? இதற்குத் தேவரீர் திருவுள்ளம் இசைவதா?" என்று அழுதார்; விழுந்தார்; அலமந்தார். அதன்பின் பூசையினைத் தாழ்க்காது செய்யும் பொருட்டுத் திருவலகால் அந்த இறைச்சியெலும்புக் கல்லையினையும், செருப்படிச்சுவட்டினையும், நாயடிச்சுவட்டினையும் மாற்றினர். பின்னர்த் திருப்பொன்முகலியில் மூழ்கி விரைந்து வந்தனர். புகுந்த அத்தீங்கை நீக்கும் பவித்திரமாகிய செயல் செய்து தொழுது அற்றைக்கு அங்குப் பெறுவனவற்றைக் கொண்டு திருமஞ்சன முதலிய பூசை முழுதும் முறையாகச் செய்து முடித்து இறைவனை வணங்கினர். "தனிமுதலாம் பரன்" என்று பன்முறையும் துணிந்த மறைமொழிகளாலே துதி செய்து இறைவனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தபோவனத்திற் போயினர்.

இரண்டாம் நாள் திண்ணனார் பூசை

இப்பால், திண்ணனார், பெருமலைச்சாரியில் புனமேய்ந்து வரும் பெரும்பன்றிகளைத் துணிபடுத்தியும், மானினங்கள் ஒருவழிச் சென்று ஏறும் துறையில் ஒளி நின்று கொன்றருளியும், பயிலோசையாற் கலைகளை அழைத்து அம்பு எய்தும், மரையினங்களைத் துயிலும் கிடையில் எய்தும், கடமைகளைத் தொடர்ந்து எய்தும் இவ்வாறு உச்சி வேளை வெயில் முதிர வேட்டை முடித்தனர். இப்படிக் கொன்ற விலங்குகளை ஒரு சூழலிற் சேர்த்தனர். அருகே தீக்கடைகோல் வெட்டினர். கோற்றேன்களையும் வேண்டுமளவும் மிக முறித்தனர். வட்டமாக உள்ளிடம் அகலமாகப் பெருங்கல்லைகளைத் தேக்கிலையாற் கோலிக் கொண்டனர். விறகுகளை முறித்து அடுக்கித் தீ உண்டாக்கி வளர்த்தனர். மிருகங்களை அம்பினாற் கொத்திக் கூட்டமிட்டு, இறைச்சிகளில் வதக்குவனவற்றை வதக்கிக், கூரிய அம்பினாற் கீறிவகுத்து ஒரு கல்லையிலிட்டுப், பின்பு கோலிற் கோத்துக்கனலிற் பதம் பொருந்தக் காய்ச்சினர். எண்ணில்லாத தேவர்களுக்கு இடும் அவியுணவைத் தீக்கடவுளின் வாயில்வைத்ததுபோலக் காளத்திநாதருக்கு ஆகும் பரிசு சோதித்துச் சுவை கண்டு அமுது அமைப்பதற்குத் திண்ணனார் தமது திருவாயில் ஊனமுது அமைத்தனர். இவ்வாறு சுவை பார்த்த நல்ல இறைச்சிப் பகுதிகளை ஒரு கல்லையிற் படைத்து அதில் தேன் பிழிந்து கலந்தனர். திருப்பள்ளித்தாமமும் தூய திருமஞ்சனமும் முன்புபோலக் கொண்டு விரைவில் வந்தனர். திருக்காளத்தி யப்பரை அடைந்து முனிவர் பூசை நின்மாலியங்களை முன்புபோல நீக்கி முன்னாட்போலவே பூசையினை முடிப்பாராய், ஊனமுதத்தைக் கல்லையுடன் திருமுன்பு வைத்து, " இது நேற்றுக்கொண்ட ஊனமுதைவிட நன்று ; ஏனத்தினோடு மான், கலை, மரை, கடமை இவைகளின் ஆகிய இறைச்சி ; அடியேனும் சுவைகண்டேன் ; தேனும் உடன் கலந்துள்ளது ; தித்திக்கும் " என மொழிந்து அன்போடு தேவரை அமுது செய்வித்தனர்.

மூன்றவது நான்காவது நாட்களில் இருவர் பூசை

திண்ணனார் இவ்வாறு தமது ஒப்புயர்வற்ற பூசைசெய்து **அந்நெறியிலொழுகுவா**ராகிக் காளத்தியப்பர் திருமுன்பு இரவில் உறங்காதவரும் பகலில் வேட்டையாடுவாருமாயினர். பெருமுனிவரும் நாள்தோறும் வந்து வேடர்பூசைக்காக மனந்தளர்ந்து அதனைத் தீமை என்றுகொண்டு, நீக்கித், தூய்மைசெய்து ஆகமங்களின் விதித்தபடி அருச்சித்து அந்**நெறியில் ஒழுகுவாராயினர்.**

நாகன் வந்து கண்டு திண்ணனாரைக் கைவிட்டகலுதல்

நாணனொடு காடனும்போய் நிகழ்ந்தவற்றை யெல்லாம் நாகனிடம் சொல்ல, அவன், உணவும் உறக்கமுமில்லாதவனாய்த் தேவராட்டியையும் கூட்டிக்கொண்டு மகனார்பால் வந்தான். அவர்கள் தாங்களறிந்தபடியெல்லாம் பேதித்தும் அவர் தமது குறியில் வாராமைகண்டு கைவிட்டகன்றனர். வேதகத்தினால் இரும்பு பொன்னாகியதுபோல முன்பு திருக்காளத்தி முதல்வனாரது அருட்டிருநோக்கத்தால் **யாக்கைப் பரிசும் இருவினையும் மலமூன்றும் அற** அன்புபிழம்பாகித் திரிவாராகிய திண்ணனார் அவர்களுடைய கருத்தின்அளவில் அமைவரோ? அமையார்.

ஐந்தாநாள்முனிவர் பூசையும் திண்ணனார் பூசையும்

அந்நிலையிலே திண்ணனார் அறிந்தவாறு பூசித்தனர். முனிவர் ஆகமப்படிபூசித்து " என்னுடைய நாயகனே ! இதுசெய்தாரைக் காணேன். இத்தீமையை உனது திருவருளால் ஒழித்தருளவேண்டும் " என்று பிரார்த்தித்துப் போயினர். அன்று இரவு முனிவரது கனவில் இறைவர் எழுந்தருளி " அவனை வேடுவனென்று நீ நினையாதே ! அவன் செயல்களை நாம் உரைக்கக் கேள். அவன் வடிவமெல்லாம் நம்மிடத்துக்கொண்ட அன்பேயாம் ! அவன் அறிவுமுழுமையும் நம்மையறியும் அறிவேயாம் ! அவனது செயல்கள் எல்லாம் நமக்கு இனியனவேயாம் ! அவனது நிலையிது. நாளைக்கு நீ நம்

பக்கல் ஒளித்திருந்தால் நம்மிடத்து அவனுக்கிருக்கும் பரிவின் தன்மையெல்லாம் காண்கின்றாய். மனக்கவலை ஒழிக !" என்றருளிச்செய்து போயினர்.

முனிவர் கனவுநீங்கி விழித்தெழுந்து விடியுமளவும் துயிலாதவராகி, அற்புதமும் பயமுமடைந்து, அருணோதயநேரத்தில் எழுந்து முன்னாளிற்போலவந்து திருமுகலி யில் மூழ்கினர். பலமுறையும் தமது பெருமானது அருளிப்பாட்டை நினைந்தபடியே திருக்காளத்தி மலையேறி இறைவனைப் பூசித்துப் பின்பாக ஒளித்திருந்தனர். திண்ணனார் ஆறுவதுநாள் அதிகாலையில் முனிவனார் வருவதன்முன் போய் முன்புபோலத் தனிப்பெரு வேட்டையாடினர். ஒப்பற்ற ஊனமுதமும், திருமுடியில் ஏறும் புதுமலரும், நல்ல திருமஞ்சனமும் வெவ்வேறியல்பினில் அமைத்

ஆறுநாள் முனிவர் பூசை - திண்ணனார் கண்ணப்பராதல்

துக்கொண்டு, இத்தனைநேரம் தாழ்த்தேன் என்று மிகவிரைவாகத் திருக்காளத்தியப்ப ரிடம் வந்தணையாநின்றார். அவர்முன்கூடிய பலசகுனங்களும் தீங்குகுறித்துக்காட்டின. "இத்தீயபுட்கள் உதிரங் காட்டுகின்றனவே ! ஓ கெட்டேன் ! என் அத்தனுக்கு என்ன நேர்ந்ததோ ?" என்று திண்ணனார் அணையும்போதில், அவரது அன்பை முனிவர்க்குக் காட்டும் பொருட்டுத் திருக்காளத்தியப்பர் தமது சிவலிங்கத் திருமேனியில் முகமும் அதில் மூன்று கண்களுமாகக் காட்டி, அக்கண்களுள் வலத்திருக்கண்ணில் துண்ணென உதிரம் பாயக் காட்டி யிருந்தனர். இதனைத் தூரத்திற் கண்ட திண்ணனார் வல்விரைந் தோடி வந்தார் ; குருதியைக் கண்டார்; வாயிலிருந்த நன்னீர் சிந்திற்று ; கல்லையுடன் ஊனமுதம் கையிலிருந்து வீழ்ந்து சிதறிற்று ; மற்றைக் கையிலிருந்த வில்லும் வீழ்ந் தது ; குஞ்சியினின்றும் புதுமலர்கள் அலைந்து சோர்ந்தன. திண்ணனார் நிலத்திற் பதைத்து வீழ்ந்தார் ; பின் எழுந்தார் ; சென்று இரத்தத்தைத் துடைத்தார் ; இரத் தம் வீழ்வது நிற்கவில்லை. மனமழிந்து பின்னும் வீழ்ந்தார். சிறிது தேறி "இதனை யாவர் செய்தவர் " என்று வில்லும் எடுத்து அம்புகளையும் தெரிந்துகொண்டு, "எனக் குப் பகையாய் இம்மலையிற் கொடிய வேடுவர் செய்தாருளர்கொலோ ? சிங்கம் முதலிய கொடுவிலங்குகள் செய்தனவோ ? கண்டறிந்து ஒறுப்பேன் " என்று அக்குன்றச் சாரலில் நெடுந்தூரமும் பக்கத்திலும் வேறெங்கும் தேடிச்சென்றார். வேடர்களையும் விலங்குகளையும் காணவில்லை. மீண்டும் திருக்காளத்தி நாதரிடம் வந்து அவரது பாதங் களைத் தழுவிக் கட்டிக்கொண்டு, "பாவியேன் கண்ட வண்ணம் இப்பரமனார்க்கு என்னோ அடுத்தது ? உயிரினும் இனிய இவ்வத்தனுக்கு என்னோ அடுத்தது? மேவின வர்கள் பிரியமாட்டாத இவ்விமலனார்க்கு என்னோ அடுத்தது ? செய்யலாவதொன்று மறியகில்லேனே !" என்று கண்ணீர் வாரக் கதறினார். பின், "என்ன செய்தால் இது தீருமோ ? இத்தீங்கு செய்தாரைக் காணேனே ! வேடர்களது அம்புப் புண்களை நிச் சயமாகத் தீர்க்கும் மூலிகைகளை இம்மலையிற் பொன்செய்யும் தாழ்வரையிற் றேடிக் கொண்டு வருவேன் " என்று போனார். இனத்தினிற் பிரிந்த ஏறுபோல வெருக் கொண்டு, வேறு வேறு வனங்களெங்கும் நினைத்து அம்மூலிகைகளைப் பறித்துக் கொண்டு நாதரிடம் வைத்த தமது மனவேகத்தினும் கடிது திரும்பினார். அந்த மருந்து களைப் பிழிந்து தேவரது கண்ணில் வார்த்தார். குருதி நிற்கவில்லை. இன்று, இதற்கு இனிச் செய்வதென்னே என்று எண்ணிப் பார்த்தார். "ஊனுக்கு ஊனே" உற்ற நோய் தீர்ப்பது என்ற பழமொழி அவரது நினைவுக்கு வந்தது. வரவே, இனி, என் கண்ணைத் தோண்டி அப்பினால் புண்ணீர் நிற்கவுங் கூடும் என்று, உடனே, மகிழ்ச்சி யுடன் திருமுன்பு இருந்து தமது வலக்கண்ணைக் கூரிய அம்பினாற்றோண்டி முதல்வர் கண்ணில் அப்பினார். குருதி வராமல் நின்றது கண்டார்; குதித்தார் ; தோள் கொட்டி னார் ; கூத்தாடினார்; "நான் செய்த இந்த மதி மிகநன்று " என்று நகைத்தார் ; உன் மத்தர்போ லாயினார்.

வலக்கண்ணிற் கண்ணப்பிய வள்ளலாராகிய கண்ணப்ப தேவரின் நலத்தினைப் பின்னும் காட்டுதற்காகக் காளத்திநாதர் தமது இடக்கண்ணில் உதிரம்பாயக் கண்டனர். அதனைக் கண்ணப்பர் கண்டனர். " ஓ! கெட்டேன்! எனது நாயகரது ஒரு கண் குருதி நிற்க, மற்றைக் கண் குருதி மண்டிப் பொங்கியது. இதற்கு அஞ்சேன்; மருந்து கைகண்டேன். எனக்கு இன்னும் ஒரு கண் உண்டு. அதனைத் தோண்டி அப்பி இப்புண்ணை ஒழிப்பேன் " என்று துணிந்தார். கண்ணுதல் கண்ணில் தமது கண்ணை அவ்வாறு அப்பும்போது நேர்பாடு காணும் பொருட்டு அவரது கண்ணில் தமது இடது காலை ஊன்றிக் கொண்டார். உண்ணிறைந்த விருப்பத்தோடும் ஒப்பற்ற தனிப்பகழி கொண்டு தமது இடது கண்ணில் ஊன்றினார். தேவதேவர் தரித்திலர். அவரது திருமேனியில் முளைத்தெழுந்த கை கண்ணப்பனாரது திருக்கையினை அம்புடன் பிடித்துக் கொண்டது. அதற்கு முன் அவரது அமுதவாக்கினின்றும் "நில்லுகண்ணப்ப! நில்லு கண்ணப்ப! என் அன்புடைத் தோன்றல் நில்லுகண்ணப்ப!" என்று மும்முறை எழுந்து தடுத்தது. இவை முழுதும் ஞானப் பெருமுனிவர் கண்டார். வேதங்கள் முழங்கப் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் கற்பகப் புதுப்பூமழை பொழிந்தனர். கையைப் பிடித்துக் கொண்ட இறைவர் கண்ணப்பரை " **மாறிலாய்! என் வலத்தில் நிற்க** " என்றே நிலை பெற்ற பேரருள் புரிந்தனர்.

கண்ணப்பர் காளத்தி யப்பரின் வலத்தில் என்றும் நிற்றல்

தலவிசேடம் :—**திருக்காளத்தி** - இத்தலம் **சீகாளத்தி** எனவும் வழங்கப்பெறும். இது திருத்தொண்டை நன்னாட்டிற் பாடல் பெற்ற 32 தலங்களுள் 19-வது தலம். **பொன்முகலி** யாற்றின் கீழ்க்கரையிலுள்ளது. ஐம்பூதப்பெருந் தலங்களுள் **வாயுத்தல**மாம். வாயுவின் இயக்கம் இறைவனின் பக்கத்தில் உள்ள திருவிளக்குச்சுடரின் அசைவினால் இன்றும் காணத்தக்கது. இது **தென்கயிலாயம்** எனப்படும். இம்மலையிற் றரிசித்த குறிப்பினால் திருக்கயிலாயத்தினை நினைந்து திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளும் சுந்தரமூர்த்திகளும் இங்கிருந்தபடி வடக்கே நோக்கித் துதித்துத் திருப்பதிகங்கள் கட்டளையிட்டருளினர். அப்பர் சுவாமிகள் " தாணுவினை யம்மலைமேற் றாள்பணிந்த குறிப்பினால், பேணுதிருக் கயிலைமலை வீற்றிருந்த பெருங்கோலங், காணுமது காதலித்துக், " கயிலாயத் துச்சியுள்ளான் காளத்தியான் " என்று நாதனையென் கண்ணுளான் என்று துதித்துத் திருக்கயிலாய யாத்திரையில் வழிப்பட்டனர். இக்குறிப்புப்பற்றியே நக்கீரர் கயிலைபாதி காளத்திபாதி யந்தாதி பாடினர். ஆறுதாரத்தலங்களுள் **விசுத்தித் தானத்**தலம் என்ப. இது மகாபுராணங்களாலும் போற்றப்பட்ட பெருந்தலம். விட்டுணுமூர்த்தி, பிரமதேவர், இலக்குமி, சரசுவதி, திக்குப்பாலகர் முதலிய தேவர்களும், சனகாதி முனிவர்கள், அகத்தியர். வசிட்டர், உரோமசர் முதலிய பெருமுனிவர்களும், சுவேதாசுவதராதிய நூற்றுப்பன்னிரு தேவ இருடிகளும், யோகினிகளும், அக்கினிப் பிரபன் முதலிய அசுரர்களும், ஆதிசேடன் முதலிய நாகர்களும், மணிமான் முதலிய இயக்கர்களும், முசுகுந்தர் முதலிய பேரரசர்களும், நக்கீரர் இருகன்னியர் முதலிய அளவிறந்த பெரியோர்களும் பூசித்துப் பேறு பெற்ற தலம். **சீ** (சிலந்தி), **காளம்** (பாம்பு), **அத்தி** (யானை) என்ற மூன்றும் பூசித்துக் கதியடைந்த சிறப்பினைச் **சீகாளத்தி** என்ற தனது பெயராலே விளக்கி நிற்கும் தலம். (புள்ளிருக்கு வேளூர் - திருவாவினன்குடி என்பனபோல, இத்தலத்து இறைவனது சிவலிங்கத் திருமேனி இரண்டு நீண்ட யானைக்கொம்புகள் கூடியன போன்றுள்ளது. அதன் உச்சியில் "ஐந்து கொலாமவ ராடரா வின்படம்" என்றபடி ஐந்தலைப் பாம்பின் படமும், அடியிற் சிலந்தியுருவமும் இன்றும் காணப்பட்டுத் தலப்பேர் போலவே, நாதரும் **சீகாளத்தி**யாய் விளங்குகின்ற பெருமையுடையது. **அன்பே உருவமாய்நின்ற கண்ணப்பர்** பூசித்து ஆறுநாளிற் பெரும்பேறு பெற்ற பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்ததனை உலகமறியும்.

கண்ணப்பரது பெருமையைச் சைவ சமய பரமாசாரியர் நால்வர்களும் துதித்துள்ளார் கள்; பட்டினத்தடிகள் முதலிய முற்றத்துறந்த ஞான முனிவர்களும் பாராட்டிச் சிர மேற் கொண்டனர்; சங்கராசாரியார் முதலிய மதாசாரியர்களும் போற்றி வணங்கினர். பல பெரியோர்களும் காளத்தியப்பரோ டொப்பக் கண்ணப்பரையும் வணங்கிய சிறப் புடைய தலமாம். இங்கு ஆளுடைய பிள்ளையார் இறைவனைக் "கும்பிட்ட பயன் காண் பார்போல் மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்து" வணங்கினார் என்பது பெரியபுரா ணம். சைவத்தெய்வத் திருமுறைகள் யாவும் எடுத்துப் போற்றுகின்ற கண்ணப்பரோடு பிரிக்கப்படாமல் இணைத்துப் பேசப்படுகின்ற சிறப்பு இத்தலத்துக்குரியது. இறைவனு டைய ஆணைப்படி அவரது வலப்பக்கத்தில் கண்ணப்பர் வெளிப்பட எழுந்தருளி யிருக் கிறார். அதுவன்றி, மலைமேல் நான்கு இடங்களில் கண்ணப்பர் சந்நிதிகள் உண்டு. திரு ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கண்ணப்ப நாயனாரை நினைத்து இத்தலத்துக்கெழுந்தரு ளும்போது வழியில் திருக்காளத்தி மலையைக் கண்டவுடன் பாடியருளிய பதிகத்தில் திருக்கண்ணப்பரது சரிதத்தைச் சிந்தித்து "வாய்கலச மாகவழி பாடுசெயும் வேடன் மல ராகுநயனங் காய்கணையி னாலிடந் தீசனடி கூடுகா ளத்திமலையே" என்று பாடித் துதித்தனர். (மதுரைக்கு வரும் வழியில் மங்கையர்க்கரசியார் குலச்சிறையார் என் றிருவரும் பணியும் திருவாலவாய் என்று பாடியருளியதுபோல, பின்னர் இங்கிருந்து புறப்பட்டு எழுந்தருளும்போது நகருக்கு வெளியே வழியிற் புறத்துநின்று "எந்தையா ரிணையடியென் மனத்துள்ளவே" என்று அவ்விறைவனைத் தம் மனத்துள் எழுந் தருளுவித்துத் துதித்துப் போந்தனர்.

சுவாமி - **காளத்தியப்பர் - கணநாதர்** - குடுமித்தேவர். தேவியார் - **ஞானப்பூங் கோதையம்மையார்.** சுவாமி அம்மையார் பெயர்கள் இத்தலத் திருத்தாண்டகத்துட் காண்க. விநாயகர் - **ஐஞ்சந்தி விநாயகர்** தலவிருக்கம் - **கல்லால மரம் - வில்வம்** - தீர்த்தம் - **பொன்முகலி;** இது இங்கு வடக்கு நோக்கிச் செல்வதாற் சிறப்புடைய தென்பர். பிரம தீர்த்தம், சரசுவதி தீர்த்தம், சூரிய தீர்த்தம் முதலியனவும் உண்டு. இதற்குத் திருப்பதிகங்கள் 4. இரண்டு தல புராணங்களும் பல பிரபந்தங்களும் உண்டு.

இதனை இரேணுகுண்டா என்ற இருப்புப்பாதைச் சந்தி கடந்து சென்று **காளத்தி** என்ற (M. S. M.) இருப்புப்பாதை நிலயத்திலிருந்து வடகிழக்கே கற்சாலை யில் 2 நாழிகை யளவில் அடையலாம்.

கற்பனை :—(1) **உலகினியல்**

1. நாவலர் புகழ்ந்து போற்று நல்வளம் பெருகி நிற்பது நல்ல நாடாம்.

2. புலிக்குட்டி, யானைக்கன்று முதலிய இளவிலங்குகளுடன் ஆடும் வீரமுடை யார்கள் மலைவாணர்களது சிறுவர்கள். அவர்தம் சிறுமியர் அன்புடனணையும் பெட்டை மான்களுடன் ஆடுவர். **சிறுவர் சிறுமியர்களின் ஆடல் வகைகளும், கலைப்பயிற்சி களும் வெவ்வேறியல்பினையுடையன. இருவர்க்கும் ஒரே பயிற்சி தருதல் இயற் கைக்கு மாறுபட்டது**

3. ஒரு மக்கட் கூட்டத்தாரின் வாழ்க்கைத்திறன், அவர் பெரும்பான்மை வழங்கும் சொற்களாலறியப்படும். கொல், எறி, குத்து என்று ஆர்க்கும் ஓசைமிகுவது வேடரின் வாழ்க்கை இயல்பு காட்டுவதாம்.

4. வன்றொழில் மறவர் அச்சமும் அருளும் என்றும் தம்பால் அடைவில்லாதவர்.

5. **முருகப்பெருமான் தம்மை யியல்பின் வழிபட்டோர்க்கு மக்கட் பேற்றை யும் பிற எல்லா நலன்களையும் ஈந்தருளுவர்.**

6. வனவேடர்களிற் றாயும் தந்தையும் அவர்தம் குழவிகளும் கரிய நிறமுடை யவர். இவர்களிற் றாய்தந்தையர் மகவை ஈன்றெடுத்து ஏந்திமகிழ்தல் "பான்மதியுவரி யீன்றால்" எனவும், "கருவரை காளமேக மேந்திய" தெனவும் **காணுமியல்புடையது.**

7. குழவிகளிற் காணும் குறிகள் அவற்றின் பிற்றை வாழ்வின் பெருமை சிறுமைகளைக் காட்டும்.

8. பருவந்தோறும் உரிய தெய்வங்களுக்குப் பெருமடை கொடுத்தலும், காப்பணிதல், ஐயவிப்புகையூட்டுதல் முதலியவை செய்தலும் குழவிகட்கு வரும் தீங்குகளைப் போக்குவனவாம்.

9. வில்வித்தை முதலிய கலைகளின் பயிற்சி, நன்னாளிலே, தெய்வந்தொழுது விழாக்கொண்டாடி, நல்லாசிரியன் பாற் றொடங்கத்தக்கது.

10. எந்தக் கலைப்பயிற்சியும் இடையில் விடப்படாமல் முற்றக்கற்றற் குரியது.

11. உலகியற் கலைகள் முற்றக்கற்றலுக்குப் பதினாறு வயது ஏற்ற எல்லையாம்.

12. உடலைப்பற்றிய கலைத்தொழில்களின் முயற்சி மூப்புவரக் குறைந்துவிடும்.

13. மிருகங்கள் மீதூர்ந்து வந்து பயிருக்கும் உயிருக்கும் கேடு செய்யாத வண்ணம் திங்கள் முறை வேட்டை செய்து அவற்றை அளவில் நிறுத்துவது மலைவாணர் மரபுக்குரிய வழக்கு.

14. தன் கீழ் வாழும் குடிகள் இனிதுண்டு தீங்கின்றி யிருக்கச் செய்தல் செங்கோலரசின் இன்றியமையாப் பெருங்கடமை.

15. மரபு வழிவழி வரும் அரசுரிமையேயாயினும், அது குடி மக்களின் அங்கீகாரத்தையும் விருப்பத்தையும் பற்றி நிற்பது உண்மை யரசாங்கத்தியல்பு.

16. அரச குடும்பத்தாருக்கும் குடிகட்கும் நன்மை செய்தற்காகத் தேவபூசை செய்துவரப் படித்தரம் வைத்துத், தேவராட்டியை நியமித்தலும், அந்நெறி வழிவழி வரச்செய்தலும் மலைவாணர்களுட் பழைய வழக்கம்.

17. **கன்னி வேட்டை** தொடங்குமுன் வனதெய்வங்கள் மகிழக் காடுபலியூட்டுதல் வனவேடர்களின் வழக்கம்.

18. மலைவேடர்களுள் அரசுரிமை தந்தைக்குப் பின் மகனுக்கு வழிவழி வருவதாயினும் மூப்படைந்த தந்தை தன் மகனுக்குத் தானே மரபுரிமை தந்து பட்டம் சூட்டுதலும் வழக்கு.

19. புலித்தோலிருக்கையில் அரசன் தன்னுடன் ஒரு சேர மகனை வைத்து "நமது மரபுரிமையை இனி நீ தாங்குவாய்" என்று சொல்லி உடை தோலும் சுரிகையும் கையிற் கொடுத்தல் மலை வேடர்க்குள் அரசபட்டம் சூடும் முறை.

20. உச்சிவேளையை ஒரு நல்ல வேளையாக் கொண்டு ஒழுகுதல் வேடர் மரபு. திண்ணனார் விற் பிடித்ததும் (689), அவர் முதலிற் காளத்திமலை யேறினதும் (750), இறுதியில் முதல்வனை யணைய மலையேறியதும் இவ்வேளையாம்.

21. வனவேடர் திங்கள் முறை வேட்டைக்குப் பலருங்கூடி உரியபடி தம்மை அலங்கரித்துக்கொண்டு, வில்லும் அம்புகளும் கொண்டு, பறைகள் முழக்கி, வேட்டை நாய்களுடன் பார்வை மிருகங்களையும் கொண்டு, போதல் மரபு.

22. கொலையே புரியும் வேட்டையிலும் மலைவேடர்கள் கையாளும் அறநீதிகள் பலவுண்டு. விலங்குகளின் பின்புறமிருந்து அம்புஎய்யாது முன்னிருந்தே எய்தல்வேட்டையின் ஓர் அறமாம். அவர்களுள் வீரராயுள்ளோர் யானை, சிங்கம், புலி முதலிய பெருவிலங்குகளை வேட்டையாடுவர். அற்பப்பிராணிகளை எதிர்த்துக் கொல்லார். யானைக்கன்றுகள், ஏனை விலங்கினங்களின் இளமை, கருவுடைய பெட்டைகள் இவற்றை வேட்டையாடி அலைத்தல் செய்யார். ஓடி நின்ற பகைவிலங்கினைத் தூரத்தினின்று அம்பு எய்து கொல்லாது பக்கத்தில் நெருங்கிச் சுரிகையாற் றுணித்தல் அவர்களுள் வீரர் செயல்.

(2) அன்பினியல்

23. ஆவியினினியவர் சிவபெருமான். அவரிடத்திலே அன்பு செலுத்துவதே யின்பம் பயக்கும். ஏனைய விடத்துச் செலுத்தப்படுபவை எல்லாம் துன்பமாய் முடியும்.

24. கேட்ட மாத்திரத்தில் அன்பு பெருகி நிலையழிதல் தலையன்பாம். "முன்னம வனுடைய நாமம் கேட்டாள்; மூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்; பின்னை யவனுடைய வாரூர் கேட்டாள்; பெயர்த்துமவனுக்கே பிச்சியானாள்" என்றபடி, இங்குத் திண்ணனார், "இந்தச் சேணுயர் திருக்காளத்தி மலைமிசை யெழுந்து செவ்வே, கோணமில் குடுமித்தேவர் இருப்பர் கும்பிடலாம்" என்று அவர் நாமமும், இருக்கும் வண்ணமும் ஊரும் கேட்டவுடன் அவ்விடத்தே அணைபவர் தம்மேற் பாரம் போவது போலும் உளது என வசமிழந்து தலையன்பு மீக்கூர்ந்தனர்.

25. பல பிறவிகளிற் செய்து சேர்த்த தவங்களும், பயன் குறியாது செய்த சிவ புண்ணியங்களும் ஆகிய இவற்றின் மிகுதிப்பாட்டாற் சிவபெருமானிடத்துப் பத்தி விளைவதாம். திண்ணப்பனார், முற்பிறவியில் அருச்சுனனாயிருந்து தவஞ்செய்து பெற்ற வரத்தினால் திருக்காளத்தியைக் கண்டவுடனே பற்றிக்கொண்டு பேறடைந்தனர்.

26. சிவன்பாற் சென்றடைபவர்கள் உண்மையிலே தத்துவங்களாகிய படிகளையே கடந்து அணைபவராவர்.

27. நாயகன் நாயகி பேரைக் கேட்டவுடன் வசமழிதல் தலையன்புடையார் தன்மை. கண்டபோது வசமிழத்தல் இடையன்புக்கும், கூடியபோது அவசப்படுதல் கடையன்புக்கும் இலக்கணமென்பர். ஆகவே கேட்டலும் வசமிழக்கும் தலையன் புடையார்க்கு நாயகனைக் காணலும் கூடுதலும் உண்டாயினபோது அளவுகடந்து அன்பு மிசப் பெருகும். இது இங்கே நாயகனுடைய பெயரும் வண்ணமும் ஊரும் கேட்டு அவர்க்கே பிச்சராகிய திண்ணனார் சென்று அவரைக் கண்டதும் அன்பின் வேகம் மேற்செல்ல மோகம் மிக்கு ஓடிச்சென்று தழுவினதாலும், மோந்து உயிர்த்து நெடிதுபோது நின்று திருமேனி யெங்கும் புளகம் பொங்கவும் கண்ணீர் அருவிபோலப் பாயவும் இருந்ததனாலும் உணரப்படும்.

28. அன்புடையார் செய்கை எவையேயாயினும் அவை அன்பு செய்யப்பட் டார்க்கு உவகையே விளைக்கும்; அநுசிதத்தையும் உசிதமேயாக்கும். "குறையாத உவகைக் கண்ணீ, ராறாக வானந்தத் தடியார் செய்த வனாசாரம் பொறுத்தருளி யவர் மேலென்றும், சீறாத பெருமான்" (திருமாற்பேறு - திருத்தாண்டகம் - 5) என்ற அப்பர்சுவாமிகள் திருவாக்கும், "அவனுடைய செயலெல்லாம் நமக்கினிய வாமென்று" இறைவன் உணர்த்தியருளியதும் காண்க.

29. அன்பின் விளைந்த முதிர்ச்சியிலே, அன்பு செய்வாரும் அன்பு செய்யப்பட் டாரும் பிரிவறியாது ஒன்றாந்தன்மை பெறுவர். சிவனிடத்து முதிரும் அன்பு சிவமாய் விளைந்து முடிவிலா இன்பமாகிய சிவத்துவத்தை விளங்கச்செய்யும். "புணர்ச்சியு ளாயிழை மேலன்பு போல, வுணர்ச்சியு ளாங்கே யொடுங்கவல் லார்க்குக், குணர்ச்சியிலாது குலாவி யுலாவி, யணைத்தலு மின்ப மதுவிது வாமே", "அன்பே சிவமாவது" என்பன திருமந்திரம்.

30. சிவனிடத் தன்புமிகுந்து முதிர்ச்சி யுற்றார்க்கு ஏனை உலக அனுபவங்கள் தோன்றா. சிவானுபவமும் அதற்காவனவும் மட்டுமே தோற்றப்படும்.

31. அன்பு செய்வார் தம்மால் அன்பு செய்யப்பட்டார்க்கு இனியவையே தமக்கு இனியவையாகவும், அவர் துன்பம் தமது துன்பமாகவும் கொண்டொழுகுவர்; தமக்கென்று வேறு செயலும் வேண்டார்; வேறு இன்ப துன்பங்களு மிவர்க்கில்லை.

32. அன்பின் முதிர்ச்சியுடையாரது சொற்செயல்கள் உன்மத்தர் செயல்போல உலகம் காணத்தக்கனவா யிருக்கும். "பித்தனென்றெனை யுலகவர் பகர்வதோர் காரண மிதுகேளீர்", "பித்திது வெனப்பிறர் நகைக்கவரு நாலாஞ், சத்திபதிய" முதலியவை காண்க. "தேவுமால் கொண்டா னிந்தத் திண்ணன்" என வேடர்கள் திண்ணனாரைக் கண்டதும் காண்க.

33. மெய்யினின்று வேறெவற்றையும் உட்கொள்ளாத அன்புக்குச் சிவன் வெளிப்படுவன். "கரவி லாதபே ரன்பினுக் கெளிவரும் குரவன்" என்றது காண்க.

34. அரிய தவஞ்செய்தும் மலையும் காடும் சேர்ந்தும் தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும் காணுதற்கரிய சிவனை ஆராவன்பினில் ஆர்வம்பெருகும் நிலையிற் காணலாகும்.

35. ஐம்புலனடக்கியாண்ட முனிவர்பாற்,காணத்தக்க பெருஞ்சோதி விளங்கித் தோன்றும்.

36. யாமஞ்சென்று இரவு சுருங்கிய வைகறைப்பொழுதினைப் புட்கள் அறிந்து சிலம்பும்; அந்தப் புலர்காலையில் எழுந்து தெய்வவழிபாடும் அதற்குரியனவும் செய்தல் வேண்டும்.

37. இறைவனுக்கு உகந்த பூசைமுறைகளை அவர்தாமே வகுத்த ஆகமங்கள் எடுத்து இயம்பும்.

38. இறைவன் உரு - அருவுரு என்றும் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளிய திருமுன்னர்ச் சிந்தை நியமத்தோடு செல்லுதல் வேண்டும்.

39. 'சிவபெருமானே தனி முதல்வனுகிய பரமன்'' என்று பலமுறையும் வேதங்கள் துணிந்து முறையிடும்.

40. எண்ணிறந்த கடவுளருக்கும் இடும் உணவை எரிக்கடவுள் தன்வாயிலே கொண்டு ஊட்டுவன்.

41. சிவபெருமானது அருணேக்கத்தால் மாயாமல காரியங்களாகிய மாயேயம் எனப்படும் உடம்பு முதலியவற்றின் பரிசும், இருவினைகளும், மும்மலங்களும் அறும். அவ்வாறு அறப்பெற்றவர்கள் பிராரத்தானுபவத்தினிமித்தம் உடம்போடுவாழ்ந்தாலும் சீவன்முத்தராகி அன்புபிழம்பாகித் திரிவார். உலகைப் பாரார். உலகின் வழிவாரார்.

42. பக்குவப்பட்ட அடியார்களுக்குக் கனவில் உணர்த்துவது இறைவன்செய்யும் அருளிப்பாடுகளில் ஒன்றாகும்.

43. அன்பு அதன் விளைவாகிய புறச்செயல்களாலே அறியப்படுவதாம்.

44. தீயபுட்களென்ற தீச்சகுனங்கள் உதிரங்காட்டும். அன்பின் முதிர்ச்சியுடையோர் தாம்காணும் தீச்சகுனங்களின் பலன் தமக்கு வருமென்றெண்ணுது தம்மால் அன்பு செய்யப்பட்டார்க்கு வரும் தீங்குகுறித்தன வென்று எண்ணி மனங் கவல்வர்.

45. அன்பே இன்பம்; அன்பே சிவம். கலப்பில்லாத முடிவில்லாத இன்பத்திற்கு இருப்பிடம் சிவபெருமானேயாவர். சிவன்பா லன்பு எல்லையற்ற இன்பத்தைக் காட்டி விளைவிக்கும்.

46. கண்ணப்பநாயனுர் அன்பின் உயர்ந்தஎல்லைக்கு இலக்கியமாய் விளங்குபவர்.

47. சிவகோசரியார்க்கும், அவர் மூலம் ஏழையடியார்களாகிய எம்போலிய உலகர்க்கும் கண்ணப்பரது அன்பின்றிறத்தைக் இறைவன் காட்டி யருளினுர். அதனைக் காண்பாரார் கண்ணுதலார் காட்டாக்காலே? இதன் பொருட்டு இறைவன் திருமேனியிற் கண்ணிலுதிரம் பாயக் கண்டது அவரது பேரருட்டிறமாம்.

48. கண்ணப்பரது அன்பின்றிறம், அன்பு செய்த அவரும் அன்பு செய்யப்பட்டு அவரை ஆண்ட காளத்தியாருமே அறியக்கூடியது. ஏனையோரால் அறிதற்கரியது. "கண்ணப்ப னெப்பதோர் அன்பு" என்ற திருவாசகமும், அதற்குக் "கண்ணப்பனெப்பதோ ரன்பின்மை யென்றதனுல்" என்று உரை செய்த திருக்களிற்றுப்படியாரும் சிந்திக்கத்தக்கன.

49. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புண்ணியப்பதினறுண்டிற் றிருப்பெருமணத்தில் ஞானத்திருமணத்திற் சிவபெருமானிடம் புக்கு ஒன்றி உடனுனர். கண்ணப்பநாயனுரும் அவ்வாறே எண்ணிரண்டாண்டின் செவ்வியிற் றிருக்காளத்திநாதரை அணைந்து மீளாநெறியில் அவரது வலத்தே நின்றருளினர். இருவரும் முருகப்பெருமான் றிருவருள்பதிந்த பெரியார்கள் என்பது சிந்திக்கத்தக்கது.

கண்ணப்பநாயனுர் புராணம் முற்றும்

கண்ணப்பநாயனூர்புராணத்தில் கண்ட பெயர்களைக் குறித்த

சரித்திரக் குறிப்புக்கள்

[இராவ்பகதூர் - திரு. C. M. இராமச்சந்திர செட்டியார், B.A.B.L., F.R.G.S., அவர்கள் தொகுத்துதவியது.]

1. நாடு :—போத்தப்பி நாடு

கண்ணப்ப நாயனார் அவதரித்த நாட்டின் பெயர் **போத்தப்பி நாடு** என்று சேக்கிழார் பெருமான் குறித்திருக்கின்றார். இப்பெயர் அதன் தலைநகரா யிருந்த பொத்தப்பி என்ற ஊரினால் வந்தது எனலாம். பொத்தப்பி என்ற ஊர் தற்காலத்திய கடப்பை ஜில்லாவில் **புல்லம்பேட்டை** தாலூக்காவில் உள்ள ஒரு சிறிய ஊர். இவ்வூர் வட பெண்ணை நதியின் (உத்தரபிநாகினி) உபநதியாகிய செய்யாற்றின் (தெலுங்கில் செய்யேறு) மேல் கரையில் இருக்கின்றது. இவ்வூருக்கு அருகில் செய்யாறு தெற்கே இருந்து வடக்கே ஓடிச் சித்தவட்டம் தாலூக்காவில் வடபெண்ணையுடன் கலக்கிறது. பொத்தப்பியில் ஜனத்தொகை 1875-ல் 2188-ம்,1915-ல் 1453ம்,ஆக இருந்தது.இவ்வூர் அரக்கோணம் - குண்டக்கல் இருப்புப் பாதையில் **இராசம்பேட்டை** என்ற நிலையத்திலிருந்து வடக்கே 15 கல்லில் இருக்கின்றது. வசிப்பதற்கு இனிமையான **ஊர்**. பண்டைய நாட் சரிதப்பெருமை கொண்டது. இது சுமார் 1000 கி. பி. முதல் கொண்டு இந்நாட்டு அரசரின் தலைநகராக இருந்து வந்தது. இதனை 7 நூற்றாண்டுகள் வரை பற்பல அரச மரபினர்கள் இருப்பிடமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். முதன் முதலில் இவ்வூரை இராசதானியாகக் கொண்ட அரசவம்சம் தெலுங்கு **சோடர்** என்ற சோழவம்சக் கிளையினர். இவ்வூரில் இரண்டு பண்டைய ஆலயங்கள் உண்டு. ஒன்று மூலத்தானேசுரம் என்ற சிவாலயம். அது கி. பி. 1193-ல் தெலுங்கு சோழரால் புதுப்பிக்கப்பட்டது. மற்றொன்று கோபாலசுவாமி கோயில் என்ற பெருமாள் கோயில். அது கி. பி. 1459-ல் மாட்ல அரசன் அனந்தராமராஜு என்பவனால் தாபிக்கப்பெற்றது. அவ்வரசனே "காகுஸ்த விஜயம்" என்ற தெலுங்கு நூலைப்பாடியவன். இவ்வூரிலிருந்த பண்டைக் காலத்துக் கோட்டை அழிந்து கிடக்கின்றது. சகம் 1001-ல் இராமசோடராஜனும், 1180-ல் மனுமசித்தனும் ஆண்டார்கள். மனுமசித்தன் தெலுங்கு மகாகவி திக்கனசோமயாஜியை ஆதரித்தவன். குலோத்துங்கசோழன் III-ன் கீழ் குறுநில மன்னனாக இந்நாட்டை ஆண்டவன் மதுராந்தகப் பொத்தப்பிச்சோழ சித்திஅரயன். பிறகு விஜயநகரத்தாரும் பின்னர் மாட்ல அரசர்களும் ஆண்டு வந்தனர். சகம் 1640-ல் மாட்ல மன்னன் குமாரகாந்தராஜன் ஆலயத்தின் ஒரு பகுதியைப் புதுப்பித்தான்.

நாட்டின் பரப்பு :—அடியில் கண்ட **ஊர்கள்**, அவைகளிலுள்ள ஆலயக் கல்வெட்டுக்களைக்கொண்டு, பொத்தப்பி நாட்டைச் சார்ந்தவை என அறிகிறோம்.1. அத்திராலா என்ற பரசுராமீசுவரர் ஆலயம். 2.குண்டலூரு:—அகத்தீசுவரர் ஆலயம்.3.கொத்தமல்லி:—பொத்தப்பி நாட்டுக் கொத்தமல்லி. 4. நந்தலூரு :—மேற்பாக்கை நாட்டு கிரந்தனூர் (பழைய பெயர்) 5. தங்கரேர் :—சித்தேசுவரர் ஆலயம்.

இவைகளைத் தவிர சித்தவட்டம், நெல்லூர் முதலியவைகளிலுள்ள ஆலயங்களிலும் பொத்தப்பி நாடு குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய விவரங்களிலிருந்து பொத்தப்பி நாடு தற்காலப் புல்லம்பேட்டை தாலூக்கா முழுவதையுமே அடக்கிக் கொண்டிருந்தது என்று கூறலாம். தஞ்சைச் சோழமன்னர்கள் காலத்தில் அவர்கள் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த தெலுங்குநாடு அதிராஜேந்திர மண்டலம் என்ற பெயரால் வழங்கிற்று. அதன் கிளைநாடு ஒன்றிற்குப் பாக்கைநாடு என்று பெயர். அது தற்காலக் கடப்பை, நெல்லூர் ஜில்லாக்களைக் கொண்டிருந்தது. கடப்பைப் பாகம் மேற்குப் பாக்கை நாடென்றும், நெல்லூர்ப் பாகம் கீழ்ப்பாக்கை நாடென்றும் வழங்கி வந்தது. மேற்பாக்கை நாட்டின் ஒரு பிரிவிற்கு பொத்தப்பிநாடு என்ற பெயரும் இருந்தது. இந்நாடு காளத்தி நாட்டிற்கு அடுத்தது என்பதைக் கவனிக்க.

அரசபரம்பரை :—முன்னமே கூறியபடி சுமார் கி. பி. 1000ல் தெலுங்கு சோழர்கள் பொத்தப்பி நாட்டை ஆண்டு வந்தனர். அதுவேயன்றிப் பாக்கைநாடு முழுவதுமே அவர்கள் வசப்பட்டிருந்தது. **சோழர்** என்ற தமிழ்ப்பதம் **சோடர்** என்று தெலுங்கில் வழங்கிவந்தது. இவர்கள் தஞ்சைச் சோழர்களின் கிளையினராக இருந்து தெலுங்கு நாட்டு இராஜப்பிரதிநிதிகளாய்ச் சென்றிருக்க வேண்டும். பின்னர் அவர்களே வம்ச பரம்பரையாக ஆள ஆரம்பித்தனர். முதல் முதலில் தாசவர்மன் பாகராஷ்டிரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு பொத்தப்பியைத் தலைநகராக்கிக் கொண்டு ஆண்டுவந்தான். அவனுடைய சந்ததியார் மதுராந்தகப் பொத்தப்பிச் சோழர் என்ற பட்டம் வைத்துக் கொண்டனர். இவ்வம்சத்தார் தஞ்சைச் சோழர்களான குலோத்துங்கன் 1. விக்கிரமன், குலோத்துங்கன் 2, இராஜ ராஜன் 3 இவர்கள் காலங்களில் (11, 12. 13 நூற்றாண்டுகள்) குறுநிலமன்னர்களாக விளங்கினார்கள். சோழ அரசர்கள் பெருமை குறையவே பொத்தப்பிச் சோழர்கள் மேன்மை பெற்றனர். அவர்களில் திக்கன் பொத்தப்பிச்சோழன் பிரக்கியாதி அடைந்தான். அவன் மகன் மனுமசித்தி கலாவினோதனாகித் திக்கன சோமயாஜியை ஆந்திரபாரதம் எழுதச் செய்தனன். பின்னால் இந்நாடு வாரங்கல் வசமாகி, இவ்வூர் கி. பி. 1350-ல் முகமதியர்களால் பிடிக்கப்பட்டு அவர்கள் வசமாயிற்று. பின்னர் விஜயநகரத்தார் ஆளுகைக்கு உட்பட்டது. அவர்கள் ஆட்சியில் மாட்ல மன்னர்கள் இந்நாட்டின் குறுநில மன்னர்களானார்கள். பொத்தப்பிச் சோழர்கள் காலத்தில் காளத்தி, திருப்பதி முதலிய பிரதேசங்களை யாதவராயர்கள் ஆண்டு வந்தனர். இவ்விருவம்சங்களுக்கும் விவாக சம்பந்தம் உண்டு.

நிலப்பான்மை :—இந்நாடு ஒரு செழிப்பான பள்ளத்தாக்கில் அமர்ந்திருக்கிறது. இப்பள்ளத்தாக்கின் வழியாகத்தான் தற்காலத்தில் அரக்கோணம் - கடப்பை இருப்புப் பாதை ஓடுகிறது. இதன் மேற்கில் சேஷாசலம் மலைத்தொடரும் கிழக்கில் பல சிறு மலைத்தொடர்களும் இருக்கின்றன. செய்யாற்றுப் பாய்ச்சல் இந்நாட்டைச் செழிப்பாக்குகிறது. மலைத்தொடர்களும் அடுத்தே இருப்பதால் காடுகள் அடர்ந்திருக்கின்றன. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் இப்பிரதேசத்தில் காடுகள் அடர்ந்து இருந்தன. அவைகளில் வேடர்கள் மிகுதியாக வாழ்ந்து வந்தனர். அருகிலுள்ள காடுகளில் மிருகங்களை வேட்டையாடிப் பிழைப்பது அவர்கள் தொழில். இப்போதும் அவ்வேடர்களின் வம்சத்தினர் இந்நாடுகளில் ஏராளமாக வசிக்கிறார்கள். **வேடர்**-என்ற தமிழ்ப்பதம் **பேடர்** - என்று கன்னடத்திலும், **போய** - என்று தெலுங்கிலும் வழங்கி வருகிறது. வேடர்குலத் தலைவர்கள் அந்நாட்டு மலைக்கோட்டைகளுக்குத் தலைவர்களாக இருந்துவந்தார்கள். அவர்களைத் தமிழ் நாட்டுப் பண்டையநாள் வேளிர்கள் போன்றவர்கள் என்று சொல்லலாம். இவர்களுடைய வீரச் செயல்களைப் பற்றிப் பல சரிதங்கள் உண்டு. இக்குலத்தில் அவதரித்தவர் **கண்ணப்ப நாயனார்.** இக்காலத்திலும் அந்நாயனாரை வேடர்கள் உச்சியின் மேற் கொண்டு பூசித்து வருகின்றனர். மைசூர் நாட்டு ஹிரியூரில் வேடர்

குலத்தார்கள் கண்ணப்ப நாயனார் திருமடம் கட்டிக் கொண்டாடி வருகிறார்கள். ஆகவே, கன்னடநாட்டிலும் நாயனார் பெருமை பரவியிருக்கிறது அல்லவா?

மக்கள்:— முன் காலத்தில் அந்நாட்டு மக்களிற் சிறந்தவர்கள் வேடர்கள் என்று சொன்னோம். அவர்களுடைய பழக்க வழக்கங்கள் குறிஞ்சி நிலத்திற்கு ஏற்றனவாக இருந்தன. வேடர்கள் இக்காலத்திலும் தங்கள் பண்டைப் பழக்க வழக்கங்களைவிடாமல் போற்றி வருகிறார்கள். தமிழ்ச் சில்லாக்களில் தெற்கே செல்லச் செல்ல அவர்களுடைய நாகரீகம் மிகத்தாழ்ந்து நிற்கிறது. மலையாளத்தில் வேடர்கள் இப்போதும் காட்டு மனிதர்கள் போல் அநாகரீகமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் அந்த வகுப்பிற்கு இணையாக இருக்கும் வேட்டுவர்கள் நாகரீகத்தில் முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அம்பலக்காரர் என்ற மற்றொரு வகையாரும் முன்னேற்றம் அடைந்தவர்களே. அம்பலக்காரர்களும் வேடர்களும் கண்ணப்ப நாயனாருடைய வம்சத்தினர்கள் என்று தங்களைப் பெருமைப்படுத்திப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். தெலுங்கு போயர்களோ தாங்கள் வால்மீகி ரிஷியினுடைய சந்ததிகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். **முன் காலத்தில் பொத்தப்பி நாட்டு மக்கள் தமிழ் மொழி பேசினவர்களாக இருக்க வேண்டும்.** வேடர்கள் தமிழ்மொழியையே தம் தாய் மொழியாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். ஏறக்குறைய 1000 ஆண்டுகளுக்கு இப்பால் ஏற்பட்ட கல்வெட்டுக்களிலே பெரும்பாலும் தமிழ் மொழி வழங்கப்பட்டிருக்கும்போது 2000 ஆண்டுகளுக்கு முந்திக் கண்டிப்பாகத் தமிழ் மொழியையே அந்நாட்டார் வழங்கி இருக்க வேண்டும் அல்லவா? ஊர்ப்பெயர்கள் மக்கள் பெயர்கள் எல்லாம் தமிழ் மயமாகவே இருக்கின்றன. மேலும் ஆறுகளின் பெயர்களும், மலைகளின் பெயர்களும் தமிழ் மொழிகளே. பெண்ணையாறு, செய்யாறு (சேயாறு) இவைகளைக் காண்க. சேய்+ஆறு=சேயாறு—முருகக் கடவுள் ஆறு எனப்பொருள்படும். முருகக்கடவுள் வேடர்களின் குலதெய்வம் அல்லவா? பொத்தப்பிச் சிவாலயத்தின் சுவாமியின் பெயர் மூலத்தானேசுவரர் என்றால் அதுவும் தமிழேயன்றோ?

2. நாயனாரின் ஊர்

கண்ணப்ப நாயனாருடைய குடும்பத்தார் வசித்த ஊர் **உடுப்பூர்** என்று பெரிய புராணம் கூறுகிறது. பொத்தப்பி நாட்டு ஊர்களின் பெயர்களில் உடுப்பூர் என்ற பெயர் இப்போது கிடைக்கவில்லை. ஆனால் **உடுக்கூர்** என்ற பெயர் ஒன்று அங்கே காண்கிறோம். இது இராசம்பேட்டைக்கு அருகில் உள்ளது. உடுப்பூர் என்ற பெயரே உடுக்கூர் என்று திரிந்தது போலும். இவ்வூர்க்கு மேல் புறத்தில் மலைகளும் காடுகளும் அடர்ந்திருந்தபடியால் அவர்கள் தலைவனான நாகன் அங்கே வேட்டையாடி வசித்து வந்திருத்தல் வேண்டும். அந்நாடு அக்காலத்தில் தமிழ்நாடாக இருந்ததினால் வேடர் மக்கள் நாகன், தத்தை, காடன், நாணன், திண்ணன் என்ற தமிழ்ப் பெயர்களையே இட்டு வந்திருக்கலாம். திண்ணனார் வேட்டையாடிக் காதங்கள் பல சென்று பொன்முகலியாற்றை (சுவர்ணமுகி) அடைந்ததினால் அவ்விரண்டு இடங்களுக்கும் நடுவில் 40 கல் தூரம் இருந்திருக்க வேண்டும். இப்போதும் பொத்தப்பிநாட்டு உடுக்கூருக்கும் சீகாளத்திக்கும் 40 கல் தூரம்தான் இருக்கிறது.

3. பொன்முகலியாறு

இதனைச் சுவர்ணமுகி என்று வடமொழியிலும் தெலுங்கிலும் வழங்குவார்கள். கல்வெட்டில் வடமொழியில் கனகமுகரி என்று கண்டிருக்கிறது. இந்த ஆறு சித்தூர்ச் சில்லாவில் திருமலையின் மேற்குச் சரிவில் உற்பத்தியாகிச் சந்திரகிரிக்கு அருகில் ஓடித்

திருப்பதிப் பள்ளத்தாக்கின் வழியாகக் கிழக்கே ஓடிப் பிறகு வடகிழக்கே திரும்பிச் சீகாளத்திக்கு அருகில் பாய்ந்து, பிறகு வடகிழக்காக ஓடி துகராச பட்டணத்திற்கருகில் கடலில் பாய்கிறது. இதன் நீளம் ஏறக்குறைய 50, 60 கல் இருக்கலாம். இது கண்ணப்பநாயனர் சரிதத்தினுலும் தேவாரப்பதிகத்தினுலும் சிறப்புப் பெற்றது. "சந்தமாரகிலொடு" என்ற சம்பந்தர் பதிகத்தில் இந்நதியில் சந்தனம், அகில், சாதி, தேக்கு முதலிய மரங்கள் உந்திக்கொண்டு வெள்ளம் செல்லும் காட்சி எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. காளத்திக்கருகில் இந்நதி உத்தரவாகினியாக ஓடும் பெருமைகொண்டது. கங்கை நதியே இந்த ஆருக வந்ததாகச் சீகாளத்திப் புராணம் கூறும். கல்வெட்டுக்களில் மணிகங்கை என்ற பெயர் காண்கிறேம். அப்புராணமே கல்வெட்டிற் கண்ட மணிகங்கை என்ற பெயருக்குக் காரணமாக இருக்கலாம். அதன் கரையில் உள்ள ஆலயத் திறைவற்கு மணிகங்கேசுவரர் என்று பெயர் உண்டு. அவ்வாற்றின் கிழக்கில் சிறு குன்றுகளின் அருகில் உள்ளது காளத்தி நகரம்.

4. சீகாளத்தி

இவ்வூர் இரண்டு குன்றுகளுக்கு இடையில் அழகாக அமைந்திருக்கிறது. வடக்கே உள்ள குன்றின்மீது அர்க்கையின் ஆலயமிருக்கின்றது. தெற்கே உள்ள குன்றின்மீது **கண்ணப்பேசுவரர்** ஆலயம் உள்ளது. கண்ணப்ப தேவரால் பூசிக்கப் பெற்றமையால் அப்பெயர் ஏற்பட்டது. கண்ணப்பர் உருவம் ஒரு சிறு ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கண்ணப்பர் மலைக்கு மேல்புறமாகக் காளத்தீசுவரருடைய பெரிய ஆலயம் உள்ளது. காளத்தீசுவரர் வாயுலிங்கம் என்பது யாவரும் அறிந்த செய்தி. ஆலயத்திற்கு வடகிழக்கில் இரண்டு பெரிய கோபுரங்களும் ஒரு பெரிய இரதமும் இருக்கின்றன. ஆலயத்திற்குத் தென்புறத்தில் காசி விசுவநாதர், மணிகண்டேசுவர் (மணிகங்கேசர் என்பது கல்வெட்டு) ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. மணிகண்டேசர் ஆலயத்துச் சுவரில் பல கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றில் (202/92) கண்ணப்பதேவர் சரிதம் வரையப்பட்டிருக்கிறது. கண்ணப்பர்மலையின் ஒரு சரிவில் பிரமனுடைய ஆலயம் இருக்கின்றது. பிரமதேவர்ஆலயத்தின் வடபுறத்தில் சிவ வடிவங்களைப் பாறையில் செதுக்கியிருக்கிறார்கள், அதற்குத் தெற்கில் அகத்தீசர் ஆலயமும் மலைக்கு எதிர்ப்புறத்தில் பாரத்துவாச தீர்த்தம் என்ற கிலமாகிய குளமும் உண்டு. ஊர் நடுவில் வரதராஜர் கோயிலும் காளத்திச் சமீன்தாரன் அரண்மனையும் இருக்கின்றன. கல்வெட்டுக்களின்படி காளத்திக்கு மும்முடிச்சோழபுரம், கண்ணப்பபுரம் என்ற பெயர்கள் இருந்தன.

5. காளத்தீசர் ஆலயம்

இது பெரிய ஆலயம். இதனைச் சில ஆண்டுகளுக்குமுன் தேவகோட்டை நகரத்துச் செட்டி மக்களில் திரு. இராமநாதன் செட்டியார் குடும்பத்தார் புதுப்பித்தார்கள். அவர்கள் சீர்ணோத்தாரணம் செய்வதற்கு முன்னும் பின்னும் பல கல்வெட்டுக்களை அதிகாரிகள் பிரதி எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அக் கல்வெட்டுக்களிலிருந்து பல அருமையான செய்திகளை நாம் அறியலாம்.

கல்வெட்டுக்களைப் பதித்த அரச வம்சத்தினர்கள் :—(1) சோழர்கள்—இராஜராஜன் (958—1012) முதல் இராஜராஜன் III (13 நூ வரை). (2) வாரங்கல் காகதியர்—12, 13 நூ—அரசன் - கணபதி. (3) தெலுங்கு சோழர்கள் (1000—1250) மதுராந்தகப் பொத்தப்பிச் சோழர்கள்.

(4) யாதவராயர்கள்-12, 13 நூ. (சீகாளத்திப் புராணப்படி யாதவராயர் காளத்தி ஆலயங்களைக் கட்டினார்.) (5) கண்ட கோபாலர் (1250—83) (6) விஜயநகரத்தரசர்கள் ஹரிஹர (சகம் 1325) முதல் சதா சிவராயர் (1491) சகம் வரை.

6. திருக்காளத்தியில் உள்ள கல்வெட்டுக்களில் காணும் குறிப்பிடத்தக்க முக்கிய செய்திகள்

(1) இராஜராஜன் I காலத்தில் (கி. பி. 958) காளத்திக்கு மும்முடிச் சோழபுரம் என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டு, அப்பெயர் 16-ம் நூற்றாண்டுவரை வழக்கத்தில் இருந்தது. 86/1922 கல்வெட்டுப்படி ராஜேந்திர சோழ **மண்டலத்துத்** திருவேங்கட **கோட்டத்து** ஆற்றூர்**நாட்டுத்** திருக்காளத்தியான மும்முடிச் சோழபுரம் என்று இவ்வூர்ப் பெயரைக் காண்கிறோம். (2) காளத்தீசர் ஆலயத்தில் உள்ள மணிகண்டேசர் ஆலயமும், மண்டபமும், படிகளும் வீரராஜேந்திரன் II-ல் ஆண்டில் கட்டப்பட்டதாக 197/1903 கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. ஈசன் பெயர் மணிகங்கையுடைய நாயனார் என்று காண்கிறோம் (கி. பி. 1189 என்று ஊகிக்கப்படுகிறது). இவ்வாலயம் முந்தியே இருந்ததை அவ்வரசன் புதுப்பித்திருக்கவேண்டும். ஏனெனில் மற்றொரு பழைய கல்வெட்டினால் அது இராஜராஜன் I காலத்தில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. (958 கி. பி.) (3) குலோத்துங்க அரசனுடைய 32 ஆண்டிலே தியாகசமுத்திரப் பேட்டை வீமரசன் என்ற தலைவன் ஆலாலசுந்தர நந்தவனத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக இரண்டு ஆட்களை நியமிப்பதற்கு 800 குழி நிலத்தைத் தானம்செய்தான். ஆகவே சுந்தரமூர்த்திகள் பெயராலே இவ்வூரில் ஒரு நந்தவனம் இருந்ததென அறிகிறோம். (4) பொத்தப்பிச் சோழர்களுடைய கல்வெட்டுக்கள் இவ்வாலயத்தில் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய ஆதீனத்தில் இவ்வாலயம் இருந்திருக்கவேண்டும். (11, 12, 13 நூற்றாண்டுகள் விக்கிரமன், இராஜராஜன் காலங்கள்.) பொத்தப்பிநாடும் 133/22-ல் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (5) விஜயநகரத்து அரசன் கிருஷ்ணதேவராயர் உதயகிரி, அட்டகங்கி, வினுகொண்ட, பெல்லம்கொண்ட, கொண்டவீடு முதலிய இராச்சியங்களைக் கைப்பற்றி, ஒரிசா நாட்டுப் பிரதாப ருத்திரன் மகன் வீரபத்திரனையும், குமார ஹம்மீர பாத்ரன் மகன் நரஹரிதேவனையும் ராயசூர் மல்லாகானையும் சிறைசெய்தும் மன்னித்து விட்டும், வெற்றி வீரனாகச்(சகம் 1438-ல்)காளத்தி விஜயம்செய்து, காளத்தீசனை வணங்கி,அங்கு நூற்றுக்கால் மண்டபத்தையும் பெரிய கோபுரத்தையும் கட்டினார் என்று 196/1903 கல்வெட்டுக்கூறுகிறது. கி.பி. 1516. (6) கிருஷ்ணதேவராயர்(1435.சகம்=1513 கி.பி. 151/24) காளத்திநாதருக்கு அபரிமிதமான இரத்தினங்களும் பிரபாவலி,ஆபரணங்கள் முதலியவைகளையும் தந்திருக்கிறார். அச்செய்தி பல கல்வெட்டுக்களில் விவரமாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (161, 165, 185) (7) விஜயநகரத்து அச்சுதராயன் 1454-ல் (கி. பி. 1532) 157/24 காளத்திநாதர் ஆலயத்தில் பட்டாபிஷேகம் செய்துகொண்டு பல கிராமங்களைத் தானம் செய்தான். (8) அவ்வச்சுதராயன் அரசி வரதாம்பிகையும், மகன் சிக்கவெங்கிடாத்திரியும் காஞ்சியில் முத்துத்துலாபாரம் செய்ததாக 2455 கல்வெட்டு கூறுகிறது. (178/24) (9) காளத்திக்கு அருகிலுள்ள ஒரு மலைக்குக் **கயிலை மலை** என்றும் (177/1922-சகம் 1458), மற்றொரு மலைக்கு **ரிஷபக்குன்று** (இடபக்குன்று) என்றும் (184|22 சகம் 1443) பழைய பெயர்கள் வழங்கி இருந்தன. இடபக்குன்றில் இளையநாயனார் ஆலயம் கிருஷ்ண தேவராயர் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. சகம் 1443 (1521 கி. பி) (10) சகம் 1462-ல் (கி. பி. 1540) இராமாபட்டரையின் **கல்லாலடியில் அறுபத்துமூவர்** மண்டபத்தில் வீரேசுரத்தம்பிரானார் பிரதிமை தாபித்துக் கோயில் எழுப்பினதாகக் கண்டிருக்கிறது. (11) ஆலயத்திற்குள் கண்

ணப்ப தேவருக்குத் தனி ஆலயம் உண்டு. அதில் 8 கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் கிருஷ்ண தேவன் அச்சுதராயன் இவர்கள் காலத்தியவை. ஆகவே அவ வாலயம் விஜய நகரத்தார் காலத்தில் தான் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். 1449-முதல் 1467 வரை. (12) மேலும் ஆலயத்தில் கண்ணப்பதேவர் வெண்கலப்பிரதிமை ஒன்றும் அவரது சிற்பம் ஒன்றும் இருக்கின்றன.(723-D of 1921, 22 & 726-D of 1921, 22). வெண்கலப் பிரதிமையின் உருவம் சர்க்கார் அறிக்கை 1921-22 பக்கம் 3-ல் காண்க.

7. கண்ணப்ப நாயனுர்

இவரது பெயர் காணும் கல்வெட்டுக்கள் சிலவே கிடைத்திருக்கின்றன. இராஜாதிராஜச் சோழன் 5-ம் ஆண்டில் ***திருக்கண்ணப்பதேவர்** பெயராலே கமுகுத் தோப்பு ஒன்று வைப்பதற்காகப் பூதானம் செய்யப்பட்டது (125/22) என்று காளத்திக் கல்வெட்டொன்று கூறுகிறது. திருப்பதிக்கடுத்த யோகிமல்லாபுரத்தில் உள்ள பரசுராமீசர் ஆலயத்தில் ஒரு கல்வெட்டில் **திருக்கண்ணப்ப தேவர் காவணம்** என்ற பெயர் குறித்து, அதன் மாகேசுவர்க்கும் பூதானம் செய்ததும், திருக்கண்ணப்ப தேவர் ஆராதனைக்குப் பூதானம் செய்ததும் கண்டிருக்கிறது (No. 36. திருப்பதி தேவஸ்தான கல்வெட்டு-270/04)

"ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீராஜராஜ தேவர்க்கு யாண்டு 9-வது தைம் மாசத்து ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து பெரும்பாணப்பாடித் திருவேங்கடக் கோட்டத்துத் திருக்குடவூர் நாட்டுப் பிரமதேயம் திருச்சுகனூர் பிப்பிலாதீசுரமுடைய மகா தேவர்க்கு... ....சாளுக்கி வீரசிங்கதேவரான யாதவராயற்கு **திருக்கண்ணப்பதேவர் திருக்காவணத்**திலே சிமகேசுவரற்கும் தானத்தாளர்க்கும் திப்பிலாதீசுவரமுடையார் கோயில் தானத்தா அறிவித்த இடத்து...........சையும் திருச்சுகனூர் சபையாரையும்..............**திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருக்காவணத்**திலே......கல்வெட்டுப்படி.........**திருக்கண்ணப்ப தேவர்க்கு**, திப்பிலாதீசுவர்கோயில் மகேசுரரும்.........இப்படிக் கல்வெட்டித் திருவிட்டுக்குடுத்தபடி........."

இக்கல்வெட்டின்படி முந்தி ராஜ ராஜ I-23 ஆண்டில் செய்த உபயத்தை நடத்தாமல் இருந்ததைப்பற்றி, ராஜ ராஜ III 9-வது ஆண்டில் வீர நரசிங்க யாதவராயன் முன்பு வழக்குத்தொடர, அவர் விசாரித்து அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் படி கட்டளையிட்ட விவரம் கண்டிருக்கிறது. தொகை கண்ணப்ப தேவர்க்குக் கொடுக்கப் பட்டது. மேலும் (202/83) காளத்தியில் உள்ள வடமொழிக் கல்வெட்டு ஒன்றில் கண்ணப்பர் சரிதம் விவரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அவ்வடமொழிச் சுலோகங்களின் சுருக்கம்.

4. "வேடர் தலைவன் குஞ்சியிற் சூடப்பெற்ற மலர்கள் பூதபதியின் மௌலியில் அணியப்பெற்றன. அவ்வேடனால் உதவப்பட்ட இறைச்சி பூதகணங்களுக்கும் அச்சத்தை விளைவித்தது.

5. அவன் கண்ணைப் பறித்து ஈந்தது - பக்தியில் முதிர்ந்தவர்க்கும் வியப்பைத் தந்தது. அவனது உமிழ்நீர் சம்புவின் சுத்தியின் பொருட்டுச் செய்யப்பட்ட அபிஷேக நீராயிற்று.

6. பிரமனது தலையும், நாகமும், சந்திரனும், வேடர்தலைவன் கால் செருப்பும் காளத்தி நாதனுக்குப் பேரணிகளாயின.

7. அடுத்தடுத்துவரும் அலைகளுடைய கங்காநதியை ஒத்ததும் வாரணத்தால் முகக்கப் பட்டதுமான **கனகமுகரி** (சுவர்ண முகலி-பொன் முகலி) யின் மூலத்து வடவிருக்ஷமே தன்யம் செய்ததென்னலாம்.

***திருக்கண்ணப்பதேவர்** என்றபெயரால் இந்நாயனுர் வழங்கப்பட்டனர் என்பது இவரது சரித்திரங்கூறும் பதினோராந் திருமுறையிலுள்ள திருமறங்களிரண்டும் இப் பெயராலே அமைந்திருப்பதனாலும் அறியப்படும்.

8. காளமும் (பாம்பு) அத்தியும் (யானை) ஆற்றும் நித்திய பூசனையில் கனகமுகரியும் அதன் போக்குக்குத் தடையாய் நின்ற சங்கரன் மலையும் அணியும் ஆடையும் ஆயின.

9. ஒரு கண்ணைப்பறித்து உதவி மற்றொன்றையும் அதிவேகமாய்த்தோண்ட நினைத்தளவில் பெண்ணொரு பாகனது **வளையணிந்த இடக்கை** அதற்குத் தடையாய் நின்றது.

10. எரி முகத்த அம்பு கைநின்று வழுவவும் அக்கைக்குப் புரமெரித்தோனது மேருவைத் தனுவாகக் கொண்டதும் திரிதசர்க்கும் (தேவர்)காணவொண்ணாதபடி உயர்த்தப்பட்டதுமான கை ஆதரவாயிற்று.''

(வடமொழிப் பத்ம புரா - உத். காண் - 144 சருக்கம். (சு. 20 - 98)-ல் கண்ட சரிதம் கண்ணப்ப நாயனார் சரிதம் போன்றுளது)

மேலும் தஞ்சைசில்லா திருவலஞ்சுழிக் கபர்த்தீசர் ஆலயத்தில் இராஜராஜர் II-12-வது ஆண்டில் (628/02) திருநாவுக்கரசர், திருவாதவூரடிகள், **திருக்கண்ணப்பதேவர்** பிரதிமைகளுக்குப் பூதானம் செய்ததாகக் கண்டிருக்கிறது (26-3-1158). புதுக்கோட்டைச் சீமை திருவரன்குளத்து ஹரதீர்த்தேசுவரர் ஆலயத்தில் (261/1914) கண்ணப்பநாயனார் உருவத்தைச் சகம் 1378 வைகாசி 20-ல் பிரதிட்டை செய்ததாகக் கண்டிருக்கிறது. இன்னமும் இவ்வாறான பிற்காலத்துப் பிரதிட்டைகள் பல இருக்கின்றன.

கண்ணப்ப தேவரது பழமை :—கண்ணப்பதேவருடைய அன்பின்பெருமையை மணிவாசகனார், சம்பந்தர் முதலிய சைவப் பெரியார்களும் நக்கீரர் முதலிய சங்கப் புலவர்களும், அருளிச் செய்ததிலிருந்தே அவர்காலம் மிகப் பழமையானதென்று அறியலாம். தமிழ்மொழியேயன்றி வடமொழியிலும் அவரது கீர்த்தி பாராட்டப் பெற்றிருக்கிறது. ஆதிசங்கரர் தம் சிவானந்த லஹரியில்,

'' மார்க்கா வர்த்தித பாதுகா பசுபதே ரங்கஸ்ய கூர்ச்சாயதே
கண்டூஷாம்பு நிஷேசனம் புரரிபோர் திவ்யாபிஷேகாயதே
கிஞ்சித் பட்சித மாம்ஸ சேஷ கபலம் நவ்யோப ஹாராயதே
பக்திஃ கிம் நகரோதி அஹோ வனசரோ பக்தாவதம்சாயதே !

என்ற சுலோகத்தினால் அவரைப் பாராட்டியிருக்கிறார். இதில் சம்பந்தரது தேவாரக் கருத்தே உள்ளதையும் காணலாம்.

'' வேயனைய தோளுமையொர் பாகமது வாகவிடை யேறிசடைமேல்
தூயமதி சூடிசுடு காடினட மாடிமலை தன்னை வினவில்
வாய்கலசமாகவழி பாடுசெயும் வேடன்மலராகுநயனம்
காய்கணையி னாலிடந் தீசனடி கூடுகா ளத்திமலையே ''—திருவிராகம் 4.

ஆதிசங்கரர் கி.பி.788-ல் இருந்ததாகச் சிலரும், கி.மு.41-ல் இருந்ததாகப் பலரும் கூறுகின்றனர். கி. மு. 41 ஆக இருந்தால் கண்ணப்பர் அதற்கு பல்லாண்டுகளுக்கு முந்தியிருத்தல் வேண்டும்.* மேலும் †பேருந்தலையூர் - முதலான பல பண்டைய ஆலயங்களில் கண்ணப்பருடைய சரித உருவங்களைக் காண்கிறோம். அவைகளும் அவருடைய பழமையை எடுத்தாளுகின்றன.

---

*பஞ்ச பாண்டவர்களில் ஒருவராகிய அருச்சுனர் கண்ணப்பராக அவதரித்து முத்தியடைந்தனர் என்று புராணங்களால் அறியப்படுதலாற் **கண்ணப்பர்** காலம் கலியுகத்தின் தொடக்கமாம் என்பர்.

† பெருந்தலையூர் - இத்தலம் கோயமுத்தூர்ச் சில்லாவில் பவானிதாலுகாவில் பவானிக்கு அருகில் உள்ளது. அங்குப் பழய சிவாலயமுண்டு. அதில் கண்ணப்பருடைய திருவுருவமும், அர்ச்சுனருடைய திருவுருவமும் பழங்கால முதல் ஒருசேர வைத்துத் தாபித்துப் பூசிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்நாட்டுப் பக்கம் கண்ணப்பரைத் தலைவராகக் கொண்டு போற்றும் வேட்டுவர் என்ற சாதியார் மிகவுள்ளார்கள்.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
சு	29	ஊர்கள்	ஊர்களை
எ	26	வலையும்	வலையு மென்பாருமுண்டு. வார் - வலையின் சுருக்குக் கருவி.
ருஉ	27	அடித்தளர்ச்சி.	அடித்தளர்ச்சி,
சரு	33	நாக குலம்	நாகர் குலம்
சுஉ	37	சோர்ந்தோர்	சார்ந்தோர்.
சுங	21	ஊட்டுக	ஊட்ட
சுரு	34	யல்லதைப்	யல்லதை
சுஎ	21	செய்துமுள்ளான்	செய்துள்ளான்
எஎ	15	மாலைகளினால் விளங்குகின்ற தோளில்	தோளில் மாலைபோலவிளங்குகின்ற
,,	16	பொருந்திய	பொருந்தியதனாற்
அஎ	38	வார்களாற்	வார்களும் அவற்றால்
,,	39	வலை.	வலைகளும்
கூக	15	காண்க.	காண்க. செயப்படுபொருள் விகுதி கெட்டு நின்றன.
,,	35	இடைகளைத்	இடைகளில்
கூசு	33	ஒரு - நடுநிலைத் தீபம்.	(இதனை நீக்குக)
க00	42	போல	போல.
க0உ	38	இளைமை	இளமை
க0எ	13	சுழல்	சூழல்
கக்க	1	போதா	போகா
கஉக	34	சிதையாய்ச்	சிதையாச்
கஉஉ	7	சீகாளத்தி	சீகாளத்திப்
கஉரு	5	ஆணவத்தொ	ஆணவத்தோ
,,	39	ஶமீக்ஷ்யதே	ஸமீக்ஷ்யதே
கஙச	34	763	762
கஙகூ	42	வேட்கைகளினின்று நீங்கி	வேட்கைகள் நீங்க.
கசஉ	1	பிணங்குவர்	பிணங்கிடுவர்
கசகூ	5	யாறு	யாரா
கருசு	34	வொளி வீசும்	ஒளி வீசும்
கருஅ	34	இல்லையாக்க	இல்லையாக
கஎக	3	வழக்கப்படிச்	வழக்கப்படி
கஎங	27	ஒளித்திருந்த	சார்ந்திருந்த
கஎஅ	6	வதக்குவித்து	வதக்கி
கஅ0	37	அன்பின்	திண்ணனாரது அன்பின்
கஅரு	13-14	'ஊனொடுண்டல்...சிந்திக்க	(இதனை நீக்குக)
,,	27	முன்புக்கு	முன்பு
கஅஎ	21	உறுகின்ற	உறுவிக்கின்ற

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
கஅஎ	24	சிவபோத வடிவமாகத்	சிவன்பால் வைத்த அன்பே வடிவமாகித்
கஅஅ	2	பரிசன	தரிசன
,,	9	யாக்கை தன்பரிசு	யாக்கைதன், பரிசு
,,	14	,,	,,
,,	22	இவற்றின்	இவை
,,	,,	இவைதம்	தம்
,,	23	அதாவது	அஃதாவது
,,	25	மாயை கன்மம்	கன்மம் மாயை
,,	29	எனப்படும்	என்னும்
,,	,,	பாகு	உயிர்ப்பாகு
கஅகூ	19	ளாறுதல்மேலுரைக்கப் பட்டது	ளாறுதலாவது தத்தங் காரியங்களைத் தோற்றாது சிவசக்தியுளடங்கி நிற்றல்.
,,	22	மலம் மூன்றும் அற	அற
,,	,,	மும்மலங்களும்	ஐம்மலங்களும்
,,	28	மலம்	மதம்
ககூ0	1	எனது எனதுடல்	எனது பொருள் எனதுடல்
,,	5-6	தம்மை யுணரவில்லை. தம் முணர்வு என்னும்	ஏனையவற்றை அறியாமையால்
ககூ0	6	அவரிடத்து	அவரிடத்தில்
,,	6-7	அனுபவத்துக்கு நிமித்தமால்	அனுபவ விளைவிற்கு நிமித்தமாதல்
,,	28	இவ்வாறு மல	இவ்வாறு யாக்கைதன் பரிசும் வினையிரண்டும் மல
,,	32	சூட்டிய	சுட்டிய
ககூரு	26	கனவில்	நனவில்
ககூச	38	இவையிவை	இவை
உ00	12	முறையாக வரும்	பூசித்துவரும் அம்முறையில்
,,	13	வல்ல முனிவர்	வல்ல, அரிய முனிவர்
,,	27	நெருங்கி	நெருங்க
உ0ச	20	விரைய.	விரைய என்றலுமாம்.
உ0ரு	8	யுபயங் கண்டோஞ்	யுபயம் பெற்றோஞ்
உ0சு	8	தெளிவுக் காட்சி	தெளிவு காட்சி
உ0கூ	4	அவைகட்கு	அவர்கட்கு
உக0	5	மெய்மருந்து	மெய்ம்மருந்து
உகஎ	[illegible]1	போந்தவ	போந்தவர்
உஉசு	42	கவிகூற்று	கவிக்கூற்று
உருஎ	37	என்பனபோல,	என்பனபோல.)
உருஎ	16	போல,	போல.)
உச0	10	என்றும்	என்னும்

உ

கண்ணப்பநாயனார்புராணம்

பாட்டு முதற்குறிப்பு

திருக்கண்ணப்பநாயனூர்புராணம்

பெயர் விளக்கம்

(எண்கள் பாட்டுவரிசை எண்களைக் குறிக்கும்)

ஆகமம் - 784, 804. ஆகமவிதி 801. சிவபெருமானல் ஈசான முதலிய ஐந்து திருமுகங்களினின்றும் அருளப் பெற்றவை. மூவகைப் பந்தமுடைய எல்லாவுயிர்களும் பாசநீங்கிச் சிவனையடையும் சரியையாதி நால்வகை நெறிகளையும் வகுத்துக் கூறுவன. சிவாலய அமைப்பும் பிரதிட்டையும், ஆன்மார்த்த - பரார்த்த, நித்திய - நைமித்திய பூசையியலும் ; பவித்திர விதிகளும் என்ற மூன்று பிரிவுடையன. சிவாலய பூசைக்கெல்லாம் இவையே பிரமாணம். காமிக முதல் வாதுளமீறாக இவை இருபத்தெட்டென்பர். இவற்றின் வழிவந்த 207 உபாகமங்களும் உண்டு. இவை பதி - பசு - பாச மென்ற மூன்று பொருள்களையும் காட்டி ஞானத்தை விளக்குவனவாம். வேதம் பொது என்றும், இவை சிறப்பாகிய முடிந்த முடிபென்றுங் கூறுப. வேதம் உலகர்க்கென்றும், சிவாகமம் சத்திநிபாதர்க்கு என்றும் அறியப்படும். 784 உரை காண்க.

ஆசிரியன் - 686. விஞ்சைத்தனுத் தொழில் வலவர் 689. வில்வித்தை முதலியன பயிற்றும் உபாத்தியாயன்.

இருசுடர் - 672- சூரியனும் சந்திரனும். இவர்கள் சிவபெருமானுக்கு முறையே வலது கண்ணும் இடது கண்ணுமாவர். இவர்கள் தலையுவா நாட்களிற் கூடுவர் என்ப.

இறவுளர் - 665. வேடர்கள் - மலைவாணர். இப்பெயர் கோயமுத்தூர் சில்லாவிலும் வேறு சில இடங்களிலும் இப்பொழுதும் வழங்கப்படுகிறது.

உடுப்பூர் - 651. கண்ணப்ப நாயனூர் அவதரித்த ஊர். சரிதக் குறிப்புக்காண்க.

எண்ணிறந்த கடவுளர் - 796. சிவபெருமானல்லாத ஏனை விட்டுணு பிரமன் இந்திரன் வருணன் இயமன் முதலிய தேவர்கள். (796 உரை பார்க்க)

ஒற்றர் - 733. காடாய்பவர். போரில் பகைவரது உளவறிந்து சொல்லும் தூதர் போல் வேட்டைக் காட்டில் மிருகங்கள் தங்கும் நிலையினை முன்சென்று அறிபவர்.

ஓசை ஐந்து - 750. ஐந்து வகையான தேவவாத்தியங்களின் முழக்கு.

கங்கை - 671, 830. கயிலையில் உள்ள ஏழு புண்ணிய தீர்த்தங்களுள் ஒன்று. பெருநதிகளுள் ஒன்று. மிகப்புனித முடையது. தன்னுட் படிந்தாரைப் புனித மாக்குவது. வான நதியாதலின் இது ஆகாய கங்கை எனப்படும். பகீரதன் வேண்டச் சிவபெருமான் இதனை ஒரு சடையிற்றாங்கிச் சிறிதளவாகப் பூமியில் விட்டருளினர்.

கடவூர் - 830. தல விசேடம் பார்க்க.

கண்ணப்பர் - 650. கண்படாவில்லியார் 810, வண்ணவெஞ்சிலையார் 813, பைந்தழை யலங்கல்மார்பர் 814, வள்ளலார் 824, கொள்கையி னும்பர் மேலார் 824, அன்பர் 827, கண்ணப்ப ! 827, கானவர் பெருமானூர் 828, தலைவர் 830, கருங்கதிர் விரிக்கு மேனிக் காமரு குழவி 665, அண்ணல் 666, புண்ணியப் பொருளா யுள்ள பொருவில்சீ ருருவினன் 666, மைந்தனூர் 677, நாகனூர் பயந்த நாகர் குலம்விளங் கரிய குன்றின் கோலமுன் கை 682, பொங்கொளிக் கரும்போ ரேறு 689, கானவர்க் கரிய சிங்கம் 690, எல்லையில்லாப் புண்ணியந் தோன்றி மேன்மேல் வளர்வதன் பொலிவு போல்வார் 691; பானற்குல மலரிற் படர் சோதியார் 714, அல்லேறு போல்வார் 713, வள்ளல் 715, அண்ணலார் 717, சார்வலைத் தொடக்கறுக்க வரும் ஐயர் 719, வேணியார் தமைக் கண்ணி னீடு பார்வையொன்று கொண்டு காணு மன்பர் 700, குரிசில் 731, மறவர்க ளரியேறுமவர் 737, மலை காவலர் 738, குலமறவர்கள் தலைவர் 740, வேடர்தங் கரிய செங்கண் வில்லியார் 741, ஆடவன் 741, காளையார் 757, கருங்கடலென்ன நின்று கண்துயிலாத வீரர் 789, வேடர் மன்னனூர் 775,

மெய்காட்டு மன்புடைய வில்லியார் 783, மைவண்ணக் கருங்குஞ்சி வனவேடர் பெருமானார் 790, வனசரர்கள் தந்தலைவனார் 791, வனவேந்தர் 801. சிவபெருமானது கண்ணில் குருதி நிற்குமாறு தம் கண்ணைத் தோண்டி இறைவரது கண்ணில் அப்பிய காரணத்தால் **கண்ணப்பர்** என்று பெயர் பெற்றனர். இது இவருக்கு இறைவரால் தரப்பட்டது 827. **திண்ணனார்** பார்க்க.

கதிருச்சி - 750 792. வானமுகட்டின் தலையில் சூரியன் காணப்படும் நடுப்பகல் வேளை. இது ஒரு நல்வேளையாக வேடர் கருதி ஒழுகினர். தமிழரது நாட்கணக்குத் தொடக்கம் கதிருச்சி வேளை என்பர் ஆராய்ச்சியாளர் திரு. S. S. பாரதியார். நண்பகல்-நள்ளிரவு - பானாட்கங்குல் - அரைநாட் கங்குல் - ஆரிருள் நடுநாள் - அரை நாள் யாமம் - அரையிருள் இரவு - (அரையிருள் யாமம்) முதலிய வழக்குக்கள் காட்டுவர்.

கலயனார் 830. குங்குலியக்கலயநாயனார். அவர் புராணம் காண்க.

கலைவளர் திங்கள் 691. முழுமதி.

களிந்தி கன்னி 722. காளிந்தியென்னும் யமுனை நதி. இதன்நீர் கருநிறங் காட்டுமென்பர்.

கன்னிவேட்டை - 696. வேடர் (தலைவன்) சிலைபயின்ற பின் முதன்முறை காட்டுக்குப்போய்ச் செய்யும் வேட்டை.

காடன் 738-741-748 764-802. திண்ணனாருடன் வேட்டைக்குச் சென்று கூடவே நின்று அவரடி பிரியா விடலைகளாயின மெய்காவலாளர் இருவரில் இளையவன். நாகனும் திண்ணனாரும் காளத்தி காணச் சென்றபோது இவன் முகலியின் மேல்கரைச் சோலையில் தீக்கடைந்து வைத்தும், பன்றியினைக் காத்தும் நின்றவன். வேட்டைக் காட்டினின்றும் பன்றியைத் தொடர்ந்து பல காதங்கள் ஓடிய திண்ணனாரைத் தொடர்ந்து கூடவே ஓடிவந்த இருவரிலொருவன்.

காடுகாவல் செய்தல் 724. (சூழல் செய்தகான்) காட்டின் பரப்பு முழுதும் ஒடியெறிந்தும் வார்போக்கியும் வலைதொடக்கியும் உள்ளிருந்த மிருகங்கள் தப்பி ஓடிவிடாமல் காட்டைச் சுற்றிலும் காவல் அமைத்தல்.

காப்பு 667 - 682. குழவிகளைப் பிணி - தெய்வக்கோள் முதலியன தாக்காது காப்பதாய்க் கையினும் - காலினும் - மார்பினும் அணியும் கயிறு, புலி நரம்பு முதலிய வற்றானியன்ற அணிவகை. இது படைக்கல முதலிய கருவிகளுக்கும் அவற்றைப் பாதுகாக்க அணிவதுண்டு. ஆலயம் மனை முதலியவற்றிற்குக் காப்புக் கட்டுவதும் வழக்கம்.

காளமேகம் 664. கார்மழை மேகம் 716. நீர் சுமந்த கருமேகம்.

குடுமித்தேவர் 745. காளத்தி நாதர்க்கு வேடர் வழங்கும் பெயர். மலையின் உச்சியில் உள்ளதனால் இப்பெயரிட்டனர் போலும். தேவர் 746 - 765.

குரவை 660. குறிஞ்சி அல்லது முல்லைநில மகளிர் கைகோத்தாடும் ஒருவகைக் கூத்து.

குல்முது குறத்தி 676. குறவர் குலத்தில் குழவிகளை வளர்த்தற்கு நியமிக்கப்பட்ட மிகமூப்பும் அனுபவமுமுடைய குறத்தி. "ஈன்ற குறமகளிர்க் கேழை முதுகுறத்தி" என்ற ஈங்கோய்மலை எழுபது பார்க்க.

குறிச்சி 657 - 674 - 687. குறிஞ்சி நிலத்து ஊர்ப்பெயர்.

கோற்றேன் 793 - 799. புதர்களிலும், சிறு செடி - மரக் கிளை இவற்றிலும் ஈட்டப்பெற்றுள்ள சிறு தேன்கூடுகள்.

சந்திரன் 778. மதி 732. **இருசுடர்** என்றதன்கீழ்ப் பார்க்க.

சிலைபயில் பருவம் 676, அரசர்-வேடர் முதலியோர் விற்கல்வி பயிலும் பருவம். இது 12 ஆண்டு முதல் தொடங்கு மென்ப.

சிவகோசரி முனிவர் 784. பெருமுனிவர் 790. தணிந்தமனத் திருமுனிவர் 789. அந்தணனார் 798. அருமறை முனிவனார் 810. மாமுனிவர் 801, 804, 808. அருமுனி

வர் 805. மறைமுனிவர் 807. திண்ணனார் காளத்தியப்பரைக் காண்பதற்கு முன் சிவாகமங்களில் விதித்த பூசை முறைப்படி நாணாளும் அதிகாலையிற் பொன்முகலியிற் படிந்து புனிதமாய்க் காளத்தியப்பரை மலர் புனல் முதலியவை கொண்டு சிந்தை நிய மத்துடன் திருமஞ்சனமாட்டியும், பூச்சூட்டியும், திருவமுதூட்டியும் அருச்சித்துவந்த முனிவர். தினமும் அவ்வாறு பூசித்த பின்னர்த் தபோவனத்திற் றவஞ் செய்யும் மறை முனிவர். திண்ணனார் பூசித்த பிற்றைநாள் இறைவரது திருமுன்பு இறைச்சியும், எலும் பும், நாயடியும் கண்டு பதைபதைத்து அவற்றை மாற்றிப் பவித்திரஞ் செய்து பூசித்த னர். இவ்வாறு தினமும் நான்கு நாட்கள் கண்டு, இதனை மாற்றியருளுமாறு இறைவனை வேண்டினார். " நாளை அவனது அன்பே வடிவாம் தன்மை காட்டுவேன் " என்று கனவில் இவருக்கு இறைவன் அறிவித்து அதற்காக மறுநாள் (ஆறாவது நாள்) தமது வலக்கண்ணில் உதிரம் பாய இருந்தனர். அதுகண்டு திண்ணனார் தமது வலதுகண் ணைத்தோண்டி அப்பக் குருதிநிற்கக் கண்டனர்; பின் இடது கண்ணிற் குருதிபாயத் தமது இடது - கண்ணையும் தோண்ட ஒருப்பட்டு அம்பினை ஊன்றியபோது தன் திருக்கையாற் பிடித்தும் திருவாயாற் கூறியும் தடுத்து " என் வலத்தில் நிற்க " என்றருளினர். இவையாவும் இம்முனிவர்க்குக் காட்டுதற்கே இறைவன் செய்தருளி னர். இச்சரித நிகழ்ச்சிக்கும், அதனால், மேம்பட்டதான அன்பின்றிறம் உலகில் விளங்கி உலகமுய்தற்கும் காரணராயிருந்த புண்ணியமுனிவர். இவர் செய்தது ஆகம விதிப்படி உள்ள பூசையாதலின் திண்ணனார் பூசையினை விதிக்கு மாறாகக்கண்டு அஞ் சினர். ஆயினும், அது, இவரது பூசைமுறையினையே பின்பற்றித் தம்மைமறந்து அன்பே யுருவமாகச் செய்யப்பட்டமையின் இறைவனுக்கு உகந்ததாயிற்றென்று கண்டனர்.

சிவபெருமான் - பிஞ்ஞகன் 809. தேறுவார்க் கமுதமான செல்வனார் 816, ஆறுசேர் சடையார் 816, அத்தன் 817, அண்ணலார் 817, பரமனார் 818, அத்தனார் 818, விமலனார் 772, 818, எம்பிரான் 819, பூதநாயகன் - 820, எந்தையார் 788, 822, முதல்வர் 822, முதல்வனார் 788, கண்ணுதல் 826, தம்பிரான் 826, தேவதேவர் 826, விடையின் பாகர் 827, அங்கணர் 753, 827, நாககங்கணர் 828, ஊனமு துவந்த ஐயர் 828, பிரான் 829, ஏறுயர்த்தவர் 829, புரங்கள் செற்ற விடையவர் 650, வேதவாய் மைக் காவலர் 650, புரங்கள் செற்ற எந்தையார் 661, தேனலர் கொன்றையார் 681, தண்ணிலா வடம்பு கொன்றை தங்கு வேணியார் 700, செங்கணேறுடையார் 744, வள்ளலார் 751, திங்கள் சேர்சடையார் 753, ஏகநாயர் 754, இனிய எம்பிரானார் 771, ஐயர் (சிவபெருமான்) 776, முனிவரு மமரர் தாமுங் காணுதற் கரியார் 777, குழையணிகாதர் 778, வள்ளல் 783, அரும்பெறற் றம்பிரானார் 789, மைதழையுங் கண்டத்து மலைமருந்து 784, வானவர் நாயகர் 785, தேவதேவேசன் 786, பொருப்பி லெழுஞ் சுடர்க்கொழுந்து 787, தனிமுதலாம்பரன் 789, சுடர்த்திங்க ளணிந்தசடை முடிக்கற்றை அங்கணர் 789, இமையோர் தலைவனார் 791, புனற்சடிலத்திருமுடியார் 807.

சீறூர் 664 - 680. குறிஞ்சி நிலத்து ஊர். சிறுகுடி - குறிச்சி எனவும்படும்.

சேடை 697 - 715. தெய்வ வாழ்த்துக்குரிய அட்சதை. வேடர் இதனை மலை நெல் லரிசியால் ஆக்கிக்கொள்வர்.

தத்தை 658 - 662. கண்ணப்ப நாயனாரது தாயார். நாகனது மனைவி. மறவர் தாயத்து ஆன்ற தொல்குடியில் வந்தவள். பெண் சிங்கம் போல்வாள்.

தலை உவா 778. அமாவாசியை. மறைமதி என்பர்.

தனிமுதலாம் பரன் 789. சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள் என்று பன் முறையும் துணிந்த மறைமொழி. 789 உரை பார்க்க.

திங்கள்முறை வேட்டை 693. மிருகங்கள் ஊர்க்குள் மேலடர்ந்து வாராதபடி செய்ய மாதந்தோறும், அல்லது குறித்த சில மாதங்களுக் கொருமுறை, ஊர்வேடர் தமது தலைவருடன் திரண்டு சென்று வேட்டையாடுதல்.

திண்ணன் 666, 678, 695, 696, 700, 711, 769. கண்ணப்ப நாயனாருக்குத் தந்தையால் இடப்பெற்ற பிள்ளைப்பெயர். குழந்தைப் பருவத்தில் தந்தை இவரைக் கையிலேந்தியபோது திண்ணென்றிருந்த படியால் இப்பெயரிட்டான். திண்ணனார் 642 - 701 - 703 - 705 - 724 - 742 - 743 - 746 - 749 - 759 - 771 - 773 - 813 - 826 - 827. திண்ணா ! 766.

திருக்காளத்தி 650 - 754 - 759. இது தென்கயிலை எனப்படும். கண்ணப்பர்க்குச் சிவபெருமான் அருள்செய்த மலை. சீகாளத்தி எனப்படும். சீ - சிலந்தி, காளம், பாம்பு, அத்தி - யானை இவைகள் பூசித்தமையால் இப்பெயரெய்தியது. தலவிசேடம் பார்க்க. திருமலை 744, 785, 791. திருக்காளத்திமலை 745-754-788-798 - 809. காளத்தி 749, காளத்திமலை 773, திருக்காளத்தி 816. கடவுள் மால்வரை 750, வள்ளலார்மலை 751, நளிர்வரை 752, இறைவர் வெற்பு 771.

திருக்காளத்தியப்பர் - திருக்காளத்தி மன்னனார் 830, திருக்காளத்தி மலையினார் 775 - 788 - 798 - 809, திருக்காளத்தி முதல்வனார் 803, திருக்காளத்தி அடிகளார் 817, திருக்காளத்திக் கொற்றவர் 821, திருக்காளத்தி யற்புதர் 827, திருக்காளத்தி மலை எழு கொழுந்து 754, திருக்காளத்தி நாயனார் 759, வெற்பின் முளைத்தெழு முதல் 772, தடங்காளத்தி மலைமிசைத் தம்பிரானார் 773, குழையணி காதர் (வெற்பு) 778, திருக்காளத்தியண்ணலார் 796, காளத்தியப்பர் 800.

தீபமா மரங்கள் 788. சோதி மரம் என்பர். இரவில் நெடுந் தூரத்தில் தெரியக் கூடியதாக ஒளி வீசும் ஒருவகை மரம். பகலில் ஒளிதராது. யோகம் - மருத்துவம் முதலிய கலைகளின் வழக்குக்கும் பெரிதும் பயன்படுவது.

துணங்கை 688. எழுவர் மகளிர் கைகோத்தாடும் ஒருவகைக் கூத்து.

தேய்வப் பெருமடை - 668. தெய்வங்களுக்குப் படைக்கும் பெருஞ்சோறு முதலியவை.

தேவராட்டி - 696, 769. வேடர் தலைவர் மரபில் அவர்களது குடும்ப நன்மையின் பொருட்டுத் தெய்வங்கட்குப் பலியிட்டும், தொழுதும், பரவும் தொழிலில் வழிவழி நியமிக்கப்பட்ட குறமுது மகள். தேவராட்டி என்பது தெய்வத்தால் ஆளப்பெற்றவள்- தெய்வமேறப் பெற்றவள் - என்ற பொருளில் வந்த பெயர். அணங்குடையாட்டி 716, அணங்கு சார்ந்தாள் 698, கடவுட் பொறையாட்டி 714, படிமத்தாள் 698, தெய்வநிகழ் குறமுதியாள் 700, வரைச்சூராட்டி 700, அணங்குறைவாள் 802, என்று பலவாறும் சொல்லப்படுபவள். இவள்மேல் தெய்வம் ஆவேசித்துள்ளது என்பது வேடரது நம்பிக்கை. பூசைக்காக அரசனால் இறைச்சி - தேன் - ஈயல் முதலிய படிமுறை பெற்று வாழ்பவள்.

தேவுமால் 769. தேவரிடத்து மிக்க பற்றினால் மயக்கங்கொண்டு உலகை மறத்தல்.

நாகன் 656, 661, 678, 692, 694, 769, 802. கண்ணப்பநாயனாரின் தந்தை; பொத்தப்பி நாட்டு மலைவேடர்க்கரசன் ; உடுப்பூரில் இருந்து அரசுசெய்த தலைவன் ; வெஞ்சின மடங்கல் போல்வான் ; வெகுகாலம் பிள்ளைப்பேறின்றி வருந்தி முருகப் பெருமானை வழிபட்டுக் கண்ணப்ப நாயனாரை மகனாகப் பெற்ற முன்னைத் தவமுடையான்; அவருக்குத் திண்ணனெனப் பிள்ளைப் பெயரிட்டு வளர்த்து, உரியபடி வில் வித்தை பயிற்றி, அரசுரிமை சூட்டிக், கன்னிவேட்டைக் கனுப்பினான் ; அவர் அன்றைக்கே காளத்தியிற் குடுமித்தேவரைக் கண்டு பற்றிக்கொண்டு தேவுமால் கொண்டு விட்டார் என்று நாணன் காடன் இவர்களாற் கேட்டுத் தேவராட்டியுடன் போய்த் தானறிந்தவா றெல்லாம் பேதிப்பவும் அவர் தங்கள் குறிவாராமையிற் கைவிட்டு வந்தவன். 696, 698, 702,

நாணன் 738, 741, 745, 748, 750, 757, 764, 802. திண்ணனாருடன் கன்னி வேட்டைக்குச் சென்று அவரடிபிரியா விடலைகளாகி மெய்காவலாளரா யிருந்த இருவரிலொருவன். நாகனுக்கும் மெய்காவலாளனாயிருந்து முதிர்ந்த அனுபவமும் அறிவுமுடையவன்; திண்ணனாருடன் பன்றியைத் தொடர்ந்தோடியவன்; இவனே திண்ணனாரைக் காளத்தி மலைக்கு முன்சென்று வழிகாட்டி அழைத்துப்போய் அம்மலையின் காட்சி-ஐந்தோசை - குடுமித்தேவர்-அவரை வழிபடுமுறை முதலியவற்றை அறிவித்து வழிப்படுத்தி விட்டவன். மலைமேல் அவர் குடுமித்தேவரைப் பற்றிக்கொண்ட தன்மையை உடனிருந்து அறிந்து "வங்கினைப்பற்றிப் போகா வல்லுடும் பென்ன"த் "தேவுமால் கொண்டான்" என்று அதனைக்காடனுக்கு அறிவுறுத்தியவன். பின்னர் நாகனையும் தேவராட்டியையும் அழைத்து வந்து அறிந்தவகையெல்லாம் பேதித்தும் தம்குறி வாராமையிற் கைவிட்டுப் போயினவன். நாணு! 750.

நாயனார் - 759. 722 - 817 - 824. தலைவர். யாவர்க்கும் தலைவராகிய சிவபெருமானைக் குறிக்கும் இச்சொல் அவனடியார்களாய் உலகுக்குத் தலைவராய் உலகை ஆளுதற்குரிய பெரியோர்களைக் குறிக்க வழங்குவது சைவமரபு. நாயனீரே! 774.

நான்முகன் - 828. இவர் ஐந்துமுகத்துடனிருந்தவர். அகந்தை கொண்டபோது பைரவமூர்த்தி ஒருமுகத்தைக் கிள்ளி விட்டதனால் நான்முகனாயினர். இறைவன் செய்த தண்டனையாதலாற் கிள்ளப்பட்ட தலையினைப் படைத்துக் கொள்ள வலியிலராயினார். தன்னால் படைக்கப்பட்ட திலோத்தமையின் அழகைக்காணும் பொருட்டு நான்குதிக்கிலும் நான்கு முகங்கள் கொண்டனர் என்ப. "அயனை அனங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை, வயனங்கண் மாயா வடுச்செய்தான் காணேடீ, நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தாற், சயமன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ?" என்றது திருவாசகம்.

பராய்க்கடன் - 659 - 680. தெய்வம் பரவிச் சடங்குடன் செய்யும் நேர்ச்சிக் கடன்முறை.

பரிதி - 778. சூரியன். நவக்கோள்களுள் ஒன்று இராசக்கிரகம் என்பர். "இருசுடர்" என்றவிடத் துரைத்தன பார்க்க. பகலவன் மலையிற்றாழ்ந்தான் 775. தேரிரவி எழும்போது 783. துணைபுரவித் தனித்தேர்மேற் றோன்றுவான் 808.

பவித்திரமாஞ்செயல் - 788. திருக்கோயிலில் அனுசிதம் நிகழ்ந்தால் அதனை மாற்றச் சிவாகமப்படி புனிதம் செய்யும் சடங்கு - மந்திரம் - பாவனைமுதலியவிதிகள்.

புரங்கள் - 650. திரிபுரம் எனப்படும். பொன் - வெள்ளி - செம்பு இவற்றாலாகிய மதில்களையுடைய பறக்குமியல்புள்ள மூன்று நகரங்கள். இவற்றில் அசுரர்கள் வாழ்ந்து உலகை அலைத்தனர். இவற்றைச் சிவபெருமான் தமது புன்சிரிப்பினால் எரித்தனர். ஆனால் இவற்றுள் வாழ்ந்த சிவனடியார்களாகிய மூவர் (தாரகாட்சன் - கமலாட்சன் - வித்யுன்மாலி என்றவர்கள்) மட்டும் காப்பாற்றப்பட்டனர். அவர்களிருவரே இறைவன் கோயில்வாயிற் காவலராவர். மற்றவர் திருக்கூத்திற்குக் குடமுழா முழக்குபவர். "மூவெயில் செற்ற ஞான்றுய்ந்த மூவரி லிருவர் நின்திருக் கோயிலின் வாய்தல், காவ லாளரென் றேவிய பின்னை யொருவ னீகரி காடரங் காக, மாவை நோக்கியோர் மாநட மகிழ மணிமு ழாமுழக் கவ்வருள் செய்த, தேவ தேவ" என்பது நம்பிகளது (திருப்புன்கூர் (8) தக்கேசி) தேவாரம்.

பொத்தப்பி - நாயனார் அவதரித்த திருநாடு. சரித்திரக் குறிப்புப் பார்க்க.

பொன் முகலி - 743. காளத்தி மலையின் அடிவாரஞ்சேர வடக்கு நோக்கி ஓடும் ஆறு. தன்னுட் படிந்தார்க்கு உடற்றூய்மையும் உயிர்த் தூய்மையும் தந்து ஈடேற்றும் புண்ணிய நதி; திருமுறைகளிற் போற்றப்பெற்றது. சரித ஆராய்ச்சிக் குறிப்புப் பார்க்க. திருமுகலி - 747, 787, 809. திருமுகலியாறு 763.

மரக்கடை தீக்கோல் 748 - 793. காய்ந்த மரக்கட்டையை மற்றோர் காய்ந்த மரத்தினுடன் விசையிற் கடைதலால் தீயினை உண்டாக்கும்படி முன்னாளில் வேடர்களுள் வழங்கியதொரு வழக்கு. தீக்கடையும் கோல். எரிகடையுமாணி 794.

மலமூன்று 803. **ஆணவம் - மாயை - கன்மமெனப்படும்** பாசங்கள். **ஆணவம்-** சகசமலம் - மூலமலம் எனப்படும். இது செம்பிற்களிம்புபோல அநாதியே உயிர்களின் அறிவு தொழில்களை மறைப்பது. **கன்மம்** - மூலகன்மம். முதலுற்பவத்தில் சூக்கும தேகம் பெறுதற் கேதுவாகியது. அகிலாண்டேசுவரி பதிகம் பார்க்க.

மாயை இருவினைப் பயனனுபவித்தற் பொருட்டுவரும் தநு கரண முதலியவற்றுக்கு முதற்காரணமாயிருப்பது. 803 உரைப்பகுதி பார்க்க.

முருகவேள் 659. குமார தெய்வம். குறிஞ்சிக்கடவுள். உடுப்பூரில் இவரது திருமுன்றலில் சேவலு மயிலும் விட்டும், தோரண மணிகள் தூக்கியும், மாலைகள் தொங்க வைத்தும், குரவைக் கூத்தொடு அணங்காடல்செய்தும்,பெருவிழா எடுத்ததன் பயனாக நாகன் திண்ணனாரை மகனாராகப் பெற்றான். இவர் முப்புரஞ்செற்ற சிவபெருமான் திருமைந்தர். மயில் ஊர்தியுடையவர். கிரவுஞ்சமலையைப் பிளந்த வெற்றியுடைய வேலேந்திய பெருமையுடையவர். சரிதமும் பிற சிறப்பும் கந்தபுராணத்துக் காண்க. இவரையே போற்றும் அருணகிரியார் திருப்புகழையும் ஓதியுய்க. போரணி நெடுவேலோன் 660. எந்தையார் மைந்தர் 661. வரையுரங் கிழித்ததிண்மை அயிலுடைத் தடக்கை வென்றி யண்ணலார் 661.மயிலுடைக் கொற்றவூர்தி 661.வென்றிவேள்678.

மா எழுப்புதல் 726. வேட்டைக் காட்டைச் சுற்றிலும் காவல் செய்தமைத்த பின் புதர் முதலிய மறைவிடங்களில் ஒளித்திருக்கும் விலங்குகளைப் பம்பை முதலிய இயங்கள் முழக்கியும், கை தட்டியும், வாயாற் கூவியும், மற்றும் பலவகை ஓசைசெய்தும், நாய்களை ஏவியும் அச்சுறுத்தி அவ்விடங்களிலிருந்து வெளிவரச் செய்தல்.

முன்புசெய் தவம் 751. முன்பிறப்பிற் செய்த தவம். இப்பிறப்பின் வரும் மேன்மைக்கு முன்பிறப்பின் றவம் காரணம் என்பர். 751 உரை பார்க்க. திண்ணனாரது தந்தை நாகனும் அவரை மகனாராகப்பெற முன்னைத்தவஞ் செய்தான். தவமுன் செய்தான் 657.

மேரு 681. மகாமேருமலை. பொன்மலை என்ப. இதனை நடுவைத்துச் சூரியன் முதலிய அண்டங்கள் சுற்றி வருவன என்பது மரபு. இதனைத் திரிபுர சங்கார காலத்தில் சிவபெருமான் வில்லாக வளைத்துக் கையிலேந்தினர் என்பன மாபுராணங்கள்.

யாக்கைதன் பரிசு 803. மாயேயங்களாகிய தநுவும் கரணங்களும். உரை பார்க்க.

வரை ஆட்சி 695. மலைவேடர்களின் தலைவனாக அவர்களை ஆளும் அரசுரிமை. பொருப்புரிமை 699.சிலைமலையர் குலக்காவல் 702.மரபுரிமை 702. குலத்தலைமை 703.

வனதெய்வங்கள் 700. காடுகளில் வாழும் சிறு தெய்வங்கள். இவை பலிகள் பெருமடை முதலியவற்றால் தம்மை வழிபட்டோரைக் காத்துச் சிறு நன்மைகள் செய்வன என்றும், வழிபடாவிடில் தீங்கு செய்வன என்றும் வேடர் நம்புவர். இவை மகிழப் பலியிடுவதனைக் "காடுபலி யூட்டுதல்" என்பர். காட்டிலுறை தெய்வங்கள் 697.

வாளிதேர்தல் 713. அம்புகள் வேட்டைக்குத் தகுதியாயுள்ள தன்மையைச் சோதித்தல்.

வில் விழா 680. விற்பயிற்சி தொடங்குதற்குச் செய்யும் விழா. சிலை விழா 685.

விற் பிடித்தல் 678. வில்விழாக் கொண்டாடி நல்லாசிரியன்பால் நல்வேளையில் வில்லைப்பிடித்துக் கலை பயிலத் தொடங்குதல். வித்தியாரம்பம் என்ப.

வினையிரண்டு 803. புனருற்பவத்துக் கேதுவாக உயிரான் ஈட்டப்பட்ட அறமும் பாவமும். உரை பார்க்க.

வெறியாட்டு 662. முருகப் பெருமானைக் குறித்து ஆடும் ஆடல் வகையுள் ஒன்று,

ഉ

திருச்சிற்றம்பலம்

தலபுராணத்திரட்டு - துதிகள்

சீகாளத்திப்புராணம் - (சிவப்பிரகாசர் - வேலையர் - கருணைப்பிரகாசர்)

தலவிநாயகர்

தருமஞ் சந்திகழ் தாமரை யோன்பதங்
கருமஞ் சந்தி கடுப்பவர் வாழ்பதங்
தருமஞ் சந்திரற் ரேய்திருக் காளத்தி
வருமஞ் சந்தி மழைமத யானையே.

திருக்காளத்திநாதர்

நீர்கொண்ட பொலம்பூங் கொன்றை நெடுஞ்சடை வனத்து டுத்த
சீர்கொண்ட புலித்தோற் கஞ்சிச் சென்றுபுக் கொளிப்பத் தாவு
மேர்கொண்ட வுழையி னங்கள் இலங்கிய திருக்க ரத்துக்
கார்கொண்ட பொழிற்கா ளத்திக் கடவுளை வணக்கஞ் செய்வாம்.

ஞானப்பூங்கோதையம்மையார்

பூமக ளிறைஞ்ச நெற்றிப் புதுமணித் திலகந் தோய்ந்து
தாமரை நகுமு கத்தோர் தான்பெறப் பணிக ளங்க
மாமதி புரையு மங்கேழ் வயங்குகிர் மலர்த்தாட் குன்றக்
கோமக ளருண்ஞா னப்பூங் கோதையை வணக்கஞ் செய்வாம்.

முருகப்பெருமான்

வளர்செழுஞ் சுருதிச் சூட்டு வாரணம் வலனு யர்த்த
வொளிகெழு பரிதி வைவே லொருபெருங் கருணை மூர்த்தி
களிமகிழ் சிறந்து தான்வாழ் கற்களி னுருகல் லென்றே
வளியவென் மனத்தி னுள்ளு மகன்றில னிருக்கு மன்னே.

திருக்காளத்திப் புராணம் - (ஆனந்தக் கூத்தர்)

ஞானப்பூங்கோதையம்மையார்

கானப்பூங் குழல்போற்றி ; கருணைபொழி விழிபோற்றி ;
தானப்பூங் களபமுலை தாங்கிநுடங் கிடைபோற்றி ;
வானப்பூந் தருமகவான் வணங்குதிருக் காளத்தி
ஞானப்பூங் கோதையுமை நற்கமல பதம்போற்றி.

கண்ணப்ப நாயனர்

மண்ணிடந்து மணிவண்ணன் மருவருஞ்சே வடியார்க்கு
விண்ணிடந்து மறைக்கிழவன் விரவரும்பொன் முடியார்க்குக்
கண்ணிடந்து சாத்தியிரு கண்ணுக்குக் கண்மூன்று
பெண்ணிடங்கொண் டவரருளாற் பெற்றவர்தாள் பெற்றிடுவாம்.

வாழ்த்து

வாழி யேதிருக் காளத்தி வானவன் ;
வாழி யேயவன் வாமத்தில் வாணுதல் ;
வாழி மைந்தர்கள் ; வாழி யடியவர் ;
வாழி வைதிக சைவ மரபெலாம் ;

திருச்சிற்றம்பலம்.